

မဂ္ဂပစ္စယော

ကျေးဇူး

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

- ဘယ်လိုအိမ်ပျိုး ဝယ်မှာလဲ (စာ - ၄၁)
- ဆည်းဆာချိန်မှာ မီးထွန်းပါ (စာ - ၄၃)
- အိမ်ခြံမြေ ကျင့်စဉ် (စာ - ၄၈)
- အိမ်သစ်မင်္ဂလာ (စာ - ၅၁)
- အိမ်ဆောက်တော့မှာလား (စာ - ၅၅)
- မြေဝယ်မည်ဆိုလျှင် (စာ - ၇၂)
- ဘယ်လိုအိမ်ပျိုး နေချင်လဲ (စာ - ၈၅)

- အိမ်တွင်းယပ်ဖြင့် လာဘ်ခေါ်မည် (စာ - ၄၀)
- အိမ်တွင်းနှင့် နတ်အုန်း (စာ - ၇၇)
- အိမ်တွင်းမှာလာဘ်နှင့် ငွေဝင်ဖို့ (စာ - ၈၁)

- မိုင်းဖုန်းဆရာတော်၏ ပြည်တော်ဝင်ခရီး နှင့် မေတ္တာစာ (စာ - ၂၉)
- အိမ်ကောင်းယာကောင်း ပိုင်ဆိုင်လိုသူအတွက် အိမ်တော်ရာဘုရား (စာ - ၅၇)
- ဆရာကြီးမင်းသိင်္ခ ပြောပြတဲ့ ရုက္ခစိုးထံ ပူဆာနည်း (စာ - ၆၁)
- ဆရာကျော်မြသန်း ၏ နတ်ကတော်စိန်မျက်ခုံး အခန်းဆက်ဝတ္ထုရှည် (စာ - ၁၅၄)

အမည်
Soe
Wai
Hun

လာဘ်မိုးစွေဂါထာ

ဂါမေဝနေစသဗ္ဗတ္ထ၊
ဒေဝေဟိမနုဿဟိစ။
အာဘတောနန္ဒလာဘောမေ၊
သဒါဟောတုဘဝါဘဝေ။

မဂ္ဂဇွယ်လာ

မဂ္ဂဇွယ်

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ အမှတ်(၂၄၅)

မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။

ထုတ်လုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဦးသန်း(လာဘ်မိုးစွေ)   အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဒေါက်တာစောယုနွယ်
အမူဆောင်အယ်ဒီတာ - နန္ဒာပိုးကြယ်၊ သန္ဓာဇင်   အယ်ဒီတာရုံးအဖွဲ့ - ကောလတ်၊ စိုးစိုး

ထုတ်ဝေသူ - ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး(မြ-ဝဥဂ်)။ အမှတ်-၂၀၅(က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ ဘုရင့်မောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်မှ
ထုတ်ဝေ၍ ဝင်းထွန်း(မြ-ဝဥဂ်)။ အမှတ်-၃၇၊ ရေကျော်လမ်းမကြီး၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ဖန်တီးသည်။
အုပ်ချုပ် - ၁၀၀၀၊ ဇာနည် - ၂၂၀၀ ကျပ်
စာအုပ်ချုပ် - ရှက်၊ အတွင်းဖလင် - မျိုးဝင်းကျော်၊ အတွင်းပန်းချီ - သန်းဇော်သစ်၊ နေခြည် - ပညတ်၊ စံပွင့်မောင်၊ စိုးအောင်၊
လှသစ်မောင် တို့က ပန်းချီဆွဲ၍ ပျက်စီးပျက်စီးမှုကို စိုးစဉ်ထူးမှ ဖန်တီးသည်။

ကောင်ပြန်မဂ္ဂဇွယ်၏ မူဝါဒ

လစဉ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိသော ကောင်ပြန်မဂ္ဂဇွယ်သည် ဘာသာရေးသက်သက်စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ လောကီရေးရာ၊ မြန်မာ
ရေးရာ သုတအခြေပြုကိုလည်းကောင်း၊ ရသမြောက်ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်များကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ်
အကြောင်းအရာများ၊ ထေရဝါဒနှင့် မဆန့်ကျင်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ၊ ထူးခြားသော စေတီပုထိုးများ၊ ရဟန်း
သံဃာများအကြောင်း၊ ဗေဒ၊ ယတြာဆိုင်ရာ ပညာရပ်ဆောင်းပါးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြလျက်ရှိသော
မဂ္ဂဇွယ် ဖြစ်ပါသည်။ ဤ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအကြောင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအပေါ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့်
မဆိုင်ဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူး၏ ခြင်းရာအတ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ကျင့်စဉ်များကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ စွမ်းဆောင်ချက်
များကိုလည်းကောင်း ဗဟုသုတ ဖြစ်စေရန်အလို့ငှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂပစ္စယော

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ၊ အမှတ် (၂၄၅)

မာတိကာ

ရောင်ပြန် ကဗျာ

ဖျာပုံနီလုံဦး၊ မောင်နီမြင့်၊ ခက်လှိုင်းကျော်၊ စန်းနီလာဝင်း၊
 သျှောင်ကေရှင်(မုံရွာ)၊ မောင်မြေမွန်(ချောင်းဦး)၊
 နိုင်သက်အောင်၊ အောင်သျှင်သူ(မဟာမြေ)

ရောင်ပြန် အခန်းဆက်ရသ

- ဒန္တပူရ ကေရီသခင်မလေးဟောမာလာ(၁) ----- ၁၄၂
- မောင်ယဉ်မွန်(မောင်နေခြည်) ----- ၁၄၂
- နတ်ကတော်စိန်ဖျက်ခုံး(၅) ----- ၁၅၄
- ကျော်မြသန်း ----- ၁၅၄
- မေတ္တာရှင်... (၆) ----- ၁၆၆
- ဘုန်းပွင့်တေတ ----- ၁၆၆
- လှထံကဘဝ ဘဝထံကလူ(၇၁) ----- ၂၅၀
- လင်းရှောင်တင် ----- ၂၅၀

နေလဝန်းရဲ ပန်းရန်ပွဲ ကျော်ကြားခြံဟည်း ဝတ်တော်ကြီး

ကိုမောင်သန်းဝင်း

စာ-၃၃၃

မိုင်းဖုန်းဆရာတော်၏ ပြည်တော်ဝင်ခရီး

မောင်မောင်မြင့်အေး

စာ-၂၉

ခင်မာအေး ခင်မာအေး

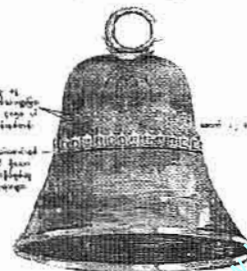
စာ-၁၇၈

ဖိကျောင်းနက္ခတ်ဖြစ်သေ စပျစ်စေတီခေါင်းလောင်းတော်ကြီး

အသံပြည်ပါဦးမလား

မင်းလွှတ်ဒိုင်ကျော်စွာ

ပြန်လည် ကျော်လှောင် လှောင်သွားရာမှအချိန်
 ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့အစည်း ပြန်လည်ရောက် အထူးတော်
 ချမ်းသာပိုင်ဆိုင်တော်မူပြီ

စာ-၂၂၅

မရမ်းကုန်းမြို့နယ်၊ သန်စင်တောင်ရှိ အောင်စကြာကိုးနင်းကပ်ကျော်စေတီနှင့် ဂမ္ဘီရဆရာလူမျိုး(B.Sc) ----- ၁၇

ကျွန်တော်သိသော ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရားများ ဆွေမြင့်သူ(ကြေး/မြေ) ----- ၂၃

မိုင်းဖုန်းဆရာတော်၏ ပြည်တော်ဝင်ခရီး မောင်မောင်မြင့်အေး ----- ၂၉

ကုသိနာရုံဘုရားအမ စာဆိုတော်မမြလေး၏... နိဗ္ဗိမ္မိ(အညာတက္ကသိုလ်) ----- ၃၇

မိကျောင်းနက္ခတ်မြစ်သော ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်းတော်ကြီး အသံမြည်ပါဦးမလား မင်းရွှေသိန်း(လင်းကျိုက်) ----- ၂၂၅

နိဗ္ဗာန်တွင်ရပ်လမ်း ပန်းတစ်ပွင့်လှူဒါန်းခြင်းအကျိုး အဖော်ခိုင် ----- ၂၇၉

နေလဝန်းရံ ပန်းရန်ပျံ ကျော်ကြားခြိမ့်ဟည်းဝတ်တော်ကြီး ကိုမောင်သန်းဝင်း ----- ၃၁၃

ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်လောကယုံကြည်ချက်များ လှတိုး(ဝိတ်ပညာ) ----- ၁၀၃

တစ်ကျော့တော့ တွေ့ကြဦးမည် လှစိုး(ပညာရေး) ----- ၁၁၆

လူတွေ့သိ နတ်တွေ့ကြားစေ

လူတွေ့သိ၍ နတ်တွေ့ကြားစေ ----- ၃၄၀

ရှောင်ပြန်ဗေဒင်

BURMESE CLASSIC

သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း ခေါက်တာစောယုနွယ် ----- ၃၂၉

ရှောင်ပြန် အထူးယတြာ

နိုင်ငံခြားရောက်မြန်မာများအတွက် အထူးဟောကိန်း ခေါက်တာစောယုနွယ် ----- ၃၃၀

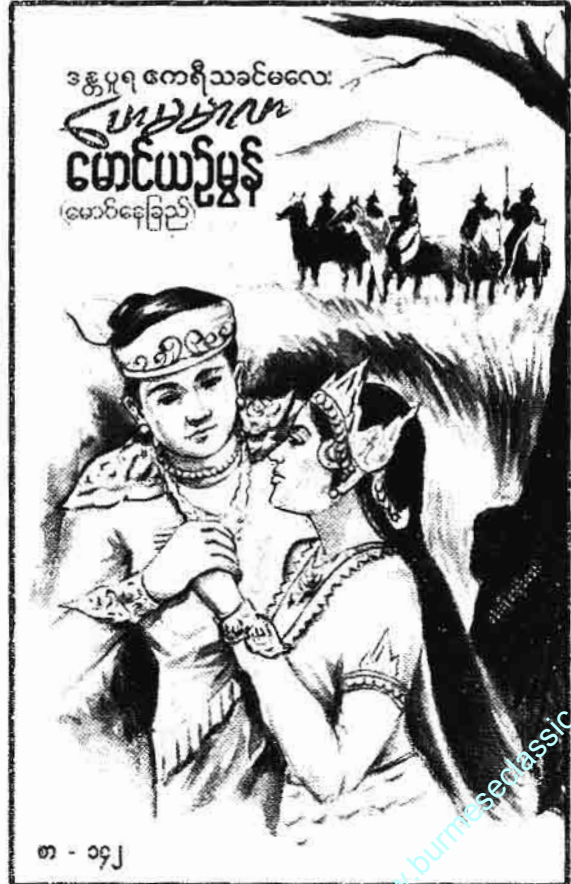

စာ - ၁၅၄

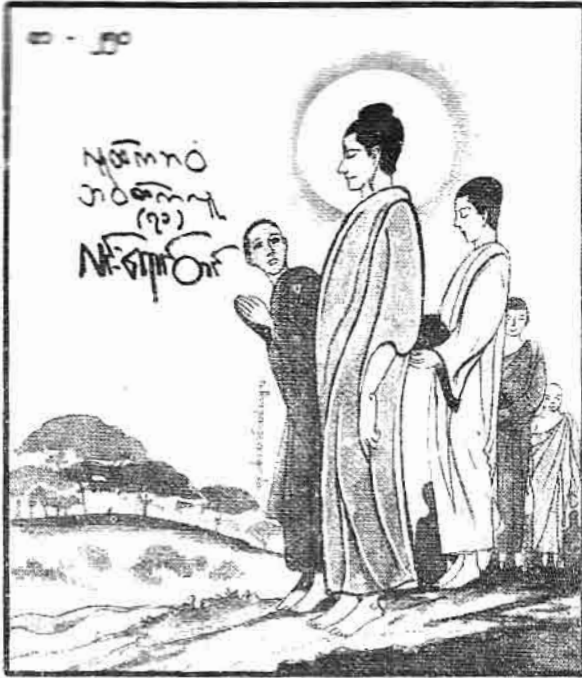
သယ်ဒါတာအဖွဲ့/ကြော်ငြာနှင့် မြန်ချီရေး

လာဘ်မိုးရွေ စာပေ

အမှတ် - ၂၁၂ (ပထမထပ်)၊ ၃၆လမ်း(အထက်)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကင်း၊
ဖုန်း - ၀၉-၄၃၀၇၅၃၁၁၊ ၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅

လောကီရေးရာ

ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဆရာကြီး မိုးဒူးပိုက်ဆံ၏ လအလိုက်အဟော
ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) ----- ၁၀၆

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ 2014-June
ကေတ်-အောင်သိန်း ----- ၁၀၉

သေလုအောင် လာချင်သူ
မောင်ကောင်းမြင့် ----- ၁၁၂

တရုတ်ဂန္ထီရဆရာကြီးကြူးကုံး၏ အိပ်မက်အဖွင့်ကျမ်း
တက္ကသိုလ်မောင်တံခွန် ----- ၁၂၁

ရခိုင်ရိုးမက မဟာမိတ်စစ်တပ်ကြီး ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ
ဆရာဝင်း(သာကီနွယ်) ----- ၁၂၃

အံ့ဖွယ်ထူးဆန်း ဆေးစွမ်းကောင်းများ(၈)
မျိုးသန်းထွန်းကို ----- ၁၂၈

ကျွန်တော် သတင်းစာ ကာတွန်းဆရာ
မောင်တော်ထိန် ----- ၁၃၁

ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံကျမ်းလာ နိမိတ်တဘောင်များ
တင်နိုင်တိုး ----- ၁၃၉

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းပြက္ခဒိန်
အင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ) ----- ၁၄၁

အမူအခင်းလွတ် ဂါထာတော်
အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ) ----- ၁၆၄

အလှူခံရှင်းတမ်း
မောင်ပုတ်စည် ----- ၁၇၆

အကြားအမြင် ပါရမီရှင်လေး
တက္ကသိုလ်သစ် ----- ၁၈၄

သူတော်ကောင်းတို့ နှလုံးသား(၃)
ရွှေမန်းသားအရှင်အင်္ဂုရ ----- ၁၈၇

ထာဝရသစ္စာရှိသောအဖော်
ရှယ်လီသိန်းမောင်(စိန်မိုက်ကယ်) ----- ၂၀၁

ဇရာနှင့် နေရာ
ညွန့်ဟံ(ကြူတော) ----- ၂၀၃

အကြံအစည်အောင်လိုလျှင် ဟောသည်ဇာတ်ကိုဆင်
နေဖြူဆရာတင် ----- ၂၀၅

အပူငြိမ်းစေ... ကောပုတ္တ... မနရက္ခေ...
အောင်အံ့ကြီးမောင် ----- ၂၁၄

အချိန်ကိုသုံးမပြုန်းနဲ့
ဝေလင်း(ရောဝတီ) ----- ၂၂၂

မေတ္တာပို့ခြင်းအကျိုး
မောင်အေးချမ်း(တင့်တူ) ----- ၂၃၀

နှစ်ကိုယ်ပွား မြင်ရမှုများ
နတ်ထီးလှိုင် ----- ၂၃၃

ဝေဘူဆရာမတ်ကြီးနှင့် ကျွန်တော်(၃)
သူတော်စင်မင်းအောင် ----- ၂၃၅

သာသနာသမိုင်းဝင် သီလရှင်ကျင့်ဝတ်များ
လေးသူ့စံ ----- ၂၃၇

စာ - ၁၇

ထွန်းကူးပြုလုပ်သည့်အတွက်
အောင်စကြာကိုးနင်းကပ်ကျော်စေတီ
၅၆
လေးကျွန်းမဏ္ဍိုင်ပထမိတော်တော်များ
ဗိုဇ္ဇာဆရာလေး(B.Sc)

အိုးအိမ်ဝဲသပျူ အိုးအိမ်ရုဏ် အရောင်းအဝယ်အဆင်ပြေလျက်
အိမ်ကောင်းယာကောင်းများ ပိုင်ဆိုင်လိုသူများအတွက်

သမိုင်းထဲက အိမ်တော်ရာဘုရား

လောကီရေးရာ

သမိုင်းကပြောသော သက္ကရာဇ်နှင့် ဝတ်ဆင်ရမည့် ရတနာများ
အောင်ဘုန်းမြိုင်(ကချင်မြေ) ----- ၂၄၁
အနိစ္စဒေသနာတော်(၄) ----- ၂၄၆
မဟာထွန်း ----- ၂၄၆
အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်ရန် ----- ၂၅၇
မဟိဒ္ဓိကျော်မင်း ----- ၂၅၇
သင်္ဃာလဖွားအတွက် ကံလာတာ ----- ၂၅၈
ဆရာမိုးဟန်ကြွယ် ----- ၂၅၈
စိုက်ပျိုးရေးရာ တစ်လတာ ----- ၂၅၉
တောကကိုရင် ----- ၂၅၉
သည်လအတွက် ကောင်းသောရက် ----- ၂၆၀
နွယ်သာကံအောင် ----- ၂၆၀
ဇွန်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ ----- ၂၆၂
နေမျိုးထွင်ခေါင် ----- ၂၆၂
ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ကောင်းသည့် ဂမ္ဘီရလက်စွဲကလေးများ ----- ၂၆၆
စိန်တေတိက ----- ၂၆၆
ငါသေပြီးလျှင်... ----- ၂၇၁
ဒေါက်တာမွန်မွန်ကလေး(U.K) ----- ၂၇၁
ရောင်းထွက်စေဖို့ လုပ်ကြံရုံ ----- ၂၇၃
သစ္စာဝါဒီဆရာမြတ်စေလင်း ----- ၂၇၃
ဟင်းနှစ်ခွက် ----- ၂၇၅
ရန်ကုန်မြိုင်ဆွေ ----- ၂၇၅

တစ်ဆင့်စီပြောကြား ကုသိုလ်ပွား ----- ၂၈၂
ခိုင်ခင်အင်ကြင်း ----- ၂၈၂
ဓာတ်ရိုက်ယတြာ ရွှေပညာ(၂၃) ----- ၂၈၅
ဘုန်းပွင့်ထွန်း ----- ၂၈၅
ပေသာဝတီနတ်သမီး ----- ၂၈၉
ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း ----- ၂၈၉
မယုံလျှင် ပုံပြင်သာမှတ်လိုက်ပါ(၆) ၂၉၃
ဒေါက်တာသက်ဆွေ(M.D) ----- ၂၉၃
အကျိုးမဲ့စကား ရှောင်ရှားစေချင် ----- ၂၉၉
ရေကျော်စိုးအောင် ----- ၂၉၉
ကျွန်ုပ်၏ အတွေ့အကြုံများ(၁၂) ----- ၃၀၁
ဖိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား) ----- ၃၀၁
ဘဝအမောစင်မယ် လှတောတစ်ခွင်ဟာသများ ----- ၃၀၈
ဦးကောင်းထူး ----- ၃၀၈
အရိုးခင်နှင့် ကြွက်သေတစ်ကောင် ----- ၃၁၇
အဂ္ဂမျိုး ----- ၃၁၇
သည်နှစ်ထဲမှာ ရှောင်ကြဉ်ပါ ----- ၃၁၉
ဆရာဇီဝအောင်ထွင် ----- ၃၁၉

ပြည်တွင်းပြည်ပ ပိဋကတ်လောက ယုံကြည်ချက်များ

ထုတ်(စိတ်ပညာ)

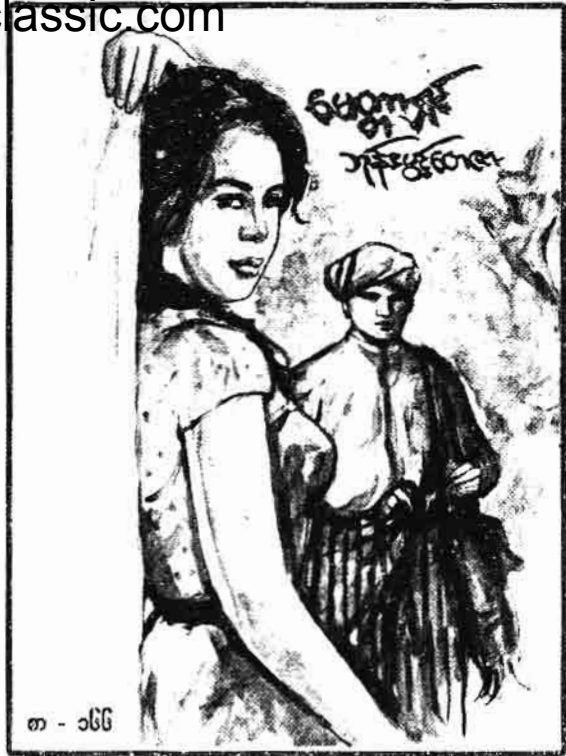
ရောင်ပြန် ရသ

လွိုင်ဆမ်ဆစ်သို့ တိုင်တည်ခြင်း
 ခင်မောင်အေး(မန္တလေး) ၁၇၈
 ပလ္လင်တွေထက်က စားထက်တဲ့ မိဖုရားခေါင်များ ၁၉၃
 ဝင်းသောင်(ရမည်းသင်း) ၁၉၃
 ဂန္ထီရတိုက်နွား
 ဘုန်းမီးနေလ ၂၀၈
 အချစ်ကြီးသူတို့၏
 မြမြလှိုင် ၂၀၈
 ဆက်ဆက်စပ်စပ် ကျင့်သုံးရန်
 မနုဿကျော်ဝင်း ၂၆၄

ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ကောင်းသည့်
ဂန္ထီရတနာအိမ်ထောင်ရေးအဖွဲ့
မိန့်တော်က

၈ - ၂၆၈

ရောင်ပြန် မျက်နှာပုံးဆောင်းပါး

အိမ်တွင်းယပ်ဖြင့် လာဘ်ခေါ်မည်
 မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး ၄၀
 ဘယ်လိုအိမ်မျိုး ဝယ်မှာလဲ
 တက်လူမျိုးသစ် ၄၁
 ဆည်းဆာအချိန်မှာ မီးထွန်းပါ မီးပွားတက်မှာ အသေချာ
 သောမ ၄၃
 ဘယ်မြေခံကို ရွေးမှာလဲ
 နေဖြူဆရာတင် ၄၅
 အိမ်ခြံမြေ ရရှိရေးကျင့်စဉ်
 အမာ-တောင်မြို့ ၄၈
 အိမ်သစ်မင်္ဂလာ
 အောင်မြင်မြတ်(ပြည်ရွှေဘို) ၅၁
 မြေမသန်တာ ကြံ့ခဲလျှင်
 ဂန္ဓာရီဆရာအံ့ ၅၃
 တကယ်အိမ်ဆောက်တော့မှာလား
 ထင်ကျော်သောင်း ၅၅
 သမိုင်းထဲက အိမ်တော်ရာဘုရား
 မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး ၅၉
 အိမ်ယတြာ
 ကိုမျိုးနိုင်(ဆကာကြီး) ၆၀

ပလ္လင်တွေ ထက်က
 စားထက်တဲ့
မိဖုရားခေါင်များ
 ဝင်းသောင်
 (ရမည်းသင်း)

၈ - ၁၉၃

ရောင်ပြန် မျက်နှာဖုံးဆောင်းပါး

ပူဆာတဲ့နည်း
မင်းသိင်္ခ ၆၁

ရုက္ခစိုးနတ်နှင့်တွေ့ဆုံ၍ လိုရာကို ပြောကြားတောင်းဆိုနိုင်သော
ဂါထာမန္တန် ၆၄

အိမ်ကောင်းဖို့ထက် အိမ်နီးချင်းကောင်းဖို့
ရွှေယဉ်နု ၆၅

မြေဝယ်တော့မည်ဆိုပါလျှင်
ဘက်လူမျိုးသစ် ၇၁

အိမ်တွင်းရေးရာ စီးပွားသာဖို့
ဂန္ဓာရီဆရာ ၇၃

အဆောက်အဦတစ်ခုခုဆောက်မည်ဆိုလျှင် သတိပြုဆင်ခြင်နိုင်ရန်
ဘုန်းမြတ်ကျော်ခေါင် ၇၅

အိမ်တွင်းနတ်အုန်း ဆွဲထားကြပါသလား
ဂမ္ဘီဆရာလူမျိုး (B.Sc) ၇၇

အိမ်ပြန်ပြန်ရောင်းထွက်စေလိုသော်
ဆရာတီထီ (ရန်မျိုးအောင်) ၈၀

အိမ်မှာ ဒါတွေဖြစ်လျှင် လာဘ်နှင့်ငွေတွေဝင်
မော်တင်သိန်းဇော်ဇ ၈၁

အိမ်ရောင်းထွက်ရေး အလွယ်လေး
မင်းပီရအောင် ၈၃

ဘယ်လိုအိမ်မျိုး နေချင်လဲ
မောင်မောင်မြင့်အေး ၈၅

မမြင်ရသော အဆိပ်ပြားများ
ဘုန်းမီးနေလ ၈၇

အမြန်ရောင်းထွက်စေလိုသော်
အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်မြေ) ၉၀

ကိုယ်ပိုင်အိမ်ခြံမြေနှင့် နေချင်သလား ဇေဂ္ဂသုတ်ကိုရွတ်ဖတ်ပွား
ဆောင်းကလေး (တရားရေး) ၉၁

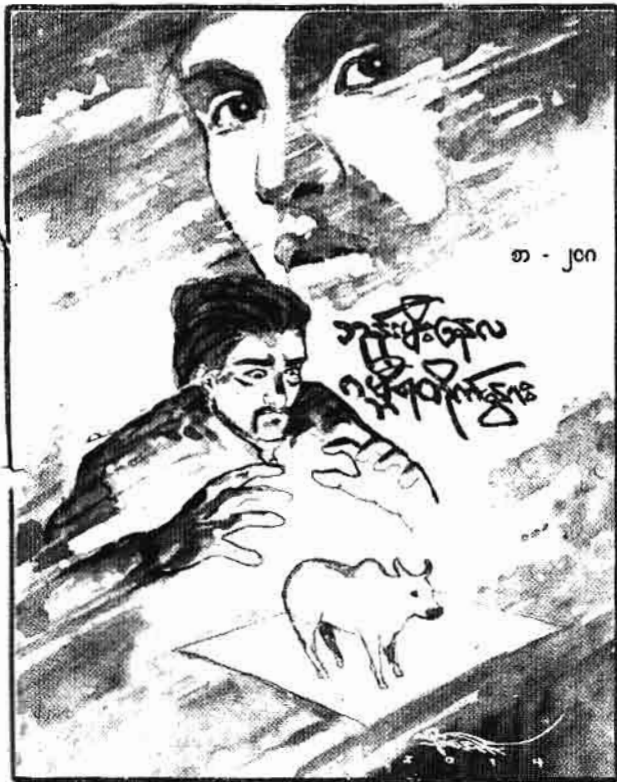
ညှော်ဆိုးဆိုလျှင် သည်လိုနှင့်
ဆရာမိုးဟန်ကြွယ် ၉၅

သည်လတွေမှာ အိမ်ဆောက်ပါ
သုတေသီဆရာငြိမ်း ၉၇

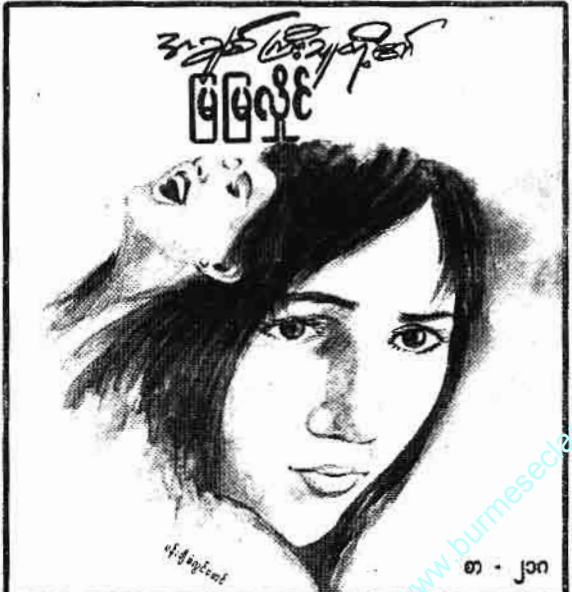
ပွဲစားများ လာဘ်ပွင့်စေဖို့
ကောင်းဟိန်း (ကျွန်းသစ်) ၉၉

နေအိမ်၊ ဈေးဆိုင်အရှေ့တွင် ငါးကန် တူးဖော်သင့်ပါသလား
ကေတီ-အောင်သိန်း ၁၀၁

အချိန်မနှောင်းခင် အိမ်ရောင်းချင်သော်
ထင်ကျော်သောင်း ၁၀၂

စာ - ၂၀၈

စာ - ၂၀၈

ဘယ်ဒီတော့ပွဲ / ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ချီရေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

အမှတ် - ၂၁၂ (၁၀၀၀၀၀)၊ ၃၆ လမ်း (အထက်)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်၊

ဖုန်း - ၀၉-၄၃၀၇၅၃၁၊ ၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅

ကိုးနဝင်း မိုးလင်းမှသီမယ် အဓိဋ္ဌာန်တော်လှားကွက်

ပထမ အဆင့်	တနင်္လာ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ (၂)ပတ်	အင်္ဂါ ဘဂဝါ (၉)ပတ်	ပုဒ္ဂဟူး သုဂတော (၄)ပတ်	ကြာသပတေး သတ္တဒေဝ မနုဿနံ (၇)ပတ်	သောကြာ လောကဝိရူ (၅)ပတ်	ဧန ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ဗုဒ္ဓော (၃)ပတ်	တနင်္ဂနွေ အနတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ (၆)ပတ်	တနင်္လာ အရဟံ (၁)ပတ်	အင်္ဂါ ဗုဒ္ဓေါ (၈)ပတ်
ဒုတိယ အဆင့်	ပုဒ္ဂဟူး ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ဗုဒ္ဓော (၃)ပတ်	ကြာသပတေး အရဟံ (၁)ပတ်	သောကြာ လောကဝိရူ (၅)ပတ်	ဧန ဗုဒ္ဓေါ (၈)ပတ်	တနင်္ဂနွေ အနတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ (၆)ပတ်	တနင်္လာ သုဂတော (၄)ပတ်	အင်္ဂါ သတ္တဒေဝ မနုဿနံ (၇)ပတ်	ပုဒ္ဂဟူး သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ (၂)ပတ်	ကြာသပတေး ဘဂဝါ (၉)ပတ်
တတိယ အဆင့်	သောကြာ သုဂတော (၄)ပတ်	ဧန သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ (၂)ပတ်	တနင်္ဂနွေ အနတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ (၆)ပတ်	တနင်္လာ ဘဂဝါ (၉)ပတ်	အင်္ဂါ သတ္တဒေဝ မနုဿနံ (၇)ပတ်	ပုဒ္ဂဟူး လောကဝိရူ (၅)ပတ်	ကြာသပတေး ဗုဒ္ဓေါ (၈)ပတ်	သောကြာ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ဗုဒ္ဓော (၃)ပတ်	ဧန အရဟံ (၁)ပတ်
စတုတ္ထ အဆင့်	တနင်္ဂနွေ လောကဝိရူ (၅)ပတ်	တနင်္လာ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ဗုဒ္ဓော (၃)ပတ်	အင်္ဂါ သတ္တဒေဝ မနုဿနံ (၇)ပတ်	ပုဒ္ဂဟူး အရဟံ (၁)ပတ်	ကြာသပတေး ဗုဒ္ဓေါ (၈)ပတ်	သောကြာ အနတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ (၆)ပတ်	ဧန ဘဂဝါ (၉)ပတ်	တနင်္ဂနွေ သုဂတော (၄)ပတ်	တနင်္လာ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ (၂)ပတ်
ပဉ္စမ အဆင့်	အင်္ဂါ အနတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ (၆)ပတ်	ပုဒ္ဂဟူး သုဂတော (၄)ပတ်	ကြာသပတေး ဗုဒ္ဓေါ (၈)ပတ်	သောကြာ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ (၂)ပတ်	ဧန ဘဂဝါ (၉)ပတ်	တနင်္ဂနွေ သတ္တဒေဝ မနုဿနံ (၇)ပတ်	တနင်္လာ အရဟံ (၁)ပတ်	အင်္ဂါ လောကဝိရူ (၅)ပတ်	ပုဒ္ဂဟူး ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ဗုဒ္ဓော (၃)ပတ်
ဆဋ္ဌမ အဆင့်	ကြာသပတေး သတ္တဒေဝ မနုဿနံ (၇)ပတ်	သောကြာ လောကဝိရူ (၅)ပတ်	ဧန ဘဂဝါ (၉)ပတ်	တနင်္ဂနွေ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ဗုဒ္ဓော (၃)ပတ်	တနင်္လာ အရဟံ (၁)ပတ်	အင်္ဂါ ဗုဒ္ဓေါ (၈)ပတ်	ပုဒ္ဂဟူး သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ (၂)ပတ်	ကြာသပတေး အနတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ (၆)ပတ်	သောကြာ သုဂတော (၄)ပတ်
သတ္တမ အဆင့်	ဧန ဗုဒ္ဓေါ (၈)ပတ်	တနင်္ဂနွေ အနတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ (၆)ပတ်	တနင်္လာ အရဟံ (၁)ပတ်	အင်္ဂါ သုဂတော (၄)ပတ်	ပုဒ္ဂဟူး သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ (၂)ပတ်	ကြာသပတေး ဘဂဝါ (၉)ပတ်	သောကြာ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ဗုဒ္ဓော (၃)ပတ်	ဧန သတ္တဒေဝ မနုဿနံ (၇)ပတ်	တနင်္ဂနွေ လောကဝိရူ (၅)ပတ်
အတ္ထမ အဆင့်	တနင်္လာ ဘဂဝါ (၉)ပတ်	အင်္ဂါ သတ္တဒေဝ မနုဿနံ (၇)ပတ်	ပုဒ္ဂဟူး သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ (၂)ပတ်	ကြာသပတေး လောကဝိရူ (၅)ပတ်	သောကြာ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ဗုဒ္ဓော (၃)ပတ်	ဧန အရဟံ (၁)ပတ်	တနင်္ဂနွေ သုဂတော (၄)ပတ်	တနင်္လာ ဗုဒ္ဓေါ (၈)ပတ်	အင်္ဂါ အနတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ (၆)ပတ်
နဝမ အဆင့်	ပုဒ္ဂဟူး အရဟံ (၁)ပတ်	ကြာသပတေး ဗုဒ္ဓေါ (၈)ပတ်	သောကြာ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ဗုဒ္ဓော (၃)ပတ်	ဧန အနတ္တရော ပုရိသ ဓမ္မသာရထိ (၆)ပတ်	တနင်္ဂနွေ သုဂတော (၄)ပတ်	တနင်္လာ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ (၂)ပတ်	အင်္ဂါ လောကဝိရူ (၅)ပတ်	ပုဒ္ဂဟူး ဘဂဝါ (၉)ပတ်	ကြာသပတေး သတ္တဒေဝ မနုဿနံ (၇)ပတ်

(မြားပြထားသော အမည်းကွက်များသည် သက်သတ်လွတ်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရမည့် နေ့ရက်များ ဖြစ်သည်။)

1.7.2014

ကနုတ်ခြင်္သေ့ ခက်လှိုင်းကျော်

- ခြင်္သေ့ဟာ
ဘယ်သတ္တဝါကိုဖမ်းဖမ်း
ကြိုးပမ်းမှုစီရိယစွမ်းအား
တန်းတူပဲထားတယ်။
- တစ်ဂူထဲမှာ
နစ်ကောင်မအောင်းတဲ့ ကေသရာဇာ
မဟာဆီမဟာသွေးဆိုတာလည်း
သီရိရွှေခွက်မှာပဲ တည်တယ်။
- ကေသရာဇာ ဟောက်တဲ့အခါ
တောသုံးထောင်မှာရှိတဲ့ သတ္တဝါ
ခန္ဓာစဲရရှာတယ်။

- “တစ်ကောင်တည်းပဲ
ဒါပေမဲ့ ခြင်္သေ့”...တဲ့
တစ်ခါက
ဆရာမကြီးတစ်ဦးရဲ့ စိတ်အယူအစွဲ
ကျွန်တော်...
မိတ္တူဆွဲခဲ့ဖူးတယ်။

- အဲဒီလို
ခြင်္သေ့ကို ဘဝင်မွေ့တတ်ပေမဲ့
ခြင်္သေ့တော့ ခြင်္သေ့ပဲ
မြင်တွေ့ရတဲ့ အထာပုံသရုပ်က
အစာခန့်အုပ်ဖို့ မတတ်မသင်
ဘာဂုဏ်ပုဒ်မှလည်း မဟပ်မထင်
မကြာမကြာ ဖုန်သုတ်ရအဖတ်တင်အောင်
ဖုန်တင်တတ်တဲ့ ခြင်္သေ့မျိုးတော့
အ,သူတွေ ရှိခိုးရောလို့
ပုထိုးဘုရားမှန်ဦး
ဒူးထောက်ခိုင်းထားမယ်။

T.Z.T 2014

ကြကသလောက၏ ဓမ္မ စန်းနီလာဝင်း

- ရွက်ဝါကြွေကျ၊ မြေမှာခပြီ
နွေအလု၏သဘာဝ။
- မြောက်လေဆောင်ညင်း၊ ဟေမာန်တွင်းဝယ်
နင်းတွေဝေကျ၊ မြေမှာခပြီ
ဆောင်းအလု၏သဘာဝ။
- ဝသန်ချိန်ခါ၊ ရောက်လာပါလျှင်
စွေရွာမစဲ၊ မိုးပုလဲတို့
အံခဲစိုးမိုး၊ ရွာသွန်းပြီးပြီ
မိုးအလု၏သဘာဝ။
- ဩော်...နွေခါမိုးဆောင်း၊ ရာသီပြောင်းနေ
အဟောင်းအသစ်၊ ဖြစ်ပြီးပျက်နေ
စဉ်ဆက်မပြတ်၊ ချားရဟတ်သို့
လည်ပတ်ခါခါ၊ သံသရာသည်
ဘယ်ခါဆုံးနိုင်၊ နိဂုံးတိုင်အံ့နည်း။

2 - MAY 2014

ငြိမ်းချမ်းရေးတေးသံ ဖျာပုံနိဗ္ဗိဒ္ဓိ

- တောင်တန်းပေါ်က လေညင်းကလေးရေ
အဝါရောင် တေးသီချင်းလေးတွေ
ငါ့ထံကို သယ်ဆောင်ခဲ့ကြပါလေ။
- တောတန်းထဲက ငှက်ကလေးရေ
အစိမ်းရောင် တေးသီချင်းလေးတွေ
ငါ့ထံကို ယူဆောင်ခဲ့ကြပါလေ။
- စမ်းချောင်းနံဘေးက လိပ်ပြာကလေးတွေ
အနီရောင် တေးသီချင်းလေးတွေ
ငါ့ထံကို သယ်ဆောင်ခဲ့ကြပါလေ။
- အသင်တို့ရဲ့ တေးသံကလေးတွေ
ငါ့နှလုံးသားမှာ စွဲရစ်စေ
လူသားအားလုံး ပျော်ရွှင်ပေ
ကမ္ဘာကြီး အလှဝေ
ကမ္ဘာကြီး ကျန်းမာကြပါစေ။ ။

T.Z.T 2014

ပိုးခါး
မောင်စိုမြင့်

- အပေါင်းအသင်းများသတုံ
စကားရော ဖောရော...။
- မိတ်ဆွေပေါသတုံ
မေးပြော,ခေါ်ထူး...။
- လမ်းတွေနှုတ်ဆက်
လက်ပြခွဲခွာ
ဘာရယ်မဟုတ်
ဟန်လုပ်သင်္ကဟ
မြင်သမျှဆက်ဆံ
အပေါ်ယံကြော
လောကထဲမှာ...။
- ငါ...
ငါ...အဖြေရှာ
သေချာစေ့ငု
အင်း...
နှလုံးသားအတုနဲ့ပါပဲ။ ။

လူစိတ်ဓာတ် ခိုင်သက်အောင်

- သဘောကျတော့
ရွှေဖောရိုးနဲ့ မ,ကာ
ထိပ်ပေါ်တင်ကာ တသသ။
- သဘောမကျရင်ဖြင့်
သံဖနောင့်နှင့် နှင်းချ
ခြေအောက်ကျ ခံရ။ ။

သရက်ကိုဖျက်မယ့် ညောင် အောင်သျှင်သူ (မဟာမြေ)

- မဟုတ်မဟတ်ရယ်နဲ့
လုပ်တတ်တော့ သူတို့ထွင်။
မြန်မာ့ဟန် မဝီသ
လုပ်ပြဖော်ချင်။
- စတိတ်ရိုးတဲ့ သူတို့ထွင်
ကြည့်မြင်သူ ရှက်ဖွယ်ကောင်း။
ရိုးရာမဝီသတာမို့
မျိုးမြန်မာ ဂီတကွာလို့
မြန်မာ့မူ ဂုဏ်ဟန်တင့်ရန်
တွေးသင့်ပါကြောင်း။

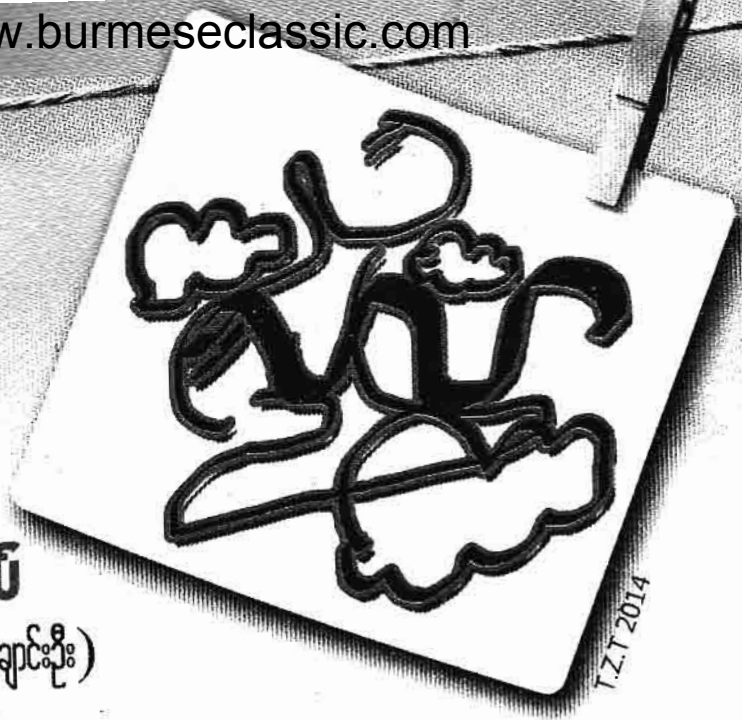

T.Z.T. 2014

မြန်မာအမေ သျှောင်ကျောင်း (မုံရွာ)

- အမေဆိုတာ နှစ်ယောက်မရှိ
အတုမရှိတဲ့ အနန္တဂိုဏ်းဝင်း။
- အမေရင်ခွင်သည်သာ
ကမ္ဘာ့အလုံခြုံဆုံးနေအိမ်။
- အမေမှာ ထူးခြားတာလေးက
သားသမီးတွေကို သာတူညီမျှချစ်တဲ့စိတ်။
- အမေ...
အမေ...
ဒီလို အမေများစွာထဲမှာ
အထက်ပါ ဂုဏ်ပုဒ်တွေနဲ့
မိခင်ပီသ၊ အိမ်ရှင်မလည်းပီသတဲ့ အမေ
ဘယ်နိုင်ငံသူနဲ့မှလည်း မတူတဲ့ အမေ
ဒီအမေအမည်က ရိုးရိုးလေး
“မြန်မာအမေ”...။

T.Z.T 2014

တိမ်အရပ် မောင်မြေမွန် (ချောင်းဦး)

- တစ်ခါတစ်ရံ
မာန်ဟုန်ပြင်းပြင်း၊ မင်းယက္ခသို့
ထကြွမယောင်၊ အစွယ်ပြောင်လျက်
ရန်စောင်ပုံခင်း...။
- တစ်ခါတလေ
မြွေနဂါးတွန်း၊ လူးလူးလွန်၍
မရွံ့မကြောက်၊ ပါးပျဉ်းမြောက်လျက်
ကောက်သွေးဟန်ချီ...။
- မကြာမကြာ...
ကနတ်မဟာ၊ ကိန္နရာသို့
ပန်တျာမြူးကြွ၊ ယဉ်စေနှင့်
ကတော့မယောင်...။
- တိမ်အရပ်တို့
ဟန်လုပ်ဗလာ၊ နှစ်မပါချေ
လေလာလွင့်ပျောက်၊ တဖျောက်ဖျောက်
မလွမ်းလောက်ဘူး သူငယ်ချင်း...။

ပရမ်းတုန်းပြုနယ်၊ သန့်စင်တောင်ရှိ
အောင်ကြာကိုးနင်းကပ်ကျော်စေတီ

နှင့်

လေးကျွန်းမဏ္ဍိုင်ပထမံဓာတ်တိုင်များ

ဂမ္ဘီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် ၅၂ လမ်းရှိ ဘုန်းရောင် ဂျာနယ်တိုက်သို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။ ဘုန်းရောင်ဂျာနယ် နှင့် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းအယ်ဒီတာချုပ် ဆရာဦးမောင်မောင် မြင့်အေးမှ ရွှေရောင်စာအိတ်နှင့် ထည့်ထားသော ဖိတ်စာ တစ်စောင် ပေးပါသည်။ ထိုဖိတ်စာကို ဖတ်ကြည့်သောအခါ အင်္ဂုပြုနယ်၊ ကွင်းကောက်ရွာရှိ ပထမံအရှင်သူမြတ်ကြီး

ဆရာလှိုင်ပူဇော်ပွဲ အခမ်းအနားဖိတ်စာ ဖြစ်ကြောင်း သိရပါ သည်။ ဖိတ်စာအောက်တွင် သန့်စင်တောင် ယောဂီများဟု ရေးထားသည်။

ကွင်းကောက်လိုက်လိုပါက သန့်စင်တောင်ယောဂီ များနှင့် ဦးစွာတွေ့ဆုံရန် ဆရာဦးမောင်မောင်မြင့်အေးမှ အကြံပြုပါသည်။ ထိုသန့်စင်တောင်ကို စာရေးသူအနေဖြင့်

သန့်စင်တောင်
လေးကျွန်းမဏ္ဍိုင်ကျောက်စာတိုင်စေတီ

မကြားဖူး။ မသိရှိပါ။ ဆရာဦးမောင်မောင်မြင့်အေးမှ သမိုင်း။ ကျိုက်ဝိုင်းဘုရားအရှေ့ဘက်တွင်ရှိကြောင်း လမ်းညွှန်ပေးပါသည်။ ကျိုက်ဝိုင်းဘုရားရောက်ဖူးသော်လည်း ထိုနေရာကို မရောက်ရှိခဲ့ပေ။ ဆရာဦးမောင်မောင်မြင့်အေးမှာ ဆရာကြီးမင်းသိင်္ခကဲ့သို့ပင် ရန်ကုန်မြို့ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ နေရာဒေသအတော်များများရှိ သမိုင်းဝင် နေရာဌာနများကို သိရှိသူဖြစ်၏။

နောက်တစ်နေ့ မြေနီကုန်းဘက်ရှိ ရှင်စောပုသိမ်တော်သို့ သွားပြီး ဘုရားနှင့် ကျိုက်မရောဆရာတော်အား သွားရောက်ပူဇော်ပါသည်။ မြေနီကုန်းမှ သမိုင်းဘက် ဆက်သွားမည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ မြေနီကုန်းပတ်ဝန်းကျင်တွင် မေးကြည့်သည်။ မကြားဖူးကြောင်း ပြောသည်။ မြေနီကုန်းကားမှတ်တိုင်ရောက်သာအခါ အသက် ၆၀ ကျော်အရွယ်ရှိ

ဂိတ်မှူးတစ်ဦးအား မေးကြည့်ရာ “အဓိပတိကားစီးသွားရင်” ရောက်တယ်။ ညာဘက်ထဲဝင်သွားပါ။ အရင်က မင်းသားကြီးခင်မောင်ခင် စတုဒီယိုအနီးမှာ ရိုတယ်”စသည်ဖြင့် လမ်းညွှန်ပေးပါသည်။

အဓိပတိအနီ စီးသွားသောအခါ ကျိုက်ဝိုင်းစေတီတော်ရှေ့ ရောက်သည်။ လမ်းဘေးမှ ဈေးဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို မေးကြည့်ရာ “ရှေ့နားက လမ်းလေးထဲမှ ဝင်သွားပါ”ဟု ပြောဆိုသည်။ စာရေးသူလည်း ကျိုက်ဝိုင်းစေတီတော်ကြီးတောင်ဘက်ခြမ်းရှိ လမ်းကလေးထဲမှ ကွေ့ကောက်ဝင်သွားပြီး လမ်းဆုံရောက်သောအခါ မေးစရာလူမရှိ၍ တောင်းအံ့ကားဖြူလေးတစ်စီးဝင်လာ၍ မေးလိုက်ရာ ကားမောင်းသူမှ

သန့်စင်တောင်
အဘဘသုဓမီနုမုနိ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်

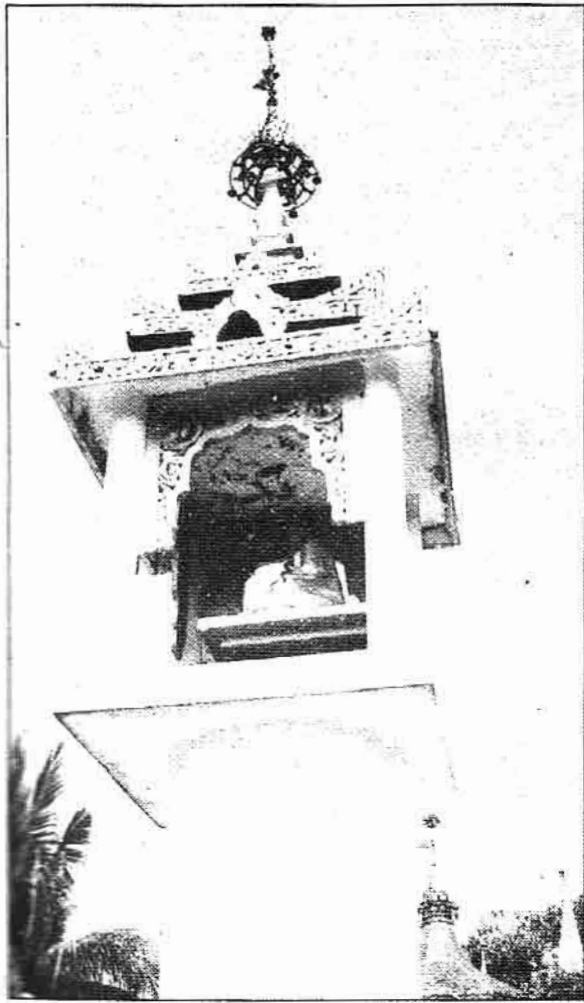
www.burmeseclassic.com

“နောက်က တက်လိုက်ပါ။ သန့်စင်တောင်ရှေ့ လိုက်ပို့ပေးမယ်” ဟု ပြောဆိုလေ၏။ ထိုကားဖြူလေးမှ သန့်စင်တောင်ရှေ့တည့်တည့်ရပ်ပေးပြီး ဆက်မောင်းသွားပါသည်။

တောင်ရှေ့ရောက်သောအခါ လူလည်းမတွေ့ဘာသံမှလည်း မကြားရ။ မုခ်ဦးသံတံခါးကြီးကိုလည်း သော့ခတ်ပိတ်ထားတာ မြင်ရသည်။ အခြေအနေစောင့်ကြည့်ပြီး တံခါးအသေးကို ဖွင့်ကာ လှမ်းဝင်လိုက်ပါသည်။ တောင်ပေါ်ကျောင်းတွင် လူနစ်ဦးထိုင်နေတာ တွေ့ရသည်။ အကျိုးအကြောင်း ပြောပြသောအခါ ဆရာကြီး ဦးသန်းထူး မရောက်သေး၍ ၂၄ ရက်နေ့ချိန်းလိုက်သည်။ ၂၄ · ၁ · ၂၀၁၄

သောကြာနေ့တွင် ဓမ္မမိတ်ဆွေ ဦးမောင်အေးနှင့် ချိန်းကာ ကျွန်ုပ်နှင့် ဆရာကျော်ဇောတိန်း(နံသာ) သုံးဦးသွားကြသည်။ ဆရာကြီးမလာခင် ဘုရားကန်တော့၊ ပထမအရှင်မြတ်ကို ကန်တော့ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာကြသည်။

ဆရာကြီးဦးသန်းထူး ရောက်ရှိလာသောအခါ စာရေးသူတို့နှင့် မိတ်ဆက်ပြီး ပထမဝိဇ္ဇာအရှင်သူမြတ်ကြီး ဆရာလှိုင်အကြောင်း၊ ဝိဇ္ဇာများအကြောင်း၊ ယနေ့ခေတ်ကာလတွင် မသိနားမလည်သူတို့က ဝိဇ္ဇာတွေကို ပုတ်ခတ်ပြောဆိုနေတာ အပြစ်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမှန်ကိုသိမြင်ဖို့လိုကြောင်း၊ စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း သိလိုသည်များကို ပြန်လည်မေးမြန်းပြီး အသံဖမ်းစက်ဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ထားခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် ကွင်းကောက်ခရီးစဉ်အကြောင်း မေးမြန်းပါသည်။ ထိုခရီးစဉ်နှင့် ပတ်သက်၍ ပုဇော်ပွဲအကြောင်းကို

ဘုရားစေတီ တံခွန်တိုင်အမြင့်တွင် ပူဇော်ထားပုံ

ပထမအရှင်မြတ်ကြီး ရုပ်တုပုံတော်

ဆရာတော်ဦးကောဝိဒ ရုပ်တုတော်

ဘုန်းရောင်ဂျာနယ်တွင် ဓာတ်ပုံများနှင့်တကွ သတင်းဆောင်း ပါးရေးသားဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်စာရေးသူအနေဖြင့် မိတ်ဆွေဖြစ်သူ ဒေါ်ဖြူဖြူ လွင် ပို့ဆောင်ပေးမှုကြောင့် ကွင်းကောက်အောင်မြေသို့ နေ့ချင်းပြန်သွားရောက်ပူဇော်ခွင့် ရရှိခဲ့ရပါသည်။ ထိုကွင်း ကောက်အောင်မြေဌာနနှင့် ပထမဆရာလှိုင် အရှင်မြတ်ကြီး အကြောင်းကို သီးသန့်ဆောင်းပါးရေးသား ဖော်ပြပေးပါမည်။ (စာရေးသူ)

ဆရာကြီးဦးသန်းထူးနှင့် ကွင်းကောက်ခရီးစဉ် အကြောင်း ပြောဆိုကြပြီးနောက် သန့်စင်တောင်အကြောင်း မေးမြန်းပါသည်။ ဆရာကျော်ဇောဟိန်း(နဲ့သာ)မှလည်း စာအုပ်ထဲမှာ လိုက်လံရေးသား မှတ်သားသည်။ မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်တွင် ပါရှိပါက လာချင်သူများ အလွယ်တကူ လာနိုင်

ပြု ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသူများလည်း နေရာမှန်ရာနိုင်မည်ဖြစ် ကြောင်း ဆရာကြီးအား ပြန်လည်ရှင်းပြပေးပါသည်။ ဆရာကြီး တို့ အယူအဆကတော့ ကြော်ငြာအသိပေးစရာ မလို။ ပထမ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိသူတို့ အချိန်တန်လျှင် ရောက်လာပါမည်ဟု ပြောဆိုပါသည်။ သန့်စင်တောင်အကြောင်း မေးမြန်းပြီး ဘုရား စေတီ၊ သာသနိကအဆောက်အအုံများကို ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့် တောင်းပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ပူဇော်ခဲ့ကြပါသည်။

သန့်စင်တောင်သည် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း များစွာ ကပင် တည်ရှိခဲ့ပါသည်။ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီးတွင် ရှေးအခါ ကတည်းက သိက္ခိတ္တရကုန်းတော်၊ မင်းဓမ္မကုန်း၊ စော်ဘွားကြီး ကုန်း၊ မြေနီကုန်း စသည်ဖြင့် ကုန်းကိုးကုန်းတည်ရှိခဲ့သည်ဟု ရှေးလူကြီးတွေ ပြောဆိုသံ ကြားရပါသည်။ ကျိုက်ဝိုင်းစေတီ သည်လည်း ကုန်းပေါ်တွင် တည်ရှိသည်။ ဘုရားသမိုင်းစာအုပ် တွင်လည်း ကုန်းတော်အမည်တွေ ပါရှိတတ်သည်။ ယခု သန့်စင်တောင်သည်လည်း ယခင်က ဣစ္ဆာသယတောင်ဟု ခေါ်သည်။ သန့်စင်လမ်းကို အကြောင်းပြု၍ သန့်စင်တောင်၊ ရုပ်ရှင်မင်းသားကြီး ခင်မောင်ဇင်ကို အစွဲပြု၍ မင်းသားကြီး တောင်(မင်းကြီးတောင်) စသည်ဖြင့် အမည်လေးမျိုးလောက် ရှိသည်ဟု သိရသည်။

ထိုတောင်ပေါ်တွင် ထုံးဖြူစေတီ ကိုးတောင်ပြည့် တစ်ဆူ ရှိသည်။ ဘွဲ့အမည်မှာ အောင်စကြာကိုးနဝင်း ကပ်ကျော်စေတီဖြစ်သည်။ ထိုတောင်ပတ်ဝန်းကျင်တွင် သစ်ကြီး၊ ဝါကြီးများ ပေါက်ရောက်နေပြီး ချုံပင်၊ နွယ်ပင်လည်း ရှိသည်။ နဂါးသိုက်လည်း ရှိသည်။ ရုပ်ရှင်စတူဒီယိုတစ်ခု တောင်ခြေအနီးတွင် တည်ရှိသည်။ တောကာ၊ တောင်ကာ၊ သိုက်ကာတွေ ရိုက်၍ ကောင်းသောနေရာ ဖြစ်သည်။ နေဝင် မိုးချုပ်လျှင် ထိုတောင်ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူတိုင်းဖြတ်သွားရဲ ကြပေ။ မြွေသတ္တဝါများ ထွက်လာတတ်သည်။ အကောင်ကြီး မြင်တတ်သောကြောင့် ကြောက်ရွံ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။ နောင်အခါ ထုံးဖြူစေတီလေးမှာလည်း ယိုယွင်းပျက်စီးလာ သည်။ ထိုတောင်ပေါ်တွင် လူအမည် ဦးချစ်လှိုင်၊ ဘုန်းကြီး ဘွဲ့ ဦး---မည်သော ရဟန်းတစ်ပါးတည်း ကျောင်းဆောက်၍ ဓူတင်ကျင့်သည်။ တောင်ပေါ်တွင် သီတင်းသုံးလိုက်၊ အဓိဋ္ဌာန် ခရီးထွက်လိုက် ပြုလုပ်နေတတ်သည်။

www.burmeseclassic.com

တစ်နေ့တွင် ဆရာကြီးဦးသန်းထူးနှင့် ထိုတောင်ပတ်ဝန်းကျင်ကို တံမြက်စည်းလှည်း၊ သန့်ရှင်းရေးပြုလုပ်ကြသည်။ ဆရာတော်ဦးကောဝိဒမှ အထက်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ အမိန့်အရဟုဆိုကာ ဓာတ်ပန္နက်ရိုက်ဖို့ အမိန့်ချမှတ်သည်။ မူလစေတီပေါ်မှ စေတီတစ်ဆူ ငုံ့၍တည်ရန် စီစဉ်သည်။ မူလစေတီဘုရားဒါယကာ + ဒါယိကာမမှာ ဦးသာခွန်း + ဒေါ်သန်းရင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအလှူရှင်မှာ မင်းသားကြီး ခင်မောင်ဇင်၏ မိဘများ ဖြစ်ကြသည်။

ဆရာဦးသန်းထူးနှင့် အဖွဲ့အား ရေမိုးချိုး ကိုယ်လက်သန့်စင်ပြီး မေတ္တာသုတ် ကိုးခေါက်ရွတ်ကာ ဦးစွာပထမတံမြက်စည်းလှည်း၊ သန့်ရှင်းရေးဆောင်ရွက်ခိုင်းခြင်းမှာလည်း တောင်တော်ကို သန့်စင်ခိုင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုတောင်ကုန်းပေါ်တွင် ကုလားသိုက်၊ နဂါးသိုက် ပေါင်းစုံရှိသည်။ ကိုးနဝင်းစေတီ ပန္နက်မရိုက်ခင် ပထမဓာတ်ပန္နက် အရင်ချသည်။ လေးကျွန်းမဏ္ဍိုင် ကျောက်စာတိုင် ဦးစွာတည်သည်။ သက်ရှိလောကတွင် ဓာတ်ကြီးလေးပါး အရေးကြီးသလို လောကုတ္တရာတွင် သစ္စာလေးပါးမဏ္ဍိုင် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဖမ်းထားဖို့ အရေးကြီးသည်။ ပထမအရှင်မြတ်ကြီးသည် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ပိုင်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြစ်သည်။ စေတီတွင် နဝင်းဓာတ်ဖြင့် အောင်ကိုးတောင် ၁၈ ပေ၊ ၂၇ ပေ စသည်ဖြင့် ဉာဏ်တော်အမြင့် သတ်မှတ်တည်သည်။

ကိုးနဝင်းစေတီတည်ရန် ဦးအုန်းခိုင်မှ ပန္နက်ရိုက်သော အခါ အုတ်တံတိုင်း(ဖောင်ဒေးရှင်း) ပန္နက်ပေါ်မှာ မြွေတစ်ကောင်လာအုပ်ထားသည်။ ဦးအုန်းခိုင်မှ “ဘာထူးခြားမလဲ” ဟု မေးသောအခါ ဆရာကြီးဦးသန်းထူးမှ “ခင်းဗျားမလုပ်နဲ့ လို့ လာတားတာ” ဟု ပြောလိုက်သည်။ နဂါးသိုက်ကိုယ်စား လာခြင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် သိုက်နှင့် မိတ်ဖွဲ့ရသည်။ ဘုရားဖွဲ့(သာသနာပွဲ)၊ ဝိဇ္ဇာပွဲပေးပြီး နဂါးသိုက်ပွဲ လှူဒါန်းပေးသည်။ ညကျတော့ အိပ်မက်ပေးသည်။ နဂါးတစ်ကောင်ပုံစံ ရောက်လာပြီး ခေါင်းမှ လူခေါင်းပုံစံဖြစ်လာပြီး တဖြည်းဖြည်း လှုပ်စွဲသွားသည်။ တရားဓမ္မအကြောင်း ဆွေးနွေးပြီး “ဤတောင်ပေါ်မှာ တရားအလုပ်လုပ်ပါမယ်၊ မင်းတို့ကူညီပါ။ အနှောင့်အယှက်မပေးကြပါနဲ့” လို့ ပြောလိုက်သောအခါ ကူညီပါမည့်အကြောင်း ကတိပေးကာ ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။

၁၉၇၅ ဇန်နဝါရီ ၄ ရက်နေ့တွင် ပန္နက်ရိုက်သည်။ ရသေ့ ၂၇ ပါး၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ပန္နက်ချကြသည်။ နဝရတ်ကိုးပါး ဓာတ်ပစ္စည်းများ၊ မတ်ကိုးမတ်တို့ပါကြောင်း မှတ်မိသည်။ မြန်မာသက္ကရာဇ်အားဖြင့် ၁၃၃၆ ခု၊ နတ်တော်လပြည့်ကျော် ၇ ရက်၊ စနေနေ့ ဖြစ်သည်။ ၁၃၃၇ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့မှာ ထီးတော်တင် မင်္ဂလာအခမ်းအနား ပြုလုပ်သည်။ အရံစေတီ ရှစ်ဆူလည်း ထီးတင်သည်။ စုစုပေါင်း ကိုးဆူ နဝင်းပြည့်ဖြစ်သည်။ မူလစေတီကို “ဝ” ကိုးဝ ပလ္လင်ခံ၍ တည်သည်။ ယခု (ခိုင်)သုံးခိုင်ဖြင့် တည်သည်။ ခိုင်သုံးခိုင် ဆိုသည်မှာ (၁) ဘုရားတကာမ ဒေါ်ညွန့်ခိုင် (ဦးသာခွန်း+ဒေါ်သန်းရင်၏ သမီး)၊ (၂) ပန်းရန်ဆရာ ဆရာခိုင်၊ (၃) သာသနာအကျိုးဆောင် ဦးအုန်းခိုင်။

ထီးတင်ပွဲပြုလုပ်ရန် အစပထမတွင် အခက်အခဲကြုံတွေ့ရ၏။ အနှောင့်အယှက်လည်း ရှိနေသည်။ သန့်စင်တောင်နေရာတွင် ဘုရားပွဲပြုလုပ်ကျင်းပပြီး (လုပ်စား)တဲ့လူတွေ ရှိသည်။ ထို့ကြောင့် ပထမအရှင်မြတ်ကြီး၏ တပည့်တွေ ဝင်လာတာ မကျေနပ်ကြပေ။ ထီးတင်၍မရအောင် အနှောင့်အယှက်ပေးကြသည်။ ဆရာတော်ဦးကောဝိဒ ကြွလာသည်။ ပန်းပေါ်တင်ထားသော တဘက်ကို ရိပ်သာတိုင်မှာ ကောက်ချည်လိုက်သည်။ ဘာမှ မကြောက်နဲ့ လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ဟု မိန့်သည်။ မကြာမီ မြို့နယ်ကောင်စီမှ ဖုန်းဆက်သည်။ ဆရာကြီးတို့ ပါမစ်ယူစရာမလိုပါဘူး။ အသံချဲ့စက်လည်း အသုံးပြုနိုင်တယ်၊ အများပြည်သူကိုလည်း ဖူးခွင့်ပေးလိုက်ပါဟု ပြောဆိုသည်။ ကြည့်မြင်တိုင် ပန်းထိမ်တန်းမှ မင်္ဂလာစည်တော်နှင့် အောင်မြင်စွာ ထီးတော်တင်နိုင်ခဲ့သည်။ အောင်စကြာကိုးနဝင်း ကပ်ကျော်စေတီထိပ်တွင် သင်္ဘောဦးပုံ ပြုလုပ်ထားသည်။ စေတီဘေးနားကို မဂ္ဂင်ဖောင်စိုက်နေပုံ ဖြစ်သည်။ စေတီတော်အနီးတွင် တံခွန်တိုင်၊ ရဟန္တာ၊ မြင်းမိုရ်တောင် နဂါးစသည်တို့ တွေ့ရှိရသည်။ ကမ္မည်းကျောက်စာတိုင်တစ်ခုတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားသည်။

“စိရ် တိဋ္ဌတု သဒ္ဓမော”

ကျေးဇူးရှင် ကွင်းကောက်ပထမအရှင်မြတ်ကြီးအား အမှူးထားလျက် သာသနာအကျိုးနှင့် သတ္တဝါဝေနေယျများ အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ မိဘနစ်ပါးဖြစ်သော (ဦးဝမ်းနား+

ဒေါ်ခင်လှ)တို့အား ကော့နုဆပ်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း သံသရာဝင်ဆင်းခဲ့မှု လွတ်မြောက်ရေးနှင့် ရည်စိတ်သန်၍ -

- (က) အဘယဇိနသုခ ရုပ်ပွားတော်မြတ်နှင့် ထီးတော်၊
- (ခ) ရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ရဟန္တာရုပ်တုတော်၊
- (ဂ) ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာ
- (ဃ) ရှင်သီဝလီရဟန္တာ
- (င) ရွှေဟင်္သာတံခွန်တိုင်နှစ်လုံး
- (စ) ရင်ပြင်တော်တွင် စကျင်ကျောက်ပြား ခင်းခြင်း

တို့ကို နန္ဒောပနန္ဒနဂါးမင်း အောင်မြင်တော်မူခန်းနှင့်အတူ ရန်ကုန်မြို့ သမိုင်း သန့်စင်တောင်တော်တွင် မဂ္ဂင်သင်္ဘော တည်ဆောက်၍ သားသမီးယောဂီများက လှူဒါန်းပူဇော်ထား ရှိပါသည်။ ၁၃၆၁ ခု၊ တပေါင်းလပြည့် (၁၉.၇.၂၀၀၀)ဟု ရေးထားပါသည်။

အဘယသုခဇိနမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ရှေ့တွင် အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အချုပ်ဂါထာတော်နှင့် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါက အစစ အရာရာ အောင်မြင်မှုရစေသည်။ မြင်းမိုရ်တောင်ရှေ့မှာ "အရဟံ" ဂုဏ်တော် ၈၄၀၀၀၀ ကိုးရက်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပါက ပေါက်မြောက်အောင်မြင်သည်။ (မြင်းမိုရ်တောင်ကို နန္ဒောပနန္ဒနဂါးပတ်ထားသည်) စက်တော်ရာတွင် မြတ်စွာဘုရား၏ စက်တော်တွေ ပူဇော်ပါက သိဒ္ဓိတန်ခိုး၊ မဟိဒ္ဓိတန်ခိုးရရှိစေသည်။ ဂြိုဟ်ရစ်ခွင်တွင် လောကခံရှစ်ပါးဂါထာ (သို့) အောင်ခြင်းရှစ်ပါးဂါထာ ပူဇော်၊ အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ ဆောက်တည်ပါက လောကခံအဆိုး သက်သာရာရစေသည်။ အောင်စကြာကိုးနင်း ကပ်ကျော်စေတီကို လာရောက်ပူဇော်သူတွေ "နာယံ သုခံ ဣစ္ဆိတံ" ဆုနှင့် ပြည့်စုံစေသည်။

ပထမအရှင်မြတ်ကြီး ကျောင်းဆောင်တော်တွင် ဆင်ခံပုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား ပူဇော်ထားပြီး ပထမအရှင်မြတ်ကြီး ဆရာလှိုင်ပုံတော် ဓာတ်ပုံအမျိုးမျိုးနှင့် ယွန်းကျောင်းဆရာတော် ဦးစော် (ခ) ပထမဆရာလှိုင်၏ ဓာတ်ပန္နက်များ ခိုင်မြဲစွာ စိုက်ထူထားပါသည်။ ထူးခြားမှုမှာ မှခံတွင် ဇော်ဂျီပုံ၊ ဇီးကွက်ရပ်နေပုံ တွေ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ အဓိပ္ပာယ်ကို မေးကြည့်ရာ သန့်စင်တောင် မြေကြီးပြို၍ အုတ်တံတိုင်းပြိုသော ဓာတ်ခိုက်လာ၏။ ထို့ကြောင့် ဇော်ဂျီ၊ ဇီးကွက် ဓာတ်

ဆင်ပေးလိုက်သောအခါ တောင်မပြိုသည့်အပြင် အောင်မြင်တော်မူကာလသည်ဟု ရှင်းပြပါသည်။ ဇော်ဂျီက အိမ်ဦးတိုက်၊ လှည့်ဦးတိုက် ကာကွယ်ပြီး ဇီးကွက်က စီးပွားတက်စေသည်ဟု ဂန္တီရနည်း ရခဲ့ပါသည်။ ဇေယျအေးခေါင်းလောင်းတော်ကြီးနှင့် ဇော်ဂျီပုံလည်း တွေ့ရပါသည်။ ဇီးကွက်(လာဘ်)၊ ဇော်ဂျီ(တန်ခိုး) ကိုယ်စားပြုပြီး ဇော်ဂျီပုံလှူထားခြင်းမှာ အထက်ကိုတက်သော သဘောဖြစ်သည်။ ပထမအရှင်မြတ်ကြီး၏ ဓာတ်ပန္နက်အဖြစ် နင်းစမပုံတော်များနှင့် ရွှေစား (ပထမစား)၊ အရဟံနင်းစမ၊ ရဟန္တာပုံ၊ ပဋ္ဌာန်းနဂါးတွေကို အုတ်နံရံမှာ စနစ်တကျ ပြုလုပ်ထားပါသည်။ ဝိဇ္ဇာတွေပျော်မြူးရာ ဖလ်မိဇ္ဇာတောင်စခန်း ပန်းချီပြကြီးလည်း တွေ့မြင်ရသည်။ ပထမအရှင်မြတ် ကျောင်းဆောင်အနီးတွင် တောင်ပိုင်ဘိုးဘိုးကြီး၊ ဘိုးတော်သိကြားမင်း၊ သူရဿတီ မယ်တော်နန်းတွေ ရှိသည်။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း လှည့်ပတ်ဓာတ်ပုံရိုက်ပူဇော်ပြီး အောက်ဘက်ဆင်းလာသောအခါ ထီးတော်ဟောင်းနှင့် စည်တော်ဟောင်း တွေ့ရသည်။ ဝါးပိုးဝါးအပင်ကြီးတွေလည်း ရှိသည်။ မှခံဦးပြာသာဒ်ကို ၁၃၆၂ ခုတွင် ပြုလုပ်ထားကြောင်း စာတန်းရေးထိုးထားသည်။ အလှူရှင် ဘုရားဒါယကာ ဖခင်ကြီး ဆရာဝန်ကြီး ဦးကြည်မောင်၊ မိခင်ကြီး ဒေါ်ညွန့်ခိုင်အား အမျိုးထားလျက် သားသမီးများက လှူထားခြင်းဖြစ်သည်။ သန့်စင်တောင်သမိုင်းမှာ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းသလို၊ ဂန္တီရလည်း ဆန်နေပါသည်။ သန့်စင်တောင်ယောဂီများကို လိုက်နာကျင့်သုံးရမည့် ကွင်းကောက်ပထမ အရှင်မြတ်ကြီး ဩဝါဒတော်များလည်း မှတ်သားရပါသည်။ အဓိက အနှစ်ချုပ်မှာ "တြိအဋ္ဌနဝ ပိုင်ပိုင်ဆောက်တည်နိုင်က လေးခိုင်စမ လိုတိုင်းပါ၏" ဟူ၍ဖြစ်သည်။ ဆောင်းပါးအလွန်ရှည်သွားမည် စိုးပါသဖြင့် အနှစ်ချုပ်လိုက်ရပါသည်။ သန့်စင်တောင်၊ သမိုင်းအမှတ်(၃)ရပ်ကွက်တွင် ကျင်းပသော ပူဇော်ပွဲအကြောင်း ရေးပါက ကျင့်စဉ်နှင့် ဩဝါဒများ ရေးသားဖော်ပြပေးပါဦးမည်။ အဓိဋ္ဌာန်တည်ဆောက်လိုသူ၊ လိုရာဆန္ဒပြည့်လိုသူများ မဖြစ်မနေသွားရောက်သင့်သော တောင်မြတ်ဖြစ်ပါသည်။

ဂန္တီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)

ကျွန်တော်သိသော ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရားများ

ဆွေမြင့်သူ(ကြေး/မြေ)

စာရေးသူသည် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၌ “ကျွန်တော်သိသော ရွှေမြင်တင် ဘုရားများ”၊ “ကျွန်တော်သိသော ဖောင်တော်ဦးစေတီများ” နှင့် “ကျွန်တော်သိသော ရွှေစည်းခုံဘုရားများ” ဆောင်းပါးသုံးပုဒ်ကို ရေးသားတင်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ စစ်ကိုင်းမြို့ရှိ ငါးထပ်ကြီးဘုရားရုပ်ပွားတော်ကြီး၊ ရန်ကုန်မြို့ရှိ ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရားနှင့် ကျောက်တန်းမြို့နယ်၊ ပါဒကြီး ငါးထပ်ကြီးဘုရားများအကြောင်းကို ထပ်လောင်းရေးသား တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဆုံးရှပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။ ဦးဘိုးအောင်သည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၆၂ ခုနှစ်၊ ခရစ်သက္ကရာဇ် ၁၉၀၁ ခုနှစ်တွင် ဘုရားဟောင်းများစွာ စုပေါင်းလျှက် အရှေ့တောရကြီးဆရာတော် ဦးအာသဘကို အမှုူးထား၍ အရပ်အရှေ့တောရပ် တောအုပ်ကြီးအတွင်း၌ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသဖြင့် ယခုဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်းတစ်ရာကျော်ကြာမြင့်ခဲ့ပြီး ခရစ်သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဘုရားကြီးရာပြည့်ပွဲတော်ကို ခြိမ်းခြိမ်းသံကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ စစ်ကိုင်းငါးထပ်ကြီးဘုရား၏ ရုပ်ပွားတော်ကို စီငြမ်းပြုတည်ထားသည့် အတွက်ကြောင့်လည်း ငါးထပ်ကြီးဘုရားဟု ခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။

ငါးထပ်ကြီးဘုရား သီတင်းသုံးရာ မူလပထမဂန္ဓကုဋ်ကျောင်းတော်ကြီးမှာ ဘုံငါးဆင့်ရှိ၍လည်း ငါးထပ်ကြီးဘုရားဟု တစ်နည်းခေါ်တွင်သည်။ ငါးထပ်ကြီးဘုရား၏ ပွဲတော်ကို နှစ်စဉ် ပြာသိုလပြည့်နေ့တိုင်း စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပူဇော်ကြသည်။

ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရား၏ အံ့ဩဖွယ်ရာများ

ငါးထပ်ကြီးဘုရား တည်ထားကိုးကွယ်ရာဖြစ်သော အရပ်မြေ၏ အံ့ဩဖွယ်ရာအသွယ်သွယ်ကို အောက်ပါအတိုင်း သိရှိမှတ်သားရပါသည် -

(က) ရန်ကုန်မြို့၊ ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရား

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ငါးထပ်ကြီးဆရာတော် ဦးတဂရ၏ ဂရန်မြေ ငါးထပ်ကြီးကျောင်းတိုက်၏ အရပ်အတွင်း၌ “မဟာသကျ အတုလမာန်အောင်” ဘွဲ့တော်ဆောင်သော ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရားရုပ်ပွားတော် တည်ရှိပါသည်။ ထိုဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်မြတ်ကြီးကို စစ်ကိုင်းမြို့ရှိ ငါးထပ်ကြီးဘုရား ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ပုံစံယူ ဝီငြမ်းပြုစေ၍ ဘုရားဒါယကာ ဦးဘိုးအောင်က ပန်းချီဆရာကြီး ဆရာဉာဏ်၏အကူအညီဖြင့် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစဉ်အခါက အောက်မြန်မာနိုင်ငံရှိ အင်္ဂတေနှင့် ပြုလုပ်သော ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးများအနက် ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ်အတွင်းရှိ ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရားသည် အကြီး

- (က) မကောင်းကြံစည်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဒဏ်သင့်တတ်ခြင်း။
- (ခ) လူကို သေစေတတ်သော အဆိပ်ပြင်းသော မြွေဆိုးများ မနေနိုင်ခြင်း။ မရှိခြင်း။
- (ဂ) ပိန္နဲ၊ စောင်းလျား၊ ထန်းအသီးအနံ့များ ၁၂ ရာသီ ပွင့်ခြင်း။
- (ဃ) ဘုန်းသမ္ဘာရှိသူ အကြီးအကဲတို့ကိုသာ လက်ခံ၍ ဘုန်းမဲ့သူများကို ဖယ်ရှား၍ ကြာရှည်စွာ လက်မခံခြင်း။
- (င) ကျေးငှက်များ နေ့ ညဉ့် မြူးထူးရွှင်ပျံခြင်း။
- (စ) လောကီ၊ လောကုတ် ဆုတောင်းမှုပြည့်ခြင်း။
- (ဆ) အဓိဋ္ဌာန်အကြံအစည် သစ္စာပြုခြင်းဖြင့် အလွယ်တကူ အောင်မြင်တတ်ခြင်း။

- (ဇ) လောကီဂိုဏ်းဆရာတို့ အင်းအိုင်ခါးလှည့်၊ လက်ခွဲအတ်ဆင် မန်းမှုတ်ပြုလုပ်ကြခြင်း။
  - (ဈ) ဥစ္စာစောင့်များ ပျော်မွေ့နေထိုင်ကြသည်ဟု လောကီဆရာတို့ ယုံကြည်ကြခြင်း။
  - (ည) ခေတ်အဆက်ဆက် ဘေးအန္တရာယ်ကင်းလွတ်ခြင်း။
  - (ဋ) လျှိုမြောင်း၊ ဂနိုင်း၊ စိမ့်စမ်း၊ တော၊ သစ်ပန်းတို့ဖြင့် စိတ်နှလုံးကို ယူကျုံးသည့်နယ် မွေ့လျော်ဖွယ် ကြည့်နူးရွှင်ပျံ အေးချမ်းသာယာခြင်း။
- မှတ်ချက်။** မြင်ကွန်းမင်းသားကြီးသည် အဆွေခင်ပွန်း သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဆရာတော် ဦးအာသဘာထံ ကန်တော့ပြီး ဤနေရာတောအုပ်မှ အင်ဒိုချိုင်းနားသို့ သွားရောက်ကြောင်းနှင့် ထိုမြင်ကွန်းမင်းသားကြီး၏ အနွယ်များက ဤနေရာတွင် လွမ်းစေတီကို တည်ထားကြောင်း ဆရာစဉ်ဆက် တစ်ဆင့်စကား ကြားခဲ့ရဖူးသည်။

ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရား၏ ဉာဏ်တော်အတိုင်းအထွာများ

- ၁။ ကြာပလွင်မှ မကိုင့်တော်ဖျားအထိ ၁၁၈ မိုက် (၅၉ ပေ)
- ၂။ သျှောင်တော်လုံးပတ် ၁၃ တောင် (၁၉ ပေ၊ ၆ လက်မ)
- ၃။ မဏိတော်အဝန်း ၂၁ တောင် (၃၁ ပေ၊ ၆ လက်မ)
- ၄။ သင်းကျစ်တော်အရှည် ၁၃ တောင် ၁ မိုက် (၂၀ ပေ)
- ၅။ သင်းကျစ်အကျယ် ၂ တောင် ၄ သစ် (၁ ပေ၊ ၉ လက်မ)
- ၆။ မျက်လုံးတော်အလျား ၂ တောင် ၃ သစ် (၃ ပေ၊ ၂ လက်မ)
- ၇။ မျက်ခုံးတော် ၃ တောင် (၄ ပေ၊ ၆ လက်မ)
- ၈။ နှာသီးတော်မှ နှားတော်ထိ ၆ တောင် မိုက် (၁၀ ပေ)

- ၉။ နားတော်အရှည် ၅ တောင် (၇ ပေ၊ ၆ လက်မ)
- ၁၀။ နှာခေါင်းတော်အရှည် ၅ တောင် (၇ ပေ၊ ၆ လက်မ)
- ၁၁။ ခံတွင်းတော် ၃ တောင် (၄ ပေ၊ ၆ လက်မ)
- ၁၂။ မေးခွန်းမှ သင်းကျစ်တော်အထိ ၆ တောင် ၂ မိုက် (၁၀ ပေ)
- ၁၃။ လည်ပင်းတော် ၁၃ တောင် ၁ မိုက် (၂၀ ပေ)
- ၁၄။ လက်ယာပခုံးတော်မှ လက်ဝဲပခုံးတော်ထိ ၁၆ တောင် (၂၄ ပေ)
- ၁၅။ ပခုံးစွန်းမှ လည်တော်အထိ ၅ တောင် ၂ မိုက် (၈ ပေ၊ ၆ လက်မ)
- ၁၆။ ခါးတော်လုံးပတ် ၂၁ တောင် (၃၁ ပေ၊ ၆ လက်မ)
- ၁၇။ လက်မောင်းတော်လုံးပတ် ၁၀ တောင်ထွာ (၁၅ ပေ၊ ၉ လက်မ)
- ၁၈။ ပခုံးမှ တံတောင်ဆစ်ထိ ၁၀ တောင် ၁ မိုက် (၁၅ ပေ၊ ၉ လက်မ)
- ၁၉။ လက်ကောက်ဝတ်မှ တံတောင်ဆစ်ထိ ၈ တောင် ၁ မိုက် (၁၅ ပေ၊ ၆ လက်မ)
- ၂၀။ ခူးစွန်းနှစ်ဖက် ၄ တောင် ၁ မိုက် (၁၂ ပေ၊ ၆ လက်မ)
- ၂၁။ လက်ဝါးတော်အရှည် ၆ တောင် ၂ မိုက် (၁၀ ပေ)
- ၂၂။ လက်မတော်အရှည် ၃ တောင် (၄ ပေ၊ ၆ လက်မ)

ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရားသည် ရန်ကုန်မြို့လယ်တွင် တည်ထားသော ဘုရားတစ်ဆူဖြစ်သော်လည်း တည်နေရာ အရ အတွင်းသို့ အနည်းငယ်ဝင်ရခြင်း၊ မော်တော်ယာဉ်များ ဝင်ထွက်သွားလာရန် လမ်းကန့်သတ်ချက်များကြောင့် ရှေးယခင်က ဘုရားဖူးများ အဝင်အထွက်ကျဲ၍ လူသိနည်းခဲ့ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ သို့ရာတွင် ၁၉၉၄ ခုနှစ်မှစတင်၍ နိုင်ငံတော်မှ ဦးဆောင်သည့် ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံတည်ဆောက်

ရေးလုပ်ငန်းများကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဂေါပကအဖွဲ့အဆက်ဆက်၏ ကြိုးပမ်းချက်များကြောင့်လည်းကောင်း ယခုအခါ တင့်တယ်သော မုခ်ဦးများ၊ စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ် စောင်းတန်းနှင့် စင်္ကြံလမ်းများနှင့် အရွယ်မရွေး ဝင်ထွက်နိုင်သော ယာဉ်လမ်း ကျယ် ရှိလာပြီဖြစ်သည့်အပြင် တန်ဆောင်းတော်ကြီးအတွင်း တွင်လည်း အသစ်သစ်သော ဗုဒ္ဓသန္တပစ္စည်း ပြကွက်များ ကြောင့် ယခုအခါ ဘုရားဖူးများဖြင့် ပြန်လည်စည်ကားလျက် ရှိပါသည်။

ဘုရားဖူးများသည် ဘုရားတန်ဆောင်းတော်ကြီးသို့ ရွှေဂုံတိုင်လမ်းမကြီးဘေး ခြင်္သေ့မုခ်ဦးမှ စင်္ကြံလမ်းတစ်လျှောက် သဘာဝသစ်ရိပ်ဝါးရိပ်များကို ခံစားရင်း စောင်းတန်း တစ်လျှောက် ခြေလျင်တက်ရောက်နိုင်သကဲ့သို့ ဦးထွန်းမောင် မုခ်ဦးဘေး လမ်းကျယ်မှ ယာဉ်များ တန်ဆောင်းတော်ကြီး ခြေရင်းအထိ တောက်လျှောက်မောင်းပြီး ငါးထပ်ကြီး၏ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား ဖူးမြော်ကြည့်ညိုနိုင်ပါကြောင်း သတင်းကောင်းပါးလိုက်ရပါတော့သည်။

(ခ) ကျောက်တန်းမြို့နယ်ရှိ ပါဒကြီး ငါးထပ်ကြီးဘုရား

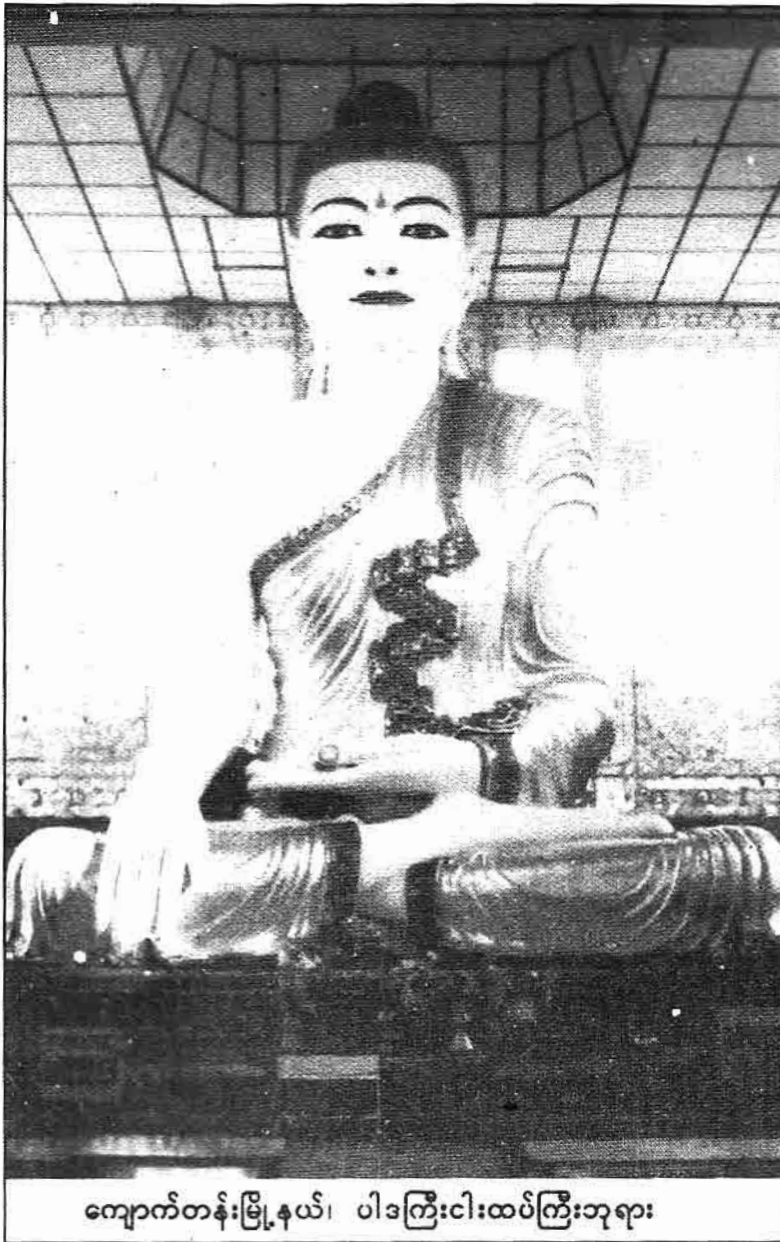
ရန်ကုန်မြို့မှ သန်လျင်-ကျောက်တန်းသွား ကားလမ်းမကြီး(ကျောက်တန်းမြို့မရောက်မီ နှစ်မိုင်ခန့်အလို)၏ နံဘေး တစ်ဖာလှဲခန့်အကွာတွင် ပါဒမြို့ (ပါဒရွာ) ငါးထပ်ဆုတောင်းပြည့်ရပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးကို ဖူးတွေ့ပူဇော်နိုင်ပါသည်။ ပါဒကြီးငါးထပ်ကြီးဘုရား၏ မူလဒါယကာမှာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်ဦးကုသလ ဖြစ်ပါသည်။

သမိုင်းအကျဉ်း

သက္ကရာဇ် ၁၂၄၀ ခုနှစ်၊ မင်းတုန်းမင်း နတ်ရွာစံ၍ သားတော် သီပေါမင်းသား နန်းတက်ပြီးသည့်နောက် ပြည်တွင်းရေး၊ နန်းတွင်းရေး မငြိမ်မသက်ဖြစ်နေစဉ် ဝါတော်ကိုးဝါသာ ရှိသေးသော အရှင်ဦးကုသလ ရဟန်းတော်သည် မန္တလေး-နေပြည်တော်မှ ရန်ကုန်မြို့သို့ ဆင်းလာပြီး ပါဒကြီးသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ပါဒကြီးရွာတွင် ဝါးတိုင်ထူ၍ သက်ငယ်၊

ကျောက်တန်းမြို့နယ်၊ ပါဒကြီးငါးထပ်ကြီးဘုရား

ခန့်မိုး ကျောင်းကလေးတွင် သီတင်းသုံးနေရာမှ တစ်စတစ်စ လူသိများလာပြီး နယ်တစ်ခုလုံး၏ ကြည့်ညှိလေးမြတ်ခြင်းခံရကာ တိုက်ကျောင်းကြီးအထိ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဆရာတော်မြတ်၏ ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ အဆုံးအမနှင့် ပါဒကြီးကျေးရွာရှိ ဒါယကာများ၏ စေတနာကြောင့် ရပ်ကွက်စီးပွားရေးမှစ၍ ဘာသာရေး၊ သာသနာရေးတို့တွင် အထူးတိုးတက်ထွန်းကားလာခဲ့

လူအား၊ ငွေအား၊ စေတနာအားဖြင့် ကြိုးစားတည်ဆောက်ခဲ့သဖြင့် သက္ကရာဇ် ၁၂၆၉ ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် ဉာဏ်တော် ၂၆ တောင်နှင့် ၁ ပေရှိ ရုပ်ပွားတော်ကြီးအပြီးသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ရုပ်ပွားတော်ကြီး မျက်နှာတော်ဖွင့်သည့်နေ့တွင် ဆရာတော်အရှင်သူမြတ်က (သဗ္ဗညုရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်တော်၌ ဒေဝပုဒ္ဓ

သည်။ ဤသို့ ကြီးပွားတိုးတက်လာချိန်တွင် ဆရာတော်က (ကျောင်းဟူသည် ရုပ်ပွားစေတီဘုရားမရှိက မတင့်တယ်၊ ထို့ကြောင့် ရုပ်ပွားတော်ကြီး တည်ထား ကိုးကွယ်ရသော် သင့်လိမ့်မည်။ လောကသံသရာ နှစ်ဖြာသောအကျိုးစီးပွား ဖြစ်လိမ့်မည်)ဟု ကြံစည်တော်မူပြီးလျှင် ငါးထပ်ရုပ်ရှင်တော်ဘုရားကြီး တည်ထားရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။

သက္ကရာဇ် ၁၂၆၆/၆၇ ခုနှစ်တွင် တိုက်ကျောင်းကြီး၏ အရှေ့ဘက်ရှိ ဆင်ခြေလျှောဖြစ်နေသော ကုန်းမြေနေရာကို တံတိုင်းကာရံ၍ မြေဖို့စေသည်။ ဘုရားမြေကိုညီနေစဉ် အလွန်ထူးဆန်းသော အတိတ်ကြီး၊ နိမိတ်ကြီးများပေါ်လာသည်။ မြေညှိပြီးနောက် မြေအသားသေစေရန် တစ်နှစ်ခန့်ထားစဉ် ရပ်ကွက်လူထုအားဖြင့် အုတ်ဖုတ်ကြရာ အုတ်ချုပ်ပေါင်း တစ်သိန်းငါးသောင်းကျော် ရရှိသည်။ သက္ကရာဇ် ၁၂၆၈ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ဖက်တန်းရပ်မှ ပန်းရန်ဆရာကြီး ဦးညက်ကြီးကို ခေါ်ယူလျက် ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် အုတ်မြစ်ချသည်။ စတင်တည်ထောင်သောနှစ်တွင် ဆရာတော်ကြီးမှာ သက်တော် ၅၇၊ ဝါတော် ၃၈ ရှိလေသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တပည့် ဒါယကာ (ပါဒသာ၊ ပါဒသူ)များ၏

www.burmeseclassic.com

မာရ်၊ ကိလေသာမာရ်၊ ခန္ဓမာရ်၊ မစ္ဆာမာရ်နှင့် အဘိသင်္ခါရ ဉာဏ်တည်းဟူသော မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူခြင်း အထိမ်းအမှတ်ဖြင့် ဗောဓိပင်ရင်း ပလ္လင်ထက်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ ခွေ စံနေတော်မူဟန်ကို ရုပ်ပွားတော်ကြီး တည်ဆောက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ မာရ်ငါးထပ်ကို တစ်ထပ်မကျန် တွန်းလှန် အောင်မြင်တော်မူခြင်းကို အကြောင်းပြု၍ ယခုတည်ဆောက် ပြီးစီးသော တင်ပျဉ်ခွေရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးအား **ငါးထပ်ကြီး ဆုတောင်းပြည့်ရုပ်ရှင်တော်**ဟု (ဘွဲ့သမုတ်ရမည်)ဟူ၍ မိန့် တော်မူကာ (ငါးထပ်ကြီးဘုရား)ဘွဲ့မည်ကရိုဏ်းနှင့် သမိုင်း တင်တော်မူလေသည်။

ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး၏ ဉာဏ်တော်အတိုင်းအရည်

ဉာဏ်တော်အမြင့် ပေ ၄၀၊ ၈ လက်မ။ ပလ္လင်တော် မှ စမ္မုခဏ်ရောင်တော်ပြန်ထိ ၄၅ ပေ၊ ၉ လက်မ။ ပလ္လင် တော်အလျား (အရှေ့မှ အနောက်သို့) ၃၃ ပေ၊ ၁၁ လက်မ။ ၎င်းအနံ (တောင်မှ မြောက်သို့) ၂၀ ပေ၊ ၁၁ လက်မ။ ပလ္လင်တော်အမြင့် ၄ ပေ၊ ၆ လက်မ။ စမ္မုခဏ် ၇ လက်မ။ အုတ်နံရံအကျယ်အဝန်း အရှေ့မှ အနောက်သို့ ၁၂၂ ပေ။ တောင်မှမြောက်သို့ ၁၁၇ ပေ၊ ၂ လက်မ။

(ဂ) စစ်ကိုင်းမြို့နယ်ရှိ ဝေဠုဝန်ဘွဲ့တော်မည် သော ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရား

ရတနာပူရ ဒုတိယအင်းဝခေတ် သက္ကရာဇ် ၉၅၉ ခု ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၉ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့ တွင် ဟံသာဝတီ ဆင်ဖြူရှင်မင်းတရားကြီး၏သားတော် ညောင်ရမ်းမင်းတရားသည် (၁) နန်းတော်၊ (၂) နန်းမြို့၊ (၃) ရွှေစည်းခုံ၊ (၄) ဂူတော်သစ်၊ (၅) တံခါး ဤငါးပါးကို တစ်ချိန်တည်း တည်ထောင်ဖန်ဆင်းတော်မူခဲ့သည်။

ထိုမင်းတရားကြီးမှ ဆင်းသက်၍ ၄ ဆက်မြောက် ကောင်းမှုတော်မြတ်စွာဘုရား ဒါယကာ သာလွန်မင်းတရား ကြီး၏သားတော် မင်းရဲနန္ဒမိတ်ဘွဲ့ခံ ပင်းတလဲမင်းတရားသည် သီရိနန္ဒသုခဓမ္မရာဇာပဝရာဓိပတိ ဟူသော အမည်တော်ကို

ခံယူတော်မူ၍ အတုလစန္ဒာဒေဝီဟူသော ရှင်မိဖုရားနှင့်အတူ သက္ကရာဇ် ၁၀၁၀ ခု၊ တော်သလင်းလဆန်း ၁၀ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် အင်းဝရွှေနန်းတော်ကို သိမ်းမြန်းစိုးစံ တော်မူ၍ ထိုမင်းတရားသည် သက္ကရာဇ် ၁၀၁၇ ခု၊ ကဆုန် လပြည့်ကျော် ၆ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် စစ်ကိုင်းမြို့ အနောက်မျက်နှာတွင် ကျောင်းတော်ကြီး ဆောက်လုပ်ပြီး၍ ဒါဌာနာဂရာဇာဂုရုဆရာတော်ကြီးအား ကပ်လှူပြီးနောက် သက္ကရာဇ် ၁၀၂၀ ခု၊ ကဆုန်လပြည့်ကျော် ၃ ရက်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင် ထိုကျောင်းတော်ကြီး၏ အင်္ဂါထောင့် အရပ်ရှိ **ငါးရုံတောကြီး**တွင် တည်ထားတော်မူသောကြောင့် ဝေဠုဝန်ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရားဟု ဘွဲ့တော်အမည်တွင်ပါ သည်။ ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရားကို တည်ထားကိုးကွယ်ရန် ငါးထပ်တိုင်ထူတော်မူသည်။

စစ်ကိုင်းမြို့ ဝေဠုဝန် ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရား

www.burmeseclassic.com

ရုပ်ပွားတော်ကြီး တည်ထားပုံ

ရုပ်ပွားတော်ကြီးတည်ထားပုံ အချို့စနစ်ကို ရှေးပညာ ရှင်ကြီးများအား ဂုဏ်ပြုသောအနေအားဖြင့် တင်ပြအပ်ပါ သည်။

(၁) ဉာဏ်တော် ၂၈ တောင်၊ (၂) ခူးခေါင်းတော် လုံးပတ် ၁၈ တောင် ၂ မိုက်၊ (၃) နာသီးတော် ၂ တောင် ၂ သစ်၊ (၄) ခါးတော်အချင်း ၁၈ တောင် ၂ မိုက်၊ (၅) ခူးစွန်းနှစ်ဖက် ၁၈ တောင်၊ ၂ မိုက်၊ (၆) နားတော် ၄ တောင် ၄ သစ်၊ (၇) နားရိုးတော် ၂ တောင် ၂ မိုက်၊ (၈) နားတော် ၁၂ သစ်၊ (၉) ခံတွင်းတော် ၂ တောင် ၂ မိုက်၊ (၁၀) ခံတွင်းအကျယ် ၁၂ သစ်၊ (၁၁) မျက်ခုံးတော်အရှည် ၃ တောင်၊ (၁၂) မျက်ခုံးတော်အနံ ၁ မိုက်၊ (၁၃) မျက်လုံးတော်အရှည် ၂ တောင်၊ (၁၄) မျက်လုံးတော်အနံ ၁ မိုက်၊ (၁၅) သင်းကျစ်တော် ၁၂ တောင်၊ (၁၆) သင်းကျစ်တော်အနံ ၁၄ သစ်၊ (၁၇) နာသီးတော်နှင့် နားတော် ၆ တောင်၊ (၁၈) သင်းကျစ်တော်မှ မေးဖျား ၆ တောင်၊ (၁၉) ပခုံးစွန်းတော် ၆ တောင် ၁ မိုက်၊ (၂၀) ပခုံးမှ တံတောင်ဆစ် ၇ တောင် ၁ မိုက် ၄ သစ်၊ (၂၁) တံတောင်ဆစ်မှ လက်ကောက်ဝတ်ထိ ၇ တောင် ၁ မိုက် ၄ သစ်၊ (၂၂) လက်ကောက်ဝတ်မှ လက်ဖျားထိ ၆ တောင်၊ (၂၃) လက်မတော် ၂ တောင် ၁ မိုက်၊ (၂၄) အကြင်း ၄ ချောင်း ၃ တောင်စီ၊ (၂၅) ခြေချောင်းတော် ၅ ခု ၁ တောင် ၄ သစ်စီ၊ (၂၆) ခြေဖဝါးတော် ၆ တောင်။

ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဌာပနာ

သက္ကရာဇ် ၁၀၂၀ ခု၊ နတ်တော်လဆန်း ၅ ရက် နေ့တွင် ဆံတော်ဓာတ်တော် ရောက်တော်မူသည်။ ပြာသိုလ ဆန်း ၄ ရက်နေ့တွင် ဆံတော်မြတ်နှင့်တကွ ရုပ်ပွားရှင်တော် ၌ မဏိစွယ်ပွား၊ မေးဖျားဓာတ်တော်၊ ရင်မှာ ပုရပိုက်၊ ညာခူး နဝရတ်၊ ဘယ်လက်ကြပ်”ဟု ဖွဲ့ဆိုထားသည့်အတိုင်း မဏိတော်တွင် ဆံတော်နှင့် စွယ်တော်ပွား၊ မေးဖျားတွင် ဓာတ်တော်၊ သမီးတော် သီရိဖုန်းထွဋ် ဆင်မြန်းထားသော

ရတနာများကို ရွှေပုရပိုက်ပြုလုပ်ပြီး ပိဋကတ်သုံးပုံကျမ်းဦး အက္ခရာရေ၍ ရင်မှာလည်းကောင်း၊ နဝရတ်ကိုးပါးကို ညာခူး တော်မှာလည်းကောင်း၊ လက်ကြပ်ရတနာများကို ဘယ်ခူး တော်မှာလည်းကောင်း အသီးသီးဌာပနာတော်မူ၍ ဉာဏ် ၂၈ တောင်အမြင့်ဆောင်သော ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို ပြာသာဒ် ၅ ဆင့်၊ ပလ္လင်ငါးထပ်၊ ဌာပနာငါးရပ်၊ အထပ်ငါးထပ်၊ ပွဲတော်ငါးရက်၊ မြေငါးပါယ်တွင် ဝိုင်းပတ်၍ ဘွဲ့တော်မှာ ဝေဠုဝန်တော်ကြီးတွင် တည်ထားသည့်အတွက် “ဝေဠုဝန် ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရား”ဟု ကမ္မည်းထိုး နာမတပ်တော် မူပြီး အနေကဇာတင် တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူခဲ့ပါသည်။ ထပ်ကြီးဘုရားအစ စစ်ကိုင်းငါးထပ်ကြီးဘုရားက ဟူ၍ လည်း မှတ်သားရပါသည်။

ဝေဠုဝန်ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရား ဖူးမြော်ရသည်မှာ ပိုမိုဖြာဆင်းနေသော မြင်ကွင်းကျယ်၊ သဘာဝအလင်းရောင် များနှင့် လျှပ်စစ်မီးအလင်းရောင်များကြောင့် စိတ်ကြည်လင် မှု အပြည့်အဝရရှိပြီး သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးမြော်ရသကဲ့သို့ စိတ်အာရုံတွင် အမြင်ရှင်း၍ အသွင်လင်း လာစေပါသည်။

ဝေဠုဝန်ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရား စစ်ကိုင်းမြို့ ကျက် သရေဆောင်သမိုင်းဝင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူဖြစ်ကြောင်း မဂ္ဂဇင်းဆောင်းပါးများတွင် လမ်းညွှန်ရေးသားထားပြီး ဖြစ်ပါ ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ဆွဲမြင်သူ(ကြေး/မြေ)

မိုငြမ်းကိုးကားစာအုပ်များ

- ၁။ ဘုရားပေါပကအဖွဲ့၏ “ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရားသမိုင်း”
- ၂။ ပြည်တော်သာဦးထွန်းရီ ရေးသားသော “ပါဒနိုင်ငံတော် ရာဇဝင်နှင့် ရုပ်ပွားစေတီတော်များသမိုင်း”
- ၃။ ဂေါပကအဖွဲ့၏ “ဝေဠုဝန်ငါးထပ်ကြီးမြတ်စွာဘုရား သိမှတ်ဖွယ်ရာ သမိုင်းအကျဉ်း” စာစောင်။

မိုင်းဖုန်းဆရာတော်၏ ပြည်တော်ဝင်ခရီး

မောင်မောင်မြင့်အေး

မိုင်းဖုန်းဆရာတော်သည် တာချီလိတ်မြို့မှ ရန်ကုန်သို့ ဖေဖော်ဝါရီလ (၂၀)ရက်နေ့တွင် ရောက်ပြီး ထိုမှတစ်ဆင့် ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ကြွချီမည်ဖြစ်သည်။ မိုင်းဖုန်းဆရာတော် ရန်ကုန်သို့ ကြွချီရာတွင် ညဦးပိုင်း၌ ရွှေတိဂုံစေတီတော်တွင် ရွှေသင်္ကန်းသွားရောက်လှူဒါန်းခဲ့ကာ ၂၁-၂-၂၀၁၄ မနက်ပိုင်းတွင် ကမ္ဘာအေး နိုင်ငံတော်သံဃ မဟာနာယက ဆရာတော်ကြီးများအား ကန်တော့၊ ကံထပ်မင်္ဂလာပြုလုပ်၍ နေ့ဆွမ်း ဆက်ကပ်ပြီး ဗဟန်းစိပိတဒါန သံဃဆေးရုံတွင် အလှူငွေ သွားရောက်လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သိရသည်။

ဧရာဝတီ ၂၉

ဆရာတော်နှင့် သံဃာတော်များက နတ်ရန်များမှာ ဦးစီးစေတီတော်ကို အနောက်ဘက်မှာ ခြင်္သေ့တင်ပါ။

မိုင်းရန်းဆရာတော်အတွက် အကာအကာများ လှူဒါန်းထားသော ဝေပဒေသာပင်များ။

မိုင်းရန်းဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ဦးစီးစေတီတော်ရမက်လာကြီးကို ဆွဲခွင့်ပေးမှာ ခြင်္သေ့တင်ပါ။

မိုင်းရန်းဆရာတော်အတွက် အကာအကာများ လှူဒါန်းထားသော ဝေပဒေသာပင်များ။

ဆရာတော်သည် ရန်ကုန်မှ မန္တလေးသို့ ၂၂-၂-၂၀၁၄ နေ့တွင် ကြွရောက်ခဲ့ပြီး မန္တလေးမြို့တော်ရှိ ရှမ်းသာရေး နားရေးအသင်း၌ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၄-၂-၂၀၁၄ ရက်နေ့တွင် တရားဒေသနာများ၊ ဩဝါဒများ၊ ဟောကြားကာ ဖေဖော်ဝါရီလ

၂၅ ရက်နေ့ နံနက်တွင် မန္တလေး မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးအား သွားရောက်ဖူးမြော်ခဲ့သည်။ ဖေဖော်ဝါရီ ၂၆ ရက်နေ့တွင် မန္တလေး တံတားဦးလေဆိပ်မှ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဂယာသို့ ဘုရားဖူး ထွက်ခွာသွားကြောင်း သိရသည်။

အောက်ပိုင်း ဆရာတော် ဒေါက်တာစမ်းမိုင် ဓမ္မသာဓိလည်းမဝေသကာ အင်္ဂလန်ကနေ ကျင်းပမိင်းတို ရောက်လာပြီး တိုင်းရန်ကို လိုက်ဖို့မှာ ခြင်္သေ့တင်ပါ။

ဆရာတော်ပုံတော်မှရင်အနီးတော်များကို ဒီဇင်ဘာမှာ ငှာပနာမှာ ခြစ်တယ်။

ခဲရကာ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုးကွယ်သည့် နိုင်ငံများ၏ ဆရာတော်များက ဘွဲ့တံဆိပ်များ ဆက်ကပ်ခြင်းခံရသော ဆရာတော်တစ်ပါးဖြစ်ရာ ၂၃-၂၀၁၄ နေ့တွင် ဘူတန်တော်ဝင်မိသားစု၏ ပင့်ဖိတ်ချက်အရ ဘူတန်နိုင်ငံသို့ ကြွရောက်ခဲ့၍ ဆရာတော်ကြီးသည် ၁၂-၃-၂၀၁၄ နေ့တွင် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်ကြွလာပြီး ရမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း ခရီးစဉ်သို့ စတင်ခဲ့သည်။

ဆရာတော်၏ ဇာတိ မိုင်းဖုန်းဒေသမှာ တာချီလိတ်မြို့မှ ၂၁-မိုင်ခန့် ကွာဝေးသည့် ရွှေတြိဂံဒေသတွင် တည်ရှိပြီး ဆရာတော်သည် ထိုင်းနိုင်ငံသားများ၏ ယုံကြည်ကိုးကွယ်ခြင်း

မိုင်းဖုန်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဉာဏသံဝရ၏ ထူးခြားချက်များထဲမှ အချို့ကို ဖော်ပြရလျှင် ဆရာတော်သည် ငယ်စဉ်ကတည်းကစပြီး သက်သတ်လွတ်ဘုဉ်းပေးခြင်း၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကျင့်ကြံခြင်း၊ လူသူကင်းမဲ့သည့် တောတောင်အတွင်းရှိရုများတွင် တစ်ပါးတည်း မကြောက်မရွံ့ တရား

ကျိုင်းဟဲကနေ ကျိုင်းရိုက်ကို တောင်တက်မှာပဲပဲ

13.11.2013

ပေတ္တာဘာဝနာ အစွမ်းကြောင့် မိုင်းဖုန်းဆရာတော်သည် ရောက်သည့်နေရာတွင် ပရိသတ်များ စည်ကာလျှောက်ရှိသည်။

ဆရာတော်သည်စခင်းပူပူခိုခိုတိုင်ပြီး နိဂမေက္ခာင်းသို့ ရောက်လာ

မောစတေးစီး ကျိုင်းဟဲကနေ မုဒကောဒကပများ လာရောက်ကန်တော

ဆရာတော်ကို လှူဒါန်းထားတဲ့ ကျွန်းကျောင်း

အားထုတ်ခြင်း၊ ဘာသာစကားအမျိုးမျိုး၊ စာပေအမျိုးမျိုးကို သင်ယူခြင်းမပြုဘဲ အလိုလိုတတ်မြောက်နေခြင်း၊ မတ်တပ် အနေအထားဖြင့် ခုနစ်ရက်တိုင်တိုင် မလှုပ်မရှားတစ်ဆက် တည်း ကျင့်ကြံနိုင်ခြင်း၊ ထိုင်လျက်အနေအထားဖြင့် ခုနစ်

ရက်တိုင်တိုင် တစ်ထိုင်တည်း တရားအားထုတ် နိုင်ခြင်း၊ ဝါတွင်းသုံးလကာလအတွင်း အမြဲတမ်း ဝစီပိတ် ကျင့်ကြံခြင်း၊ မိမိ၏ အတိတ်ဘဝ အဆက်ဆက်ကို သိတော်မူခြင်း၊ မိမိ၏ အနာဂတ် ကို ကြိုတင်သိတော်မူခြင်း၊ မျက်နှာမြင်ရုံမျှဖြင့် တစ်ဖက်သား အတွင်းစိတ်ကို သိတော်မူခြင်း၊ စသည်တို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် လွန်ခဲ့သော နှစ်များက မြန်မာနိုင်ငံသို့ ဝင်ခွင့်မရဘဲရှိသည့်အတွက် ထိုင်း နိုင်ငံတွင် သွားရောက်သီတင်းသုံးခဲ့သည်။

ဆရာတော်၏ တပည့် ဒါယကာများသည် မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြန်လည်သီတင်းသုံးရန် ဆန္ဒရှိခဲ့ကြသည်။

ဆရာတော်ပြန်လာတာ နတ်ဒေဝတာတွေ ဝမ်းသာလွန်းလို့ မိုးတွေရွာတယ်။

အိမ်မက်က တကယ်ဖြစ်လာခဲ့ပါပြီ

ဝိပဿနာ အားထုတ်ရန် အင်တိုင်းပြုခြင်း

တာချီလိတ်မြို့ နဂါးနစ်ကောင်ဆရာတော် (မိုင်းဖုန်းဆရာတော် မြန်မာပြည်ပြန်ကြွနိုင်ရန် ဦးဆောင်ပြီးလျှင် ပင့်ဆောင်သူ)

မိုင်းဖုန်းဆရာတော်က မယ်မယ်ပြိုင်ပြိုင်ထိရောက်မှာ တရားဟောအား ဝမ်းလျှော့တော်ကို လာအတတ်သူများ

မိုင်းဖုန်းဆရာတော်ကို ပင့်ဆောင်တဲ့ အခမ်းအနားကို မြင်တွေ့ရပါမယ်

ကျမတို့ စုမ်းထုံးစံအရ မကလာဝံ့သော အချိန်အခါမှာ ယခုလို ကံကုန်အကုန် ခြံမိ ထိုကံကုန်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

တာချီလိတ်တွင် သီတင်းသုံးနေသော နဂါးနစ်ကောင် ဆရာတော်ကြီးက ဦးဆောင်ပြီး မိုင်းဖုန်းဆရာတော်ကို မြန်မာနိုင်ငံသို့ ပြည်တော်ဝင်ရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ မြန်မာနိုင်ငံသို့ (၁၅-၁၁-၂၀၁၃) ရက်နေ့က ပြန်လည် ကြွလာခဲ့သည်။

ဆရာတော်ကို ပရိသတ်များစွာက လိုက်လိုက်လှဲလှဲ ကြိုဆိုကြသည်။ ဆရာတော်သည် မြန်မာနိုင်ငံနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံ နယ်စပ် တာချီလိတ် မယ်ဆိုင်တံတားရောက်သည့်နှင့် အချက်(၁၃)ချက်ပါ မေတ္တာစာကို ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်။

ရမ်းပြည်နယ် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ်များက ရုံးပြည်သူ့လူထု တစ်ရပ်လုံးကို ကိုယ်စားပြုပြီး ဆရာတော်ကို ခြံမိ

ဒီတံတား တစ်ဖောင်တစ်လေပမပေးသော ဆရာတော်ကို ကြည့်ညိ တစ်စိတ်နဲ့ လာကြိုဆိုကြတဲ့ ပရိသတ်ကြီးပဲနင်

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဝမ်းမြောက် ဟောပြောတော်မူလေ့ရှိသည့် မိုင်းစုနန်းမှာ ဆရာတော် ဝေဝနာရန် တရားအားထုတ်၍ တရားရင်အား ပူဇော်တော်မူပါ။

ခရစ်နှစ် ၂၀၁၃ နိုဝင်ဘာ ၁၅ ရက်

ပြည်ထောင်စု သမ္မတမြန်မာနိုင်ငံနှင့် ထိုင်းနိုင်ငံနယ်စပ် တာချီလိတ် ဖယ်ဆိုင်တံတားတွင် ထုတ်ပြန်သော ၃-နှစ်၊ ၃-လ၊ ၃-ရက် ဂူအောင်း အဓိဋ္ဌာန်ထွက်လာပြီးသော ပြည်ထောင်စုသမ္မတမြန်မာနိုင်ငံသူ နိုင်ငံသားအားလုံးအတွက် မိုင်းဖုန်းဆရာတော်ဘုဒ္ဓန္တညာဏသံဝရ၏ မေတ္တာစာ

- ၁။ ဆရာတော်အား လက်ဝဲလက်ယာ မည်သည်နိုင်ငံရေး ကိစ္စများနှင့်မျှ လာရောက်ဆက်စပ် ပတ်သက်မှု မပြုကြပါရန်။
- ၂။ ဆရာတော်နှင့် သံဃာတော်အား မည်သည့်နိုင်ငံ (သို့) အသင်းအဖွဲ့၏ သူလျှိုဟု အသားရေဖျက် စွပ်စွဲမှုမပြုကြပါရန်။
- ၃။ ဆရာတော်နှင့် သံဃာတော်များအား မူးယစ်ဆေးဝါးကိစ္စများနှင့် လာရောက် ပတ်သက်မှုမပြုရန်။
- ၄။ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်၏ ဂုဏ်သိက္ခာကို ညှိုးနွမ်းထိပါးစေမည့် ဂိုဏ်းကွဲ၊ ဝါဒကွဲ အပြောအဆိုအရေးအသားများ ရှောင်ကြဉ် ကြပါရန်။
- ၅။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စများနှင့်ပတ် သက်၍ ဆရာတော်အား ပင့်ဖိတ်ခြင်း တို့ကို ဆရာတော် လက်ခံမည်မဟုတ်။ ဆရာတော်အား ဖူးမြော်လို၊ တရားနာ လိုပါကမိုင်းဖုန်းသို့ လာရောက်ကြပါရန်။

၆။ နားလည်မှု၊ မလွဲမှားစေရန်အတွက် အရေးကြီးသည့် အုပ်ချုပ်ရေးပိုင်းဆိုင်ရာ ကိစ္စများ ရှိပါက သက်ဆိုင်ရာ အာဏာပိုင် အဆင့်ဆင့် တို့နှင့် တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းကြရန်။

၇။ သာသနာရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများ ပေါ်ပေါက် လာပြီး သာသနာပြုခရီးစဉ်ရှိပါက နိုင်ငံတော် ဩဝါဒစရိယ တာချီလိတ်မြို့ နဂါးနှစ်ကောင် ကျောင်းတိုက်ဆရာတော်နှင့် ကျောင်းတုံမြို့ ကျိုင်းကြီးကျောင်းတိုက်၊ ဂိုဏ်းချုပ်ဆရာတော်ကြီး တို့ထံ ကြိုတင်လျှောက်ထားပြီးမှ သာသနာပြု ခရီးထွက်ပါမည်။

၈။ ယခု အချိန်မှစပြီး ဆရာတော်သည် နဝကာမ ငွေကြေးကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ခြင်းရှိတော့မည် မဟုတ်။ ဒကာ ဒကာမများလှူဒါန်းလာသော အလှူတော် နဝကာမငွေများကို သက်ဆိုင်ရာမြို့နယ်မှ တာဝန် ရှိသူများက စိစစ်ရေတွက်ပြီး တာဝန်ရှိ ကုမ္ပဏီ တစ်ခုမှ စောင့်ရှောက် (ဝေဘာရိက) ပြုရန်အတွက် သံဃာထာဝရ ပဒေသာပင်အဖြစ် ပါဝင်အပ်နှံ သွားမည် ဖြစ်ပါသည်။

၉။ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုသော်လည်းကောင်း၊ မဟာ ယာနုဗုဒ္ဓဘာသာကို သော်လည်းကောင်း အမှီပြုပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ခုလုံးကို ထိခိုက်စေမည့် မည်သည့် အပြောအဆိုကိုမျှမပြုကြပါရန် အနှစ်သာရရှိသော

တာချီလိတ်မြို့ နဂါးနစ်ကောင်ဆရာတော်
(မိုင်းစုန်းဆရာတော် မြန်မာပြည်ပြန်ကြွနိုင်ရန် ဦးဆောင်ဦးရွက် ပင့်ဆောင်သူ)

ဗုဒ္ဓတရားတော်၊ ပါဠိ ပိဋကတ်တော်အတိုင်း သိမြင်ကျင့်ကြံကြပါရန်။
၁၀။ လက်နက်ကိုင်အဖွဲ့အစည်းများ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကိုဖြစ်စေ၊ ဆရာတော်
ကိုဖြစ်စေ မိမိတို့၏အသင်းအဖွဲ့ကိစ္စများ၌ ပါဝင်ပတ်သက်စေခြင်း မပြုလုပ်

ရုပ်ရှင်ညွှန်နယ် လူ့တော်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဥက္ကဋ္ဌ ဦးစိုင်းလှိုင်ဆိုင်

ကြက်ပျံမကျမအောင် စည်ကားတယ် ဆိုသလိုပင်ရှင်
ပရိသတ်တွေကို ကြည့်ကြည့်ဦးရှင့်

ဒီဇေလီပေါ်တက်ပြီး ဘုရားရိုင်း တရားဟောမှာ ခြင်္သေ့ပါတယ်။

နဂါးနှစ်ကောင်ကျောင်းထဲ ရောက်လာပါပြီ။ ဆရာတော်ရဲ့အမျှဝေတဲ့ ရေစက်ဟာ ရှမ်းပြည်မှာ ကျရောက်ပါပြီ

ကြရန်၊ ပတ်သတ်ရန် အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာရှိပါက နိုင်ငံတော် သံယမဟာနာယက၏ လုပ်ထုံးလုပ်နည်းနှင့် အညီသာ ဆောင်ရွက်သွားပါရန်။

၁၁။ စိတ်ဝင်စားမှုရှိပါက တာချီလိတ်ခရိုင်၊ မိုင်းဖုန်းတရို ပါဆိုင်ရွာ လွိုင်လင်းကျောင်းသို့ မည်သည့်ကိစ္စမဆို မည်သူမဆို အချိန်မရွေး လာရောက်လေ့လာနိုင်ပါ သည်။

၁၂။ ဆရာတော်သည် ကမ္ဘာအနှံ့ ဗုဒ္ဓသာသနာပျံ့ပွားစေရန် အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် တက်နိုင်သည့်ဘက်မှသာသနာ့ တာဝန် များကို ထမ်းဆောင်နေသူဖြစ်ပါသည်။

၁၃။ ဆရာတော်သည် မိမိ၏ အစီအစဉ် မိမိ၏ အဓိဋ္ဌာန် ဖြင့် သဘာဝနှင့် ဓမ္မဓိဋ္ဌာန်ကျကျ သာသနာ့တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်သွားပါမည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ ဆရာတော်အား ထားရာနေ့ စေရာသွား ကဲ့သို့သော အမိန့်အာဏာဖြင့် တားမြစ်ခြင်းစေခိုင်းခြင်း မပြုလုပ်ကြပါရန်။

သတ္တဝါမှန်သရွေ့ တရားတွေ့ ချမ်းမြေ့သာယာရှိပါစေ... မေတ္တာဖြင့် မိုင်းဖုန်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဏသံဝရ သတ္တမ္မဇောတိကဓေ

၊မောင်မောင်မြင့်အေး

ကောပုကနေ ရောက်လာတဲ့ နဂါးနှစ်ကောင် အရင်ဒေဝိန

ဆရာတော်ကို မရူးဘဲတောကြားပို့ခြင်းကို ဆရာတော် အိပ်ယာအိပ်သောအခါ ဆရာတော်ကို လှက်ဖျက်ပါတယ်။

နဂါးနှစ်ကောင် ကျောင်းရောက် ရောက်လာပါပြီ

ကုသိနာရုံဘုရားအမ

တဆိုတော်မမြလေး၏

လွမ်း : မော့ဖွယ် ရာဘဝ ဖြစ်တွေ

နိဂြိုမ်း(အညာတက္ကသိုလ်)

တဆိုမမြလေး၏ ငယ်ဘဝ

ကုန်းဘောင်ခေတ်နှောင်းပိုင်းတွင် ဘောလယ်ကဗျာများကို ရေးရာ၌ ထင်ရှားသော လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်၏ မိခင်၊ အနောက်နန်းမတော်မမြလေး(၁၁၇၁-၁၂၀၇)ကို ၁၁၇၁ ခု၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၂ ရက်နေ့က သီရိပျံချီ ဦးမောင်ဦးနှင့် ဒေါ်မယ်အိတို့မှာ မွေးဖွားခဲ့သည်။ ဦးမောင်ဦးအား သာရဝေါပုံနင်းကြီးခန့်လိုက်ရာ မမြလေးမှာ ပုံနင်းကြီးသမီးဖြစ်လာခဲ့သည်။ ငယ်အမည်မှာ မမြကြုတ်ဖြစ်၏။ မိဘဆွေမျိုးများက ချစ်စနိုး "မြမြ"ဟု ခေါ်ခဲ့ကြသည်။ သာယာဝတီရွှေဘိုမင်း အောက်ပြည်အောက်ရွာသို့ ကြွချီချိန်တွင် သာရဝေါပုံဆရာကလေးသည် အသက် ၁၈ နှစ်အရွယ် မမြလေးမှာ လှပချော့ဖောလွန်း၍ သာယာဝတီမင်းက ကောက်ယူသွားသည်။

သာယာဝတီမင်းသည် မမြလေးကို "သီရိမဟာသုရတနာစန္ဒာဒေဝီဘွဲ့" ချီးမြှင့်ပြီး အနောက်နန်းတွင်ထားခဲ့ရာ အနောက်နန်းမတော်မမြလေးဟု သမိုင်းတွင်ခဲ့ရသည်။ သာယာဝတီရွှေဘိုမင်းတွင် မိဖုရားများစွာရှိရာ ယင်းတို့မှာ စကြာဒေဝီသမီးတော်၊ ဗန်းမော်မိဖုရား၊ ဝေသာလီမင်းသမီး၊ အနောက်နန်းမတော် မမြလေး၊ ကျပင်းမိဖုရားခေါ် ကျပင်းမင်းသမီးတို့ဖြစ်၏။ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၅ ခုနှစ်တွင် သာယာဝတီမင်းနှင့် မမြလေးတို့မှ လှိုင်ထိပ်ခေါင်ဟင်ကို ဖွားသည်။

သာယာဝတီမင်းသည် ၁၂၀၂ ခုနှစ်တွင် လောကမဏိ ဗုဒ္ဓာစေတီကြီးကို လာည်ဆောက်ခဲ့သည်။ ထိုစေတီကြီး၏ အရှေ့တောင်ဘက်တွင် စကြာဒေဝီမိဖုရား၏ ကုသိုလ်တော်

လောကမရမေစေတီ ရှိသည်။ စေတီကြီး၏ အနောက်မြောက်ထောင့်တွင် မမြလေးတည်ထားခဲ့သော ရတနာလောကစေတီ ရှိသည်။ မမြလေးသည် ၁၂၀၅ ခုနှစ်တွင် တက်သေးအင်း (တက်သိမ်းအင်း)စောင်း၌ ရေလယ်ကုသိနာရုံဘုရားကို တည်ထားခဲ့သည်။ (စေတီပုံသစ်၊ ပုံဟောင်းများ ဓာတ်ပုံဖြင့် ပြထားပါသည်။)

အကျဉ်းသုဘဝ ရောက်ခဲ့ရ

ထိုကုသိနာရုံဘုရားမှာ ကုန်းကမူပေါ်တွင် တည်ရှိပြီး စေတီပေါ်တက်ရန် လေးဘက်လေးတန်၌ လှေကားများ တပ်ဆင်ထားသည်။ မှန်ဦးမှန်ပေါက် လေးပေါက်လေးခုရှိပြီး ဘုရားရင်ပြင်မှာ ကျယ်ဝန်းပြီး အုတ်ချပ်များ အပြည့်ခင်းထားသည်။

ရေလယ် ကုသိနာရုံဘုရားပုံတော်(အသစ်)

ထိုစေတီကြီးကို မဟာရံတံတိုင်းများ မှန်ညီပြာသာဒ်များဖြင့် အင်းဝ အမရပူရခေတ် ဗိသုကာလက်ရာအတိုင်း တည်ဆောက်ထားခဲ့သည်။

နန်းမတော်မမြလေးမှာ ရတု၊ ရကန်၊ အဲ၊ အန် သီချင်းမျိုးစုံစပ်ဆိုကာ ကိုယ်တိုင်လည်း ဝါးဖြင့် သီဆိုလေ့ရှိသည်။ မောင်တော်သာယာဝတီမင်းမှာ အပျော်အပါးများပြီး မိမိအိပ်ဆောင်တော်သို့ မရောက်မလာရှိခဲ့ရာ အောက်ပါ "ရှစ်စုံရွက်ကြာပတ်ပျိုး" ကို ရေးသားဆက်သွင်းခဲ့သည်။

ရှစ်စုံရွက်ကြာပတ်ပျိုး(မူရင်း)

"ရှစ်စုံရွက်ကြာ *** ဆူဆူဝေဆာ *** စံရာလေ (ဘုံရွှေနန်း)၊ အခန်းခခန်းငယ်နှင့် ဆောင်ခန်းမရိပ်လယ် ပိုးဖွယ် ဟိဝတီလို *** မြတ်ဘုန်းမိငယ်လော *** ရွှေကိုယ်တော်လောင်း"

"ခွေပျောင်းညွတ်ပန် *** ရင်းထဲအတူ ညွှန်းပြုလို့လေး *** မြောက်အိမ်တော်ဆောင်ရိပ်မှာ *** လွမ်းဓာတ်နှင့် ဆွေး *** လာလုငယ် လာလုတမ်း ခုခုငေး *** ဗျာပါရေးငယ်နှင့် မကြံ့ပါနိုင်၊ ဖြေလည်းနော် စုပြေနိုင်ပြီ *** ရွှေရင်အုံ မလှဲပန်းတယ်လေး။ နွမ်းဖြာထုစီ"

(သံဖြန်ဆက်) ဝီရိန္ဒနှင့် *** သွင်းလာတော့ဖျန်း *** သနားမကြင်ရက်တာမို့ သူ့ဘွက်ဖန်ရာ *** ဘယ်ရေး

နောင်ခြယ်၊ အို... ဘယ်ခါနေငယ်မှာ ကိုယ်တွေ့ *** ဖူးနယ်- ကဖန် *** အေးလွန်သီမုန်း ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

မမြလေးက အပူသည်ဘဝရောက်နေရပုံကို မောင်တော်အား သိစေလိုသဖြင့် ပြုပြာညီရောင် မိုင်းတလဲ့လဲ့ပတ်ပျိုး၊ ဂန္ဓမာတောင်၊ လိုဏ်ချောင်ဂူနန်းပတ်ပျိုး ရေးစပ်ခဲ့သည်။ (ဦးပြုံးချို၏ မဟာဂီတပေါင်းချုပ် ပတ်ပျိုးအခန်းတွင် ဖတ်ရှုပါလော့)

သာယာဝတီ ရွှေဘိုမင်းသည် မကျန်းမမာဖြစ်နေသော နောင်တော် ဘကြီးတော်မင်းထံမှ ထီးနန်းစည်းစိမ်များကို သိမ်းယူပြီး နန်းမတော်မယ်နနှင့် မောင်အိုအဖွဲ့ကို တောင်သမန်အင်းတွင် ရေချစ်ရင်ခဲ့သည်။ သာယာဝတီမင်းမှာ ရန္တပိုစာချုပ်ကို အသိအမှတ်မပြုသူဖြစ်၍ အင်္ဂလိပ်တို့က သူ့ကို မလိုလားကြပေ။ နယ်ချဲ့တို့အနေဖြင့် သူတို့နှင့် အလွန်းသင့်သူကိုသာ နန်းတင်လိုကြသည်။ သို့နှင့် သာယာဝတီရွှေဘိုမင်းအား ထောင်ထားခြားနားသူ တစ်နေ့တခြား များပြားလာသည်။ ထိုအထဲတွင် ပြည်မင်းသားလည်း ပါသည်။ မမြလေးနှင့် ပြည်မင်းသားမှာ လွန်စွာရင်းနှီးကြသည်။ ပြည်မင်းသား အဖမ်းခံရသောအခါ နန်းမတော်မမြလေးလည်း ရာဇဝတ်သင့်ပြီး ကြေးတိုက်တွင် ချထားခြင်းခံရလေသည်။

ချစ်သမ္မု ကိုယ်သစ္စာတိုင်ပတ်ပျိုး

နန်းမတော်မမြလေးသည် အချုပ်သားဘဝရောက်ရှိ

ကုသိနာရုံ
စေတီ
(ပုံဟောင်း)

နေဝင်ရီတရောအချိန် တက်သေးအင်း

နေစဉ် သနားစဖွယ် ညှိုးညှိုးငယ်ငယ်ဖြင့် ချစ်သမျှကိုပတ်ပျိုးကို ရေးစီဆက်သွင်းခဲ့သည်။ ထိုပတ်ပျိုးအပြည့်အစုံကို ဗဟုသုတအဖြစ် ရှာဖွေတင်ပြလိုက်ပါသည်။

ချစ်သမျှကို ပတ်ပျိုး

“ချစ်သမျှကို *** မြင်းမိုရ်ရွှေ တောင်လုံးသာပလေး *** လေးဆူဒီပါ သီတာရေမြေ ဆုံးစေတော့လေး *** အိုဘယ် မမုန်းပါတော့နိုင်၊ ကပ်လုံးဆုံးတိုင်တိုင် *** ရုံးညာပိုင် အုံးလိုင် သဗ္ဗာဏေမှာလလေး *** ကြိုးမည်နောင်ခါ ကမ္ဘာမြေငယ် *** ငမြေစေတော့လေ။ မုန်သရွေ့ကိုလှ *** ဖန်စေ့ငယ်ရေ...ရေ *** တူမသွေပါစေမယ်နှင့်သား”

“တူပြိုင် *** ဂူလိုက်စကားသစ္စာတိုင်၊ သံသာလေကမ်းတိုင် တူပြိုင်ကူးမယ် *** ဆုထူးငယ်ပန်ရွယ်သွန်း ချစ်လို့ငယ်မကုန် *** ဝသုန်ဤမြေ သိကြားစေသက်သေညွှန်း”

(သံဖြန်) ချစ်ခြင်းငယ်ပြိုင် မြစ်မင်းပိုင်အတ္ထဝါက *** ပြန်မသာကံ *** ယွင်းစေဝသုန်၊ ငွေခန်းသော်တာယုန်သို

ကမ္ဘာကုန်ကျယ်သရွေ့ငယ်ကို *** ဘယ်မေ့လိမ့်လဲ”

ဤပတ်ပျိုးမှာ သစ္စာထား၊ သစ္စာဆိုရာ၌ အလွန်လေးနက်လှသည်။ (သံသာလေကမ်းတိုင်၊ တူပြိုင်လေကူးမယ်၊ ဆုထူးငယ်ပန်ရွယ်သွန်း၊ ချစ်လို့ငယ်မကုန်၊ ဝသုန်ဤမြေ သိကြားစေသက်သေညွှန်း” ဆိုသော သီချင်းစာသားက ရွှေဘိုမင်း၏နလုံးသားကို ပျော့ပျောင်းနူးညံ့စေခဲ့လေသည်။ မမြလေးအပေါ် မည်မျှချစ်ခဲ့ရပုံကို ပြန်ပြောင်းအောက်မေ့ပြီး ရွှေဘိုမင်းတရားက မမြလေးအား ကြေးတိုက်မှထုတ်ယူ ကယ်မခဲ့ကြောင်း သမိုင်းစာဟောင်းများတွင် ဖတ်ခဲ့ရသည်။

နန်းမတော်မမြလေးခမျာ အကျဉ်းချုပ်က လွတ်လာသော်လည်း အကျယ်ချုပ်ဘဝ၌ နေရရာသည်။ အခြားမင်းသားမင်းမိဖုရားများကလည်း မမြလေးအား မလိုမုန်းထားကာ အမြဲလို ကုန်းတိုက်နေကြသည်။ မမြလေးကမူ လောကဓံလေလှိုင်းပုတ်ခတ်မှုမှန်သမျှကို ကြုံကြုံခံကာ တရားနှင့် အဖော်ပြုနေသည်။ သို့အတွက် တည်ငြိမ်အေးအေးစွာပင် သေခါနီးဆဲဆဲတွင် လောကဓံရှစ်ပါး ဘုရားပဟောရာ ဆိုသော တေးထပ်ကိုပင် စပ်ဆိုသီကုံးထားခဲ့သည်။

သာယာဝတီမင်းမှာ စိတ်ထားမှန်သူမဟုတ်၊ မမြလေးအပေါ် သနားငဲ့ညှာသင့်သော်လည်း ကုန်းပစ်ချောစားမှုများကို ယုံကြည်ကာ မမြလေးအား သေဒဏ်ပေးခဲ့သည်။ သို့နှင့် တက်သေးအင်းစောင်း ကုသိနာရုံဘုရားကိုတည်ပြီး ၁၂၀၇ ခုနှစ်အသက် ၃၆ နှစ်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ခဲ့ရာသည်။ မမြလေးကွယ်လွန်သော်လည်း သူ၏ ကုသိုလ်တော်စေတီကိုမူ မဟာအောင်မြေမြို့နယ်၊ တက်သေးအင်း ကုန်းပတ်လမ်း၊ ပြည်ကြီးမွန်ဖောင်တော်အနီး၌ ယခုတိုင် ဖူးမြင်နိုင်ပါသေးသည်။ မမြလေးမှာ သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် ၂ ရက်နေ့တွင် မွေးဖွားသူဖြစ်ရာ ကုသိနာရုံဘုရားပွဲကိုလည်း နှစ်စဉ် ထိုနေ့ထိုရက်တွင် စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပလျက်ရှိရာ အခါသင့် အခွင့်ကြုံပါက ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ပါဟု ရောင်ပြန်မှတစ်ဆင့် တိုက်တွန်းရပါသည်။

နိဗ္ဗိဒ်း(အညာတက္ကသိုလ်)

ကျမ်းကိုး

- မြန်မာ့စွယ်စုံကျမ်း အတွဲ(၉)
- မဟာဂီတပေါင်းချုပ် (ဦးပြုံးချို)

www.burmeseclassic.com

အိမ်တွင်းယပ်ဖြင့် လာဘ်ခေါ်မည်

မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး

ကိုညွန့်တင်တို့ လင်မယားအဖို့ အိမ်ထောင်ကျပြီး ကလေးနှစ်ယောက် ရသည်အထိ စီးပွားရေး အခြေအနေမှာ သောင်သာသည်မရှိ။ မျရစားစား ဝါးဝါးမျိုမျိုဘဝနှင့်ပင် ဒေါ်မိထောင်သက်တမ်း ကြာမြင့်လာခဲ့သည်။ လင်မယားနှစ်ယောက်စလုံးမှာ ငိုရိုးဖလာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်လေရကား အိမ်မှာ ဘုရားကျောင်းဆောင်က ရှိနှင့်ပြီးသား။ နေ့စဉ် ဆွမ်း၊ ရေချမ်းတို့ ဆက်ကပ်သည်။ ညဆိုလျှင် ဆီမီးပူဇော်သည်။ ဘုရားပန်းနှမ်းလျှင် တန်ဖိုးသင့်တင့်သော ပန်းများကို ဝယ်ယူကပ်လျှသည်။

သည်လိုမျိုး ဘုရားရှင်၏ ဝေယျာဝစ္စများ မပျက်မကွက်သကဲ့သို့ အခြားတစ်ဖက်မှာလည်း မိရိုးဖလာ နတ်ကိုးကွယ်မှုကလည်း ရှိသေးသည်။ အထူးသဖြင့် အိမ်တွင်းမင်းမဟာဂီရီ နတ်အုန်းဆွဲခြင်း။ နတ်အုန်းကို နေ့စဉ် သောက်တော်ရေ ဆက်ကပ်ပြီး သပြေခက်ဖြင့် အမွှေးနံ့သာ ရည်များ ပက်ဖျန်းခြင်း၊ ညနေ မီးထွန်းချိန်၌ လိုက်ကာကို ပိတ်၍ မနက်ခင်းရောက်လျှင် လိုက်ကာပွင့်ခြင်း ဝတ္ထရားတို့ကို မပြတ်တမ်း လုပ်စမြဲ။ တစ်ခါတစ်ရံ နေ့လယ်နေ့ခင်း ပူအိုက်ချိန်၌ ချိတ်ထားသောယပ်ကို ဖြုတ်ယူကာ ခတ်ပေးလေ့ရှိသည်။

တစ်နေ့မှာတော့ သူတို့အိမ်သို့ ဇာတိရွာမှ ဘကြီးအောင် ရောက်လာသည်။ ဘကြီးအောင်ကား ရှေးမီနောက်နောက်မီ ဖြစ်သည်သာမက ဂမ္ဘီရဝိဇ္ဇာခရ ပညာရပ်များကိုလည်း လေ့လာလိုက်စားသူ ဖြစ်သည်။ နေ့လယ်ခင်း၌ ဘကြီးအောင် ရေနွေးကြမ်းသောက်နေစဉ် မခင်နှင်းနတ်အုန်းအား ယပ်တော်ဆက်နေသည်ကို တွေ့သွားသည်။

“ဟဲ့ ခင်နှင်း၊ နင်တို့ကို ဘကြီး အကြံတစ်ခုပေးချင်တယ်”

“ပေးပါ ဘကြီးအောင်၊ ပေးပါ”
“အေး... နတ်အုန်းကို ယပ်တော်ဆက်တဲ့

အခါ သူပကတိယပ်တောင်အတိုင်း ယပ်တော်မဆက်နဲ့”

“ဒါဆို ဘယ်လိုဆက်ရမှာတဲ့လဲ ဘကြီးအောင်”

“ပြောမှာပေါ့ကွယ်၊ ယပ်တော်ပေါ်မှာ ငွေစက္ကူတန်ဖိုး အစုံအစေ့ကပ်၊ မကပ်ချင်ရင်လည်း ချုပ်စက် ငါလေးနဲ့ အသာချုပ်၊ ဒါဆိုရင် ယပ်တော်ဟာ ရိုးရိုး ယပ်တော် မဟုတ်တော့ဘဲ ငွေယပ်တော် ဖြစ်သွားပြီပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘကြီး”

“အေး အဲသည်ယပ်တော်နဲ့ပဲ ယပ်ခတ်ပေးပါ၊ အမှန်မတော့ ဂမ္ဘီရနည်းအရ ငွေဓာတ်နဲ့ ငွေလာဘ် ခေါ်တာပဲ။ သည်အခါ ရတနာရရှိရာ ရတနာစု ဆိုသလို နင်တို့ရဲ့ စီးပွားရေး အခြေအနေဟာ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲသွားမှာ အသေအချာပေါ့။ အဲ... ယပ်တော်ခတ်နေတဲ့ အခါမှာလည်း လာဘ်လာဘတွေ ဝင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေါ့၊ ယုံကြည်မှုအပြည့်နဲ့လုပ်နော်၊ ယုံကြည်မှု စွမ်းအားဟာ သိပ်ကိုကြီးမားတယ်ကွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘကြီး၊ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်ပါမယ်”

အမှန်တကယ်လည်း ဘကြီးအောင် မေတနာနှင့် လမ်းညွှန်သည့်အတိုင်း ပူအိုက်သော နေ့လယ်ခင်းများ၌ ငွေယပ်တော်ဖြင့် ယပ်ခတ်ကာ ‘လာဘ်လာဘများ ဝင်ပါစေ’ ဟု ဆုတောင်းခဲ့၏။

မကြာလိုက်။ အချိန်ကာလတာ တစ်လအလွန်မှာပင် ကိုညွန့်တင် ထိုးထားသော ထီ(၅)စောင်တွဲမှ သိန်းတစ်ရာဆုပေါက်လေရာ သိန်းတစ်ရာအပြင် တွတ်များပါ ရရှိလိုက်လေကား သူတို့မိသားစုအဖို့ ယပ်တော်ဖြင့် လာဘ်ခေါ်ခြင်းအကျိုး အာနိသင်ကို ပြည့်ပြည့်ဝဝ ခံစားခဲ့ရပါလေသတည်း။

မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး

ဘယ်လိုအိမ်မျိုး ဝယ်မှာလဲ

တက်လူမျိုးသစ်

ကုသိုလ်ကံစန်း ထလာခဲ့ပြီ။
 ပြီးခဲ့သောအပတ်က ကိုဘမောင်
 ထိပေါက်သည်။ ဆုက သိန်း ၅၀။
 တစ်ဦးတည်း လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ်
 ထိုးခဲ့ခြင်းမဟုတ်ဘဲ လုပ်ဖော်ကိုင်
 ဘက် မိတ်ဆွေတစ်ယောက်နှင့် နှစ်ဦး
 စပ်တူထိုးသဖြင့် ဆုငွေခွဲဝေသောအခါ
 ကိုဘမောင် ၂၅ သိန်း ရလိုက်သည်။
 “အဲဒီငွေတွေနဲ့ ဘာလုပ်မလဲ
 ကိုဘမောင်”

“ဆင်ခြေဖုံးရပ်ကွက် တစ်ခုခု
 မှာ မိသားစုနေထိုင်ဖို့ ဈေးအတန်

အသင့်နဲ့ အိမ်ကလေးတစ်လုံးဝယ်မယ်။
 ပြီးတော့ အိမ်ဆိုင်ကလေးထောင်မယ်”
 အကြံအစည်ကား မဆိုး။ ကိုဘ
 မောင်တို့ မိသားစုအဖို့ ဟိုပြောင်းသည်
 ရွှေ့ဖြင့် အိမ်ငှားဘဝ တာရှည်ခဲ့ပြီဖြစ်
 သည်။ အိမ်ရှင်များစွာ၏ စရိုက်
 လက္ခဏာတို့ကိုလည်း နောကျေနေ
 အောင် သိနေခဲ့ပြီ။ အိမ်ငှားဘဝဖြင့်
 နေရခြင်းသည် လွန်စွာမှ အောက်ကျ
 နောက်ကျ ရှိလှပါဘိ။ ကိုယ်သာ
 မျက်နှာငယ်ရသည်မဟုတ်။ ကိုယ့်
 မိသားစုပါ မျက်နှာငယ်ရပါသည်

ကော။ အခကြေးငွေပေး၍ နေထိုင်ရ
 သည်ဆိုသော်ငြား အိမ်ရှင်မျက်နှာကို
 ကြည့်နေရသေးသည်။ နေထိုင်သွားလာ
 ရ အဆင်ပြေပါလျက် အိမ်ရှင်က
 မထားချင်ဟုဆိုလျှင် ပြောင်းရွှေ့ပေးရ
 မည် မဟုတ်လား။
 ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်
 ယာနှင့်ဆိုလျှင် ဘယ်လိုမှ မျက်နှာ
 မငယ်ရတော့။ သူတစ်ပါးအိမ်သို့သွား
 လျှင် အဝတ်အစားနှင့် ခြောက်နိုင်
 သကဲ့သို့၊ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ့်ယာ ဧည့်
 သည်လာလျှင်လည်း ကောင်းမွန်စွာ

သထားသည့်အိမ်ဖြင့် ခြောက်နိုင်သည် မဟုတ်လား။

“အိမ်ဝယ်မယ်ဆိုပေမဲ့ အရမ်း ကာရော မဝယ်ရဲဘူးဗျာ။ ဒီတော့ ဘယ်လိုအိမ်မျိုးဝယ်ရင် ကောင်းမလဲ ဆိုတာ အကြံပေးပါ။ ဆရာသမားက နဲ့နဲ့စပ်စပ်ရှိတယ်မဟုတ်လား။”

“သိပ်အနံ့စပ်ကြီးလည်း မဟုတ် ပါဘူး ကိုဘမောင်ရာ။ ဝါသနာရ ဆရာသမားတွေ ပြောပြတာမှတ်ထား၊ စာအုပ်စာတမ်းတွေဖတ်ပြီး နည်းယူ၊ လိုအပ်တဲ့သူကို အကူအညီပေး၊ ဒါပါပဲ ကိုဘမောင်ရယ်”

ကိုယ်ဝယ်ပြီးနေမယ့်
အိမ်ရဲ့
ခေါင်းရင်းဘက်ကရော၊
ခြေရင်းဘက်ကရော
ရှိနေတဲ့ အိမ်နှစ်အိမ်ဟာ
ကိုယ်ဝယ်မယ့်အိမ်ထက်
မြင့်နေရင် ဝယ်ပေရော။
အဲဒါ ‘အိမ်ပုခက်’ လို့
ခေါ်တယ်။
စီးပွားဖြစ်တယ်လို့
ဆိုတယ်။

“ကိုင်း... အခုလည်း အမြန်ဆုံး နဲ့ မဖြစ်မနေဝယ်ရမယ့်အိမ်နဲ့ ပတ် သက်ပြီး ဘယ်လိုအိမ်မျိုးကို ဝယ်သင့် တယ်၊ မဝယ်သင့်ဘူးဆိုတာ ဆရာ သမားပဲ ရွေးချယ်ပေးပါ။ အားကိုးပါ တယ်”

သည်လိုမျိုး အကူအညီတောင်း လာတော့လည်း နေသာသယလုပ်၍ မဖြစ် ပြီ။ မိမိလေ့လာဆည်းပူးထားသမျှကို ထုတ်နုတ်၍ မကောင်းမြစ်တာ ကောင်း ရာညွှန်လတ် လုပ်ရတော့သည်။

“ဘယ်ရပ်ကွက်မှာနေပါ။ ဘယ် လမ်းမှာနေပါရယ်လို့တော့ ပြောမနေ တော့ပါဘူးဗျာ။ အဆင်ပြေတဲ့ဆီမှာပဲ နေရမှာ မဟုတ်လား။ ပြီးတော့ သူ့အိုး နဲ့သူ့ဆန် တန်ရာတန်ဖိုးလည်း ရှိနေ သေးတယ် မဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ပါတယ်ဗျာ”

“ဒီတော့ ကိုယ်ဝယ်တော့မယ့် အိမ်တစ်လုံးဟာ ကိုယ့်အတွက် ကောင်း ကျိုးပေးမှာလား၊ ဆိုးကျိုးပေးမှာလား ဆိုတာပဲ ပြောပြတော့မယ်။

ကိုယ်ဝယ်ပြီးနေမယ့် အိမ်ရဲ့ ခေါင်းရင်းဘက်ကရော၊ ခြေရင်းဘက် ကရော ရှိနေတဲ့ အိမ်နှစ်အိမ်ဟာ ကိုယ် ဝယ်မယ့်အိမ်ထက် မြင့်နေရင် ဝယ်ပေ ရော။ အဲဒါ ‘အိမ်ပုခက်’ လို့ ခေါ် တယ်။ စီးပွားဖြစ်တယ်လို့ ဆိုတယ်။ နောက်ပြီး ခေါင်းရင်းအိမ်ရော၊ ခြေရင်း က အိမ်ပါ ကိုယ့်အိမ်ထက် နိမ့်နေမယ် ဆိုရင် ဒါလည်း ဝယ်ထိုက်တာပဲ။ အဲဒါ ‘အိမ်မြင်းမိုရ်’ လို့ခေါ်တယ်။ စီးပွားတိုးတက်တတ်တယ်။ နောက်ပြီး ဝယ်မယ့်အိမ်ရဲ့ ခေါင်းရင်းအိမ်က မြင့် မယ်၊ ခြေရင်းအိမ်က နိမ့်မယ်ဆိုရင်

လည်း ဝယ်ထိုက်တယ်။ အလယ်အိမ် ဟာ ကြီးပွားမယ့်အိမ်ပဲ။

အဲ...လာပြီ။ မဝယ်သင့်၊ မဝယ် ထိုက်တဲ့အိမ်တွေ။

ခြေရင်းအိမ်က မြင့်နေမယ်၊ ခေါင်းရင်းအိမ်က နိမ့်နေမယ်ဆိုရင် ဈေးသက်သာပေမဲ့ မဝယ်နဲ့။ ဝယ်ရင် ခဏကလေးနဲ့ စီးပွားဥစ္စာပျက်တတ် တယ်။ ပြီးတော့ ကိုယ်ဝယ်ချင်တဲ့အိမ် ရဲ့ ခေါင်းရင်းအိမ်က စီးပွားရေးဘာ လုပ်သလဲ၊ မီးဖိုသုံးရတဲ့ ကြော်လှော် ချက်ပြုတ်မှု လုပ်နေသလား၊ ဆေးဆိုး ပန်းရိုက်တို့၊ ဖယောင်းတို့ လုပ်နေ သလား။ လုပ်နေတယ်ဆိုရင်ဖြင့် ဈေး ဘယ်လောက်ပဲ လျှော့ပေး လျှော့ပေး မဝယ်မိစေနဲ့။ ဝယ်ရင် အမြဲလိုလို အိမ် တွင်းသောက ရောက်ရတတ်တယ်။ ပူလောင်သောက ရောက်ရတတ်တယ်”

“ဟုတ်ပါပြီဗျာ။ ဒါထက် လှေ ဦးတိုက်၊ လှည်းဦးတိုက် ဖြစ်နေရင် ကော။ ဒါမှမဟုတ် ညီအစ်ကိုမောင်နှမ အိမ်တွေရဲ့ကြား နို့ညှပ်အိမ် ဖြစ်နေရင် ကော”

“မပူပါနဲ့ ကိုဘမောင်။ အဲသည် အတွက် လောကီအစီအရင်တွေ ရှိပါ တယ်။ စောစောက ကျွန်တော်ပြောတဲ့ အချက်အလက်တွေ မှတ်သားပြီး ဝယ် သင့်မသင့် ချင့်ချိန်ကြည့်ပေါ့၊ ဟုတ် လား”

“ကျေးဇူးပါပဲ ဆရာသမား ရယ်...”

တက်လူပျိုးသစ်

ဆည်းဆာအချိန်မှာ မီးထွန်းပါ မီးပွားတက်မှာ အသေချာ

သောဗ

စာရေးသူတို့၏ အဘိုးအဘွားများက စာရေးသူ၏ မိဘနှစ်ပါးကို နေဝင်ဆည်းဆာချိန်ရောက်တိုင်း ဘုရားကျောင်းဆောင်တွင် မီးထွန်းရန် သတိပေးတတ်သည်။ သောက်တော်ရေ လဲရန်လည်း သတိပေးတတ်သည်။ ဆီမီးပူဖော်ရန်လည်း သတိပေးတတ်သည်။ ထိုအချိန်က စာရေးသူသည် အလည်အပတ်ဘက်တွင်သာ အားသာ

နေ၍ နေဝင်ဆည်းဆာချိန်ရောက်လာတိုင်း မီးထွန်းရန်ကိစ္စ၊ သောက်တော်ရေလဲရန်ကိစ္စ၊ ဆီမီးပူဖော်ရန်ကိစ္စ စသည်များကို လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် ဘာသာရေးအမှုကိစ္စများ ပြုလုပ်နေခြင်းဟုသာ သိထားခဲ့သည်။
ယခု စာရေးသူ၏ မိခင်ဖြစ်သူက နေဝင်ဆည်းဆာချိန် ရောက်ပြီဆိုသည်နှင့် ကျွန်တော်၏ မိသားစုကို ဘုရား

ကျောင်းဆောင်တွင် မီးထွန်းရန် ကိစ္စများကို အော်ဟစ်၍ သတိပေးလာသော အခါမှ ဘိုးဘွားစဉ်ဆက် လက်ဆင့်ကမ်းသယ်ဆောင်လာသော နေဝင်ချိန် မီးထွန်းရန်ကိစ္စကို စိတ်ဝင်စားလာတော့သည်။
သည်တော့ ထိုဘာသာရေး အမှုကိစ္စများကို လုပ်ဆောင်ခြင်းဖြင့် မည်သို့ အကျိုးထူးရှိသည်ကို ငါလို၍ မိခင်ဖြစ်

www.burmeseclassic.com

သူ့အား မေးမိတော့သည်။ စာရေးသူ၏ မိခင်သည် ရှည်ရှည်ဝေးဝေးမပြောပါ။ လိုရင်းကိုသာ အောက်ပါအတိုင်း ပြော ပြပါသည်။

“သား နေဝင်မီးလက် စီးပွား တက်ဆိုတဲ့စကားကို ကြားဖူးတယ် မဟုတ်လား”

ထိုစကားကို စားရေးသူ ကြားဖူး ပါသည်။ သို့သော် စာရေးသူနှင့် သူ့စိမ်း မဆန်သော စကားဖြစ်သည်ဆိုလျှင် မများချေ။

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ကြားဖူးပါတယ်။ အဘိုးတို့၊ အဘွားတို့၊ အမေ့ကို အော် အော်ပြောနေတဲ့စကားပဲ”

စာရေးသူ၏ အဖြေစကားကြောင့် မိခင်ပြုံးလိုက်ပါသည်။ ပြီးမှ -

“အေး . . . ဘာကြောင့် သားရဲ့ အဘိုးအဘွားတွေက အမေ့ကို နေဝင် ချိန်မှာ မီးထွန်းခိုင်းတာလဲဆိုတော့ အမေတို့နေထိုင်တဲ့ အိမ်မှာ စီးပွား လာဘ်လာဘတွေ ရွှင်လန်းလာစေဖို့ အတွက် လုပ်ခိုင်းနေတာပဲ။ အဘိုး အဘွားတွေ နေဝင်ချိန်မှာ မီးထွန်းခဲ့လို့ ချမ်းချမ်းသာသာဖြစ်ပြီး၊ အမေတို့ အတွက် အမေတွေ များများစားစား ထားခဲ့နိုင်တာပေါ့။ လုပ်ငန်းကိုင်ငန်းတွေ အဆင်ပြေပြီး ဝင်ငွေတိုးခဲ့ရတာပေါ့”

“လုပ်နည်းလုပ်ဟန်ရော ရှိလား အမေ”

“ရှိတာပေါ့ သားရယ်။ ဘယ်အရာ မဆို အရမ်းကာရောလုပ်လို့မှ မရဘဲ။ သူ့နည်းသူ့ဟန်တွေ ရှိတာပေါ့။ မှန်မှန် ကန်ကန် နည်းစနစ်ကျကျလုပ်လေ ပိုပြီး လာဘ်လာဘတွေ ရွှင်လေပေါ့ကွယ်”

“ဒါဆို လုပ်နည်းလုပ်ဟန်လေးကို သင်ပေးဦးမှပေါ့ အမေရာ”

“သားတို့က အမေးအမြန်းမရှိ တော့ အမေကလည်း မပြောမိဘူးပေါ့။ ကဲ . . . မှတ်ထားပေတော့။ နေဝင်မီး လက် စီးပွားတက်စေမယ့် လုပ်နည်း လုပ်ဟန်ကို အမေပြောပြမယ်။ အမေ ပြောပြတဲ့အတိုင်း သားတို့ သေသေချာ ချာလုပ်။ စီးပွားလာဘ်လာဘ တိုးတက် လာစေရမယ်။ အမေ ရဲရဲကြီးအာမခံ တယ် ဟုတ်ပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

စာရေးသူ၏မိခင်သည် ထိုနေရာမှ ထ၍ အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွားပါသည်။ နောက် ဗလာစာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကိုင်၍ ပြန်ထွက်လာပါသည်။ မူလထိုင်ခဲ့သော နေရာမှာ ပြန်ထိုင်ပါသည်။ ပြီးမှ . . .

“လုပ်နည်းလုပ်ဟန်က ဘာမှ မခက်ပါဘူး။ ညနေ နေဝင်ချိန်ကို လ အလိုက်သိထားဖို့သာ လိုပါတယ်။ ညနေ နေဝင်ချိန်ကို တိတိကျကျ ဖမ်း ပြီး ဘုရားမီးကို ပူဇော်ရင် ပြီးတာပါပဲ။ ကဲ . . . အမေမှတ်ထားတဲ့ လအလိုက် နေဝင်ချိန် နာရီတွေကို ကူးထားလိုက်။ အဲဒီအချိန်တွေအတိုင်း အတိအကျ ဘုရားကို မီးပူဇော်ပေတော့”

စာရေးသူသည် မိခင်ပေးသော စာအုပ်ထဲမှ ညနေ နေဝင်ချိန်နာရီများ ကို ကူးယူ၍ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မီးပူဇော် နေပါသည်။ စာရေးသူတို့၏ မိသားစု စီးပွားလာဘ်လာဘ တက်မတက်ဆို သည်ကိုကား မပြောလိုက်ပါ။ ရပ်ကွက် သူ ရပ်ကွက်သားများနှင့် သတိပြုမိနေ ပါသည်။ ယုံယုံကြည်ကြည် ပြုလုပ်၍

စီးပွားရှာကြရန် စာရေးသူက အကြံပြု လိုပါသည်။

လစဉ်အလိုက် နေဝင်ချိန်များ

- (က) တန်ခူးလတွင် ညနေ ၆ နာရီ၌ နေဝင်ပါသည်။
  - (ခ) ကဆုန်လတွင် ညနေ ၆:၁၀ နာရီ၌ နေဝင်ပါသည်။
  - (ဂ) နယုန်လတွင် ညနေ ၆ နာရီ၌ နေဝင်ပါသည်။
  - (ဃ) ဝါဆိုလတွင် လတွင် ညနေ ၆:၃၀ နာရီ၌ နေဝင်ပါသည်။
  - (င) ဝါခေါင်လတွင် ညနေ ၆:၂၀ နာရီ၌ နေဝင်ပါသည်။
  - (စ) တော်သလင်းလတွင် ညနေ ၆:၁၀ နာရီ၌ နေဝင်ပါသည်။
  - (ဆ) သီတင်းကျွတ်လတွင် ညနေ ၆:၀၀ နာရီ၌ နေဝင်ပါသည်။
  - (ဇ) တန်ဆောင်မုန်းလတွင် ညနေ ၅:၅၀ နာရီ၌ နေဝင်ပါသည်။
  - (ဈ) နတ်တော်လတွင် ညနေ ၅:၄၀ နာရီ၌ နေဝင်ပါသည်။
  - (ည) ပြာသိုလတွင် ညနေ ၅:၃၀ နာရီ၌ နေဝင်ပါသည်။
  - (ဋ) တပို့တွဲလတွင် ညနေ ၅:၄၀ နာရီ၌ နေဝင်ပါသည်။
  - (ဌ) တပေါင်းလတွင် ညနေ ၅:၅၀ နာရီ၌ နေဝင်ပါသည်။
- ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်း ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ . . .

သောမ

ဘယ်မြေခံကို ရွေးမှာလဲ

● ဓနုဖြူဆရာတင်

အဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်ကြရာဝယ် ဆောက်လုပ်မည့် ပညာရှင်တို့အနေဖြင့် လောကီပညာရပ်များကို အခြေပြုလျက် 'မြေခံ'ကို ရွေးလေ့ရှိကြပါသည်။ မြေခံ နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။ ယင်းတို့မှာ ဆယ့်နှစ်လတွင်ရှိသော လဆန်း၊ လဆုတ်ကို အခြေပြုသည့် 'လက်သမားမြေခံ'နှင့် တိထိမြေခံ ၁၀ ပါးတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ အဆိုပါ မြေခံနှစ်မျိုးနှစ်စားအနက်...

မြေတွင်းတူးဆွခြင်းလုပ်ငန်းများအတွက် လက်သမားမြေခံကို ရွေးချယ်၍ အမြဲထာဝရတည်တံ့ကောင်းမွန်လို့သည့် အဆောက်အအုံများ ဆောက်လုပ်ရန်မှာမူ တိထီမြေခံ ၁၅ ပါးကိုသာ ရွေးချယ်လေ့ရှိကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။

လက်သမားမြေခံ

လက်သမားမြေခံဆိုသည်မှာ ပြက္ခဒိန်တွင် နတ်၊ ကညာ၊ ကျား၊ ဆင် အစရှိသည်တို့ ရေးသားထားသည်ကို ခေါ်ပါသည်။ ဤ၌ လဆန်း၊ လဆုတ်အလိုက် မြေခံရွေးချယ်မှု၏ အကျိုးအပြစ်များကို တင်ပြပါမည်။ မည်သည့်လမဆို အကျိုးဝင်ပါသည်။

လဆန်း(၁)ရက်သည် နတ်ခံသဖြင့် ဘေးသင့်သေကျေပျက်စီးတတ်ပါသည်။

လဆန်း(၂)ရက်သည် ကညာသမီးခံသဖြင့် အရာရာပြီးပြည့်စုံ အောင်မြင်တတ်၏။

လဆန်း(၃)ရက်သည် နွားလားဥသဖလံသဖြင့် လာဘ်လာဘ ပေါများပြီး ချမ်းသာတတ်၏။

လဆန်း(၄)ရက်သည် ဆင်ခံသဖြင့် သေဘေးသင့်တတ်၏။

လဆန်း(၅)ရက်သည် ဂဠုန်ခံသဖြင့် ချမ်းသာတတ်၏။

လဆန်း(၆)ရက်သည် ဘီလူးခံသဖြင့် သေဘေးသင့်တတ်၏။

လဆန်း(၇)ရက်သည် မြင်းခံသဖြင့် စီးပွားဥစ္စာပြန့်ပြောတတ်၏။ လုပ်ကိုင်သမျှ အောင်မြင်ပြီးစီးတတ်၏။

လဆန်း(၈)ရက်သည် ဒွန်းစဏ္ဍားခံသဖြင့် ပျက်စီးတတ်၏။

လဆန်း(၉)ရက်သည် နတ်ခံသဖြင့် သေကျေပျက်စီးတတ်၏။

လဆန်း(၁၀)ရက်သည် ဗြဟ္မာခံသဖြင့် ချမ်းသာတတ်၏။ မင်းပူဇော်ခံရတတ်၏။

လဆန်း(၁၁)ရက်သည် သိကြားခံသောကြောင့် ချမ်းသာတတ်၏။

လဆန်း(၁၂)ရက်သည် ခွေးခံသောကြောင့် ပျက်စီးတတ်၏။

လဆန်း(၁၃)ရက်သည် ဗြဟ္မာခံသောကြောင့် လာဘ်လာဘရတတ်၏။ ချမ်းသာကြွယ်ဝတတ်၏။

လဆန်း(၁၄)ရက်သည် ဂဠုန်ခံသောကြောင့် ချမ်းသာတတ်၏။

လဆန်း(၁၅)ရက်သည် သိကြားခံသောကြောင့် ချမ်းသာတတ်၏။

(သို့ဖြစ်၍ လဆန်းရက်များအတွင်း အဆောက်အအုံဆောက်လုပ်မည်ဆိုပါက ဆင်ခံ၊ ဘီလူးခံ၊ ဒွန်းစဏ္ဍားခံ၊ နတ်ခံ၊ ခွေးခံ အစရှိသော ရက်များကို ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ ကျန်ရက်များကိုသာ ရွေးချယ်ဆောက်လုပ်သင့်ပါသည်။)

လဆုတ်(၁)ရက်သည် ကညာခံသဖြင့် အောင်မြင်ပြီးစီးတတ်ပါသည်။

လဆုတ်(၂)ရက်သည် ကျားခံသဖြင့် ဆင်းရဲတတ်သည်။ သေဘေးကြုံတတ်သည်။

လဆုတ်(၃)ရက်သည် နတ်ခံသဖြင့် သောကဗျာပါဒရောက်တတ်ပါသည်။

လဆုတ်(၄)ရက်သည် နွားခံသဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝတတ်ပါသည်။

လဆုတ်(၅)ရက်သည် ဆင်ခံသဖြင့် ဆင်းရဲရဲတေတတ်ပါသည်။

လဆုတ်(၆)ရက်သည် ဂဠုန်ခံသဖြင့် ချမ်းသာကြွယ်ဝတတ်ပါသည်။

လဆုတ်(၇)ရက်သည် ဒွန်းစဏ္ဍားခံသဖြင့် ပျက်စီးတတ်ပါသည်။

လဆုတ်(၈)ရက်သည် မြင်းခံသဖြင့် အောင်မြင်ပြီးစီးတတ်၏။ စီးပွားတိုးတက်တတ်၏။

လဆုတ်(၉)ရက်သည် ဗြဟ္မာခံသဖြင့် မင်းပူဇော်ခံရတတ်၏။ ဥစ္စာပစ္စည်းများ ရရှိတတ်၏။

လဆုတ်(၁၀)ရက်သည် ဘီလူးခံသဖြင့် သေကျေပျက်စီးတတ်၏။

လဆုတ်(၁၁)ရက်သည် ခွေးခံသဖြင့် ပျက်စီးဆုံးရှုံးတတ်၏။

လဆုတ်(၁၂)ရက်သည် မြင်းခံသဖြင့် ပြန့်ပြောအောင်မြင်တတ်၏။

လဆုတ်(၁၃)ရက်သည် ဝက်ခံသဖြင့် သေကျေပျက် စီးတတ်၏။

လဆုတ်(၁၄)ရက်သည် ဗြဟ္မာခံသဖြင့် လာဘ် လာဘကြီးစွာ ရရှိတတ်၏။

လဆုတ်(၁၅)ရက်သည် ဂဠုန်ခံသဖြင့် ကိုယ်ရော စိတ်ပါ ချမ်းသာတတ်၏။

(သို့ဖြစ်၍ လဆုတ်လက်သမားမြေခံတွင် ကျားခံ၊ နတ်ခံ၊ ဆင်ခံ၊ ဒွန်းစဏ္ဍားခံ၊ ဘီလူးခံ၊ ခွေးခံ၊ ဝက်ခံ အစရှိသော ရက်များကို ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါသည်။ ကျန်ရက် များကိုသာ ရွေးချယ်ဆောက်လုပ်သင့်ပါသည်။)

တိထိမြေခံ (၁၀)ပါး

တိထိမြေခံ ၁၀ ပါးသည် အဆောက်အအုံဆောက် လုပ်သူတို့အတွက် လွန်စွာမှ အရေးကြီးလှပါသည်။ အမြဲ ထာဝရ တည်တံ့ခိုင်မာကောင်းမွန်စေလိုပါက တိထိမြေခံ ၁၀ ပါးကို အလေးထားကြစမြဲ ဖြစ်ပါသည်။ ယာယီ အဆောက်အအုံ၊ မဏ္ဍပ်၊ မြေတူး၊ မြေဆွ စသည်တို့အတွက် သာ လက်သမားမြေခံကို ရွေးချယ်ပြီး တိထိမြေခံကိုမှ မရွေးချယ်ကြပါ။ ကြီးကျယ်ခမ်းနားထည်ဝါသော အထင် ကရ အဆောက်အအုံများအတွက်သာလျှင် တိထိမြေခံကို ရွေးချယ်ကြပါသည်။ တိထိမြေခံ ၁၀ ပါးမှာ အောက်ပါ အတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

- ၁။ တနင်္ဂနွေမြေခံက ဥစ္စာပစ္စည်းများ ပျက်စီးဆုံး ရုံးတတ်ပါသည်။ (၄င်းမြေခံကို မရွေးချယ် သင့်ပါ။)
- ၂။ တနင်္လာမြေခံက စည်းစိမ်ဥစ္စာ လာဘ်လာဘ များ တိုးပွားတတ်ပါသည်။ (အဆိုပါမြေခံ သည် ကောင်း၏။ ရွေးချယ်သင့်၏။)
- ၃။ အင်္ဂါမြေခံက ရောဂါဝေဒနာ စွဲကပ်တတ်၏။ ဆင်းရဲတတ်၏။ (၄င်းမြေခံသည် မကောင်း၊ ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်ခြင်း မပြုသင့်။)
- ၄။ ဗုဒ္ဓဟူးမြေခံက ဥစ္စာပစ္စည်းများ လွယ်ကူစွာ ရရှိပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝတတ်ပါသည်။ (အဆိုပါမြေခံသည် ကောင်း၏။ ရွေးချယ် သင့်၏။)

၅။ ကြာသပတေးမြေခံက မြတ်သောအကြံ အစည်များ အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။ (အဆိုပါ မြေခံသည် ကောင်း၏။ ရွေးချယ်သင့်၏။)

၆။ သောကြာမြေခံက ဥစ္စာပစ္စည်းများ ရရှိတတ် သည်။ ချစ်သူ၊ မိတ်ဆွေပေါတတ်ပါသည်။ (အဆိုပါမြေခံသည် ကောင်း၏။ ရွေးချယ် သင့်၏။)

၇။ စနေမြေခံက မီးဘေးသင့်တတ်ပါသည်။ မီး နှင့်တူသော စိတ်ပူလောင်မှု၊ ဘေးများ ကြုံ တွေ့ရတတ်ပါသည်။ (အဆိုပါမြေခံသည် မကောင်း၊ ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်ခြင်းမပြုသင့်။)

၈။ ရာဟုမြေခံက ခိုက်ရန်ဘေးကြုံရတတ်သည်။ အချုပ်အနှောင်ဘေး တွေ့ရတတ်သည်။ (အဆိုပါမြေခံသည် မကောင်း၊ ရွေးချယ်လုပ် ကိုင်ခြင်းမပြုသင့်။)

၉။ ကိတ်မြေခံက ဥစ္စာပစ္စည်းများ လွယ်ကူစွာ ရရှိပြီး ချမ်းသာကြွယ်ဝတတ်ပါသည်။ (အဆိုပါမြေခံသည် ကောင်း၏။ ရွေးချယ် သင့်၏။)

၁၀။ မိတ္တူမြေခံက စည်းစိမ်ဥစ္စာလျှောကျ၍ သေကျေပျက်စီးတတ်၏။ (၄င်းမြေခံသည် မကောင်း၏။ ရွေးချယ်လုပ်ကိုင်ခြင်း မပြု သင့်။)

အဆိုပါ တိထိမြေခံ ၁၀ ပါးကို လေ့လာကြည့်လိုက် သောအခါ တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ၊ စနေ၊ ရာဟုနှင့် မိတ္တူမြေခံ ငါးပါးသည် မကောင်းချေ။ ထိုရက်များကို တည်ဆောက် ရမည့် ရက်များအဖြစ် အခါမပေးသင့်ပါ။ ကျန် တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာနှင့် ကိတ်မြေခံတို့သာလျှင် ကောင်းသည်ကို တွေ့ရ၏။

သို့ဆိုလျှင် အဆွေစာရွာသူတို့အနေဖြင့် မိမိတို့ဆောက် လုပ်မည့် အဆောက်အအုံအတွက် မည်သည့်မြေခံကို ရွေး ချယ်သင့်သည့်အကြောင်း သဘောပေါက်နားလည်နိုင်လိမ့် မည် ထင်ပါသည်။

နေဖြူဆရာတင်

အိမ်ခြံမြေ ရရှိရေး ကျင့်စဉ်

■ အမာ-တောင်မြို့

“ပြောမယုံ ကြံဖူးမှလဲ” ဆိုသည့်အတိုင်း မိမိပြုလုပ် သော ကောင်းမြတ်လှစွာသော ကံတရားသည်သာလျှင် မိမိကိုယ်ပိုင် ဥစ္စာသည်သာလျှင်တည်း။ စာရေးသူတို့ ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားခဲ့သည့်အတိုင်း တရားတော်၏ “အကာလိကော” အခါ မလင့် အကျိုးပေးမှု၊ တရားဂုဏ်တော်ခြောက်ပါးသည် မှန်ကန်သော သစ္စာစကား ဖြစ်ပါပေသည်။

စာရေးသူသည် လွန်ခဲ့သော ရှစ်နှစ်ခန့်က မန္တလေးမြို့ အနီးအနားရှိ အမရပူရ(တောင်မြို့)လေး၌ ကျင့်ကြံခဲ့သော အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်မှုလေးတစ်ရပ်အား အိမ်ခြံမြေမရှိကြသေးသော သတ္တဝါအနန္တ ဝေနေယျများအား ကျင့်ကြံကျိုးကုတ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြရင်း အိမ်ခြံမြေပိုင်ကြစေလိုပါသည်။

မန္တလေးမြို့ပေါ်ရှိ မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ဘုရားအား ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း သိရှိကြပါသည်။ ဂေါတမမြတ်ဘုရား သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ် ကာလက မြတ်ဘုရားကိုယ်တိုင် ရင်ငွေတော်ဖြင့် ထိုမဟာမြတ်မုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်အား သက်တော်သွင်းထားသည့် နိဗ္ဗိတရုပ်ပွားတော်မဖြာ ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်ဘုရား၏ ဘုန်းတော်အနန္တ ဉာဏ်တော်အနန္တ ကံတော်အနန္တ အားတော် အနန္တ တန်ခိုးတော် အနန္တ စသည့် အံ့ဖွယ်မကုန်နိုင်သည့် မဟာမုနိ မည်ရှိတင်ပေါ် ရုပ်ရှင်တော်မြတ်လည်း ဖြစ်သည်။

မြတ်ဘုရားကိုယ်တော်တိုင် ကိုယ်မှာရင်ငွေ တန်ခိုးဖြည့်လိုက်သည်နှင့် ခြောက်ဖြာရောင်ခြည် ထိန်လှုပ်ဝါလင်းကာ

ဖြစ်ပေါ်လာမည် မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ဘုရားရှေ့၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည့် ဗုဒ္ဓဘာသာနွယ်ဝင်တိုင်းမှာ အဘယ်မှာလျှင် အကျိုးများ ခံစားကြရမည်မှာ မရှိပါအံ့နည်း။ ပြောဖွယ်ရာ မရှိပါချေ။

ထိုစဉ် စာရေးသူသည် တောင်မြို့လေး၌ ကျောင်းဆရာမ တာဝန်ဖြင့် ထမ်းဆောင်နေသည့်ကာလ သက်ရှိအိမ်ခြံပိုင် လေး တစ်လုံးရှိပါသည်။ အိမ်ပိုင်သော်လည်း ထိုအိမ်၌ ဖခင် ကြီး၏ငွေ သုံးပုံတစ်ပုံပါရှိနေသည်။ သူငယ်ပြန်နေသော အသက်ကိုးဆယ်နားနီး ဖခင်ကြီးသည် လှူတန်းလိုသည်၊ ဘုရားဖူးထွက်လိုသည်ဟု ဆိုလာသဖြင့် နေဝင်ချိန်အလွန် နီးနေသော ဖခင်ကြီးအား စိတ်ချမ်းသာစေလိုသည့် ကောင်း သော ဆန္ဒမွန်ဖြင့် ပေ ၁၀၀ နီးပါးခြံလေးအား လေးချိုးတစ် ချိုး ခြံကာ၍ ကျန်သောသုံးချိုးကို မုန်ကုန်မှ ချမ်းသာသော

ဘူး၊ ပဲ၊ ဖရုံတွေ အမျိုးမျိုးချကာ သစ်ပင်သီးနှံ စိုစိုပြည်ပြည် နှင့် ကြည်နူးမှုအရသာအား မည်သည့်တိုက်တာနှင့်မျှ ထိုစဉ်က မလဲနိုင်ခဲ့ပါ။ သူတော်အသိရှိသူများမှာ စာရေးသူခြံထဲရောက် လျှင် သဘောကျနှစ်ခြိုက် တစ်နေ့ကုန်နေကြပါသည်။

တရားနှင့်အဖော်ပြု မိမိကမ္မတ္တန်းတဲလေးနှင့်သာ မိမိ ဘဝပျော်မွေ့နေသော်ငြား တစ်ဖက်က မိမိပြုထားသည့် သမီး လေးက အချိန်တန် အရွယ်ရောက်လာသည်။ မိမိက ပတ်ဝန်း ကျင်၏ ရိုက်ခတ်မှုကို သည်းခံခွင့်လွှတ်နိုင်သော်လည်း သမီး လေးက ပတ်ဝန်းကျင်၏ ရိုက်ခတ်မှုကို ဂရုစိုက်တုန်လှုပ်နေ သည့်အတွက် စာရေးသူမှာ အခက်အခဲများ ကျော်လွှားနိုင်ရန် ရှင်တော်မုနိ ရှေ့တော်မောက်အရောက် အဓိဋ္ဌာန်များ ဆက်တိုက်ဝင်ပါတော့သည်။ ကျောင်းအားရက် စနေ၊ တနင်္ဂနွေ ဥပုသ်နေ့ သီတင်းကျွတ်၊ ကျောင်းပိတ်ရက် ခရစ္စမတ်

ရတနာမြတ်သုံး ပါးအား အသက်စွန့်ရသည်အထိ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သွားမည်။
မည်သည့်လိုချင်မှု လောဘတဏှာကိုမျှ ရှေ့တန်းမထားရှိတော့ကာ အမြဲနိစ္စ ထာဝရ
နေ့ရောညပါ ဘယ်ခါမပြတ်၊ ဗုဒ္ဓနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းအစ ပိပဿနာအဆုံးထိ
ဘဝနေနည်းဖြင့် သေသည်အထိ တရားအဖော်နှင့် နေထိုင်တော့မည်ဟု...

အစ်ကိုရင်းလုပ်သူအား ပေါက်ဈေးနှင့်ရောင်းကာ ဖခင်ကြီး စိတ်ကြိုက် သုံးစွဲစေပါသည်။

ကျန်ရှိသော ပေအစိတ်ခန့်ကိုသာ ဖဲ့ယူထားပြီး ကမ္မတ္တန်းကျောင်းသာလေးဆောက်ကာ အေးချမ်းသာယာ စွာ နေထိုင်ပါသည်။ ကျောင်းမှ လုပ်ဖော်ကိုင်ဘက်များက စာရေးသူ၏ အိမ်လေးအား ခိုအိမ်လေးဟု လျှောင်ပြောင်ကြ ပါသည်။ ရှေးသူတော်ထုံး နှလုံးသည် သစ်ရွက်၊ သစ်ခက် တဲလေး၏ အေးချမ်းမှု သုခကို သူတို့နှလုံးမသွင်းတတ်လို့ တဲလေးဟု ခွင့်လွှတ်သည်။ခံကာ ဝါးကပ်မိုး ထရံကာ မိမိ ကမ္မတ္တန်းကျောင်းတဲငယ်လေးနှင့် တရားနှင့် အဖော်ပြုနေ လိုက်ပါသည်။ ကျန်ရှိနေသော မြေကွက်လပ်၌ သစ်ဥ၊ သစ်ဖူး

ပိတ်ရက်၊ နွေနှစ်လကျောင်းပိတ်ရက်များတွင် မဟာမုနိမြတ် ဘုရားရှေ့ ပုဆစ်တုပ်ရိုက်ကျိုးကာ ပန်း၊ ဆီမီး၊ အဖွေးနံ့သာများ ဖြင့် ပူဇော်ကာ ဆုတောင်းပတ္တနာပြုရပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ရက်ရှည်မှာ ဆောင်းတွင်းကာလ ဖြစ်ပါသည်။ နံနက် ၆ နာရီအရောက် ရှင်တော်ဘုရားရှေ့တော်သို့ ရောက် ၍ အဓိဋ္ဌာန်စခန်းကို သတ်မှတ်ထားပါသည်။ တောင်မြို့နှင့် မန္တလေး ၁၃ မိုင်ခန့်ရှိ၍ နံနက် ၅ နာရီမထိုးခင်မှာပင် အိမ်သားနှင့် စက်ဘီးနှင့်ကာ မုနိရှေ့တော်မောက် အရောက် သွားကြရပါသည်။ အညာဆောင်းဆိုသည်မှာ သိကြာသည့် အတိုင်း ခိုက်ခိုက်တုန်အောင် ချမ်းလှပါသည်။ မဟာမြတ် မုနိရောက် စိတ်ကြည်နူးမုဒိဏ်မှာ ခံစားရသဖြင့် ထိုကြည်နူး

မူအား တွေးတောရင်းဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ရေးအတွက် အအေးဒဏ်ကို ခံစားရင်း ထူထဲစွာ ဝတ်၍ အဓိဋ္ဌာန်ရက် ၄၅ ရက် ပြီးဆုံးစေရန် ငွေ၊ ဝိရိယဖြင့် ဆောင်းတွင်းကာလ အဓိဋ္ဌာန်မပျက် ဝင်ခဲ့ပါသည်။ စာရေးသူ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့သည့် နေရာမှာ မြတ်ဘုရား၏နံတေး ခတ်ထားသော သံဆန်ကာ များသေးမှ အောင်မြင်နေရာ ကျောက်ပြားအနက်လေးပေါ်၌ ထိုင်၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်မဝင်ခင် စာရေးသူနှင့် အသင့်ပါလာခဲ့သော ရေဘူးနှင့် လင်ပန်း၊ ဖန်ခွက်ကြည်ကြည်လေး ကိုးခွက် သောက်တော်ရေထည့်၊ ကြုံရာသစ်သီးတစ်ခုခု ကိုးစိတ်ကို ပန်းကန်ပြားထဲထည့်၊ ညနေ တမု ပန်းခြံထဲမှ ဝယ်ထားသော ဝှန်ပန်း (သို့မဟုတ်) မြတ်လေး၊ သရဖီ၊ ခွာညို၊ စံပယ်အိုး၊ ပုတ် ရရာ မွှေးသော ပန်းတစ်မျိုးမျိုး ကိုးပွင့်၊ ကိုးကုံးဖြစ်စေ ပန်းကန်ပြားထဲထည့်ကပ် ပူဇော်ပါသည်။ ဆီမီးငယ် အဝါ ရောင် ကိုးတိုင်၊ အမွှေးတိုင် ကိုးတိုင်လည်း ပါသည်။ (ဂုဏ် တော်ကိုးပါးပုံ မုန်းဆ၍ အာရုံပြုကာ ကိုးနဝင်းကို အသုံးပြု ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။)

မြေယာပိုင်ဆိုင်လိုသည်ဖြစ်၍ မြေခွက်လေးထဲ မြေကြီး ထည့်ယူလာကာ ထိုမြေကြီးပေါ်၌ ဆီမီးတစ်တိုင်၊ အမွှေးတိုင် တစ်တိုင် ထွန်းညှိ၍ ဝသုခြေမြေစောင့်နတ်မင်းကြီးအား မေတ္တာရှေ့ထားကာ ပင့်ဖိတ်လိုက်ပါသည်။ မြေစောင့်နတ်မင်း ကြီး၏ ကိုယ်စား ပန်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးနံ့သာ စသည်များ ရှင်တော်ဘုရားအား ကိုယ်စားလှူဒါန်းပူဇော်ပေးပါသည်ဟု လည်း နှုတ်ဆိုပါသည်။ တရားလာရောက်နာကြားရန်လည်း ပင့်ဖိတ်လိုက်ပါသည်။ ပြီးက မဟာမုနိရှင်တော် ဘုရားအား အာရုံခံရိုးကန်တော့၊ ငါးပါးသီလ ခံယူပါသည်။

သမန္တာအစရှိသည့် နတ်ပင့်ဖြင့် အနန္တစကြဝဠာတိုက် တစ်သောင်းရှိ နတ်၊ လူ၊ သတ္တဝါ အနန္တအား ပင့်ဖိတ်လိုက်ပါ သည်။ အနန္တငါးဖြာနှင့် ကျေးဇူးရှင် ခင်ပွန်းကြီး ၁၀ ပါးအား ကံသုံးပါးဖြင့် ပြစ်မှားခဲ့သမျှ အားလုံးကိုလည်း ဝန်ချကန်တော့ ပြီး ဂါထာကို ပုတီးသုံးပတ်စိပ်ကာ မေတ္တသုတ် ကိုးခေါက် ပူဇော်ပြီး အနန္တစကြဝဠာတိုက် နတ်၊ လူ၊ သတ္တဝါ အနန္တနှင့် မဟာမြတ်မုနိဘုရားနှင့် ပရိဂုဏ်ရှိ အစောင့်အရှောက်များ၊ ဂါထာမန္တန်၊ ပရိသတ်များ၌ အစောင့်အရှောက်များအားလုံးကို

မေတ္တာပို့ အမျှပေးဝေပါသည်။ ပြီးလျှင် နတ်ပို့ကာ အဆုံးသတ် လိုက်ပါသည်။

အဓိဋ္ဌာန်ရက် မပျက်မကွက်အောင် သေချာစေ့စွာ ဆောင်ရွက်နေစဉ်အတွင်း အဓိဋ္ဌာန်ရက်သုံးဆယ်ခြောက်ရက် ရောက်သောအခါ အံ့ဩကြီးစွာဖြင့် မန္တလေးမြို့ အောင်ပင် လယ်မှ မြေကွက်တစ်ကွက်ကို ကျေးဇူးရှင် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးက လာရောက်ပေးပါသည်။ မြတ်ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အနန္တကို မည်သို့မှ ဖော်မပြနိုင်သော ကြည်ညိုသဒ္ဓါ အနန္တဖြင့် စာရေး သူ၏ စိတ်ထဲ၌ ယနေ့ထိ ဖြစ်ပေါ်နေသည်မှာ ရတနာမြတ်သုံး ပါးအား အသက်စွန့်ရသည်အထိ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်သွား မည်။ မည်သည့်လိုချင်မှု လောဘတဏှာကိုမျှ ရှောင်နှားမထား ရှိတော့ကာ အမြန်စွာ ထာဝရ နေရာညပါ ဘယ်ခါမပြတ်၊ ဗုဒ္ဓနုဿတိ ကမ္မဋ္ဌာန်းအစ ဝိပဿနာအဆုံးထိ ဘဝနေနည်း ဖြင့် သေသည်အထိ တရားအဖော်နှင့် နေထိုင်တော့မည်ဟု သိန္နဋ္ဌာန်ချမှတ်လိုက်ပါပေတော့သတည်း။

ဂါထာတော်မှာ...

စိန္တမဏိ ရတနာနိ ဗုဒ္ဓံ ဗုဒ္ဓ ရတနာနံ
ကရံ ကရတိ သရဏံ စိပုဓမ္မေ သမိဇ္ဈတု။
စိန္တမဏိ ရတနာနိ ဓမ္မံ ဓမ္မ ရတနာနံ
ကရံ ကရတိ သရဏံ စိပုဓမ္မေ သမိဇ္ဈတု။
စိန္တမဏိ ရတနာနိ သံဃံ သံဃ ရတနာနံ
ကရံ ကရတိ သရဏံ စိပုဓမ္မေ သမိဇ္ဈတု။

အနက်အဓိပ္ပာယ်မှာ...ကြံတိုင်း၊ ဖန်တိုင်း၊ ဆုတ်ဆိုင်း မရှိ၊ အလိုရှိတိုင်း ပြည့်စုံစေနိုင်သော ရတနာတို့သည် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာတို့တည်း။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါးအား ကိုးကွယ်ပြုလေ့ရှိသောသူ၏ အလိုရှိ တောင့်တအပ်သော လောကီ၊ လောကုတ္တရာ ချမ်းသာတို့ သည် ပြည့်စုံနိုင်ပါစေသတည်း။

(အိမ်ရှိ မဟာမြတ်မုနိပုံတော်ရှေ့တွင် အောင်မြင်နေရာ ကို ရည်မှန်း၍ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်နိုင်ပါသည်။)

အမာ-တောင်မြို့

အိမ်သစ်မင်္ဂလာ

အောင်မြင်မြတ်(ပြည်ရွှေဘုံ)

ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု ထုံးတမ်းစဉ်လာအရ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင်တို့သည် အိမ်သစ်ဆောက်လုပ်ရာတွင် ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များကို ပင့်ဖိတ်ပြီး ပရိတ်တရား နာယူခြင်း၊ အန္တရာယ်ကမ္မဝါစာ ရွတ်ကြားနာယူခြင်း၊ ပြုသမျှသော ကုသိုလ်ဒါတို့၏ အဖို့ဘာဂကို ကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ်ခြံမြေစောင့်နတ်၊ မြို့ရွာစောင့်နတ်၊ သာသနာတော်စောင့်နတ် အစရှိသည်ဖြင့် သုံးဆယ့်တစ်ဘုံသား သတ္တဝါအပေါင်းတို့အား အမျှကုသိုလ်ပေးဝေခြင်း စသည်ပြုလုပ်ကြပေသည်။

အိမ်ဆောက်ပြီးရာတွင်လည်း အိမ်သစ်တက်မင်္ဂလာ ပြုသောအားဖြင့် ရဟန်းသံဃာတော်များကို ပင့်ဆောင်ပြီး ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်အား ဆွမ်း၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ တံခွန်၊ ကုက္ကား၊ မုလေးပွား၊ သာသနာအသံတော်များ၊ သစ်သီး၊ မုန့်မျိုးစုံ ကပ်လှူပြီး ဗုဒ္ဓါဘိသေက အနေကဇာတင် ပူဇော်ကာ ဆွမ်းဆက်ကပ်၍ ပရိတ်နှင့် တရားဒေသနာများကို နာယူပြီးလျှင် အိမ်စောင့်နတ်မှအစ နတ်လူမြပွား သတ္တဝါတို့အား ကုသိုလ်ဒါတို့ကို အမျှအတန်းပေးဝေခြင်း၊ မေတ္တာပို့ပေးခြင်း စသော ဘာသာရေးယဉ်ကျေးမှုတို့ကို ပြုလုပ်တတ်ကြပေသည်။

ဤအစဉ်အလာကို မည်သည့်ခေတ်၊ မည်သည့်အချိန်ကာလက စတင်ပြီး မည်သို့သောရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ပြုလုပ်လာရသည်ကို သိဖို့လိုအပ်လှပေသည်။

ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓိဒီကာလ

အိမ်မြေနေရာ၌ နိမိတ်ဖတ်ခြင်း၊ မန္တန်စုတ်ခြင်း၊ ဗလိနတ်စာကျေးခြင်းတို့ကို မဇ္ဈိမဒေသ အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓိဒီကာလပင် ထွန်းကားလျက်ရှိပေသည်။ သို့သော် ဗုဒ္ဓပွင့်ပေါ်လာသောအခါမှာ အချို့သော ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့သည် အိမ်သစ်ဆောက်လုပ်ရာတွင် ဘုရားအမှူးရှိသော သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တို့ကို ပင့်ဖိတ်ပြီး အိမ်သစ်တက်မင်္ဂလာ

ယူခြင်း၊ အလှူဒါနပြုလုပ်ခြင်းတို့ကို အစားထိုးပြုလုပ်လာကြသဖြင့် လောကီနည်းဖြစ်သော နိမိတ်ဖတ်ခြင်း စသော အယူသည် တစ်စတစ်စ ပျောက်ကွယ်လာကာ ယခုခေတ်မှာ လုံးလုံးပင် မတွေ့ရတော့ချေ။

ဗိသုဒ္ဓိဒီကာလ

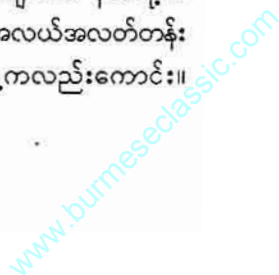
ဗုဒ္ဓလက်ထက်တော်အခါက သုန်ခနှင့် ဝဿကာရ အမည်ရှိသော ပုဏ္ဏားအမတ်ကြီးနှစ်ယောက်တို့သည် ဝဇ္ဇီမင်းတို့၏ မှောင်ခိုခိုးဝင်လာသော အခွန်အတုပ်ကို နှိမ်နင်းရန် ပါဠိလိုဂါမ အမည်ရှိသော အရပ်ဒေသ၌ မဂဓမင်း၏စေခိုင်းချက်အရ မြို့ပြတစ်ခုကို တည်ဆောက်ကြလေသည်။

ဗုဒ္ဓဘုရားမြို့ရသော နတ်ဗျား

တစ်နေ့သော နံနက်စောစောအချိန်တွင် ဗုဒ္ဓသည် ကျိန်းစက်တော်မူရာမှ ထတော်မူပြီး အထူးကြည်လင်သန့်ရှင်းသော လူသာမန်တို့ မျက်လုံးဖြင့် မမြင်အပ်၊ မမြင်နိုင်သော နတ်တို့၏ ဒိဗ္ဗစက္ခုနှင့်တူသော အဘိညာဉ်စက္ခုဖြင့် ဤကမ္ဘာလောကကြီးကို ကြည့်ရှုလိုက်သောအခါမှာ များစွာသော နတ်တို့သည် ပါဠိလိုဂါမအရပ်၌ အိမ်မြေနေရာတို့ကို အသီးသီး သိမ်းပိုက်နေရာယူနေကြသည်တို့ကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရလေသည်။

နတ်တို့၏ ခေမီးကြွယ်ပုံ

ဆန်းကြယ်ပုံမှာ အထက်တန်းကျ၊ တန်ခိုးကြီးများသော နတ်တို့က သိမ်းပိုက်ထားသော အိမ်ရာမြေကို အထက်တန်းလွှာ မင်း၊ အမှုထမ်း၊ အရာထမ်း၊ သူဌေးသူကြွယ်တို့ ကလည်းကောင်း၊ အလယ်လတ်တန်းကျသော နတ်တို့က သိမ်းပိုက်ထားသော မြေနေရာတို့ကို အလယ်အလတ်တန်းကျသော အမှုထမ်း၊ အရာထမ်းတို့ကလည်းကောင်း။

အောက်တန်းစားကျသော နတ်တို့က သိမ်းပိုက်ထားသော မြေနေရာတို့ကို အောက်တန်းစား မင်းမှုထမ်း၊ အရာထမ်း၊ လူဆိုးလူပေ၊ အရက်သမား၊ ဖဲသမား၊ ငမ္မင်တေတို့ကလည်း ကောင်း အိမ်ဆောက်ဖို့ရန် စိတ်ညွတ်စိတ်ကူးကြကုန်၏။

ပြီးစီးသောအခါ ဘုရားအမျိုးရှိသော သံဃာတော်များကို ပင့်ဖိတ်ပြီး မွန်မြတ်သော ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ကို ဆက်ကပ် လှူဒါန်းကာ မြို့သစ်၊ အိမ်သစ်တက်မင်္ဂလာကို တခမ်းတနား စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပကြလေသည်။

ဋီကာဆရာတို့ မိန့်ဆိုချက်

ဤနေရာ၌ ဋီကာဆရာတို့ မိန့်ဆိုချက်မှာ ထိုအိမ်ရှင် တို့၏ ကိုယ်၌ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုးနတ်တို့က ပူးဝင်ပြီးလျှင် ထိုနတ်တို့ကြိုက်သော မြေနေရာတို့ကို ဆောက်လုပ်ဖို့ရန် စိတ်ကိုလှည့်စားပြီး ညွှန်ပြကြ၏။ အိမ်ရှင်တို့က မြေနေရာ တို့ကို ပနှက်ရိုက်၍ အပြီးအပိုင် သတ်မှတ်ပြီးမှ ထိုနတ်တို့ သည် ပြန်ထွက်သွားကြသည်။

ထို့အပြင် သဒ္ဓါတရားရှိသော လူတို့ထံ၊ သဒ္ဓါတရား ရှိသော နတ်တို့ကလည်းကောင်း၊ သဒ္ဓါတရားမရှိသော လူတို့ ထံ သဒ္ဓါတရားမရှိသော နတ်တို့ကလည်းကောင်း ပူးဝင်ညွှန် ပြနေရာပေးကြကုန်၏။ အကြောင်းသော်ကား သဒ္ဓါတရား ရှိသော နတ်တို့က ဤနေရာ၌နေသူတို့သည် အိမ်ကို ဆောက် လုပ်ကာ ရှေးဦးစွာ ရဟန်းသံဃာများကိုပင့်ဖိတ်ပြီး အိမ်သစ် တက်မင်္ဂလာ ယူကြကုန်လိမ့်မည်။ ထိုအချိန် ငါတို့သည် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ ရှိကြကုန်သော ရဟန်းသံဃာတော်တို့ ကို ဖူးမြင်ကြည်ညိုကြရကုန်ပြီး တရားဓမ္မများကိုလည်း နာကြားရပေလိမ့်မည်။ အလှူဒါနပြုလုပ်ပြီး ကုသိုလ်ပြုသော အိမ်ရှင်များက မေတ္တာပို့ အမျှအတန်းပေးမှုကိုလည်း ထိုနတ် များ ရကြကုန်အံ့ဟု ကြံစည်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

သဒ္ဓါတရားမရှိသော နတ်တို့မှာကား ဤနေရာ၌ နေထိုင်သူတို့သည် အရက်သောက်၊ ဖဲရိုက်၊ မကောင်းမှု အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့ဖြင့် ဖောက်ဖောက်ပြန်ပြန် ပြုလုပ်နေ ကြသည်တို့ကို ကြည့်ရှုမြင်ရကုန်အံ့။ ထိုသူတို့ ကြမ်းတမ်း ယုတ်မာသော ဆဲသံ၊ ဆိုသံ၊ စကားပြောသံတို့ကိုလည်း ကြားရကုန်အံ့ဟု ကြံစည်ကြသောကြောင့် ဖြစ်သည်။

လွန်နေ့၌ ဝဿတာရ အမေဓိတို့

မြို့သစ်၊ ခမိဓိဝေဓိဝေဓိမင်္ဂလာ ပြုစုပိဋိဒါး

အမတ်ကြီးတို့သည် မြို့တော်တည်ဆောက်မှုအားလုံး

မြို့သစ်၊ ခမိဓိဝေဓိဝေဓိ မင်္ဂလာဝေဓိဝေဓိ

ဆွမ်းကိစ္စပြီးစီးသောအခါ ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်သည် အမတ်ကြီးတို့အား အောက်ပါတရားတော်ကို ဟောကြား တော်မူပါသည်။

အကြင်အရပ်၌ ပညာရှိကြကုန်သော လူတို့သည် အိမ်ရာသစ်ကို ဆောက်လုပ်ပြီးစီးသောအခါ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်သော ရဟန်းပုဂ္ဂိုလ် တို့အား ပင့်ဖိတ်၍ ဆွမ်းဘောဇဉ်တို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်း ကြကုန်၏။ အိမ်မြေနေရာ၊ အဆောက်အဦတို့၌ ရှိနေကြကုန် သော အိမ်စောင့်နတ်၊ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုးနတ်တို့အားလည်း ကုသိုလ်ကောင်းမှု အဖို့ဘာဂကို အမျှပေးဝေကြကုန်၏။ မြတ်မြတ်နိုးနိုး ပူဇော်ပသကြကုန်၏။

ယင်းကဲ့သို့ ပူဇော်ပသမှုကို ပြုကြကုန်သောကြောင့် အိမ်စောင့်နတ်၊ ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုးနတ် စသည်တို့က မိခင်သည် သားသမီးတို့အား ယုယကြင်နာစွာ သနားစောင့်ရှောက်မှုကို ပြုသကဲ့သို့ ပြန်လည်၍ စောင့်ရှောက်ပေးကြကုန်၏။

အခါခပ်သိမ်း အိမ်ရှင် အိမ်သူအိမ်သားတို့၏ အကျိုး စီးပွားကိုသာ လိုလိုလားလား ဆောင်ရွက်မစပေးကြကုန်၏ ဟု ဟောကြားတော်မူကာ ကျောင်းတော်သို့ ပြန်ကြွသွားတော် မူပါသည်။

ဤအထက်ဖော်ပြပါ သာဓက စကားရပ်ကို ထောက်ဆ၍ အိမ်သစ်တက်မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ရခြင်း၏ အကျိုး အကြောင်းများကို ကောင်းစွာသိရှိနိုင်ကြပြီဖြစ်ကြောင်းကို တင်ပြလိုက်ရပါတော့သည်။

အောင်မြင်မြတ်(ပြည်ရွှေဘို)

ကျမ်းကိုး

- မဟာဝါပါဠိတော် ၃၇၁၊ ပါစိတျာဒိ (၄) ၃၇၈၊ သာရတ္ထဋီ (တ) ၃၂၇။

မြေမသန့်တာ ကြံ့ခဲလျှင် ဂန္ဓာရီဆြာအံ့

“သည်မြေကွက်ကို ဈေးချိုတယ်ဆိုပြီး ဝယ်လိုက်
မိတာ မှားများမှားနေပြီလား မပြောတတ်ဘူး ဆရာရေ”
“ဘယ်လိုများ ဖြစ်ရတာတဲ့လဲ မောင်သိုက်ရေ”
“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မြေကွက်ဝယ်ပြီးချိန်က
စပြီး ဘာလုပ်လုပ် ဘာကိုင်ကိုင် အပေါက်အလမ်းမတည့်

တော့ဘူး။ သေသေချာချာဆိုပြီး ငွေပေးငွေယူကိစ္စ ချိန်းဆို
ထားတာတွေ၊ ကျိန်းသေပေါက် ပြောဆိုထားသမျှတွေလည်း
တော့လွဲတွေချည်း လွဲနေတော့တာပဲ ဆရာရေ။ ကျွန်တော်
တော့ ကျွန်တော်ဝယ်လိုက်တဲ့မြေက ခိုက်တယ်လို့ ထင်တာ
ပဲ။ မြေခိုက်တယ်ဆိုတာ ရှိသလားဆရာ”

“ရှိတာပေါ့ မောင်သိုက်ရယ်...ရှိတာပေါ့။ ကိုယ် ဝယ်ထားတဲ့မြေဟာ သန့်ဖို့လိုတယ်။ တံမြက်စည်းပြောင် အောင် လှည်းထားတာကို ဆိုလိုတာမဟုတ်ဘူးနော်။ ကိုယ့် မြေမှာ အိမ်နောက်ဖေးက မြေတွေ ခင်းထားတာ ရှိသလား၊ အိမ်သာမြေတွေများ ခင်းထားမိသလား၊ အသုဘစင်ဆောက် ပြီးထားရာက ထွက်ကျလာတဲ့ အညစ်အကြေးတွေ ကျရာ မြေ ဖြစ်နေသလား၊ အသုဘရုပ်ကလာပ်ကြီးကို ရေချိုးပေး တဲ့မြေ ဖြစ်နေသလား။ တစ်ခုခုထဲက တစ်ခုခု ဟုတ်နေပြီ ဆိုရင်တော့ မြေမသန့်ဘူးလို့သာ မှတ်လိုက်ပေတော့။

မသန့်တဲ့မြေကို ဝယ်မိရင် ဝယ်ပြီးမြေပေါ်မှာ လူနေ အိမ်သော်လည်းကောင်း၊ စက်ရုံအလုပ်ရုံသော်လည်းကောင်း ဆောက်လုပ်မိရင် ဘယ်တော့မှ စီးပွားမတက်တော့ဘူးမှတ်။ စောစောက မင်းပြောသလိုမျိုး လုပ်ငန်းကိစ္စတွေမှန်သမျှ အထစ်ထစ်အငေါ့ငေါ့ အလွဲလွဲအချော်ချော်တွေ ဖြစ်တတ် တယ်။ အိမ်ရှေ့ပူ အိမ်နောက်မချမ်းသာဆိုတဲ့ကိန်းပဲပေါ့”

“ကြောက်စရာကြီးပါလား ဆရာရယ်။ ကျွန်တော့် မြေသာ ဆရာပြောသလို ဟုတ်နေရင် ဘယ်လိုလုပ်ရမှန်း မသိတော့ပါဘူး”

“သည်တော့ မင်းဝယ်ထားတဲ့မြေ သန့်မသန့် သိနိုင် ဖို့ရာ မင်းမြေရဲ့ သမိုင်းစဉ်ကို လေ့လာစုံစမ်းပေါ့။ ကိုယ် မဝယ်ခင်ကတော့ သန့်ပါရဲ့၊ ကိုယ်ဝယ်လိုက်တဲ့အခါကျတဲ့ အခါ ကိုယ့်အပေါ် စီးပွားရေးအရသော်လည်းကောင်း၊ လူမှု ရေးအရသော်လည်းကောင်း တစ်စုံတစ်ရာ မကောင်းတဲ့မြေ လာဖြန့်သွားရင်လည်း မြေမသန့်ဘူး ဖြစ်ရတာပါပဲ”

“ကျွန်တော် စုံစမ်းကြည့်ဦးမယ် ဆရာ”

မောင်သိုက်လည်း သူ့စိတ်ထဲ သင်္ကာကင်းရှင်းသွား စေရန်အတွက် သူ့မြေနှင့်ပတ်သက်သော ရာဇဝင်အဆက် ဆက်ကို စုံစမ်းကြည့်ခဲ့၏။ ၎င်း၏အကျိုးကို လိုလားကြကုန် သော ပတ်ဝန်းကျင်ကလည်း သည်ရေ၊ သည်မြေ၌ ကာလ ရှည်လျားစွာ နေထိုင်ခဲ့သည့်အလျောက် ၎င်းဝယ်ယူသော မြေနှင့်ပတ်သက်သည့် ရာဇဝင်ကို ပြောကြဆိုကြသည့်အခါ တစ်ချိန်သောကာလတစ်ခု၌ နောက်ဖေးအိမ်သာကျင်းတူးရာ မှ ထွက်လာသော မြေတို့အား ခြံရှေ့ရှိ ချိုင့်ခွက်နေသော နေရာများအပေါ် ဖို့ခဲ့ကြောင်း သိရလေတော့သည်။

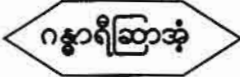
“အဖြေတော့ ရပြီ ဆရာရေ။ ဘယ်လိုလုပ်ရမယ်

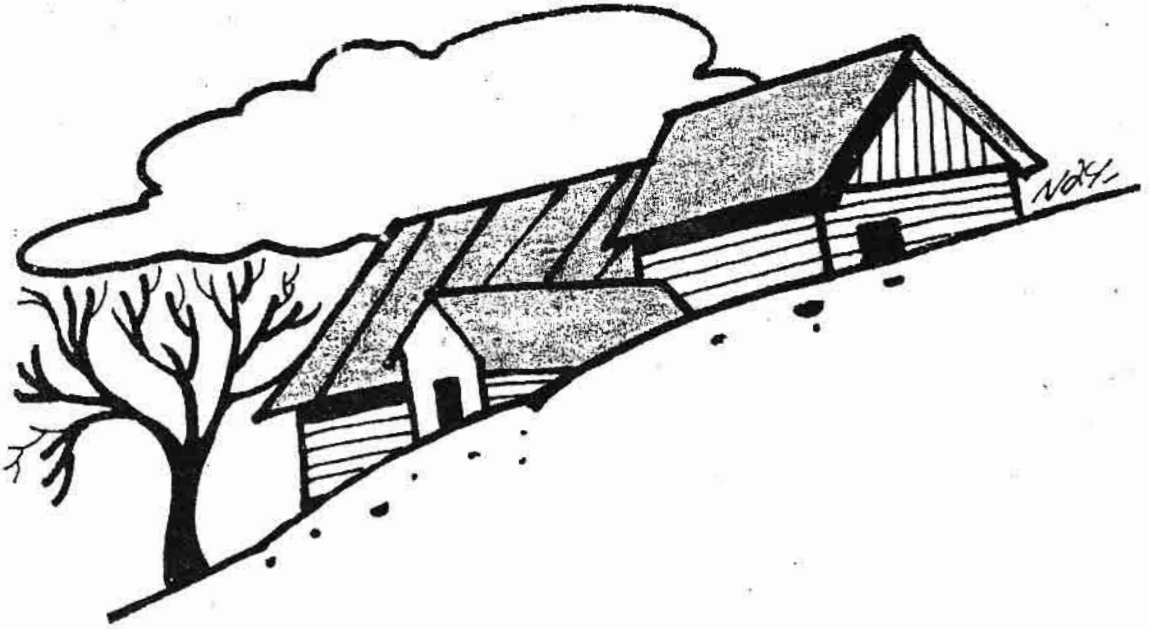
ဆိုတာ အကြံဉာဏ်ပေးပါဦး။ ဈေးသက်သက်သာသာနဲ့ ရလိုက်တဲ့ မြေကွက်ကလေးမို့လည်း လက်လွတ်ဆုံးရှုံးသွား မှာ နှမြောသလို၊ ဆက်ပြီးမှေးထားရင်လည်း ခိုက်နေဦးမှာ ကို ကြောက်တယ်”

“မပူပါနဲ့ မောင်သိုက်ရယ်။ ရောဂါသိရင် ဆေးဆို တာ ရှိစမြဲပါ။ အခု မင်းဝယ်ထားတဲ့မြေဟာ မသန့်ဘူးဆို တာ သေချာပြီ။ ကိုင်း...ဒီတော့ မသန့်တဲ့မြေ သန့်သွားရ လေအောင် ဒီလိုလုပ်”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်လည်း လေ့လာဆည်းပူးထား သည်တို့မှ လိုအပ်ချက်ကို ထုတ်နုတ်ပြောကြားလိုက်ချေ၏။ မောင်သိုက်လည်း ကျွန်ုပ်အကြံပြုသည့်အတိုင်း လုပ်ရှာကိုင် ရှာပါ၏။ သည့်အတွက်ကြောင့်ပင် မကြာခင်ကာလအတွင်း ကျွန်ုပ်ထံရောက်လာကာ အစစအရာရာ အဆင်ပြေသွားပြီ ဖြစ်ကြောင်း၊ မြေသန့်သွားပြီဖြစ်၍ မကြာခင် အိမ်ဆောက် ရန်တွက် လက်သားခေါင်း ကိုနုနုနှင့် ယန်းရန်ခေါင်းဆောင် ၁၃လအောင်မင်းတို့အဖွဲ့အား လုပ်ငန်းအပ်နှံထားကြောင်းတို့ကို အားပါးတရ ပြောသွားခဲ့ချေ၏။

ဤ၌ မိမိတို့ ဝယ်ယူထားသော ပိုင်ဆိုင်လျက်ရှိသော မြေ မသန့်ဟု ယူဆပါက ဆန်တစ်ဆုတ်ကို နန္ဒင်းဖြင့် ဝါထိန်နေအောင် လူးလိုက်ပါ။ ပြီးနောက် မသန့်သောမြေ အား ကြဲပက်ရင်း လိုရာဆုကို ရေရွတ်တောင်းဆိုပါ။ မကောင်းသောဒဏ်တွေ ကျေပျက်ပါသည်။ မိတ်ဆွေတို့ အနေဖြင့် မသန့်သောမြေအား သန့်သွားအောင် အဆိုပါနည်း ဖြင့် လုပ်ဆောင်နိုင်ပါ၏။ အိုးအိမ်ဆောက်လုပ်ပြီးပါက အိမ် သစ်တက်သည့်အခါ အနည်းဆုံး ပင့်သံဃာငါးပါး ပင့်ဖိတ် လျက် ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်နှင့် ပဗ္ဗာဇနိယ ကမ္မဝါစာတို့ကို ရွတ်ဖတ်ပါက ကောင်းသည်ထက် ကောင်းလှစွာသော အကျိုးကို ခံစားရမည် ဖြစ်ပါကြောင်း။

တကယ်...

ဒီပဲခေါက်တော့မှလား

ထင်ကျော်သောင်း

“သူရဲသမိန်”မည်သည့် စစ်တောင်းမြစ်ကို မေးတင်ထားသော ရွာကလေးမှ မဟာရန်ကုန်သို့ တက်လာသော မောင်ချစ်ဆိုသူ လူငယ်ကလေးတစ်ဦးနှင့် ကျွန်ုပ်မှာ လုပ်ငန်းတစ်ခုကို အခြေပြုခဲ့ရာမှ ခင်မင်ရင်းနှီးသူတွေ ဖြစ်သွားကြလေ၏။ ရုပ်ဆိုးသလောက် စိတ်နှလုံးဖြူစင်သော မောင်ချစ်အပေါ်၌ ကျွန်ုပ်သဘောကျမိသည့် အချက်မှာ လူတိုင်းနှင့် သင့်တင့်အောင် ပေါင်းသင်းတတ်ခြင်း၊ စီးပွားရေးအကွက်မြင်ခြင်းတို့ပဲ ဖြစ်သည်။ ၎င်းကဲ့သို့ တိုးတက်သောလူငယ်များအား ကျွန်ုပ် လေးစားပါသည်။

မောင်ချစ်သည် တိုးတက်ခေတ်မီ
သော လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်သော်
ငြား ဈေးသုံးလည်း မလွယ်သလို၊ ရှေး
ထုံးလည်း ပယ်သူမဟုတ်ကြောင်း
တွေ့ဆုံရင်းနှီးမှု ကာလကြာလေ ၎င်း
၏သဘောကို သိရလေပင် ဖြစ်၏။
၎င်းသည် အင်္ဂလိပ်ဇာတိပညာရပ်နှင့်
ပတ်သက်၍ တီးမိခေါက်မိရှိသော
ကျွန်ုပ်အား လေးစားအထင်ကြီးပုံရ၏။
သို့ဖြစ်၍လည်း တစ်နေ့မှာတော့ ကျွန်ုပ်
အမိဌာန်ဝင်လေ့ရှိရာ ဇရာပျက်ရောက်
လာပြီး စကားဆိုလေ၏။

“ဆရာရေ...”

ကျွန်တော်မကြာခင် အိမ်ထောင်
ပြုတော့မယ်။ ကျွန်တော်က သူရဲသမိန်
သား၊ ကျွန်တော်ယူမယ့် မိန်းမက
ဘီလူးကျွန်းသူ၊ လိုက်တော့လိုက်တယ်
နော် ဆရာ။ ကျွန်တော်ပြောချင်တာက
အဲဒါ အဓိကမဟုတ်ပါဘူး။ ပစ္စည်း
ပစ္စယတွေ အစုံဝယ်ပြီးပြီဆို ရှေ့အပတ်
ထဲ အိမ်စဆောက်မယ် ဆရာ။ အဲဒါ
ပန္နက်ကြိုးကိုင်မယ့်သူ၊ ရိုက်ရမယ့်သူ
ကို ရွေးပေးပါ ဆရာရယ်”

“အောင်မလေး မောင်ချစ်ရယ်။
ဘာမှ မခက်ပါဘူးကွယ်။ လွယ်လွယ်
ကလေးရယ်ပါ။ ဘားမဲ့နည်းအရ
နာမည်ပေးသလိုမျိုး ပစ္စပွတ်၊ ဆပွတ်၊
အညွန့်ဆိုတာကိုသာ မှတ်သား။ ပစ္စ
ပွတ်နဲ့ ဆပွတ်သားတို့ကို ပန္နက်ကြိုး
ကိုင်ခိုင်းပြီး အညွန့်သားကို ပန္နက်ရိုက်
ခိုင်း။ မင်းအိမ်တော့ စီးပွားတက်ပြီ”

“ဟန်ကျတာပေါ့ ဆရာရယ်။
ကျွန်တော်က တနင်္လာသားဆိုတော့”

“သောကြာသားနဲ့ စနေသားကို
ပန္နက်ကြိုးကိုင်ခိုင်း၊ အင်္ဂါသားကို

ပန္နက်ရိုက်ခိုင်းပေါ့”

“ဒါဆို ကျွန်တော့်အလုပ်ထဲက
ကိုမောင်သန်းဝင်းရယ်၊ မောင်တွေး
ထက်ရယ်ကို ကြိုးကိုင်ခိုင်းပြီး...
မောင်မြိမ်းသူကို ပန္နက်ရိုက်ခိုင်းမယ်
ဆရာ”

“ကောင်းပါလေကွယ်”

၎င်းသည် ကျွန်ုပ်မှာသည့်အတိုင်း
ပင် သေချာစွာ လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါ၏။
အိမ်သစ်တက်သောနေ့က ကျွန်ုပ်
ရောက်သွားရာ စီးပွားဥစ္စာတိုးတက်မှု
၏ အရိပ်လက္ခဏာအဖြစ် အိမ်တွင်း၌
ရှိကုန်သော အသုံးအဆောင်ပရိဘောဂ
များနှင့်ပင် ခန့်မှန်းနိုင်ပါ၏။ မကြာခင်
ဤအိမ်ဂေဟာအသစ်ကလေးဆီသို့
အိမ်ရှင်မ *ဘီလူးကျွန်းသူ* ရောက်ရှိလာ
တော့မည်။ ထိုရောအခါဝယ် ပို၍ပင်
စည်ကားသာယာမည်မှာ မလွဲပါချိမ့်။

ဤ၌ ကျွန်ုပ်လည်း အိုးသစ်၊
အိမ်သစ် ဆောက်ကြမည့်သူများအဖို့
စီးပွားဥစ္စာ တိုးတက်ကြစေရန် ပန္နက်
ကြိုးဆွဲရမည့်သူများ၊ ပန္နက်ရိုက်ရမည့်
သူများကို ရွေးချယ်ပေးလိုက်ပါ၏။ လို
အပ်က အသင့်ပင် အသုံးချတော်မူကြ
ပါကုန်။

၁။ တနင်္ဂနွေသား အိမ်ဆောက်
လျှင်

ကြာသပတေးသားနှင့် သော
ကြာသားတို့အား ပန္နက်ကြိုးကိုင်စေ
လျက် တနင်္လာသားအား ပန္နက်ရိုက်
ခိုင်းရပါမည်။

၂။ တနင်္လာသား အိမ်ဆောက်
လျှင်

သောကြာသားနှင့် စနေသားတို့

အား ပန္နက်ကြိုးကိုင်စေလျက် အင်္ဂါ
သားအား ပန္နက်ရိုက်ခိုင်းရပါမည်။

၃။ အင်္ဂါသား အိမ်ဆောက်လျှင်

စနေသားနှင့် တနင်္ဂနွေသားတို့
အား ပန္နက်ကြိုးကိုင်စေလျက် ဗုဒ္ဓဟူး
သားအား ပန္နက်ရိုက်ခိုင်းရပါမည်။

၄။ ဗုဒ္ဓဟူးသား အိမ်ဆောက်လျှင်

တနင်္ဂနွေသားနှင့် တနင်္လာသား
တို့အား ပန္နက်ကြိုးကိုင်စေလျက်
ကြာသပတေးသားအား ပန္နက်ရိုက်ခိုင်း
ရပါမည်။

၅။ ကြာသပတေးသား အိမ်
ဆောက်လျှင်

တနင်္လာသားနှင့် အင်္ဂါသားတို့
အား ပန္နက်ကြိုးကိုင်စေလျက် သောကြာ
သားအား ပန္နက်ရိုက်ခိုင်းရပါမည်။

၆။ သောကြာသား အိမ်ဆောက်
လျှင်

အင်္ဂါသားနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးသားတို့
အား ပန္နက်ကြိုးကိုင်စေလျက် စနေ
သားအား ပန္နက်ရိုက်ခိုင်းရပါမည်။

၇။ စနေသား အိမ်ဆောက်လျှင်

ဗုဒ္ဓဟူးသားနှင့် ကြာသပတေး
သားတို့အား ပန္နက်ကြိုးကိုင်စေလျက်
တနင်္ဂနွေသားအား ပန္နက်ရိုက်ခိုင်းရပါ
မည်။

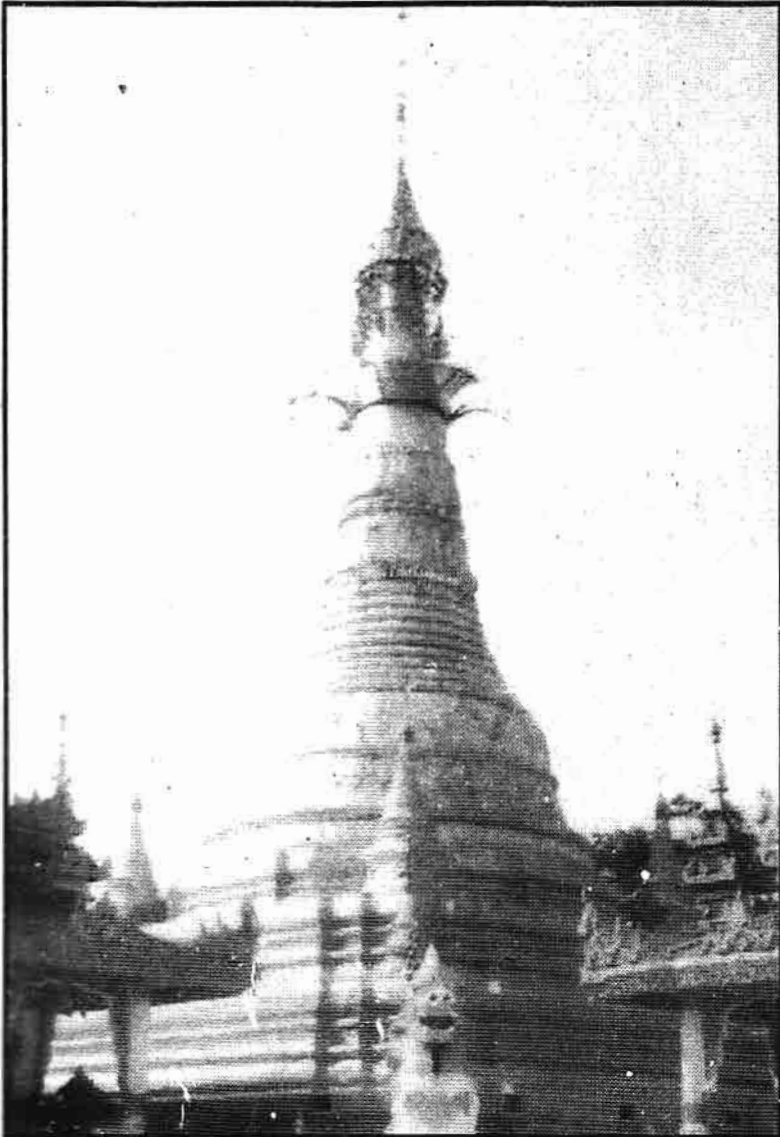
ထင်ကျော်သောင်း

အိုးအိမ်ပဲ့သမျှ အိုးအိမ်ရ၍ အကောင်းအဝယ်အဆင်ပြေလျက် အိမ်ကောင်းယာကောင်းများ ပိုင်ဆိုင်လိုသူများအတွက်

သမိုင်းထဲက အိမ်တော်ရာဘုရား

မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး

စေတီတော်၏အမည်က ထူးခြားလှပါတိ။

“အိမ်တော်ရာစေတီ”ဟူ၏။ အိမ်တော်ရာစေတီသည် မန္တလေးရွှေမြို့တော်၌လည်း ရှိသလို၊ ရန်ကုန်ရွှေမြို့တော်၌လည်း ရှိပေ၏။ ဤဆောင်းပါး၌ ဖော်ပြလိုသည်မှာ ရန်ကုန်မြို့ရှိ မဟာဓမ္မရံသီ အိမ်တော်ရာစေတီ ဖြစ်ပေ၏။

အိမ်တော်ရာ စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဘွဲ့တော်မှာ “မဟာဓမ္မရံသီ” ဖြစ်ရာ အဓိပ္ပာယ်အားဖြင့် “တရားရောင်ခြည်” ဖြစ်ပေ၏။

ဓမ္မရံသီအရ မင်္ဂလာ၏၊ ဖိုလ်ဉာဏ်ဟူသော လောကုတ္တရာ တရားရောင်ခြည်ကို ဆိုလို၏။ လောကတွင် ဓာတ်ရောင်ခြည်၊ လေဆာရောင်ခြည်၊ အနုမြူရောင်ခြည်၊ နေစကြဝဠာရောင်ခြည် စသည်ဖြင့် ရောင်ခြည်အမျိုးမျိုးရှိ၏။ သို့ရာတွင် ဓမ္မရံသီဟူသော တရားရောင်ခြည်သည် သတ္တဝါတို့၏ “မသိမှု၊ မိုက်မဲမှု” အဝိဇ္ဇာဟူသော အမှောင်ကို ဖယ်ရှားနိုင်ပေ၏။ ဝဲယာ၊ ရှေ့နောက်၊ အောက်ထက် ဖီလာ အဆီးအတားမရှိဘဲ တစ်လောကလုံးကို ထွန်းလင်းစေနိုင်ပေသည်။

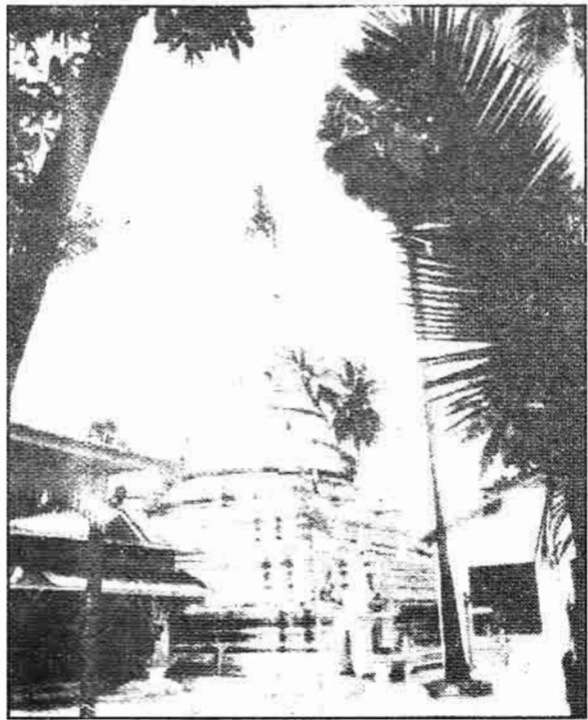

စေတီတော်၏သမိုင်းကြောင်း

ကုန်းဘောင်မင်းဆက် ၁၁ ဆက်ရှိသည့်အနက် ၉ ဆက်မြောက်ဖြစ်သော ပုဂံမင်းသည် မိမိမင်းသားဘဝက ခမည်းတော် သာယာဝတီမင်းကြီးနှင့်အတူ အောင်မြေရန်နှင့် (ရန်ကုန်မြို့)သို့ စုန်ဆင်းလာခဲ့၏။ ဤတွင် ခေတ္တယာယီ စံမြန်းခဲ့သော စံအိမ်နန်းတော်ရှိသည်။ ထိုအိမ်တော်သည် မြန်မာအောင်ချာ နန်းတော်၏ အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ် တွင် တည်ရှိ၏။ ထိုအိမ်တော်နေရာ၌ ၁၂၁၀ ပြည့်နှစ်၊ ပြာသိုလပြည့်နေ့တွင် စေတီတစ်ဆူ တည်လေ၏။

ထိုစေတီတည်ရန်အတွက် ရေဝန်တော် ပဲခူးမြို့စား မဟာမင်းခေါင်ကျော်ထင်ကို ငွေသား ၈၀၀၀၀/- (ရှစ်သောင်း ကျပ်) ထုတ်ပေးပြီး စစ်သည်တော် ၁၄၀၀ နှင့်အတူ စေလွှတ် ခဲ့လေ၏။ ပဲခူးမြို့စား ရေဝန်မင်းသည် ဖိနပ်တော် သံတောင် ၄၀၊ ဉာဏ်တော် ၄၅ တောင်ရှိ စေတီတော်ကို ပုဂံမင်းသား အိမ်တော်ရာနေရာ၌ စေတီတည်တော်မူလေ၏။

ပုဂံမင်း၏အိမ်တော်အရ အိမ်တော်ရာဘုရားတွင်

မူလ အိမ်တော်ရာဘုရား အနေအထားပုံ

စေတီတော် ၁၇၀၀၀ ပေရှိ၏။ ရွှေကိုယ်လေး၊ ငွေကိုယ်လေး၊ မယ်တော်၊ ခမည်းတော်တို့၏ ရွှေကိုယ်လေး၊ ငွေကိုယ်လေး များနှင့်အတူ အလောင်းမင်းတရားကြီးလက်ထက်မှစ၍ နန်းဦး တွင် အမြဲတည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော မာရဇိန်ရုပ်ပွားတော်၊ အသားတော်၊ အသွေးတော်၊ အရိုးတော်၊ ဆံတော်တို့မှ ဖြစ်ပွားတော်မူသော ဓာတုစေတီတော်၊ မြတ်စွာဘုရား၏ သုံးဆောင်တော်မူရာ ရွှေပလ္လင်ဗောဓိပင်ကျောင်းတော်၊ သပိတ်၊ သင်္ကန်း၊ တောင်ဇေး အစရှိသော ပရိဘောဂစေတီတော်၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူသော ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ၈၄၀၀၀(ရှစ်သောင်းလေးထောင်)ဟူသော ဓမ္မစေတီတော်၊ မြတ်စွာဘုရား ဆင်းတုတော်ဟူသော ဥဒ္ဓိသုစေတီတော် အဆိုပါ စေတီလေးပါး အပါအဝင် ရွှေကြူတံ၊ ငွေကြူတံ၊ ပတ္တမြားကြူတံ၊ ရွှေအုပ်၊ ငွေအုပ်၊ ပတ္တမြားအုပ်၊ ရွှေကလပ်၊ ငွေကလပ်၊ ရွှေပြား၊ ငွေပြား စသည့် ရတနာအမျိုးမျိုး စီမံ ခြယ်လှယ်ကာ (အိမ်တော်ရာစေတီတော်၌) ဌာပနာတိုက်ခန်း များ ထားရှိလျက် ဌာပနာသွင်းတော်မူပြီး စေတီတော်ကို အပြီးတိုင် တည်ထားတော်မူခဲ့ပါသည်။

မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၁၄ ခုနှစ်၊ ပြာသိုလတွင် စေတီ တော်၏အမည်ကိုလည်း မဟာဓမ္မရံသီ အိမ်တော်ရာစေတီဟု ဘွဲ့အမည် သတ်မှတ်တော်မူလေသည်။

စေတီတော်၏ အနေအထား၌ စံပယ်ကိန်းဝပ်တော်မူရာ

ရန်ကုန်မြို့ မဟာဓမ္မရံသီ အိမ်တော်ရာစေတီ၏ ဖိနပ်တော်မှာ ၆၆ တောင် ရှိ၏။ သံတောင် အတောင် ၄၀၊ အမြင့်ဉာဏ်တော် ၄၅ တောင် ရှိ၏။ မဟာရံတံတိုင်းအတွင်း မှ အတောင် ၅၀ အကွာတွင် စေတီတော်ကို တည်ထား၏။ မဟာရံတံတိုင်း အတောင် ၇၀ အကွာတွင် မုန်ပေါက်အကျယ် ရှစ်တောင်ထားသည်။

ပုဂံမင်း၏ အိမ်တော်နေရာတွင် တည်ထားခြင်း ကြောင့် “အိမ်တော်ရာစေတီ” ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်၏။ ရန်ကုန်မြို့ မဟာဓမ္မရံသီ အိမ်တော်ရာစေတီတော်သည် ရန်ကုန်မြို့မှ ကျောင်းလမ်း အနောက်ဘက်နှင့် ပဲခူးကလပ်အရှေ့ဘက် တွင် စံပယ်ကိန်းဝပ်တော်မူလေ၏။ ၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် နိုင်ငံ

www.burmeseclassic.com

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအနေဖြင့်
သမိုင်းထင်ရှားရှိနေသော
အိမ်တော်ရာဘုရားစေတီထံ
သွားရောက်ကြည်ညို ပူးမြင်ပြီး
အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်သည်တို့ကို
ယုံကြည်လေးနက်စွာ တောင်းခံပါက
မကြာမတင် ကာလအတွင်း
အကျိုးထူးများ ရရှိခံစားနိုင်မည်မှာ
သေချာလှပါ၏။

တော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်းစီလက်ထက် သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါမှသာ စေတီတော်ကြီးအား ဘက်စုံမွမ်းမံတည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်နိုင်ခဲ့၏။

ယခုအခါ အိမ်တော်ရာစေတီမြတ်ကြီးသည် သမိုင်း သစ်တစ်ရပ်ပင် ထူထောင်နိုင်ခဲ့ပြီ ဖြစ်၏။ နှစ်စဉ် ပွဲတော်များ နှင့် အလွန်စည်ကားသည့် စေတီတော် မဟာဓမ္မရံသီ အိမ်တော်ရာစေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ကျင်းပ မြဲဖြစ်သည့် ရာသီအလိုက် ပွဲတော်များနှင့် လွန်စွာမပင် စည်ကားလှပေ၏။ မြန်မာနှစ်ဆန်းတစ်ရက်တွင် အန္တရာယ် ကင်း ပရိတ်တော်များ ရွတ်ဖတ်ခြင်း၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့တွင် စေတီတော်အတွင်းရှိ ဗောဓိညောင်ပင်၌ ညောင်ရေသွန်းပွဲ တော်၊ သီတင်းကျွတ်နှင့် တန်ဆောင်မုန်းလများတွင် ဆီမီး ငါးထောင်နှင့် ရောင်စုံလှုပ်စစ်မီးထွန်းညှိခြင်းပွဲတော်၊ ပြာသို လပြည့်နေ့တွင် ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတော် စသည်တို့အပြင် အသံမစဲ မဟာပဏ္ဍနံရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းနှင့် အထူးတရားပွဲတော်များကို ကျင်းပလေ့ရှိပါသည်။ ထို့ပြင် မိဘတို့၏ ရင်နှစ်သည်းချာ သားသမီးရတနာကလေးများ လိမ္မာရေးခြားရှိစေရန်၊ မြန်မာ

ယဉ်ကျေးမှုကို နားလည်သဘောပေါက်စေရန် ရည်သန်လျက် နွေရာသီအားလပ်ရက်များ၌ ကလေးများအတွက် ဗုဒ္ဓဘာသာ အခြေခံ ယဉ်ကျေးမှုသင်တန်းများကို နှစ်စဉ် ဖွင့်လှစ်သင်ကြား ပေးလျက်ရှိပါသည်။

အိမ်တော်ရာစေတီဘုရားဖူးခြင်းအတွက်
ရလဒ်အကျိုးထူးများ

အိမ်တော်ရာဘုရားဟူသော ဗျူဟာအမည်သည် ထူးခြားလေးနက်လှပါ၏။

“အိမ်တော်ရာစေတီကို ဖူးမြင်ရတာ အင်မတန်မှ ထူးခြားလှတယ်။ အိုးမဲ့အိမ်မဲ့ ဖြစ်နေသူတွေဆိုရင် ဘုရားဖူး လိုက်ရတဲ့အတွက် အိုးပိုင်အိမ်ပိုင်တွေ ရလာကြတယ်။ အခက်အခဲ ပြဿနာတွေ ပြေလည်လာကြတယ်။ အရောင်း အဝယ်တွေ အဆင်ပြေလာကြတယ်။ အိမ်ကောင်းယာကောင်း တွေ ရရှိလာကြတယ်။ ဒါ...တကယ့်လက်တွေ့ပဲ”

အကျိုးတရားပွားများ ခံစားကြရသူတို့၏ ရင်တွင်း စကားပင် ဖြစ်ပါ၏။

“ယုံ” မှလည်း “ကြည်” လင်မှု ရှိပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအနေဖြင့် သမိုင်းထင်ရှားရှိနေသော အိမ်တော်ရာဘုရားစေတီထံ သွားရောက်ကြည်ညို ပူးမြင်ပြီး အလိုရှိအပ်၊ တောင့်တအပ်သည်တို့ကို ယုံကြည်လေးနက်စွာ တောင်းခံပါက မကြာမတင် ကာလအတွင်း အကျိုးထူးများ ရရှိခံစားနိုင်မည်မှာ သေချာလှပါ၏။ ဘုရားစေတီကို ဖူးမြင် ကြည်ညိုရသဖြင့် ကုသိုလ်တရားများ ရရှိခံစားကြရမည်ဖြစ် သကဲ့သို့ လောကီလောကုတ် နှစ်ဖြာသော အကျိုးကို ကေန မလွဲ ခံစားရမည်မှာ သေချာလှပါ၏။

သို့ဖြစ်၍ ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းအား အိမ်တော် ရာဘုရားထံ သွားရောက်ဖူးမြော်ကြစေလိုကြောင်း နိုးဆော် တိုက်တွန်းလိုက်ရပါတော့သည်။

မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး

ကျမ်းကိုး -

မဟာဓမ္မရံသီအိမ်တော်ရာ စေတီတော်သမိုင်း

အိမ်ယတြာ

ကိုပျိုးနိုင်(ဆကာကြီး)

လူရယ်လိုဖြစ်လာရင် ကိုယ့်အိုးကိုယ့်အိမ်လေးနဲ့ နေရမှ စိတ်ချမ်းသာသည်။ ကိုယ့်အိုးကိုယ့်အိမ်လေးနဲ့ မနေရလိုကတော့ စိတ်ဆင်းရဲစရာတွေနဲ့ ပြည့်နှက်နေမှာ အမှန်ဖြစ်သည်။

ကိုယ်က သည်လိုထားချင်သည်။ သူက ဟိုလိုထားချင်သည်။ စိတ်သဘောထားမတိုက်ဆိုင်ရင် စိတ်ဆင်းရဲစရာဖြစ်သည်။ ကိုယ်က သပ်သပ်ရပ်ရပ် လှလှပပ နေချင်သည်။ သူတို့က ဖြစ်သလိုနေချင်သည်ဆိုရင်တော့ စိတ်ရှုပ်ထွေးစရာတွေပင်။

ဒါကြောင့် ကိုယ့်အိုးကိုယ့်အိမ်ကလေးနဲ့ ကြီးစားရမှာဖြစ်သည်။ အိမ်မရှိလိုက သူများစိတ်နဲ့ ကိုယ့်ကို ဖြစ်မည်။ အိမ်မရှိ၊ ယာမရှိတဲ့သူကို အများတကာက မလေးမစား မထေမဲ့မြင် ပြုချင်ကြသည်။

အိမ်မရှိတဲ့သူ အလကားလို့ ဆိုချင်ကြပေလိမ့်မည်။ သည်အတွက် မူနဲ့၊ အိုးပိုင်အိမ်ပိုင် ဖြစ်လာအောင် အထူးယတြာကလေး လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးပါရစေ။

လက်တွေ့သာမက ထုတ်ပြရသော် ဦးကျော်မြင့်၊ ဒေါ်မြမြဝင်း အကြောင်းကို ပြောပြရပေလိမ့်မည်။ သူတို့ဘဝက အိမ်မရှိ၊ ယာမရှိ တဲကလေးထိုးပြီး အိမ်ကြားကြော်ရောင်းခဲ့တာဖြစ်သည်။ ဘဝကို တစ်ကစခဲ့ရသည်။ သူတို့စခဲ့တဲ့ဘဝဟာ ပန်းခင်းလမ်းမဟုတ်။ အလှသမားမဟုတ်၊ ဘဝသမားဖြစ်ခဲ့သည်။ ဒါပေသည့် သူတို့ဇနီးမောင်နှံဟာ ပျော်ရွှင်လျက် ဘဝကို ရင်ဆိုင်ခဲ့ကြသည်။

ခုတော့ ဦးကျော်မြင့် အိုးပိုင်အိမ်ပိုင် ဖြစ်သွားပါပြီ။ သူတို့ကိုးကွယ်နေကျ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးဓမ္မာသနာဘိဝံသ သာသနာပိုင် ဒွါရဂဏာဓိပတိဂထာ ပါမောက္ခက အိမ်မရှိသော ဦးကျော်မြင့်ကို စာကလေးအိမ်တွေလုပ်ပြီး ဆွဲထားပါ။ အိုးပိုင်၊ အိမ်ပိုင်ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်ဟု မိန့်ဆိုခဲ့သည်။ ဆရာတော်ကြီး မိန့်ဆိုတော်မူသည့်အတိုင်း ဦးကျော်မြင့် ယုံယုံကြည်ကြည်လုပ်လိုက်၍ အိမ်ပိုင်ဖြစ်ကြောင်း ဦးကျော်မြင့်ပြောပြ၍ သိရပါသည်။

ရောက်တဲ့အခါ အလည်ဝင်ဖို့ ဦးကျော်မြင့်ပေးသွားတဲ့ လိပ်စာက - ဦးကျော်မြင့်၊ ဒေါ်မြမြဝင်း ကျော်ပေါင်မုန့်တိုက်၊ ပင်လုံ၊ ကျုံပျော်မြို့။

ဦးကျော်မြင့်နဲ့ စကားပြောရတာ အင်မတန် အရသာရှိလှသည်။ လက်ဖက်ကောင်းစားရသလိုပင်။ ဦးကျော်မြင့်က ပါဠိစာပေ နှံ့စပ်သူဖြစ်သည်။ ဗဟုသုတကြွယ်၏။ ခင်မင်ဖို့လည်း အင်မတန်ကောင်းတဲ့သူပါ။ သူနဲ့တွေ့ရတာ၊ ဗုဒ္ဓဩဝါဒနှံ့စပ်ကြွယ်ဝခဲ့သည့် သူနဲ့စကားပြောရတာ အတောမသတ်ချင်ပေ။

အိမ်မရှိ ယာမရှိသူတွေအတွက် အိမ်ယတြာကောင်းက -

အုန်းခွံဖြင့် စာကလေးတွေအိမ်လုပ်ပါ။ ကျောင်းကန်ဘုရားတွေ ပြင်ပါ။

ဦးကျော်မြင့်ဟာ သာမန်လူမဟုတ်၊ ဘိသိက်ဆရာ ဖြစ်သည်။

ကိုပျိုးနိုင်(ဆကာကြီး)

www.burmeseclassic.com

ပူဆာတဲ့နည်း

မင်းလိခိ

ကျွန်ုပ်သည် ဓာတ်သမားများ ပြောလေ့ရှိသော ဓာတ်ကျသည်ဟူသည့် စကားကို ကြားရသောအခါတိုင်း၌ နားကလောမိတော့၏။ အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရလျှင် ထိုသို့ နားကလောသော်လည်း ဓာတ်ကျသည်ဟူသော စကား၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ကောင်းစွာ သိရှိခြင်းမရှိပါ။

ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ အဓိဋ္ဌာန်အတွက် ခရီးထွက်ခဲ့ရာ ထိုဓာတ်ကျသည်ဆိုသော စကားကို နေရာအတော်များများတွင် ကြားခဲ့ရ၏။ ကြားရသည့်အခါတိုင်း၌လည်း အထက်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း နားကလောမိတော့၏။

ဤသို့နှင့် ခရီးထွက်ခဲ့ရာ ပုပ္ဖားဘောင်သို့ ရောက်ပြီး ၁၆ ရက်မြောက်သောနေ့တွင် မိုးလင်းခါနီး၌ အိပ်မက်တစ်ခု မက်၏။ အိပ်မက်ထဲတွင် တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက ကျွန်ုပ်အား "ဒီမှာမနေနဲ့၊ သွားတော့" ဟု နှင်လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုအိပ်မက်ကို အယုံအကြည်မရှိပါ။ ထိုအိပ်မက်မက်ပြီး ၂၄ ရက်ကြာသောခါ၌ ကျွန်ုပ်ကို ငွန်ခွာရိုသေသော ကျွန်ုပ်၏တပည့်များနှင့် ပြဿနာတက်လေတော့၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ပုပ္ဖားဘောင်ကို

စွန့်ခွာ၍ ခရီးထွက်ခဲ့ရ၏။ ခရီးထွက်ခါနီးတွင် ပုပ္ဖားဘောင်မှ ယောဂီမိတ်ဆွေကြီးတစ်ဦးက -

"ဘယ်လိုလဲ ဆရာကြီး၊ ပုပ္ဖားမှာ ဓာတ်မကျဘူးလား"

ဟု မေးလိုက်သည်ကို ကျွန်ုပ်သည် ယခုထိတိုင် ကြာယောင်နေမိသေးတော့၏။

ထိုသို့ ခရီးထွက်ခဲ့ရာ မန္တလေးသို့ ရောက်သောအခါ၌ ကိုကံဌေးဆိုသော မိတ်ဆွေတစ်ဦးက မဲဇာသို့ခေါ်သွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း လိုက်ပါခဲ့ရလေ၏။ မဲဇာသို့ရောက်ခါနီးတွင် စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်၌ ကိုကံဌေးက ကျွန်ုပ်ကိုထားခဲ့ပြီး ကျွန်ုပ်၏ နေရေးထိုင်ရေးကို သွားရောက်စီစဉ်လေ၏။ ၎င်းအား စောင့်၍ ကျွန်ုပ်သည် စားသောက်ဆိုင်၌ အိပ်ပျော်သွား၏။ ထိုသို့ အိပ်ပျော်နေစဉ်အတွင်း အိပ်မက်မက်သည်လား၊ နား၌ တကယ်ကြားသည်လား မခွဲခြားနိုင်ပါ။ ကျွန်ုပ်သိလိုက်သည်မှာ -

"ဒီမှာမနေနဲ့၊ တခြားကိုသွား" ဟု ဖြစ်ပါသည်။

ကိုကံဌေး ပြန်လာသောအခါ၌ ကျွန်ုပ်အတွက် နေရေးထိုင်ရေး အဆင်မပြေကြောင်းကို ရိပ်မ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ပြန်၍လှည့်ခဲ့ရပါလေတော့၏။

ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ် နားကလောခဲ့သော ဓာတ်ကျသည်ဆိုသည့် စကားသည် ကျွန်ုပ်၏နား၌ အစွဲကြီးစွဲသွားလေတော့၏။ စွဲရုံသာမက ကျွန်ုပ်ပြောသော စကားများတွင် "ဓာတ်ကျသည်"၊ "ဓာတ်မကျဘူး" ဆိုသော စကားများမှာ ဖောင်းပွလျက်ရှိလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဤသို့နှင့်ပင် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်ခဲ့ပြီး ကျွဲပွဲအနီး စည်ကြီးတင်စေတီ၌ ဆရာတော်ဦးဂန္ဓမာထံ ခွင့်ပန်၍ နေထိုင်လာခဲ့ရလေ၏။

ထိုနေရာသည် ကျွန်ုပ်အတွက် ဓာတ်မကျပါး ပြောင်းရွှေ့သွားရန် နိမိတ်များ မကြာခဏ တွေ့မြင်ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဇွတ်အတင်းပက်ပက်နေ၏။

ထိုနေ့နေ့ရက် တစ်နေ့တွင် တံတွေးထွေးလိုက်တိုင်း သွေးများထွက်လာလေတော့၏။ ထို့ကြောင့် တောင်ငူပြို့သို့ တက်၍ ဓာတ်မှန်ရိုက်ပြီးလျှင် ဆရာဝန်ကြီး ဦးသိန်းလွင်ထံ ပြကြည့်ရာ ကျွန်ုပ်၏အဆုတ်၌ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကို တွေ့ရလေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်သို့ တက်လာပြီး ဓာတ်မှန်ထပ်မံရိုက်ကြည့်ပြန်၏။ ဓာတ်မှန်သာမက "စကင်"လည်း ရိုက်ကြည့်ပြန်၏။ ထို့နောက်

www.burmeseclassic.com

ဆရာဝန်ကြီး ဦးကျော်မြင့်ထံ အပ်နှံ၍ ကုသရလေတော့၏။

ထိုသို့ ကုသနေစဉ်အတွင်း၌ပင် ကျွန်ုပ်သည် နှစ်ကြိမ် သတိလစ်သွားဖူး၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနေရာတွင် ဓာတ်မကျကြောင်း ရိပ်မိသဖြင့် ဒေးစွန်ပါသို့ ပြောင်းခဲ့လေ၏။

ဒေးစွန်ပါသို့ရောက်သောအခါ၌ ထိုအဆုတ်ရောဂါမှာ ပျောက်ကင်းသွားသော်လည်း ဟိုက်ဒရိုစီဒေါ် ရေမှတ်ရောဂါနှင့် တင်ပါးမှ အကြိတ်သည် ကျွန်ုပ်အား ဒုက္ခပေးပြန်၏။

ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်မြို့ စမ်းချောင်းရပ်ကွက်တွင်ရှိသော မဟာမြိုင်ဆေးခန်းတွင် ဆရာဝန်ကြီး ဦးကြည်စိုးထံ အပ်နှံ

ကာ နှစ်ကြိမ်တိတိ ခွဲစိတ်ခံရပြန်လေတော့၏။

ဆီးချိုရောဂါရှိသောကြောင့် ထိုဆေးခန်းမှ တော်တော်နှင့် မဆင်းနိုင်ဘဲ ရှိလေ၏။ ထိုသို့ ဆေးရုံ၌နေစဉ် တစ်ည၌ ဒေးစွန်ပါသို့ မပြန်ရန် အိပ်မက်ရသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း မှော်ဘီဘက်သို့ ပြောင်းရွှေ့ရန် စီစဉ်ရလေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် မှော်ဘီနှင့် ရန်ကုန် ကူးချည်သန်းချည်လုပ်ကာ ကျွန်ုပ်၏နေထိုင်ရေးအတွက် အပူတပြင်း စီစဉ်ရလေတော့၏။

ထို့ကြောင့် ဗိုလ်ချုပ်လမ်းနှင့် ၂၉ လမ်းထောင့်ရှိ ယခင်နေထိုင်ခဲ့သော အခန်းကလေး၌ မကြာခဏ လာရောက်၍ တည်းခိုရလေ၏။

ထိုသို့ တည်းခိုနေစဉ်အတွင်း တစ်ခုတစ်ယောက်သောသူသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ရောက်လာပြီးလျှင် -

“ဘယ်လိုလဲ ဆရာကြီး။ မှော်ဘီမှာ ဓာတ်ကျနေပြီဆို”

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ထိုသူကို လှမ်း၍ကြည့်လိုက်ရာ အယ်ဒီတာ မောင်မောင်မြင့်အေးဖြစ်နေကြောင်း ဝမ်းမြောက်ဖွယ်ရာ တွေ့ရလေတော့၏။

“အေးကွ...အရင်တုန်းကတော့ အဲဒီ ဓာတ်ကျတယ်ဆိုတဲ့စကားကို ငါနားထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးပဲ။ အခုတော့ ငါကိုယ်တိုင် ကြုံနေရပြီ။ ကဲ...ဆိုစမ်းပါဦး။ ဘာများ ကိစ္စအထူးရှိသလဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရာ ၎င်း

“ကဲ -

“ဆောင်းပါးအတိုလေး တစ်

စောင်လောက် ရေးပေးစမ်းပါ ဆရာကြီးရယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

“ဘယ်လို ဆောင်းပါးဖို့လဲ။ ကျင့်စဉ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ဟာမျိုးတွေလား”

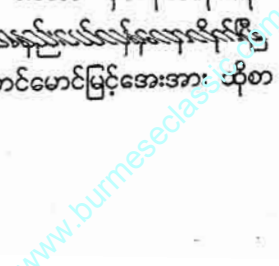
ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်၍မေးလိုက်မိလေ၏။

“အဲဒါတွေ မလုပ်ပါနဲ့ ဆရာကြီးရယ်။ ကျင့်စဉ်တွေ ဘာတွေက ကျွန်တော်တို့လည်း မလုပ်နိုင်သေးပါဘူး။ တစ်ခုပြောမယ်။ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်အခုတလော အလုပ်လုပ်ရတာ အဆင်မပြေဘူး ဘာကိုပဲလုပ်လုပ် ချော်နေတယ်။ ကျိန်းသေဆိုတဲ့ ကိစ္စတွေဟာ တကယ့်တကယ်လုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ကျိန်းမသေတော့ဘဲ လွဲချော်နေတယ်။ ရစရာရှိတာတွေလည်း မရဘူး။ ငွေတစ်ခုတည်းကို ပြောတာမဟုတ်ဘူးနော်။ အရာရာကို ပြောတာ။ လူတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ဖို့ရှိတယ်ဆိုပါတော့။ သူ့အိပ်ရာကမန်းခင်မှာကို သူ့အိမ်ကို အရောက်သွားပြီး သူ့ကို အိမ်ဖမ်းတာ။ သူ့မိန်းမက ညကပဲ မအူပင်ဘက်ကို ခရီးထွက်သွားတယ်တဲ့။ ကျွန်တော်ပြောတဲ့ ဥပမာတွေကို ဆရာကြီးသဘောပေါက်လောက်ပါပြီ”

ဟု ပြောကာ အယ်ဒီတာ မောင်မောင်မြင့်အေးသည် သူ၏လက်ထဲတွင် ပါလာသော ဂျာနယ်တစ်စောင်ဖြင့် သူ့ကိုယ်သူ ယပ်ခတ်နေလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏လွယ်အိတ်အတွင်း၌ ပါသော မှတ်စုစာအုပ်ကို လှည့်၍ အရည်ယပ်နုလှေလှေလို့ လှည့် မောင်မောင်မြင့်အေးအား ဟိုစ

ကြွေးရစရာရှိတယ် ဆိုပါတော့ကွာ။ ရာကွစိုးကြီး အဲဒီကြွေးကို အမြန်ဆုံးရအောင် လုပ်ပေးပါ။ အသင် မလုပ်နိုင်ရင်လည်း လုပ်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို လုပ်ခိုင်းပေးပါလို့ လူလူချင်းပြောသလို ပြောရမယ်ကွ။

အုပ်ကိုဖွင့်၍ ပေးလိုက်လေ၏။

မောင်မောင်မြင့်အေးသည် ကျွန်ုပ်၏ မှတ်စုစာအုပ်ကို ဖတ်ပြီးနောက် -

“ဆရာကြီးဟာက အတိုကောက် ရေးထားတာပဲ။ ကျွန်တော် ဘယ်နားလည်မလဲ။ နည်းနည်းလောက် ရှင်းပြပါလား။”

ဟု ပြန်၍ ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က -

“ဒါက ရှေးကလူကြီးတွေ လုပ်တဲ့နည်းကွ။ မှတ်စုရဲ့ ခေါင်းစဉ်ကို ကြည့်ပါလား။ ရက္ခစိုးထံ အပူကပ်နည်းတဲ့။ လုပ်ရမှာက ကိုယ့်အိမ်နဲ့ အနီးဆုံး သစ်ပင်က သစ်ရွက်တွေကို ခူးပြီး ထမင်းစားပန်းကန်မှာ ကပ်ရမယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လျှင် မောင်မောင်မြင့်အေးက -

“ဘာနဲ့ ကပ်ရမှာလဲ”

ဟု ပြန်၍မေးလေ၏။

“မင်းကလည်းကွာ။ ခက်လိုက်တာ။ ကပ်ဖို့က အဓိကပဲ မဟုတ်လား။ ကော်နဲ့ပဲ ကပ်ကပ်၊ ဖယောင်းစက်ချပြီး ကပ်ကပ် ပန်းကန်ပြားပေါ်မှာ ကပ်လိုက်ရဲ့ပဲ။ ပြီးတော့ အဲဒီသစ်ရွက်ပေါ်မှာ အလတ်စား ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင် ထွန်းရမယ်။ ထွန်းတဲ့အခါမှာ ဘုရားစင်ပေါ်မှာ ထွန်းလို့မရဘူး။ ထမင်းစားစားပွဲပေါ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မတ်တတ်စားပွဲပေါ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် တင်ပြီး ထွန်းရမယ်။ ထွန်းထားတဲ့အတွင်းမှာ မင်းက ဖယောင်းတိုင်ကို ကြည့်ပြီး တာတွတ်တွတ်ပြောရမယ်။ ပြောရမယ့်အကြောင်းအရာကတော့ မင်းအနေနဲ့ အခက်အခဲတွေနေတဲ့အကြောင်းပေါ့ကွာ။ ရက္ခစိုးကြီး

ကျွန်တော် မောင်မြို့နဲ့ တွေ့မှဖြစ်မယ်။ အမြန်ဆုံးတွေ့အောင် လုပ်ပေးပါ။ ဒါမှ မဟုတ်လည်း ကြွေးရှေ့ရာရှိတယ် ဆိုပါတော့ကွာ။ ရက္ခစိုးကြီး အဲဒီကြွေးကို အမြန်ဆုံးရအောင် လုပ်ပေးပါ။ အသင် မလုပ်နိုင်ရင်လည်း လုပ်နိုင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို လုပ်ခိုင်းပေးပါလို့ လူလူချင်းပြောသလို ပြောရမယ်ကွ။ ပြောလို့ မောရင် ခဏနားပေါ့ကွာ။ လူလူချင်းပြောတဲ့အခါမှာ အကြောင်းအရာတစ်မျိုးတည်းကို ထပ်ကာထပ်ကာပြောရင် တစ်ဖက်က နားထောင်ရတဲ့လူ နားပူလာတယ်မဟုတ်လား။ အဲဒီလို နားပူလာအောင် ပြောရမယ်။ တစ်နေ့ကို ဖယောင်းတိုင် ရှစ်တိုင် ထွန်းရမယ်။ ဘစ်တိုင်ကုန်ရင် နောက်တစ်တိုင် ထပ်ပြီးထွန်းပေါ့ကွာ။ အလတ်စား ဖယောင်းတိုင်ဟာ လေငြိမ်တဲ့နေရာမှာထွန်းရင် တစ်နာရီကြာတယ်ကွ။ တစ်နာရီလုံးလုံး ပြောဖို့တော့ မလိုပါဘူး။ ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင်ထွန်းပြီးတိုင်း ၁၀ မိနစ်လောက်တော့ ပြောရမှာပေါ့။ ဘယ်အချိန်ထွန်းရမယ်၊ ဘယ်နေ့ထွန်းရမယ်လို့ ကန့်သတ်ချက်မရှိပါဘူး။ တစ်နေ့ ရှစ်တိုင်ပြည့်ရင် ပြီးတာပဲ။ သွားစရာ၊ လာစရာရှိရင် မထွန်းသေးဘူးပေါ့ကွာ။ ပြန်လာတော့မှ ထွန်းပြီး ရက္ခစိုးကို နားပူနားဆာ လုပ်တော့မှာပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မောင်မောင်မြင့်အေးက -

“လုပ်တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ ဆရာကြီးရယ်။ ဘယ်နရက်လောက် လုပ်ရမှာလဲ”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

“တချို့လည်း တစ်ရက်နဲ့ ထူးတယ်ကွ။ တချို့လည်း သုံးရက်လောက် လုပ်ရတယ်ကွ။ အများဆုံးလုပ်ရတာကတော့ ရှစ်ရက်လောက် လုပ်ရတယ်ကွ။ တစ်ခုတော့ ရှိတာပေါ့ကွာ။ ကိုယ်တိုင် တည်တဲ့ ကိစ္စဟာ တရားသဖြင့်ကိစ္စ ဖြစ်ရမယ်။ သဘာဝကျတဲ့ ကိစ္စလည်း ဖြစ်ရမယ်ပေါ့ကွာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လျှင် ၎င်းမောင်မောင်မြင့်အေးက -

“ဒီလိုလုပ်လို့ အဆင်ပြေသွားတဲ့ လူတွေ ဆရာကြီးအနေနဲ့ သက်သေပြနိုင်သလား”

ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြန်၍မေးလိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်က -

“အဲဒီလိုကြေးဆိုရင်ကွာ သက်သေတစ်ယောက်ပြန်တိုင်း ငါ့ကို ငွေတစ်ရာပေးရမယ်ဆိုပါတော့။ အဲဒီစကားကို လက်ခံမယ်ဆိုရင်တော့ ငါ့ကိုပေးဖို့ ငွေတစ်သောင်းထုတ်လိုက်ပေတော့”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ၎င်းမောင်မောင်မြင့်အေးက တဟားဟားရယ်မောရင်း...

“ဒီအသံမျိုးတွေ မကြားရတာ ကြာပြီ။ ကျွန်တော်လည်း ပြန်ပြီးလုပ်လိုက်ဦးမယ် ဆရာကြီးရေ”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်အား နှုတ်ဆက်၍ ပေါ့ပါးသော ခြေလှမ်းများဖြင့် ပြန်သွားလေတော့သတည်း။

သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ

ရုက္ခစိုးနတ်နှင့် တွေ့ဆုံ၍ သိုရာတို
ငြောကြားတောင်းဆိုနိုင်သော
ဂါထာမန္တန်

ထန်းရွက်၊ ပေရွက်၊ စက္ကူ ရရာတွင် အောက်ပါ ဂါထာမန္တန်ကိုရေး၍
ယင်းဂါထာနှင့်ပင် (၃၇)အုပ် စုတ်ရမည်။

ဂါထာမန္တန်
အာကာသဋ္ဌာန ဘူမဋ္ဌာ စ၊
ရုက္ခဋ္ဌာ စ မဟိဒ္ဓိကာ။
ဣဒ္ဓိမန္တော စ ယေ ဒေဝါ၊
မံ ပါပေတု ပတိစ္ဆိတံ။

ထိုနောက် ယင်းထန်းရွက်၊ ပေရွက်၊ စက္ကူကို ရုက္ခစိုးရှိသော သစ်ပင်၌ ဆွဲကပ်ထားခဲ့ရမည်။

အညွှန်း

- ◆ ယင်းသို့ ရုက္ခစိုးရှိသော သစ်ပင်၌ ဆွဲကပ်ထားပြီးနောက် ခုနစ်ရက်ရှိသောအခါ ရုက္ခစိုးနှင့် စကားပြောရလိမ့်မည်။
  - ◆ ထိုအခါ ရုက္ခစိုးနတ်မင်းအား မိမိလိုရာကို တောင်းဆိုပြောကြားရမည်။
  - ◆ မိမိတောင်းဆိုပြောကြားသည့်အတိုင်း အောင်မြင်မည်၊ ဖြစ်မြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ပေးလိမ့်မည်။
- သို့သော် ရုက္ခစိုးနတ်မင်းနှင့် တွေ့ဆုံပြောဆိုသောအခါ ရိုရိုသေသေ၊ လေးလေးစားစား ဆက်ဆံနိုင်ဖို့ကိုတော့ သတိပြုပါလေ။

အိမ်ကောင်းဖို့ထက်

အိမ်နီးချင်းကောင်းဖို့

■ ရွှေယဉ်နု

ကိုဘိုးခင်၊ မတင်မှီတို့က မိရိုးဖလာ တောင်သူလယ်သမားမျိုးရိုးတွေပါ။ လယ်ထဲ၊ ချောင်းထဲမှာ ပျော်ကြသူတွေပါ။ မိဘများက ပညာကို သင်ပေးသော်လည်း လိုလိုလားလား မသင်ယူခဲ့ကြ။ ကျောင်းသွားဖော် သူငယ်ချင်းမှ ဘဝဖော်အဖြစ် နှစ်ကိုယ်တူ ကြည်ဖြူစွာ လက်တွဲခဲ့ပြီး မောင်တစ်ထမ်း၊ မယ်တစ်ရွက်ဖြစ် မိဘလက်ငုတ်လက်ရင်းလေးတွေကို လုပ်ကိုင်ကြသည်။ ချစ်သူချင်း ချစ်သော သစ္စာနှင့် ချစ်သောကမ္ဘာကြီး ဝယ် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စွာ နှစ်ယောက် တည်းနေသည့် လယ်တဲကလေးမှာ ငံမြန်း၍ နေလေသည်။

လောကကြီးကို မေ့မိနိုင်တယ်၊ နှစ်ယောက်တည်း နေချင်တယ်ဆိုတာ က ရာသက်ပန်တွင် ဖြစ်နိုင်သည် မဟုတ်။ ယခုတော့ ကိုဘိုးနှင့် မှီလေး လင်ကိုယ်မယား နှစ်ကိုယ်တစ်စိတ်နှင့် လယ်ကွင်းထဲက တဲကလေးတွင် သုံး

နှစ်သုံးမိုး နေထိုင်လာကြပြီး ရတနာ ပန်းကလေးနှစ်ပွင့် သမီးကြီး ခင်မှီ၊ သမီးငယ်လေး ခင်စိတို့နှစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့သည်။ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ဖွံ့ဖွံ့ဖြိုးဖြိုး ရုပ်အဆင်းအင်္ဂါ တင့်တယ် ကာ ကျန်းမာရေးကောင်းလှသည့် ချစ်မငြီးဖွယ် သမီးငယ်ကလေးတို့ကြောင့် ယခင်ကထက် အလုပ်ကို လင်မယား နှစ်ယောက်စလုံး သိမ်းကျုံးလုပ်ကိုင် ပိုမိုရှာဖွေစုဆောင်းသည်။ မူလကပင် အနေကျစ်လျစ်သည့်မို့ အတော်လေး စုမိဆောင်းမိ ရှိထားကြပြီးဖြစ်သည်။

“အစ်ကိုဘိုရယ်... သမီးလေးတွေက မွေးကတည်းက ရုပ်ရည် အတော်သန့်ပြန့်တာ။ အသွေးအမွှေးလေးတွေကလည်း တကယ့်အထက် တန်းစားဖြစ်မယ့် ပုံတွေနော်။ လူကြီးတွေကလည်း ပြောနေကြတာ။ ကွင်းထဲဆက်နေလို့လည်း မဖြစ်ဘူး။ ကျွန်မတို့ ရွာထဲဝင်မှဖြစ်တော့မယ်နော်”

“အစ်ကိုလည်း သိပါတယ် မှီ

လေးရာ။ ရွာထဲဝင်မယ်၊ အိမ်လေးကို ရွာလယ်က အတွားအမွှေးပေးထားတဲ့ အိမ်ကုန်းလေးမှာ ဆောက်ဖို့လုပ်မယ်။ ဒါတင်မဟုတ်ဘူးကွ။ တို့သမီးလေးတွေ ဒီခေတ်မှာတော့ ပညာတတ်ကြီးတွေဖြစ်အောင် ကောင်းကောင်းသင်ပေးရမယ်ဟေ့။ တို့တုန်းကလည်း အဖေကြီး၊ အမေကြီးတို့ရော အဘတို့ကရော ပညာသင်စေချင်လိုက်တာ။ အစ်ကိုက ရှစ်တန်း၊ မှီလေးက ခြောက်တန်းနဲ့တင် လိုက်ပြေးကြတာကိုး”

“အစ်ကိုဘို အဲဒီလို မပြောပါနဲ့။ ကျွန်မကို အစ်ကို အတင်းခိုးပြေးပြီး ဘကြီးတဲကို ခေါ်သွားခဲ့တာလေ။ ကျွန်မလိုက်ပြေးတာမဟုတ်ဘူးနော်”

“ဟုတ်ပါတယ်ကွာ။ အငြင်းအခုံ မလုပ်ပါနဲ့တော့။ မှီလေးကလည်း အစ်ကိုမှ အစ်ကိုပဲ မဟုတ်လား။ တို့ကတော့ နှစ်ဖက်မိဘတွေကလည်း တစ်ရွာတည်းသား၊ အစင်းသိချင်းကို လယ်လေး၊ ချောင်းလေး၊ နွားလေး

တွေပေးပြီး ပေးစားလိုက်တာလေ။ တို့ကလည်း လယ်ထဲအလုပ်တကယ် လုပ်နိုင်ကြတာကိုးနော်။ သမီးလေးတွေ ကျရင်တော့ မဖြစ်ဘူးဟေ့။ သူတို့ရုပ် ရည်လေးတွေ ကြည့်တာနဲ့တင် ပညာ တတ်ဖြစ်မယ့် လက္ခဏာလေးတွေ”

လင်နှင့်မယား အလုပ်အကိုင် အတိုင်အဖောက်ကလည်း ညီလှ သည်။ စုမိဆောင်းမိထဲမှ မိဘအမွေ ရွာလယ်က ခြံကွက်၌ တဲကလေးကို ဖျက်ကာ လှပခေတ်မီသော အိမ် ကလေးတစ်လုံး သပ်ရပ်စွာ ဆောက် ခဲ့သည်။

မိုးမိုး၊ စီစီ ချစ်စဖွယ် သမီးငယ် နှစ်ဦးကို နှစ်ဖက် ဘိုးဘွား၊ ဆွေမျိုး များကလည် တုန်နေအောင်ချစ်သည်။ လိုလေသေးမရှိ စောင့်ရှောက်သည်။ မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်ပါစေ ဆုတောင်း ပြည့်သူကလေးတွေ ဖြစ်၍ အစား အသောက်၊ အဝတ်အထည်၊ ကစား စရာမှအစ ခေတ်မီသစ်လွင်အောင်၊ မညှိုးငယ်စေရအောင် ထောက်ပံ့ပေး ကြသည်။

သမီးလေးတွေ ပညာသင်ရ တော့မည့်အရွယ် ဖြစ်လာပြီ။ အရိပ် အကဲ နားလည်လိမ္မာ ယဉ်ကျေးမှုရှိ သူကလေးတွေ ဖြစ်၍ ပညာပါရမီရှိ မည်မှာလည်း သေချာပေသည်။

ရွာမှ မူလတန်းကျောင်းကလေး တွင် တက်ရောက်ပညာသင်နေရင်း ခင်ခင်မိုး၊ ခင်ခင်စိတို့ ညီအစ်မနှစ် ယောက်သည် သူငယ်တန်းမှစတင် ကာ အတန်းစဉ်တိုင်းတွင် ပထမနေ ရာ၌ချည်းသာ ရရှိနေကြသည်။

ရွာလယ်က ကိုဘိုခင်၊ မတင်မိုး တို့ အိမ်ကလေးတွင် သူတို့မိသားစု

နှင့်အတူ မတင်မိုး၏အစ်မကြီး ဒေါ်တင် ကြည်မှာ အတူလာနေပေးရင်း အိမ် အလုပ်များကို ကူညီလုပ်ကိုင်ပေး သည်။ ရွာလယ်ကွင်းထဲက တဲ ကလေးတွင် အစ်မကြီးဒေါ်တင်ကြည် ၏သား ဖေကြည်နှင့် ငွေကြည်တို့ကို သူ့ရင်းငှားအဖြစ် ထားရှိသည်။

မုဆိုးမအစ်မကြီး ဒေါ်တင်ကြည် မှာလည်း အိမ်မှုရေးရာ အုပ်စုံ မျက်နှာ လွှဲ စိတ်ချရသည်။ သွေးသားရင်းများ ဖြစ်သည့် လယ်သူရင်းငှား ညီအစ်ကို နှစ်ယောက်မှာ မခိုမနား လုပ်အား အပြည့်အဝနှင့် စေတနာပါပါ ဆောင် ရွက်ပေးနေမှုကြောင့်လည်း လယ်ယာ ထွက်ကုန် အကျိုးစီးပွားတို့ တစ်နေ့ တခြား တိုးပွားလျက်ရှိရလေပြီ။

သမီးကညာ ရတနာလေးတွေ မှာလည်း ပညာရှာအချိန်မှာ တက်ရှိန် ရနေ၊ မိသားစုဘဝရှေ့ရေး စီးပွားရှာ ရာတွင်လည်း နှစ်မိသားပေါင်းစု၍ အကျိုးကောင်းမှုတွေ ဆက်လိုက်ရနေ သဖြင့် ပျော်ရွှင်တိုးတက်သည့်အခြေ အနေ ဖြစ်နေသည်။ ကိုဘိုခင်မှာ ကြီး စားမှု အဆက်မပြတ်။ သူ့ရွာတစ်ဝိုက် မှထွက်သော ဆန်အမျိုးစုံကို မြို့သို့ တင်ပို့ ဆိုင်များသို့ ဖြန့်ချိသည့် ဆန်ပွဲ ရုံ လုပ်ပြန်သေးသည်။ သို့ဖြင့် မြို့နှင့် အဆက်မပြတ် နေ့စဉ်သွားလာနေရ ပြန်သည်။

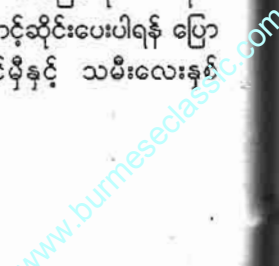
မကြာမီ အထက်တန်းအဆင့် ပညာကို ဆက်လက်သင်ယူရမည်၊ တက္ကသိုလ်ဆက်တက်ရဦးမည်။ ပညာ ပါရမီလည်းရှိ၊ ကြိုးကြိုးစားစား ရိုးရိုး သားသား နေထိုင်တတ်သည့် ချစ် သမီးလေးများ၏ သွားလာနေထိုင်ရေး ကိုလည်း ချင့်ချိန်ကာ ကိုဘိုခင်က

မိသားစုလေးဦး မြို့၌တက်နေကြည့် ရန် စီစဉ်မိလေသည်။

သူဆန်ပို့အလုပ်လုပ်နေစဉ် ရင်း နီးသော ပွဲစားနှင့် တိုင်ပင်၍ သူလိုက် ပြပေးသော တိုက်ခန်းတစ်ခုကို ရွေး ချယ်လိုက်သည်။ ရွာနှင့် ဆက်သွယ် သွားလာရာတွင် တိုက်ရိုက်လမ်းခရီး တစ်ဖြောင့်တည်း၊ ကားတစ်ဆင့်တည်း၊ စီး၍ရသောနေရာ၊ အထပ်လည်း အမြင့်ဆုံး၊ အနိမ့်ဆုံးမဖြစ်စေရ။ တတိယ၊ သို့မဟုတ် စတုတ္ထအထပ် လောက်နေရာ၊ ပတ်ဝန်းကျင်မှ နေ ထိုင်သူ ကိုယ့်လူမျိုး၊ ကိုယ့်ဘာသာဖြစ် စေရာ၊ ဈေးသွားကျောင်းသွား အဆင် ပြေမည်နေရာကို ရွေးသည်။ စိတ် ကြိုက်နေရာလေးကို တွေ့ပြီး အတွင်း ၌ အခန်းဖွဲ့စည်းပုံအနေအထား၊ ရေ၊ မီး၊ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာနှင့် အိမ်ရှေ့ အိမ်နောက်ဘက် ဝရန်တာ သေချာ ကြည့်ရှုသည်။ လုံခြုံမှုရှိသည်။ သမီး နှစ်ဦးအတွက် အိမ်ခန်း၊ မိဘနှစ်ဦး အတွက် အခန်း၊ အိမ်ရှေ့ဘုရားခန်း၊ စာကြည့်ခန်း၊ အိမ်နောက်ဘက်အခန်း ရှိသင့်ရှိထိုက်သော အင်္ဂါရပ်များ စုံညီ ၍ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်ပါသည်။

“အစ်ကိုကြိုက်ရင်တော့ မြန်မြန် သာလုပ်လိုက်လေ။ အမြင်ပဲ .. အား လုံး အစ်ကိုလိုချင်တဲ့အချက်တွေ ပြည့် စုံတယ်နော်။ ဒီလိုရဖို့ကလည်း ... တကယ်ရှာရင်တော့ မလွယ်ဘူး။ သီတင်းက ကျွတ်တော့မှာဆိုတော့ နောက်နေ့လာရင် ယူသွားပြီဆို မရ လိုက်မှာစိုးလို့ ပြောတာပါ”

ပွဲစား၏ အပြောကို တစ်ရက် လေး ခဏစောင့်ဆိုင်းပေးပါရန် ပြော ခဲ့ရပြီး မတင်မိုးနှင့် သမီးလေးနှစ်

ယောက်ကိုခေါ်လာ၍ ပြသည်။ ဘေးချင်းကပ် မျက်နှာချင်းဆိုင် အိမ်တံခါးပေါက် ဆုံနေသည့်အခန်းမှာတော့ အလုပ်သွားနေကြသည်ဆို၍ လူမတွေ့ရသေးပေ။

“အဖေနဲ့အမေ ကောင်းရင်ပြီးတာပဲ။ သမီးတို့ကတော့ အေးအေးဆေးဆေး စာကျက်လို့ရရင် ပြီးတယ်လေ”

ကန့်ကွက်မှုမရှိကြ။ ပညာသင်ကြားရေးတွင် အေးဆေးဆိတ်ငြိမ်စွာ သမီးနှစ်ယောက်ကို ပြုစုပျိုးထောင်ပေးရေးအတွက် သင့်လျော်မည့်အရပ်ဌာနဟု ရွေးချယ်အတည်ပြုလိုက်ပြီး

“ကဲ .. သေချာပြီနော်။ အစ်ကိုတစ်နှစ်စာချုပ်မှာလား”

“တစ်နှစ်မဟုတ်ဘူးလေ။ တော်ကြာ လေးငါးခြောက်လကြာရင် အိမ်လခက တိုးတိုးတောင်းလာတတ်တယ်ဆို”

“ဟုတ်တယ်။ အဲဒါ အစ်ကိုသိအောင် ကြိုပြောပြထားတာနော်။ ဖြစ်တတ်တယ်။ အဲဒီလို ခဏခဏဖြစ်နေတာလေ။ နောက်ပြီး တစ်ခါထပ်ရှာ၊ အကျိုးဆောင်ခ ထပ်ပေး၊ ဒါကလည်း ခိုသေးတယ်လေ။ အခု ဒီအခန်းကတော့ အစ်ကို လေးလွှာမှာ ရှစ်သောင်းဆိုတာ ဈေးအမှန်ဆို နည်းနည်းနဲ့ရတာနော်။ ဟိုကျောချင်းကပ်တိုက်ဆို ဒီခလောက်မကောင်းသေးဘူး။ တစ်သိန်းကိုးသောင်း ခုတောင်ခေါ်နေတာ”

“ကဲ ... ကဲ ... ကလေးကျောင်းကလည်း ဒီနားကပဲ အဆင်ပြေမှာဆိုတော့ သုံးနှစ်ပဲချုပ်လိုက်တော့မယ်”

နေ့ကောင်းရက်သာ ရွေးချယ်

ကာဖြင့် ကိုဘိုခင်၏မိသားစုတို့ တိုက်ခန်းသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပြီ။ နှစ်ခန်းတွဲ ရှစ်ထပ်တိုက်ဖြစ်ပြီး လေးလွှာမြောက် ခြေရင်းခန်းမှာ ဖြစ်သည်။ ခြေရင်းဘက်ရှိတိုက်နှင့်ကား နှစ်ပေမျှသာခွာထားခြင်းဖြစ်သည်။

နံနက် ၉ နာရီခန့်၌ အိမ်သစ်တက်ခဲ့ကြသည်။ လိုက်လံပို့ဆောင်ပစ္စည်းကုသယ်ပေးကြသူတွေနှင့် မိတ်ဆွေအချို့အား ချက်ပြုတ်ယူလာသမျှ စားသောက်ဖွယ်ရာတို့ဖြင့် နံနက်စာညှော်ခံကျွေးမွေးကာ နေ့မွန်းတည့်ချိန်တွင် ပြန်သွားကြလေရာ ဒေါ်တင်မိုနှင့် သမီးနှစ်ယောက်မှာ ဆိတ်ငြိမ်စွာ တိုက်ခန်းအလုပ်တိုက်ပြီး မောမောနှင့် အိပ်လိုက်ကြသည်မှာ ခုတ်လှဲချထားသော သစ်တုံးတွေလို တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ကြ။ ဦးဘိုခင်မှာကား ဆန်ကိစ္စနှင့် ပြင်ပသို့သွားနေလေသည်။

“ဒုန်း .. ဒုန်း .. ဒုန်း .. ဒုန်း .. ဒုန်း .. ဒုန်း”

သစ်တုံးလို စန့်နေသော သားအမိသုံးယောက် လန့်ဖျပ်နိုးလာကြကာ တံခါးဆီသို့ အာရုံစူးစိုက်ရင်း ဖွင့်ပေးလိုက်ကြပြီး အပြင်သို့ကြည့်လိုက်ရာ မညီသူမညီဝါမှန်း မသိကြ။ အပြူးသွားငေးကြည့်နေမိကြရာ ...

“ဟိုကောင် ကြည့်ဝင်းပြန်လာလား၊ ဘယ်မလဲ”

“ရှင် ... ဘယ်ကကြည့်ဝင်းလဲ။ ကျွန်မတို့က အခုမှပြောင်းလာကြတာ”

“ဟင် ... ကြည့်ဝင်းတို့မရှိကြတော့ဘူးပေါ့။ ပြောင်းသွားတာလား။ ဘယ်တုန်းက ပြောင်းသွားတာလဲ”

“အဲဒါ ကျွန်မတို့မသိဘူး။ ကျွန်မတို့က အခုမှရောက်တာ။ အခြား

အခန်းတွေမှာ မေးကြည့်မှ ရမယ်ထင်တယ်”

“ဟာ ... ဆောရီးဗျာ။ သူ့ရှိသေးတယ်အောက်မေ့လို့ဗျာ”

တံခါးကို ပြန်ပိတ်ပြီး ရေအပြေးအလွှား သွားသောက်ကြရသည်။

“ဘာမှန်းလဲ မသိဘူး”

× × × × ×

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစောတွင်မှ ဈေးသွားရန် သားအမိသုံးယောက် ထွက်လာစဉ် မျက်နှာချင်းဆိုင်အခန်းမှ အမျိုးသမီးဖြစ်မည်ထင်ရသည့်သူက -

“မနေ့က ပြောင်းလာကြတာနော်”

“ဟုတ်ပါတယ်ရှင်”

“ကျွန်မတို့က ခေါင်းရင်းခန်းကလေ။ ဒီကိုရောက်တာကြာပြီ။ အခန်းတွေ စရောင်းကတည်းက အမေက ဝယ်ထားတာပါ။ အဒေါ်တို့လည်းဝယ်လိုက်တာလား”

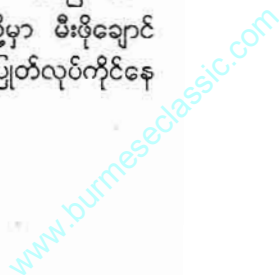
“မဟုတ်ဘူး။ တို့ကတော့ ငှားတာပါကွယ်”

“ဪ ... သူတို့ဆီက တစ်ဆင့်ထပ်ဝယ်လိုက်တဲ့သူတွေ မှတ်လို့။ တစ်ခါတည်း ဝယ်လိုက်ပြီးရော”

“ဪ ... ဟင်း .. ဟင်း”

စကားပြောလက်စ သူကလည်း အပေါ်ထပ် လှမ်းတက်သွား။ ဒေါ်တင်မိုမှာလည်း ပြောလက်စနှင့် ဟင်းဟင်းဆိုရင်း သမီးနှစ်ယောက်နှင့် အောက်ထပ်သို့ ဆက်ဆင်းလာခဲ့သည်။

ဈေးမှပြန်ရောက်လာပြီး ... ဒေါ်တင်မိုနှင့် စိစိတို့မှာ မီးဖိုချောင်အလုပ်များ စီမံချက်ပြုတ်လုပ်ကိုင်နေ

သည်။ မိုးမှီမှာ အိမ်ရှေ့ခန်း၊ ဝရန်တာ တို့တွင် သန့်ရှင်းရေးဆောင်ရွက်နေရ သည်။ ဝရန်တာသို့အရောက်တွင် -
“ဟယ် ... ဘာတွေလဲ”

ပလတ်စတစ်အိတ်ခွဲများ စား ပြီးပစ်ထားသည့် အိမ်ရှေ့ဝရန်တာတွင် တလွင့်လွင့်ဖြစ်နေသည်ကို ကောက် ချုံကြည့်လိုက်ရာ ယိုစုံစားထားသော အိတ်ခွဲများနှင့် နေကြာစေ့အိတ်ခွဲကြီး များပါ ဖြစ်နေသည်။ အပေါ်ထပ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်ပြီး အဓိပ္ပာယ်ဖော် ကြည့်လိုက်မှ ကိုယ်ပိုင်ဝယ်ထားသော အခန်းများကမူ ဆန်းရှိုက်များထုတ်ပြီး၊ သံတိုင်၊ သံဆန်ကာများလည်း အပြည့် တပ်ဆင်ကာ ဝရန်တာလိုခြုံရေး လုပ် ထားမှုရှိပြီး ခြေရင်းအခန်းများ၊ ငှား သည့်အခန်းဘက်မှာတော့ ဝရန်တာ ကို အိမ်ဆောက်စဉ်ကအတိုင်း ရိုးရိုး အရှင်းအတိုင်း ထားရှိသဖြင့် အပေါ် ထပ်မှ စည်းကမ်းမရှိ စားသောက်ပြီး အလေအလွင့်ပစ္စည်း စွန့်ပစ်ချရာ လေ တိုက်၍ အောက်ခန်းဝရန်တာတွင် အမှိုက်ရောက်လာခြင်းမျိုး ဖြစ်သည်။

အိမ်ရှေ့ပြီး အိမ်နောက်ဝရန်တာ သို့လည်း ထွက်ကြည့်ကာ သန့်ရှင်း ရေးလုပ်ပြန်သည်။ အပေါ်မှ လေနှင့် အတူ ဝဲပျံကျလာသော အမှိုက်များနှင့် ဆံခြည်မျှင်ထွေးတို့မှအစ လှည်းပြီး အမှိုက်များ စုစည်းထုပ်ပိုးထားသည်။

လက်များဆေးကြောပြီး ဒေါ်တင် မှီနှင့် စိစိတို့၏ ချက်ပြုတ်ရေးကိစ္စကို ဝင်ကူပေးသည်။ ပုစွန်ဆတ်ထုပ် ကလေးနှင့် ချဉ်ပေါင်၊ မျှစ်ရောကာ အရည်သောက်ချက်သည်။ ငါးကလေး အိုးကပ်ချက် ကြပ်ကြပ်ရွရွလေးကို ပင်စိမ်းရွက်အုပ်ထားသည်။ ငါးပိရည်

ကျိုပြီး တညင်းသီးနှင့် ရုံးပတီသီးပြုတ် အတို့လုပ်ထားသည်။

ပုစွန်ခေါင်း၊ ငါးကလေးခေါင်း၊ ချဉ်ပေါင်ရိုးတို့နှင့် မီးဖိုသုံးအမှိုက်များ၊ အိမ်သန့်ရှင်းရေးအမှိုက်စုံတို့ကို ပေါင်း ထုပ်ပြီး အနံ့မထွက်မီ အမှိုက်တွန်း လှည်းသို့ အရောက်ပေးပို့ရန်လည်း လုပ်ရပေသေးသည်။

ဂဏတစိုက် ကြည့်ရှုနေသော် လည်း ဒီကနေ့ အမှိုက်သိမ်းသူမလာ ဖြစ်ပေ။ အမှိုက်ထုပ်ကိုလည်း အိမ် နောက်ဘက် ဝရန်တာတွင် သေချာ ချိတ် သိမ်းထားဖြစ်သည်။

ညနေစာ ထမင်းဝိုင်းတွင်မှ မိသားစုလေးယောက်လုံး ဆုံပြီးစား ဖြစ်ရသည်။ ဦးဘိုခင်မှာ ထမင်းစား ရင်းဖြင့် -

“သမီးတို့အမေက ဟင်းချက်က တော့ တကယ်ကောင်းတာနော်။ မိန်းကလေးဆိုတာ လိုအပ်တယ်။ သမီးတို့လည်း အတန်းပညာတင်မက ဘူး၊ အမေ့ဆီက ဟင်းချက်တုံနည်း ပညာတွေပါ ယူထားကြနော်”

တစ်မိသားစုလုံး တပြုံးပြုံးဖြင့် ပင် တက်ညီလက်ညီ မိသားစုကလေး ဖြစ်သည်။

ဗိုက်ကားအောင် စားထားသည့် ညစာကြောင့် ဝမ်းလေးကာ အိပ်ရာ စောစောဝင်ဖြစ်ကြသည်။

“မမမိ .. ဘာအနံ့ကြီးလဲဟင်”

“ဟင် ... အမွှေးတိုင်ပူဖော်တဲ့ အနံ့ စူးစူးကြီး”

အနံ့က ပြင်းထန်စူးရှလှသည်။ ခြေရင်းတိုက်ခန်းမှ ထွန်းညှိထားသဖြင့် လေနှင့်အတူ လွင့်လာသောအနံ့မှာ မွန်ထူနေပြီး မွန်းကျပ်သည်အထိ

ခံစားရသည်။ စိစိမှာ အိပ်ရာပေါ်တွင် လှဲနေရာမှ ပျို့တက်လာပြီး ...

“အနံ့ချင်လိုက်တာ မမမိရယ်”

“ဟယ် .. ထ .. ထ၊ လာ .. လာ .. မမလိုက်ခဲ့မယ်”

ညီအစ်မနှစ်ယောက် အိမ် နောက်ဘက်အခန်းတွင် အမွှေးနံ့ သက်သာအောင် ရှောင်နေရင်း ယပ် ခတ်ပေးပြီး ပြင်ပလေကို တဝှေ့ရှိုက် နေလိုက်ရသည်။

“ဪ .. အခုမှ သတိရ တယ်။ အမှိုက်ထုပ် တံခါးအပြင်က သံချောင်းလေးရှိတယ်။ အဲဒီမှာချိတ် ထား။ သူသိမ်းတဲ့အချိန် ဝင်ယူသွား မယ်လို့ ပြောထားတယ်။ မနက်ကျရင် တို့ကျောင်းသွားရင် အပြင်မှာချိတ်ခဲ့ရ မယ်။ အမေတစ်ယောက်တည်း ကျန် ခဲ့တုန်း တံခါးမဖွင့်ရအောင်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ”

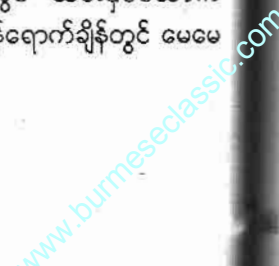
“ကဲ ... ကဲ ... အနံ့သိပ်မရှိ တော့ဘူး။ အိပ်ရာထဲ ပြန်ဝင်တော့”

“အင်း ... အိမ်တွေကလည်း တစ်စုနဲ့တစ်စု ကပ်နေတာ။ နေ့တိုင်း ဒီအနံ့ခံနေရရင်တော့ တကယ်မလွယ် ပါလား”

ဟု တွေးနေမိသည်။

xx xx xx

နံနက်မိုးအလင်းတွင် ဦးဘိုခင် မှာ ရွာသွားမည်၊ ဆန်တင်မည်၊ ညီ အစ်မနှစ်ယောက်မှာ ကျောင်းသွားကြ မည်။ ဒေါ်တင်မိသား အခန်း၌ ကျန် ရစ်မည်။ ဘာလိုလိုနှင့်ပင် အချိန်တွေ ကုန်လွန်ခဲ့သည်။ လေးငါးလခန့်ရှိပေပြီ။ ညနေတွင် သမီးနှစ်ယောက် ကျောင်းမှ ပြန်ရောက်ချိန်တွင် မေမေ

မှာ မျက်နှာမသာမယာရှိနေ၍ ...

“အမေ .. မျက်နှာမကောင်းပါလား။ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

မမမှီက မေးသည်တွင် နေ့ခင်းက ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည့်အကြောင်းအရာ တစ်ခုကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြသည်မှာ ...

“နေ့ခင်းက ထမင်းစားပြီး ပျင်းပျင်းနဲ့ အမေအိပ်ရာထဲ လှဲနေတုန်း အသံကျယ်ကျယ်နဲ့ အော်ဟစ်ကြိမ်းမောင်း ဆူပူသောင်းကျန်းနေသည့် အသံ ကြားလိုက်ရလို့ တံခါးမဖွင့်သေးဘဲ အပေါက်မှ ချောင်းကြည့်လိုက်တော့ မျက်နှာချင်းဆိုင်အခန်းမှ မရှုလွှမ်းဆိုသူပင် ဖြစ်နေကြောင်း။

“လူနဲ့သူနဲ့ အတူမနေဖူးတဲ့ဟာတွေပဲ ဖြစ်ရမယ်။ အသိတရားလုံးဝ မရှိတဲ့ဟာတွေ။ ဟဲ့ .. ဘယ်ကတိရစ္ဆာန်အကောင်တွေ၊ တိရစ္ဆာန်ကောင်မတွေလဲ ဒီလိုရိုင်းစိုင်းကြတာ။ ကိုယ့်အညစ်အပုပ်တွေကို ကိုယ်မသိမ်းဘဲနဲ့များ သူများအိမ်ရှေ့ပေါက်မှာ သွန်ချထားရတယ်လို့။ အခုလာပြန်လုပ်ပါ။ မလုပ်လို့ကတော့ ရှုလွှမ်းအကြောင်းသိရမယ်။ ဘာဖြစ်မလဲသိဘယ်နော်။ လာလုပ်နော်။ ဒါပဲ ... ဟင်း ...” တဲ့လေ။

“နေ့ခင်းကြောင်တောင် သရဲခြောက်ခံရတယ်တောင် ထင်ပါတယ်။ ခေါင်းတွေကျိန်းပြီး ကြောက်လိုက်တာ သမီးတို့ရယ်”

ဟု အမေ ဒေါ်တင်မှီခမျာ ပြောပြရာပြီး မကြာမီ ကံကောင်းထောက်မရွာ အမှိုက်သိမ်းတဲ့ မဝတုတ်လည်း ဆောက်လာရာ သူနဲ့ အမေပါ အမှိုက်ထုပ် ကြောင်ဆွဲလို့ ပွထ တစ်စစီပြ

ထွက်နေတာတွေကို အပြောင်သိမ်းဆည်းလိုက်ရကြောင်းပြောပြရှာသည်။
နောက်ထပ် လေးငါးရက်မြောက် တစ်နေ့ ညနေစာစားပြီး -

“ကဲ ... အသီးစားကြပါဦး။ အဖေနဲ့ အမေလည်း အသက်ကြီးပြီ။ ဝလည်း ဝလာကြတယ်။ ကျန်းမာရေးကောင်းအောင် ဝမ်းချုပ်မခံရဘူး။ အသီးအရွက်တွေကို များများစားပေးရတယ်။ ဒီမှာ ပန်းသီးနဲ့ လိမ္မော်သီး။ ကုန်အောင်စားရမယ်နော်”

ညှော်ခန်းတွင် မိသားစု ထိုင်နေကြစဉ် -

“ဒုန်း ... ဒုန်း .. ဒုန်း .. ဒုန်း”
အပြင်မှ တံခါးချက်ဖြင့် ဆွဲခေါက်သံအကျယ်ကြီး ကြားသဖြင့် မှီမှီအမြန်ထပြီး ဖွင့်လိုက်လျှင် ...

“ဪ ...”

မျက်နှာချင်းဆိုင်အခန်းပိုင်ရှင် မရှုလွှမ်း ရဲရဲတင်းတင်းပင် အိမ်ခန်းတွင်းသို့ ချင်းနင်းဝင်ရောက်လာသည်။ မျက်စိက အိမ်နောက်ဘက် မီးဖိုခန်းထိ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်သည်။

“ဘာတွေ ချက်နေတာလဲဟင်”
မိသားစုဝင်အားလုံးပင် သူ့အား တအံ့တဩ ငေးနေကြပြီး စိစိလေးက

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”
မှီမှီကလည်း -

“ဘာမှမချက်ဘူး။ အားလုံး စားလို့တောင် ပြီးနေကြပြီ”

“ဒီအချိန်ကြီး ဘယ်ကများလဲ မသိဘူး။ ငရုတ်သီးဆီသတ်နေတာ တူးခြစ်နေတာပဲ။ အမေက နေမကောင်းလို့လေ။ ဒီဘက်ကမဟုတ်ဘူး”

ဘယ်သူမှလည်း ဘာမှဆက်ညှော်ခံမပြော၊ နှုတ်ဆိတ်နေကြသည်

တွင် ပြန်လှည့်ထွက်သွားတော့သည်။

“ဘုရား .. ဘုရား၊ ဪ ... ဖြစ်မှဖြစ်ရလေကွယ်။ သူများအိမ်ထဲဝင်လာပြီး ဟိုလှမ်းကြည့်၊ ဒီလှမ်းကြည့် ပိုင်စိုးပိုင်နင်းနဲ့။ ဒီအိမ်ကများ ညှော်တိုက်နေရင် ဘာများကြိမ်းမောင်း ပြောသွားဦးမလဲ မသိဘူး။ ကြောက်စရာပါလားနော်”

ဟု ဒေါ်တင်မှီက ဒေါသသံဖြင့် ပြောမိလေလျှင် ဦးဘိုခင်မှာ ဝင်ပါရလေတော့သည်။

“မမှီ ... အဲဒီလိုလည်း မပြောနဲ့လေ။ သူ့အမေကလည်း နေမကောင်းတာဆိုတော့ ဒီဘက်ခန်းက မသိဘဲများ လုပ်နေတာလား စိုးရိမ်တကြီး လာကြည့်မိတာနေမှာပါကွာ”

“အဖေရေ .. အဖေမသိတာတွေ အများကြီးရှိသေးတယ်”

“ဟာ ... ဘာတွေလဲ သမီးတို့ရဲ့”

“နောက်မှ ပြောပြမယ်။ အရေးမကြီးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီအိမ်နီးချင်းကတော့ စွာလံကျဲ ဆတ်ဆတ်ထိမခံကျနေတာပဲ ... ဟင်း”

မိသားစုအားလုံး ရယ်မောရင်းပင်။ ငရုတ်သီးတူးခြစ်အောင် ဆီသတ်ကြော်လှော်နေသည်မှာ အမှန်တော့ အိမ်နောက်ဘက် ကျောချင်းကပ်တိုက်မှ ဖြစ်သည်ကို မှန်ပြတင်းမှ မြင်လိုက်ရသည်။ ကျောချင်းကပ်တိုက်များမှာလည်း ငါးပေခန့်သာ ကွာသည်မို့ အလှမ်းကွာလှသည် မဟုတ်ကြပေ။

တစ်ညနေတွင် ရွာမှ အမျိုးများ၊ မိတ်ဆွေများ အဖေနှင့်ပါလာသည်။ ရွာမှ အမျိုးများအား ဆိုင်မှပင် သူတို့ကြိုကြိုတတ်သည် ကြာဆံကြော်၊

ခေါက်ဆွဲကြော်တို့ မှာကျွေးပြီး အိမ် ရှေ့ခန်းတွင် စကားဖောင်ဖွဲ့ပြောလျက် ရှိနေကြစဉ် အိမ်ရှေ့တံခါးကို ဟထား ရာ နက်မှောင်အသွေးပေါ်တွင် လိမ္မော် ရောင်ကွက်ကျား အဆင်ရှိသော ကြောင်မလေးတစ်ကောင် အတင်း ပြေးဝင်လာသည်။ မောင်းထုတ်သော် လည်း အပြင်ပြန်မထွက်ဘဲ အိမ်ခန်း ထဲသို့ ဝင်ပြေးသွားပြီး ပုန်းကွယ်နေ သည်။

“ကဲ ... ကဲ ... ကုန်အောင် လည်းစားပါ။ စကားလည်း ပြောတာ ပြောပေါ့နော်”

“သမီးတို့ရေ ... အအေးတွေ ယူလာလေ။ ကဲ ... စားပြီး အအေး လည်းသောက်ကြပါဦး”

ဦးဘိုခင်၊ ဒေါ်တင်မို့တို့မှာ ဆွေ မျိုးသားချင်းများရောက်လာ၍ အပျော် ကြီးပျော်နေကြသလို သမီးလေးနှစ် ယောက်ကလည်း ကျွေးမွေးဧည့်ခံရ သည်ကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိနေကြ သည်။

ဧည့်သည်များလည်း ပြန်ပြီးမှ အမောအပန်းဖြေကြရသည်။

“ကဲ ... ခုနစ်နာရီတောင် ကျော်ပြီဟေ့။ သမီးတို့ရေ ... ထမင်း စားကြမှနဲ့တူတယ်။ မမို့ ... မင်းကော ဆာပြီလား”

“အို ... မိုးတောင်ချုပ်ပကော။ ဆာဆာ၊ မဆာဆာ စားကြတော့မှ ပေါ့လေ ... လာ”

ထမင်းစားပွဲဝိုင်းသို့ အရောက် တွင် ဒေါ်တင်မို့ နှာခေါင်းရှုံ့သွားပြီး

“ဘာအနံ့လဲဟဲ့”

နောက်မှပါလာသူ ဦးဘိုခင် ပါးစပ်မှလည်း -

“ချဉ်စုတ်စုတ်အနံ့ကြီး၊ ဘယ်က လဲ”

“ဟင် ... ဘာလဲ”

ထမင်းစားပွဲဝိုင်းဘေးနားရှိ ကြောင်အိမ်အောက်နားသို့ ခြေထောက် ရောက်သွားရာ ပျော့စိစိအရာများကို ထိနင်းမိသွားရင်း မိုမိုက ယောင်ယမ်း အော်လိုက်သဖြင့် တစ်အိမ်သားလုံး “ဟယ်”၊ “ဟင်” နှင့် ပျော့ပျော့နှင့် နံသည့် ကြောင်ချေးပုံကို မြင်သွားပြီး ထမင်းမစားဖြစ်ကြတော့ချေ။

“ဟယ် ... ဟင်းတွေလည်း ခိုး စားထားတယ်။ သူများအိမ်ထဲမှာ ချေး လည်းပါတယ်။ ရုပ်ကလေးလှပြီး အတော်ညစ်ပတ်တဲ့ကြောင်”

စိစိမှ တုတ်ယူ၍ ကြောင်ကို လိုက်ရှာရင်း လိုက်ရိုက်သည်။

“သမီးရယ် ... သူက တိရစ္ဆာန်၊ လူလိုမသိတတ်လို့ပေါ့။ ဖမ်းပြီး သွား အပြင်လွှတ်ပစ်လိုက်။ နောက် အိမ်ထဲ ကို မဝင်စေနဲ့တော့”

ဟု ဦးဘိုခင်က ပြောပြီး -

“ဘယ်တုန်းက ချောင်းနေတာ လဲမသိဘူး။ ဒီတစ်ခါပဲ အိမ်ထဲဝင်လာ ဖူးတယ်။ တော်တော်ဆိုးတဲ့ ကြောင်ပါ လားနော်”

ဒေါ်တင်မို့မှ ညည်းလိုက်သည်။ မိုမိုပါ မီးဖိုချောင်မှ ထွက်ပြေး လာပြီး ကြောင်ကို ညီမနှစ်ယောက် အရဖမ်းကြသည်။ တံခါးဖွင့်ပြီး -

“သွား ... ကြောင်စုတ်။ အကျင့် မကောင်းဘူး။ နောက်တစ်ခါဝင်လာ ရင် သေမယ် ... ဟင်”

ဟု ပြောရင်း လက်တွင်းမှ ဆောင့်ပစ်ချလွှတ်လိုက်သည်။

မျက်နှာချင်းဆိုင် အခန်းမှလည်း

တံခါးဖွင့်ထားသည်နှင့် ဆုံပြီး သူ့အိမ် ခန်းတွင်း ပြေးဝင်သွားလေသည်။

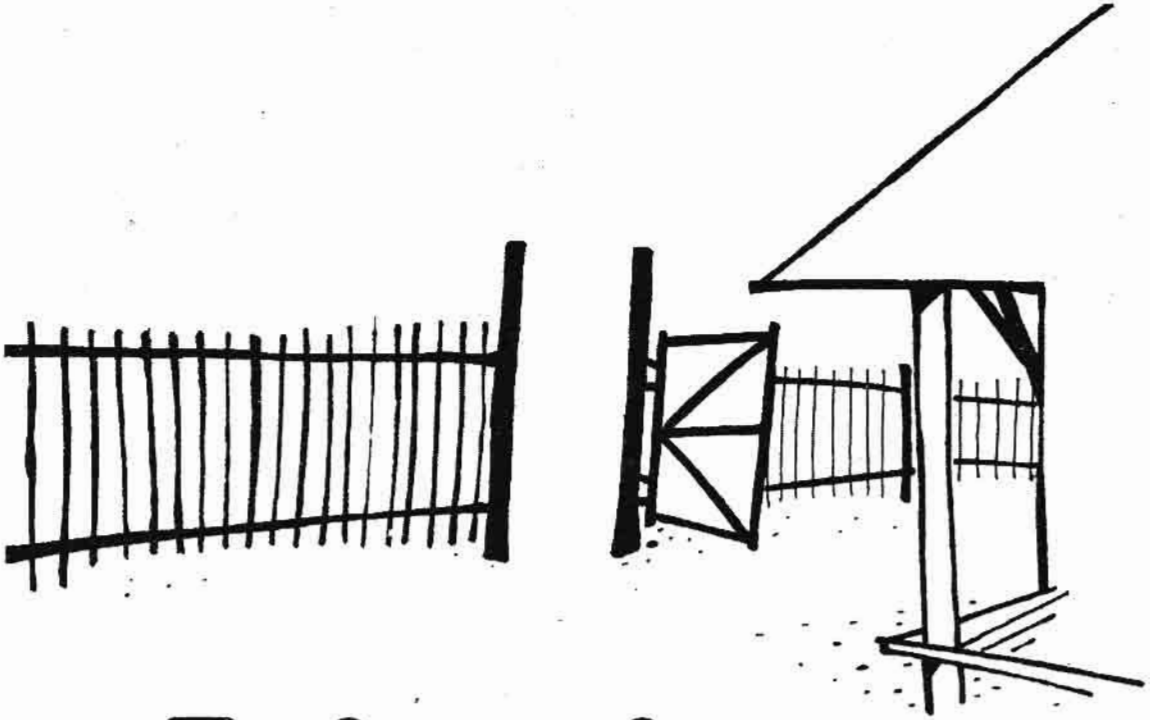
“ဟဲ့ ... ကျားငယ်မ၊ စပ်စုမ။ ဘယ်လျှောက်သွားနေတာလဲ။ ငါ မကြိုက်ဘူးနော် ... ဟင်။ သေသေ ချာချာ မွေးထားရဲ့သားနဲ့”

ဟု သူ့ကြောင်ကို ဆွေပွေယူရင်း သံပန်းတံခါးမှ ဒီဘက်အခန်းသို့ မျက် စောင်းထိုးရင်း ပြောနေသည်ကို မြင် ကြားလိုက်ရသည်နှင့် မိုမိုရော၊ စိစိပါ တစ်ဖက်ခန်းမှ အိမ်ရှင်မ၏ အပြုအမူ များကို မကြိုက်နှစ်သက်တော့သဖြင့် ဦးဘိုခင်အား အိမ်ပြောင်းလာစကား ယနေ့တိုင် အိမ်နီးချင်းနှင့် ဆက်ဆံ ရပုံများကို ပြောပြလိုက်ကြတော့သည်။

“အင်း ... တကယ်တော့ အဖေ ဟာ သမီးလေးတို့ ပညာရေးနဲ့ ရှေ့ ရေးကို စဉ်းစားပြီး ရေကြည်ရာ၊ မြက် နုရာကိုရှာပြီး ဒီနေရာကို ရောက်လာ တာပဲ။ ကိုယ်နေထိုင်ရမယ့်၊ နားခိုရ မယ့်အိမ်ကို အသင့်တော်ဆုံးဖြစ် အောင် ရွေးချယ်ခဲ့တာပေါ့လေ။ အဖေ လည်း ကိုယ်တတ်တဲ့ပညာ ဗဟုသုတ ကို အသုံးချတာပဲ။ ဒါပေမယ့် အိမ် ကောင်းကိုရဖို့ထက် အိမ်နီးချင်းကောင်း ရဖို့ အဓိကလိုအပ်တယ်ဆိုတဲ့အချက် ကို အဖေစဉ်းစားတဲ့အချက်ထဲမှာ ကျန်သွားတယ်ကွယ်။ တော်ပါသေး တယ်။ ဒီအိမ်ငှားတဲ့စာချုပ်ပြည့်ပြီးရင် တော့ သမီးတို့ကို ခင်ရာဆွေမျိုး၊ မြိန် ရာဟင်းကောင်း ဆိုသလို ဆွေရင်းမျိုး ရင်းလို အားကိုးရတဲ့ အိမ်နီးချင်းကောင်း ကို အချိန်ယူရှာဖွေရတော့မှာပေါ့”

ရွှေယဉ်နု

မြေဝယ်တော့မည် ဆိုပါလျှင် ...

တက်လူမျိုးသစ်

ရိုးရိုးသားသားဖြင့် ကြီးစားစု
ဆောင်းလာသဖြင့် ငွေစကြေးစကလေး
များ ရရှိလာသောအခါဝယ် အိုးပိုင်အိမ်
ပိုင် ဖြစ်ချင်လာပါသည်။ သည့်အတွက်
အိမ်ဆောက်လုပ်နိုင်ဖို့ရာ အခြေခံကျ
သော မြေကို ဝယ်ရပါတော့မည်။

“မောင်မျိုးရေ...မင်း သန်လျင်
ဘက်မှာ မြေဝယ်မယ်လို့ သတင်းကြား

ရတယ်။ အဲဒါ ဟုတ်သလားကွယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘကြီးအောင်”

ဘကြီးအောင်မှာ ကျွန်တော် ငှား
ရမ်းနေထိုင်လျက်ရှိသော အိမ်မှ အိမ်
ပိုင်ရှင်အဘိုးကြီးဖြစ်ပြီး ရှေးမိနောက်
မီ လောကီလောကုတ္တရာပညာရပ်များ
ကို လေ့လာဆည်းပူးနေသော ပညာ
ရှင်တစ်ဦးဟု ဆိုရပါလိမ့်မည်။ ကျွန်

တော်တို့မိသားစုကိုလည်း အိမ်ငှားဟူ၍
သဘောမထားဘဲ ဆွေမျိုးရင်းချာ
သဖွယ် ပြောဆိုဆုံးမစရာရှိလျှင် ပြော
ဆိုဆုံးမကာ အစစအရာရာ စောင့်
ရှောက်ပေးခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

“အေးကွာ... အိမ်ငှားဘဝက
နေ မြေပိုင်၊ အိုးပိုင် ဖြစ်တော့မယ်ဆို
တော့ ဘကြီးအောင် တကယ်ပဲ ဝမ်း

သာပါသကွယ်။ ဘဝဆိုတာ သည်လိုပဲ တိုးတက်နေရမယ်ဟေ့။ တိုးတက်အောင်လည်း ကြိုးစားစွမ်းဆောင်နေရမယ်။ ဒါထက် မြေဝယ်တော့မယ်ဆိုရင် ဘယ်လိုမြေမျိုးကို ရွေးချယ်ရမယ်၊ ဘယ်လိုမြေမျိုးကို ရှောင်ကြဉ်ရမယ်ဆိုတာကိုတော့ လေ့လာစဉ်းစားထားပြီး ပလား မောင်မျိုး”

“ဟင့်အင်း... ဘာစဉ်းစားစရာ လိုသလဲ ဘကြီးအောင်ရယ်။ မြေဟာ မြေပဲပေါ့... မဟုတ်ဘူးလား”

“မဟုတ်သေးဘူး မောင်မျိုး။ လောကမှာ အကောင်းရှိရင် အဆိုးဆိုတာ ရှိတယ်။ အကောင်းကို ရွေးချယ်ပြီး အဆိုးကို ရှောင်ကြဉ်ရလိမ့်မယ်ဟေ့။ မြေမှာလည်း မြေကောင်း၊ မြေဆိုးဆိုတာ ရှိတယ်”

“ဟင်... မဟုတ်လား၊ ပြောပြပါဦး ဘကြီးအောင်”

“အေး... မှတ်ထား မောင်မျိုး။ အိမ်ဆောက်ဖို့ မြေဝယ်တော့မယ်ဆိုရင် ရေတို့၊ ကျွဲတို့၊ နွားတို့ များများရှိတဲ့ နေရာ၊ မြေပြန့်နေရာ၊ အသုံးဝင် အဖိုးတန် သစ်ပင်တွေပေါက်တဲ့ နေရာ၊ ကျင်းတူးမိရင် ပြန်ဖြည့်ဖို့ မြေရှိတဲ့ နေရာ၊ မြေရဲ့ ညာဘက်မှာ ချောင်းတွေ စီးဆင်းတဲ့နေရာ၊ သစ်စေ့တွေချရင် သုံးလေးရက်အတွင်း အညှောင့်ထွက်တဲ့ နေရာ၊ အရှေ့ဘက်ကို လျှောဆင်းသွားတဲ့နေရာ၊ အဝီစိတွင်းတူးရင် ရေကောင်းရေသန့်ထွက်တဲ့နေရာ၊ အဝေးကလာတဲ့ ခြေသံကို ကြားရလောက်အောင် မြေမာတဲ့နေရာ၊ အဲသည်လိုမျိုး နေရာတွေဟာ အိမ်ဆောက်ဖို့အကောင်းဆုံးမြေပဲပေါ့ မောင်မျိုး။ မြေဝယ်မယ်

ဆိုရင်လည်း အဲသည်လိုမျိုး မြေနေရာကို ရွေးချယ်ကွယ့်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဘကြီးအောင်။ ခုလိုမျိုး ရှင်းပြတော့မှပဲ မြေကောင်းဆိုတာ ဘာလဲဆိုတာ သိရပါတော့တယ်။ မြေကောင်းရဲ့ ဆန့်ကျင်ဘက် မကောင်းတဲ့ မြေနေရာ၊ မဝယ်သင့်တဲ့မြေနေရာ ဆိုတာတွေကကော ဘာတွေလဲဟင်”

“အေး... သိရတာပေါ့ ကွယ်။ မကောင်းတဲ့ မြေနေရာဆိုတာက လိပ်၊ ဆင်၊ ငါး၊ နွား စတဲ့ သတ္တဝါတွေရဲ့ မျက်နှာနဲ့ ဆင်တူတဲ့မြေ၊ စက်ဝိုင်းပုံ သဏ္ဍာန်ရှိတဲ့မြေ၊ အရိုး၊ ဆံခြည်မျှင်၊ မီးသွေး၊ အဆိပ်ရှိ ပိုးမွှားတိရစ္ဆာန်တွေ ကျင်လည်ကျက်စားကြရာမြေ၊ အဲသည် မြေတွေကို ဝယ်ဖို့ မစဉ်းစားနဲ့။ ဝယ်မိရင် သောကရောက်မယ်။

တစ်ဆက်တည်းဆိုသလိုပဲ ဘောင်အရပ်က နိမ့်ပြီး၊ မြောက်အရပ်က မြင့်ရင် ကြီးပွားချမ်းသာလိမ့်မယ်။ အလယ်ပိုင်းက နိမ့်နေရင်တော့ နေတဲ့သူဟာ မမြဲတတ်ဘူး။ အလယ်ပိုင်းက မြင့်နေရင်တော့ ကြီးပွားချမ်းသာပါလိမ့်မယ်။ အဲ... အနောက်မြောက်ကမြင့်ပြီး အရှေ့မြောက်က နိမ့်နေရင် စီးပွားချမ်းသာ ဖြစ်ထွန်းပါလိမ့်မယ်။

မြေရဲ့ရှေ့ပိုင်းက နိမ့်ပြီး အနောက်ပိုင်းက မြင့်ရင် အဲဒီအရပ်ဒေသဟာ ကြီးပွားချမ်းသာမယ့် အရပ်ဒေသပဲ။ အရှေ့တောင်ကနိမ့်ပြီး အနောက်တောင်က မြင့်ရင် စီးပွားပျက်တတ်တယ်။ အရှေ့ဘက်အရပ်က မြင့်ပြီး၊ အနောက်ဘက်အရပ်ကနိမ့်ရင် ဆင်းရဲတာရှည်တတ်တယ်။ တောင်ပိုင်းကနိမ့်ပြီး မြောက်ပိုင်းမြင့်ရင် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့

အနိစ္စရောက်ရတတ်တယ်။ အနောက်တောင်အရပ်ကနိမ့်ပြီး အရှေ့မြောက်အရပ်က မြင့်နေရင်လည်း ဆင်းရဲဒုက္ခတွေနဲ့ ကြုံတွေ့ရတတ်ပြန်ရော”

အမှန်တကယ်ပင် ဘကြီးအောင်သည် လောကီရေးရာ ဗဟုသုတအဖုံဖုံ ပြည့်စုံကြွယ်ဝလှသူ ဖြစ်ချေသည်။ ကျွန်တော့်အဖို့ မြေဝယ်ခြင်းကိစ္စကို သာမန်မျှလောက်သာဟူ၍ သဘောထားမိခဲ့သမျှ ယခုလိုမျိုး ခြေခြေမြစ်မြစ်သိလိုက်ရလေသောအခါဝယ် အထူးပင် အကျိုးရှိသွားခဲ့ရသည်။

“နောက်ပြီး မှတ်ထားလိုက်ဦး မောင်မျိုးရေ။

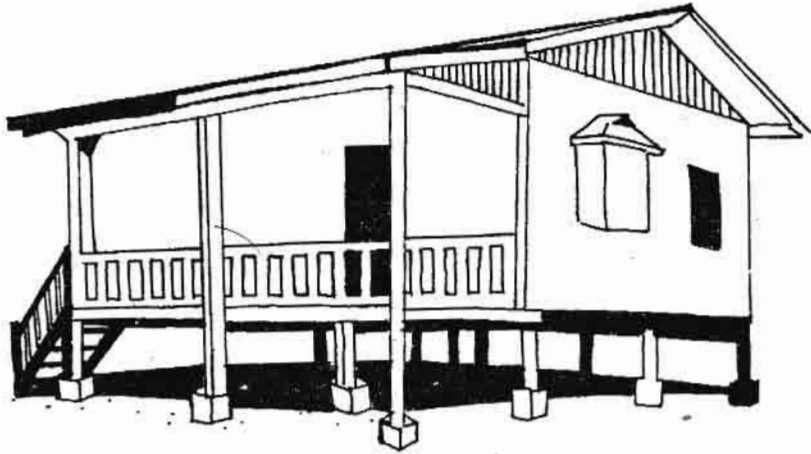
မြေကောင်းကို ရွေးချယ်ဝယ်ယူပြီးတဲ့နောက်မှာ အရှေ့ဘက်အရပ်မှာ ညောင်ပင်နဲ့ ပိန္နဲကို စိုက်ပေးရမယ်။ တောင်ဘက်အရပ်မှာ မန်ကျည်းပင်ကို စိုက်ပေးရမယ်။ မြောက်ဘက်အရပ်မှာ အုန်းပင် စိုက်ပေးရမယ်။ အနောက်ဘက်အရပ်မှာ ထန်းပင်ကို စိုက်ပေးရမယ်။ ဒါဆိုရင် မင်းတို့အိမ်က သီရိဂေဟာဖြစ်သွားပြီလို့သာ မှတ်ပေရော။

အေး... မြေဝယ်ဖို့အတွက် လိုက်ကြည့်ပေးဆိုလည်း ကြည့်ပေးရတာပေါ့ကွယ်။ သန်လျင်မြို့ပတ်လမ်းထဲမှာ ဘကြီးအောင်ရဲ့မိတ်ဆွေ အငြိမ်းစားမန်နေဂျာကြီး ဦးစိန်ဝင်းဆိုတာ ရှိလေရဲ့။ တို့တစ်တွေကို ကောင်းကောင်းကြီးအကူအညီပေးပါလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်ကဲ့... ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဘကြီးအောင်”

တက်လူမျိုးသစ်

အိမ်တွင်းရေးရာ စီးပွားသာဖို့

ဂန္ဓာရီဆာအံ့

မိသားစုတစ်စုဟူ၍ ဖြစ်လာကတည်းက သာယာသောအိမ်ထောင်စုဖြစ်ဖို့အတွက် အခြေခံကျသော အချက်မှာ စီးပွားလာဘ်လာဘများ သာယာရွှင်လန်းမှုဖြစ်မည်ဟု ယူဆပါသည်။ အရောင်းအဝယ်ပြုလုပ်လျှင်လည်း ရောင်းပန်းသာ၍ ဝယ်ပန်းလှစေရန် အရေးကြီးပါသည်။ ဌာနဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများအနေဖြင့်လည်း ရာထူးအဆင့်ဆင့်တက်ကာ လခငွေကြေး ငြည့်ခုံဖူလုံဖို့ အရေးကြီးပါသည်။

မိသားစုအဖို့ စားဝတ်နေရေးအတွက် အိုးခွာအိမ်ခွာ၍ အလုပ်လုပ်ရသည်ရှိသကဲ့သို့၊ အိုးမကွာအိမ်မကွာဖြင့် အလုပ်လုပ်ရသည်လည်း ရှိတတ်ပါသည်။ အိမ်ဟူသည် မိသားစုအား အပူအချမ်း၊ ရာဇိဥတုဘေးအန္တရာယ်

အပေါင်းမှ အကာအကွယ်ပေးရာနေရာဖြစ်ပါသည်။ လုံခြုံစိတ်ချစွာ ကျောခင်းအိပ်စက်ရာ ဘူမိနက်သန်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ အိမ်ဆောက်ရာ၊ အိမ်ခန်းဖွဲ့ရာတွင် အရေးကြီးပါသည်။ သူ့နေရာနှင့်သူ အနေအထားမှန်ကန်ပါက ယထာဘူတကျပါမှ အိမ်နှင့် ဆက်စပ်နေသော မိသားစုအတွက် စိတ်လက်ချမ်းသာ ပျော်ရွှင်မှုကို ဖန်တီးပေးနိုင်ပြီး ကပေါက်တိ ကပေါက်ချာ ဖွဲ့စည်းထားခြင်း၊ ပစ္စည်းအနေအထားမှားခြင်းတို့ ရှိပါမူ တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ သွယ်ဝိုက်၍ဖြစ်စေ ခိုက်တတ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်လေရာ 'အိမ်တွင်းရေးရာ စီးပွားသာစေရန် အလို့ငှာ' အိမ်ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ နေအိမ်ခန်းဖွဲ့စည်းခြင်း၊ ပစ္စည်းပစ္စယများ ငှားသိုခြင်းတို့အား အပြစ်

မမဲ့စေရန် သတိပေးလိုပါသည်။
၁။ အိမ်၏ တံခါးမကို အိမ်၏ အလယ်တည့်တည့်တွင်ဖောက်ရပါမည်။ အကယ်တန္တူ တံခါးကို အလယ်တည့်တည့်မှ မဖောက်နိုင်ပါက အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာ၏ လက်ဝဲဘက်က ဖောက်ရပါမည်။ တံခါးပတ်ဝန်းကျင်ကို သန့်သန့်ရှင်းရှင်းထားပါ။ ဖိနပ်အစုတ်အဟောင်းများ၊ အဝတ်စုတ်များ၊ တိုလီမိုလီပစ္စည်းများ ရှိမနေစေရပါ။
၂။ တံခါးမကြီး ကျိုးနေပုံနေ၊ ပျက်စီးနေပါက ချက်ချင်းပြုပြင်ပေးပါ။ ထိုသို့ မပြုပြင်ပါက အိမ်ရှိမိသားစု မျက်စိဒုက္ခပေးတတ်ပါသည်။
၃။ တံခါးသည် အိမ်ပြင်သို့ မရောက်စေဘဲ အိမ်ထဲသို့ ရောက်နေရပါမည်။

၄။ ရေချိုးခန်း၊ စတိုခန်း၊ အိပ်ခန်း၌ရှိသော တံခါးများသည် ရှိသင့်သည်ထက် ပို၍ကြီးမားနေပါက အိမ်ရှင်ကို ခိုက်တတ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပုံမှန်အတိုင်းသာ ကျည်းဘောင်ခြေပြီး တံခါးရွက်တပ်ဆင်ပါ။ ဆောက်လုပ်သည်မဟုတ်ဘဲ ဝယ်ယူထားမိသော အိမ်မှ တံခါးများ ကြီးနေပါက ထိုတံခါးများ၏ မျက်နှာချင်းဆိုင်၌ မှန်တစ်ချပ် တပ်ဆင်ပေးရပါမည်။

၅။ အိမ်ရှေ့တံခါးပေါက်သည် သူတစ်ပါးအိမ်၏ စောင့်ထွန်း၊ သို့မဟုတ် အဆောက်အဦတစ်ခု၏ ထောင့်စွန်းနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဖြစ်မနေရပါ။ ဖြစ်နေခဲ့ပါက ကိုယ့်အိမ်တံခါးပေါက်ပေါ်၌ မှန်တစ်ချပ်ကို ချိတ်ထားပေးပါ။ ဖြစ်နိုင်ပါ ခြံနှင့် ဝင်းနှင့်ဆိုပါလျှင် ခြံထဲ၌ ရေပန်းကလေး တပ်ဆင်ပါ။ အန္တရာယ်ကင်းဝေးပါလိမ့်မည်။

၆။ တံခါးနှင့် ပြတင်းပေါက်၏ အချိုးအစားမှာ (၃:၁) ဖြစ်နေဖို့လိုပါသည်။ ပြတင်းပေါက် အရမ်းကျယ်နေပါက သားသမီးများ၏ ဒုက္ခပေးခြင်းကို ခံရတတ်ပါသည်။ ငွေယိုပေါက်များမည်။ မိသားစုအချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲစရာ ကြုံမည်။ အောက်လက်ငယ်သားများက အာခံတတ်သည်။ မထီလေးစားပြုမူတတ်သည်။ အကယ်တန္တု ပြတင်းပေါက်များက လိုအပ်သည်ထက် အရွယ်အစား ပိုနေပါက အိမ်ရှေ့တံခါးနှင့် နီးကပ်သောနေရာ၌ ကြေးဆွဲလွှဲလေးတစ်လုံးကို ချိတ်ထားပေးပါ။ လေတိုက်တိုင်း အသံမြည်အောင် ဖန်တီးပေးထားခြင်းဖြင့် မလိုအပ်သော အနှောင့်အယှက်များ ကင်း

ဝေးသွားပါလိမ့်မည်။

၇။ ဘေးထိုး ပြတင်းပေါက်၊ ကျဉ်းလွန်းသည့် ပြတင်းပေါက်၊ အတွင်းကို ဖွင့်ရသော ပြတင်းပေါက်များသည် အိမ်ရှင်ကို ခိုက်စေတတ်၏။ သို့ဖြစ်၍ အပြင်ကိုဖွင့်ရသော ပြတင်းပေါက်တံခါးများကိုသာ တပ်ဆင်ပါ။ စီးပွားလာဘ်လာဘများ ရွှင်လန်းလာပါလိမ့်မည်။

၈။ မီးဖိုချောင်အတွင်း ထမင်းချက်သောနေရာသည် မီးဖိုချောင်ဝင်သည့်နေရာကို ကျောခိုင်းထားပြီး ချက်ပြုတ်ရသည့်အနေအထားမျိုး မဖြစ်သင့်ပါ။ မီးဖိုတံခါးကို ကျောခိုင်းထားပါက ပြဿနာမျိုးစုံကို လက်ယပ်ခေါ်ယူသလိုမျိုး ဖြစ်တတ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ မီးဖိုတံခါးကို ကျောခိုင်းသည့်အနေအထားမျိုး မဖြစ်ပါစေနှင့်။ နေရာပြောင်းရန် ခက်နေသည်ဆိုပါက မီးဖိုအဝင်အထွက် တံခါးမကြား၌ ဖန်လုံးကလေးတစ်လုံးကို ထားပေးလိုက်ပါ။ အနှောင့်အယှက်များ ကင်းဝေးသွားပါလိမ့်မည်။

၉။ အိမ်ထဲသို့ အဘယ်နေရာသွားသွား ညင်သာစွာ လျှောက်လှမ်းပါ။ ခြေဖောက်ဆောင့်၍ သွားလေ့ရှိသူသည် တစ်သက်လုံး ဆင်းရဲတာရှည်တတ်ပါသည်။

၁၀။ အိမ်ရှိတ်ခါးများ၊ ပြတင်းပေါက်များကို အမြဲတမ်း ပိတ်ထားပါနှင့်။ မကြာခဏ ဖွင့်ပေးဖို့ လိုအပ်ပါသည်။

၁၁။ အိမ်နောက်ဖေးတံခါး၏ ရှေ့တည့်တည့်၌ အုတ်နံရံခံထားပါက မကောင်းပါ။ ထိုသို့ ခံထားပါမူ အုတ်နံရံ၌ သစ်ပင်တစ်ပင် ချိတ်ထားပေး

လိုက်ပါ။ အနှောင့်အယှက်များ ကျရောက်မလာနိုင်တော့ပါ။

၁၂။ ရေချိုးခန်းနံရံ၌ ကြောပြားကပ်မည်ဆိုပါက အဖြူရောင်ကိုသာ ရွေးချယ်ပြီး ကပ်ပေးပါ။ ပုလဲအရောင်ရလျှင် ပို၍ကောင်းပါသည်။

၁၃။ အိမ်ရှေ့တည့်တည့်နေရာ၌ ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်ခြင်းအမှုကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။ မီးဖိုမထားသင့်ပါ။ ခိုက်တတ်ပါသည်။

၁၄။ အိမ်ရှေ့၌ အဝတ်ဟောင်းအစုတ်အပြဲများကို မလှမ်းရပါ။ အိပ်ရာတွင်းမှ ပစ္စည်းများကိုလည်း အိမ်ရှေ့မျက်နှာစာ၌ ထုတ်လှမ်းခြင်းမျိုးကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

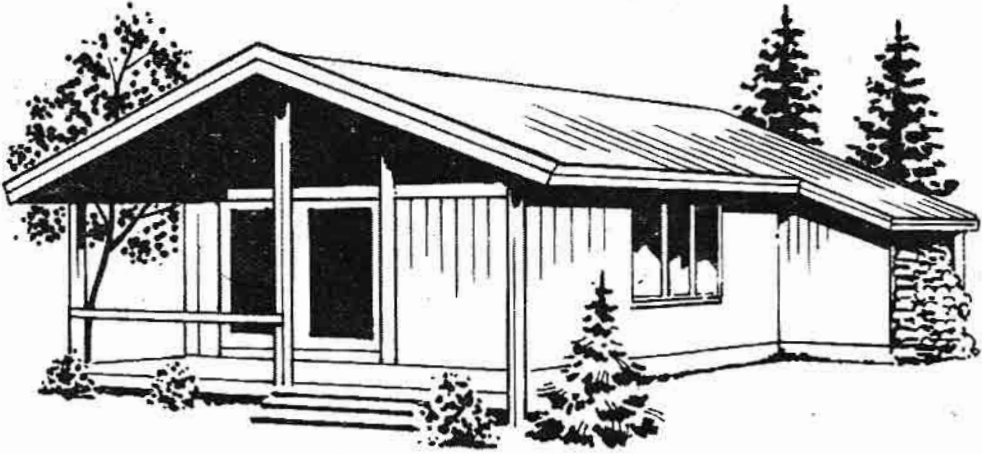
၁၅။ အိမ်ရှေ့ဝရန်တာ၌ အလှစိုက်ပန်းအိုးများတွင် ငရုတ်ပင်အိုးကို မထားရှိပါနှင့်။ ကျက်သရေယုတ်ပြီး ပူလောင်တတ်ပါသည်။

၁၆။ ဘုရားကျောင်းဆောင်ကို အမြဲသန့်ရှင်းစွာထားပါ။ ကျောင်းဆောင်ပေါ်၌ ရတနာသုံးပါးနှင့် မအပ်စပ်သော မည်သည့် ပစ္စည်းကိုမျှ တင်မထားရပါ။

လေ့လာသိရှိသမျှ ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်အချက်များကို တင်ပြလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ စာရှုသူတို့အနေဖြင့် မိမိတို့ အိမ်တွင်းရေး သာယာစေဖို့ စီးပွားလာဘ်လာဘ ရွှင်လန်းစေဖို့ အတွက် ဆောင်သင့်သည်ကိုဆောင်၊ ရှောင်သင့်သည်ကို ရှောင်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

ဂန္ဓာရီဩဒါ

အဆောက်အအုံတစ်ခုခု ဆောက်မည်ဆိုလျှင် သတိပြုဆင်ခြင်နိုင်ရန်

■ ဘုန်းမြတ်ကျော်ခေါင်

ကျွန်ုပ်သည် ဤဆောင်းပါး၌ အိမ်ဆောက်လျှင် (သို့မဟုတ်) အဆောက်အအုံတစ်ခုခု ဆောက်မည်ဆိုလျှင် သတိပြုဆင်ခြင်၍ လိုက်နာနိုင်ကြရန်အလို့ငှာ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုအား ဥပမာ စံနမူနာတစ်ခုပေး၍ ရေးသားတင်ပြလိုပါသည်။

ထိုအဖြစ်အပျက် ဥပမာမြင်ကွင်းတစ်ခုအား သက်သေသက္ကာယအဖြစ် တင်ပြရန်အတွက် ဓာတ်ပုံရိုက်ယူကူးခဲ့ရန် အခက်အခဲရှိပါသဖြင့် ဓာတ်ပုံများနှင့်တကွ မတင်ပြနိုင်ခဲ့ခြင်းအတွက်တော့ စာရေးသူ ကျွန်ုပ်အနေနှင့် စာရှုသူတို့အတွက် အမှန်ပင် စိတ်မကောင်းဖြစ်ခဲ့မိပါသည်။

ပြီးခဲ့သည့် ၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၉ ရက်၊ ည ၇ နာရီခွဲရထားဖြင့် စာရေးသူနှင့် ကျွန်ုပ်၏ဆရာ မောင်သွေးရင့်တို့သည် ကျွန်ုပ်၏ဇာတိချက်ကြွေ မွေးရပ်မြေဖြစ်သော ရမည်းသင်းမြို့သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ကြသည်။

ရမည်းသင်းမြို့သို့ မနက် ၇ နာရီမထိုးခင်တွင် ဆောက်ရုံခုံကြီး ထိုမှတစ်ဖန် မြင်းလှည်းဖြင့် (ကျွန်ုပ်၏ရွာ

သို့မသွားမီ) ရမည်းသင်းမြို့နယ်၏ အထင်ကရရှိလှသော သမိုင်းဝင် ရွှေမြင်တင်တောင်တော်ဘုရားများ တည်ရှိရာသို့ ဆက်လက်ထွက်ခွာလာခဲ့ကြရာ ရမည်းသင်းမြို့၏ အရှေ့ဘက် ၄ မိုင်ခန့်အကွာတွင် တည်ရှိသော စံပြသိမ်ကုန်းရွာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။

ဤတွင် အဆိုပါ စံပြသိမ်ကုန်းကျေးရွာ၏ အဝင်လမ်းမ ညာဘက်ခြမ်းရှိ ဆောက်လက်စအကြမ်းထည် ပြီးစီးနေပြီဖြစ်သော တိုက်အိမ်အဆောက်အအုံတစ်ခုသည် ပြိုကျပျက်စီးလျက် ပုံလျက်သားဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ကြရသဖြင့် မြင်းလှည်းဆရာအား မေးကြည့်ရာ အဆိုပါတိုက်အိမ်သည် မကြာသေးမီကာလ ရက်အနည်းငယ်ခန့်က ညကြီးသန်းခေါင်၌ လေပြင်းများတိုက်ခတ်၍ ပြိုကျခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရလေသည်။

ထိုမြင်းလှည်းဆရာ၏ ပြောပြချက်အရ အဆိုပါ အဆောက်အအုံသည် နှစ်ထပ်စလုံးဆောက်၍ ပြီးစီးသွားပြီ

ဖြစ်သည်။ အကာအရံ အုတ်နံရံများသည်လည်း အချောမသတ်ရသေးသည်မှလွဲ၍ အစအဆုံး နှစ်ထပ်စလုံးကာရံပြီး ပြီ ဖြစ်လေသည်။

ထိုသို့ အကာအရံများ ကာရံပြီးစီး၍ သွပ်အမိုးသည် ပင်လျှင် တစ်ခြမ်းမိုးပြီး ထိုည၌ပင် လေပြင်းများသည် ထိုတိုက်၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ တိုက်ခတ်ကာ ထိုတိုက်သည်လည်း ပုံလျက်သား လဲပြိုကျခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ရှင်းပြလေသည်။

အဖြစ်အပျက်က အံ့ဩဖို့ကောင်းသည်မှာ ထိုတိုက်ကြီး၏ ဘေးအနီးအနားပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ခယိုးခယိုင်၊ ခနော်နီ ခနော်နဲ့ တဲငယ်ကလေးများမှာ ဘာဆိုဘာတစ်ခုမျှ မဖြစ်ဘဲ ထိုတိုက်ကြီးတစ်လုံးတည်းသာ ထူးဆန်းအံ့ဩစရာကောင်းလောက်အောင် ပြိုကျပျက်စီးခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဤသည်မှာ ထိုအဆောက်အအုံအား ဆောက်နေစဉ်နှင့် မဆောက်ခင် တစ်ခုခု မှားယွင်းခဲ့ခြင်းကြောင့်သာ ဖြစ်လေသည်မှာ ထင်ရှားနေသည်။

ထိုမှားယွင်းမှုများအား သက်သေသက္ကာယနှင့် ပြဆိုနိုင်ရန် စာရေးသူ ကျွန်ုပ်၏ အသိ၊ အကြား၊ အမြင်၊ အညာဒေသ၏ ဗဟုသုတ၊ ရှေးလူကြီးသူမတို့၏ အယူအဆနှင့် ထောက်ပြပြောဆိုရပါမည်။ ထိုရှေးအယူအဆများကို လုံးဝဥသု အကုန်လုံးပုံ၍ ယုံကြည်ရမည်ဟု မဆိုသောသော်လည်း အထက်ပါ အဖြစ်အပျက်များတွင် များစွာတိုက်ဆိုင်မှု ရှိနေပေသည်။ စာရှုသူတို့အနေနှင့်လည်း နှိုင်းယှဉ်ချိန်ထိုး၍ လက်ခံသင့်၊ မခံသင့် ဆင်ခြင်သုံးသပ်နိုင်ရန် ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ကြောင်းကို ကျွန်ုပ်အတိအလင်း ဝန်ခံပါသည်။

စာရေးသူတို့ အညာမြေ အညာဒေသ၌ အိမ်ဆောက်လျှင်ဖြစ်စေ၊ သို့တည်းမဟုတ် အဆောက်အအုံတစ်မျိုးမျိုးကို ဆောက်မည်ဆိုလျှင် ပန္နက်တိုင်စိုက်ရမည်။ (ပန္နက်တိုင်မစိုက်မီ ဆိုင်ရာပိုင်ရာသို့ ပွဲတင်မည်။) တိုင်ထူမည်။ ထုတ်၊ တန်း၊ ယောက်၊ ယက်မ စသည်ဖြင့် တစ်ဆင့်ဆီ ပြုမှုသွားမည်။ ပြီးလျှင် အခင်းခင်းမည်။ ပြီးလျှင် ခိုင်း၊ မြားဆင်ပြီးသားအပေါ်တွင် အမိုးကို အရင်မိုးမည်။ ပြီးမှ အကာအရံကို ကာရံမည်။ ပြီးလျှင် အိမ်တက်မင်္ဂလာပြုမည်။ ဒါသည်ပင်လျှင် အညာနေ၊ အညာမြေဒေသ၏ ထုံးတမ်းစေလေ့များပင်။

ဆိုရလျှင် အဓိကက အမိုးနှင့်အကာဖြစ်၍ အမိုး

မမိုးရသေးဘဲ အကာမကာရပေ။ ဤသည်ကို ပြောင်းပြန်လုပ်ပါက တစ်ခုခုဖြစ်တတ်သည်၊ ခိုက်တတ်သည်၊ အန္တရာယ်ဆိုးနှင့် ကြုံရတတ်သည် စသည်ဖြင့် အယူရှိခဲ့ပေရာ အဆိုပါ အဖြစ်အပျက်သည်လည်း ဤမည်သော ရှေးအယူအဆ စည်းမျဉ်းဘောင် ဥပဒေများနှင့် လာ၍ ငြိနေလေသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။

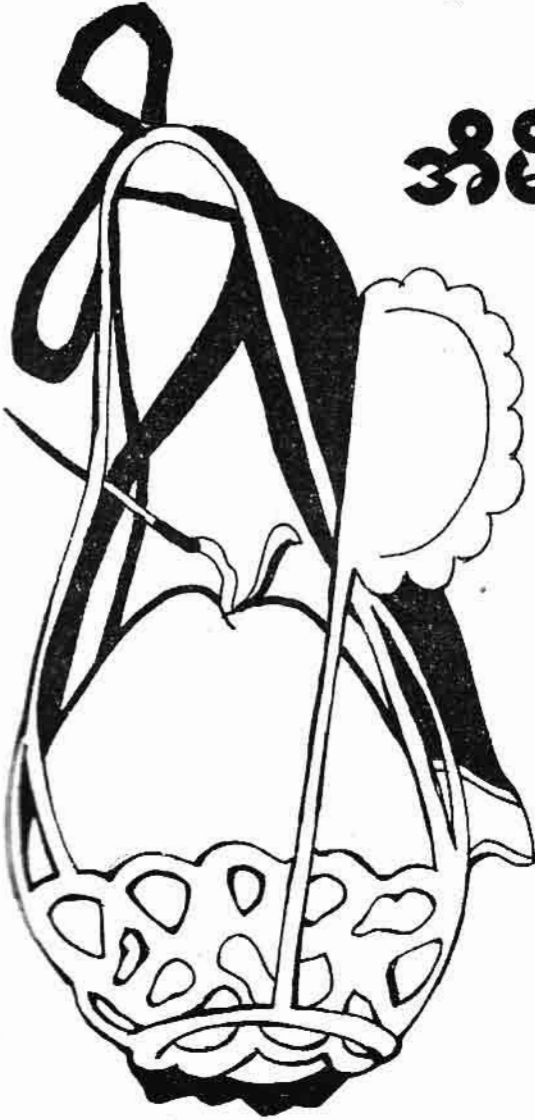
ထို့ပြင် အခြားသော သိမှတ်စရာ ဗဟုသုတ အတိုအထွာအနည်းငယ်မျှအား အဆစ်ထည့်၍ စာရေးသူ ကျွန်ုပ်က ဆိုချင်သည်မှာ အိမ်မိုးလျှင်လည်း သက်ငယ်၊ ဓနိ၊ ဝါးကပ် အစရှိသဖြင့် ဘယ်ဘက်မှ မထပ်ရ။ (ပြောင်းပြန်မထပ်ရ)။ သက်ငယ်ကို ပက်လက်လှန် မမိုးရ။ ထိုသို့ပြုလျှင် တစ်ခုခု သော ဆိုးကျိုးကို ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည်ဟု ရှေးလူအများတို့ ဆိုကြသည်။ ဝါးအိမ်များ၌ ချည်စရာတုပ်စရာရှိလျှင် ဝါးနီဖြင့်သာ ချည်တုပ်ကောင်းသည်။ လျှော်ကြိုးများ၊ ပလတ်စတစ်ကြိုးကဲ့သို့သော ကြိုးများဖြင့် မတုပ်ကောင်းပေ။ ထိုသို့တုပ်လျှင် လျှော်တတ်သည်။ (တစ်နည်းဆိုရလျှင် ဘာလုပ်လုပ် အဆင်မပြေဖြစ်တတ်သည်။ လွဲချော်တိမ်းစောင်းသွားသည်ဟု ဆိုလိုသည်။) ဤသည်မှာလည်း စာရေးသူအနေနှင့် သုတအဖြစ်သာ ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုသို့ အမိုးမိုးလျှင် (သို့မဟုတ်) အဆောက်အအုံ၏ ရှောက်အခြမ်းမျက်နှာစာအား အရင်မမိုးရပေ။

အချုပ်အနေနှင့်ဆိုရလျှင် အခထက်ပါ အဆောက်အအုံသည် အကာအရံကို အရင်ကာ၍ အမိုးအား နောက်ဆုံးပိတ်မှ မိုးခဲ့ခြင်းကြောင့် လောကကို စောင့်ကြပ်သော နတ်ကောင်း၊ နတ်မြတ်များမှ မပြုကောင်း၊ မပြုထိုက်၍ လေပြင်းများဖြင့် တိုက်ခတ်ဖြိုဖျက်ပစ်ခြင်းသာ ဖြစ်နိုင်လေသည်။ သို့တည်းမဟုတ်လျှင်လည်း တစ်နည်းနည်းဖြင့် တစ်ခုခုတော့ ဖြစ်မည်မှာ မလွဲကောက်ပင် ယူဆနိုင်ကြပါသည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ထိုအဖြစ်အပျက်အား တင်ပြခြင်းကြောင့် စာရှုသူတို့အနေဖြင့် တစ်စုံတစ်ခုသော အကျိုးကျေးဇူးများနှင့် စံနမူနာယုစရာ ဗဟုသုတအချို့ကို ရမည်ဆိုလျှင် ဤဆောင်းပါးအား ရေးရကျိုးနပ်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဘုန်းမြတ်ကျော်ခေါင်

အိမ်တွင်းနတ်အုန်း ဆွဲထားကြပါသလား

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး (B.Sc)

မြန်မာပြည်ရှိ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အိမ်အတော်များများတွင် အိမ်တွင်းနတ် ကိုးကွယ်ပူဇော်ပသထားကြတာ တွေ့ရှိရပါသည်။ အိမ်တိုင်း၊ နေရာဒေသတိုင်း၊ လမ်းတိုင်းတွင် အားလုံးလိုလို ကိုးကွယ်ကြသည်တော့ မဟုတ်ပါ။ စာရေးသူအဘွားက အညာသူဖြစ်ပြီး ရိုးရာအစဉ်အလာအရ အိမ်တွင်းအုန်းမဆွဲခဲ့၍ စာရေးသူအမေလည်း မကိုးကွယ်၊ မဆွဲခဲ့၍ အိမ်တွင်းနတ်အုန်းဆွဲထားခြင်း မရှိပါ။ အချို့လည်း ယခင် မိဘဘိုးဘွားလက်ထက်က အုန်းမဆွဲဘဲ မိမိအိမ်ထောင်၊ မိမိလက်ထက်၊ သားသမီးများ၊ မြေးများလက်ထက်ရောက်မှ၊ သူတစ်ပါးတိုက်တွန်းမှ၊ နတ်ကတော်ကပြော၍ စာအုပ်ထဲမှာပါ၍ ဖမ်းသပ်ပြီး ယုံကြည်၍ အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် အုန်းဆွဲတာတွေလည်း တွေ့မြင်နေရပါသည်။

နတ်ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုနှင့်ပတ်သက်၍ ရပ်ရွာဒေသ အလိုက် ရိုးရာနတ်ကိုးကွယ် ပူဇော်ပသပုံ အမျိုးမျိုးကိုလည်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။ အိမ်တွင်းနတ်မှာ “မဟာဂီရိနတ် ပူဇော်ပုံ” ဟု ဆိုထားသဖြင့် မင်းမဟာဂီရိနတ် ဖြစ်ပါသည်။ မောင်တင့်တယ်တို့ မောင်နမနစ်ယောက်ကို အကြောင်းပြု၍ အိမ်တွင်းနတ် ကိုးကွယ်ထားကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပန်းပဲ မောင်တင့်တယ်ကို မင်းချင်းများက စကားပင်တွင်ချည်၍ မီးမြှိုက်သတ်လိုက်ကြ၏။ ထိုအကြောင်းကို နမတော် မိဖုရား လှမြတ်စွာ ကြားသောအခါ မီးပုံရီရာသို့ အမြန်လာ၍ “ငါ့မောင်ကြီးဟာ ငါ့ကြောင့်သေရရာသည်။ ငါလည်း ဒီလောကမှာ နေလို့ ဘာထူးဦးမှာလဲ” ဟု တွေးပြီး မီးပုံထဲ ခုန်ဆင်းလိုက်၏။

မင်းချင်းတို့ကြားသဖြင့် မိဖုရားကို ဆွဲထားကြသော် လည်း နောက်ကျသဖြင့် ဦးခေါင်းကိုသာ ရလိုက်ကြ၏။ ထိုနေ့မှစ၍ မောင်တင့်တယ်တို့ မောင်နမသည် နတ်စိမ်းဘဝ ဖြင့် စကားပင်၌ နေကြရလေ၏။ စကားပင်အောက် ရောက် လာသော သတ္တဝါမှန်သမျှ အသက်ခန္ဓာဆုံးပါးကြသည်ဟု မင်းကြီးကြားသဖြင့် နတ်စိမ်းမောင်နမ ဖမ်းစားသည်ဟု အယူ ရှိပြီး စကားပင်ကို အမြစ်ပါတူးပြီး ရောဝတီမြစ်တွင် မျှော်စေ ဟု အမိန့်တော်ပြန်သဖြင့် မျှောလိုက်ကြ၏။ ထိုအခါ စကား ပင်သည် အခြားမှာမတင်၊ ထူးထူးဆန်းဆန်း ပုဂံပြည်သို့ ရောက်သွားသဖြင့် သေဥ်လည်ကြောင်မင်းကြီးကလည်း

ကလေးက သူ့ရဲ့ -----ကို လာညှစ်
တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ဒါနဲ့
သူ့အမေကလည်း မိဘလူကြီးတွေကို
ပြောပြပြီး အိမ်တွင်းယပ်အသစ်တစ်ခု
ချက်ချင်းဝယ်ပြီး တောင်းပန်လိုက်မှ
ကလေးလည်း မငိုတော့။
အားလုံးရွှင်လန်းသွားကြရတယ်ဟု
ပြောပြပါသည်။

အိပ်မက်အရ ထိုစကားပင် ဆယ်ယူခိုင်း၍ နတ်မောင်နမ ရုပ်တုများ ထုလုပ်စေပြီးလျှင် ထိုနတ်ရုပ်များကို ပုပ္ပိုးတောင် တွင်ထား၍ အနီးရှိ ရွာသူရွာသားများအား ကိုးကွယ်ပသစေ၏။

ထိုအကြောင်းအရာကိုခွဲ၍ ယခုထိ မြန်မာလူမျိုးများ သည် အိမ်တွင်း၌ အနီးသီးဆွဲကာ နတ်မောင်နမကို မဟာဂီရိ ဟူသောအမည်ဖြင့် ကိုးကွယ်ပူဇော်ပသကြ၏။

အချို့ကျမ်းများတွင် ထိုနတ်မောင်နမကို ပြည်သူများ သတ္တဝါတိရစ္ဆာန်တို့ဖြင့် ယဇ်ပူဇော်ပသနေကြ၍ အနော်ရထာ မင်းကြီးက -

မကိုးကွယ်၊ မပူဇော်ရဟု အမိန့်မထုတ်ဘဲ ပရိယာယ် ဖြင့် နတ်စင်နတ်နန်းသို့ လာစရာမလို၊ အိမ်တွင် ငှက်ပျော သီး အနီးသီးဖြင့်သာ ကိုးကွယ်၍ရသည်ဟု ပြောဆိုခဲ့ကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။ မင်းနှင့်တကွ သားတော်၊ သမီးတော်၊ များမတ် အစရှိကသာ ပြည်သူလူထုအပေါင်းတို့သည်လည်း တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ကိုးကွယ်ပူဇော်ကြလေ၏ဟု ဆိုပါသည်။

မင်းမဟာဂီရိနတ်ကို ကျွန်စစ်မင်းသား အပြုပူဇော်ပသ ၍ ကိုးကွယ်ပါသဖြင့် အနော်ရထာမင်း အရိန္ဒမာလုံနှင့်ထိုး သည်ကို မထိဘဲ လွတ်သွားကြောင်း၊ တစ်နည်းအားဖြင့် မဟာဂီရိနတ်မင်းက ကူညီစောင့်မ ကြည့်ခဲ့သည်ဟု မဟာ ရာဇဝင်ကြီးတွင် အထင်အရှားပြထား၏။ ယုံကြည်သူတို့ကို အိပ်မက်ပေးကြောင်း၊ မကောင်းသောဘေးကို ကာကွယ်ပေး ကြောင်း၊ အိမ်တွင်းရေးကိစ္စ ဆုတောင်းလျှင် ပြည့်ဝကြောင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်အောင်မြင်ကြောင်း အမျိုးမျိုးပြောသံ ကြားရပါသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အကျိုးပေးပုံချင်းတော့ ကွာခြားနိုင်ပါသည်။

ဆရာကြီးတစ်ဦးက နတ်ကိုးကွယ်တယ်ဆိုတာ မိတ်ဆွေဖွဲ့တာနဲ့တူကြောင်း၊ မိတ်ဆွေဖွဲ့ လက်ဖက်ရည်တိုက်၊ ပေးကမ်းကျွေးမွေးပြီးမှ ကိုယ်က တစ်ခါတစ်ရံ အဆင်မပြေ လို့ မကျွေးမပေးနိုင်ရင် စိတ်ခုတတ်ကြောင်း၊ နတ်လည်း ထိုကဲ့သို့ ငြိုးတတ်ကြောင်း ဥပမာပေး ပြောဆိုဖူးပါသည်။

ယခု စာရေးသူအနေဖြင့် ဖြစ်ရပ်နှစ်ခုကို တင်ပြပေး လိုပါသည်။

ဖြစ်ရပ်တစ်ခုမှာ အိမ်တွင်းစင်မှ ယပ်တောင်ကို သုံးနှစ်ကျော်ကလေးတစ်ဦးက ဖြုတ်ယူပြီး ကစားခဲ့သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ပလတ်စတစ်ခုံဖြင့် တက်လှမ်းယူ ကစားပြီး

သူ၏လက် ဆေးကုသရာ
 သုံးလနီးပါးကြာမှ အနာကျက်၍
 ကောင်းသွားပါသည်။
 ဤသည်မှာလည်း တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုဟု
 ဆိုနိုင်သော်လည်း
 အိမ်တွင်းနတ် အုန်းဆွဲထားသူများ
 အထူးသတိထားရမည့်
 အချက်ဖြစ်ပါသည်။

တော့ အိမ်တွင်းစင်ကို တစ်ခုခုအနှောင့်အယှက်ပြုခြင်း၊
 ဖြစ်သလိုထားခြင်း၊ ဂရုမစိုက်ခြင်း မပြုလုပ်သင့်ကြောင်း
 သတိထားရပါမည်။

တစ်ခါ အမျိုးသမီးတစ်ဦး အိပ်မက်မကောင်းကြောင်း
 အိပ်မက်ထဲမှာ အုန်းသီးအညှာနှင့် မိမိကို ထိုးသလိုဖြစ်ပြီး
 လန့်နိုးသွားရကြောင်း၊ နံနက်အိပ်ရာထတော့ အိမ်တွင်းစင်ကို
 သွားကြည့်ရာ အညှာပြုတ်နေ၍ အုန်းသီးအသစ်လဲပေးရ
 ကြောင်း ပြောပြပါသည်။

ကျွန်ုပ်နှင့် တစ်လမ်းတည်းနေသူ မိတ်ဆွေတစ်ဦး
 သည် အစက အိမ်တွင်းမကိုးကွယ်။ အမျိုးသမီးက ကိုးကွယ်
 ၍ သူလည်း ဘာမှမပြောကြောင်း၊ မနှောင့်ယှက်၊ မကူညီ
 ကြောင်း။

တစ်နေ့ ခြင်ဆေး(နန္ဒင်းတက်)ကို မီးထည့်၍ အငွေ့
 များကို ခုံအောက်၊ စားပွဲအောက်သို့ ရွှေ့ပေးကြောင်း၊ အမှတ်
 တမဲ့ အိမ်တွင်းစင်အောက်သို့လည်း မီးခိုးငွေ့ ရောက်ခဲ့
 ကြောင်း၊ ထိုသို့ ခြင်ဆေးကို အိမ်တွင်းစင်အောက်သို့ ခေတ္တ
 ထားပြီး ပြန်ယူလိုက်စဉ် ခလုတ်တိုက်လဲပြီး လက်ညှိုးသည်
 ကြမ်းကြားထဲညပ်ပြီး လက်သည်းလန့်သွားရကြောင်း လာ
 ရောက်ပြသပြောဆိုပါသည်။ "ကျုပ်လည်း အမှတ်တမဲ့ လုပ်
 မိလိုက်တာဗျာ။ အဲဒါ မီးမြှိုက်သလိုဖြစ်ပြီး မကျေနပ်တာနဲ့
 ကျုပ်ကို ပြန်ထိခိုက်စေတာပဲဖြစ်မယ်"ဟု ယုံကြည်စွာ ပြော
 ဆိုနေပါသည်။ သူ၏လက် ဆေးကုသရာ သုံးလနီးပါးကြာမှ
 အနာကျက်၍ ကောင်းသွားပါသည်။ ဤသည်မှာလည်း တိုက်
 ဆိုင်မှုတစ်ခုဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း အိမ်တွင်းနတ် အုန်းဆွဲ
 ထားသူများ အထူးသတိထားရမည့်အချက် ဖြစ်ပါသည်။
 အိမ်တွင်းနတ် မီးကြောက်သည်မှာ အထူးပြောဖွယ်ရာ မရှိပါ
 ပေ။ နေဝင်မီးထွန်းသည်နှင့် လိုက်ကာများ ပိတ်ကြရသည်
 မဟုတ်ပါလား။

မိမိတို့အိမ်တွင် အိမ်တွင်းနတ် အုန်းဆွဲထားပါက
 ဘုရားစင်ထက် အနည်းဆုံး တစ်ထွာ၊ တစ်တောင် နိမ့်အောင်
 ထားပြီး ယပ်၊ လိုက်ကာ၊ အုန်းသီး၊ မီးတို့ကို အထူးဂရုစိုက်
 ကြပါဟု အကြံပြုရေးသားဖော်ပြပေးလိုက်ရပါသည်။

ပျဉ်အခင်းကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ပစ်၍ချထားပါသည်။ ကလေး
 သည် စကားလည်းသွက်ပြီး၊ ကစားတာလည်း မျောက်မူးလဲ
 ယင်ဖြစ်၏။ သူ၏မိခင်မှ အိမ်ရှေ့ထွက်လာပြီး တွေ့မှ တော်
 တော်ဆော့တဲ့ကလေး။ ယပ်တောင်ယူဆော့တယ်၊ ငရဲကြီး
 မယ် စသည်ဖြင့် ဆူပူပြောဆိုပြီး ယပ်ကိုခါ၍ အိမ်တွင်းပေါ်
 ပြန်တင်ထားလိုက်ပါသည်။ ညနေစောင်းတော့ ကလေးက
 ခုတ်တရက် ထအော်ငိုလေ၏။ မိုက်နာလို့လား၊ ဘာကောင်
 တိုက်လို့လဲ စသည်ဖြင့်မေးရာ ကလေးက ခေါင်းခါပြီး ဆက်ငို
 နေ၏။ အမေက ဆေးလိမ်းပေးမယ်၊ ဘယ်နေရာလဲ မေးတော့
 "ဟိုထောင့်က ပိတ်ဖြူနဲ့အတိုးကြီး သားကို ညှစ်မယ်ပြောပြီး
 သားကိုကြိမ်းနေတယ်" စသည်ဖြင့် ပြောဆိုသည်ဟု ဆိုပါ
 သည်။ ကလေးပြောပြသံ မကြားရဘဲ မိဘက တစ်ဆင့်ပြန်
 ခြေထောက်ကို ရေးပြုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကလေးက သူ့ရဲ့ ---ကို
 ထည့်တယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ဒါနဲ့ သူ့အမေကလည်း မိဘ
 ထူကြီးတွေကိုပြောပြပြီး အိမ်တွင်းယပ်အသစ်တစ်ခု ချက်
 ချင်းဝယ်ပြီး တောင်းပန်လိုက်မှ ကလေးလည်း မငိုတော့။
 အလုံး၌လန့်သွားကြရတယ်ဟု ပြောပြပါသည်။
 ကလေးက အိမ်တွင်းစင်ကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး
 မိတ်ဖြူနဲ့အတိုးကြီးဟု ပြောသည်မှာ အိမ်တွင်းဖခင်ကြီး
 ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ လူကြီးတော့ မတွေ့ရပါ။ ကလေးကလည်း
 ထိပြောတာမဖြစ်နိုင်ပါ။ အမိက သတိထားရမည့်အချက်က

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး(B.Sc)

အိမ်

မြန်မြန်ရောင်းထွက်ဝေလိုသော်

ဆရာတီဏီ(ရန်မျိုးအောင်)

'သူ့ကိုနိုင်လို ဆကိုခို'...တဲ့။

ရှေးဗေဒင်ပညာရှိကြီးများ၏ လင်္ကာတစ်ပုဒ် ဖြစ်ပါတယ်။ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို ဖြစ်မြောက်မြောက်အောင်မြင်စေလိုလျှင် 'သူ့ကိုနိုင်လို ဆကိုခို' ဆိုတဲ့ လင်္ကာလေးတစ်ခုနဲ့ ညွှန်ပြသွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ခုနစ်ရက်နေ့နံ့သာသမီးများ၏ ဆပွတ်ပြုဟ်များကို လေ့လာကြည့်လိုက်ပါ။

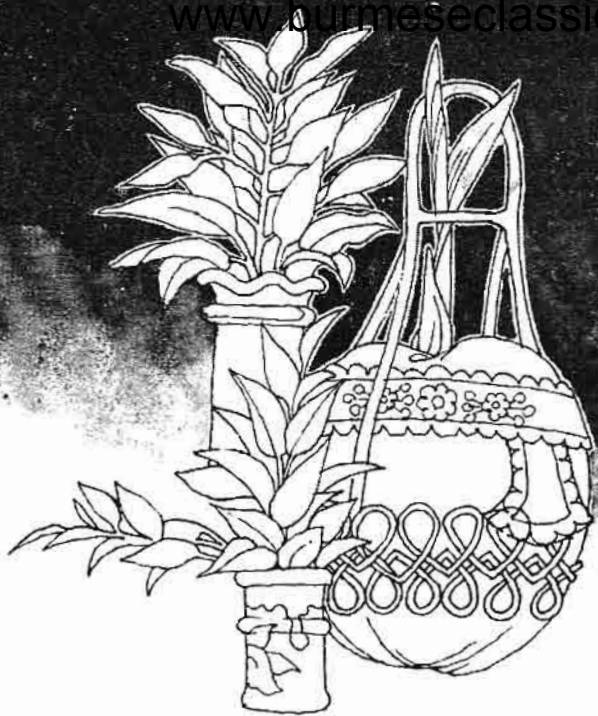
- (၁) နွေ ဆပွတ် ၆ ကြာ ဂဠုန်ကို ပူးနိုင်သည်။
- (၂) လာ ဆပွတ် ၈ နေ ကျားကို မြွေနိုင်သည်။
- (၃) ဂါ ဆပွတ် ၁ နွေ ခြင်္သေ့ကို ဂဠုန်နိုင်သည်။
- (၄) ဟူး ဆပွတ် ၂ လာ ဆင်ကို ကျားနိုင်သည်။
- (၅) တေး ဆပွတ် ၃ ဂါ ကြွက်ကို ခြင်္သေ့နိုင်သည်။
- (၆) ကြာ ဆပွတ် ၄ ဟူး ပူးကို ဆင်နိုင်သည်။
- စနေ ဆပွတ် ၅ တေး မြွေကို ကြွက်နိုင်သည်။

အိမ်မြန်မြန်ရောင်းထွက်လိုသော် အိမ်သည် (၁) နွေ ဖြစ်ပါတယ်။ (၁) နွေ ဖြစ်တဲ့အတွက် သူ့ကိုနိုင်စေသော (၆) ကြာနှင့် ဓာတ်ဆင်ရပါမယ်။ အောင်အိုးတစ်လုံးတွင် ရောင်းချလိုသော အိမ်၏နံပါတ်ကို ရေးလိုက်ပါ။ အနီရောင်ဖြင့် ရေးရပါမည်။ ပြီးနောက် အိမ်ကိုခတ်သော သော့ကို အိုးထဲသို့ထည့်လိုက်ပါ။ ပြီးလျှင် မိမိ၏အိမ် တောင်အရပ်တွင်ထားပါ။ ပြီးနောက် ကံကော်ညွှန်ဖြင့် စနေသားတစ်ယောက်အား ၆ ချက်ရိုက်ခိုင်းလိုက်ပါ။ (၅) တေးနေ့တွင် လုပ်ကိုင်ရပြီး အချိန်အားဖြင့် (၃) ဂါ အချိန်မှာ လုပ်ပါ။ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီ ၃၀ မိနစ်အတွင်း ပြုလုပ်ပါ။

လက်တွေ့အောင်မြင်နေပါသဖြင့် ရှေးဗေဒင်ပညာရှိကြီးများ၏ 'သူ့ကိုနိုင်လို ဆကိုခို' ဆိုတဲ့ လင်္ကာလေးတစ်ခုသည် အိမ်မှမဟုတ်။ မိမိရောင်းလိုသော ကုန်ပစ္စည်းများအား ထွက်စေရန် ဓာတ်ဆင်ခြင်းကို ပြုလုပ်နိုင်သည်ဖြစ်ကြောင်း ရှေးဗေဒင် ပညာရှိကြီးများက ညွှန်ပြသွားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အိမ်	→ (၁) နွေ	→ ဆပွတ်	→ သော့	→ (၆) ကြာ
သော့	→ (၆) ကြာ	→ ဆပွတ်	→ တောင်အရပ်	→ (၄) ဟူး
တောင်အရပ်	→ (၄) ဟူး	→ ဆပွတ်	→ ကံကော်	→ (၂) လာ
ကံကော်	→ (၂) လာ	→ ဆပွတ်	→ စနေသား	→ (၄) စနေ
စနေသား	→ စနေ	→ ဆပွတ်	→ (၃) ဂါချိန်	→ (၃) ဂါ

ဆရာတီဏီ(ရန်မျိုးအောင်)

အိမ်မှာ ဒါတွေဖြစ်လျှင် မာန်နှင့် ငွေတွေဝင်

မော်တင်သိန်းဇော်

နေအိမ်၊ ကျောင်း၊ ကန်တိုဥ
ဆော်ပြပါ အကြောင်းခြင်းရာဖြစ်အင်၊
ပီသသ၊ လက္ခဏာထူးများ ဖြစ်ပေါ်
ထာပါက၊ ဖြစ်နေပါက “သက်ဆိုင်ရာ
နေအိမ်၊ ကျောင်း၊ ကန် ပိုင်ရှင်တို့အနေ
နှင့် အနားနှင့်အမြန် ဆိုသလို ကောင်း
မြတ်သော သုခချမ်းသာ၊ အကျိုးစီးပွား
များ ဖြစ်ထွန်းခံစားရခြင်း၊ ငွေကြေးနှင့်
ဇာတာများ ဝင်ရောက်ခြင်း၊ ထိပေါက်
ခြင်း အမွေအနှစ်ရရှိခြင်း၊ ကြွေးမြီများ
ရရှိခြင်း ရာထူးဌာနနှံ့ရ တိုးမြှင့်ခြင်း

မင်္ဂလာပြုရခြင်း၊ ကျန်းမာပျော်ရွှင်ရခြင်း၊
အလှူပေးရခြင်း၊ ကြံစည်ကြိုးပမ်းရာတို့
အောင်မြင်အကောင်အထည်ပေါ်ခြင်း၊
စီးပွားတက်ခြင်း၊ နေအိမ်၊ ယာဉ်ကား
တိုးခဲ့ပယ်ယူရခြင်းများကို” ခံစားရတတ်
လေ့ရှိတတ်ကြပါသည်။
သက်ကြီးနှင့် ပညာရှင်တို့၏
အဆုံးအမ ဩဝါဒများ၊ ရိုးရာအယူအစွဲ
နှင့် အတိတ်၊ နိမိတ်၊ အယူတော်များ၊
စာပေတို့နှင့် ကိုယ်တွေ့၊ လက်တွေ့၊
သာဓကများကို အခြေခံစုစည်း၍

အကျဉ်းမျှ တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။
လေ့လာသတိချပ်၍ ကောင်းကျိုးချမ်း
သာ၊ လာဘ်လာဘာများကို မျှော်လင့်
ခံစားနိုင်ကြရန် ဖြစ်ပါသည်။
(၁) ဘုရားပန်းအိုးထဲမှ ကပ်ထား
သော ပန်းအညွန့်များ ရက်အတော်
ကြာသည့်တိုင် မညှိုးမခြောက်၊ မကြွေ
ဘဲ အညွန့်သစ်များထွက်ကာ တိုးပွား
လန်းဆန်းလာခြင်း။
(၂) အုန်းတော်မှ အုန်းအစို့
ထွက်ခြင်း။ (သုံးလအတွင်း အကျိုးထူး

ပါသည်။)

(၃) ကန်တော့ပွဲ အလျင်အမြန် ပုည့်ပျော်ခြင်း။

(၄) အိမ်ခေါင်မိုးပေါ် မှိုပင်များ ပေါက်ရောက်ခြင်း။

(၅) နေအိမ်နံပါတ်နှင့် ထိုးသော မဟာဒုက်ဘုရားမဲ ပေါက်ခြင်း။

(၆) (ယ်ယူလာသော ဆန်၊ မီးသွေး၊ ဆေးရိုး၊ အုတ်၊ ခဲ၊ သဲ၊ ကျောက် စားသုံးကုန်ပစ္စည်းတို့ထဲမှ ရွှေတိုငွေစ၊ ရုပ်ပွားတော်များ အမှတ်မထင် အတူကပ်ပါရှိလာ၍ ထူးခြားစွာ ရရှိခြင်း။

(၇) ခြံတွင်းရှိ သီးပင်စားပင်များ မဖြစ်စဖူးဆိုသလို ယခင်အခါများထက် ထူးခြားစွာ ဝေဆာပြတ်သိပ်စွာ သီးပွင့်၊ အညွန့်တို့ ဖူးဝေလာကြခြင်း၊ မသီးမပွင့် ဖူးသည့်အပင်က သီးပွင့်က ပိုကောင်း၏။

(၈) ရေတွင်းရေကန်များ ရေကြောင်းပြောင်းလဲကာ ကြည်လင်လာခြင်း၊ တက်လာခြင်း။

(၉) ငါးပိရည်အိုးမှ ဆွပ္ပက်ဝေကျခြင်း။

(၁၀) လက်ဖက်ရည်ကြမ်း၊ ဖန်ခွက်ထဲမှ ငှဲသောက်ရာတွင် လက်ဖက်ရည်ကြမ်းရေထဲမှ လက်ဖက်ညွန့်တစ်ညွန့် အညွန့်တက်၊ အညွန့်ကန်တော့ထိုးခြင်း။

(၁၁) နေအိမ်သို့ အလေ့ကျ အဖြစ် ခွေး၊ ကြောင်၊ ကျေးငှက်သတ္တဝါများ လာရောက်နေထိုင်ကာ သားမွေးခြင်း။

တောက်တဲ့ လာရောက်နေထိုင်ပါက အိမ်အေးသည်။ စီးပွားတက်သည်။

သို့သော် လေးငါးဆယ်ကောင်ဆိုက မကောင်း။

(၁၂) နေအိမ်အမိုး၊ မျက်နှာစာ၊ ပြတင်းပေါက်နှင့် အိမ်ခန်းတွင်းသို့ ဆင်လိပ်ပြာကြီးများ၊ ထူးဆန်းရှားပါးလှပေသော ငှက်ဆန်းများ လာရောက်နားနေခြင်း။ (ရက်အတန်ကြာက ပိုကောင်း၏။)

(၁၃) အိမ်အောက်ကြမ်းပြင်ရှိ ရေအိုင်၊ ရေပြင်ဆီမှ ငါး၊ လိပ် စသည့် သတ္တဝါများ ခုန်တက်လာခြင်း။

(၁၄) ခေါင်းရင်းဘက် တစ်ကြောဆီမှ ထိပေါက်၊ စီးပွားတက်၍ မင်္ဂလာပြု၊ အလှူကြီးပေးခြင်း။ (ခေါင်းရင်းအနီးကပ်အိမ်ဆိုက ပို၍ အကျိုးထူးသည်။)

(၁၅) နေအိမ်ခြံဝင်းရေဆီသို့ ဘုရားရုပ်ပွားတော် ပင့်ဆောင်လာရာ မင်္ဂလာယာဉ်ကားများ၊ ထီးတံခွန်အောင်လံများ၊ မဏ္ဍပ်ကန်တော့ပွဲများ၊ ဆုခိုင်၊ ဆုလာဘ်တံဆိပ်ပါ ပန်းကုံးများ၊ ဆင်၊ မြင်း၊ အကအခုန် တီးဝိုင်းများ၊ မြင့်မြတ်ထင်ပေါ် ကျော်ကြားသူများ နာရီပိုင်း၊ ရက်၊ လ သဘောမျိုးနှင့် အချိန်အတော်ကြာကြာ လာရောက်ကြွချီခြင်း၊ ရပ်တန့်နားနေခြင်း၊ ဖျော်ဖြေတီးမှုတ်ခြင်း၊ လာရောက်များ ရှိခြင်း။

(၁၆) နေအိမ်ပေါ်သို့ ခြံဝင်းအတွင်း တစ်နေရာရာ၌ ပုရွက်ဆိတ်များ အိမ်ဖွဲ့အုံခဲ၍ စုဝေးနေထိုင်ခြင်းနှင့် တန်းစီ၍ ဖြတ်သန်းသွားလာခြင်း။

(၁၇) အိမ်ခေါင်ရင်း၌ တောင်ပိုပေါက်ခြင်း။

(၁၈) နေအိမ်ခြံဝင်းအတွင်းရှိ

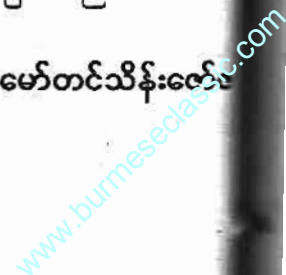
မြေကြီးထဲမှ ရွှေတိုငွေစ၊ ရုပ်ပွားတော်၊ ပုတီး၊ ရှေးဟောင်း အင်းစမ၊ လက်ဖွဲ့နှင့် သိဒ္ဓိဝင်ပစ္စည်းထူးများ၊ ရတနာကျောက်များ၊ ရွှေအိုး၊ ငွေအိုးများ တူးဖော်ရရှိခြင်း၊ (အကျိုးအပုံ အကြီးအသေးမဟူ။)

(၁၉) အိမ်တွင်းရှိ မှီခိုနေထိုင်ကြရာ သတ္တဝါများနှင့် မွေးမြူထားကြသော ခွေး၊ ငှက်၊ ကြောင်၊ ငါး၊ ကြွက်၊ ပိုးဟပ်များ မြူးထူးပျော်ရွှင်ကြခြင်း၊ အသံပြုကြခြင်း၊ မျိုးမတူသော သတ္တဝါများ၊ ဥပမာ-ခွေးနှင့် ကြောင် ညီညွတ်ကာ ယှဉ်တွဲမြူးထူးနေထိုင်ကြ သင့်မြတ်ကြခြင်း၊ သားပေါက်က အထီးသတ္တဝါက ပိုခြင်း စသည့်အကြောင်းခြင်းရာများ ဖြစ်ပေါ်ခြင်း။

(၂၀) ရသေ့၊ ယောဂီ၊ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်၊ ဆာဒူးဘုန်းကြီး စသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ နေအိမ်သို့ မပင်မဖိတ်ပါဘဲ ရုတ်တရက် ကြွရောက်လာက နေအိမ်ရှေ့ ခြံရေဝှံ့ ရပ်၍ ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၊ ဆုတောင်းပေးသွားခြင်း။

အထက်ပါ အကြောင်းခြင်းရာ ဖြစ်အင်၊ ဝိသေသလက္ခဏာထူးများ ဖြစ်ပေါ်ကြုံတွေ့ရပါက၊ အခန့်သင့်ပါက အချို့က နေ့တွင်းချင်းပင်၊ အချို့က မကြာသော ရက်ပိုင်းအတွင်း၊ လပိုင်းအတွင်း၌ အကျိုးရလဒ်ထူးများကို ဆိုင်ရာနေအိမ် မိသားစုများနှင့် မလွဲတမ်း ကေနမကြာဆိုသလို ထင်ရှားစွာ ခံစားရတတ်ကြပါသည်။ မျက်မြင်နှင့် ကိုယ်တွေ့များပင် ဖြစ်ပါသည်။

မော်တင်သိန်းလေး

အိမ်ရောင်းထွက်ရေး

အာဂျယ်ဂေ

မင်းဝိရအောင်

“စိတ်ညစ်တယ်ဗျာ...”
စိတ်ပျက်သံကြီးနဲ့ ညည်းညူနေ
တဲ့ ကိုအောင်မြင့်ကိုကြည့်လိုက်တော့
အကြံအိုက်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းကို တဖြည်း
ဖြည်း ကုတ်နေသည်။

“ကိုအောင်မြင့်ရယ်...ဘာတွေ
များ စိတ်ညစ်နေတာလဲ။ ခင်ဗျားက
လည်း ညည်းလိုက်တာများ ခိုက အဘ
ခေါ်ရလိမ့်မယ်”
“ဒီလိုဆရာရေး... အိမ်ရောင်း

နေတာ ငါးလလောက်ရှိပြီ။ ဝယ်သူကို
မရှိတာ။ အဲဒါ ဆရာ့ဆီ အကူအညီ
တောင်းမလို့ လာခဲ့တာပဲ”
“နေပါဦးဗျာ။ ဘာကိစ္စနဲ့ ခင်ဗျား
က အိမ်ရောင်းရတာလဲ။ ဘာလဲ...”

စီးပွားရေး မပြေလည်လို့လား”

“မဟုတ်ဘူး ဆရာရေး စီးပွားရေးက ပြေလည်ပါတယ်။ အခုဟာက ပြင်ဦးလွင်မှာ ယောက္ခမကြီးက အိမ်နဲ့ခြံ အမွေရထားတာ။ ကျွန်တော်အမျိုးသမီးက ပြင်ဦးလွင်ကအိမ်မှာ သွားနေချင်တာ။ ဒါကြောင့် ဒီကအိမ်ကို ရောင်းနေတာ။ အဲဒါ ရောင်းမတည့်လို့ စိတ်ညစ်နေတာ ဆရာရေး”

“ကဲ...ကဲ...ခင်ဗျားကို ကျွန်တော် ကူညီပါ့မယ်။ အခုတော့ ရေခွေးကြမ်းတွေ အေးကုန်ပြီ။ သောက်လိုက်ပါဦး”

ကျွန်တော်နှင့် ကိုအောင်မြင့်သည် ရေခွေးကြမ်းတစ်ပန်းကန်စီ သောက်လိုက်ကြသည်။

“ကဲ...ကိုအောင်မြင့်၊ ခင်ဗျားရဲ့ အိမ် အမြန်ရောင်းထွက်ရမယ်လို့ ကျွန်တော် အာမခံတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားသာ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်ဖို့ ကတိပေးနိုင်မလား”

ကိုအောင်မြင့်က အလောတကြီးကတိပေးလေသည်။ ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

“နည်းက လွယ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် လုပ်ရမှာ။ ကျွန်တော်လုပ်ပေးလို့ မရဘူး။ ကျွန်တော်က နည်းပဲပေးလို့ရမှာ။ နည်းက ကော့ နှစ်မျိုးပေးလိုက်မယ်။ ခင်ဗျားနှစ်သက်ရာကို အသုံးပြုပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာရယ်”

“နည်းက လွယ်လွန်းလို့ ခင်ဗျားယုံကြည်ပါ့မလား”

“ယုံပါတယ် ဆရာရယ်။ ကျွန်

တော်ကတော့ လွယ်လေ သဘောကျလေပါပဲ”

“ပထမနည်းက ဆီ၊ ဆာ၊ လက်ဖက်သားချည်းသက်သက် ဖက်နဲ့ထုပ်ပြီး အိမ်ထုပ်တန်းမှာ ဆွဲထားရုံပါပဲ။ လက်ဖက်ထဲမှာ အကြော်စုံ လုံးဝမပါစေနဲ့။ ပြီးတော့ ဖက်နဲ့ပဲ ထုပ်ရမယ်။ ပလတ်စတစ်တွေ၊ တခြားဟာတွေနဲ့ ထုပ်လို့ မရဘူးနော်”

“ဟာ...လွယ်လှချင်လား ဆရာရဲ့။ ကျွန်တော်ကတော့ ဒီနည်းနဲ့တင် သဘောကျလှပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ဗဟုသုတရအောင် နောက်တစ်နည်းလည်း ပြောပြပါဦး”

“ကဲ . . .

ကိုအောင်မြင့်၊
ခင်ဗျားရဲ့အိမ်
အမြန်ရောင်းထွက်
ရမယ်လို့ ကျွန်တော်
အာမခံတယ်ဗျာ။
ခင်ဗျားသာ
ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့
လုပ်ဖို့
ကတိပေးနိုင်မလား”

“ဗဟုသုတလိုချင်တော့ ပေးရတာပေါ့ဗျာ။ ခင်ဗျားအနေနဲ့ တခြားလူတွေ ဒီလိုမျိုး အခက်အခဲဖြစ်နေရင် ကူညီနိုင်တာပေါ့။ နောက်တစ်နည်းက ဒီလိုဗျာ။ ရောင်းမယ့်အိမ်ကို ဥသျှစ်ကိုင်းနဲ့ ကိုးချက်တိတိ ရိုက်ရမယ်။ ပြီးရင် အိမ်ရဲ့အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်မှာ ရိုက်တဲ့တုတ်နဲ့ ထောက်ထားရဲ့ပဲ။ ဒါမှ မထွက်သေးဘူးဆိုရင် နောက်ထပ် ၁၈ ချက် ရိုက်ပါ။ ၁၈ ရက်မှာ ၁၈ ချက်စီ ရိုက်ဗျာ။ ပြီးရင် အိမ်အောက်မှာ ထောင်ထားလိုက်။ မကြာခင် အဲဒီအိမ်ရောင်းထွက်လိမ့်မယ်”

“ဆရာရေး... ဒီနည်းလည်း မခက်လှပါဘူး။ ကျွန်တော် သဘောကျတယ်ဗျာ”

“သဘောကျတာ အသာထားဗျာ။ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်ဖို့ပဲ အရေးကြီးတာ...”

“ဒါတော့ စိတ်ချဆရာရေး။ ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ကို လုပ်မှာ။ ပြောနေကြာတယ်ဗျာ။ အခုကို အိမ်ပြန်ပြီး လုပ်လိုက်ဦးမယ်။ ကျေးဇူးပဲ ဆရာရေး... သွားပြီ”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ထ၍ပြန်သွားသော ကိုအောင်မြင့်ကိုကြည့်၍ ကျွန်တော် ပြုံးမိလိုက်သည်။ အခက်အခဲတစ်ခုကို ကူညီလိုက်နိုင်ပြီ မဟုတ်ပါလား...။

စိတ္တကာယ မြတ်သုခနှင့် သစ္စာတရား သိကြားကြစေ တောင်းဆုခြေသည်။

မင်းစိန်အောင်

ဘယ်လိုအိမ်မျိုးနေချင်လဲ

□ မောင်မောင်မြင့်အေး

ကျွန်တော် ပဉ္စမတန်းရောက် သည့်အချိန်တွင် စင်ထရယ်ဟုခေါ်သော အထက်တန်းကျောင်းကို တက်ရ၏။ စင်ထရယ်ကျောင်းသည် ရန်ကုန်ပြည်သူ့ ဆေးရုံကြီးအနီးတွင် ရှိ၏။ စင်ထရယ် ဆိုသည်မှာ အင်္ဂလိပ်လိုခေါ်ခြင်း ဖြစ် ၏။ မြန်မာလိုပြန်ဆိုသော် ဗဟိုအစိုးရ အထက်တန်းကျောင်းဟု ခေါ်၏။

ရန်ကုန်မြို့၏ အစိုးရအထက် တန်းကျောင်းများအနက် အဆင့်မြင့် ကျောင်းတစ်ကျောင်း ဖြစ်၏။ တိုက်ပုံ အတိုင်းခုံးရောင်၊ ပုဆိုးအပြာကွက်နှင့် အောက်ကျကျ ကျောင်းတက်ရ၏။

ထိုကာလ ပဉ္စမတန်း၊ အဋ္ဌမတန်း နှင့် သတ္တမတန်း ကျောင်းသားများသည် နေ့လယ် ၁၂ နာရီမှ ညနေ ၅ နာရီ အထိ တက်ရ၏။ အဋ္ဌမတန်း၊ နဝမ တန်း၊ ဒသမတန်း ကျောင်းသားများ

ကား နံနက်ပိုင်း ၇ နာရီမှ ၁၁း၅၀ နာရီအထိ တက်ရ၏။ ထိုကျောင်းသည် နှစ်ချိန်ကျောင်းဖြစ်ပြီး ယောက်ျားလေး များသာ တက်ရသောကျောင်းဖြစ်၏။

ကျွန်တော်နေသော ရပ်ကွက်မှ ကျောင်းသို့သွားရာတွင် မက်သဒစ် ကျောင်း (ယခု အ.ထ.က(၁) ဒဂုံ)၊ လန်ကစွတာလမ်း(ယခု နဝဒေးလမ်း) မှဖြတ်၍ ဆင်းဒဝစ်လမ်း(ယခု ဗိုလ်ရာ ညွန့်လမ်း)၊ ထိုမှ ညာဘက်သို့ ချိုးကွေ့ သော် ယောက်လမ်း(ယခု ယောမင်းကြီး လမ်း)၊ ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်းတို့ကို ဖြတ် သွားရ၏။

ကျွန်တော်သည် ထိုလမ်းကို ၁၉၆၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၅ ခုနှစ်အတွင်း အကြိမ်ပေါင်းများစွာ လျှောက်လှမ်းခဲ့ ရ၏။

ကျောင်းသွားခြင်းဖြင့်လည်း

လျှောက်လှမ်းဖူး၏။ အလုပ်လုပ်ခြင်းဖြင့် လည်း လျှောက်လှမ်းဖူး၏။ တစ်ယောက် တည်းလည်း လျှောက်လှမ်းဖူး၏။ ချစ်လှ ရည်းစားနှင့်လည်း လျှောက်လှမ်းဖူး၏။

ထိုကဲ့သို့ လျှောက်လှမ်းနေရသော ရပ်ကွက်လေးသည် ကျွန်တော့်အဖို့ လွန်စွာ ရင်းနှီးနေ၏။ ဘယ်မှာ ဘယ် သူနေသည်၊ ဘယ်နေရာမှာ ဘာရောင်း သည်၊ ဘယ်နေရာက ဘယ်ဈေးဆိုင် စသည်ဖြင့် အလွတ်နီးပါးရနေ၏။

ထိုရပ်ကွက်ရှိ နေအိမ်များသည် လွန်စွာနေချင်စဖွယ်ဖြစ်၏။ ခြံကျယ် ဝန်း၏။ အိမ်ပုံစံလှ၏။ မော်တော်ကား ရပ်ရန် နေရာရှိ၏။ တချို့ဆို ပန်းခြံလေး များရှိ၏။ တချို့ဆို အိမ်ရှေ့တွင် ဒန်း ကလေးများပင် ရှိနေသေး၏။

ထိုအချိန်က ကျွန်တော်တို့ မိသား စုကလေးသည် အစိုးရ သွပ်မိုးတန်း

www.burmeseclassic.com

လျား ငါးခန်းတွဲတွင် နေရ၏။ အိမ်မှာ ၁၀ ပေ ပတ်လည်သာ ရှိ၏။ အိမ်ရှေ့ နှင့် အိမ်နောက်ဖေးကို အဖီဟုခေါ်သော တစ်ဖက်ရပ်များဖြင့် ချဲ့ထွင်နေရ၏။

အိမ်သာမှာ စုပေါင်းအိမ်သာဖြစ် ၏။ ရေမှာ ရေဘုံဘိုင်ဖြစ်၏။ လမ်းထိပ် တစ်လုံးတည်းရှိ၏။ ထိုရေဘုံပိုင်မှ ရေ ကို ခပ်ယူပြီး သုံးရ၏။

ကျွန်တော် ဖြတ်သန်းသွားရသော ရပ်ကွက်မှ အိမ်များသည် ထိုစဉ်က ကြည့်ခဲ့ရသော ပြဇာတ်ကန့်လန့်ကာ တွင် ဆွဲထားသော တိုက်အိမ်များကဲ့သို့ လှပ၏။ ရေချိုးခန်းပါ၏။

ကျွန်တော်သည် ထိုအိမ်ကြီးမျိုး တွင် နေချင်သောဆန္ဒများ ပေါ်လာ၏။ ထိုလမ်းများမှ လျှောက်တိုင်း ထိုအိမ် မျိုးတွင် တစ်နေ့တော့ နေနိုင်ရမည်ဟု စိတ်ထဲတွင် ကြုံးဝါးခဲ့၏။ ထိုအိမ်များ ထဲမှ အကြိုက်ဆုံး အိမ်ပုံစံကို သေချာ စွာ ကြည့်ထားခဲ့၏။

မှတ်ချက် ။ ကျွန်တော်အကြိုက် ဆုံး အိမ်ပုံစံမှာ ယခုထက်တိုင် မပြောင်း လဲသေးပါ။ ရှိနေပါသေးသည်။

မျက်စိထဲတွင် စွဲနေအောင် ကြည့် ၏။ ငါ တစ်နေ့ ကိုယ့်အိုးကိုယ့်အိမ် ထူထောင်ရမည်ဟု ကြုံးဝါးတိုင်း ထို အိမ်ပုံစံလေးကို မျက်စိထဲမှာ မြင်နေ၏။

စိတ်ထဲမှာ မြင်လာသောပုံစံကို စက္ကူပေါ်တွင် တစ်ခါတစ်ရံ ရေးဆွဲမိ၏။ ထိုပုံစံလေးကို အခြေခံပြီး အချို့နေရာ လေးတွင် လိုတိုးပိုလျှော့ လုပ်ကြည့်မိ၏။

ထိုသို့ အိမ်ကောင်းကောင်းနှင့် နေချင်သော ဆန္ဒပြင်းပြနေစဉ် နေအိမ် နှင့်ပတ်သက်သော စာတစ်ပုဒ်ကိုဖတ်မိ၏။

ချင်းချောင်းသူဌေးကြီးမှာ သမ္မန် ခတ်သူတစ်ဦးဟု သိရ၏။ နေ့ခင်းကာက် တွင် အနားယူချိန်တွဲ သမ္မန်ပေါင်းမိုး လေးအောက်တွင် အိပ်နေရာ သူ့ခြေ ထောက်မှာ နေရောင်ထိုးသဖြင့် ပူနေ၏။

သူက အိပ်နေရင်းနှင့် စဉ်းစား သည်ဆို၏။ ငါ့နယ်နော်၊ နေစရာအိမ် လေးတစ်ခုတောင် မရှိပါလား။ ငါအလုပ် လုပ်လို့ရတဲ့ငွေနဲ့ တစ်နေ့ အိမ်ဆောက် မယ်။ ဝါးလုံးလေးတွေဝယ်၊ ဓနိလေးနဲ့ တဲတစ်လုံးဆို မဆိုးပါဘူး။ ဟယ်... ဒါနဲ့ ဘယ်ဖြစ်ဦးမလဲ။ ထရ်ကာလေးနဲ့ လေးပတ်လည်တိုင်လေးနဲ့ ပျဉ်ခင်းလို့ အို... မဖြစ်သေးပါဘူး။ အိမ်ဆိုတာ တိုက်လိုဆောက်မှာ အို... တိုက်အိမ် ထက်ကြီးတာ နန်းတော်ကြီးလိုဆောက် နေမှဟု တစ်ထိုင်တည်း စဉ်းစားခဲ့သည် ဆို၏။

သူချမ်းသာလာသောအခါ ချင်း ချောင်းနန်းတော်ဆိုပြီး နန်းတော်ကြီး အဖြစ် ဆောက်နေခဲ့သည်ဟု ဖတ်မိ၏။

ကျွန်တော်လည်း ချင်းချောင်း သူဌေးနန်းတော်ကြီးနှင့် နေသည်ကို အားကျနေမိ၏။

ထိုကဲ့သို့ အားကျသောစိတ် ငယ် ထိပ်ကို ကပ်နေပါသော ကျွန်တော်သည် အိမ်ထောင်ရက်သား ကျပြီးသည်အထိ အိမ်ကောင်းကောင်းနှင့် နေချင်သော ဆန္ဒပြင်းပြနေသည်။

အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက်လည်း သွပ်မိုးထရ်ကာ ပျဉ်ထောင်အိမ်ကလေး နှင့် နေခဲ့လေ၏။

ထိုကဲ့သို့ နေလာခဲ့ရာ... တစ်နေ့ ကျွန်တော်သည် ဆရာ

ကြီးတစ်ဦးနှင့် စကားစပ်မိပြီး အိမ် ကောင်းကောင်းနှင့် နေထိုင်လိုကြောင်း ပြောမိ၏။ သူက...

“မင်းစိတ်ကူထဲက ရှိတဲ့အိမ်ပုံစံ လေးတစ်ပုံ ရှာပေါ့ကွာ။ အဲဒီမှာ မင်းတို့ မိသားစုပုံကိုကပ်၊ မင်းအမြဲတမ်း မြင်ရ ငယ်နေရာမှာ ကပ်ထား။ အဲဒီပုံကို ကြည့်တိုင်း ငါတစ်နေ့ ဒီအိမ်မျိုးနဲ့ နေ ရမယ်ဆိုပြီး ရွတ်ဆိုပေးကွာ” ဟု ပြော၏။

ကျွန်တော်က - “အဲဒီလို လုပ်ပေးတာနဲ့ လိုချင် တဲ့အိမ်က ရရောလား”

ဟု ကတ်တီးကတ်ဖွဲ မေးလိုက် ၏။ သူက -

“ဟ... အိမ်ကြီးတော့ ဘယ် ရောက်လာမလဲ။ မင်းက ဒီအိမ်မျိုးလို ချင်တော့ အလုပ်တွေကြီးစားလုပ်မယ်။ အလုပ်တွေကြီးစားတိုင်း ဒီအိမ်အတွက် ဆိုပြီး လုပ်မယ်။ အလုပ်က ပြန်လာတာ နဲ့ ဒီအိမ်ပုံစံလေးကြည့်ပြီး အမောဖြေ လို့ရတာပေါ့ကွာ” ဟု ပြန်ပြောလေ၏။

ကျွန်တော်လည်း ထိုနေ့မှစ၍ အိမ်ပုံစံလှလှ၊ ဓာတ်ပုံပိုစတာ တစ်ရွက် ပေါ်တွင် ကျွန်တော်တို့မိသားစုဓာတ်ပုံ ကိုကပ်ပြီး ကျွန်တော်တို့၏ အိပ်ရာ ဘေး နံရံတွင် ကပ်ထားလိုက်၏။

ထိုကဲ့သို့ ကပ်ထားပြီး နေ့စဉ် ကြည့်၏။ နေ့စဉ် ရွတ်ဆို၏။ ထိုကဲ့သို့ နေ့စဉ်ပြုလုပ်လာရာ ခြောက်လခန့် အကြာတွင် အိမ်ကောင်းကောင်း ဆောက်နိုင်ရန် အခွင့်အရေးတစ်ရပ် ပေါ်လာခဲ့လေတော့သတည်း...။

မောင်မောင်မြင့်အေး
www.burmeseclassic.com

မမြင်ရသော အဆိပ်မြားများ

ဘုန်းမီးနေလ

ယခုဖော်ပြမည့် ပညာရပ်သည် သိဒ္ဓိ၊ စွမ်းအား၊ နာမ်လောက စသည်တို့နှင့် လုံးဝမသက်ဆိုင်ပါ။ ၎င်းတို့၏ အကူအညီ၊ ထောက်ပံ့မှု၊ ဆက်နွယ်မှုလည်း မပါဝင်ပါ။ ဤပညာသည် သဘာဝလောကကြီးနှင့် ဟန်ချက်ညီစွာ ထိန်းညှိပြုပြင်၍ ကောင်းကျိုးကို ဖြစ်ပေါ်လာအောင် စီရင်သော နည်းစနစ် ဖြစ်၏။ အနောက်နိုင်ငံများတွင်ပါ တွင်ကျယ်စွာ အသုံးပြုနေပြီဖြစ်သော နည်းစနစ်တစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။

ပထမဆုံး မိမိ၏ နေထိုင်ရာအိမ်ကို အရင်လေ့လာကြည့်ပါ။ မိသားစုအတွင်း ကျန်းမာရေးချို့ချာသူ များနေပါသလား။ မိသားစုဝင်အချင်းချင်း ခဏ ခဏ စကားများခြင်း၊ တတောက်ကဆဖြစ်ခြင်းတွေ များနေပါသလား။ အလုပ်အကိုင်အခွင့်အလမ်းတွေ ပိတ်ပင်နေပါသလား။ လုပ်သမျှ အလွဲချည်းဖြစ်နေ၍ အရာမထင် ဖြစ်နေပါသလား။ ဝင်သမျှ ငွေတွေ အဖတ်မတင်ဘဲ ပြန်ထွက်သွားပါသလား။

ထို့အတွက် မိမိနေအိမ်ကို ဦးစွာ စစ်ဆေးရပေမည်။ ဆိုခဲ့ပြီသည့်အတိုင်း နာမ်လောကနှင့်မသက်ဆိုင်ဘဲ သဘာဝနှင့် ဟန်ချက်မညီညာမှုများကို ဟန်ချက်ညီအောင် လိုက်ထိန်းညီပေးရန် ဖြစ်ပေသည်။ ဤနေရာတွင် ကောင်းကျိုးထက် အဆိုးများကို ဖြစ်ပေါ်စေနေသော အနိစ္စတွေကို ဖယ်ရှားရှင်းထင်ပေးရပေမည်။ ထို့အတွက် “အဆိပ်မြား” များကို ဦးစွာ ရှာဖွေရပေမည်။

အလွယ်တကူ သတိထားမိသော နေရာများ၊ မထင်မှတ်ထားသော နေရာများမှ ဆိုးကျိုးကိုဖြစ်စေသော အဆိပ်

မြား၏ အန္တရာယ်ကို ဖော်ထုတ်ကြပါစို့။ သင်၏ အိမ်ကြီးသို့ ပတ်ဝန်းကျင်ပြင်ပမှ အဆိပ်မြားများ ဦးတည်ရောက်ရှိနေသလော၊ သင့်အိမ်တွင်းဖွဲ့စည်းမှုမှ အိမ်တွင်းပရိဘောဂပစ္စည်းများမှ မမြင်ရသော အဆိပ်မြားများ၊ ကံဆိုးစေသော အဆိပ်မြားများ ထွက်နေတတ်ပါသည်။

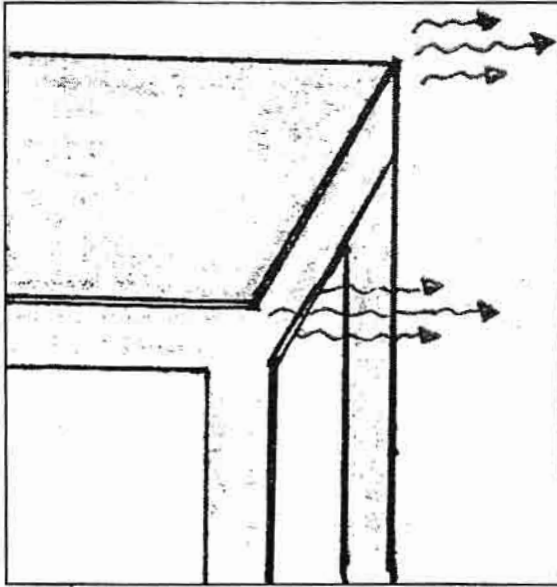
အဆိပ်မြားဟူသည် ချွန်ထွက်နေသော အရာများ ထွက်ပါသည်။ စားပွဲ၊ ခုံ စသည်တို့၏ ထောင့်စွန်းများ၊ အခန်းနံရံထောင့်စွန်းများ၊ လေးထောင့်တိုင်များ ၏ ထောင့်စွန်းများမှ အဆိပ်မြားထွက်နေတတ်၏။ မိမိနေအိမ်ဖွဲ့စည်းမှုသည် ကောင်းမွန်မှန်ကန်နေပါသော်လည်း ပတ်ဝန်းကျင်မှ အထူးသဖြင့် မိမိအိမ်၏ ရေတည့်တည့် မျက်နှာချင်းဆိုင်အိမ်မှ အဆိပ်မြားများသည် မိမိအိမ်ကို လာထိခိုက်နိုင်ပါသည်။

ထို့အတွက် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပါ ဂရုပြုလေ့လာရန် လိုပါသည်။ အဆိပ်မြားများကို ဖယ်ရှားရမည်။ သို့မဟုတ် တားဆီးကာကွယ်ရမည်။ သို့မဟုတ် တွန်းလှန်ရန် အကာအကွယ်တွေ ပြုလုပ်ရမည်။ မိမိအိမ်သို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှ ချွန်ထက်သော အရာများ ဦးတည်တား၊ မထားကို ရှာဖွေ၍ ကာကွယ်ရန်ဖြစ်သည်။

ဖော်ပြပါ ပုံများကို လေ့လာပါက အဆိပ်မြားထွက်ရာ ဘစ်မြစ်ကို တွေ့ရှိနိုင်ပါသည်။ မိမိနေအိမ်၏ ခြံတံခါးအဝင်ဝသည် အရေးကြီးသော မင်္ဂလာနေရာဖြစ်၍ ၎င်းနေရာအား အဆိပ်မြား ဝင်ရောက်နေခြင်း ရှိ၊ မရှိ ကြည့်ပါ။ ၎င်းရှေ့တည့်တည့်၌ ဝါးလုံးတစ်လုံး ထောင်စိုက်ထားခြင်း သို့မဟုတ်

www.burmeseclassic.com

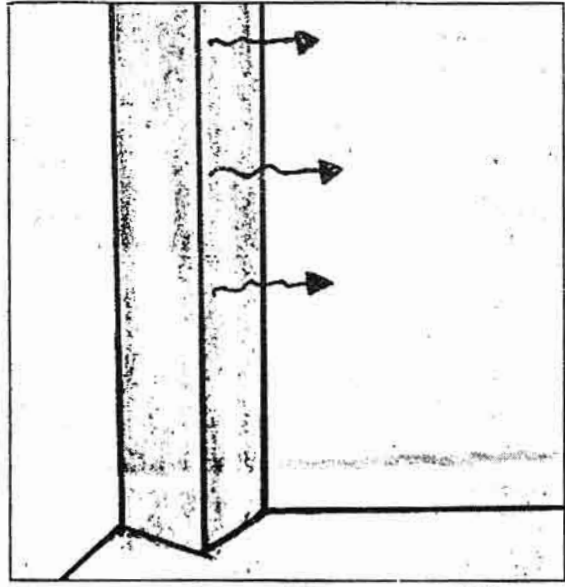

စားပွဲထောင့်စွန်းမှ ထွက်နေသော အဆိပ်မြား

ဓာတ်တိုင်တစ်တိုင်ရှိနေခြင်း သစ်ပင်တစ်ပင်ရှိနေခြင်းသည် လည်း အဆိပ်မြားထွက်နေပါသည်။ ရှေ့တည့်တည့် သစ်ပင် တစ်ပင် ရှိနေခြင်းသည် အဆိပ်မြားဖြစ်နေသော်လည်း သစ်ပင် တစ်ပင်ထက်ပိုနေပါက အဆိပ်မြားမဟုတ်တော့ပါ။ ထိုအတွက် အန္တရာယ်မရှိပါ။

ထိုမျှသာမက (T)ပုံသဏ္ဍာန် လမ်းဆုံလမ်းခွသည် လည်း အဆိပ်မြား ထွက်ရာအရပ်ဖြစ်၏။ ရှင်းလင်းသိသာ စေရန် ပုံကိုရှုပါ။ မိမိအိမ်သည် ဖြောင့်တန်းစွာဝင်လာသော အခြားလမ်းတစ်ခု၏ ထိပ်တည့်တည့်တွင် ရှိနေ၍ အဆိပ် မြား၏ တိုက်ခိုက်မှုဒဏ်ကို လျှို့ဝှက်စွာ ခံနေသည်။ သို့သော် အကယ်၍ မိမိအိမ်သို့ဦးတည်ဝင်လာသော လမ်းသည် ဖြောင့်တန်းမှုမရှိဘဲ အကွေ့အကောက်များ ရှိသောလမ်းဖြစ် ပါက ပြဿနာမရှိပါ။ အဆိပ်မြား မထွက်ပါ။

ထို့ကြောင့် မိမိအိမ်တစ်ခုတည်း သာမက ပြင်ပ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုပါ ထည့်သွင်းစဉ်းစားကြည့်ရှုရန်လိုသည်။ ပတ် ဝန်းကျင်ရှိ လမ်းများ၊ တံတားများ၊ ပတ်ဝန်းကျင်အိမ်၏ အမိုး စွန်းများ၊ တီဗီတိုင် များကိုပါ ကြည့်ရှုရမည်။ ၎င်းတို့မှထွက် နေသော အဆိပ်မြားဦးတည်ချက်သည် မိမိအိမ်သို့ ဦးတည် တိုက်ခိုက်မှုမရှိ လေ့လာရမည်။

တိုင်ထောင့်စွန်းမှ ထွက်နေသော အဆိပ်မြား

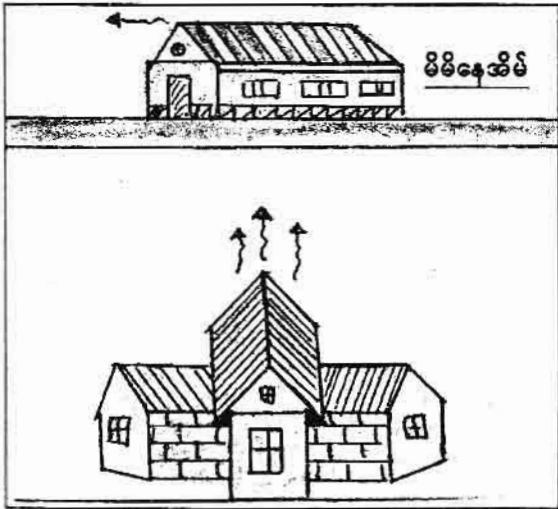
အဆိပ်မြားများဖြင့် တိုက်ခိုက်ခံနေရပါက မည်သို့ဖြစ် နိုင်ပါသနည်း။

အဖြေက ရှင်းပါသည်။ ကံဆိုးမည်။ ကံကောင်း ခြင်းများ ဝင်သင့်သလောက် မဝင်တော့။ အဖုအထစ်များ နေမည်။ တလွဲတချော် များမည်။ ကျန်းမာရေးချူချာမည်။ အိမ်သားများ မသင့်မတင့်ဖြစ်မည်။ အခွင့်အလမ်းတွေ လက်လွှတ်ရမည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ပျက်စီးလာမည်။ အခက်အခဲများလာမည်။ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် မသင့်မတင့် ဖြစ် လာမည်။ ငွေဝင်သော်လည်း ယိုပေါက်များစွာမှ ပြန်ထွက်မည်။ အိတ်ပေါက်နှင့် ဖားကောက်သလိုဖြစ်မည်။ ဤကား မမြင် ရသော အဆိပ်မြားများ၏ တိုက်ခိုက်ချက်များပင်တည်း။

အဆိပ်မြားရန်မှ ကာကွယ်ရန်

“အနာသိလျှင် ဆေးရှိ၏” ဆိုသည့်အတိုင်း အဆိပ်မြား ရန်မှ ကာကွယ်ရန်၊ တွန်းလှန်ရန်၊ ခုခံရန် နည်းစနစ်များရှိပါ သည်။ ဦးစွာ မိမိအိမ်အတွင်းကို အရင်စဉ်းစားကြမည်။ စားပွဲများ၊ ခုံများ၊ ဗီဒီယိုများ၊ ပရိဘောဂများ၏ ထောင့်စွန်းမှ ထွက်နေသော အဆိပ်မြား၏ ဦးတည်ရာလမ်းကြောင်းတွင် အိမ်သားများ အမြဲမနေသင့်။ သို့သော် ၎င်းအရာဝတ္ထုများ

www.burmeseclassic.com

သည်ကို တွေ့နေရပါသည်။ မှန်သည် ကောင်းသောဓာတ်များ အဝင်အထွက်ပြုရန်အတွက် အလွန်အရေးကြီးသော ပစ္စည်းဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မှန်ကို ချိတ်သင့်မှသာ ချိတ်ရမည်။ တပ်သင့်မှသာ တပ်ရမည်။ မလိုအပ်ဘဲ မတပ်ရ။ အဆိပ်မြားကို ကာကွယ်ရန်အတွက်သာသုံးရမည်။

သို့မဟုတ်ပါက မလိုအပ်ဘဲ လွဲမှားစွာ အသုံးပြုထားပါက ကောင်းသော ဓာတ်များ၊ ကံကောင်းမှုများ ပြန်ထွက်သွားနိုင်ပါသည်။ ထိုအချက်ကို သတိပြုလိုက်နာရန်လည်း အကြံပြုပါသည်။

မိမိအိမ် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ လာသော အဆိပ်မြားများ၏ဒဏ်ကို ဖော်ပြပါအတိုင်း “မှန်”ကိုအသုံးပြုနိုင်သည့်

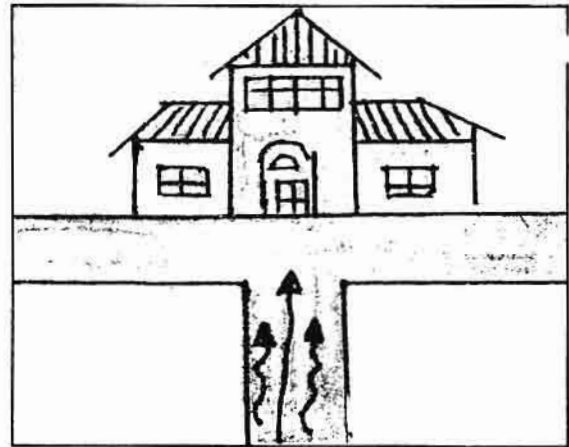
မျက်နှာချင်းဆိုင်အိမ်၏ အမိုးစွန်းမှ ထွက်နေသော အဆိပ်မြားသည် မိမိနေအိမ်သို့ ဦးတည်နေပုံ

၏ ထောင့်စွန်းများသည် ချွန်မနေဘဲ လုံးနေပါက ပြဿနာမရှိပါ။ မိမိအိမ်အတွင်းရှိ တိုင်များသည်လည်း လေးထောင့်ထက် အလုံးဖြစ်က ပိုသင့်မြတ်၏။

အကယ်၍ ထိုသို့ချွန်သောအရာများကို ပြုပြင်ရန် မလွယ်ပါက ပန်းအတုများ၊ ပန်းခြောက်များ၊ အိမ်တွင်းအလှဆင်ပန်းများဖြင့် ၎င်းထောင့်စွန်းရှေ့က ချလိုက်ပါက ကာကွယ်ပြီးသား ဖြစ်သွားပေမည်။ အိမ်တွင်းစိုက် ပန်းအိုးများလည်း ထားပေးနိုင်သည်။ အဓိကအချက်က ချွန်သော ထောင့်စွန်းများကို ဖျောက်ရန်သာ ဖြစ်သည်။

မိမိအိမ်ရှေ့တည့်တည့်မှ ဓာတ်တိုင်၊ သစ်ပင်၊ အိမ်အမိုးစွန်းတို့မှ ထွက်လာသော အဆိပ်မြား၏ရန်ကို ကာကွယ်ရန် အကောင်းဆုံးမှာ “ကြည့်မှန်” များ တပ်ဆင်အသုံးပြုခြင်းပင်။ မှန်တပ်ဆင်ရာတွင် တပ်ချင်သလိုတပ်ရန်မဟုတ်ပါ။ အဆိပ်မြားထွက်ရာ ဖာစ်မြစ်နှင့် ကြည့်မှန် တည့်မတ်စွာ ခို၍ တပ်ရန်ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် မှန်ထဲကြည့်က အဆိပ်မြားထွက်ရာ အရပ်ကို ပေါ်လွင်နေရမည်။

ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်၍ အကြောင်းအရာတစ်ခု ထို ဖြည့်စွက်တင်ပြလိုပါသည်။ ယခုအခါ၌ “လပ်ကီးမှန်” ဟူ၍ အိမ်အတော်များများ၏ မျက်နှာစာ၌ ချိတ်ဆွဲနေကြ

(T)ပုံ လမ်းဆုံမှ အဆိပ်မြားက တိုက်ခိုက်နေပုံ

အပြင် သစ်ပင်များ၊ ပန်းပင်၊ ပန်းအိုးများကိုလည်း ဉာဏ်ရှိသလို ကာကွယ်ထားနိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် ဆင်ရုပ်၊ မြင်းရုပ်စသော အရုပ်များလည်း ချထားနိုင်ပါသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ကြေးကံစရာကောင်းသော လျှို့ဝှက်ရန်သူ၊ မမြင်ရသော အဆိပ်မြားများ၏ရန်ကို ကောင်းစွာ သိရှိနားလည်၍ ကာကွယ်ကာ ကောင်းကျိုးခပ်သိမ်း ကြွယ်ဝလာနိုင်ပါစေဟု ဆန္ဒပြုလျက်...။

■ ဘုန်းမီးနေလ

အမြန်ရောင်းထွက်စေလိုသော်

အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ ဥယျာဉ် အစရှိသော မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သည့် အခြေပစ္စည်းများနှင့် ကြီးမားတန်ဖိုးမြင့်သော ကား၊ ယာဉ်၊ ရထားများကို အရောင်းအဝယ်ပြုသည့်အခါ တစ်ခါတစ်ရံ လွယ်လင့်တကူ အရောင်းအဝယ်ဖြစ်တတ်သော်လည်း အခန့်မသင့်သည့် အခါမျိုးနှင့် ကြုံရလျှင် မမျှော်လင့်ဘဲ ကြန့်ကြာတော့လွှဲ လွဲနေတတ်ပါသည်။

အခါခပ်သိမ်း၌ ငွေကြေးအခက်အခဲကြောင့်ဖြစ်စေ၊ မမျှော်လင့်ထားသော ဘဝအပြောင်းအလဲများကြောင့်ဖြစ်စေ၊ လုပ်ငန်းခရီး အကြံအစည်များကြောင့်ဖြစ်စေ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် အခြေပစ္စည်းများကို (သို့) တန်ဖိုးကြီးမားသော အထည်ပစ္စည်းများကို အမြန်ထုခွဲရောင်းချလိုသည့် အခါမျိုး၌ အချိန်ကုန် ကြန့်ကြာ နှေးကွေးနေလျှင် ရောင်းလိုသည့်ပစ္စည်းများကို လျင်လျင်မြန်မြန် ရောင်းထွက်စေနိုင်မည့် ဂါထာတော်ကို တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

အထက်ပါ ဂါထာတော်ကို တနင်္ဂနွေသားသမီးဖြစ်လျှင် တနင်္ဂနွေနေ့မှစ၍၊ တနင်္လာသားသမီးဖြစ်လျှင် တနင်္လာနေ့မှစ၍၊ ထိုအတူ အခြားနေ့နံနက်သားသမီးများသည်လည်း မိမိတို့၏ နေ့နံနက်မှစ၍ အိမ်ဘုရားတွင် ရွှေဝါရောင် ဖယောင်းတိုင်တစ်တိုင် ထွန်းညှိပူဇော်ထားပြီး နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညနေတစ်ကြိမ် ခုနစ်ခေါက်ရွတ်ဆိုပေးရမည်။

ဂါထာတော်ကို ခုနစ်ခေါက်ရွတ်ဆိုပြီးလျှင် ကျွန်တော်၊ ကျွန်မ ဘယ်နေ့သားသမီးပိုင်ဆိုင်သော အိမ် (သို့) ရောင်းလိုသော အဘယ်မည်သော ပစ္စည်းကို သူတော်ကောင်း အခါကောင်းနှင့်ကြုံပြီး ပေါက်ဈေးအမှန်ဖြင့် အမြန်ဆုံး ရောင်းထွက်နိုင်ပါစေဟူ၍ ဆုတောင်းပေးပါ။ ရောင်းလိုသည့် တန်ဖိုးကြီးပစ္စည်းများ လျင်မြန်လွယ်ကူစွာ ရောင်းထွက်စေနိုင်ပါလိမ့်မည်။

ယန်းလို စမ်းလို လမင်းလို သာယာချမ်းမြေ့ကြပါ။

ဥုံသဗ္ဗေ သင်္ခါရ အနိစ္စ
ဥုံသဗ္ဗေ လာဘံ ဘဝိဿတိ။

အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

ကိုယ်ပိုင်အိမ်ခြံမြေနှင့်

နေချင်သလား

ဓလေ့သုတ်ကို ချွတ်ဖတ်ဖွား

ဆောင်းကလေး(တရားရေး)၊ ဇေယျအပတ်စဉ်(၆၄)

လူတိုင်း ကိုယ်ပိုင်အိမ်ခြံဝင်းလေးနှင့် နေချင်ကြပါသည်။ (ရိုပြီးသူများကို မဆိုလိုပါ) စာရေးသူ၏ ကိုယ်တွေ့မို့ ရေးသားလိုက်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်များတွင် ပရိတ်တရားတော်သည် အထက်မြတ်ဆုံး၊ အန္တရာယ်အကင်းဆုံး ဖြစ်သည်။ ပရိတ်တရားတော်ကို မရွတ်ချင်သူများလည်း ရွတ်ချင်လာအောင် ချွတ်နေသူများလည်း ပို၍သဒ္ဓါတိုး၍ ရွတ်ပြီးရင်း ရွတ်ချင်လာအောင် ဤဆောင်းပါးကို ရေးသားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပရိတ်ကြီး ဆယ့်တစ်သုတ်တွင် သူ့အကျိုး သူ့အာနိသင်နှင့်သူ ရှိသည်။ သို့သော် ဤနေရာ၌ ဓလေ့သုတ် ပရိတ်တော်ကိုသာ အလေးပေး၍ ဖော်ပြသွားပါမည်။ ဓလေ့သုတ် ပရိတ်သည် ပါဠိစကားဖြစ်၍ မြန်မာလို

အောင်လံ၊ အောင်တံခွန် အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ ဓလေ့သုတ်သည် အခြားသော ပရိတ်များနှင့် မတူသော ထူးခြားချက် ရှိသည်။ အခြားပရိတ်များသည် အကြောင်းအရာအဖြစ်အပျက်ကို အခြေခံ၍ ဟောကြားခြင်း ဖြစ်သော်လည်း ဓလေ့သုတ်ပရိတ်မှာ မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းတို့အား ခေါ်တော်မူ၍ စုရုံး၍ ဟောကြားတော်မူသော ပရိတ်တော်ဖြစ်သည်။ ပရိတ်တော်တွင် “ဘဂဝါတိက္ခ၊ အာမဇ္ဇေသိဘိက္ခဝေါတိ” ဟူ၍ ပါရှိ၏။ ပရိတ်အမွမ်းတွင် “ယဿ နဿ ရဏေနာပိ”အောက်မေ့ရုံမျှဖြင့် ဟူသော ပါဠိစာသားအရ ထိုပရိတ်တော်ကို အောက်မေ့ရုံမျှဖြင့် ဘေးအန္တရာယ်အသွယ်သွယ်မှ လွတ်ကင်းနိုင်ကြောင်း ဖွင့်ဆိုထားသဖြင့် နေ့စဉ် အာစိဏ္ဍကံဝတ်ထား

၍ ပွားများလျှင် ဆိုဖွယ်ရာ မရှိတော့ပါ။ ဓလေ့သုတ် ပရိတ်တော်တွင် နှိုင်းယှဉ်ချက်ဖြင့် ဖော်ပြထား၏။ သိကြားမင်းသည် ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ မကင်း၊ အဝီတ ရာဂေါ၊ အဝီတ ဒေါသော၊ အဝီတ မောဟော၊ မြတ်စွာ ဘုရားရှင်သည် ကင်းသောရာဂရှိ၏။ ကင်းသော ဒေါသ ရှိ၏။ ကင်းသော မောဟရှိ၏။ ဝီတရာဂေါ၊ ဝီတ ဒေါသော၊ ဝီတမောဟော၊ လောကတွင် ဘုရားတည်း ဟူသော ရတနာသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်ကြောင်း ရတနာ သုတ်အစတွင် “ယံကိ ဝိဝိတ္တံ ဣဝေါ၊ ဟုရံဝါ၊ သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ၊ နနောသမံအတ္ထိ တထာ ဂတေန၊ ဣဒမ္ပိဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊ ဧ တေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု”ဟု ဟောကြားထား၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ လူ့ပြည် ဌိလည်းကောင်း၊ နဂါးပြည်၊ ဂဠုန်ပြည် အစရှိသည်တို့၌ လည်းကောင်း၊ နတ်ပြည်တို့၌လည်းကောင်း နှစ်သက် ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော အဖိုးအနတ္တ ထိုက်တန်သော ဓလေ့ကိစ္စရတနာတို့သည် ရှိ၏။ သုံးလောကထွတ် ထား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားနှင့်တူသော ဥစ္စာရတနာသည် မရှိ။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်သာလျှင် လောကီရတနာ အဖြာဖြာတို့ထက် ကဲလွန်သာမြတ် ချီးမွမ်းအပ်သော ကိုး ကွယ်ရာ ရတနာအစစ်ကြီး ဖြစ်တော်မူပေ၏။ ထို့ကြောင့် လောကသုံးပါးတွင် အမြတ်ဆုံးရတနာမှာ ရတနာမြတ် သုံးပါး ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာတို့ပင် ဖြစ်၏။ ရတနာ၏ အနက်သဘောမှာ (၁) အကြင်အရာသည် အရိုအသေ အလေးအမြတ် ပြုအပ်၏။ (၂) အဖိုးများစွာလည်း ထိုက် တန်၏။ (၃) အတုလည်း မရှိ။ (၄) တွေ့မြင်ဖို့ရန်လည်း ခဲယဉ်း၏။ (၅) မြတ်သောသူတို့သာ သုံးဆောင်ရာလည်း ဖြစ်၏။ “လေးစားမြတ်နိုး၊ အဖိုးထိုက်တန်၊ တုမဲ့ဟန်နှင့် မြင်ရန်ခဲလတ်၊ သူမြတ်တို့သာ သုံးဆောင်ရာ ရတနာ အနက်ငါး”ဟူ၍ သပြေကန်ပရိတ်ကြီး နိဿယသစ်မှာ ဖော်ပြထားပါသည်။ ဓလေ့သုတ်တော်တွင် အမြတ်ဆုံး သော ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်တော်များကို ဖော်ပြ ထားသဖြင့် ပြောဖွယ်ရာ မရှိနိုင်ပါ။ အမြတ်ဆုံးသော အကျိုးကို လိုချင်လျှင် အမြတ်ဆုံးသော ပူဇော်မှုကို ပြုပါ။

အမြတ်ဆုံးသော ပူဇော်ခြင်းမှာ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ တည်းဟူသော ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ပူဇော်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ဓလေ့သုတ်သည် ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်တော်များကို ဖွင့်ဆိုထားသဖြင့် ဗုဒ္ဓနုဿတိ၊ ဓမ္မာ နုဿတိ၊ သံဃာနုဿတိလည်း အလိုလို ပါပြီးသား ဖြစ် သွားသည်။ ပညာအရာတွင် ဧတဒဂ်ပေးခြင်း ခံရတော်မူ သော အရှင်သာရိပုတ္တရာမထေရ်၏ ပညာရပ်ကြောင်း ဥပနိဿယအကြောင်း အထောက်အပံ့သည် အနောမ ဒသီ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်တော်ကို ဂါထာသီကုံး ၍ ချီးကျူးဖွဲ့ဆို ပူဇော်ခဲ့သော အကျိုးကြောင့်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပညာဉာဏ်ကြီးမားလိုလျှင် ဂုဏ်တော်များကို ပွားများပါ။ ကျမ်းဂန်တွင် ဘုရားဂုဏ်တော် ပွားများခြင်း ကြောင့် ရရှိနိုင်သော အကျိုးတရားများမှာ “စေတီအတူ၊ စိတ်မူတည်ကြည်၊ ရောက်မည်နတ်ရွာ၊ တွေ့ခါသိလွယ်၊ မြတ်နွယ်အမျိုး ရိုကျိုးခံရ၊ ပြည့်ဝအင်္ဂါ၊ ဆင်းလှစွာဖြင့် ကာယခံတွင်း ကြိုင်သင်းမွေးကြူ၊ ကြီးမူပညာ၊ နက်စွာ၊ ထက်၊ ရွှင်၊ လျင်မြန်၊ ဆန်းကြယ်၊ ကောင်းကြွယ်စကား ဆိုနိုင်ငြားသည် ဘုရားဂုဏ်တော် ပွားကျိုးတည်း”ဟူ၍ မိန့်ဆိုထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဂုဏ်တော်ကို ပွားများ လျှင် လောကီ၊ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသော ကောင်းကျိုး များကို ခံစားရမည်ဖြစ်ပါသည်။ သုဘူတိရဟန္တာမထေရ်

“ခွေးသားရော စားဖူးသလား”
 “မစားဖူးပါဘူး ဘုရား”
 “အဲ . . . ရွှေက ခွေးသား
 မစားလို့ အခု မစားချင်ဘူး။
 အခု မစားချင်လို့ အခု မစားဘူး။
 နောင်ကိုလည်း စားရဦးမှာ
 မဟုတ်ဘူး”

သည် ဘုရားဂုဏ်တော်ကို ပွားများခဲ့သဖြင့် နတ်စည်းစိမ် သိကြားမင်းစည်းစိမ်တို့ကို အကြိမ်ကြိမ်ခံစားရပြီး ဂေါတမဘုရားလက်ထက်တွင် ရဟန္တာဖြစ်တော်မူပါ သည်။ ဓဇဂ္ဂသုတ်၏ နောက်ဆုံးတွင် “အရညေ ရုက္ခမူ လေဝါ၊ သုညာဂါရေဝ၊ ဘိက္ခဝေါ အနုဿရေထသမ္ပန္နံ” အရညေ - လူသူကင်းပြတ် တောအရပ်၌လည်းကောင်း၊ ရုက္ခမူလေဝါ - လူသူကင်းရှင်း သစ်ပင်ရင်း၌လည်း ကောင်း၊ သုညာဂါရေဝါ - အသံကင်းပြတ် ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌လည်းကောင်း၊ သပုဗ္ဗံ - ချီးအံ့မကုန် ငါဘုရား၏ ကျေးဇူးဂုဏ်ကို အနုဿရေထ - အဖန်တလဲလဲ စွဲမြဲနိစ္စ အောက်မေ့ကြကုန်လော့။ ဓဇဂ္ဂသုတ်ကို နေ့စဉ် ဝတ် ထား၍ ပွားများပါ။ ဓဇဂ္ဂသုတ်ကို ရွတ်ခြင်းကြောင့် ကြောက်ရွံ့စိတ်များ ကင်းခြင်း၊ ရဲရင့်စိတ်များ ပေါ်လာ ခြင်း၊ စစ်ပွဲတွင် အောင်နိုင်ခြင်း၊ အတိုက်အခံ အနှောင့် အယှက်များကို အနိုင်ရခြင်း၊ မကောင်းဆိုးဝါး၊ ဘီလူး၊ သဘက်၊ တစ္ဆေ၊ သရဲတို့ မနှိပ်စက်နိုင်ခြင်း၊ သူ့ခိုး၊ ဓားပြ ရန်မှ ကင်းဝေးခြင်း စသည်အကျိုးဟုများကို ရရှိ စေပါသည်။ ဤနေရာ၌ ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါ ဆိုသည့်အတိုင်း မင်္ဂလသုတ်တွင် မင်္ဂလာအကြောင်းကို ဟောကြားထားသည်။ ကျက်သရေ မင်္ဂလာရှိလိုလျှင် မင်္ဂလသုတ်ကို ရွတ်ကြသည်။ မေတ္တာသုတ်သည် မေတ္တာ ဘာဝနာပွားများသူတို့ လိုက်နာရမည့် ကျင့်ဝတ်များ၊ မေတ္တာပွားပုံတို့ကို ဖော်ပြထားသည်။ ရတနသုတ်သည် ရတနာမြတ်သုံးပါးအကြောင်းကို ဟောကြားထားသည်။ စသည်ဖြင့် သူ့အကြောင်းရာနှင့်သူ ရှိသည်။

ဓဇဂ္ဂသုတ်ဆိုသည်မှာ ပါဠိဖြစ်၍ မြန်မာလို အလံတံခွန်၊ တံခွန်အဖျားဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ အောင်လံ၊ အောင်တံခွန်၊ အောင်မြင်လိုသူများ ဓဇဂ္ဂ သုတ်ကို များများရွတ်ဖတ်ပေးပါဟု စာရေးသူမှ စေတနာ ချွေထား၍ အကြံပေးလိုပါသည်။ စာမေးပွဲအောင်မြင် လိုကြသူများ အင်တာဗျူးအောင်မြင်လိုသူများ၊ ကျောက် အောင်ချင်သူ စသည်ဖြင့် အောင်ချင်သူများ နေ့စဉ် နှုတ်ပွားပါ။ မြတ်စွာဘုရား၏ တရားတော်သည် အစိန္တေ

ယုဖြစ်သည်။ စိတ်ဓာတ်ကျနေသူများ ရွတ်သင့်သည်။ စိတ်ဓာတ်ကျနေသူများမှာ စီးပွားရေး အဆင်မပြေလို့၊ အလုပ်အကိုင်မကောင်းလို့၊ လူမှုရေး အဆင်မပြေလို့၊ စိတ်ဓာတ်ကျခြင်း အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ရှိပါသည်။ ပရိတ် တော်ကို ရွတ်ဖတ်မည်ဆိုပါက အကြံပေးလိုသည်မှာ ပထမတွင် ထုံနေအောင် လုပ်ပါ။ ထုံပြီးလျှင် နေ့စဉ် ရွတ်ပါ။ စာရေးသူ စတင်ရွတ်ဖတ်စဉ်က တစ်ကြိမ်လျှင် ၁၀ ခေါက်နှုန်းဖြင့် တစ်ရက်လျှင် ၁၀ ကြိမ် ၁၀ ရက် တိတိ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ စတင်ရွတ်ဖတ်ပါသည်။ ၁၀ ကြိမ် ပြည့်ပြီးနောက်ပိုင်း၌ တစ်နေ့လျှင် ၁၀ ခေါက်နှုန်းသာ နေ့စဉ်ရွတ်သွားပါသည်။

စာရေးသူ၏ ထူးဆန်းသော အတွေ့အကြုံကို တင်ပြပါမည်။ ယခုလက်ရှိနေထိုင်သော အိမ်နှင့်ခြံကို မမျှော်လင့်ဘဲ ရလိုက်ပါသည်။ နောက်မှ သိရသည်မှာ ပိုင်ရှင်က လွှဲအပ်ထားသူထံသို့ ဝယ်ယူလိုသူ လေးငါး ခြောက်ဦးလောက် လာသော်လည်း မရောင်းဘဲ စာရေး သူနှင့် စကားစပ်မိရာမှ ဖြန်းစားကြီး ဝယ်ဖြစ်သွားပါ သည်။ ရောင်းချသည့် ဈေးနှုန်းမှာလည်း သက်သာပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းမွန်၍ အေးအေးချမ်းချမ်းဖြင့် တရားထိုင်၊ ပုတီးစိပ်ရန်ကောင်းသော နေရာလည်း ဖြစ် ပါသည်။ တက္ကသိုလ်သျှင်သီရိ၏ “ပရိတ်တန်ခိုး၊ ပရိတ် အကျိုး” စာအုပ်၊ စာမျက်နှာ ၂၄၂ တွင် ရွာဦးကျောင်း ဆရာတော်မှ သူ၏ငယ်တပည့်အား “အဲဒီပရိတ်ကို စွဲစွဲ မြဲမြဲရွတ်ပါ။ ဇွဲကြီးစွာ မမေ့မလျော့ ရွတ်ပါ။ အန္တရာယ် ကင်းမည်။ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရားဂုဏ်တော်၊ သံ ဃာဂုဏ်တော်ဖြစ်၍ အလွန်အကျိုးရှိသည်။ လောကီ လာဘ်လာဘလည်း အကျိုးရှိမည်” ဟု မိန့်ကြားတော် မူပါသည်။ ဓဇဂ္ဂသုတ်မှာ ရှည်လျားသဖြင့် အရေးကြုံ လျှင် “ဓဇဂ္ဂပရိတ္တံ မံ ရက္ခတု” ဓဇဂ္ဂသုတ် အကျွန်ုပ်ကို စောင့်ရှောက်ပါစေဟု ဆိုလိုက်ရုံနှင့် လုံလောက်သည်။ ပရိတ်တော်၏ အမွမ်းတွင် အောက်မေ့လိုက်ရုံမျှဖြင့် ကောင်းကင်တွင်နေငြားသော်လည်း မဟာပထဝီမြေကြီး အပေါ်၌ ထောက်တည်ရာရ နေထိုင်ကြကုန်သကဲ့သို့။

ယုတ်မာဆိုးညစ် ဘီလူး၊ ခိုးသူ စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော အလုံးစုံသော ဥပဒေဝေါဟာရ လွတ်မြောက်ကြသူတို့မှာ “ဂဏနာစ” ဂဏန်းမှတ်ချက် အရေအတွက်သည်လည်း “နတ္ထိ” မရှိဟူ၍ ဖော်ညွှန်းထားပါသည်။ ပရိတ်တော်၏ တန်ခိုးသည် စကြာဝဠာ ကုဋေတစ်သိန်းတိုင်အောင် အာဏာစက် ယုံနှံ့ပါသည်။ ရတနာသုံးပါး၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကို ယုံကြည်သော အကြင်သူသည် အကြင်အရပ်ဒေသ၌ ရတနာသုံးပါးအပေါင်း၏ မွန်မြတ်သော ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့ကို ဖွင့်ဆိုချီးကျူး၏။ ထိုသူအား ထိုအရပ်ဒေသ၌ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာခြင်း၊ အနာရောဂါ ကင်းခြင်း၊ အကျိုးစီးပွားတို့သည် အခါခပ်သိမ်း ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။

“ဝတ္ထုတ္တယဿ ယေ ယတ္ထ၊
သံ ဝဏ္ဏေတိ ဂုဏုတ္တမေ။
တဿတတ္ထ သုခါရောဂါ၊
သောတ္ထိယော ဟောန္တိ သဗ္ဗဒါ”

ပရိတ်တော်ကို နေ့စဉ်ရွတ်ဖတ်ပွားများပါက ယတြာချေနေစရာမလိုဟု ထင်ပါသည်။ အရေးကြုံမှ ထလုပ်ခြင်းထက် ကြိုတင်ကာကွယ်ခြင်းက ပိုကောင်းသည်။ ကောင်းတာလုပ်လျှင် ကောင်းကျိုးဖြစ်မည်။ အကြောင်းကောင်းလျှင် အကျိုးကောင်းပါမည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နည်း၊ ပဋ္ဌာန်းနည်းအရလည်း အကြောင်းနှင့် အကျိုးသာရှိသည်။ အကြောင်းမရှိဟုယူလျှင် အဟေတုကဒိဋ္ဌိ၊ ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးမရှိဟုယူလျှင် နိတ္ထိဒိဋ္ဌိ ဖြစ်မည်။ အကျိုးကောင်းစေလိုလျှင် အကြောင်းကောင်းအောင်သာ လုပ်ပါ။ ဤနေရာ၌ ပဋိပတ်အရာ၌ ထင်ရှားကျော်ကြားတော်မူခဲ့သော စွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပဋ္ဌာန်းတရားတော်ဖြင့် နိဂုံးချုပ်ပါမည်။ စွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ရန်ကုန်သို့ ခေတ္တကြွစဉ် နိုင်ငံကျော်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦးက လျှောက်ထား၍ ဖြေကြားလိုက်သည်မှာ “ရှေ့က ဘုန်းတော်ကြီးနှင့် တွေ့ခဲ့ဖူးလို့ အခုတွေ့ချင်တယ်။ အခုတွေ့ချင်လို့ တွေ့ရပြန်တယ်။ နောင်ကိုလည်း တွေ့ရဦးမယ်”

“ဒကာကြီး . . . အသားများ စားဖူးသလား”
“စားဖူးပါတယ် ဘုရား”
“အဲ . . . ရှေးက ဝက်သားကို စားဖူးလို့ အခုစားချင်တယ်။ စားချင်လို့ စားရပြန်တယ်။ နောင်ကိုလည်း စားရလေဦးမယ်”

“ခွေးသားရော စားဖူးသလား”
“မစားဖူးပါဘူး ဘုရား”
“အဲ . . . ရှေ့က ခွေးသားမစားလို့ အခု မစားချင်ဘူး။ အခုမစားချင်လို့ အခု မစားဘူး။ နောင်ကိုလည်း စားရဦးမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ရှေ့ကလည်း ဒိတရားမျိုး နာခဲရလို့ ခုနာချင်တာ။ ခုနာချင်လို့ နာရပြန်တယ်။ နောင်ကိုလည်း နာရဦးမယ်”

“ဒါ အနန္တရ၊ သမနန္တရ၊ သဟဇာတ၊ အညမညပစ္စည်းဆက်မသွားဘူးလား”
“ကင်းတာကိုလည်း ကျေးဇူးပြုလိမ့်မယ်။ မကင်းတာကိုလည်း ကျေးဇူးပြုလိမ့်မယ်။ မကင်းတာက သင်္ခတဓာတ်၊ ကင်းတာက အသင်္ခတဓာတ် မဟုတ်လား”

“အဲဒါ အတ္ထိပစ္စယော၊ နတ္ထိပစ္စယော၊ ဝိဂတပစ္စယော၊ အဝိဂတပစ္စယောလို့ ခေါ်တယ်”

ဆရာတော်ကြီး အမိန့်ရှိလိုက်သည်မှာ အလွန်မှတ်သားစရာ ကောင်းပါသည်။ ယခုလည်း ဇေဂ္ဂသုတ် ပရိတ်တော်ကို ယခင်က ရွတ်ခဲ့ဖူးလို့ ရွတ်ချင် စိတ်ပေါ်တာ။ ရွတ်ချင်စိတ်ပေါ်လို့ အခုရွတ်တာ။ နောင်ကိုလည်း ရွတ်ရဦးမယ်။

“နိဗ္ဗာန် ဥပနိဿယ ပစ္စယေန ပစ္စယော”

ဆောင်းကလေး(တရားရေး)ဇေယျအပတ်စဉ်(၆၄)

မိုးငြိမ်းအကိုးအကား

- (က) တွံတေးပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်နိဿယ
- (ခ) ဥပ္ပါတသန္တိကျမ်း
- (ဂ) သပြေကန်ပရိတ်ကြီးနိဿယသစ်
- (ဃ) ဆရာကြီး ဦးသုခ၏ ရတနသုတ်

ဧည့်ဆိုးဆိုးလျှင် သည်လို့နှင်

▲ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

“အမှန်အတိုင်းပြောရရင် သင်း
တို့ လက်မခံချင်တော့တာ အမှန်ပဲ
ဆရာမိုး”

“အိမ်သာလို့ ဧည့်လာတဲ့ဥစ္စာပဲ
ထွယ်၊ မင်းတို့မှာလည်း စားနိုင်
သောက်နိုင်ဥစ္စာပဲ”

“ကျွေးမွေးရလို့ ကုန်ခန်းရတာ
အကြောင်းမဟုတ်ပေမဲ့ အနေအထိုင်
မတတ်၊ အလိုက်ကမ်းဆိုးမသိဆိုတော့
ကျွန်တော်က မိတ်ဆွေရင်းဆိုပေမဲ့
အိမ်က အိမ်ရှင်မကတော့ မကြည်ဖြူ
တော့ဘူး၊ သင်းကြောင့်ပဲ ကျွန်တော်

တို့လင်မယား ကွဲလိမ့်မယ် ထင်တယ်
ဆရာမိုး”

သန်လျင်တွင် အခြေချနေထိုင်
သော ဘိုကလေးသား ကိုမြင့်အားက
ကျွန်ုပ်၏ အလုပ်ခန်းသို့ မမျှော်လင့်ဘဲ
ရောက်ချလာကာ အထက်ပါအတိုင်း

ညည်းညူလေတော့၏။ အကြောင်းရင်းခံက ဤသို့ဖြစ်၏။ ကိုဝင်းလှိုင်ဟု အမည်သညာရှိသော ၎င်း၏မိတ်ဆွေသည် လင်မယားချင် ကတောက်ကဆဖြစ်ကာ အိမ်ပေါ်မှဆင်းလာပြီး ကိုမြင့်မား၏နေအိမ်၌ အခန့်သင့်နေကာ သူ့ကိုယ်သူ ဒုက္ခသည်ဟု အမှတ်မထားတော့ဘဲ ပျော်ပွဲစားထွက်လာသည့် အလား ကာလအတန်ကြာသောင်တင်နေခြင်းဖြစ်၏။ ကိုဝင်းလှိုင်သည် ယောက်ျားတို့ကြိုက်အပ်သော ကိစ္စမှန်သမျှကို လွန်လွန်ကျူးကျူးကြိုက်၏။ အဝတ်တစ်စည်ကိုယ်တစ်ခုနှင့် ခြုံတစ်ပြားမှ ပါမလာဘဲ အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းလာပြီးသည့်သမယ စီးကရက်ကို လက်ကြားမှ မချ။ ကွမ်းယာကိုလည်း ဈေးကြီးပေးရသော စင်ဂနယ်၊ လေးညှင်း၊ ဖာလာတို့ဖြင့် ဝါးသေး၏။ မနက်ခင်းရောက်လျှင် အဆာပြေဟုဆိုကာ မုန့်ဟင်းခါးကို ငါးဖယ်၊ ဘဲဥ၊ အကြော်ခုံတို့ဖြင့် တွယ်၏။ လက်ဖက်ရည်ရှယ်ကို ကျိုက်၏။ ထမင်းချိန်ဆိုလျှင်လည်း ဟင်းကောင်းကျွေးကောင်းကို တောင့်တ၏။ နေ့လယ်ခင်း၌ ပန်ကာကို မရပ်မနားဖွင့်လျက် ဗီဒီယိုကြည့်၏။ ကာရာအိုကေ ဟဲ၏။ ညရောက်လျှင် ကိုမြင့်မားအား လည်ပင်းညှစ်လျက် အရက်တိုက်ခိုင်းတတ်ပြန်၏။ အိပ်တော့လည်း ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ကုလားသေ ကုလားမော။ ချိုးရေကလေး၊ အိမ်သာရေကလေးပင် ဖြည့်ဖော်မရ။ အိမ်အလုပ်ကို ဘာတစ်ခုမှ ဝိုင်းမကူ။

သည်လိုမျိုး လူ့အဖိုးတန်ကြီးကို အဘယ်အိမ်ရှင်သည် သွေးသားရင်းချာ မဟုတ်ပါဘဲနှင့် ရေရှည်လက်ခံနိုင်ပါမည်နည်း။

“အဲဒီတော့ ဆရာမိုးရယ်၊ ဝင်းလှိုင်ဆိုတဲ့ ဧည့်ဆိုးကို ဆရာမိုးလေ့လာထားတဲ့ အင်္ဂလိပ်ဇာပေဒင်ပညာနဲ့ အိမ်ပေါ်က သူ့ဘာသူ ဆင်းသွားအောင် စီစဉ်ပေးပါဦး။”

စင်စစ် လူတစ်ဖက်သားအပေါ်တွင် ထိခိုက်နစ်နာသွားစေအောင် ကျွန်ုပ်မလုပ်လိုလှပါချေ။ သို့သော်ငြား ကျွန်ုပ်မှ မကူညီလျှင် ကိုမြင့်မားတို့ အိမ်ထောင်ရေးအခြေအနေမှာ လူပေါ်ကြော့ ဝင်းလှိုင်ထက် ဆိုးရွားသွားနိုင်သည်မို့ ကျွန်ုပ်လည်း ကူညီရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်မိပါတော့၏။

“ဒါဖြင့် ခုကို အိမ်ပြန်ရောက်ရင် ဒီလိုလုပ်”

“ပြောပါ ဆရာမိုး၊ သေသေချာချာမှတ်ပြီး လုပ်ပါမယ်”

“ဝင်းလှိုင်ဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဟူးသား၊ ဒီတော့ သူ့နေနံ့တူ အသားဖြစ်တဲ့ ဝါးအပေါ်မှာ သူ့နာမည် ‘ဝင်းလှိုင်’ ဆိုတာကို ရေးလိုက်။ ရေးပြီးရင် အဲဒီဝါးကို စတုရန်းအသားဖြစ်တဲ့ ထန်းသား၊ ဒါမှမဟုတ် ထိန်သားနဲ့ ရိုက်ထည့်လိုက်။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ် တန်းခနဲ ပြေးပြီသာမှတ်”

ကိုမြင့်မားလည်း ကျွန်ုပ်ပြောဆိုသမျှကို သေသေချာချာမှတ်သားပြီး သကာလ သူ့အိမ်ပြန်ရောက်လေသောအခါ တစ်သဝေမတိမ်မီး လုပ်လေတော့၏။ နောက်ရက်ရောက်သော် ကျွန်ုပ်ထံရောက်လာပြီး “ဆရာမိုးရေ ဝင်းလှိုင်တော့ ကျွန်တော့်ဆီက လမ်းစရိတ်တောင်းပြီး သူ့အိမ်သူပြန်ချသွားပြီ” ဟု သတင်းပေးလေတော့၏။ စာရှုသူတို့အနေဖြင့် ဧည့်ဆိုးများ၏ဒဏ်မှ ကင်းလွတ်ရလေအောင် လုပ်ကိုင်နိုင်ရန်အတွက် အောက်ပါနည်းကလေးကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါ၏။

ဧည့်ဆိုး၏ မွေးနံ	နာမည်ရေးရန်အသား	ရိုက်ရမည့် စတုရန်းအသား
တနင်္ဂနွေ	အုန်းသား၊ အင်သား	ဝါးလုံး၊ ရှားသား
တနင်္လာ	ကံ့ကော်သား၊ ကုက္ကိုသား၊ ကြံသား	ပေါက်သား
အင်္ဂါ	ဆီးသား	သီးသား
ဗုဒ္ဓဟူး	ဝါးသား	ထန်းသား၊ ထိန်သား
ကြာသပတေး	ပေါက်သား	အုန်းသား
သောကြာ	သီးသား၊ သီဟိုဠ်သား	ကံ့ကော်သား
စနေ	ထန်းသား	ဆီးသား

■ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

သည့်လတွေ့မှာ အိမ်ဆောက်ပါ

■ သုတေသီဆရာငြိမ်း

အသက်အရွယ် ထောက်လားပြီဖြစ်သော်လည်း တစ်ကိုယ်ရေသန်ရှင်းမှု၊ ကျန်းမာရေးလိုက်စားမှုတို့က ကျွန်ုပ်၏ ကျန်းမာရေးကို ဒေါင်ဒေါင်မြည်စေသေးတော့သည်။ သို့ရာတွင် ဝရာ၏ အရိပ်အယောင်ကိုမှ ရပ်တန့်ခြင်းမှာ မစွမ်းသေး။

သည်ရွာနေ သည်ရေသောက်ခဲ့သည့် ကာလသည် ရှေးမဆွကတည်းက ဖြစ်လေရာ အရွယ်လွန်တွေ့ ချုပ်ငြိမ်း၍ အသစ်အသစ်တွေ့ တိုးပွားလာသည့်ကြား၌ သက်ရှည်ကျန်းမာ လျက်ရှိသော ကျွန်ုပ်ကား နှစ်စဉ် အပူဖော်၊ အကန်တော့ခံ၊ အလေးစားခံ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ထို့ပြင်တစ်ဝ ကျွန်ုပ် အနှစ်နှစ်အလလ လေ့လာဆည်းပူးခဲ့သော လောကီရေးရာကိုစွန့်ခွာရန်ကလည်း ကိုယ့်မျက်စိရှေ့မှောက်တွင် ရှိနေကြကုန်သော သား၊ မြေ၊ မြစ်တို့၏ ကောင်းကျိုးကို

တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ကူထောက်ပေးလေရာ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ရပ်ရွာ၌ ဩဇာညောင်းသောပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်လာခဲ့၏။ လင်မယား အကြီးအကျယ်ရန်ဖြစ်နေလျှင်ပင် ကျွန်ုပ်မြတ်လျှောက်လာသည်ကို မြင်လိုက်ရပါက မီးကိုရေနှင့်ငြိမ်းသတ်လိုက်သည့်အလား ချက်ချင်းဆိုသလို ငြိမ်ကျသွားတတ်ပြေ။ ကျွန်ုပ်လမ်းလျှောက်လာလျှင် လူငယ်တို့သည် အလိုက်တသိ ဘေးရှောင်ပေးကြကုန်ပြီ။ ကျွန်ုပ်ရှေ့မှ ဖြတ်သွားလျှင် ကိုယ်ကို ရိုက်နှိုးပျက်စိတ်စွာ ပြုမူသွားလာကြကုန်ရာ ပြည်သူ့နိတိလက်ကိုင် ထားရှိကြကုန်သော လူ့ယဉ်ကျေးကလေးများကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ရ၍ ကျေနပ်အားရလှပါတိတော့၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် နွေထနောင်း၊ ဆောင်းမန်ကျည်းဟု အဆိုရှိသည့်အတိုင်း အေးမြသော အရိပ်အာဝါသ

ပေးနိုင်သည့် မန်ကျည်းပင်အောက်ရှိ ကွပ်ပျစ်၌ ရေခန်းကြမ်း တစ်အိုးနှင့် ထိုင်နေစဉ် အရပ်ပုပျပ်ပျပ်၊ ခြေလက်တုတ်တုတ် ခိုင်ခိုင်၊ မျက်ခုံးခပ်ထူထူ၊ အမြဲတမ်းပြုံးနေသော မျက်နှာပိုင်ရှင် မောင်အောင်မင်းဆိုသူနှင့် ၎င်း၏ဇနီး မကြာစိတို့ ရောက်လာ ကြ၏။ ၎င်းတို့လက်ထဲ၌ ကျွန်ုပ်လွန်စွာနှစ်သက်သော ကရေ ကရာမုန့်များ ပါလာကြ၏။

“ဘကြီးငြိမ်းကို လာကန်တော့ရင်း သိချင်တာလေးတွေ မေးချင်လို့”

“ဆိုစမ်းပါဦး မောင်အောင်မင်းရယ်”

“ကိစ္စက ကျွန်တော်တို့ ပြီးခဲ့တဲ့လက ထိပေါက်တယ် ဘကြီးငြိမ်းရဲ့။ အဲဒါ လှူစရာရှိတာ လှူမယ်။ ပြီးတော့ လက်ရှိ ယိုင်နဲ့နေတဲ့ အိမ်ကိုလည်း ပြင်ချင်တယ်”

“အသစ်ဆောက်ချင်တယ်လို့ ပြောပါတော့”

“ဪ... ဟုတ်တယ်၊ ဟုတ်တယ်။ မကြာစိပြောတဲ့ အတိုင်း အိမ်ဟောင်းကြီးကို ပြန်ဖျက်ပြီး အသစ်ဆောက်ချင် တယ်။ အဲဒါ အိမ်ဆောက်ဖို့သင့်တဲ့ လတွေ ရွေးပေးစေချင်ပါ တယ် ဘကြီးငြိမ်း”

“ဪ... ဒါလေးများကွယ်။ ကဲ ... ကဲ ... ဘကြီး ပြောပြမယ်။ မေ့မသွားအောင် စာရွက်နဲ့ ဘောပင် ထုတ်ပြီး မှတ် ... ဟုတ်ပလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ဘကြီးငြိမ်း”

“တခြားနိုင်ငံက လူတွေတော့ သူတို့အယူဝါဒနဲ့သူ၊ သူတို့ခလေ့နဲ့ သူတို့တော့ ရှိကြမှာပေါ့ကွာ။ တို့ပြန်မာခလေ့မှာ တော့ လောကီပညာအရ အိမ်ဆောက်ကောင်းတဲ့ လတွေရှိ သလို မဆောက်ကောင်းတဲ့ လတွေလည်း ရှိကြတာပဲ။ တရား ဓမ္မနဲ့ မဆိုင်ဘူးနော်။ လောကီနဲ့ ဆိုင်တဲ့ကိစ္စ။

အေး... အဲဒီတော့က အိမ်ဆောက်ကောင်းတဲ့လမှာ ဆောက်ရင် ဘာဖြစ်မလဲ။ ကျက်သရေမင်္ဂလာနဲ့ ပြည့်စုံမယ်။ စီးပွားလာဘ်လာဘတွေ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမယ်။ ချုပ်ပြောရရင် တော့ အကျိုးပေးမယ်ပေါ့။

အဲ ... အိမ်မဆောက်ကောင်းတဲ့ လမှာ ဆောက်မိရင် တော့ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ်ကျရောက်မယ်။ စီးပွားလာဘ်လာဘ တွေ ဆုတ်ယုတ်တယ်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ခိုက်တတ်တယ်ပေါ့ ကွယ်။

ဒီတော့က ရှောင်သင့်တာရှောင်၊ ဆောင်သင့်တာကို ဆောင်ရသကွယဲ့။ ကဲ ... မှတ်မှတ်၊ အိမ်ဆောက်ကောင်းတဲ့ ခြောက်လကို”

သို့ဆိုပြီးသကာလ ... ကျွန်ုပ်ပြောဆိုသည့်အတိုင်း မောင်အောင်မင်းသည် စာရွက်တစ်ရွက်ပေါ်တွင် အောက်ပါ

အတိုင်း ရေးခြစ်မှတ်သားလေတော့၏။

အိမ်ဆောက်ရန် ကောင်းသော(၆)လ

(၁) တန်ခူးလ

ဤလတွင် အိမ်ဆောက်က ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်းနှင့် အိမ်တွင်နေသူများအတွက် အကျိုးစီးပွားဖြစ်ခြင်းကို ရစေ၏။

(၂) ကဆုန်လ

ဤလတွင် အိမ်ဆောက် ၎င်းဆောက်ပြီးအိမ်နေသမျှ ကာလပတ်လုံး စားနပ်ရိက္ခာပြည့်စုံခြင်း၊ အရာရာပေါ့ကြွယ်ဝခြင်း ကို ရစေ၏။

(၃) ဝါဆိုလ

ဤလတွင် အိမ်ဆောက်ပြီးနေထိုင်ပါက နေထိုင်သူများ မှာ စီးပွားဥစ္စာ လာဘ်လာဘများ ဒီရေအလား ကြီးပွားတိုး တက်ခြင်းကို ရစေ၏။

(၄) နတ်တော်လ

ဤလတွင် စတင်တည်ဆောက်သောအိမ်တွင် နေထိုင် ပါက လူချီးမွမ်းခံရခြင်း၊ ကောင်းသောအရာသာ ဖြစ်ခြင်းတို့ကို ရရှိစေတတ်၏။

(၅) ပြာသိုလ

ဤလတွင် အိမ်ဆောက်လုပ်နေထိုင်ပါက လူတကာ၏ ချီးမွမ်းဂုဏ်ပြုမှုကို ခံရခြင်း၊ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားခြင်း၊ ကောင်း သော ထင်ရှားမှုကို ဖြစ်စေခြင်း စသော အကျိုးကျေးဇူးများကို ခံစားရရှိနိုင်ပေ၏။

(၆) တပေါင်းလ

ဤလတွင် အိမ်ဆောက်လုပ်နေထိုင်ပါက အိမ်ရှင်နှင့် နေထိုင်သူများ ချမ်းသာကြွယ်ဝခြင်း၊ လုပ်ငန်းတိုးတက်မှုများ နှင့် ကြုံတွေ့ခြင်းတို့ကို ရရှိခံစားနိုင်ပါသည်။

သည်သို့ မှတ်သားပြီးသည့်သကာလ မောင်အောင်မင်း တို့ ဇနီးမောင်နှံလည်း ဝမ်းသာအားရစွာဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ရိုရို သေသေ ကန်တော့ပြီး ခွင့်ပန်ပြန်သွားကြပါတော့သတည်း။

သုတေသီဆရာငြိမ်း

● ကောင်းဟိုန်း(ကျွန်းသစ်)

ယခုခေတ် ပွဲစားလုပ်ငန်းများသည် ရောင်းသူ၊ ဝယ်သူ ကြား ဆက်သွယ်ရေးအတွက် အလွန်အရေးပါလှသည်။ အရောင်းအဝယ်လောကမှာ သူမပါရင် မပြီး၊ အမှု နှိပ်ရုံ ကြားမှာ တရားလို၊ တရားခံအတွက် အကျိုးဆောင် မရှိရင် မဖြစ်သလို ရောင်းရေးဝယ်ရေးမှာလည်း ပွဲစားမပါရင် မဖြစ်ပါဘူး။

အဲဒီတော့ ပွဲစားလောကတွင် ခေတ်သစ်တွင် အတွင် ကုန်ဆိုင်ရုံ အထိရောက်ဆုံး၊ ရေပန်းအစားဆုံး နှုတ်သီးဖျားမှာ ပြောရာဆိုရာမှာ မပြောမပြီး မတီးမမြည် ရောင်းဝယ်သူကြား အကျိုးဆောင်ပေးမယ့်သူက ပွဲစားပဲ မဟုတ်လား။

အချို့ ပွဲစားများ အပြောကြီးပြီး ပြောအတီးခံရ

ဘာတစ်ခု အကျိုးဆောင်ခမူ မရ၊ အချစ်မမြင် အပြစ်သာ အတင်ခံရပါတယ်။ ဒါတွေကြောင့် ကိုရွှေပွဲစား၊ မရွှေပွဲစား၊ ဦးရွှေပွဲစား၊ ဒေါ်ရွှေပွဲစားတို့အား လာဘ်ပွင့်အကျိုးအောင် အဆောင်ရတနာလေး မေတ္တာပွား မုဒိတာထားလိုက်ပါသည်။

“ပွဲစားဆိုတာ ကြာသပတေးနံနက် အင်္ဂါနံ တွဲတဲ့စာလုံး ပဲ။ ကြာသပတေးဂြိုဟ်သက် ၁၉၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်သက် ၈ ပေါင်း လိုက်တော့ ၂၇ မရဘူးလား။ တကယ်တော့ ပွဲစားအလုပ်က နဝင်းမိနေပါတယ်။”

ကော်သဗေဒဆရာတွေကတော့ လစ်ပိုပုလင်းပေါ်မှာ မီးတိုင်ထွန်းခိုင်းတယ်လေ။ အင်္ဂါဂြိုဟ်အရလည်း

“ကံကင်း အသေ၊ ရှင်လိုမှ အထက်အောက်

အပြန်အလှန်ယူ တဲ့ဟု ဆိုလေ၏။

ကျွန်ုပ်အသိ မိတ်ဆွေတစ်ဦး ပွဲစားလိမ္မာလုပ်လို့ တိုက်ဆောက်၊ ကားစီး အရောင်းအဝယ်အကျိုးတော်ဆောင် ဘဝနဲ့ လောကတံတွာ အများအလယ်မှာ ပွဲလယ်တင့်လို့ ကျွန်ုပ်လည်း အတော်ကြီး စိတ်ဝင်စားမိ၏။

သည်လိုဆိုတော့...

ပွဲစားလောက သားသမီးများ မိမိတို့အကျိုးများ တိုးပွားလာဘိစေဖို့ကတော့ စောစောက တင်ပြသွားသလို အဆောင်စီမံကြည့်ပါ။

“အောင်မယ်လေး... နောက်ကျသွားလိုက်တာ။ ဟုတ်ပေ၊ ကောင်းပေပါလား” ဟု နောင်တမရစေဖို့ တိုက်တွန်း လိုက်ပါရစေ။

နားလည်သဘောပေါက်ဖို့ သဘာဝ သာဓကတွေ ရှင်းလင်းကြည့်ရအောင်။

ကျွန်ုပ်ကတော့ ဗေဒင်ဆရာ မဟုတ်ပါဘူး။ သို့ရာတွင် ဗေဒင်ပညာနဲ့ ပြည်သူ့အကြား အကျိုးဆောင်နေတဲ့ သုတေသီ စာရေးဆရာဆိုတာတော့ ဝန်ခံလိုက်ပါရစေ။

ရှင်းလင်းကြဖို့...

လစ်ပို = ၄ + ၅ = ၉

ပုလင်း = ၅ + ၄ = ၉

လစ်ပိုနှင့် ပုလင်း ကက်ကင်းမိ၏။

ဂြိုဟ်သက်အရ...

လစ်ပို = ၄ + ၅ = ၉

ဂြိုဟ်သက် = ၁၇ + ၉ = ၂၆ = ၃ + ၆ = ၉

ပုလင်း = ၅ + ၄ = ၉

ဂြိုဟ်သက်အရ = ၁၉ + ၁၇ = ၃၆ = ၃ + ၆ = ၉

အဲဒီလို ပွဲစားလုပ်ငန်းကလည်း နှင်းအဆောင်၊ စီမံကလည်း နှင်း၊ နှင်းရှင်သန်ဖို့ တန်ခိုးအရှိန်အစော်ဖြစ် ထွန်းဖို့ တေဇော် = တေဇ = ဓာတ်မီးအားနဲ့ မြတ်စွာဘုရား ကို ပူဇော်တာ စဉ်းစားကြည့်။

ဘုရားကလည်း...

ဘုရား = ၅ + ၄ = ၉

ပွဲစား = ကြာသပတေး + အင်္ဂါ

ဂြိုဟ်သက်အရ = ၁၉ + ၈ = ၂၇

= ၂ + ၇ = ၉

နှင်းဓာတ်ကိုယူ၊ အကျိုးက လာဘ်ပွင့်ခြင်း ဖြစ်ရ လေသတည်းဟု ဆိုရပေသည်။

အဲဒီလို သဗ္ဗဇယမင်္ဂလာ = ဒီဝါတပတိဂါထာကို တစ်နေ့ ပုတီး ၉ ပတ်စိပ်နိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပါ။

ကျွန်ုပ်မိတ်ဆွေ ရတနာပွဲစား၊ ကားပွဲစားကတော့ အောက်ပါတို့ကိုလည်း ဆောင်ပါတယ်။

ဟောလစ်ပုလင်းထဲ ပေါက်ပေါက်ထည့်ပြီး ထီးဖြူ စိုက်လျက် ဘုရားပူဇော်ပသမှုလည်း ဆောင်ကြောင်း ပြော ပါတယ်။

ရှင်းလင်းချက်...

ဟောလစ် = ၆ + ၄ = ၁၀

အန္တောဓာတ်

ပေါက်ပေါက် = ၅ + ၅ = ၁၀

အန္တောဓာတ်

ထီးစိုက် = ၇ + ၃ = ၁၀

အန္တောဓာတ်

ဂြိုဟ်သက်အရ...

ဟောလစ် = ၂၁ + ၁၇ = ၃၈

= ၃ + ၈ = ၈ရေဓာတ်

ပေါက်ပေါက် = ၁၉ + ၁၉ = ၃၈

= ၃ + ၈ = ၈ရေဓာတ်

ရှင်းလင်းပုံမှာ...

ဟောလစ် + ပေါက်ပေါက် ယတြာမှာ ရုပ်မှာ အန္တော နာမ်မှာ စရေ ပူပြင်းသွက်လက်တယ် ဆိုပါတယ်။ ဟောလစ် ဆိုတာက ဒလဟော စီးသွက်ခြင်း၊ ပေါက်ပေါက်က ပိတ်ပင် တားဆီးမှု မရှိပါဘူး။ ထီးစိုက်ဆိုတော့ = အန္တောဓာတ်ကြောင့် အရှိန်အစော်တွေ ပြည့်စုံကုံလုံစေတော့ လုပ်ငန်းအရ သွက် လက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ဤအဆောင်ကို စီမံဖို့ရာ ထည့်သွင်းမေတ္တာရပ်ခံ လိုက်ရပါသတည်း။

ကောင်းဟိန်း(ကျွန်းသစ်)

နေအိမ်၊ ဈေးဆိုင်အရှေ့တွင် ငါးကန်တူးဖော်သင့်ပါသလား

ကေတီအောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

မိမိ၏ နေအိမ်၊ ဈေးဆိုင်၏ အရှေ့တွင် ငါးမွေးမြူရေးကန် တူးဖော်ထားရှိသင့်ပါသလား။ ကြီးပွားလာဘ်ရွှင်မှု၊ စီးပွားတက်မှု၊ စီးပွားကျမှုနှင့် ပတ်သက်ပြီး တရုတ်ဂန္ထီရဆရာ၊ ဖုန်းရွှေဆရာကြီး တို့၏ အယူအဆနှင့်တကွ လက်တွေ့ ဖြစ်ရပ်မှန်တစ်ခုကို တင်ဆက်ဖော်ပြသွားပါမည်။

မလေးရှားနိုင်ငံတွင် မစ္စတာလင် ဆိုသူသည် ကျောင်း ဆင်း ဘွဲ့ရရှိပြီးသည့်နောက် ကုန်စုံဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် အရောင်း စာရေးဝန်ထမ်းအဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ ငါးနှစ်ခန့် ကြာခဲ့၏။ ၎င်းနောက် မစ္စတာလင်က တစ်သက်လုံး စာရေးဝန်ထမ်းဘဝဖြင့် နှစ်မြုပ်နေလျှင် ဘဝတိုးတက်မှုမရှိဟု တွေးတောဆင်ခြင်မိ၏။

တစ်နေ့သောအခါတွင် ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် သိန်းထီ(သိန်းထီ)ဆုကြီး ပေါက်ခဲ့ရာ အလုပ်မှနုတ်ထွက်ပြီး ကုန်စုံ ဆိုင်လေးတစ်ဆိုင် တည်ထောင်ခဲ့လေသည်။ အလုပ်ကြီးစားပြီး အပေါင်းအသင်းဆုံ၍ မိတ်ဆွေပေါများသဖြင့် မကြာမီ ကုန်စုံ ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင် တည်ထောင်ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့၏။ ၎င်းနောက်ပိုင်း ကြီးပွားချမ်းသာလာခဲ့ရာမှ ကုန်စုံဆိုင်ခွဲများပင် လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ ဖွင့်လှစ်လုပ်ကိုင်ရင်း နာမည်ကြီး သူဌေးကုန်သည်ကြီးတစ်ဦး ခြစ်ခဲ့သည်ဆိုသည်။

သို့ရာတွင် တစ်နေ့၌ ငါးကန်သည်တစ်ဦးသည် ၎င်း၏ ကုန်စုံဆိုင်ကြီး၏ အရှေ့ရှိ မြေကွက်လပ်ပေါ်၌ ငါးမွေးမြူရေး ကန်တူးဖော်ခဲ့ရာ အတော်စည်စည်ကားကား ဖြစ်လာခဲ့သော် ထည်း မစ္စတာလင်အဖို့မှာကား ဈေးရောင်းမကောင်းဖြစ်လာပြီး တစ်နေ့တခြား စီးပွားရေးကျဆင်းလာခဲ့ရ၏။ နောက်ဆုံး၌မူ ကြီးပွားလာပတ်သက်သည့်ကား ကုန်စုံဆိုင်ကြီးကို ပိတ်သိမ်းရတော့ သည့် အခြေအနေသို့ မပျော်လင့်ဘဲ အမှတ်မထင်ဘဲ ကျရောက် ခဲ့၏။ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျခဲ့ရ၏။ စီးပွားရေးပျက်ခဲ့ရ၏။

၎င်းအခြေအနေ ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ဖြစ်ပေါ် ကြုံတွေ့နေ ရသည့် အချိန်အခါသမယတွင် မလေးရှားနိုင်ငံ၊ ကွာလာလမ်ပူ မြို့ရှိ တရုတ်ဂန္ထီရနှင့် နက္ခတ္တ၊ ဖုန်းရွှေဆရာကြီးတစ်ဦးဖြစ်သူ မစ္စတာဝမ်က ဆိုင်ရှင် မစ္စတာလင်၏ ပင့်မိတ်ကြားချက်အရ ၎င်း၏ကုန်စုံဆိုင်ကြီးသို့ လာရောက်လေ့လာကြည့်ရှု တွက်ချက် ခဲ့ရာတွင် ၎င်း၏ ကုန်စုံဆိုင်အရှေ့၌ ငါးမွေးမြူရေးကန် တူးဖော် ထားရှိသည်ဖြစ်၍ ယင်းငါးမွေးမြူရေးကန်မှာ ရေဆေးဖြစ်နေသဖြင့် စီးပွားမတက်၊ ဈေးရောင်းမကောင်းဖြစ်ကာ စီးပွားကျခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဆိုင်နေရာကို အမြန်ပြောင်းရွှေ့မှ ဖြစ်မည် ဟု အကြံပေး ထုတ်ဖော်ပြောကြားလေသည်။

သို့ဖြစ်လေရာ ကုန်စုံဆိုင်ပိုင်ရှင် မစ္စတာလင်က ချက် ချင်းပင် အခြားရပ်ကွက်သို့ နေရာကောင်းရွေးချယ်ကာ ပြောင်းရွှေ့ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရ၏။ ယင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့ ဖွင့်လှစ်သည့် အချိန်မှစ၍ ဈေးပြန်လည်ရောင်းကောင်းလာပြီး ကြီးပွားချမ်းသာလာခဲ့ပြန် သည် ဆိုပါသည်။ ထိုစဉ်အခါ ကုန်သည်သူဌေးကြီး မစ္စတာလင် မှာ အလွန်အံ့ဩသွားရပေသည်။ မယုံချင်စရာပင်တည်း။

ယင်းမှာ မလေးရှားနိုင်ငံရှိ တရုတ်ဂန္ထီရ နက္ခတ္တ၊ ဖုန်းရွှေ ဆရာကြီးတစ်ဦး၏ အယူအဆတစ်ခုပင် ဖြစ်ပါသည်။ ယင်း ကြောင့် ဂန္ထီရပညာသည်ကား စဉ်းစား၍မရလေအောင် အလွန် ဆန်းကြယ်လှပေတကား။ အံ့မခန်းဖြစ်နေပေသည်။

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Ref:-

- တရုတ်နက္ခတ္တ၊ ဂန္ထီရ၊ ဖုန်းရွှေပညာ
- မလေးရှား-တရုတ်(၂၀၀၃ ခုနှစ်)
- ကွာလာလမ်ပူမြို့၊ မလေးရှားနိုင်ငံ။

အချိန်မနှောင်းခင်

အိမ်ရောင်းချင်သော် ...

ထင်ကျော်သောင်း

ကိုဘတူတစ်ယောက် မြောက် ဒဂုံတွင်ရှိသော သူ့အိမ်ကလေးကို လွန်စွာမှ ရောင်းချင်နေခဲ့သည်။ သည် အိမ်ကလေးကို ရောင်းချပြီးပါက သူ့ ဘဒွေးဘုန်းကြီးကျောင်းပရိသတ်၌ ဇရပ်တစ်ဆောင်ဆောက်ကာ အဲသည် မှာ ယောဂီဝတ်ဖြင့် နေထိုင်ရင်း ဘဝ ကူးကောင်းဖို့ တရားအားထုတ်ချင် ကြောင်း ခဏခဏပြောရှာသည်။

သူက တစ်ကိုယ်ရေတစ်ကာယ သမား။ ငိုစား၊ ရယ်စားမည့်သူတွေ မရှိ။ လောကီနယ်ပယ်ကိုလည်း ငြီးငွေ့ စိတ်ဝင်နေလေရာ အထက်ပါအတိုင်း ဘဝပြောင်းသွားစေဖို့အတွက် သူလည်း ကျန်းကျန်းမာမာရှိနေသေးစဉ် အချိန် မနှောင်းခင် အိမ်ရောင်းချင်သည်မှာ သဘာဝကျပါသည်။ အိမ်ကလေးက သွပ်မိုးပျဉ်ထောင် သုံးပင်နှစ်ခန်း၊ ခြံ အကျယ်အဝန်းက ပေလေးဆယ်၊ ပေ ခြောက်ဆယ်၊ ခြံထဲမှာက သရက်ပင်၊

ကွမ်းသီးပင်၊ အုန်းပင်တို့က အုပ်အုပ် ဆိုင်းဆိုင်း။ ပြီးတော့ အလွယ်တကူ ရေရနိုင်အောင် လက်နှိပ်ရေတုံကင်က လည်း အဆင်သင့်။ သည်လိုမျိုးအနေ အထားရှိသော်လည်း ဈေးနှင့်လည်း ကောင်း၊ ကားမှတ်တိုင်နှင့်လည်း ကောင်း အတော်လေးပင် အလှမ်းဝေး လေသည်မို့ အရောင်းအဝယ်မဖြစ်ခဲ့။

သည်သို့သော အခြေအနေရှိစဉ် သူ့ဘဒွေးဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ရောက် ရှိသွားစဉ်ကာလ အင်္ဂုဇာ ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင် ဆရာကြီးတစ်ဦးနှင့် ဆုံ သည်။ ထိုဆရာကြီးကပင် အချိန် မနှောင်းခင် အိမ်ရောင်းထွက်ဖို့ရာ ယတြာပေးလိုက်သည်။ သိပ်မကြာ လိုက်။ သူ့အိမ်နှင့်ခြံအား ကုန်ကားများ ထောင်ထားသော လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး က မျက်စိကျသွားလျက် ဈေးနှုန်းညှိ နှိုင်းကာ ဝယ်ယူသွားခဲ့သည်။ သည် အတွက် ကိုဘတူတစ်ယောက် သူ့ဆန္ဒ

နှင့်အညီ ဇရပ်တစ်ဆောင် ကုသိုလ် ကောင်းမှု ပြုလုပ်နိုင်ခဲ့၏။ ၎င်းလည်း ယောဂီဝတ်ဖြင့် တရားအားထုတ်နိုင်ခဲ့ ၏။ တစ်နေ့ အိမ်အရောင်းထွက်အောင် စီမံပေးလိုက်သော ယတြာလေးကို သိ လိုသဖြင့် ကိုဘတူကိုမေးမြန်းကြည့်မိ၏။

“ဆရာကြီးက ကျုပ်ကို အိုးစည် တစ်လုံး ဝယ်ခိုင်းတယ်။ ပြီးတော့ အိုး စည်ရဲ့ မျက်နှာဝကို အုန်းဆီသုတ်ခိုင်း တယ်။ အိမ်နံရံကို အိုးစည်အဝက်ပြီး ဩဇာခက်နဲ့ ၁၃ ချက် ရိုက်ရတယ်။ အဲ...စနေနေ့မှာ လုပ်ခိုင်းတာနော်။ ရိုက်ရတဲ့အချိန်က မနက် ၆း၁၅ နာရီ ကနေ ၇း၃၀ နာရီအတွင်းပေါ့။ ပြီးတာ နဲ့ အိုးစည်ကို ဝရန်တာမှာ ချိတ်ခိုင်း လိုက်တာပဲ။ ထူးတယ်ဗျာ။ အဲသည် ယတြာလုပ်ပြီး...နောက်ရက်မှာပဲ အရောင်းထွက်သွားတော့တာပဲ”

■ ထင်ကျော်သောင်း

www.burmeseclassic.com

ပြည်တွင်းပြည်ပ

စိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

ဝင်းဝင်း-ရွှေမဟိုရ်-ဝိဇယ တဖြိုင်တည်း

ဒီဇင်ဘာလ ၁-ရက်၊ ၃-ရုံ မြို့
ဆက်ဆွယ်ရန်-မာဆံပလ္လင် အမှတ် ၇၀ -ဗိုလ်ချုပ်လမ်း ရန်ကုန်မြို့ M68-5

၃၀-၁၁-၆၁ နေ့ထုတ် အထောက်
 တော်သတင်းစာဟောင်းတစ်စောင်ကို
 မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ထံမှ ရ၍ ဖတ်
 ကြည့်ရာ ထူးထူးခြားခြား သတင်းများ
 ကို ဖတ်ရှုရသည့်အပြင် ထိုအချိန်က
 မြန်မာ့ရုပ်ရှင်ကားတစ်ကားကိုလည်း
 ထူးဆန်းစွာ တွေ့မြင်ရသည်။ ပြည်တော်
 သစ်ဖလင် ဒါရိုက်တာဦးချစ်ဖေ၏
 'ကဝေဝိညာဉ် သိုက်နန်းရှင်' ဆိုသော
 ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားကြော်ငြာဖြစ်သည်။
 ထိုဇာတ်ကား အချိန်က တစ္ဆေဝိညာဉ်၊
 ဥစ္စာစောင့်ကားများ လွတ်လပ်စွာ ရိုက်
 ကူးခွင့်ရှိကြဟန် တူသည်။ စာရေးသူ၏
 စိတ်ထဲမှာ မှတ်မိနေသော ဥစ္စာစောင့်
 ဇာတ်ကားတစ်ကားရှိသည်။ ထိုဇာတ်
 ကားမှာ ထိုအချိန်က လူလောကတွင်

သမားတော်မကလေးဖြစ်နေသည့် ဥစ္စာ
 စောင့်မနန်းငွေ၏ တကယ့်အဖြစ်အပျက်
 နန်းဇကရီအသံထွက်ဇာတ်ကား ဖြစ်လေ
 သည်။
 လူပုဂ္ဂိုလ်ကိုးဦးတို့ကို ဒုလ္လဘ
 ရဟန်းအဖြစ် ခံယူပြီးသည့်နောက် ပုဇွန်
 တောင် တောင်လုံးပြန်ကျောင်းတိုက်
 မယ်ဇလီကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးနေ
 ထိုင်လျက်ရှိစဉ် ၁၃၁၇ ခုနှစ်၊ ဒုတိယ
 ပါဆိုလဆုတ် ၄ ရက်၊ သြဂုတ်လ ၈
 ရက်နေ့တွင် အဆိုပါ ကျောင်းတိုက်၌
 ၄င်းရဟန်းကိုးပါးနှင့် လူပုဂ္ဂိုလ်
 လေးငါးဆယ်ခန့်အား အေဝမ်းညွှန်
 မောင်၏ 'မင်္ဂလာညွန့်ဖလင်' မှ ရုပ်ရှင်
 ရိုက်ယူခဲ့၏။ ရဟန်းကိုးပါးကား 'ဥစ္စာ
 စောင့်မကလေး မနန်းငွေ' ၏ ရဟန်း

များဖြစ်၍ လူပရိသတ်ကား မနန်းငွေ
 ကုစားချက်ကြောင့် ပျောက်ကင်းချစ်
 သာသော ဝေဒနာရှင်များ ဖြစ်ကြ
 အမှန်အားဖြင့်ဆိုသော် ဤရဟန်းရှင်
 ပရိသတ်တို့သည် ဥစ္စာစောင့်မနန်း
 အား ကျေးဇူးတုံ့ပြန်သောအားဖြင့် သ
 သေထင်ရှားအမှတ်အသားပြကြခြင်း
 ဖြစ်လေသည်။
ဥစ္စာစောင့်မကလေး
 ထိုအချိန်တွင် ဖြူသောအသား
 နီသော နှုတ်ခမ်းကလေးနှင့် မည်းနေ
 သောဆံပင်ကို နောက်တွဲထုံးလျက်
 တယ်သေ ကိုယ်နေဟန်ထားရှိ
 အသက်နှစ်ဆယ်ကျော်ခန့်ရှိ မိန့်
 ကလေးတစ်ယောက်သည် ရုပ်

အရိုက်ခံမည်သူများကို ရွေးချယ်ခေါ်
 ထုတ်ပေးလျက်ရှိ၏။ သူမသည် ထိုင်
 မသိမ်းဆန်ဆန် အင်္ကျီကို ဝတ်ကာ
 မျက်စိကို စုံမှိတ်လျက်ရှိလေသည်။
 စကားပြောသည်မှာ အလွန်မြန်၏။ ရတ်
 ဘရက် ဘာသာကွဲစကားလို ထင်ရ၏။
 'ရွှေမင်းသား၊ ရွှေမင်းသား' ဟုလည်း
 ခေါ်သံကြားရ၏။ ရွှေမင်းသားဆိုသည်
 မှာ ရုပ်ရှင်အရိုက်ခံမည်ဖြစ်သော ပုဂ္ဂိုလ်
 များအား ရွေးချယ်ထုတ်ပေး ကိုညွှန်
 မောင်အား ခေါ်ခြင်းဖြစ်လေသည်။
 ကိုညွှန်မောင်နှင့်တကွ အားလုံးတို့က
 လည်း သူ့အား 'အစ်မတော်' ဟု ခေါ်ကြ
 ကာ ရိုသေလေးစားသော အမူအရာများ
 ရှိကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရပေသည်။
 (ထိုမိန်းမပျိုကလေးကား မည်သူ
 နည်း။ ဥစ္စာစောင့်မနန်းငွေနှင့် မည်ကဲ့သို့
 အဆက်အသွယ်ရှိပါသနည်း။ အဘယ်
 ကြောင့် သူတို့သည် ရိုသေလေးစားကြ
 ပါသနည်း။)

တစ်ခါကထင်ရှားခဲ့သော မှော်ဘီ
 မနန်းစိန်သိုက်အနီးတွင် ဘုရားသုံးဆူ
 နှင့် ညောင်ညိုပင်ကြီးတစ်ပင် ရှိလေ
 သည်။ ထိုညောင်ညိုပင်အောက်တွင်
 အထိကရရှိနေသော ဘုရားသိုက်တွင်
 ဥစ္စာစောင့်မကလေး မနန်းငွေ၊ မနန်းမြ
 နှင့် ခင်ပွန်း မောင်နန္ဒတို့ စောင့်ထိန်းခဲ့
 ကြလေသည်။ ဤကဲ့သို့ စောင့်ထိန်းခဲ့
 ကြရာမှ တစ်နေ့သ၌ မနန်းမြသည်
 အစ်မတော် မနန်းငွေနှင့် ခင်ပွန်းသည်
 မောင်နန္ဒတို့အား လျှပ်ညှပ်လျှော့သို့ ခေတ္တ
 သွားရောက်နေထိုင်လိုပါသည့်အကြောင်း
 ထို ခွင့်ပန်တောင်း၍ လူဝင်စားအဖြစ်
 သို့ ဘဝပြောင်း၍ လာခဲ့သည်ဟု ဆို၏။
 တင့်တယ်သော ရုပ်အဆင်းနှင့် လူ့ဘဝ
 အတွင်း ချင်းနင်းဝင်ရောက်ခဲ့သည်မှာ

အသက် ၂၀ ကျော်ခန့်ရှိကာ ရန်ကုန်မြို့
 တောင်ညွန့်ရပ်၊ ၁၁၂ လမ်း၊ နံပါတ်
 ( ) တွင် နေထိုင်လျက်ရှိသည်။

**ချစ်ညီမထံ အစ်မဖြစ်သူ
 မနန်းငွေ ပူးဝင်ခြင်း**

ထိုအချိန်အခါတွင် အစ်မဖြစ်သူ
 မနန်းငွေသည် ညီမကလေးအား အောက်
 မေတသသောအားဖြင့် ညီမကလေးရှိရာ
 သို့ လိုက်လာပြီးလျှင် ညီမကလေးနှင့်
 စိတ်ဓာတ်ချင်းနှီးနှောခြင်း၊ ပူးဝင်စွဲကပ်
 ခြင်း စသည်တို့ကို ပြုလုပ်တော့သည်ဆို
 ၏။ ယင်းသို့ ချစ်ညီမရှိရာတွင် ဝင်
 ထွက်သွားလာနေပြီး တစ်နေ့တွင် ဝေဒ
 နာသည်တစ်ဦးအား မနန်းငွေသည် ညီမ
 ကလေးခန္ဓာကိုယ်တွင် ပူးဝင်ရင်း ကုသ
 ပေးလိုက်ရာ ပျောက်ကင်းချမ်းသာသွား
 သည်မှ အစပြုပြီး တစ်ယောက်ကအစ
 တစ်ရာဖြစ်လာလေ၏။ နောင်အခါ ၉၆
 ပါးသော ဝေဒနာများနှင့် ပယောဂများ
 ကို ကုသခြင်းဖြင့် အကျော်ဇေယျ ဖြစ်
 လာတော့၏။

၎င်းတို့အနက် အဝမ်းညွှန်မောင်
 နှင့် မေမြင့်တို့၏ သမီးကလေး မာလာ
 သည် မည်သည့်ဆရာ၊ ဆရာဝန်နှင့်မျှ
 အမြစ်မပြတ်သော ကြက်ညှာခေါ်
 ပန်းနာ ဝေဒနာရှိလေသည်။ ၎င်းဝေဒနာ
 ကို မနန်းငွေပင် ကုသပေးလိုက်ရာ
 လုံးဝပျောက်ကင်းသွားသဖြင့် ကိုညွှန်
 မောင်တို့ ဇနီးမောင်နှံ၏ ယုံကြည်ချက်
 မှာ ပိုမိုရှိလာကြပေ၏။

မနန်းငွေသည် လူနာရှင်တို့ထံမှ
 ပေးလှူကြသော ဆေးဖိုးဝါးခများထဲမှ
 အလှူဒါနများကို မကြာခဏပြုလုပ်
 ကာ နောက်ဆုံးတွင် အဆိုပါ ရဟန်း

ကိုးပါးအား ဒုလ္လဘရဟန်းအဖြစ်သို့
 သွတ်သွင်းချီးမြှင့်လေသည်။ နောင်တွင်
 လည်း ရှင်ပြုအလှူများ ပြုသွားမည်ဟု
 ဆိုကာ ဤနည်းဖြင့် မိန်းမပျိုကလေး
 သည် လူအပေါင်း၏ ရိုသေလေးစားမှု
 ကို ခံယူလျက်ရှိတော့သည်။ သူမသည်
 ကား ဘဝတစ်ပါးက ဥစ္စာမောင့်မ
 ကလေး မနန်းမြပင် ဖြစ်တော့သည်။
 ထို့ကြောင့် အစ်မတော် မနန်းငွေသည်
 ချစ်ညီမရှိရာတွင် ပူးဝင်စွဲကပ်နေခြင်း
 ဖြစ်လေသည်။

ရုပ်ရှင်ရိုက်ခွင့်ပြုပြီ

သူတို့၏ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ၊
 ကြေကွဲဖွယ်ရာ အဖြာဖြာတို့ကို ကိုညွှန်
 မောင်အား ရုပ်ရှင်ရိုက်ခွင့် ပြုလိုက်
 သောအခါ နဂိုက စိတ်ပါဝင်စားလျက်
 ရှိသော ကိုညွှန်မောင်သည် သူ၏
 ယခင်ရိုက်လက်စ ကားများကို ရုပ်ထား
 ပြီးလျှင် သီပေါမင်းခေတ်လောက်က
 ဖြစ်ပျက်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည့် မနန်းငွေ၊
 မနန်းမြ၊ မောင်နန္ဒတို့၏ ဖြစ်စဉ်ကို အသံ
 ထွက်ရိုက်ရန် စီစဉ်လိုက်ပေတော့သည်။
 ထိုနေ့က အဆိုပါ ဧတင်လုံးပြန်
 ကျောင်းတိုက်တွင် ရိုက်ယူသော သတင်း
 ကားသည်လည်း မနန်းငွေတို့၏ ဇာတ်
 ကြောင်းတွင် သက်သေတစ်ရပ်အနေ
 ဖြင့် နိဒါန်းပျိုးခြင်း ဖြစ်ပေတော့သည်။
 နောက်လတွင် နှင်းဧကရီ အသံ
 ထွက်ဇာတ်ကားကြီးအတွက် ဇာတ်ညွှန်း
 ရေးဆရာ ရွှေပိန်သောင်း၏ ကိုယ်တွေ့
 ဥစ္စာစောင့်ကို ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။
 (စာရေးသူ)

လူတိုး(စိတ်ပညာ)

ထိုင်းနိုင်ငံ နက္ခတ္တဆရာကြီး မိုးဒူးပိုက်ဆံ

လအာပိုက်အဟော

မေလ

■ ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

(အနောက်တိုင်းနှင့် မတူပါ။ မွေးသက္ကရာဇ်ကိုရှာ၍ အဟောကို ဖတ်ရပါ။)

မကာရ ရာသီဖွား (ဆိတ်ရပ်)

ဇန်နဝါရီလ ၁၄ မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂

ယခုလတွင် ကံကြမ္မာစက်ဝန်း တစ်ပတ်လည်နေပြီဖြစ်၍ သင်ကံကောင်းလာပြီ ဖြစ်သည်။ အရွေးခံမလား၊ လေလံဆွဲမလား၊ သို့တည်းမဟုတ် မည်သည့်ယှဉ်ပြိုင်ရမှုမျိုး မဆို ရလဒ်ကောင်းများ ရရှိမည်။ ကန်ထရိုက်စာချုပ်တစ်ခု ချုပ်ဆိုရမည်။ သင်ကြီးပမ်းအား ထုတ်သမျှ အားလုံး အောင်မြင်ပြီးမြောက်မှုရှိမည်။

၁၀၆ ရာဇာဗိမ္ဗူ

ကံရာသီဗွား (ရေထမ်းယောက်ျားရုပ်)
မေဖော်ဝါရီလ ၁၃ မှ မတ်လ ၁၄

စတော့ရှယ်ယာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံထားမှု (အတိုးအပွား လုပ်ထားမှုများ အပါအဝင်) သင့်တင့်သော အကျိုးအမြတ် များ ပေးမည်။ မြေတစ်ကွက်ဝယ်ယူသည့် စာချုပ်ချုပ်ဆိုမှု၊ သို့မဟုတ် အမွေရရှိမှုတို့တွင် အောင်အောင်မြင်မြင် ဖြစ်လာ ပါလိမ့်မည်။ လေလံအပြိုင်ဆိုင်ခြင်း၊ ယှဉ်ပြိုင်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် အရွေးခံခြင်းတို့တွင် သင်ပါဝင်ဆောင်ရွက်လျှင် ကောင်းကျိုး ရလဒ်ရှိသည်။ အကယ်၍ တရားရုံး၌ အမှုရင်ဆိုင်ရလျှင်လည်း သင်အနိုင်ရပါလိမ့်မည်။ သင်လေ့လာသင်ယူနေသည့်ကိစ္စ အောင်မြင်မည်။

သို့သော်လည်း အလုပ်လျှောက်ထားမှုတွင် ရနိုင်ခြေ မမြင့်ပေ။ သင်၏ ချစ်မေတ္တာရေးရာ ပြီးပြည့်စုံသွားပါလိမ့်မည်။ ကလေးလိုချင်နေကြသူများ ဆန္ဒပြည့်ဝအောင် ကိုယ်ဝန်ရရှိ ပါလိမ့်မည်။

*****

မိန်ရာသီဗွား (ငါးနှစ်ကောင်ရုပ်)
မတ်လ ၁၅ မှ မတ်လ ၁၂

မေလ ၁ ရက်မှ ၁၈ ရက်အတွင်း နှစ်ဆအောင်မြင် နှုတ်ပြန် ပျောက်ရွှင်ချမ်းမြေ့ရပါလိမ့်မည်။ ယခုလတွင် သင့်အား ဂုဏ်ပြုပေးလိမ့်မည်။ ယှဉ်ပြိုင်ရမှုတစ်ရပ်တွင် အနိုင်ရမည်။ သို့မဟုတ် အရွေးခံလျှင် သင်ရရှိမည်။ သို့သော်လည်း မေလ ၁၉ ရက်မှ ၂၅ ရက်အတွင်းတွင် အထူးဆိုးရွားသော ဇာတ်မတည့်သည့် ယားယံရောဂါများ ဝင်လာ၍ ဆေးရုံသို့ တက်ရောက်သည်။

*****

မိဿရာသီဗွား (သိုးထီးရုပ်)
ဧပြီလ ၁၃ မှ မေလ ၁၃

မေလ ၁ ရက်မှ ၁၄ ရက်အတွင်း ဘဏ်စုငွေ တိုးမြှင့်ထည့်သွင်းခြင်း၊ သို့မဟုတ် စီမံချက်တစ်ခုကို တိုးချဲ့

လုပ်ကိုင်ရမည်။ ယခုလတွင် ကန်ထရိုက်လုပ်ငန်းတစ်ရပ် ပြင်ပလဲသွားနိုင်သည်။ တရားစွဲဆိုထားလျှင် နှစ်ဦးနှစ်ဖက် ကျေအေးလိုက်ရကိန်းရှိသည်။ မေလ ၁၅ ရက်မှ လကုန်ဆုံး ရက်အထိ ညှိနှိုင်းပြီးမှ စာချုပ်လက်မှတ်ရေးထိုးရန် အောင် မြင်မည်။

*****

ပြီဿရာသီဗွား (ရွားလားဥသပရုပ်)
မေလ ၁၄ မှ ဇွန်လ ၁၄

မေလ ၁ ရက်မှ ၁၂ ရက်နေ့အထိ ကံကောင်းလာ မည်။ အရောင်းဦးတည်ချက်တစ်ခု အောင်မြင်ပြီးမြောက်ပြီး စတော့ရှယ်ယာရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု (အတိုးအပွားလုပ်ထားမှုများ အပါ အဝင်) သင့်တင့်လျှောက်ပတ်သော အကျိုးအမြတ်များ ရှိလာ မည်။ မြေယာ၊ သို့မဟုတ် မှုိုင်းခွင့်တို့မှ သဘောတူညီမှု စာချုပ် ချုပ်ဆိုရပြီး ငွေဒလဟော ဝင်လာကိန်းရှိနေသည်။

*****

မေထုန်ရာသီဗွား (အမြှာရုပ်)
ဇွန်လ ၁၅ မှ ဇူလိုင်လ ၁၅

ယခုလတွင် သင်ကံလိုက်နေပါသည်။ သင်၏ အလုပ် အကိုင်များ ချောမွေ့နေမည်။ စတော့ရှယ်ယာ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှု၊ ငွေချေးရန် တောင်းခံထားခြင်းနှင့် အရောင်းဦးတည်ချက်များ အလားအလာကောင်းသည်။ သင်လုပ်ကိုင်နေသည့် လေလံ ဆွဲခြင်း၊ ရွေးကောက်ပွဲဝင်ခြင်းတို့တွင် ကောင်းကျိုးရလဒ်ပေး မည်။ သင့်အလုပ်အကိုင်အတွက် စိတ်ချမ်းသာရွှင်လန်းနေပေ လိမ့်မည်။ မေလ ၁ ရက်မှ ၁၂ ရက်အကြား၌ ကန်ထရိုက် စာချုပ် ချုပ်ဆိုရခြင်း၊ သင့်အလုပ်အကိုင် တိုးချဲ့ခြင်းများ ရှိလာမည်။ ယခုလတွင် ရုံးသစ်တစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့ရ ကိန်းရှိသည်။ မေလ ၁၃ ရက်မှ ၃၁ ရက်နေ့အထိ အရေး ကြီးသောကိစ္စရပ်များတွင် အလောသုံးဆယ် မလုပ်သင့်ပါ။ ဒုက္ခတွေ့တတ်ပါသည်။ အလုပ်ထွက်မည်ဟုဆိုလျှင် အစီအစဉ် တစ်ခု လုပ်ပြီးမှ ဆောင်ရွက်ပါ။

ကရကင်္ဂရာသီပွား (ပုစွန်လုံးရုပ်)

ဂူလိုင်လ ၁၆ မှ ဩဂုတ်လ ၁၆

မေလ ၁ ရက်မှ ၂၀ ရက်အကြား၌ မေခလကာယ ကိန်းကြံမည်။ စာမေးပွဲတစ်ခု ဖြေဆိုရလျှင် ကောင်းကောင်း ဖြေဆိုနိုင်မည်။ စီမံချက်တစ်ခုကို စတင်အကောင်အထည် ဖော်လျှင်လည်း ချောမွေ့နေပါမည်။ ယခုလတွင် စတော့ ရှယ်ယာရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုများ (အတိုးအပွားလုပ်ထားမှုများအပါ အဝင်)မှ အကျိုးအမြတ်ရရန် မျှော်လင့်နိုင်သည်။ သို့ရာတွင် မေလ ၂၁ ရက်မှ ၃၀ ရက်အကြား၌ သာမန်ခွဲစိတ်ရမှုနှင့် ကြုံရတတ်သည်။

သိဟ်ရာသီပွား (ခြင်္သေ့ရုပ်)

ဩဂုတ်လ ၁၇ မှ စက်တင်ဘာလ ၁၆

အတိမ်းအစောင်းမခံနိုင်သည့် ကိစ္စတစ်ရပ်ကို သင် ကိုင်တွယ်ထားရလျှင် ဖိအားပေးခြင်းခံရလိမ့်မည်။ သင့်ကျန်းမာ ရေးအတွက် စိုးရိမ်စရာဖြစ်သည်။ ဂရုစိုက်ပါ။ သင့်ဘဝကို တောက်ပြောင်လာအောင် သင့်မိသားစုမှ ကူညီစောင့်ရှောက် ပေးပါလိမ့်မည်။

ကန်ရာသီပွား (အပျိုစင်ရုပ်)

စက်တင်ဘာလ ၁၇ မှ အောက်တိုဘာလ ၁၆

သင့်ဘက်တွင် ကံကြမ္မာကောင်း ရှိနေပါသည်။ သင် ဘာပဲဆုံးဖြတ်ဆုံးဖြတ်၊ ဘာလုပ်ရန်ပဲ ရွေးချယ်ရွေးချယ် ဥပမာ လေ့လာသင်ယူခြင်းများ၊ စီးပွားရေးတစ်ခု ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ သို့မဟုတ် မျှော်လင့်မထားသည့် ရာထူးယူခြင်း စသည်တို့တွင် အောင်မြင်မှုရရှိပါလိမ့်မည်။

တူရာသီပွား (ချိန်ခွင်ရုပ်)

အောက်တိုဘာလ ၁၇ မှ နိုဝင်ဘာလ ၁၆

အရာရာကို သင်လုပ်ကိုင်သမျှ အောင်မြင်မှုကို ရရှိ လိမ့်မည်။ ကန်ထရိုက်စာချုပ် ချုပ်ဆိုရမည်။ သင်ခရီးတစ်ခု

သွားပြန်လျှင်လည်း နွေးထွေးစွာ ကြိုဆိုပါလိမ့်မည်။ ယှဉ်ပြိုင် ရမှုတစ်ခုတွင် အနိုင်ရမည်။ အငြင်းပွားမှုတစ်ခုရှိလျှင်လည်း ပြေလည်သွားပါလိမ့်မည်။

ပြိစ္ဆာရာသီပွား (ကင်းမြီးကောက်ရုပ်)

နိုဝင်ဘာလ ၁၇ မှ ဒီဇင်ဘာလ ၁၅

မေခလကာယကိန်းကြံမည်။ ကန်ထရိုက်စာချုပ်တစ်ခု ချုပ်ဆိုရပါလိမ့်မည်။ ဤသည့်အတွက် သင်စိတ်ချမ်းသာမှု ရမည်။ စတော့ရှယ်ယာရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုလုပ်ရလျှင် ကောင်းသော လက္ခဏာတစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ သတင်းကောင်းများကြားရပြီး သင့်အစီအစဉ်များကို ရေဆက်လုပ်ကိုင်ရမည်။ စီးပွားရေးတိုး ခဲ့မှု အောင်မြင်ပြီးပြောက်မည်။ ခရီးတစ်ခုသွားရင်း ပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့မှုကို ရရှိမည်။

စနရာသီပွား (လေးစွဲယောက်ျားရုပ်)

ဒီဇင်ဘာလ ၁၆ မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၃

ဈေးပြိုင်တင်သွင်းထားမှုတစ်ခုမှ သတင်းကောင်း ကြားရရန် မျှော်လင့်နိုင်သည်။ သင်၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း တိုးခဲ့မှုသည် အောင်မြင်ပြီးပြောက်သွားပါလိမ့်မည်။ အကယ်၍ သင်တစ်ခုခုတွင် ဝင်ပြိုင်ရလျှင် အနိုင်ရရှိပါလိမ့်မည်။ အချစ် ရေးတွင်လည်း စိတ်ကြည်နူးမှုရှိနေမည်။

ဦးဆိုး(တက္ကသိုလ်)

Reference:

The Bangkok Post's Life
Year of the HORSE Your month-by-month
horoscope for 2014
By MOHDU PAISARN

တရုတ်နတ်ကုဏ္ဍပေဒင်္ဂယဉ္ဇာ

၂ ၀ ၁ ၄ ခု နှစ် ၊ ဇွန် လ

တရုတ်နှစ်မွေးသူများအတွက်

ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နှင့် သတိပြုရန်အချက်များ

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

မြင်းနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ယခုလ သင်္ဂြိုဟ်ကုသိုလ် တိုးတက်မြင့်မားနေရာ ခ်။ ကုန်သွယ်မှုလုပ်ငန်းလုပ်လျှင် အကျိုးထူးခြားမှုရှိမည်။ ဝင်ငွေကောင်းမည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနိုင်၏။ လုပ်ငန်းအောင်မြင် ရေးအတွက် အရည်အချင်းပြည့် လူတော်လူကောင်းကို အသုံးပြုပါ။ အရွေးချယ်မမှားပါနှင့်။

ဆိတ်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

နိုင်ငံခြား ပြည်ပကုန်သွယ်မှုလုပ်ပါ။ အကျိုးပေးပါ လိမ့်မည်။ ကူညီမစမည့်သူ ပေါများမည်။ လုပ်ငန်း၊ အကြံ အစည် တိုးတက်အောင်မြင်မှုရှိမည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက် ထပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ငွေမည်း အနည်းငယ်ဝင်လာတတ်၏။ လုံးဝ သက်မခံရ။ အမှုပြဿနာ တက်မည်။ လောဘ မတက် ကြရာ ယာဉ်မောင်းလျှင် အထူးသတိထားပါ။ မတော်တဆ ထိခိုက်မှု ဖြစ်တတ်ပါသည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ယောက်ျား အမျိုးသားများအဖို့ အပျော်အပါး၊ သောက်စားမှုကို လျှော့ ခင်း စိတ်ထိန်းပါ။ အချစ်သစ်ကို တတ်နိုင်သလောက် ရှောင်ရှားပါ။ အိမ်ထောင်ရေးသာယာမှု ထိခိုက်တတ်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ငွေမည်းဝင်ကိန်းရှိသည်။ လုံးဝလက်မခံရပါ။ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးတွင် စိတ်ရှည်သည်းခံ၊ ခွင့်လွှတ်ပါ။ သဘောထားကြီးပါ။ ချောမောအဆင်ပြေပါ လိမ့်မည်။

ပျောက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရုံးဝန်ထမ်း၊ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းများအဖို့ အလုပ်ကြီး စားလုပ်ကိုင်ပါ။ ဇွဲမလျှော့ပါနှင့်။ မကြာမီ ရာထူးတိုးဖွယ်

ရှိ၏။ ကျန်းမာရေးကရုစိုက်ပါ။ စားသောက်နေထိုင်မှု ဆင်ခြင်ပါ။ ကူးစက်ရောဂါရတတ်၏။

သဘောမစီးကြရ။ သုံးပွင့်ဆိုင်အချစ် ကြုံတွေ့တတ်ပါ သည်။ ဦးနှောက်နှင့် ဆုံးဖြတ်ပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အရက်သေစာ ဆေးလိပ်၊ ဆေးတံ၊ မူးယစ်ဆေး ဝါးရှောင်ပါ။ အသည်းရောဂါရတတ်ပါသည်။ အထည်ချုပ် လုပ်ငန်း၊ စက်မှုလုပ်ငန်း လုံးဝမလုပ်ရ။ အကျိုးပေးမည် မဟုတ်ပါ။ လုပ်ငန်းနှင့် အိမ်ရာမပြောင်းရွှေ့သင့်။ အကျိုးမဲ့ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ ခရီးထွက်သင့်။ ဘေးအန္တရာယ်များ၏။ သတိထားပါလေ။

ဝက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

လက်အောက်ငယ်သား အလုပ်သမားများကို ကောင်းစွာ စည်းရုံးထားပါ။ စပ်တူ၊ ဖက်စပ်လုပ်ငန်း လုပ် ကိုင်လျှင် အကျိုးထူးမှုရှိမည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ် နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဘေးစကား၊ ကောလာဟလစကားကို သိပ်မယုံ ကြည်ရ။ ချစ်သူ၊ အိမ်ထောင်ရေး သွေးခွဲတတ်၏။ ခေါင်း အေးအေးထားစဉ်းစား ဝေဖန်သုံးသပ်ပါလေ။ စီးပွားရေး လုပ်ငန်း၊ စက်မှု၊ ကုမ္ပဏီရှိ ဝန်ထမ်း၊ အလုပ်သမားများ ပြဿနာတက်တတ်၏။ လိမ္မာပါးနပ်စွာ ထိန်းသိမ်းထားပါ။ အဆင်ပြေအောင် ပေါင်းပါလေ။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းပြိုင်ဘက်ကို အထူးသတိထားပါ။ ရှိရင်းစွဲလုပ်ငန်း မပျောက်မပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းထားပါ။ ခံစစ်ကို ကောင်းစွာလုပ်ထားပါ။ ခရီးထွက်လျှင် ကောင်းသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စီးပွားရေးထိုးစစ်ဆင်ခြင်ကို လုံးဝရှောင်ရှားပါ။ ငွေကြေးကုန်ကျမှုများမည်။ စနစ်တကျ ကိုင်တွယ်သုံးစွဲပါ။ ငွေကြေးပြတ်လပ်မှုကို ကြိုတင်ကာကွယ်ပါ။ တစ်ဖက် သတ်ချစ်သူ ပေါ်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်အမျိုးသားအဖို့ အထူးစိတ်ထိန်းပါလေ။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

လုပ်ငန်း၊ အကြံအစည်အသစ် ပေါ်ပေါက်တတ်၏။ အခွင့်ကောင်းကို လက်မလွှတ်ပါစေနှင့်။ ပြည်ပကုန်သွယ် ရေးနှင့် အကျိုးပေးမည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံပါ။ အကျိုးဖြစ်ထွန်း မှုရှိမည်။ လုပ်ဖြစ်အောင်လုပ်ပါ။ ငွေဝင်၊ လာဘ်ရွှင်မည်။

ခွေးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စီးပွားရေးလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် အဆင်ပြေ အောင် ပေါင်းပါ။ ဖက်စပ်၊ စပ်တူလုပ်ငန်းလုပ်လျှင် အကျိုးထူးမှုရှိမည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ အိမ် ထောင်ရှင်အဖို့ စိတ်ထိန်းပါ။ ခေါင်းအေးအေးထား ဆုံး ဖြတ်ပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

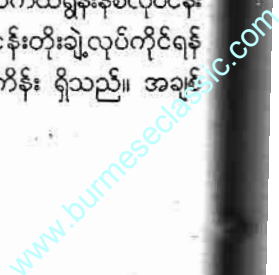
ပြင်ပသွားလာမှု ဆင်ခြင်ပါ။ ညအခါ ကား မမောင်းသင့်။ မတော်တဆ ထိခိုက်မှုရှိတတ်သည်။ ရေ ကြောင်းခရီးရှောင်ပါ။ လှေ၊ သင်္ဘော မစီးကြရ။ ဘေး အန္တရာယ်များလှ၏။ ရေတွင်း၊ ရေကန် မတူးဖော်ရ။ ခိုက် တတ်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

စေ့စပ်နိုင်ပါသော်လည်း ချက်ချင်းလက်ငင်း လက် မထပ်သင့်သေးပါ။ ရေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါ။ လှေ၊

နွားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

လျှပ်စစ်ပစ္စည်းလုပ်ငန်း၊ အိမ်လက်ထရွန်းနစ်လုပ်ငန်း လုပ်ပါ။ အကျိုးထူးမှုရှိမည်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့လုပ်ကိုင်ရန် အခွင့်ကောင်းဖြစ်၏။ ငွေဖြူပုံမှန်ဝင်ကိန်း ရှိသည်။ အချစ်

ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်ပြေမည်။ စေ့စပ်နိုင်၏။ အိမ်ထောင်ကျက်နိုးရှိသည်။ အခွင့်ကောင်းကို လက်မလွှတ်စေသင့်။

စုဆောင်းထားပါ။ အလုပ်နှင့်အိမ်ရာ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ သို့သော် လေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ကြဉ်ပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဖူးစာရှင်အစစ်တွေ့တတ်၏။ အခွင့်အရေး၊ အခွင့်ကောင်း ဆုံးရှုံးတတ်ပါသည်။ စေ့စပ်စရာရှိသည်များ အမြန်စေ့စပ်ပါ။ အမြန်လက်ထပ်သင့်ပါသည်။ လက်မနှေးသင့်။ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ မျက်စိရောဂါရတတ်သည်။ ရောဂါကို မွေးမထားသင့်။ အမြန်ဆေးဝါးကုသမှု ခံယူပါ။

နဂါးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စာပေထုတ်ဝေခြင်း၊ ပုံနှိပ်ခြင်းလုပ်ငန်း လုပ်ပါ။ အကျိုးပေးမည်။ စာပေ၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်းလုပ်ငန်းနှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံပါ။ အကျိုးဖြစ်ထွန်းမှုရှိမည်။ အလုပ်နှင့်အိမ်ရာ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ငွေကြေးလောဘ မကြီးရ။ တရားမဝင်ငွေများ ဝင်ကိန်းရှိ၏။ လုံးဝလက်မခံရ။ အရက်သေစာ မသောက်ရ။ ကားမောင်းလျှင် သတိထားပါ။ မတော်တဆ ထိခိုက်မှုဖြစ်တတ်သည်။ သတိထားပါ။

ကျားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ကွန်ပျူတာလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး အကျိုးပေးမည်။ ငွေဝင်မည်။ လာဘ်ရှင်မည်။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့လုပ်ကိုင်နိုင်ပါသည်။ ရင်းနှီးမြှုပ်နှံနိုင်၏။ စေ့စပ်နိုင်၏။

မြွေနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရုံးဝန်ထမ်း၊ ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်း အလုပ်ကြိုးစားလုပ်ပါ။ အလုပ်ဖိစီးမှုရှိသော်လည်း စိတ်မလျော့သင့်။ ဇွဲလုံ့လ စိုက်ပြီး ရဲဝံ့စွာလုပ်သွားပါ။ မကြာမီ ရာထူးတိုးဖွယ်ရှိပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးမပေးပါ။ မလုပ်ကိုင်သင့်။ လေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ပါ။ ဘေးအန္တရာယ်များလှ၏။ စေ့စပ်နိုင်ပါသော်ငြားလည်း လက်မထပ်သင့်သေးပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ငွေထုတ်ချေးခြင်း မပြုရ။ အလိမ်ခံရတတ်သည်။ ပြန်ရမည် မဟုတ်ပါ။ ငွေကြေးပျောက်ဆုံးတတ်၏။ အထူးသတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါ။ အချစ်ရေး သုံးပွင့်ဆိုင်ကိန်း ကြုံရတတ်သဖြင့် ဦးနှောက် ခေါင်းအေးအေးထားပြီး စိစဉ်ဆုံးဖြတ်ပါလေ။ အချစ်ရေး အပြောင်းအလဲရှိတတ်၏။

ယုန်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရွှေကုန်သည်၊ ရွှေအရောင်းအဝယ်လုပ်သူများ အကျိုးပေးမည်။ ထူးခြားမှုရှိမည်။ ငွေများလှိုမ့်၍ ဝင်ကိန်း နှိုင်း၊ လာဘ်ရှင်မည်။ ကြီးပွားမည်။ အခွင့်ထူး၊ အခွင့်ကောင်းကို လက်မလွှတ်စေသင့်ပါ။ စေ့စပ်နိုင်၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး သာယာစိုပြည်မည်။ ခရီးထွက်နိုင်၏။

ကေတီ-အောင်သိန်း (ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ငွေဖြူပုံမှန် ဝင်နေမည်ဖြစ်၍ ငွေမည်း လုံးဝ လက်မခံသင့်ပါ။ အမှုပြဿနာတက်တတ်၏။ ငွေရတုနိုး

Ref:-

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ၊ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ

သေဂုဏ်အောင် လာချင်သူ

မောင်ကောင်းမြင့်

“ကိုယ်တွေ့ အမေရိကား” ဆောင်းပါးတစ်ပုဒ်၌ ဤနိုင်ငံသို့ မလာမီ ဆောင်ရန်နှင့် ပတ်သက်၍ website များတွင်တင်ထားသော သတင်း (ဆောင်းပါး)များကို ဖတ်ရှုလေ့လာဖို့ ပြောခဲ့ပါသည်။ အကြောင်းအရာ အသေးစိတ်ကိုမူ မဖော်ပြခဲ့ပါ။

အလားတူ နိုင်ငံခြားသို့ မထွက်ခွာမီ ကျန်းမာသော ကိုယ်ကာယအနေအထားနှင့် ကြံ့ခိုင်သောစိတ်ဓာတ် မွေးမြူထားဖို့လည်းဆိုခဲ့ပါသည်။ အကြောင်းအရာ အသေးစိတ် မဟုတ်သော်လည်း အသင့်အတတ်မျှသော အချက်တို့ကို ဖော်ထုတ်ရေးသားခဲ့ပါသည်။

အခြားဆောင်းပါး တစ်ပုဒ်တွင် Living together-married-but-lonely စသော စကားများကို ဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ အကျယ်တော့မရေးသားခဲ့ပါ။

ဤဆောင်းပါးတွင် ထိုအချက်နှင့် သုံးချက်နှင့် ဆက်နွယ်သောအကြောင်း

ကို ရေးသားသွားရန်ရည်ရွယ်ပါသည်။

မိမိက 'အမေရိကား'ကို အခြေခံ၍ ရေးခဲ့သော်လည်း အလားတူပင် ရေခြားမြေခြား နိုင်ငံအားလုံး(ထိုင်း၊ စင်္ကာပူ၊ မလေးရှား၊ အင်ဒိုနီးရှား၊ ဂျပန်၊ ဖိလစ်ပိုင် စသော အာရှနိုင်ငံများ၊ အင်္ဂလန်၊ အမေရိကန်၊ ဩစတြေးလျ စသော ရပ်ဝေးဒေသ နိုင်ငံများ အားလုံးကို ရည်ညွှန်းပါသည်။) သည် မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှု ဓလေ့ထုံးစံနှင့် လူနေမှုစနစ်နှင့် (အနည်းနှင့်အများ) ကွာခြားကြသည်သာ ဖြစ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့် ထိုနိုင်ငံများသို့ ရောက်လျှင် (အနည်းစုသာ မြန်မာတို့ကို တွေ့ရပြီး) တိုင်းတစ်ပါးသားတို့နှင့် ဆက်ဆံနေထိုင်ကြရတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါ 'မီးပျားမီးနိုင်၊ ရေပျားရေနိုင်'သော သဘာဝအတိုင်း အနည်း၏ အရည်အသွေးသည် အများကြားတွင် ပျောက်ဆုံးမှုများလာတတ်ပါသည်။ (အပေါင်း/အကောင်းလက္ခဏာ ပျောက်ဆုံးခဲ့လျှင် ဝမ်းနည်းစရာကောင်းပါသည်။)

ထို့ကြောင့်လည်း Web-site များတွင် စင်္ကာပူ၊ ထိုင်းနှင့် အမေရိကားတို့၌ ရောက်ရှိနေသော မြန်မာတို့နှင့်ပတ်သက်၍ ဖတ်စရာများတွေ့လာရပါသည်။ အားလုံးမှန်သည်ဟု မဆိုလိုပါ။ ယေဘုယျလက္ခဏာဖြစ်၍ ဆင်ခြင်စရာများကိုတွေ့ရပါမည်။ (အသေးစိတ်ကို မိမိဘာသာရှာဖွေဖတ်ရှုပါ။) ဘာကြောင့် ဤသို့ဖြစ်ရသနည်းဟူသော အဖြေကို ယခုအခါ မိမိတွေ့ရှိသူအတွေ့အကြုံများထဲမှ ထုတ်ဖော်ဆင်ခြင်၍ ရေးသားသွားပါမည်။)

ရေခြားမြေခြား သဘာဝမတူသဖြင့် အခက်အခဲရှိခြင်း၊ ဘာသာစကား အခက်အခဲရှိခြင်း၊ အလုပ်အကိုင်အခက်အခဲ တွေ့ရတတ်ခြင်း၊ ငွေကြေးအခက်အခဲ တွေ့ရခြင်း၊ မိမိပတ်ဝန်းကျင်၌ အားကိုးအားထား ပြုလောက်အောင် ကူညီစောင့်ရှောက်မှု မရနိုင်ခြင်း၊ (အဖော်ကောင်းမဲ့ခြင်း)၊ ရောဂါပိုး ကူးစက်ခံရခြင်းသဖွယ် အကျင့်ကူးစက်ခြင်း စသောအချက်များကို တွေ့ရလေသည်။

ရေခြားမြေခြား သဘာဝမတူခြင်း

အထူးပြောစရာ မလိုပါ။ မွေးကတည်းက နေလာခဲ့သော မိမိနိုင်ငံ၏ ဓလေ့၊ ဘာသာ၊ ယဉ်ကျေးမှု ပုံစံနှင့် အာရှသားချင်းပင် မတူနိုင်ကြပါ။ (အနောက်နှင့်ကား ပို၍ ဖီလာဖြစ်နေတတ်ပါသည်။) ထိုအခါ အနေအထိုင်၊ အစားအသောက်၊ ဆက်ဆံရေးမှအစ အခက်အခဲ တွေ့ရတတ်သည်။

ဘာသာစကား အခက်အခဲရှိခြင်း

မိမိနိုင်ငံတွင် သင်ကြားခဲ့ရသော အင်္ဂလိပ်စာသင်ကြားရေးမှာ 4 skills တွင် မြန်မာနိုင်ငံ၌ အရေးနှင့်အဖတ်သာ အဓိကဖြစ်နေသည်။ အပြောနှင့် နားအလေ့အကျင့်မှာ အားနည်းသည်။ ထို့ကြောင့် အနောက်သို့ရောက်လာသော ခေတ်ပညာတတ်များပင်လျှင် ပြောစကားနားထောင်၍ ချက်ချင်းနားလည်အောင် နားအကျင့်လိုသည်။ (အသံထွက် လေယူလေသိမ်း ကွာခြားမှုလည်း ပါသည်။) ထို့နောက် ပြန်ပြောတတ်သော (အထူးသဖြင့် ထို

နိုင်ငံသုံး အသုံးအနှုန်းအတိုင်း) အကျင့်ဖြစ်လာဖို့ လိုသည်။ အလုပ်ခွင်တွင် စာများဖတ်၍ နားလည်ရုံဖြင့် မလုံလောက်ပါ။ နားလည်ဖို့ ပြန်ပြောတတ်ဖို့ အရေးကြီးလှပါသည်။ ခရီးသွားလာရာတွင်လည်း နားလည်မှုနှင့် အပြောအရေးကြီးပါသည်။ Communication English နှင့် good working လောက်တော့ တတ်ဖို့လိုသည်။ နားထောင်ခြင်းနှင့် ပြောတတ်ခြင်းသည် ရေးတတ်ခြင်းထက် ပိုအရေးပါသည်။

အလုပ်အကိုင်

အခက်အခဲတွေ့ရတတ်ခြင်း

နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံသို့ ရောက်လျှင် ချက်ချင်းအလုပ်ရဖို့ မလွယ်ပါ။ မြန်မာစကားနှင့် 'လှေထိုး၊ လွှတ်ကန်'ဆိုသော လုပ်အား အင်္ဂါအလုပ်မျိုးပင် ခက်တတ်ပါသည်။ လုပ်အား အဓိကဖြစ်သော စားသောက်ဆိုင်များ၌ လုပ်ခြင်း၊ ဆူရီလိပ်ခြင်း၊ သယ်ပိုးလုပ်ခြင်း တို့၌ပင် လူခံမရှိပါက ချက်ချင်းရဖို့ မလွယ်ပါ။ သင်တန်းလက်မှတ် ကျွမ်းကျင်မှုဆိုင်ရာတို့ဆိုပါက သင်တန်းတစ်ခုခုတက်ပြီးမှ ရနိုင်မည်ဖြစ်၍ သင်တန်းကြေးနှင့် အချိန်ပေးဖို့ လိုလားပါသည်။

ငွေကြေးအခက်အခဲ တွေ့ရခြင်း

အဓိကအဖြစ်ဆုံးထဲက ထိပ်ဆုံးဖြစ်သည်။ မိမိမှာ ငွေမရှိဘဲ ဘာမျှ မလုပ်နိုင်။ နေစရာအခန်း၊ စားစရိတ်၊ မိမိတစ်ယောက်တည်းအတွက် ရောက်စမှ အလုပ်ဝင်သည်အထိ ကာလအတွင်း သုံးစွဲကုန်ကျခံနိုင်ရန် ငွေလို

သည်။ အိမ်လခအတွက် အနည်းဆုံး နှစ်လမှ သုံးလစာ စားစရိတ်အတွက် နှစ်လအနည်းဆုံး ချွေတာသုံးစွဲနိုင် လောက်သော 'ငွေ'ရှိထားဖို့ လိုသည်။ (အမေရိကန်တွင် အိမ်လခ ၄၅၀ US ၅၀၀ နှင့် တစ်လလျှင် တစ်ဦးအတွက် အနည်းဆုံး ၄၀၀-၅၀၀ ခန့်လိုသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိမှာ အနည်းဆုံးဒေါ်လာ ၃၀၀၀ မပါလာလျှင် မဖြစ်ပါ။) ငွေ မပါလျှင် လူမသိဘဲ ဘဝပျက်သွားနိုင် သည်။ စားစရိတ်သာမက အမေရိ ကန်တွင် မရှိမဖြစ်ဟု ဆိုအပ်သော 'ဖုန်း တစ်လုံးအတွက်ပင်' ရင်းလိုက်ရ သူများ ရှိသည်ဟု ကြားရဖူးသည်။ အမေရိကန်တွင် လိုသော Geen Card, ID Card, SSA Card များရဖို့ လျှောက်ထားရခြင်း စောင့်ရခြင်းမှာ အနည်းဆုံး တစ်လခွဲလောက် အချိန် ပေးရတတ်သည်။

မိမိပတ်ဝန်းကျင်၌ အားကိုးအား ထားပြုလောက်အောင် ကူညီစောင့်ရှောက်မှု

သာမန်သိကျွမ်းရုံဖြင့် အားကိုး ၍ မရပါ။ သင့်အတွက် အချိန်ပေးကူ ညီမည်ဟု မျှော်လင့်မထားပါနှင့်။ (ရှိ တော့ရှိမည် ရှားသည်။) တစ်နာရီ လုပ်အားခ ၈ USD တစ်နေ့ ၈နာရီ = ၆၄ USD အကုန်ခံပြီး (အလုပ် ပျက်ခံပြီး) ကူညီဖို့ မလွယ်ပါ။ ကူညီ နိုင်သည်ထားဦး။ တစ်ကြိမ်သာ ဖြစ်ပါ လိမ့်မည်။ ထို့ကြောင့် 'မိမိကိုယ်သာ ကိုးကွယ်ရာ'ဟု ခံယူထားပါမှ တော်ရုံ ကျပေလိမ့်မည်။ မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို တစ်ပတ်မျှ တည်းခိုဖို့လက်ခံထားလျှင်

ကျေးဇူးတင်လိုက်ပေရော့။ အိမ်တွင် ဧည့်သည်လုပ်ထားဖို့ (အကြောင်းများ စွာကြောင့်) ခက်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် လည်း ၁၀ x ၁၅ လောက်သာရှိသော တစ်ယောက်နေသာရုံ အခန်းကလေး များကို ငှားရမ်းနေ ထိုင်ကြရပါသည်။ တစ်ထပ်လျှင် ၄-၅ ဦးအထိ နေထိုင်ရ တတ်ပြီး 'ဘုံ'ရေချိုးခန်း၊ 'ဘုံ'မီးဖိုခန်း ရှိသည်ကို သုံးစွဲရပါလိမ့်မည်။ ထို့ ကြောင့် ကျန်းမာသော ကိုယ်ကာယ ကြံ့ခိုင်သော စိတ်ခွန်အား အပြည့်ရှိမှ လာဖို့လိုသည်။

ရောဂါပိုး ကူးစက်ခံရခြင်းသည် အကျင့်ကူးစက်ခြင်း

နိုင်ငံခြားရောက်လျှင် မိမိလူမျိုး စုမှာ လူနည်းစု။ ထို့ကြောင့် ထိုလူ နည်းစုနှင့်သာ ပေါင်းရတတ်၏။ (အခြေ အနေအရ မပေါင်းမဖြစ်) ထိုအခါ ထို လူနည်းစု၌ပင် 'ရှင်နည်းရာ' အဂ္ဂလူ ထွက်'ဆိုသလို နည်းလှသော အစဉ် ပင် မိမိနှင့် သဟဇာတဖြစ်ဖို့ စိတ် သဘောတူညီဖို့နှင့် အကျင့်ကောင်းရုံ ဖို့ အရေးကြီးလေသည်။ အချို့မှာ အနောက်ကို (အရှေ့အာရှ၌ပင် ထိုင်း၊ စင်္ကာပူတို့ရှိ လူနေမှုကို အထင်ကြီး သောသူများ အထူးသဖြင့် လွတ်လပ် မှုကို အကြောင်းပြုသော စိတ်လွတ်နေ ထိုင်မှု) အထင်ကြီး အတုခိုးသူများရှိ သည်။

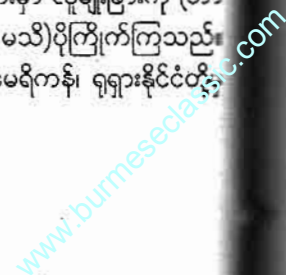
အမေရိကန် ပြည်ထောင်စုသို့ စီးပွားရေး၊ ပညာရေးတို့ကြောင့် ရောက် လာသူတို့တွင် ကြိုးစားရမ်းကန်ရ သဖြင့် အောင်မြင်မှုရသူများကိုလည်း တွေ့ရသည်။ အထူးသဖြင့် မြန်မာ

ပြည်ဖွား တရုတ်(ကပြား) လူငယ်များ (ယခုတော့ အချို့မှာ သက်လတ်တန်း ပင် ကျော်နေကြပါပြီ)ကို တွေ့ရသည်။ စီးပွားရေးအောင်မြင်သူများ၊ ပညာ ရေးအောင်မြင်သူများကို ကြည့်၍ မြန်မာစစ်စစ် နည်းပါးသည်ကို သတိ ထားမိသည်။ တရုတ်လူမျိုးများ၏ China Town သင်္ကြန်ပွဲမှာ နာမည် ကြီးသည်။ မြန်မာများကတော့ တရုတ် တို့ကြီးမျိုးသော သင်္ကြန်ဟု ဆိုကြ၏။ ခက်သည်က မြန်မာတွေက စုစည်းမှု အားနည်းနေတုန်း ဖြစ်၏။

မိမိမိတ်ဆွေ 99C ဆိုင်ပိုင် တရုတ်(ကပြား)တစ်ဦးက လွန်ခဲ့သော အနှစ် ၂၀ ကျော်ကပင် ဤနိုင်ငံသို့ ရောက်ရှိလာပြီး ကြိုးစားကြရပုံ ပြော ပြသည်။ အခြားတစ်ဦးမှာ ဝန်ထမ်း လောက၌ ရှိနေသည်။ သူကလည်း မြန်မာများအတွက် အကူအညီပေး သောကြောင့် မြန်မာများအကြောင်း ကောင်းကောင်းသိသည်။

မြန်မာအများစုသည် ကိုယ်ပိုင် အလုပ်အတွက် စိတ်မဝင်စားကြသေး။ အခြားသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်၊ တစ်စု တစ်ဖွဲ့ထံမှာပင်လှုပ်နေကြဆဲ။ တရုတ် များကဲ့သို့ စုပေါင်း(ရှယ်ယာ)အလုပ်ဆို ပါက 'ကွဲကြဲ ပြုကြသောဉာဉ်'က မပျောက်ဘဲ ရှိနေသည်။ မအောင်မြင် ကြသေးပေ။

အခြားကူးစက်သော ရောဂါတစ် ခုမှာ လူမှုရေး။ မြန်မာလူငယ်များကို မြန်မာမိန်းကလေးများက အထင် မကြီးဟု ဆိုသံကြားရ၏။ မြန်မာ မိန်းကလေးများမှာ လူမျိုးခြားကို (ဘာ ကြောင့်မှန်း မသိ)ပိုကြိုက်ကြသည်။ လက်တင်အမေရိကန်၊ ရုရှားနိုင်ငံတို့

လာရောက်သူများနှင့် လက်ထပ်ထားသူတို့ကို တွေ့ရသည်။ ကပ္ပလီနှင့်တွဲသူများ(တရားဝင်လက်ထပ်ခြင်း ရှိမရှိ တော့မသိပါ)လည်း တွေ့ရ၏။ ကောင်းလေစွ။ multi divisivity ဟု ဆိုကြ၏။ (အချို့က သည်မှာ အနေကြာတော့သည်နိုင်ငံက လူနှင့်ပဲ ညားရမှာပေါ့ဟု ခပ်ဖွဖွ ဆိုကြ၏။ ကြာလျှင် မြန်မာပျောက်ဖို့ လမ်းစဖြစ်သည်ကို မစဉ်းစားကြပေ။)

မိမိတွေ့ဖူးသော မြန်မာ(တိုင်းရင်းသား)အမျိုးသမီးကလေး နှစ်ယောက်မှာ(ပဲဟု မြန်မာတို့ကခေါ်သော စကားဝှက်၊ လက်တင်အမေရိကမှ စပိန်စကားပြော နိုင်ငံသား)တို့နှင့် ရနေသည်။ တစ်ယောက်ကတော့ အတူမနေတော့ဟု သိရသည်။

မိမိကြုံခဲ့ရသော ဝန်းကျင်မှ living together နှစ်ဦးလောက် တွေ့ရသည်။ ဘာကြောင့် ထိုသို့မြင်ရသည်ကို လေ့လာကြည့်သောအခါ မိန်းကလေးများ သည်နိုင်ငံသို့လာဖို့မှာ ဤနိုင်ငံတွင် အနေကြာပြီးသောသူတို့က ခေါ်ယူကြရခြင်း (sponser) နိုင်ငံရေးခိုလှုံခွင့်(asylum) နှင့် ဒုက္ခသည်ခန်း(Refugee camp)မှ ရောက်သာသူများဖြစ်ရာ သူတို့သည် 'အားတိုးဖို့' လူလိုသည်။ ထိုအခါ လက်တလော အခြေအနေအရ ဤသို့ အခြေအနေမျိုး ဖြစ်ရသည်။

မိမိ ဤနိုင်ငံသို့ရောက်ပြီး မကြာမီက တွေ့ရသော သူတစ်ဦးက သူ၏ နီးခြံသူ(ကလေးသုံးယောက်၏မိခင်)တို့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးက လာရောက် ထည့်ပတ်ရင်း ခေါ်ယူပေါင်းသင်းသွားကြောင်း ကြားရသိရသည်။ [web

site များတွင် တင်ထားသည်] မြန်မာ ဓလေ့ထုံးစံတွင် 'ကာမေသုက' မှာ အကြီးမားဆုံး ပြစ်မှုကြီးဖြစ်ရာ မြန်မာတို့အသိုင်းအဝိုင်းတွင် လူပျိုလူလွတ်ချင်းကိစ္စထက် ပိုဆိုးသည်ကို သတိချပ်သင့်ပေသည်။ အကြောင်းပြချက် မလိုအပ်သော ကိစ္စဖြစ်သည်ဟု ခံယူထားဖို့လိုသည်။

ဤနိုင်ငံတွင် အခန်းကလေးများဖြင့် နေထိုင်ရသည်ဖြစ်ရာ အခန်းကပ်ရက်နေသူတို့အဖို့ တွန်းပို့သော အခြေအနေတစ်ရပ်ဟု ဆိုချင်သည်။ အိမ်များကလည်း မိမိနိုင်ငံတွင်ကဲ့သို့ တစ်အိမ်တစ်အိမ် မြင်နိုင်သော အခြေအနေမရှိ။ တစ်ယောက်နှင့် တစ်ယောက်ကလည်း မသိကြရာ အခန်းထဲ ဝင်ရောက်သွားပါက ခြေရာပျောက်ပေပြီ။ ထို့ပြင် လွတ်လပ်သော ရုပ်ရှင်များ၊ web-site များနှင့် ပြင်ပတွင် တွေ့မြင်နေရသော နေထိုင်မှုစနစ်ကလည်း အားကျဖွယ်ရာ ဖြစ်သည်။ ရထားပေါ်၊ ကားပေါ်၊ ကျောင်းဝင်းထဲနှင့် လမ်းများ၌ပင် အရွယ်မျိုးစုံ၊ အရောင်အသွေးမျိုးစုံ ဖက်ရပ်နမ်းရှုပ်နေသည်မှာ 'အချစ်၏သင်္ကေတ' ပေလောမသိ။ (အဆိုးစွန်အားဖြင့် လူကြော်ငြာများကို မျိုးစုံကမ်းလှမ်းနေပေသည်။ web-site များ လက်ကမ်းကြော်ငြာများမှာ တွေ့မြင်နေသည်။)

ဤစာကို ရေးနေရင်း Book Mark web site ၌ တင်ထားသော မြန်မာသတင်းတစ်ပုဒ်တွင် ရန်ကုန်၏ ဖက်ရှင်ရှိုးပွဲတစ်ခု၏ ဓာတ်ပုံများမှာ အမေရိကားမှ Victoria's sceret ရှိုးပွဲ ကြော်ငြာနှင့်တူနေသည်။ ကူးစက်မြန်သော ရောဂါပေတည်း။

အလားတူပင် web site သတင်းတစ်ပုဒ်၌ ပြည့်တန်ဆာ ဒီပလိုမာနှင့် ဘွဲ့သင်တန်းကို စပိန်နိုင်ငံတက္ကသိုလ်တစ်ခု၌ ပို့ချပေးနေကြောင်း ဖတ်ရဖူးသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လွတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က 'တရားဝင် ပြည့်တန်ဆာ sex worker အသိအမှတ်ပြု ပြဋ္ဌာန်းပေးဖို့ တင်သွင်းမည်ဟု ဖတ်ရသေး၏။ အတော်လေးပင် ရွှေညွှတ်တော်စူးရောက်ပေစွဟု ဆိုရပေတော့မည်။

မိမိရေးသားသော အချက်အလက်များကို ဖတ်၍ 'အကောင်းတွေ မရေးဘဲနေသည်' ဟု ထင်ခဲ့လျှင် မိမိတွေ့သော နိုင်ငံ၏စနစ်နှင့် လူထုအတွက် အဆင်ပြေမှုများကို ခရီးသွားဆောင်းပါးအသွင် ရေးခဲ့ဖူးပြီဖြစ်၍ ယခုစာမှာကား 'နိုင်ငံခြားသို့ လာချင်သော ရောဂါရှင်' များအတွက် ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်ကို ရေးခြင်းဖြစ်ကြောင်း သတိချပ်စေချင်ပါသည်။ 'ချောက်ကမ်းပါး' ရှိသည်ဟု ပြောပါလျက် သတိနှင့် အသိ လက်လွတ်ကာ သွားချင်သူတို့အတွက် မရည်ရွယ်ပါ။ ဆင်ခြင်တုံတရားဖြင့် ကြိုတင်ပြင်ဆင်၍ လာချင်သူတို့အတွက်သာ ဖြစ်ပါသည်။

သေလုအောင် လာချင်သူများရှိနေသလို သေလုအောင် ပြန်ချင်သူများရှိကြောင်းကိုမူ မျက်မြင်ဖြစ်ပါကြောင်း။

မောင်ကောင်းမြင့်

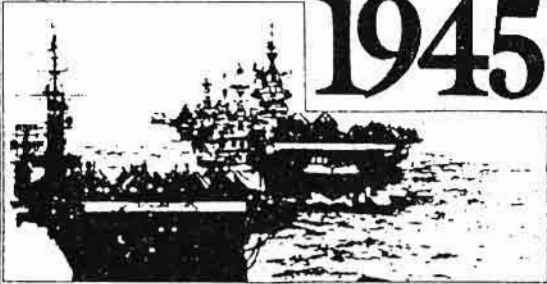
www.burmeseclassic.com

တစ်ကွေ့တော့ တွေ့ကြည့်မည်

■ လှမိုး(ပညာရေး)

THE
**PACIFIC
 WAR 1941-
 1945**

The first comprehensive one-volume account of the causes and conduct of World War II in the Pacific

John Costello

ဤဆောင်းပါးနှင့် ပတ်သက်၍ စာဖတ်သူများအား တင်ပြရန်အချက် နှစ်ချက်ရှိပါသည်။ ပထမအချက်မှာ “တကွေ့တော့ တွေ့ကြည့်မည်” ဟူသော ဆောင်းပါး၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။ ဤဆောင်းပါး၏ အမည်သည် ကျွန်တော်၏ ကိုယ်ပိုင်မည်မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေကွယ်လွန်သူ စာရေးဆရာကြီးနတ်နွယ်၏ ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်ပေါက်ရောက်သော ဝတ္ထုရှည်ကြီးတစ်ပုဒ်၏ အမည်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအမည်ကို ကျွန်တော် ဆက်လက် သုံးစွဲခဲ့သဖြင့် စာဖတ်သူများသည် ကျွန်တော့်အား ခွင့်လွှတ်ကြစေလိုပါသည်။

ဒုတိယအချက်မှာ ဤဆောင်းပါးတွင် အဓိက ဇာတ်ဆောင်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သော ဂျပန်ဘုရင့်ကြည်းတပ်မတော်မှ ယနေ့ထိ ပျောက်ဆုံးနေသော ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ရာဇဝတ်သား ဗိုလ်မှူးကြီးဆူဂျီမဆာနိုဘုရင်၏ သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖွယ်ရာ၊ အငြင်းပွားဖွယ်ရာ ပျောက်ဆုံးနေမှု ဖြစ်ပါသည်။ မှန်ပါသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဂျီမဆာနိုဘုရင်သည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ကာလက ဂျပန်ဘုရင့်ကြည်းတပ်မတော် သမိုင်းတွင် ထူးထူးခြားခြား ထင်ပေါ်ကျော်ကြား လူသိများခဲ့သူဖြစ်သည်။ ထိုစဉ်ကာလက သူသည် ဂျပန်ဘုရင် ကွန်တန်တပ်မတော်တွင် ဒုတိယ ဗိုလ်မှူးကြီးအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေသူဖြစ်သည်။ ရာထူးအားဖြင့် ငယ်သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သော်လည်း ဂျပန်ဘုရင့်တပ်မတော်မှ တက်ကြွသော လူငယ်အရာရှိများအား ခေါင်းဆောင်၍ ဝိကီဂျီ ခေါ်သော လျှို့ဝှက်အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု ဖွဲ့စည်းတည်ထောင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ သူတို့သည် ဂျပန်ဘုရင့်တပ်မတော်ကြီးအား ဂျပန်နိုင်ငံ၏ နိုင်ငံရေးတွင် ကြီးကိုင်ထားရန် ရည်ရွယ်ခဲ့သော အရာရှိငယ်များသာ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ စာဖတ်ပရိသတ်ကြီးသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ပြီးဆုံးခဲ့သည်နှင့် ဥရောပတိုက်နိုင်ငံအသီးသီးမှ အပြစ်မဲ့ပြည်သူများ မဟာမိတ်စစ်သုံးပန်းများနှင့် ဂျူးအမျိုးသား သန်းပေါင်းများစွာတို့အား ရက်ရက်စက်စက် နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းသတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသော နာဇီဂတ်စတာပိုအဖွဲ့မှ အပေရီများ၊ နာဇီကပ်မတော် ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့မှ တာဝန်ရှိသူများ၊ နာဇီပါတီခေါင်းဆောင်များအား ဖမ်းဆီး၍ ဂျာမနီနိုင်ငံ နီရင်ဘတ်မြို့ စစ်ခုံရုံးတွင် နိုင်ငံတကာ တရားဥပဒေနှင့်အညီ စစ်ဆေး၍ အပြစ်ပေးခဲ့ကြသည်။ ဖြစ်ရပ်များကို ဖတ်ရှုပြီး ဖြစ်မည်ဟု ယူဆပါသည်။

ထိုကိုယ်ရောင်ဖျောက် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်သူများ နောက်သို့ မဟာမိတ်နိုင်ငံများဖြစ်သော အင်္ဂလန်၊ ပြင်သစ်၊

www.burmeseclassic.com

ဖမ်းဆီးရမိသူ စစ်တရားခံများလည်း ရခဲကြပါသည်။

ယခုရေးသားဖော်ပြမည့် စစ်ပြေးတရားခံမှာ ဤဆောင်းပါးအစတွင် ဖော်ပြခဲ့သော ဂျပန်ဘုရင် ကွန်တန် တပ်မတော်မှ ဗိုလ်မှူးကြီးဆူဂို မဆာ နိဘု၏ သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖွယ်ရာခြေရာ ဖျောက်မှု ဖြစ်ပါသည်။ ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဂိုမဆာနိဘု အပါအဝင် ဂျပန်ဘုရင် တပ်မတော်မှ အရာရှိအရာခံ အကြပ် တပ်သားတိုင်းသည် အောက်ပါခံယူချက် များ ရှိခဲ့ကြသည်။

(က) လူတိုင်းသည် တိုင်းပြည် အတွက် သစ္စာရှိရမည်။

(ခ) လူတိုင်းသည် တိုင်းပြည် နှင့် လူမျိုးအတွက် မိမိကိုယ်ကို ပဓာန မထားကြရ။

(ဂ) လူတိုင်းသည် နေမျိုးနွယ် ဘုရင့်အလိုတော်အရ ကမ္ဘာကို ကယ် တင်ရမည်။

(ဃ) လူတိုင်းသည် တိုင်းပြည် အကျိုးကို သယ်ပိုးရာတွင် စေတနာ အပြည့်၊ နားလည်မှုကြီးမားစွာဖြင့် ဆောင်ရွက်ကြရမည်။

ဟူသော ယုံကြည်ချက်များ ထားခဲ့ကြရာ ဂျပန်ဘုရင့်တပ်မတော် သားများ၏ ပြင်းထန်သော တိုင်းချစ် ပြည်ချစ် စိတ်ဓာတ်ရင့်ကျက်ခိုင်မာမှု သည် ကမ္ဘာတွင် အခြားအခြားသော တိုင်းပြည်နှင့် လူမျိုးများထက် ထူးခြား သည်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်သော ဂျပန်ဘုရင့် တပ်မတော်သည် ၁၉၄၁ ခု၊ ဒီဇင်ဘာ လ ၇ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၈ နာရီ

အရေးယူနိုင်ခဲ့သည်။
အစွဲအနွမ်းထောက်လှမ်းရေး အဖွဲ့ကလည်း အထက်ဖော်ပြပါ စစ်ပြေး တရားခံများနောက်သို့ ခြေရာခံ၍ လိုက် နိုင်ခဲ့ပြီး နာမည်ကျော် နာဇီဝရမ်းပြေး စစ်တရားခံများဖြစ်သော အိုက်(စ်)မန်း နှင့် မူလာ စသော ပုဂ္ဂိုလ်များအား တရားဥပဒေအတိုင်း အပြစ်ပေးနိုင်ခဲ့ သည်။ သို့သော် နာဇီပါတီ ထိပ်သီး ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်သော မာတင် သိုမင်နှင့် သေမင်းတမန်ဆရာဝန်ဟု သတင်းမီဒီယာများက ကင်ပွန်းတပ်ခံရ သော ဒေါက်တာမင်ဂလေတို့ကိုမူ ဖမ်း ဆီးရမိခြင်းမရှိခဲ့။ (အထက်ဖော်ပြပါ စစ်ပြေးတရားခံများအကြောင်းများကို ကွယ်လွန်သူ စာရေးဆရာကြီး လင်း ယုန်မောင်မောင်က ရေးသားထုတ်ဝေ ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။) သို့သော် အချို့ ဂျပန်စစ်တရားခံများမှာမူ နည်းလမ်း အမျိုးမျိုးဖြင့် ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွဲလုပ်၍ ပုန်းအောင်းနေခဲ့ကြသော်လည်း ရေဆုံး မြေဆုံး ခြေရာခံလိုက်သူ နာဇီမနုဿ မုဆိုးများကြောင့် အသက် ၉၀ ကျော်မှ

အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုနှင့် ဆိုဗီယက် ပြည်ထောင်စုသမ္မတနိုင်ငံ (ယခု ရုရှား) တို့မှ စုံထောက်အဖွဲ့ဝင်များ၊ ထောက် ထမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်များသည် ပိုက်စိပ်တိုက် ခဲ့ တကောက်ကောက် လိုက်ကာ ဖမ်း ဆီးခဲ့ကြပြီး ဖမ်းဆီးရမိသူများအား နှရင် နှက်မြို့ စစ်ခုံရုံးသို့ တရားစွဲဆိုနိုင်ခဲ့ကြ ပါသည်။ နာဇီဂျပန် ဂက်စတာပိုများနှင့် နာဇီစစ်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ဝင်တို့ ထူးဆန်းစွာ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းသတ်ဖြတ် မှုများ ငရဲခန်းများမှ ကံအားလျော်စွာ ထွက်မြောက်ခဲ့ကြသော ဂျူးအမျိုးသား များသည် “မမေ့နိုင်သူများ”ဟူသော ဝေါဟာရအဖွဲ့အစည်းဖွဲ့၍ စစ်ရာဇဝတ် တရားနောက်သို့ ခြေရာခံ၍ ဖမ်းဆီး ခဲ့ကြသည်။
ဂျူးအမျိုးသား ဆိုင်မွန်ဝီဆင် သော် အမျိုးပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်အချို့က ထည်း ဩစတီးယားနိုင်ငံ၊ ဗီယင်နာမြို့ တွင် မိမိအစီအစဉ်ဖြင့် ရုံးခန်းဖွင့်ကာ နာဇီစစ်ပြေးတရားခံများနောက်သို့ အနံ့ ချိတ်ခဲ့ပြီး ဖမ်းဆီးရမိသော ဝရမ်းပြေး စစ်တရားခံများကို ဥပဒေအတိုင်း

www.burmeseclassic.com

စောတွင် စစ်ကြေညာခြင်းမပြုဘဲ ပုလဲ ဆိပ်ကမ်းရှိ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ရေတပ်မတော်အား အလစ်ဝင်တိုက်ခဲ့ ကြသည်။ ဤနည်းအားဖြင့် နောင်အခါ (၁၉၄၂-၁၉၄၅)၌ သုံးနှစ်သုံးမိုး ကျွန် တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံအပါအဝင် အရှေ့ တောင်အာရှ တစ်ခုလုံး သွေးချောင်းစီး ခဲ့ကြရသည်။

၁၉၄၅ ခု၊ စက်တင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့တွင် ဂျပန်တို့သည် လက်နက်ချ ခဲ့ကြပြီး စစ်ရုံးစာချုပ်ကို ချုပ်ဆိုလက် မှတ်ရေးထိုးပြီးသောအခါ အရှေ့တောင် အာရှတစ်ခွင်၌ အပြစ်မဲ့ပြည်သူများ၊ မဟာမိတ်စစ်သုံ့ပန်းများနှင့် ဂျပန်တို့၏ ဖက်ဆစ်ဝါဒကို ဆန့်ကျင်ခဲ့သူများအား လူသားမဆန်စွာ နှိပ်စက်ခဲ့ကြသော ဘူရီဒို ဂျပန်သူရဲကောင်းဆိုသူများအား စစ်ရာဇဝတ်သားများအဖြစ် ဖမ်းဆီး၍ အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံအသီးသီးရှိ စစ်ခုံ ရုံးများတွင် စစ်ဆေး၍ အရေးယူခဲ့ကြ သည်။ အထူးသဖြင့် စစ်ကြီးဖြစ်ပွားနေ စဉ်အတွင်း နိုင်ငံတကာက လိုက်နာကြ ရမည့် စစ်စည်းကမ်းများနှင့် အပြည်

ပြည်ဆိုင်ရာ တရားဥပဒေများကို ချိုး ဖောက်ကာ အရပ်သူအရပ်သားများ အား အစုလိုက်၊ အပြုံလိုက် သတ်ဖြတ် ခြင်းဖြင့် အလုပ်ကြမ်းများပြုလုပ်ရန် ခွေး တပ်ဆွဲ၍ ရက်စက်စွာ ညှဉ်းဆဲခိုင်းစေ ခြင်း၊ လူသားမဆန်သည့် နည်းမျိုးစုံနှင့် နှိပ်စက်သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ စစ်သုံ့ပန်းများ အား တရားမဲ့ခိုင်းစေခြင်း၊ သတ်ဖြတ် ခြင်း၊ ကျေးလက်မြို့ရွာအသီးသီးရှိ တိုက် တာနေအိမ်များအား မီးရှို့ဖျက်ဆီးခြင်း စသော စစ်ရာဇဝတ်မှုများကို ကျူးလွန် ခဲ့သော ဂျပန်ဘုရင့်တပ်မတော်မှ အရာ ရှိကြီးငယ်များကို စစ်ခုံရုံးများတွင် စစ် ဆေး၍ အရေးယူခဲ့ကြသည်။

ထိုစဉ်က ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ၊ မနီ လာမြို့၊ ဗြိတိသျှအစိုးရပိုင် ဟောင် ကောင်မြို့ (ယနေ့ တရုတ်နိုင်ငံပိုင်ဖြစ် ပါသည်။) ဂူအယ်ကျွန်းရှိ အာဂါနာမြို့ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ တိုင်ရာမြို့ မြန်မာနိုင်ငံ ရန်ကုန်မြို့နှင့် ဂျပန်နိုင်ငံ၊ တိုကျိုမြို့တို့ တွင် စစ်ခုံရုံးများဖွင့်၍ နိုင်ငံတကာ တရားဥပဒေများနှင့်အညီ စစ်ဆေး၍ အရေးယူခဲ့သည်။ အဆိုပါ အရှေ့တောင်

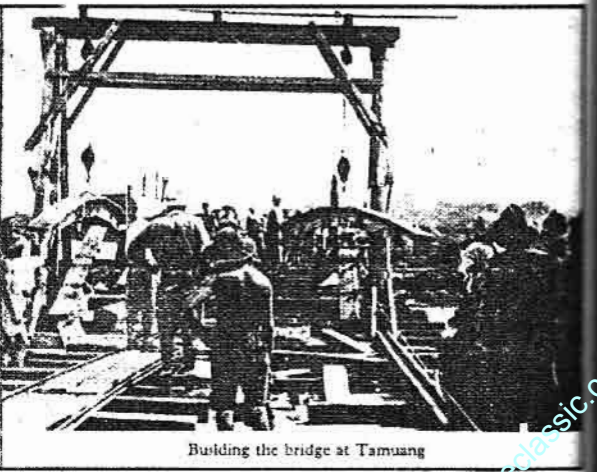
ဂျပန်တို့၏ ဖက်ဆစ်ဝါဒကို ဆန့်ကျင်ခဲ့သူများအား လူသားမဆန်စွာ နှိပ်စက်ခဲ့ကြသော ဘူရီဒို ဂျပန်သူရဲကောင်း ဆိုသူများအား စစ်ရာဇဝတ်သားများအဖြစ် ဖမ်းဆီး၍ အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံအသီးသီးရှိ စစ်ခုံရုံးများတွင် စစ်ဆေး၍ အရေးယူခဲ့ကြသည်။

အာရှနိုင်ငံအသီးသီးမှ စစ်ခုံရုံးများအနက် ပထမဆုံးဖွင့်လှစ်သော စစ်ခုံရုံးမှာ ဖိလစ်ပိုင်နိုင်ငံ၊ မနီလာမြို့တော်မှ စစ်ခုံရုံး ဖြစ်သည်။

ထိုစစ်ခုံရုံးကို ဂျပန်တို့ လက် နက်ချပြီး နှစ်လမပြည့်မီ ၁၉၄၅ ခု အောက်တိုဘာလ ၂၉ ရက်နေ့တွင် စတင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အဆိုပါ စစ်ခုံရုံးတွင် တစ်ဦးတည်းသော စစ်

Sergeant Orala—'Doctor Death'

Building the bridge at Tamuang

တရားခံအဖြစ် စစ်ဆေးခဲ့ရသူမှာ အမှတ် ၂၅ ဂျပန်ဘုရင့်တပ်မတော်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရာမာရီတာ ဖြစ်သည်။ သူ့အား "ရာမရီတာ" ဟူသော အမည်ထက် မလေးကျားကြီးဟု လူသိများသည်။ အရှေ့တောင်အာရှသို့ စစ်မီးကြီး ကူးစက်လာသောအခါ ရာမရီတာသည် ယိုးဒယား(ယနေတိုင်း) မလေးရှားနှင့် ဗြိတိသျှတို့၏ ဟိုးဟိုးကျော်ခဲ့သော စင်္ကာပူခံတပ်ကြီးကို ရက်သတ္တပတ် အနည်းငယ်အတွင်း သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ရာ မှ မလေးကျားကြီးဟု နာမည်ကျော်ခဲ့သည်။

ထိုစဉ်က စင်္ကာပူနိုင်ငံ၊ မလေးကျွန်းဆွယ်တွင် တပ်စွဲထားသော ဗြိတိသျှဘုရင့်တပ်မတော်မှ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးပါစီ ဗဲလ်၏ အင်အားသည် စစ်သည်ရဲမက်တစ်သိန်းရှိခဲ့ပြီး မလေးကျားကြီးဟု အများက ကင်ပွန်းတပ်ခံရသူ ရာမရီတာ၏ အင်အားမှာ ၆၀၀၀ ခန့်သာရှိသည်။ ဗြိတိသျှတို့ လက်နက်ချခဲ့ရပြီးနောက် အနည်းငယ်အတွင်း မလေးကျားကြီး၏ ဘူရီဒိုသူရဲကောင်းများဟု ကြွေးကြော်ခဲ့သော ဂျပန်စစ်သားများသည် စင်္ကာပူ၊ ဖိလစ်ပိုင်၊ မလေးရှားစသော နိုင်ငံများမှ စစ်နှင့် လုံးဝမသက်ဆိုင်သည့် အပြစ်မဲ့ပြည်သူ အရပ်သား၊ အရပ်သူများကို အစုလိုက်အပြုံလိုက် သုတ်သင်သတ်ဖြတ်ခဲ့ကြသည်။ မှတ်တမ်းများအရ စင်္ကာပူမြို့ပေါ်မှ တရုတ်ဇာနည်သည် ၅၀၀၀ ခန့်မှ ရာမာရီတာ၏ စစ်သားများလက်ချက်ဖြင့် အသက်ဆုံးရှုံးခဲ့ရသည်။

အလားတူပင် သုံးပန်းစခန်းများ

၌ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခြင်းခံခဲ့ရသော မဟာမိတ်တပ်သားများမှာလည်း ရက်ရက်စက်စက် နှိပ်စက်ခံရသည်။ ချွေးတပ်စခန်းများ၊ သေမင်းတမန် ခရီးရှည်တက်မှုများကြောင့် ထောင်ပေါင်းများစွာသော မဟာမိတ်စစ်သုံးပန်းများမှာ မရှုမလှ သေဆုံးခဲ့ရသည်။ ကျေးရွာများမှ အမျိုးသမီးကြီးငယ်အများမှာ မတော်မတရား ပြုကျင့်ခြင်းခံကြရသည်။ ကျေးရွာများ၊ ဘာသာရေးအဆောက်အအုံများ၊ ဆေးရုံဆေးပေးခန်းများမှာလည်း မီးလောင်တိုက် အသွင်းခံခဲ့ရသည်။ ဆေးရုံများမှ သူနာပြုဆရာမများမှာ

ဘူရီဒိုသူရဲကောင်း
ဗိုလ်မှူးကြီးဆူဂျီမဆာနိဘုသည်
ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းတော်ကြီး
တစ်ပါးအဖြစ်
ရုပ်ပြောင်းရုပ်လွဲပြုကာ
ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့သည်။
သူ့နောက်သို့ အင်ဒိုနီးရှား
(ထိုစဉ်ကအရှေ့အိန္ဒိယကျွန်းစု)
နိုင်ငံမှ မျိုးချစ်များ၊
မလေးရှားနိုင်ငံမှ
မျိုးချစ်လူငယ်များ၊
မဟာမိတ်စစ်ဘက်
ထောက်လှမ်းရေးများက
ပိုက်စိပ်တိုက်ခြေရာခံလိုက်ခဲ့
သော်လည်း
သူနှင့်ပတ်သက်သော
သတင်းတစ်စုံတစ်ရာ မရခဲ့။

လည်း မတော်မတရား ပြုခြင်းခံရ၏။ ဤပြစ်မှုများနှင့် ပတ်သက်၍ မလေးကျားကြီးဟု ကင်ပွန်းတပ်ခံရသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရာမရီတာမှ စစ်ရာဇဝတ်သားအဖြစ် စစ်ဆေးခံရသည်။ ဂျပန်စစ်သားများ၏ အစုလိုက်အပြုံလိုက် အသတ်ခံခဲ့ရသောဘေးမှ ကံကောင်းထောက်မ၍ လွတ်မြောက်လာခဲ့သူမှာ ချွေးတပ်စခန်းများမှ မသေမပျောက်ကြွင်းကျန်ရစ်သူများ။ အရပ်သူအရပ်သားအများသည် တရားခွင့်တွင် သက်သေအဖြစ် ထွက်ဆိုခဲ့ကြသည်။ စစ်ရာဇဝတ်ရုံးအနေဖြင့် နိုင်ငံတကာတရားဥပဒေနှင့်အညီ စစ်ဆေးခဲ့ကြသည်။

မနီလာ စစ်ခုံရုံးတွင် မလေးကျားကြီးခေါ် ရာမာရီတာအား အထက်ဆောင်းပါးတစ်နေရာတွင် ဖော်ပြခဲ့သည့် အတိုင်း ကျူးလွန်ခဲ့သော စစ်ရာဇဝတ်ပြစ်မှုများအတွက် တစ်လကျော်မျှ ကြားနာစစ်ဆေးခဲ့သည်။ ရာမာရီတာက မူ ဤစစ်ရာဇဝတ်မှုများကို ကျူးလွန်လုပ်ဆောင်ချက်များအတွက် သူ့တွင် တာဝန်မရှိပါဟု ကိုယ်တိုင်လျှောက်လဲချက်ပေးခဲ့သည်။ သို့သော် စစ်တပ်တို့ မည်သည့် အထက်မှ အောက်သို့ အဆင့်ဆင့် အမိန့်နာခံမှုနှင့် အောက်မှ အထက်သို့ အဆင့်ဆင့် တာဝန်ခံမှုများဖြင့် ဖွဲ့စည်းရမြဲဖြစ်ရကား ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရာမာရီတာတွင် တာဝန်ရှိသည်ဟု တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်၍ မလေးကျားကြီးအမည်ခံ ရာမာရီတာအား ကြီးမိန့်ချမှတ်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၃ ရက်နေ့တွင် ကြီးဒဏ်စီရင်ခဲ့သည်။

ထိုအတူ ဂျပန်နိုင်ငံ၊ တိုကျိုမြို့တွင် စစ်ဆေးခဲ့သော အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ စစ်ခုံရုံးတွင် တရားစွဲဆိုခြင်းခံရသော ဂျပန်စစ်တရားခံများမှာ စုစုပေါင်း ၂၀ ယောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ၎င်းတို့အနက် အသက် ၅၀ ရှိသူမှာ အငယ်ဆုံးဖြစ်ပြီး ကျန်အားလုံးမှာ အသက် ၆၀ ကျော်အရွယ်များသာ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုတရားခံများအားလုံးအနက် ခုနစ်ဦးအား သေဒဏ်ချမှတ်ခဲ့ပြီး ကျန်တရားခံအများမှာမူ ထောင်ဒဏ်တစ်သက်အပြစ်ပေးခြင်းခံခဲ့ရသည်။

ဂျပန် စစ်ရာဇဝတ်သားများအနက် မလေးရှားကျားကြီးဟု ကင်ပွန်းတပ်ခံရသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ရာမာရှိတာသည် ဘူရှိဒိုသူရဲကောင်းပီသစွာ ကြိုးစင်ထက်သို အေးအေးဆေးဆေး တက်ရောက်သွားခဲ့သော်လည်း အရှေ့တောင်အာရှနိုင်ငံများတွင် မလေးရှားကျားကြီး၏ ညာလက်ရုံးဟု အများက ယူဆထားသော ဘူရှိဒိုသူရဲကောင်း ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဂျီမဆာနိဘုမှာမူ ဂျပန်တို့လက်နက်ချခဲ့သည့်နေ့ကစ၍ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်သွားခဲ့သည်။ အမှန်အားဖြင့် ဗိုလ်မှူးကြီးဆူဂျီမဆာနိဘုသည် အရှေ့တောင်အာရှတွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်း ဂျပန်စစ်ဝါဒီတို့ကျူးလွန်ခဲ့သော ဆိုးသွမ်းရက်စက်မှုများဖြစ်သော စစ်သုံးပန်းများအား သတ်ဖြတ်ခြင်း၊ သေမင်းတမန် ခရီးရည်ခြေလျင်သွားစေခြင်း၊ ကိုယ်လက်အင်္ဂါများကို ခုတ်ဖြတ်ခြင်း၊ လူအရှင်လတ်လတ် ဆေးဝါးသုတေသနလုပ်ကာ ခွဲစိတ်ခြင်း၊ လူသားစားခြင်း၊ အမျိုးသမီး

များကို မတော်မတရားပြုခြင်း၊ စစ်သုံးပန်းများနှင့် အရပ်သားအကျဉ်းသမားများကို အစာရေစာ အလုံအလောက် မပေးခြင်း၊ နာရီပေါင်းများစွာ မနေမနားခိုင်းစေခြင်း စသော ရက်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများ ပြုလုပ်ရာတွင် တာဝန်ရှိသူတစ်ဦးအဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလက စ၍ သူသည် မလေးကျားကြီးဟု ကင်ပွန်းတပ်ခံရသော ဗိုလ်ချုပ်ကြီးရာမာရှိတာ၏ လက်အောက်တွင် ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးတာဝန်ဖြင့် မလေးကျွန်းဆွယ်မှ အရပ်သူ၊ အရပ်သားများ မဟာမိတ်စစ်သုံးပန်းများ စင်္ကာပူမြို့မှ တရုတ်အမျိုးသား ကုန်သည်အများကို နှိပ်စက်သတ်ဖြတ်ရာတွင် အဓိကဇာတ်ဆောင်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

ဘူရှိဒိုသူရဲကောင်း ဗိုလ်မှူးကြီးဆူဂျီမဆာနိဘုသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးအဖြစ် ရုပ်ပြောင်းရပ်လွဲပြုကာ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့သည်။ သူ့နောက်သို့ အင်ဒိုနီးရှား (ထိုစဉ်က အရှေ့အိန္ဒိယကျွန်းစု) နိုင်ငံမှ မျိုးချစ်များ မလေးရှားနိုင်ငံမှ မျိုးချစ်လူငယ်များ မဟာမိတ်စစ်တက်ထောက်လှမ်းရေးများက ပိုက်စိပ်တိုက်ခြေရာခံလိုက်ခဲ့သော်လည်း သူနှင့်ပတ်သက်သော သတင်းတစ်စုံတစ်ရာမရခဲ့။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးအဖွဲ့ကလည်း သူ့အား စစ်ရာဇဝတ်ဝရမ်းပြေးတစ်ဦးဟု ကြေညာ၍ သူနှင့်ပတ်သက်သော သတင်းပေးကြရန် ကြေညာခဲ့သော်လည်း သတင်းတစ်စုံတစ်ရာ မရခဲ့။

ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီးအရေခွဲထားသော စစ်ရာဇဝတ်သား ဗိုလ်မှူးကြီး ဆူဂျီမဆာနိဘုသည် ပြည်တွင်းစစ်ဖြစ်ပွားနေသော တရုတ်နိုင်ငံသို့ ဟောင်ကောင်မှတစ်ဆင့် ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ပြီး ချန်ကေရှိတ်တပ်ဖွဲ့များတွင် အကြံပေးဖြစ် တိတ်တဆိတ် အမှုထမ်းခဲ့သည်။ ပြည်သူ့တရုတ်နိုင်ငံ (ယနေ့ တရုတ်ပြည်) မှ ချန်ကေရှိတ်တပ်များ တိုင်ပေသို့ ဆုတ်ခွာခဲ့သော အခါ ဗိုလ်မှူးကြီးဟောင်း ဆူဂျီမဆာနိဘုသည် ပြင်သစ်ပိုင် အင်ဒိုချိုင်းနား (ယနေ့ ဗီယက်နမ်၊ လာအိုနိုင်ငံများ) သို့ တရုတ်ကုန်သည်တစ်ဦး ဟန်ဆောင်၍ ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့သည်။ လာအိုနိုင်ငံအရေးအခင်းများနှင့် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံ ပြည်တွင်းစစ်များတွင် တရုတ်ကုန်သည်တစ်ဦးအဖြစ် ဟန်ဆောင်ခဲ့သော ဆူဂျီမဆာနိဘုသည် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု တပ်မတော်မှ တာဝန်ရှိသူများနှင့် လက်တွဲပါဝင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် ရုပ်ပြောင်းရပ်လွဲ ပြုလုပ်၍ နာမည်ပြောင်းထားသော ဗိုလ်မှူးကြီးဆူဂျီမဆာနိဘုသည် ဂျပန်နိုင်ငံသို့ တိတ်တဆိတ်ပြန်လည်ရောက်ရှိလာသည်ဟု ဆိုသည်။ ယနေ့ထိ သူ၏ သတင်းအစအန ရရှိခြင်းမရှိဟု ဆိုကြပါကြောင်း။

■ လှမ်း(ပညာရေး)

ကျွမ်းကိုး
Rogue Elephant

တရုတ်ဂမ္ဘီရဆရာကြီး ကြူးကုံး

၏

အိပ်မက်အဖွင့်ကျမ်း

တက္ကသိုလ်မောင်တံခွန်

(၁) ဝံပုလွေကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) ဝံပုလွေကို မြင်မက်လျှင် အတိတ်နိမိတ်မကောင်းလှချေ။ လုပ်ငန်းအကြံအစည် အောင်မြင်မည်မဟုတ်။
- (ခ) မိန်းကလေး(အမျိုးသမီး)က ဝံပုလွေကို မြင်မက်လျှင် နာဖျားရပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) ဝံပုလွေအုပ်ကြီးကို မြင်မက်လျှင် ကံမကောင်းပါ။ ရန်သူများနှင့် ပက်ပင်းတိုးပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) ဝံပုလွေအုပ်ကြီး၏ အဝိုင်းခံရကြောင်း မြင်မက်လျှင် ကံကောင်းနိုင်၏။ စိတ်သောကရောက်မှု၊ အပူအပင်များမှုတို့ကို ကျော်လွှားပပျောက်နိုင်လိမ့်မည်။
- (င) အိပ်မက်ထဲတွင် ဝံပုလွေအား သေနတ်ဖြင့် ပစ်ခတ်ကြောင်း မြင်မက်လျှင် လူကြောက်ကြီးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ လူတောသူတော ဝင်ဆံ့မည့်သူ မဖြစ်နိုင်ပါ။
- (စ) ဝံပုလွေတစ်ကောင်က ကလေးငယ်တစ်ယောက်ကို ကိုက်ချီသွားကြောင်း မြင်မက်လျှင် သတိထားပါ။ နေအိမ်သူခိုးဝင်လိမ့်မည်။ ဓားပြတိုက်လိမ့်မည်။

- (ဆ) ဝံပုလွေတစ်ကောင်က မိမိအား ခုန်အုပ်ကြောင်း မြင်မက်လျှင် မိမိ၏ဇနီး ကိုယ်ဝန်ရရှိပါလိမ့်မည်။

(၂) သိုးမွေးကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) သိုးမွေးကို မြင်မက်လျှင် ငွေဝင်ကိန်းရှိမည်။ ကြွယ်ဝချမ်းသာမည်။ ထိပေါက်မည်။
- (ခ) မိန်းမ(အမျိုးသမီး)က သိုးမွေးကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ မီးဖွားပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) လူပျိုက သိုးမွေးကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ စွဲပါလိမ့်မည်။ (မိန်းမကောင်းရရှိမည်။)
- (ဃ) အကျဉ်းသားတရားခံက သိုးမွေးကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ ထောင်မှ လျှော့ရက်ရရှိကာ လွတ်မြောက်လာပါလိမ့်မည်။
- (င) သိုးမွေးများ ဝယ်ယူကြောင်း မြင်မက်လျှင် သုခချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံရပါလိမ့်မည်။
- (စ) သိုးမွေးရောင်းကြောင်း မြင်မက်လျှင် အိမ်တွင် အစာရိက္ခာ ပြတ်လိမ့်မည်။

(၃) အလုပ်အကိုင်(လုပ်ငန်း)ကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ကိုင်နေကြောင်း မြင်မက်လျှင် လုပ်ငန်းအကြံအစည် အောင်မြင်ပါလိမ့်မည်။
- (ခ) ကိုယ်ဝန်ဆောင်အမျိုးသမီးက ပင်ပင်ပန်းပန်း ပစ္စည်းအလေးကြီး မကြောင်း မြင်မက်ရပါလျှင် မီးဖွားရာတွင် အခက်အခဲကြုံရပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) အကျဉ်းသားတရားခံက ပင်ပင်ပန်းပန်း အလုပ်လုပ်ရကြောင်း မြင်မက်လျှင် မကြာမီ ထောင်မှလွတ်မြောက်ရပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) လူနာက ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်ကိုင်ရကြောင်း မြင်မက်လျှင် မကြာမီ ကျန်းမာလာပါလိမ့်မည်။
- (င) ကုန်သည်က ပင်ပင်ပန်းပန်းလုပ်ကိုင်ရကြောင်း မြင်မက်လျှင် ဈေးရောင်းကောင်း၊ ဝင်ငွေကောင်းရပါလိမ့်မည်။
- (စ) ဇနီးသည်က ပင်ပင်ပန်းပန်း လုပ်ကိုင်ရကြောင်း မြင်မက်လျှင် မိမိနေအိမ်တွင် လူဦးရေတိုးပွားလိမ့်မည်။

(၄) ပိုးမွှားများတို့ကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) လူနာက ပိုးမွှားများတို့ကို မြင်မက်လျှင် မိမိ၏ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ဆိုးဆိုးဝါးဝါးဖြစ်ပါလိမ့်မည်။
- (ခ) ကျန်းမာသူ ကျားမတို့သည် ပိုးမွှားများတို့ကို မြင်မက်လျှင် မကြာမီ နာဖျားရပါလိမ့်မည်။
- (ဂ) ပိုးမွှားများတို့ကို သတ်ဖြတ်ကြောင်းမြင်မက်လျှင် ဝမ်းနည်းကြေကွဲဖွယ်ရာကိစ္စ ကြုံတွေ့ရပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) အိမ်ရှင်မက ပိုးမွှားများတို့ကို သတ်ဖြတ်ကြောင်း မြင်မက်လျှင် မိမိ၏ကလေး မကြာမီဖျားနာပါလိမ့်မည်။
- (င) ကုန်သည်က ပိုးမွှားများတို့ကို မြင်မက်လျှင် ဈေးရောင်းထိုင်းပါလိမ့်မည်။ အရုံးပေါ်မည်။
- (စ) တရားခံ အကျဉ်းသားက ပိုးမွှားများတို့ကို သတ်ဖြတ်ကြောင်း မြင်မက်လျှင် အကျဉ်းချရက် ပိုမိုရှည်လျားရပါလိမ့်မည်။
- (ဆ) ပိုးမွှားများသည် မိမိ၏ ပါးစပ်ထဲသို့ တိုးဝင်မိကြောင်း မြင်မက်လျှင် ကံကောင်းလိမ့်မည်။ စည်းစိမ်နှင့် နေရမည်။

(၅) ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ကို မြင်မက်ခြင်း

- (က) မိမိ၏ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်၌ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များတို့ကို မြင်မက်ရလျှင် မိမိနေထိုင်မှုအဆင့်အတန်း မြင့်မားလိမ့်မည်။ ဝိမိနှင့်နေကြရပါမည်။ ငွေ၊ ရတနာဝင်လိမ့်မည်။
- (ခ) စစ်သည်တော်က မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်တွင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ရရှိကြောင်း မြင်မက်လျှင် စစ်ရာထူးတိုးလိမ့်မည်။ ဘွဲ့တံဆိပ်ရရှိမည်။
- (ဂ) တရားခံက မိမိ၏ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်တွင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်ရရှိကြောင်း မြင်မက်လျှင် မကြာမီ မိမိ၏ ဆွေမျိုးသားချင်း ထောင်ဝင်စာ လာတွေ့ပါလိမ့်မည်။
- (ဃ) လူနာက မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်၌ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များကို မြင်မက်လျှင် ကျန်းမာရေးအခြေအနေ ကောင်းမွန်လာပါလိမ့်မည်။
- (င) မိမိ၏ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်ရှိ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်များ ပျောက်ကင်းသွားကြောင်း မြင်မက်လျှင် မကြာမီ ရန်သူနှင့် ပက်ပင်းတိုးတွေ့လိမ့်မည်။ ပြဿနာတက်လိမ့်မည်။ သတိထားပါလေ။
- (စ) သူများ သူတစ်ပါး၏ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်၌ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် ရရှိကြောင်းမြင်မက်လျှင် မကြာမီ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျပါလိမ့်မည်။
- (ဆ) မိမိ၏ဇနီး ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်တွင် ဒဏ်ရာဒဏ်ချက် ရရှိကြောင်း မြင်မက်လျှင်ကား ဝင်ငွေကျပ်တည်းမှု ကြုံတွေ့ရပါလိမ့်မည်။ ဘဝနေထိုင်မှု အခက်အခဲတွေ့မည်။ ရင်ဆိုင်ကြရပါမည်။

တက္ကသိုလ်မောင်တံခွန်

Ref:- တရုတ်ဂန္ထီရပညာရှင်ကြာကုံး၏ အိပ်မက်အဖွင့် ကျမ်း၊ ဟိုင်နန်မြို့၊ တရုတ်ပြည်။ (၁၉၉၃ ခု၊ စ၊ ဩဂုတ်ထ) ပထမအကြိမ် ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေသည်။

ရခိုင်ရိုးမက မဟာမိတ်စစ်တပ်ကြီး ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ

■ ဆရာဝင်း(သာကီနွယ်)

ကျွန်ုပ်သည် ၁၃.၄.၂၀၁၃ နေ့တွင် မွောစရိယ ဦးဌေးလိုင် ရေးသားသော "ကမ္ဘာကို ချုပ်ကိုင်မည့်သူ" စာအုပ်ကို ဖတ်ကြည့်မိရာ အလွန်ထူးဆန်းသော အဖြစ်အပျက်များကို တွေ့ရပါတယ်။ ဤကမ္ဘာမှာ သာမန်လူသားတို့ဉာဏ်ဖြင့် လူသားတို့ရဲ့ စက်မှုထွက်ပစ္စည်း အဖြေရှာမရနိုင်တဲ့ ပြဿနာတွေ များစွာဖြစ်ပျက်ခဲ့တာကို တွေ့ရပါတယ်။

ဒေသစီကန်ပြည်၌ ၁၉၄၉ ခုနှစ်က အဖြစ်အပျက်များ

ဖြစ်ပါသည်။ ဘာမှအိမ်ခန်းမှ ဂူမေကာကျွန်ုပ်တို့တော် ကင်စတန် သို့ သွားသော ခရီးသည်တင်လေယာဉ်များ၊ ဖလောခရီးဒါနယ် လောဒါဖေးလေတပ်စခန်းမှ လေ့ကျင့်ခန်းဆင်းနေသော ဗိုလ်ကြံ လေယာဉ်ကြီးများ စုစုပေါင်း အစင်း ၂၀ ခန့် ရှိသည်။ သွားနေ ကျလမ်းများဖြစ်လျက် ကောင်းကင်တစ်နေရာတွင် လေယာဉ် ငါးစင်း ပျောက်ချင်းမလူ ပျောက်ခဲ့ရသည်။ စက်ကိရိယာနှင့် ရာသီဥတု စသော ချို့ယွင်းချက်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ မရှိ။

စံစမ်းကယ်ဆယ်ရေး လေယာဉ်တစ်စင်းလွှတ်လိုက်ရာ ငါးမိနစ် အတွင်း ထိုလေယာဉ်ပါ ကောင်းကင်တစ်နေရာတွင် ပျောက် သွားပြန်ပါသည်။ လေယာဉ်တင်သင်္ဘောကြီး “ဆော်လမွန်” နှင့် အချင်းဖြစ်ပွားသည်ထင်ရသော နေရာများသို့ ချက်ချင်းရှာကြ ပါတယ်။ သင်္ဘောငယ် ၂၀ စင်း၊ လေယာဉ် ၃၀၀ ဖြင့် အဖွဲ့ ၁၂ ဖွဲ့ ခွဲပြီးရှာရာ အစအနမူ မတွေ့ရ။ ရန်သူနှင့် ရုတ်တရက် တွေ့သည့် လက္ခဏာလည်း မပေါ်ခဲ့ပေ။

ထိုဘာမှဒါကျွန်းတစ်ဝိုက်တွင် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၄၀ လောက်က မကြာခဏ သင်္ဘောအစင်းလိုက် ပျောက် ခြင်းများ၊ တစ်ခါတစ်ရံ သွားနေသော သင်္ဘောကြီးများ သင်္ဘော သာကျန်ရစ်ပြီး သင်္ဘောသားတွေ ပျောက်နေခြင်းများ ရှိခဲ့ပါ တယ်။ ဤပြဿနာများသည် ယနေ့ထက်တိုင်အောင် အဖြေ ရှာမရသေးသည့် ပဟေဠိများ ဖြစ်နေဆဲပါ။

ထိုအဖြစ်အပျက်မျိုးကဲ့သို့ပင် ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံ တွင် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းက ဂျပန်နှင့် မဟာမိတ်နိုင်ငံများ စစ်ပွဲတွင် မဟာမိတ်တပ်များ စစ်ကြောင်းအသီးသီးဖြင့် မြန်မာ နိုင်ငံအတွင်းသို့ အိန္ဒိယမှ ဝင်ရောက်လာရာ ဂျပန်တပ်များ အတွင်ဆုတ်ခွာနေချိန် ဖြစ်သည်။ မဟာမိတ်တပ်ကြီးတစ်တပ် သည် မြန်မာနိုင်ငံဘက်သို့အဝင် ရခိုင်ရိုးမတောကြီးထဲတွင် စုစုပေါင်းပျံ ပျောက်ကွယ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ ရန်သူ ဂျပန်တပ်လည်း မရှိ၊ ရာသီဥတုလည်းကောင်းမွန်၊ စားနပ်ရိက္ခာလည်း အလုံ အလောက်နှင့် ပျောက်ကွယ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအဖြစ် အပျက်ကို ထိုအချိန်က အင်္ဂလိပ်ဝန်ကြီးချုပ် ချာချီက ထိုရိုးမ ပေါ် စစ်တပ်ကြီးတစ်တပ်လုံး ပျောက်ဆုံးသွားမှုနှင့် စပ်လျဉ်း ၍ “ကမ္ဘာ့စစ်ရေးတွင် မဖြစ်ဖူးသေးသော အကြောင်းရှာမရ သည့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခု” ဟုသာ မှတ်ချက်ပေးနိုင်တော့သည်။ ဘာ ကြောင့်ဖြစ်ရသည်မသိ။

ကျွန်ုပ်သည် ဘာမှဒါကျွန်းအနီး သင်္ဘော၊ လေယာဉ် ပျောက်ဆုံးမှုများထက် ကိုယ့်နိုင်ငံ အနောက်ရိုးမပေါ် ပျောက် ဆုံးသွားတဲ့ မဟာမိတ်စစ်တပ်ကြီးကို ပို၍ စိတ်ဝင်စားပါတယ်။ ဒီစစ်သားတွေ ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ။ ဘယ်ကဲ့သို့သော ပုဂ္ဂိုလ်က ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်သလဲ။ ဘာတစ်ခုမျှ လက်စလက်နက် မကျန်အောင် ဖျက်ဆီးနိုင်စွမ်းကိုလည်း အံ့အားသင့်မိပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်အား ဗေဒင်ကူဟောပေးနေသည့် အပြာ

ရောင်နတ်ကြီးအား အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး စစ်တပ်ကြီး ဘယ်ရောက်သွားပါသလဲ မေးရာ အတော်လေးကြာတော့မှ စနေဂြိုဟ်မင်းကြီးက သယ်ယူသွားကြောင်း ပြောပါတယ်။ ကျွန်ုပ် သည် စနေဂြိုဟ်မင်းကြီးအား ပင့်ရာ အနက်ရောင်စနေဂြိုဟ်မင်း ကြီး ကြွရောက်လာပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ။ စနေဂြိုဟ်မင်းကြီး... ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း ၁၉၄၀ ခုနှစ်ဝန်းကျင်က မြန်မာနိုင်ငံ အနောက် ရိုးမပေါ်က မဟာမိတ်စစ်တပ်ကြီးကို အသင်နတ် မင်းကြီး သယ်ယူသွားတယ်လို့ သိရပါတယ်။ အဲဒါ မှန်ပါသလား။

စနေ ။ မှန်ပါတယ်။ ကျွန်ုပ်နဲ့ ကျွန်ုပ်ရဲ့နတ်တွေက စနေ ဂြိုဟ်မင်း ဂြိုဟ်ကို ယူသွားကြတာပဲ။

ကျွန်ုပ် ။ စစ်တပ်ကြီးက အင်အားဘယ်လောက်ရှိပါသလဲ။

စနေ ။ အင်အား ၈၀၀ လောက် ရှိပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ။ ဘယ်လိုသယ်ယူသွားပါသလဲ။

စနေ ။ စနေဂြိုဟ်မှာရှိတဲ့ နတ်တွေနဲ့ စစ်သားတစ်ယောက် ကို နတ်တစ်ပါးနှင့် သယ်ဆောင်စေတာ ဖြစ်ပါ တယ်။

ကျွန်ုပ် ။ စနေဂြိုဟ်မှာ နတ်အပါး ဘယ်လောက်ရှိပါသလဲ။

စနေ ။ စနေဂြိုဟ်မှာ နတ်အပါး ၃၀၀၀ ရှိပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ။ စစ်သားတွေကို ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ သယ်ယူပါသလဲ။

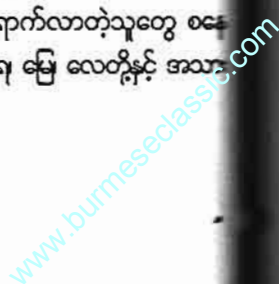
စနေ ။ နတ်တစ်ပါးချင်းက စစ်သားကို သတိလစ်အောင် လုပ်ပြီး နတ်တန်ခိုးနဲ့ သယ်သွားတာဖြစ်တယ်။

ကျွန်ုပ် ။ မည်ကဲ့သို့သော ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ သယ်ယူသွား တာပါလဲ။

စနေ ။ ကမ္ဘာက လူသားတွေကို စမ်းသပ်နေကြည့်စေ ချင်လို့ ဖြစ်တယ်။ စမ်းသပ်နေကြည့်စေချင်တာက စနေဂြိုဟ်မှာ အခြားကမ္ဘာက ယခုလို ခေါ်လာ မယ့် လူသားတွေနဲ့ ပေါင်းစပ်ပြီး လူသားမျိုးအသစ် တစ်မျိုး ရချင်လို့ဖြစ်တယ်။

ကျွန်ုပ် ။ အဲဒီအချိန်က အခြားကမ္ဘာတစ်ခုက လူသားတွေ စနေဂြိုဟ်မှာ ရှိနှင့်နေပြီလား။

စနေ ။ မရှိသေးပါဘူး။ အခုရောက်လာတဲ့သူတွေ စနေ ဂြိုဟ်က အသီးအနှံ ရေ မြေ လေတို့နှင့် အသား

ကျနေထိုင်နိုင်မှ အခြားကမ္ဘာက အမျိုးသမီး
၃၀၀၀ ကို ယခုလို သယ်ယူလာဖို့ ရှိပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ။ ဘယ်ကမ္ဘာက လူသားအမျိုးသမီးတွေကို သယ်
ယူရန် ရည်ရွယ်ထားပါသလဲ။

စနေ ။ လူသားတွေနေထိုင်တဲ့ အခြားကမ္ဘာတစ်ခုက
လူသားအမျိုးသမီးတွေကို သယ်ယူမှာပါ။

ကျွန်ုပ် ။ ဘာကြောင့် ဒီကမ္ဘာက စစ်သား ၈၀၀ သယ်ပြီး
တခြားကမ္ဘာက အမျိုးသမီး ၃၀၀၀ သယ်ယူရန်
စီစဉ်တာပါလဲ။

စနေ ။ အခြားကမ္ဘာတစ်ခုက အမျိုးသား ၁၀၀၀ စီကို
လည်း အခုလို သယ်ယူပြီး အစောကပြောတဲ့
ပေါင်းဖက်စေပြီး လူသားမျိုးသစ်တွေ ရဖို့ပါ။

ကျွန်ုပ် ။ အဲဒါဆိုရင် လူသားမျိုးအသစ်သုံးမျိုး ရနိုင်ပါတယ်။
အဲဒီ လူသားမျိုးနွယ်အသစ် သုံးမျိုးကို စနေဂြိုဟ်
မှာ စမ်းသပ်ပေါက်ဖွားစေမှာပါလား။

စနေ ။ ဟုတ်ပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ။ စနေဂြိုဟ်မှာ လူသားမျိုး မူလက မရှိဘူးလား။

စနေ ။ မရှိပါဘူး။ တခြားသက်ရှိပစ္စည်းလည်း မရှိပါဘူး။

ကျွန်ုပ် ။ ဒီလိုဆို စနေဂြိုဟ်မင်းကြီးက စနေဂြိုဟ်ကို လူသား
တွေနဲ့ နေထိုင်တဲ့ဂြိုဟ် ဖြစ်စေချင်တာလား။

စနေ ။ မဟုတ်ပါဘူး။ အာကာသထဲက အလွန်တန်ခိုး
ကြီးတဲ့ ရွှေရောင်နတ်မင်းကြီးက တာဝန်ပေးလို့
ဆောင်ရွက်ရတာပါ။ အဲဒီနတ်မင်းကြီး တာဝန်ပေး
ရင် မဆောင်ရွက်ဘဲ နေလို့မရပါဘူး။ အဲဒီနတ်
မင်းကြီးက ကျွန်ုပ်တို့ ဂြိုဟ်စောင့်နတ်တွေကို
အုပ်ချုပ်တဲ့ နတ်ကြီးပါ။

ကျွန်ုပ် ။ စောစောက ကျွန်တော်တို့ မဟာမိတ်စစ်တပ်က
ရဲဘော်ရစ်ရာ စနေဂြိုဟ်ကိုရောက်တော့ သူတို့
ဘယ်လိုဖြစ်ကြတယ်ဆိုတာ သိပါရစေ။

စနေ ။ သူတို့ သတ်ပြန်ရလာတော့ စစ်သားတွေရော၊
အရာရှိတွေပါ တောထဲမှာ မျက်စိလည်နေတယ်
လို့ ထင်ကြတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ စနေ
ဂြိုဟ်မှာလည်း ဒီကမ္ဘာလိုပဲ သစ်တောသစ်ပင်၊
ရေမြေတောတောင်တွေ အများအားဖြင့် တူပါ

တယ်။ သူတို့လည်း ဆယ်ယောက်တစ်ရာ၊ ငါး
ယောက်တစ်ရာ ထိုင်နေကြတယ်။ တပ်ရင်းမှူးနဲ့
အရာရှိ နှစ်ယောက်၊ သုံးယောက်လောက်က
တော့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနေကြတယ်။ ဘာအတွက်
မှန်းတော့ မသိဘူး။

ကျွန်ုပ် ။ သူတို့ မူလတပ်ရင်းနဲ့ အဆက်အသွယ်ရဖို့ ကြိုး
စားတာကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။

စနေ ။ အဲဒါတော့ မသိဘူး။ တော်တော်ကြိုးစားပမ်းစား
လုပ်ကိုင်နေကြတာပဲ။ သုံးနာရီခန့်ကြာတော့ သူတို့
ဆွေးနွေးတာ ရပ်ပစ်လိုက်ကြတယ်။ စစ်တပ်
အကြီးအကဲကတော့ တော်တော်ဒေါသထွက်
နေတယ်။

ကျွန်ုပ် ။ သူတို့ အစားအစာတွေ ချက်စားတာတွေလဲလား။

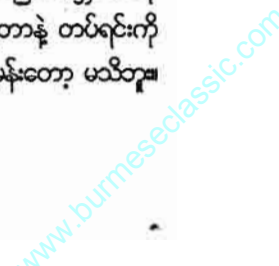
စနေ ။ အစားအစာ ချက်စားတာတော့ မတွေ့ရဘူး။
အသားဘူးတွေကိုပဲ ဖောက်ပြီးစားတာ တွေ့ရ
တယ်။ တချို့လည်း စိတ်ဓာတ်ကျပြီး ဘာမှမစား
ကြဘူး။

ကျွန်ုပ် ။ နောက်တော့ ဘယ်လိုဖြစ်လဲ၊ အမိန့်ရှိပါဦး။

စနေ ။ ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့တာကုန်တော့ ညရောက်တဲ့အခါ
ကျတော့မှ သူတို့အားလုံး အံ့ဩကြောက်လန့်ပြီး
တုန်လှုပ်ချောက်ချားကုန်ကြတယ်။ တချို့စစ်သား
တွေလည်း ငိုတဲ့သူကင်၊ တချို့ကျတော့လည်း
သစ်ပင်တွေနဲ့ သူတို့ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ တိုက်ကြတယ်။
ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ စနေဂြိုဟ်မှာ ညအခါ
လနစ်စင်းထွက်လာတော့ သူတို့ အခြားကမ္ဘာ
တစ်ခုကို ရောက်နေပြီဆိုတာနဲ့ အခုလိုဖြစ်ကုန်
ကြတာပဲ။

ကျွန်ုပ် ။ ဂြိုဟ်မင်းကြီးကလည်း သူတို့ခမျာ သနားစရာ
တွေပဲ။ တကယ် ကြံကြံစည်စည်။ ကျွန်တော်
ကြားသိရတာတောင် ကိုယ်ချင်းစာပြီး အတော်
စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပါတယ်။

စနေ ။ တပ်ရင်းမှူးကြီးက သူတို့ အခြားကမ္ဘာတစ်ခု
ရောက်နေပြီဆိုတာ သိလိုက်ရတာနဲ့ တပ်ရင်းကို
တန်းစီခိုင်းတယ် ဘာတွေပြောမှန်းတော့ မသိဘူး။

အော်အော်ပြီးတော့ ပြောတယ်။ မျက်ရည်တွေ လည်း ကျနေတယ်။ တပ်သားတွေကလည်း ပြန် ပြီးပြောကြတယ်။ တပ်သားတိုင်းက ပြန်ပြောကြ တယ်။ ဘာတွေပြောမှန်းတော့ မသိဘူး။ အားလုံး အပြန်အလှန် ပြောဆိုကြပြီးတော့ အဲဒီမှာ ဝိုင်း ထိုင်ပြီး စိတ်ပျက်တဲ့အမူအရာ၊ စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့ တဲ့အမူအရာတွေနဲ့ ထိုင်နေကြတာတွေရတယ်။ တချို့စစ်သားတွေက သေနတ်တွေ ရိုက်ချိုးပစ် ကြတယ်။ ကျည်ဆန်ခါးပတ်တွေ၊ ဦးထုပ်တွေကို လည်း လွှင့်ပစ်ကြတယ်။ အဲဒီ ပထမဆုံးညမှာပဲ စစ်သား ၃၀ လောက် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သတ်သေ သွားကြတယ်။ တစ်ညလုံး တစ်ယောက်မှ မအိပ် နိုင်ကြဘူး။

- ကျွန်ုပ် ။ နောက်တစ်နေ့တော့ ဘယ်လိုဖြစ်လဲ ပြောပါဦး။
- စနေ ။ နောက်တစ်နေ့မနက်ရောက်တော့ တပ်ရင်းမျိုးက ရဲဘော်တွေကို အုပ်စုသုံးစုဖွဲ့လိုက်တယ်။ ဖွဲ့ပြီး တော့ ဘုရားမှာ ဆုတောင်းခိုင်းပုံရတယ်။ နှစ်နာရီ လောက် ငြိမ်ပြီးဆုတောင်းကြတယ်။ အဲဒီနောက် တော့ သူတို့မှာ ကျန်နေသေးတဲ့ အသားဘူးတွေ ကို ဖောက်စားကြတယ်။ အဲဒီနောက်တော့ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ အိပ်ကြတာ တွေရတယ်။ တချို့ကတော့ အနီးအနားက သစ်တောထဲကို ဝင်သွားကြတယ်။ သုံးရက်လောက်နေတော့ သူတို့ပါလာတဲ့ ရိက္ခာဘူးတွေကုန်တဲ့အခါ တော ထဲကို သစ်သီးရှာထွက်ကြတယ်။ သူတို့ တောထဲ မှာ သင်္ဘောသီးပုံသဏ္ဍာန်၊ သင်္ဘောသီးထက် သုံးဆလောက်ကြီးတဲ့ အပြာရောင် အသီးကြီး တွေကို စမ်းပြီးစားကြတယ်။ အရသာရှိပုံရတော့ အဲဒီ အသီးတွေကိုပဲ စားကြတယ်။ လိမ္မော်သီးနဲ့ တူတဲ့ အဝါရောင်အသီးတွေကိုလည်း စားကြ တယ်။ သူတို့ပါလာတဲ့ ရေဘူးထဲက ရေတွေကုန် တော့ အဲဒီအနီးအနား ရေတွေကိုသောက်ကြ တယ်။ တစ်ရက် တစ်ရက်မှာလည်း ကိုယ့်ကိုယ် ကိုသတ်သေတဲ့ စစ်သားကလည်း ၂၀ ယောက်

လောက်ရှိတယ်။ ကျန်တဲ့စစ်သားတွေကလည်း စိတ်ဓာတ်တွေ ချောက်ချားကုန်ကြတယ်။ မျှော် လင့်ချက်မဲ့တဲ့ဘဝ ရောက်နေကြတယ်။ စတုတ္ထ နေ့ရောက်တော့ တပ်ရင်းမျိုးလုပ်သူက စစ်သား တွေကို ပြန်ပြီး တန်းစီခိုင်းတယ်။ ဘာတွေပြော မှန်းတော့ မသိဘူး။ စစ်သားတွေက ဒုတိယ အကြိမ် ၈ အုပ်လေးတွေဖတ်ပြီး ဆုတောင်းပုံရ ပါတယ်။ စိတ်ပါလက်ပါ ဆုတောင်းကြတယ်။

- ကျွန်ုပ် ။ နတ်မင်းကြီးတို့က သူတို့ကို ဒီအတိုင်းပဲနေပြီးရင် နေသားကျလာလိမ့်မယ်လို့ ထင်ပါသလား။
- စနေ ။ မဟုတ်ပါဘူး။ အခုလိုနေပြီး သုံးလလောက်နေ ရင် သူတို့ရဲ့ခန္ဓာကိုယ်က ကျစ်လျစ်တောင့်တင်း လာမယ်။ ခွန်အားတွေ ပိုကောင်းလာမယ်။ အဲဒီ က သီးနှံနဲ့ ရေတွေက ခွန်အားဖြစ်စေတဲ့ သီးနှံ တွေ၊ ရေတွေ ဖြစ်တယ်။
- ကျွန်ုပ် ။ အဲဒီအခါကျရင် သူတို့စိတ်ဓာတ်တွေကလည်း စနေဂြိုဟ်ရဲ့ ရာသီဥတု၊ တောတောင်၊ ရေမြေ ဝန်းကျင်နဲ့ နေသားကျလာလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့် တာလား။
- စနေ ။ ဟုတ်ပါတယ်။
- ကျွန်ုပ် ။ အဲဒီတော့ နေသားကျပါသလား။
- စနေ ။ အဲဒီလို ဖြစ်မလာဘူး။ ရှစ်ရက်၊ ကိုးရက်လောက် နေတော့ လူတွေက ဝမ်းလျှောတဲ့ ရောဂါဝေဒနာ ကို ခံစားကြရတယ်။
- ကျွန်ုပ် ။ အသီးအနှံကြောင့်လား၊ ရေကြောင့်လား။
- စနေ ။ အဲဒါကြောင့် မဟုတ်ဘူး။ ရှူရတဲ့လေကြောင့် ဖြစ်မယ်။ လေက ဒီကမ္ဘာလူသားတွေရဲ့ ခန္ဓာ ကိုယ်နဲ့ မတည့်ဘူးထင်တယ်။
- ကျွန်ုပ် ။ ဘာကြောင့်ပြောနိုင်တာပါလဲ။
- စနေ ။ တစ်ခါက အသင်တို့ကမ္ဘာက မြင်းရယ်၊ ခွေးရယ် ဝက်ရယ် သုံးမျိုး တစ်မျိုးကို ၁၀ ကောင်စီ အ လိုပဲ စနေဂြိုဟ်ကို ယူခဲ့ဖူးတယ်။ သူတို့က ဘာ မစားစားနဲ့ အခုလို ဝမ်းတွေလျှောပြီး သေသွားကြ တယ်။ အဲဒီတော့ လေကြောင့်လို့ထင်တာပဲ။

ကျွန်ုပ် ။ အဲဒီတော့ စစ်သားတွေက ဘယ်လိုဖြစ်ကုန်သလဲ။
စနေ ။ သုံးရက်လောက် ဝမ်းတွေလျှောပြီး သေကုန်ကြတယ်။

ကျွန်ုပ် ။ နတ်မင်းကြီးတို့ရဲ့ ကမ္ဘာတစ်ခုစီက လူသားကျား/မတွေ ခေါ်လာပြီးတော့ လူသားမျိုးသစ်တစ်မျိုး စနေဂြိုဟ်မှာ ပေါက်ပွားဖို့ စီမံကိန်းမအောင်မြင်တဲ့သဘောပေါ့။

စနေ ။ ဟုတ်ပါတယ်။ နောက်ထပ် အဲဒီအစီအစဉ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာမှမလုပ်တော့ပါဘူး။

ကျွန်ုပ် ။ စနေဂြိုဟ်မင်းကြီးကို မေးစရာတစ်ခုရှိပါတယ်။ ဂျမေကာကျွန်း အမေရိကတိုက် အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေ ဘာမူဒါတြိဂ်ဒေသမှာ လေယာဉ်တချို့ ယုံသန်းရင်း ပျောက်သွားတယ်။ အစအနတောင်ရှာမရဘူး။ တချို့သင်္ဘောတွေလည်း ပင်လယ်ထဲ သွားရင်း သင်္ဘောစင်းလုံး ပျောက်သွားတာရှိတယ်။ တချို့သင်္ဘောကျတော့ သင်္ဘောပေါ်က လူတွေပဲ ပျောက်သွားတယ်။ ဘယ်ရောက်သွားမှန်းလည်း မသိဘူး။ အဲဒါ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်က နောင်ယုက်လို့ အခုလိုဖြစ်ရတာလဲ။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကို သိပါသလား။

စနေ ။ အဲဒါ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်နောင်ယုက်လို့ ဖြစ်ရတယ်ဆိုတာ မသိပါဘူး။ ကျွန်ုပ်တော့ မသိပါဘူး။

ဤကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်နှင့် စနေဂြိုဟ်မင်းကြီးတို့ ပြောဆို ဆွေးနွေးနေကြစဉ် အဖြူရောင် အာကာသစိုးနတ်မင်းကြီးကြွရောက်လာတာ တွေ့ရပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ။ အာကာသစိုးနတ်မင်းကြီးက ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့် ကြွလာပါသလဲ။ စစ်သားရှစ်ရာယောက်နဲ့ ပတ်သက်ပါသလား။

အာကာသစိုးနတ်မင်းကြီး ။ အဲဒါ ဒီစစ်သားရှစ်ရာနဲ့ပတ်သက်လို့ ပြောဖို့ကြွလာတာပါ။ အဲဒီစစ်သားတွေ အားလုံးဟာ ဝမ်းလျှောပြီး သေဆုံးသွားကြတာ မှန်ပါတယ်။ အခု သူတို့အားလုံးရဲ့ ဝိညာဉ်တွေဟာ စနေဂြိုဟ်မှာပဲ ရှိနေပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ။ စနေဂြိုဟ်မင်းကြီးက အဲဒီဝိညာဉ်တွေရှိမှန်း မသိဘူးလား။

စနေ ။ သိပါတယ်။ ပြန်ပို့ဖို့ မေ့နေပါတယ်။

ကျွန်ုပ် ။ အာကာသစိုးနတ်မင်းကြီးက ဘယ်လိုစဉ်မှာပါလဲ။ အာကာသစိုးနတ်မင်းကြီး ။ ကျွန်ုပ်လည်း သူတို့ရှိမှန်းသာ သိနေပြီး ကမ္ဘာမြေကို ပြန်ပို့ဖို့ မေ့နေပါတယ်။ အခုတော့ သုံးရက်အတွင်း ကျွန်ုပ်ရဲ့နတ်သား ၉၀ နဲ့ ကမ္ဘာမြေကို ပြန်ပို့ပါမယ်။

ကျွန်ုပ် ။ အခုဆို သူတို့ ကွယ်လွန်တာ နှစ်ပေါင်း ၇၀ ကျော်လောက်ရှိပြီ မဟုတ်လား။ စနေဂြိုဟ်မှာ ဝင်စားစရာမရှိတော့ တစ္ဆေဘဝနဲ့ နေရမှာပေါ့။

အာကာသစိုးနတ်မင်းကြီး ။ ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီကိစ္စဟာ အလွန်ကြေကွဲစရာကောင်းတာက အဖြစ်အပျက်တစ်ခုပါ။

ကျွန်ုပ် ။ စစ်သားတစ္ဆေ ဘယ်လောက်ရှိပါသလဲ။
စနေ ။ အားလုံးပါပဲ။

ကျွန်ုပ် ။ အာကာသစိုး နတ်မင်းကြီးက ကမ္ဘာကို မြန်မြန် ပြန်ပို့မည်ဆိုတော့ သူတို့လည်း သင့်လျော်တဲ့ ဘဝတွေ ဝင်စားလို့ရတာပေါ့။ အာကာသစိုးနတ်မင်းကြီးကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။

နတ်မင်းကြီးနှစ်ပါးသည် ပြန်ကြွသွားကြပါပြီ။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာများက စနေဂြိုဟ်ကို ဂြိုဟ်ဆိုးလို့ နားလည်ကြပါတယ်။ မကောင်းမှုတွေချည်းဖြစ်နေလျှင် စနေဂြိုဟ်ဝင်နေပြီဟု ပြောလေ့ရှိကြပါတယ်။ စနေသက်ရောက်၊ စနေဂြိုဟ်စား၊ စနေဒဿာများကို ဗေဒင်ဆရာများက အများအားဖြင့် ကံနိမ့်နေတဲ့ကာလလို့ သတ်မှတ်ဟောပြောလေ့ရှိကြပါတယ်။ အခုအဖြစ်အပျက်နဲ့ယှဉ်လျှင် စနေဂြိုဟ်ကြီးဟာ ပို၍ပင် ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းနေပါတယ်။ စနေဂြိုဟ်စောင့်နတ်မင်းကြီးနဲ့ မဟာမိတ်ဖြစ်အောင်၊ ရင်းနှီးခင်မင်အောင် မနေသင့်ပေဘူးလားဗျာ။ သူနဲ့ မဟာမိတ်ဖြစ်ချင်တော့ သူ့ကို နွားနို့၊ မလိုင်မှန်များနဲ့ ဆက်ကပ်ပူဇော်၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုတဲ့အခါ အမျှဝေလျှင် သူပေးတဲ့ ဒုက္ခက ကင်းလွတ်နိုင်ပါကြောင်း...။

သတ္တဝါများ ကျန်းမာ၊ ချမ်းသာကြပါစေ...။

ဆရာဝင်း(သာကီနွယ်)

အံ့ဖွယ်ထူးဆန်း ဆေးစွမ်းကောင်းများ (၁)

မျိုးသန်းထွန်းကို
|ရေစကြို|

သမားတော်ကြီး ဦးစံမတူတစ် ယောက် စံမတူဆေးကျမ်းကြီးကို ပြုစုနေပါ၏။ အဆိုပါ ဆေးကျမ်းကြီးကိုလည်း သူကြီးများနှင့် ဆေးပညာဝါသနာရှင်များ စိတ်ဝင်စား နေကြပါ၏။ နန်းတွင်းသုံးဆေးကျမ်းများ၊ သမားတော်ကြီးများ၏ မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးနည်းများပါ စုစည်းပြုစုထားပါ၏။ အစွမ်းထက်သော ဆေးနည်းကောင်းများ ဖြစ်ပါပေ၏။ သူကြီးဦးထွန်းလှနှင့် အပေါင်းအပါသူကြီးများလည်း အချိန်အားလပ် တိုင်း ဆေးပညာဟင်းလေးအိုးကြီးဖြစ်သူ ဦးစံမတူထံသို့ လာရောက်ခဲ့ကြ၏။

ဦးထွန်းလှမှ -
 “သမားတော်ကြီး ဆေးကျမ်းပြု
 စုတာ ပြီးပြီလား”
 “ပြီးခါနီးပါပြီ”
 “ဗဟုသုတ ဆေးနည်းကောင်း
 များရှိရင်လည်း ပြောပါဦး”
 “လတ်တလော ကုသနေတဲ့
 ရောဂါရှင်တွေကို ကုသတဲ့ဆေးဝါးတွေ
 ပြောပြပါမယ်။ အခုကုပေးနေတာက
 သွေးတိုးရောဂါနဲ့ ဆီးချိုရောဂါကုသနည်း
 တွေကို ပြောပြပါမယ်။ ပျားမီးခွဲရွက်နဲ့
 ကုသပါတယ်။ ပျားမီးခွဲရွက်ကို ရေစင်
 အောင်ဆေးပြီး တစ်နေ့သုံးကြိမ် စားပါ။
 တစ်လလောက်ကြာရင် ရောဂါနှစ်မျိုး
 လုံး ပျောက်ကင်းပါတယ်”

ညအိပ်တဲ့အခါမှာ
 ခေါင်းစွပ်၊ လက်အိတ်၊
 ခြေစွပ်တွေဝတ်မအိပ်ပါနဲ့။
 အပူမထွက်ဘူး။ အပူဟာ
 ဦးခေါင်း၊ ခြေဖျား၊
 လက်ဖျားတွေကနေ
 အမြဲထွက်နေပါတယ်။
 ဒါကြောင့် အင်္ဂလိပ်က
 ရှမ်းပြည်လိုမြို့တွေမှာ
 မီးလင်းဖိုတွေ
 ဖြုလုပ်ကြတယ်။

(ပြင်ဦးလွင်တွင် ခြေထောက်ဖြတ်
 ရမယ့် အခြေအနေရောက်နေတဲ့ ဆီးချို
 ရောဂါရှင်တစ်ဦး ပျားမီးခွဲရွက်နဲ့ ပျောက်
 ကင်းသွားပါတယ်။ အသေးစိတ်သိလိုပါ
 က ဦးကျော်ဇော ၀၉-၃၃၁၄၅၁၃၄ ထံ
 မေးမြန်းနိုင်ပါ၏။)

“သွေးတိုးရောဂါကျတော့ သွေး
 လမ်းကြောင်းတွေ ချဲ့ပေးတာပေါ့။ ဆီးချို
 ရောဂါကျတော့ ကျောက်ကပ်ကြောင့်
 ဖြစ်တာပေါ့။ ကျောက်ကပ်ကို ပုံမှန်
 အနေအထားပြန်ကောင်းမွန်စေပါတယ်”

“သမားတော်ကြီး ရွှေသွင်းနည်း
 လည်း ပြောပါဦး”

“ရွှေမှုန့်ကို နဖူးပေါ်တင်ပြီး လက်
 နဲ့ဖိပေးပါ။ ချွေးပေါက်တွေမှတစ်ဆင့်
 ခန္ဓာကိုယ်ထဲ ဝင်သွားပါမယ်။ အသက်
 ရှည်ရာ အနာမဲ့ ခေတ်နည်းလမ်းပါပဲ။
 မျက်နှာပိုးရေတွန့်နေရင် မျက်နှာအသား
 အရေ နူးညံ့စေချင်ရင် မျက်နှာမှာသွင်း
 ပါ။ ဆေးအဖြစ်သောက်လိုလျှင်တော့
 ရွှေကို အင်္ဂါရတ်ထိုးရသေးတယ်။ ရွှေမှာ
 ပါတဲ့ မလိုလားအပ်သော ဓာတ်သတ္တိ
 တွေ ကုန်စင်အောင်ပေါ့။ ရွှေပြာကို ပျား
 ရည်ပုလင်းထဲမှာထည့် နေလှန်းပါ။ လှုပ်
 ပေးပါ။ ရွှေမှုန့်တွေပျောက်ပြီး ပျားရည်
 ထဲကို စိမ့်ဝင်သွားတဲ့အခါ နံနက်/ည
 လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ကျသောက်ပါ။

ကျန်းမာရေးကောင်းမွန်ပြီး အသက်
 ရှည်ဆေးပါ။ ပြီးတော့ ဘာသာတရားရဲ့
 စွမ်းအားနဲ့ ကုသတဲ့နည်းလည်း ပြောပြ
 ပါမယ်။ သမားတော်ကြီးတွေ ကုသမရ
 တဲ့ ရောဂါမျိုးကျတော့ နောက်ဆုံးနည်း
 လမ်း ဘာသာတရားနဲ့ ကုသရတော့
 တာပဲ။ ရောဂါရှင်အတွက် နောက်ဆုံး

ကုသနည်းပါပဲ။ အဆိုးအဆုံးအဆင့်
 ရောဂါမပျောက်လည်း သံသရာအတွက်
 ဘဝကူးကောင်းအောင် ဆောင်ရွက်ပေး
 ရာ ရောက်ပါတယ်။ လက်တွေ့ ပျောက်
 ကင်းတဲ့ သာဓကတွေလည်း ရှိပါတယ်။
 ရောဂါရှင်ဟာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရမယ်။ ၉
 ရက်၊ ၂၇ ရက်၊ ၁၀၈ ရက်၊ ၁၀ ပါး
 သီလ လုံခြုံရမယ်။ သက်သတ်လွတ်
 စားရမယ်။ တရားထိုင်ရမယ်။ ပဋ္ဌာန်း၊
 ပရိတ်တွေ ရွတ်ဖတ်ရမယ်။ မိမိခန္ဓာ
 ကိုယ်ကို ဘုရားမှာ လှူရမယ်။ နေ့စဉ်
 သရဏဂုံတည်ဆောက်ရမယ်။ ကျွန်
 တော်ထံမှာ ရောဂါရှင်တွေပျောက်ကင်း
 သွားကြပါတယ်။

(ရေစကြိုမြို့နယ်၊ မအူရွာမှ
 ဒေါ်လှလှဝင်းမှာ ကင်ဆာရောဂါဖြစ်
 ပွားရာ ဆရာဝန်များမှ ခြောက်လသာခံ
 မည်ဟု လက်လျှော့လိုက်ရာ တရား
 စခန်းဝင်ခဲ့ရာ ခြောက်လပြည့်တဲ့နေ့မှာ
 အသည်းနုလုံးကို ဆွဲနုတ်လိုက်သလို
 ခံစားလိုက်ရပြီး ဆေးပြန်စစ်ရာ ကင်ဆာ
 လုံးဝပျောက်ကင်းသွားခဲ့ပါ၏။ ဒေါ်လှလှ
 ဝင်းမှာ ဘုရင်နောင်ပွဲရုံ OK ဆန်ပွဲရုံမှ
 ဒေါ်အုန်းကြင်၏ ညီမဝမ်းကွဲဖြစ်ပါ၏။
 ယခုအခါ ဒေါ်လှလှဝင်းမှာ သီလရှင်ဘဝ
 ဖြင့် တရားအားထုတ်လျက်ရှိပါ၏။)

နောက်ရောဂါပျောက်နည်းတစ်
 မျိုးက အမျိုးသမီးတွေ သားအိမ်သန့်
 ဆေးနည်းပြောပြပါမယ်။ အမျိုးသမီးတွေ
 က ပုံမှန်အတိုင်းဆိုရင် သားမွေးမှုကို
 အမြဲလုပ်နေမယ်။ သားမွေးမှုမပြုရင်
 သားအိမ်ထဲမှာ အဆိပ်အတောက်ဖြစ်
 ပြီး ရောဂါဖြစ်တတ်တယ်။

(သားအိမ်ကင်ဆာကို ဆိုလိုခြင်း

ဖြစ်ပါ၏။ ပြင်ဦးလွင်မြို့၊ မြို့မဈေးကြီး အရှေ့ဘက်တွင် သမားတော်ကြီးဦးသိန်းဆေးတိုက်တွင် ရောင်းချပေးနေပါ၏။)

ကွမ်းရွက်က အရိုးကို သုံးခွက် တစ်ခွက်တင် ကျွီသောက်ပါ။ သားအိမ် သန့်ရှင်းစေပါတယ်။ ဒီအတိုင်းဝါးစားလည်း ရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့က အာဆိပ်၊ လျှာဆိပ်သင့်မှာ စိုးရိမ်လို့ ကွမ်းရွက်ကို ထိပ်ကဖြတ်၊ အရိုးကဖြတ် ပြီးမှ စားကြတာ”

“သမားတော်ကြီး...ကွမ်းစားရင် သွားခိုင်မာတယ်ဆိုတာဟုတ်ပါသလား”

“မှန်ပါတယ်။ ကွမ်းရွက်က သွားထဲက အပူတွေကို စုပ်ယူတယ်။ ကွမ်းတံတွေးကို မျိုမချရဘူး။ ထုံးများရင်လည်း ကျောက်တည်တတ်တယ်။ ကွမ်းရွက်နဲ့ ရှားစေးက သွားကို ခိုင်မာစေတယ်။ မျက်စိပေါ်ကို ကွမ်းရွက်တင်ပြီး အိပ်ရင် အပူတွေစုပ်ပြီး မျက်စိကို ကြည်လင်စေတယ်။ မျက်စိပူနီခြင်း ကင်းဝေးစေတယ်။ မျက်လုံးပတ်လည်ကို ကွမ်းရွက်တွေကွင်းပြီး ကပ်ထားရင် မျက်စိထဲက အပူတွေကို စုပ်ယူပေးတယ်။ မျက်စိပူနီတယ်ဆိုတာက အပူကြောင့် ဖြစ်တာတွေပါပဲ။ မျက်နှာသစ်ရင် မျက်လုံးထဲကို ရေအေးတစ်စက်နစ်စက် ထည့်ပေးရတယ်။ အပူထွက်အောင်ပဲ။ နေပူထဲကိုသွားရင် နေကာမျက်မှန်တပ်ရတယ်။ နံနက်အိပ်ရာထရင် သွားမတိုက်နဲ့ဦး။ မျက်နှာအရင်သစ်၊ ပလုတ်ကျင်းပါ။ အပူထွက်အောင်ပဲ။ သွားတိုက်ရင် ဆားနဲ့တိုက်ပါ။ အစာစားပြီးတိုင်း ဆားရေခွေးနဲ့ ပလုတ်ကျင်းပေးပါ။ တစ်နေ့ကို နှစ်ကြိမ်မျက်နှာသစ်ပေးပါ။

ဦးခေါင်းကို အမြဲအေးအောင်ထားပါ။ နေပူထဲထွက်ရင် ဦးထုပ်ဆောင်းပါ။ ဦးခေါင်းက အပူက မျက်စိကို ထိခိုက်စေတယ်။ တစ်ပတ်တစ်ကြိမ် ခေါင်းလျှော်ပေးပါ။

မှတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးတွေကို ရိတ်ပါ။ မနတ်ပါနဲ့။ နတ်ရင် မျက်စိနဲ့ အာရုံကြောကို ထိခိုက်စေတယ်။ နားထဲက နားဖာချေးကို သံချွန်နဲ့ ကလော်တာတို့ မလုပ်ပါနဲ့။ နားစည်ထိ ခိုက်တတ်တယ်။ တစ်ပတ်တစ်ကြိမ် အုန်းဆီနဲ့ ဝှမ်းနဲ့ဆွတ်ပြီး ထည့်ပေးပါ။ နားဖာချေးတွေ အရည်ပျော်ပြီး အထဲကို ဝင်သွားလိမ့်မယ်။ အဲဒီကျရင် အသံကြည်လင်မှုရှိပြီး နားလေး၊ နားထိုင်းမှု ကင်းဝေးစေမယ်။

နံနက်စောစော ဝမ်းသွားပါစေ။ ပြီးလျှင် အိပ်ရာမဝင်ခင်မှာ ဝမ်းသွားအောင် လေ့ကျင့်ထားပါ။ အူမကြီးထဲမှာ ဝမ်းဟာကြာရှည်ရှိရင် အူမကြီးရောဂါဖြစ်တယ်။ (အူမကြီးကင်ဆာဖြစ်တတ်ပါ၏။) ပြီးတော့ ယောက်ျားမှာ ဆီး၊ မိန်းမမှာမီးတဲ့။ ယောက်ျားတွေဟာ ဆီးမချုပ်ပါစေနဲ့။ ဆီးအိမ်မှာ ရောဂါဖြစ်တတ်တယ်။ နောက်ပြီး ဆီးလမ်းကြောင်းမှာ ဆီးမကျန်ပါစေနဲ့။ မတ်တတ်ရပ်ပြီး ဆီးသွားတာဟာ ဆီးလမ်းကြောင်း ဆီးမကျန်စေတာပဲ။ အင်္ဂလိပ်တွေရဲ့ သန့်စင်ခန်းမှာ မတ်တတ်ရပ်ပြီး သွားနိုင်အောင် ပြုလုပ်ထားတာပဲ။

နံနက်စောစော ဝမ်းစင်အောင် သင်္ဘောသီးတို့၊ ကော်ဖီတို့သောက်ပါ။ ဝမ်းစင်ရင် လူဟာ ကိုယ်လက်ပေါ့ပါးတယ်။ ဝမ်းစင်ရင် အပူကင်းတာပဲ။

ဒါကြောင့် ဝမ်းတစ်လုံးကြောင့် ခေါင်းမခဲသင့်ဘူးတဲ့။ ရေဝအောင်သောက်ပါ။ နံနက်စောစောကို ဝမ်းနှစ်ကြိမ်သွားတဲ့ အလေ့အကျင့်လုပ်ပါ။ ဒါမှ ဝမ်းစင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ နံနက်စောစော ကိုယ်လက်လှုပ်ရှားမှုပြုပါ။ ဒါမှ အပူထွက်မှာ။ ညောင်းညာကိုက်ခဲတယ်ဆိုတာ အပူကြောင့် ဖြစ်တာပဲ။

ညအိပ်တဲ့ အခါမှာ ခေါင်းစွပ်၊ လက်အိတ်၊ ခြေစွပ်တွေ ဝတ်မအိပ်ပါနဲ့။ အပူမထွက်ဘူး။ အပူဟာ ဦးခေါင်း၊ ခြေဖျား၊ လက်ဖျားတွေကနေ အမြဲထွက်နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် အင်္ဂလိပ်က ရှမ်းပြည်လိုမြို့တွေမှာ မီးလင်းဖိုတွေ ပြုလုပ်ကြတယ်။ အနွေးဓာတ်ကို ယူတဲ့နည်းပဲ။ လက်အိတ်တွေနဲ့မယူဘဲ မီးလင်းဖိုရဲ့ အပူဓာတ်ပဲ ယူတာဖြစ်တယ်။

အသက်ရှူရာမှာလည်း သန့်ရှင်းတဲ့လေကို ရှူရှိုက်ပါ။ ဖိုးမွှားရောဂါကင်းပြီး အဆုတ်ကို အားကောင်းစေတယ်။ ကျန်းမာရေးကို ကောင်းမွန်စေတယ်။ မီးခိုးငွေ့တွေဟာ ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်စေတယ်။ ရေပြင်ပေါ်က ဖြတ်လာတဲ့လေ၊ တောတောင်သစ်ပင်တွေက ဖြတ်သန်းလာတဲ့လေဟာ ကျန်းမာရေးအတွက် အကောင်းဆုံးပါပဲ။

ဦးထွန်းလှမှ -
“ပြောတာတွေလည်း များသွားပြီ။ တို့သူကြီးတွေလည်း ပြန်ဦးမယ်ကွယ်”
မြင်းကိုယ်စီဖြင့် ထွက်ခွာသွားကြပါတော့၏။

မျိုးသန်းထွန်းကို(ရေစကြို)

ကျွန်တော် သတင်းစာ ကာတွန်းဆရာ ■ မောင်တော်ထိန်

“ဘယ်သူထိပ်ကိုမှ၊ ပိတ်ရော့လို့
မောင်မဆော်၊ ဟတ်တိုင်းဗျာ မှန်ရာတွေး
လို့ရယ်၊ ရေးရပါသော်၊ နှလုံးတွေဖော်၊
အော်ကာဗျ မည်သူဆဲ၊ ရွှေတလေးမှာ
ဖြင့် ကျေအေးတယ် ခါမယူပေ၊ ကမ္ဘာသူ
ဓာတ်မှန်ပြသည်သို့ အမှားကို အမှန်ကျ
အောင်ဗျာ၊ ရေးရတာပဲ”

ကာတွန်းဆရာကြီး ရွှေတလေး

သတင်းစာကာတွန်းဟူသည် မျက်
မှောက်ခေတ်တွင် ဖြစ်ပေါ်နေသော နိုင်ငံ
ရေး စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးများ၏ လိုအပ်
မှုများ လွှဲချော်မှုများ ပိုလွန်းလိုလွန်းသော
ဖြစ်ရပ်များကို ကာတွန်းပုံများဖြင့် တိုတို
နှင့် လိုရင်း ထိထိမိမိ တင်ပြခြင်းဖြစ်
ပါသည်။

ယနေ့ သတင်းစာကာတွန်းလော
ကသည် သွက်လက်လှ၏၊ ထက်မြက်
ထူး၏၊ ထိရောက်လှ၏။ ထိုသို့ သွက်
ထက်၊ ထက်မြက်မှုသည် ပြောင်းလဲနေ
သော နိုင်ငံရေးနှင့် ယနေ့လူငယ်
ကာတွန်းဆရာများ၏ အရည်အသွေး
ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုတည်းတူ ယနေ့
ပညာလင်လာသော သတင်းစာလောက၏
ကြောင့်လဲမူကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

သတင်းစာကာတွန်းသည် ၁၉၁၂
ခုနှစ်လောက်က “ရန်ကုန်တိုင်းသတင်း
စာ”ခရစ်စမတ်အထူးထုတ် (Rangoon
Times, M's Xmas Number) တွင်
“MYAUK” (မျောက်)ဆိုသောကလောင်
အမည်ဖြင့် အင်္ဂလိပ်လူမျိုးတစ်ဦး ရေး
ဆွဲသော ကာတွန်းတစ်ခု စတင်ပါရှိ
သည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုကာတွန်း၏ ဆို
လိုရင်းမှာ မြန်မာအမျိုးသမီးတစ်ဦး
အနောက်တိုင်း စုံတွဲကပွဲသဘင်ပါတီပွဲ
တွင် ဆင်နွဲ့နေပုံကို သရော်ထားသော
ပုံဖြစ်ပါသည်။

ထို့နောက် ၁၉၁၄ ခုနှစ်ထုတ်
ယင်းသတင်းစာတွင်ပင် မစ္စတာမာတင်
ဂျူးဆိုသူ အင်္ဂလိပ်အမျိုးသားတစ်ဦး ရေး
ဆွဲသော ကာတွန်းပုံတစ်ပုံ ပါလာပြန်
သည်။ မစ္စတာမာတင်ဂျူးသည် မြန်မာ
ပြည် မီးရထားဌာန ဒုတိယကုန်ဝန်မင်း
ကြီးဖြစ်၏။ ၁၉၁၅ ခုနှစ်လောက်တွင်
မြန်မာသတင်းစာဖြစ်သော “သုရိယ”
သတင်းစာတွင် မြန်မာကာတွန်းတစ်ပုံ
ပါရှိပြီး ရေးဆွဲသူအမည်ကိုမူ မသိရှိခဲ့
ရပေ။

သမိုင်းကင်ရမည့် မြန်မာကာတွန်း
ဆရာကြီးမှာ မြန်မာလူမျိုးတို့ထဲမှ ပထမ

ဦးဆုံး ကာတွန်းဆရာကြီးဖြစ်သော
“ဦးဘဂလေး(ခ) ရွှေတလေး”ပင် ဖြစ်ပါ
သည်။ ဦးဘဂလေးသည် တက္ကသိုလ်
ကျောင်းသားတစ်ဦးဖြစ်ပြီး “၁၉၁၅ ခုနှစ်
ထုတ် ရန်ကုန်ကောလိပ်မဂ္ဂဇင်း”တွင်
“မြိုင်မင်းအိမ်မက်” ကာတွန်းကို စတင်
ရေးဆွဲခဲ့၏။ ထိုမဂ္ဂဇင်းသည် အင်္ဂလိပ်
ဘာသာဖြင့် ထုတ်ဝေသဖြင့် ကာတွန်း
တွင် အင်္ဂလိပ်စာဖြင့်ဖော်ပြထားလေသည်။

ဦးဘဂလေး၏ ကာတွန်းများကို
ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း၏ ကဗျာ
လင်္ကာများဖြင့် တွဲဖက်အသုံးတော်ခံ
သဖြင့် ထိုခေတ်က သတင်းစာဖတ်
ပရိသတ်များ အကြိုက်တွေ့ခဲ့ရပါသည်။
ကာတွန်းပညာကို လူထုနှင့် မိတ်ဆက်
ပေးသူမှာ ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်
မှိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဦးဘဂလေးသည်
သူရိယသတင်းစာ၊ မြန်မာ့ဗျူဟာဂျာနယ်၊
ပန္နလကဂျာနယ်၊ ဒီဒုတ်ဂျာနယ်၊ ဒဂုံမဂ္ဂဇင်း
များအပြင် ထိုခေတ် ထိုအခါက သတင်း
စာ၊ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်းများတွင်သာမက
ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး ၁၉၂၀ ကျောင်းသား
သပိတ်၊ ၁၉၂၆ ဒိုင်အာခီအုပ်ချုပ်ရေး
၁၉၂၇ သူပုန်ခုံ၊ ၁၉၃၁ ဆရာ့စံ၊ ၁၉၃၂
အရေးတော်ပုံ၊ ၁၉၃၂ ခွဲရေးတွဲရေးများ

နှင့် အခြားသော လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးလောကများကို ဝေဖန်ပြောဆို လျှောက်ဆိုပါသည်။

ဦးရွှေတလေး(ခ)ဦးဘဂလေးသည် ရုပ်ရှင်လောကတွင်လည်း ကျင်လည်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၂၀ ပြည့်နှစ်မှ ၁၉၂၅ ခုနှစ်ထိ လေးနှစ်ကျော်၊ ဝါးနှစ်နီးပါး ကျင်လည်ကျက်စားခဲ့ပါသည်။ “ရွှေရိုး” အမည်ဖြင့် ရုပ်ရှင်လောကတွင် သူ၏ အနုပညာကို ကိုယ်တိုင်အစွမ်းပြရင်း နိုင်ငံတစ်လွှား ထင်ပေါ်ကျော်ကြား လူကြိုက်များလှပေသည်။ အဘိုးကြီးအသွင် ဆောင်ကာ ပုသိမ်ထီးကလေးနှင့် ကသော အကကို “ဦးရွှေရိုးအက”ဟု ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။ ယနေ့တိုင် မြန်မာလူမျိုးတို့ စွဲမက်သော ရွှေရိုးအကသည် ပွဲတိုင်းကျော်လျက်ရှိပါသည်။ ဦးဘဂလေးသည် ကာတွန်းတွင်သာမက မြန်မာအကတစ်ခုဖြစ်သော ရွှေရိုးအကကို တီထွင်သူဟု ဆိုရပါသည်။

ဦးဘဂလေးနောက် ကာတွန်းရေးဆွဲသူမှာ ဦးဘဇော် ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းနောက် ဦးဘစိန်(၁၉၂၅)၊ ဦးဟိန်စွန်း(၁၉၂၇)၊ ဦးဟိန်စွန်း၏ “အကြံပိုင်သော ငွေ့” ကာတွန်းသည် “မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာ” တွင် အပတ်စဉ်ပါဝင်ခဲ့ပြီး သတင်းစာဖတ်သူများအကြိုက် ကာတွန်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ သူ့ရိယသတင်းစာ၊ သူ့ရိယ ရုပ်စုံ၊ ဗန္ဓုလ၊ မြန်မာ့ဟိတ စသည့် အခြားဂျာနယ်နှင့် သတင်းစာများတွင်လည်း ရေးဆွဲခဲ့ပါသည်။ ဦးဟိန်စွန်းသည် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာ၏ ပထမဆုံးလခစား ကာတွန်းဆရာအဖြစ် ခန့်အပ်ခြင်းခံရ၏။ ထိုစဉ်က လစာမှာ တစ်လ

၁၂၀ ကျပ် ဖြစ်ပါသည်။ ဦးဟိန်စွန်းသည် စာသားမဲ့ ကာတွန်းကို မြန်မာနိုင်ငံတွင် စတင် တီထွင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ အထက်ဖော်ပြပါ “အကြံပိုင်သော ငွေ့” ကာတွန်းသည် စာသားမဲ့ဖြစ်၏။ စစ်ကြိုခေတ် ရုပ်ရှင်ဇာတ်ကားများတွင် “အကြံပိုင်သော ငွေ့” လို မလုပ်စမ်းပါနဲ့ဟူသည့် စကားလုံးကို အသုံးပြုခဲ့ကြ၏။ ထို“အကြံပိုင်သော ငွေ့” ကာတွန်းသည် သွေးသောက်မဂ္ဂဇင်း၏ ပင်တိုင်ကာတွန်းလည်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

၁၉၄၀ ပြည့်နှစ် ကျောင်းသား သတင်းစာ ပေါ်ထွက်လာသောအခါ ကာတွန်းဦးဟိန်စွန်း၏ (ငနီ-မိနီ)ကာတွန်းဖြင့် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ငနီ-မိနီ ကာတွန်းသည် ကလေးများအတွက်ဖြစ်၍ ကလေးများကို ကာတွန်းပညာဖြင့် စာပေလောကသို့ လက်တွဲခေါ်ဆောင်သူ ဖြစ်၏။ ဦးဟိန်စွန်းသည် အင်္ဂလိပ်အစိုးရထုတ်ဝေသော “ရွှေပြည်တော်” သတင်းစာတွင် ရေးဆွဲပေးရသကဲ့သို့ ဂျပန်ခေတ် ဂျပန်အစိုးရထုတ် (GREATER ASIA)သတင်းစာတွင်လည်း အပတ်စဉ်ကာတွန်းများ ရေးဆွဲပေးခဲ့ရလေသည်။ ထိုအချိန်က တစ်လ ၃၀၀ ကျပ် ရရှိခဲ့ပါသည်။

ဆရာကြီးဦးဟိန်စွန်းနှင့် ခေတ်ပြိုင် ကာတွန်းရေးဆွဲခဲ့သူများမှာ ဘောက်ကလေး၊ မျိုးချစ်၊ မုံရွာဘထူး၊ ပန်းချီဦးလွန်းကြွယ်၊ ဦးဘကျော်၊ ဦးသက်ဝင်း (စစ်ပြီးခေတ် ကံဘဲ့ဆရာအတတ်သင် သိပ္ပံကျောင်း ပန်းချီကထိက)။ ဦးဟိန်စွန်းသည် ပန်းချီဆရာများကိုလည်း ကာတွန်း

လောကသို့ ပင်ရောက်ရေးဆွဲစေခဲ့၏။ ကာတွန်းဝိဇ္ဇာ ဦးဘဂျမ်းသည် ဦးဟိန်စွန်း၏ အားပေးအားမြှောက်ပြုမှုကြောင့် ကာတွန်းလောကထဲသို့ ခြေစုံပစ်၍ ဝင်ရောက်ခဲ့သူဖြစ်၏။ ၁၉၂၆ ခုနှစ်တွင် စတင် ကာတွန်းရေးဆွဲခဲ့သည်။ ကောလိပ်ကျောင်းသားတစ်ဦးဖြစ်၏။ ကောလိပ်ဘော်ဒါဆောင်တွင် ဟင်းနည်းပြီး အရည်များနေသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ကာတွန်းရေးဆွဲလိုက်သည်။ ပုံတွင် ကျောင်းသားတစ်ဦး ကုတ်အင်္ကျီချွတ်နေစဉ် အခြားကျောင်းသားတစ်ဦးက -

“ခင်ဗျား ဘာလုပ်နေတာလဲ”ဟု မေးရာ ကုတ်အင်္ကျီချွတ်ဟန်ပြုနေသော ကျောင်းသားက -

“ကြက်သားတုံးကို ခိုင်ပင်ထိုဆယ်မလို”ဟု ပြောပုံကို ကာတွန်းရေးဆွဲ၍ ကျောင်းအဆောင်တွင် အစားဆင်းရဲမှုကို သရော်ခဲ့ပါသည်။ ကျောင်းမှထွက်ပြီး အတွင်းဝန်ရုံး(ဘွိုင်လာအင်စပက်တော် ဌာန)တွင် တစ်လ ကျပ် ၉၀ ဖြင့် စာရေးဝင်လုပ်၏။ သို့သော် ကြာရှည်စွာ မလုပ်နိုင်ဘဲ အထက်အရာရှိ၏ ဖိနှိပ်မှုကြောင့် အလုပ်ထွက်ခဲ့ရလေသည်။

ဦးဟိန်စွန်း၏ အားပေးကူညီမှုဖြင့် ကာတွန်းများရေးဆွဲခဲ့ရာ တစ်ကြိမ်တွင် ရန်ကုန်ဂေဇက်သတင်းစာတိုက်သို့ သွားရောက်ပို့ရာ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးအယ်ဒီတာထံ သူ၏ကာတွန်းကိုကြည့်၍ တခစ်ခစ်ရယ်မောပြီး “အဲသလို ရယ်စရာကောင်းတဲ့ အကြံတွေ မင်းခေါင်းထဲဝင်လာလေ ခပ်မြန်မြန်ရေးပြီး ယူခဲ့ကွာ။ ငါ မင်း ကာတွန်းကို သိပ်သဘောကျတယ်” ဟု ပြောကာ ဦးဘဂျမ်း၏ ကာတွန်းအား

ရွေးချယ်လိုက်လေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ဦးဘဂျမ်း၏ ကာတွန်းများသည် ရန်ကုန် ဂေဇက်သတင်းစာတွင် အဆက်မပြတ် ပါဝင်ခဲ့ပါတော့သည်။

၁၉၃၄ ခုနှစ်တွင် “ကြက်တောင် ကွ” ကာတွန်းဇာတ်လမ်းကို ဦးဟိန်စွန်း နှင့်အတူရေးဆွဲပြီး ပဲရောက်(PARROT) ရုပ်ရှင်မှ နှစ်ပိုင်းခွဲ ရိုက်ကူးပြသခဲ့ပါ သည်။ ဦးဘဂျမ်းသည် ကာတွန်းရေးဆွဲ ရုံတင်မက “သုည” အမည်ဖြင့် စာပေများ ရေးသားခဲ့ပါသည်။ “ညီမလေး” လုံးချင်း ဝတ္ထုကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့၏။ သူရိယ မဂ္ဂဇင်းတွင် ကိုပြုံး-မပြုံး၊ ဦးဖျောက်ဆိပ် ကာတွန်းများကို ရေးဆွဲခဲ့၍ စာဖတ်ပရိ သတ်ကို နိုင်ငံရေး၊ လူမှုရေး၊ ဇာတ်ခုံ အဖုံဖုံမှ အဖြစ်အပျက်များကို အသုံး တော်ခံခဲ့ပါသည်။

ဂျပန်ခေတ်တွင် ဦးဘကြည်၊ ဦးဟိန်စွန်းတို့နှင့်အတူ လခစားအဖြစ် ပြန်ကြားရေးဌာနတွင် လုပ်၏။ သို့သော် အစိုးရ၏ ဝါဒဖြန့် ပန်းချီများ၊ ကာတွန်း များကိုသာ ရေးကြရသဖြင့် အလုပ်လုပ် ရသည်ကို စိတ်ကုန်လာကြသဖြင့် လေး ငါးလခန့်သာ လုပ်ကြပြီး အားလုံး လစ် ပြေးကြလေ၏။ ထို့နောက် ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းခေါင်းဆောင်သော ဖဆပလ နှင့် မြန်မာလူထုကြီး လွတ်လပ်ရေးကြီး ယမ်းချိန်တွင် ဦးဘဂျမ်းသည် ညောင် တုန်းမှ ရန်ကုန်သို့လာကာ ကလောင်စွဲ ၍ လွတ်လပ်ရေးတိုက်ပွဲ ဝင်တော့၏။

ထို့နောက် ဦးဘဂျမ်းသည် ရုပ် ပြောင်စာစောင်၊ သံတော်ဆင့်သတင်းစာ၊ ဟံသာဝတီသတင်းစာ၊ မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာ၊ အိုးဝေသတင်းစာများတွင်

ရေးဆွဲခဲ့ပါသည်။ သံတော်ဆင့်သတင်း စာတွင် ရေးဆွဲသော “မြွေမင်းသား” ကာတွန်းရုပ်ပြဇာတ်လမ်းသည် ကလေး သူငယ်များ စွဲလမ်းနှစ်သက်ခဲ့သော ကာတွန်းဇာတ်လမ်း ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဒဂုန် မဂ္ဂဇင်း၊ ရှုမဝမဂ္ဂဇင်းတို့တွင်လည်း ဦးဘဂျမ်း၏ သရုပ်ဖော်ပုံများဖြင့် ဝေဝေ ဆာဆာ တင်ဆက်ခဲ့ပါသည်။

စာရေးဆရာ ဆရာသာဂဗိုးသည် ဆရာကြီးဦးဘဂျမ်းထံ ကာတွန်းပညာ ဆည်းပူးခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာကြီး ဦးဘဂျမ်းက မြန်မာပြည်လွတ်လပ်ရေး ရပြီးချိန်မှစ၍ နိုင်ငံရေးသမားများ ရရှိခဲ့ သော ဂုဏ်ထူးများကို ကာတွန်းဖြင့် သရော်ခဲ့၏။ ထိုရာထူးများမှာ “လောက ကောင်၊ စားဖား၊ အချောင်သမား၊ သွေ ဖည်ရေးသမား၊ လက်ကိုင်တုတ်၊ ခွတုတ်၊ ဖော်လံဖား၊ ဆိတ်ခလောက်၊ မနုဿီဟ၊ ဖြုတ်” စသည်တို့ ဖြစ်၏။

ဆရာကြီးဦးဘဂျမ်းကို ဖဆပလ အာဏာပိုင်တစ်ဦးက ညွှန်ကြားရေးဝန် တစ်နေရာယူ၍ နိုင်ငံတာဝန်ထမ်းဆောင် ရန် တာဝန်ပေးသော်လည်း ဦးဘဂျမ်း ကား သူ့အတွက်ရော၊ တိုင်းပြည်အတွက် ပါ အကျိုးရှိမည်မဟုတ်ဟု ဆိုကာ ငြင်း ဆန်ခဲ့၏။ ဆရာကြီးသည် တိုင်းပြုပြည် ပြု ကာတွန်းများကို ရေးဆွဲရင်း မမျှော် လင့်ဘဲ အစာအိမ်ရောဂါဖြင့် ၁၉၅၃ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၈ ရက်၊ အသက် ၅၃ နှစ်အရွယ်တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးကွယ်လွန်ပြီး နောက်တစ်နှစ် ၁၉၅၄ ခုနှစ် လွတ်လပ်ရေးနေ့တွင် “အလင်္ကာကျော်စွာဘွဲ့” ထူးဖြင့် ဂုဏ်ပြု ခဲ့၏။ ဆရာကြီးနေထိုင်ခဲ့သော ၁၃ လမ်း

အောက်လမ်းတွင် နှစ်စဉ် ဆရာကြီး အမှတ်တရအဖြစ် ကာတွန်းပြပွဲ ပြုလုပ် ခဲ့၏။

ဦးဘဂျမ်းနောက်တွင် ဆရာကြီး ဦးဘကြည်၊ ကာတွန်းညီညီ၊ ဦးခင်မောင်၊ ဦးထွန်းလှိုင်၊ ဒေါက်တာကြီးမြင့်၊ ပန်းချီ ဘဦး စသည်တို့ ဖြစ်ကြ၏။ စစ်ပြီးခေတ် ကာတွန်းဆရာများမှာ ကာတွန်းတင်လှ၊ ကာတွန်းကြွယ်လေး၊ ကာတွန်းဖေသိန်း၊ ကာတွန်းကျော်ဆန်း၊ ကာတွန်းကြည် လင်း၊ ကာတွန်းသန်းကြွယ်၊ ကာတွန်းသုခ၊ ကာတွန်းဗဂလေး၊ ကာတွန်းအောင်ရှိန်၊ ပန်းချီမောင်စိန်၊ ကာတွန်းဘထွေး၊ ကာတွန်းမင်းထွတ်၊ ကာတွန်းဖုဏ်းကို၊ ပန်းချီအောင်စိုးတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ မန္တလေးမှ ကာတွန်းဆရာများမှာ ပေါ်ဦး သက်၊ ဝင်းဖေ နှင့်ဦးတို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

အထက်ပါ ကာတွန်းဆရာကြီး များ၏ တင်ပြပုံ၊ ရေးဆွဲပုံများသည် ကျွန်တော်တို့ခေတ် လူငယ်ကာတွန်း ဆရာများကို ဖိတ်ခေါ်လျက်ရှိပါတော့ သည်။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်၏ ဖခင် သည် သတင်းစာဟောင်းများကို စုစည်း တတ်သူဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော်သည် ထို သတင်းစာဟောင်းများမှ ကာတွန်းများ ကိုကြည့်ကာ နှစ်သက်မိပါသည်။ အထူး သဖြင့် ဆရာကြီးဦးဘဂျမ်း၏ မြွေမင်း သား ကာတွန်းမှာ လူငယ်များကို စွဲလမ်း စေပါသည်။ ထို့နောက် ဆရာကြီးဦးဖေ သိန်း၊ ဦးအောင်ရှိန်၊ ဦးသန်းကြွယ် စသည် ကာတွန်းဆရာကြီးများ၏ သတင်းစာကာတွန်း၊ ဂျာနယ်ကာတွန်း များကိုလည်း အထူးပင် စွဲလမ်းမိပါသည်။ ကာတွန်းများကို ဖတ်မိ၊ ကြည့်ရ

မိသည်မှအပ ရေးရန်ကား မလွယ်ကူပေ။ ကာတွန်းရေးတတ်အောင်ကား ဆရာရှိမှ ဖြစ်ပေမည်။ မြင်ဆရာ၊ သင်ဆရာ၊ ကြားဆရာ ဆိုသကဲ့သို့ ဆရာလိုပေသည်။ ကျောင်းတွင်နေစဉ်က ဟိုပုံကူးဆွဲ ထပ်ဆွဲ၍ လက်တည့်စမ်းမိသော်လည်း ပုံစံမကျ၊ ဖြစ်သလို တူချင်တူ၏။ မတူချင်မတူပေ။ ပန်းချီပညာဆိုသည်ကား ထင်သလောက် မလွယ်။ ပန်းချီကျောင်းတက်ရန်လည်း စိတ်မကူးမိပေ။ ကံအားလျော်စွာ ကျွန်တော်တို့ အထက်တန်းကျောင်းသားဘဝတွင် ကာတွန်းဝင်းမောင်၏ ကာတွန်းရေးဆွဲနည်းစာအုပ် ပေါ်ထွက်လာပါသည်။

ကာတွန်းဝင်းမောင်မှာ "မိ၊ မော်၊ မေ၊ မ" ရုပ်ပြကာတွန်းဖြင့် တစ်ဟုန်ထိုးကာတွန်းလောကကို ပြောင်းလဲပစ်သူတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏ အမျိုးသမီးပုံကလေးများသည် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားနှင့် သွက်သွက်လက်လက် ရှိလှပါသည်။ ယနေ့ ကာတွန်းဆရာများ၏ ရှေးဆောင် ကာတွန်းဆရာဟုဆိုလျှင် မှားမည်မထင်ပါ။ ကာတွန်းဝင်းမောင်သည် "မိမော်မေမ" ရုပ်ပြအပြင် မဂ္ဂဇင်း၊ ဂျာနယ်များတွင်လည်း သူ၏လက်ရာများက နေရာယူထား၏။

သူ၏ကာတွန်းများကို ကြည့်ကာ ရေးဆွဲလေ့ကျင့်ရပါသည်။ ကာတွန်းဝင်းမောင်၏ အမျိုးသမီးပုံ ရေးဆွဲနည်းနှင့် အခြားကာတွန်းရေးဆွဲနည်း စာအုပ်များမှာ ထိုခေတ်လူငယ်များအဖို့ အထူးပင် တန်ဖိုးရှိလှပါတော့သည်။ ထိုစာအုပ်များကြောင့်လည်း ထိုခေတ်က လူငယ်ကာတွန်းဆရာများသည် ကာတွန်းဝင်းမောင်၏

လက်ရာများ စိုးမိုးနေပါတော့သည်။ အလုပ်ရပြီးသောအခါ တာဝန်ဝတ္တရားများကြောင့် ကာတွန်းအကြောင်းကို အဆက်ပြတ်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ကာတွန်းရောဂါအခံပိုး ရှိသောသူတစ်ယောက်ဖို့ အလုပ်လုပ်ပြီး နေ့စဉ်ထုတ်သတင်းစာတွင် ပါရှိသော ကာတွန်းများကိုဖတ်ရင်း ကာတွန်းရေးဆွဲလိုစိတ် ပြင်းပြလာပါသည်။ ထိုစဉ်က သတင်းစာကာတွန်းဆရာကြီးများမှာ ဦးဖေသိန်း၊ ဦးဘထွေး၊ ဦးမြင့်စိုးလေး၊ ဦးဟိန်စွန်းနှင့် အခြားသော လူငယ်ကာတွန်းဆရာများ ဖြစ်ကြပါသည်။

သတင်းစာ ကာတွန်းရေးဆွဲလိုသော်လည်း ကာတွန်းအယူအဆများကို လေ့လာရပါသည်။ ပုံဆွဲနည်းကို ပြန်လှန်လေ့ကျင့်ရပါသည်။ ကျွန်တော်၏ရုံးတွင် သတင်းစာကာတွန်းရေးဆွဲသူ ဆရာမောင်ဘိုထံ လေ့လာရပါသည်။ ကျွန်တော်၏ရုံးတွင် ကာတွန်းမောင်ဘိုအပြင်၊ ကာတွန်းမျိုးမြင့်(DKU)၊ ကာတွန်းမောင်မောင်အောင်တို့ ရှိပါသည်။ ဌာနချင်းတော့ မတူပေ။

ကျွန်တော်သည် ကာတွန်းမောင်ဘိုထံမှ ရေးဆွဲနည်းကို သင်ကြားကာ အပြင်းအထန် လေ့ကျင့်ရပါသည်။ နဂိုဗီဇရှိရင်းခွဲကြောင့် မကြာမီ အများလက်ခံနိုင်မည့် ကာတွန်းပုံများကို ရေးဆွဲနိုင်သော်လည်း သတင်းစာကာတွန်းရေးဆွဲသူအဖြစ်ကား မလုံလောက်သေးပေ။ သတင်းစာကာတွန်းရေးဆွဲမည့်သူသည် သတင်းစာအစောင်စောင်ကို ဖတ်ရမည်။ အခြားစာစောင်များကိုလည်း လေ့လာရမည်။ သတင်းစာထဲတွင် ပါဝင်နေသော

သတင်းစာကာတွန်းများကိုလည်း လေ့လာရသည်။ ထူးခြားသော သတင်းများဆောင်းပါးများကို လေ့လာရပါသည်။

ကံအားလျော်စွာပင် ကျွန်တော်၏ ဌာနမှ ကျွန်တော်၏ဆရာသည် စာရေးဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ ရှုမဝ၊ မြဝတီ မဂ္ဂဇင်းတို့တွင် ဝတ္ထုတိုများ ရေးသားနေသည် (ချစ်သူရ) ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာချစ်သူရ၏ စာပေများကို ကျွန်တော်သည် အလုပ်မရမီကပင် မကြာခဏဆိုသလို ဖတ်ဖူးပါသည်။ ဆရာချစ်သူရသည် သဘောကောင်းပြီး တာဝန်ကိုကျေပွန်အောင် ဆောင်ရွက်တတ်သူ ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာ၏ အစည်းအဝေးမှတ်တမ်းများကို ကျွန်တော်က အဓိကရိုက်ပေးရပါသည်။

ဆရာသည် လက်ရေးလည်းလှပြီး စာရေးလည်းကောင်းပါသည်။ သူ၏စာများသည် အဖုအထစ်မရှိ။ ချောမွေ့၍ ဖတ်ကောင်းပါ၏။ ကျွန်တော်သည် ဆရာနှင့် အတော်ခင်မင်လာသည့်အခါ ဆရာအား အပူကပ်ရပါသည်။ ဆရာသည် သတင်းစာထဲတွင်လည်း ဆောင်းပါးများ ရေးသားနေသူလည်း ဖြစ်၏။ သတင်းစာတိုက်နှင့် အဆက်အသွယ်ရှိ၏။ "လုပ်သားပြည့်သူနေ့စဉ် သတင်းစာ" ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်က သတင်းစာတွင် ကာတွန်းများ ရေးလိုကြောင်း ဆရာအား အပူကပ်ရ၏။ ဆရာသည် သတင်းစာထဲ မရေးမီ ရုံးတွင်းမှ အဖြစ်အပျက်များကို ကာတွန်းရေးရန် တိုက်တွန်းသဖြင့် ရုံးမှ စာရွက်များဖြင့် ရုံးတွင်းကာတွန်း ထုတ်ဝေတော့၏။ ရုံးတွင်းမှ အဖြစ်အပျက်များ စာရေးမများ စာရေးများအကြောင်းကို ဟာသသဘာဝနော့၍ စာအုပ်

အမှတ်(၁)မှ (၄)အထိ ရေး၏။

စာအုပ်တစ်အုပ်လျှင် စာမျက်နှာ ၅၀ ခန့်ရှိ၏။ ထမင်းစားချိန် နံနက် ၁၁: ၃၀ နာရီ ရုံးခေတ္တနားချိန်တွင် ထိုရုံးတွင်း ကာတွန်းစာအုပ်ကို အရာရှိများထံ တင်ပြ၍ ဖတ်စေ၏။ အရာရှိများ ဖတ်ရှုပြီးက အရာရှိငယ်၊ ရုံးအုပ်၊ စာရေးစာချိများ ဖတ်ကြ၏။ တဝါးဝါးတဟားဟားဖြင့် ပျော်ရွှင်ဖွယ်တင်ဆက်မှုကြောင့် ရုံးတစ်ရုံးလုံး အားပေးကြ၏။ စာအုပ်အမှတ်(၄) သို့ ရောက်သောအခါ ဆရာချစ်သူရက

“ရုံးတွင်းကာတွန်းကတော့ ပြောင်မြောက်ပါပေတယ်ကွာ။ သတင်းစာထဲ ထည့်ဖို့တော့ နီးလာပြီ”

ဟု ဆိုသဖြင့် အခွင့်အရေးကို စောင့်နေသော ကျွန်တော်က -

“ကျွန်တော် ကြိုးစားရေးပါမယ် ဆရာ။ ဒီတစ်ခါ သတင်းစာတိုက် ဆောင်းပါးသွားပို့ရင် ကျွန်တော်ကာတွန်း တစ်ပုံလောက် ပါးလိုက်ပါရစေဆရာ”

ဆရာက ခေါင်းညှိတတ်ဖြင့် ကျွန်တော်သည် သတင်းစာတွင် ပါဝင်နိုင်မည့်ပုံများကို ရေးဆွဲကာ ဆရာအား ပေးလိုက်ပါသည်။ တစ်ရက်စောင့်၊ နှစ်ရက်စောင့်၊ သုံးရက်စောင့်၊ တစ်ပတ်ကြာ တစ်လကြာသော်လည်း ပုံတွေကတော့ မပါရေးချ မပါ။ နံနက်သတင်းစာ ထွက်သည်နှင့် သတင်းစာရောင်းသည် ဆိုင်သို့ သွားကာကြည့်ရသည်မှာလည်း နေ့စဉ်နေ့တိုင်း မပါမှန်းသိသောခါ မိမိ နယ်တိုင် ရုံးလွှတ်သည့်အခါ သတင်းစာတိုက်သို့ ပြေး အယ်ဒီတာစားပွဲပေါ်တင်၊ ညနေခြောက်နာရီခန့်တွင် အယ်ဒီတာမှ ထမင်းဆင့်ပုံများ ရွေး၏။ နေ့စဉ်သတင်း

စာတိုက်သို့ပို့သော ကာတွန်းပုံများမှာ ၂၀၀ ခန့်ရှိ၏။ ထိုပုံများထဲမှ သင့်တော်သော ပုံ ၁၀၀ ပုံခန့်ကို အယ်ဒီတာမှ အယ်ဒီတာချုပ်ထံ တင်ပြ၏။ အယ်ဒီတာချုပ်မှ ညနေ ၆ နာရီခန့်တွင် အပြီးသတ်ရွေးချယ်ပြီး ကျန်သည့်ပုံများကို ပြန်ချပေး၏။ ရွေးချယ်သည့်ပုံက တစ်ပုံ၊ အလွန်ဆုံး နှစ်ပုံ။

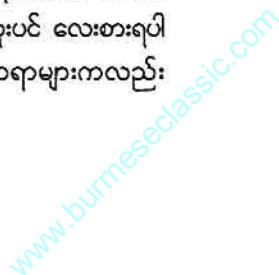
ပြန်ကျသောပုံများကို ကြေးမုံသတင်းစာတိုက်သို့ လူကြုံဖြင့်ပေးပို့၍ ကြေးမုံသတင်းစာတိုက်မှ ပြန်ကျသောပုံများကို မြန်မာအလင်းသတင်းစာတိုက်သို့ လူကြုံဖြင့် ထပ်တင်။ ထိုမှပြန်ကျသော ကာတွန်းပုံများကို နောက်နေ့ ညနေတွင် လုပ်သားပြည်သူ့သတင်းစာတိုက်၌ ပြန်ပေး၏။ ကာတွန်းအပေါင်း အသင်းများအား ဤမျှ အားကိုးကြရ၏။ ထိုစဉ်က ၁၉၇၂ ခုနှစ်ခန့်က ကျွန်တော်သည် ပုဂံနီတောင်တွင် နေထိုင်သဖြင့် သတင်းစာတိုက်ကြီးများဖြစ်သော လုပ်သားပြည်သူ့နေ့စဉ်၊ ကြေးမုံ၊ ဗိုလ်တထောင်သတင်းစာတိုက်များနှင့် နီးသဖြင့် လည်း ကာတွန်းရေးရန် အခွင့်အလမ်း ပိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သတင်းစာတိုက်နှင့် ဝေးသောသူများကား အလွန်ပင် လှုပ်ရှားကြရပါသည်။

ဤကဲ့သို့ မိမိအတွေးတွင် ပါဝင်နိုင်မည့် သတင်းစာကာတွန်းများကို ရေးကာ အနည်းဆုံး တစ်နေ့တစ်ပုံ၊ နှစ်ပုံခန့်ရေး၍ သတင်းစာတိုက်သို့ သွားရောက်ပို့ရပါသည်။ ရုံးတွင် အတွေးပေါက်က ရုံးတွင်ရေး၊ အိမ်တွင်အတွေးပေါက်က အိမ်တွင်ရေးရပါသည်။ ရာညည်အတွေးကို စာရေးစားပွဲပေါ်တွင် အသင့်

ထားသည့် မှတ်စုစာရွက်တွင် ချက်ချင်း မှတ်သားထားရပါသည်။ သတင်းစာကာတွန်းဟူသည် လူပြောများသည့် အကြောင်း၊ သတင်းစာတွင်ပါသည့် အရေးပေါ်သတင်းများကို အတွေးကောင်းကောင်းဖြင့် ပေါင်းစပ်လိုက်ပါက ကာတွန်းကောင်းကောင်းပေးစပ်ပုံ ရရှိနိုင်ပါသည်။ တစ်ရက်တစ်ခါတွင် ကာတွန်းရေးသူများ အတွေးတူတတ်ကြပါသည်။ သို့သော် အတွေးတူသော်လည်း တင်ပြပုံကောင်းသူက သာမန်ဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ကာတွန်းရေးဆွဲရာတွင် တင်ပြပုံစာသားနည်းရန်နှင့် စာသားမဲ့ တင်ပြနိုင်ပါက ပို၍ကောင်း၏။

ထိုခေတ်ထိုအခါသည် လမ်းစဉ် ပါတီခေတ် ဖြစ်သဖြင့် ကုန်စေ့နှုန်း အကြောင်းနှင့် နိုင်ငံရေးအကြောင်းများကို ရေး၍မရပါ။ လှည့်ပတ်၍ ရေးနိုင်မှသာ ရနိုင်ပါသည်။ အဓိကရေးချက်မှာ လူမှုရေးများကိုသာ အဓိကထားရပါသည်။ အခြား မည်သည့်အကြောင်းအရာမှ ပေါ်တင်ရေး၍ မရနိုင်ပါ။ သတင်းစာကာတွန်းများ ထည့်နေသည်ကိုပင် ကျေးဇူးတင်ရပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သတင်းစာတွင် ကာတွန်းများ သတင်းကျပ်ပါက မသုံးပါ။ ဤအခက်အခဲများကြားမှ ကာတွန်းများကို သုံးပေးသော ထိုခေတ်က အယ်ဒီတာများကို အထူးပင်ကျေးဇူးတင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

သတင်းစာကာတွန်းများ ခေတ်မကုန်အောင်၊ ပပျောက်မသွားအောင် ထိန်းသိမ်းပေးသော ထိုခေတ်က အယ်ဒီတာကြီးများကို အထူးပင် လေးစားရပါသည်။ ကာတွန်းဆရာများကလည်း

ပြည်သူတို့၏ အခက်အခဲများကို ပညာ ပါပါ လှည့်ပတ်ရေးဖြင့် ကြံပါသည်။ ဤကဲ့ သို့ စာပေခေတ်ကျပ်ကြီးတွင် ကာတွန်း ဆရာဖြစ်လာသောသူများအဖို့ အလွန် ပင် အကျပ်အတည်းများဖြင့် ကြုံရပါသည်။

ကျွန်တော် ကာတွန်းရေးသက် လေးငါးလခန့်ကြာသော်လည်း ကာတွန်း ကဖြင့် တစ်ပုံမှ မပါသေးပါ။ ရုံးမှ စာရေး များကပင် “မင်းကတော့ ခြေအေးဝမ်း ရှောင်ဖြစ်မယ့်ကောင်” ဟု ကင်ပွန်းတပ် ကြပါသည်။ အချို့စာရေးများကတော့ “သူများတွေတောင် ပါသေးတာ မင်း လည်းပါရမှာပေါ့ကွ။ ဆက်လုပ်” ဟု အား ပေးသူများကလည်း မရှားပါ။ ကျွန်တော် ၏ ဆရာကမူ -

“ရေးတိုင်းသာ ပါမယ်ဆိုရင် တစ် နိုင်ငံလုံး စာရေးဆရာတွေ၊ ကာတွန်း ဆရာ၊ ကဗျာဆရာတွေ ဖြစ်ကုန်မှာပေါ့ ကွ။ စာရေးသူတစ်ယောက်၊ ကာတွန်း ဆရာတစ်ယောက်ဆိုတာ ဘယ်လိုတွေ့ ရတယ်၊ ဘယ်လိုရေးရတယ်၊ ဘယ်လို ကြိုးစားရတယ်ဆိုတဲ့ အရင်းအနှီးဆိုတာ ရှိရတယ်ကွ။ အဲဒါဘာလဲဆိုတော့ ကြိုး စားမှု၊ စိတ်ရှည်မှုပဲ။ ခုမင်းရေးတဲ့ ပုံတွေ ကိုကြည့်။ ရုံးမှာစရေးတဲ့ ပုံတွေနဲ့ ဘာမှ မဆိုင်တော့ဘူး။ ပိုပြီး လက်ရာပီပြင်လာ တယ်။ အတွေးတော့ လိုသေးတယ်။ ဒါပေမယ့် အတွေးဆိုတာ သွက်မှ အရေး ကောင်းမယ်။ ဒါကြောင့် ဆက်တွေးပါ။ ဆက်ရေးပါ။”

ဆရာကတော့ လက်ဖက်ရည် သောက်ကာ ခပ်ပြုံးပြုံးအားပေး၏။ အရာရှိငယ်တို့ကလည်း အားပေးကြ၏။ ဒီတော့ ဆက်ရေးရပါ၏။ အချိန်တိုင်း

တွေးရ၏။ နေ့စဉ်ပါနေသော ကာတွန်း ပုံများကို လေ့လာရ၏။ နေ့စဉ်ထုတ် သတင်းစာများကို ဖတ်ရ၏။ ရေဒီယို၊ တီဗွီ နားထောင်ရ၏။ ပုံဆွဲစက္ကူကတော့ ရုံးမှရ၍ ဝယ်စရာမလို။ ပုံဆွဲမင်နှင့် ဖောင်တိန်ကတော့ စိုက်ရ၏။ Pelikan မင်တစ်အိုးဆို ရေးပါလေ့။ ဖောင်တိန် အနေနှင့်ကတော့ “ရှာဖွေ” ဖောင်တိန်ဖြင့် ရေးရ၏။ ရှာဖွေဖောင်တိန်သည် နှစ်ပြား ကြီး၍ ပုံဆွဲရာတွင် ကောင်း၏။ ထိုဖောင် တိန်ထဲသို့ ယယ်လီကန်မင်နက်ကို ရေနှင့် ရောစပ်၍ ထည့်ပေးရ၏။

ကာတွန်းရေးသက် ခြောက်လ ကြာသောခါ ကံထလာသည်ဟု ဆိုရပေ မည်။ ကာတွန်းပုံတစ်ပုံ လုပ်သားပြည် သူနေစဉ်သတင်းစာတွင် ပါလာ၏။ ရုံးမှ စာရေးများ ဈေးရောင်းနေသည့်ပုံ ဖြစ်ပါ သည်။ ထိုခေတ် ထိုအခါက လုပ်သား ပြည်သူများ အပါအဝင် ဆိုရှယ်လစ်စနစ် ကို ချီတက်နေကြသဖြင့် အနေဆင်းရဲ၊ အစားဆင်းရဲကြ၏။ ထိုအတူ ဝန်ထမ်း များကျပ်တည်းလှ၏။ ဒီနေ့ထုတ်ပြီးသော လခကို ကြွေးရှင်ထံ ထိုးဆပ်ကြရ၏။ ထိုးဆပ်ပြီးသောအခါ တစ်ရာတစ်ဆယ်

တိုးဖြင့် ချေးရ၏။ ထိုဘဝမျိုးသည် ဝန်ထမ်း အများအပြားဖြစ်၏။

သာမန်ဝန်ထမ်းတစ်ဦးသည် ရ သည့်လစာဖြင့် မလုံလောက်ပေ။ ထို့ ကြောင့် ရုံးမှ တစ်ခါတစ်ရံလစ်၍လည်း ကောင်း၊ ခွင့်ယူ၍လည်းကောင်း ပြင်ပ အလုပ်တစ်ခုခုကို ပြေး၍လုပ်ရ၏။ ဇုံ တွင်လည်း စာရေးမ တချို့က ဆီးထုပ် စီးကရက် စသည်ဖြင့် ရောင်းကြရ၏။ အချို့က ထီးဆိုင်၊ အထည်ဆိုင် စသည် တို့မှ ပစ္စည်းယူကာ နှစ်လပေးနှင့် ရောင် ကြ၏။ လခထုတ်ပြီး တစ်ရက်၊ နှစ်ရက် ဆိုလျှင် ကြွေးတောင်သူနှင့် ကြွေးယူသူ ပိုက်တင်ပလေးကြလေ၏။

ထိုသို့ ရုံးသူရုံးသား ဝန်ထမ်းများ ဈေးသည်မသိမသာ ဖြစ်ရသည်ကို အကြောင်းပြု၍ ဈေးရေတွင် ဝန်ထမ်း အချို့ ဈေးရောင်းနေပုံကို ရေးဆွဲထား သည့် ကာတွန်းပုံဖြစ်၏။ ခြောက်လကြ ကြိုးစားပြီး ပါလာသည့် ကာတွန်း ကြောင့် ရုံးခန်းတစ်ခုလုံး ဝမ်းသာကြ၏။ ဆက်လက်၍လည်း အားပေးကြ၏။ ကာတွန်းတစ်ပုံကို ထိုစဉ်က ဆယ့်ငါး ကျပ် စာမူခရပါသည်။ ထိုစာမူခ

ကျုပ်ကို အောင်ပွဲခံသည့်အနေဖြင့် ရုံးမှ အပေါင်းအသင်းများကို လက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်စီ ဂါရဝပြုလိုက်၏။ လက်ဖက် ရည်တစ်ခွက် ပြားငါးဆယ်ဖြစ်သည့် အတွက် ၁၅ ကျပ်ကို ခွက်သုံးဆယ် သောက်ရလေ၏။

၁၉၇၃ ဝန်းကျင်ကာလက “လုပ် သားပြည်သူ့နေ့စဉ်” သတင်းစာတိုက်တွင် ကာတွန်းဆရာများအတွက် အပေါ်ထပ် ဌ အခန်းတစ်ခန်းပေးထား၏။ စားပွဲကြီး တစ်ခုနှင့် ကုလားတိုင်များ ထားပါသည်။

အချို့ကာတွန်းဆရာများသည် သတင်း စာတိုက်ရောက်မှ စိတ်ကူးလာသည့်ပုံကို ရေးဆွဲကြ၏။ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးနိုင်ကြ၏။ အနားယူနိုင်၏။ ထိုအခန်းတွင် ပုံရွေးပြီး သည်အထိ စကားစမြည်ပြောကာ နား နားနေနေ နေနိုင်ပါသည်။

သတင်းစာ နှစ်ပတ်လည်ပွဲများ တွင်လည်း ကာတွန်းဆရာကြီးများနှင့် လူငယ်ကာတွန်းဆရာများကိုပါ ဖိတ် ကြားပါသည်။ ဆရာကြီးဦးဖေသိန်း၊ ဦးဟိန်စွန်း၊ ဦးဘထွေးတို့ တက်ရောက်

သည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုအချိန်က လုပ် သားပြည်သူ့နေ့စဉ် သတင်းစာ၏ အယ် ဒီတာချုပ်သည် ဦးလှမြိုင်ဖြစ်၏။ လက် ထောက်အယ်ဒီတာချုပ်မှာ ဦးဘဂဏိး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ခေတ်တွင် ကိုမြေတ၊ ကိုဇွဲကြည်၊ တွံတေးတောက် တက်၊ လှဖေ၊ ငယ်ဦး၊ ပေါ်လွင်ကျော်၊ မြောင်းမြသန်းအေး၊ ရွှေစင်ညွန့်၊ အလုံ သောင်းတင်၊ ဝသန်း၊ ခက်ခက်၊ သန်း ဝင်း၊ သန်စင်၊ အောင်ခင်၊ ရွှေဂျီ၊ မျိုးမြင့် (PKU)၊ သိန်းထွန်း၊ သာဂီ၊ မောင်မောင် တိုးလေး၊ ဗဟန်းအေးမင်း၊ မင်းလွင်၊ မောင်ရွှက်စိမ်း၊ ရွှေကိုဦး၊ ရွှေကျွန်းစံစံ၊ မြောင်းမြသန်းအေး၊ ကျိုက္ကော်ကျော် ကျော်၊ ကျော်ကျော်လွင် စသည့်လူငယ် ကာတွန်းဆရာများသည် သတင်းစာ ကာတွန်းဆရာများ ဖြစ်ကြ၏။ အချို့ လည်း ဂျာနယ်နှင့် စာစောင်များတွင် ဝင်ရောက်ရေးဆွဲကြပါသည်။

ကာတွန်းဆရာတစ်ယောက် ဖြစ် လာပြီဆိုသော်လည်း နာမည်ရရှိရန်ကား မလွယ်ကူပေ။ ဆရာကြီးများ ခေတ်ပြီး နောက်ပိုင်း ကျွန်တော်တို့ လူငယ် ကာတွန်းဆရာများခေတ်တွင် နာမည်ရရှိ ရန်မှာ ပို၍ပင်မလွယ်ကူလှပေ။ ကာတွန်း ဆရာများအနက် သတင်းစာကာတွန်း ဆရာသည် ပိုမို၍ နာမည်ရနိုင်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သိန်းချို၍ နေ့ စဉ်ထုတ်သော သတင်းစာကြောင့်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

သတင်းစာသည် စာဖတ်သူအများ ဆုံး၊ ပရိသတ်အများဆုံးဖြစ်သဖြင့် သတင်းစာတွင် ရေးသူ ကာတွန်း၊ တောင်းပါးရှင်များမှာ နာမည်ရနိုင်သော်

- ၁။ ကာတွန်းသိန်းထွန်း၊ ၂။ ကာတွန်းမျိုးမြင့်(PKU)
- ၃။ တွံတေးတောက်တက်၊ ၄။ မောင်တော်ထိန်၊ ၅။ အောင်ခင်၊
- ၆။ အလုံသောင်းတင်၊ ၇။ မင်းလွင်၊ ၈။ ကျော်ကျော်လွင်၊
- ၉။ မြောင်းမြသန်းအေး၊ ၁၀။ ဆန်းလင်း၊ ၁၁။ ဗဟန်းအေးမင်း၊
- ၁၂။ မောင်မောင်အောင်၊ ၁၃။ စိုးစံဝင်း၊
- F ပြထားသူများမှာ နာမည်မမှတ်မိသည်များ ဖြစ်ပါသည်။
- ဓာတ်ပုံ-လမ်းစဉ်သတင်း(၁.၁၂.၇၆)

www.burmeseclassic.com

၁၉၉၇ ခု ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်တွင် ပြသမည့် ဒုစရိုက် နိမိနင်းရေး ပညာပေးကာတွန်းပြပွဲအတွက် ပန်းချီကားများကို ဇွန် ၃၀ ရက်နေ့က စိစစ်ရွေးနေကြစဉ်။ ကပ

လည်း များပြားလာသော ကာတွန်းဆရာ များကြောင့် မိမိရေးဆွဲသော ပုံသည် တစ်လတွင် နှစ်ကြိမ်ပါရန် အလွန်ပင် ကြိုးစားရပါသည်။ တစ်လ သုံး-လေးပုံ ပါသူအဖို့ကား နာမည်ရန်သော်လည်း စာဖတ်ပရိသတ်က မိမိနာမည်အား ကျက်မိ၊ မှတ်မိရန် မလွယ်ကူပေ။ သို့ အတွက် သတင်းစာကာတွန်းရေးသူများ အနေဖြင့် မိမိနာမည်ကို စာဖတ်သူသိရှိ ရန်၊ မှတ်မိစေရန် ကြိုးစားရန် လိုမည် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိနာမည်၊ မိမိ ကာတွန်းများအား မှတ်မိစေရန် ကာတွန်း

ရေးသူအနေဖြင့် တစ်နည်းတစ်ဖုံ တွေး တောသင့်ပေသည်။ မိမိကာတွန်းပုံပါပြီးနောက် ပို၍ ပို၍ပင် တွေးရ၊ ရေးရပါတော့သည်။ လမ်းစဉ်ပါတီခေတ်တွင် ကာတွန်းရေးရ သည်မှာ အလွန်ပင် ကျပ်တည်းလှ၏။ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေးများအတွက် ပေါ်လစီ ကာတွန်းများကိုသာ တွင်တွင်သုံး၏။ ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည် ဘေးချိတ် လမ်းစဉ်ပါတီ ညီလာခံများ၊ အစည်း အဝေးကြီးများရှိလျှင် ပေါ်လစီကာတွန်း တွေ့သာ တွင်တွင်သုံးတော့၏။ ရေးသူ

များကလည်း Follow လိုက်၍ ရေးကြရ ၏။ မဖော်လိုသူများ ပုံပါရန်မလွယ်ကူပေ။ တစ်ခါတစ်ရံသာ ရိုးတိုးရိပ်တိတ် စီးပွား ရေး နိုင်ငံရေး ကာတွန်းများကို တွေ့ရ၏။

လမ်းစဉ်ပါတီခေတ်တွင် ကာတွန်း ဆရာများ၏ ပွဲဟု ဆိုရမည့်ပွဲများ ကြုံ ခဲ့ရ၏။ ထိုပွဲများသည် မူးယစ်ဆေးဝါး ကာကွယ်တားဆီးရေး ကာတွန်းပြပွဲကြီး များ၊ စာတတ်မြောက်ရေး ကာတွန်းပြပွဲ ပြိုင်ပွဲကြီးများ၊ ဒုစရိုက်တားဆီးရေး ကာတွန်းပြပွဲများ ဖြစ်ပါသည်။ မူးယစ် ဆေးဝါးကာကွယ်တားဆီးရေး ကာတွန်းပြ ပွဲကြီးကို အင်စိုင်းခန်းမတွင် မြို့နယ် အလိုက် ပြပွဲပြိုင်ပွဲများ ပြုလုပ်ပါသည်။ စာတတ်မြောက်ရေး ကာတွန်းပြိုင်ပွဲများ ကိုလည်း ကျောင်းသားထုအတွင်း စီးဝင် သွားအောင် ကာတွန်းဆရာကြီးများက ကြီးကြပ်၍ ပြိုင်ပွဲများ ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ဒုစရိုက်တားဆီးနိမိနင်းရေး ပြပွဲ ကြီးအား ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ် YMCA ခန်းမတွင် ကာတွန်းဆရာပေါင်းစုံ၏ အတွေးပေါင်းစုံကို တင်ပြရပါသည်။ ရေး ဆွဲခအနေဖြင့် နာမည်ကောင်းလက်မှတ် နှင့် လက်ဖက်ရည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုပြပွဲမှ ကာတွန်းဆရာပေါင်းစုံ၏ ကာ တွန်းများကို စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်လေ့ရှိ ကာတွန်းပရိသတ်က အကြံပြုသော် လည်း မည်သည့်အတွက်ကြောင့် မသိ။ စာအုပ်အဖြစ် ပေါ်ထွက်လာခြင်းမရှိပေ။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည် ၊

မောင်တော်ထိန်

ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံကျမ်းလာ

နိမိတ်တဘောင်များ

တင်နိုင်တိုး

ရာဇာဓိရာဇ်မင်းသည် ခရစ်နှစ် ၁၁၈၃ ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီ၌ နန်းတက်ခဲ့သည့် ထင်ရှားသော ဘုရင်တစ်ပါး ဖြစ်သည်။ နှစ်ပေါင်း ၃၇ နှစ်ကြာ ထီးနန်းစိုးစံခဲ့ပြီးနောက် ခရစ်နှစ် ၁၄၂၀ ပြည့်နှစ်တွင် နတ်ရွာစံလွန်ခဲ့သည်။ ရာဇာဓိရာဇ်မင်း ထီးနန်းစိုးစံစဉ်အတွင်း အင်းဝဘုရင်မင်းခေါင်နှင့် ပဒေသရာဇ်စစ်ပွဲ ဖြစ်ပွားခဲ့ရာ ယင်းစစ်ပွဲကာလ မှတ်တမ်းများကို ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံကျမ်းဖြင့် မှတ်တမ်းတင်ထားပါသည်။

ထူးခြားသည်ကား ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံတွင် ရာဇာဓိရာဇ်ဖြစ်လာမည့် ဗညားနွဲ့မင်းသား၏ ငယ်ဘဝကိုပါ ထည့်သွင်းရေးသားထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ကျမ်းပြုဆရာ ဗညားဒလသည် ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံကျမ်းတွင် ဗညားနွဲ့မင်းသားနှင့် ပတ်သက်၍ နိမိတ်တဘောင်များ ယုံကြည်ပုံကို ထည့်သွင်းဖော်ပြထား၏။ ဗညားနွဲ့သည် မင်းကံစီ ဆိုသူအား ဆရာဝင်ကာ နိမိတ်တဘောင်များကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုစေလျက် လုပ်ဆောင်ဖွယ်ရှိသည်များကို လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

ရာဇာဓိရာဇ်ဘုရင်

ဗညားနွဲ့မင်းသားသည် ပဲခူးရွှေမော်ဘုရားသို့ သွားရောက်ကာ ဆုတောင်းဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီးနောက် မင်းကံစီ၏ အကြံအစည်အတိုင်း တဘောင်စနည်းနာရန် သွားသည်။ မြို့တံခါးအနီးသို့ ရောက်သောအခါ မိန်းမတစ်ဦးက ပုခက်လွှဲရင်း ကလေးချော့သီချင်း ဆိုနေ၏။ ယင်းတေးသီချင်း

အဓိပ္ပာယ်က လေးဆူဇာတ်ပုံရွှေတံဂုံ ရှိရာ ဒဂုန်မြို့သို့ သွားရောက်ရန် ညွှန်း ဆိုနေသည်။ အလားတူ အခြားတံခါး ဆီသို့ သွားသောအချိန်၌လည်း ဒဂုန် သို့သွားရန် ဖော်ညွှန်းနေသော သား ချောတေးသီချင်းကိုပင် ကြားရပြန် သည်။

အတိတ်နိမိတ်တဘောင်ဒေရ ဗညားနွဲ့မင်းသားက ဒဂုန်မြို့သို့ သွား ရောက်ကာ လက်နက်လူသူ စု ဆောင်းကြစည်ခဲ့ရာ နောက်ဆုံး မင်း အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ရလေသည်။ ဗညားနွဲ့မင်းသားနှင့် ပတ်သက်လာ လျှင် မင်းကံစီသည် နိမိတ်တဘောင် များကို မပြတ်နားစွင့်နေခဲ့သည်။ ဗညားနွဲ့မင်းကလည်း မင်းကံစီနှင့်အတူ တွဲဖက်သွားလာရင်း နိမိတ်ကောက် ယူပုံကို ကြားနာလေ့ရှိခဲ့၏။

ဗညားနွဲ့မင်းဖြစ်လုနီးအချိန်က မင်းကံ စီနှင့် အဖော်နှစ်ဦးတို့ ဒဂုန်မြို့တွင်းသို့ ထွက်၍ စနည်းနာရင်း စိတ္တဇဝေဒနာ ရှင် အမျိုးသမီးတစ်ဦး သီဆိုကခုန် နေသော သီချင်းကို နားထောင်ကာ အတိတ်နိမိတ်ကောက်ယူခဲ့ကြသည်။ ယင်းအမျိုးသမီးက “သော်ကပန်း” မြတ်၊ ကြေကျလတ်လည်း၊ မပြတ် ထွန်းလင်းမည်” စသည်ဖြင့် သီဆို၏။

မင်းကံစီက “သောက်ပန်းဟူ သည် သောကြာနံ၊ တို့သခင်သည် လည်း သောကြာသား၊ သော်ကပန်း မှာ မပြတ်ထွန်းလင်းသည်ဆိုရာ၌ တို့ သခင်မင်းသား ထွန်းလင်းတောက်ပ မည်ဟု ဆိုလိုသည်” စသည်ဖြင့် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုသည်။ ဗညားနွဲ့မင်း သားနှင့် တွေ့သောအခါ၌လည်း ဤ

အတိုင်းပင် ရှင်းလင်းပြောဆိုလိုက် သည်။

မင်းကံစီသည် ကိစ္စကြီးငယ်ရှိ တိုင်း တဘောင်စနည်းနာလေ့ရှိသည်။ ယင်းသို့ စနည်းမနာမိလည်း နတ်မြတ် ဒေဝါတို့ကို ပူဇော်ပသကာ တိုင်တည် လေ့ရှိသည်။ မရူ၏တပ်ကို ထွက်တိုက် မည်ကြသောခါ ယင်းသို့နတ်များကို ပူဇော်ပသပြီးမှ ညှိုးချုပ်တွင် တဘောင် စနည်းထွက်နာခဲ့သည်။

မဟာဒေဝီ၏ အိမ်အနီးသို့ရောက် သောအခါ သူငယ်တစ်ဦး သီချင်းဆို နေသံကို ဂရုပြုနားထောင်လျက် နိမိတ်ကောက်ယူခဲ့သည်။ “ငှက်ငယ် တစ်ကောင်၊ ညောင်သီးပေါက်စား၊ ဘားရားတွဲလွဲ” စသည်ဖြင့် သီချင်း တွင် ပါရှိ၏။ နိမိတ်ကောက်ရာ၌ ‘ငှက်’ကို မွန်ဘာသာတွင် အင်္ဂါနံ အဖြစ် မှတ်ယူပါသည်။ သမိန်မရူမှာ အင်္ဂါသားဖြစ်သဖြင့် ညောင်နှင့်တူ သော ဆင်ဖြူရှင်(ဗညားဦး)၏ စည်း စိမ်ကို ခိုလှုံစားသောက်နေသော သမိန်မရူသည် ဘားရားတွဲလွဲဖြစ်ကာ သူရဲကောင်းအဖြစ် မတည်မြဲဟု မင်း ကံစီက နိမိတ်ကောက်ယူခဲ့သည်။

ယင်းအတိတ်နိမိတ်အရ ဗညား နွဲ့ကိုယ်တိုင် ထွက်၍တိုက်ခိုက်သော အခါ အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။ ဗညား နွဲ့မင်းသား ပဲခူး၊ ဟံသာဝတီသို့ ချီ တော်မူစဉ်ကလည်း စရည်းစခန်းသို့ ရောက်ရှိစဉ် တပ်ချကာ တဘောင် စနည်းနာခဲ့ကြသည်။ ထိုစဉ် သူငယ် တစ်ဦးက သီချင်းသီဆိုရာတွင် ... “ကြောင်ဖားခံတွမ်း၊ ဟင်းလင်းဖွင့် သည်၊ ညောင်ပင်ကြီးလည်း၊ ပြိုလဲ ကျိုးကျသည်” စသည်ဖြင့်ပါရှိပါသည်။

မင်းကံစီအား နိမိတ်ကောက်စေ သောအခါ ကြောင်ဖား(မွန်ဘာသာ ဗွဲ ဟု အသံထွက်)မှာ ပဲခူးကို ဆိုလိုပြီး ခံတွင်းဟင်းလင်းဖွင့်ဟသည်ဆိုခြင်းက ပဲခူးမြို့တံခါးကို ဆီးတားမည်သူမရှိ ဟင်းလင်းဖွင့်ထားသည်ဟု ဆိုလို၏။ ညောင်ပင်ကြီးပြိုလဲသည်ဆိုခြင်းမှာ ဆင်ဖြူရှင်မင်း ဗညားဦးမင်း ကံကုန် မည်ကို ဆိုလိုပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဗညားနွဲ့နန်းတက်ရမည်ဖြစ်ကြောင်း မင်းကံစီက နိမိတ်ဖတ်ပေးခဲ့သည်။ ယင်းနိမိတ်အတိုင်းပင် ဗညားနွဲ့မင်း သားသည် နောက်ဆုံး၌ ရာဇာဓိရာဇ် ဘုရင်အဖြစ် ထီးနန်းရရှိခဲ့လေသည်။ ရာဇာဓိရာဇ် အရေးတော်ပုံ ကျမ်းလာ နိမိတ်တဘောင်များကား သူ့ခေတ်သူ့ခါအလျောက် စိတ်ဝင်စား ဖွယ် ကောင်းလှပေသည်။

တင်နိုင်တိုး

ကျမ်းကိုး
၁။ ရာဇာဓိရာဇ်အရေးတော်ပုံကျမ်း (နိုင်ပန်းလှ တည်းဖြတ်)

ရောင်ပြန်ဟူရင်း ပြက္ခဒိန်

၁၃၇၆ ခုနှစ်၊ နယုန်လ - ဝါဆိုလ

2014 JUNE

တနင်္ဂနွေ Sunday	1 ၄	
တနင်္လာ Monday	2 ၅	
အင်္ဂါ Tuesday	3 ၆ မဟာဂြိုဟ်ကြမ်း	
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	4 ၇	18 ၆ မဟာဂြိုဟ်ကြမ်း
ကြာသပတေး Thursday	5 ၈ ဂြိုဟ်ဆုတ်မာ	19 ၇ ဂြိုဟ်ဆုတ်မာ
သောကြာ Friday	6 ၉	20 ၈ ဂြိုဟ်ဆုတ်မာ
စနေ Saturday	7 ၁၀	21 ၉
တနင်္ဂနွေ Sunday	8 ၁၁	22 ၁၀
တနင်္လာ Monday	9 ၁၂	23 ၁၁
အင်္ဂါ Tuesday	10 ၁၃ ဂြိုဟ်ဆုတ်မာ	24 ၁၂ ဂြိုဟ်ဆုတ်မာ
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	11 ၁၄	25 ၁၃
ကြာသပတေး Thursday	12 ၁၅ ဂြိုဟ်ဆုတ်မာ	26 ၁၄ ဂြိုဟ်ဆုတ်မာ
သောကြာ Friday	13 ၁၆ အကြွေစုတ်ဆုတ်	27 ၁၅ အကြွေစုတ်ဆုတ်
စနေ Saturday	14 ၁၇	28 ၁၆
တနင်္ဂနွေ Sunday	15 ၁၈	29 ၁၇ ဂြိုဟ်ဆုတ်မာ
တနင်္လာ Monday	16 ၁၉	30 ၁၈
အင်္ဂါ Tuesday	17 ၂၀ ဂြိုဟ်ဆုတ်မာ	

၀၂.၆.၂၀၁၄ စန်းပြောင်းရက်စွဲ ၂၆.၆.၂၀၁၄

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွင်း ခြိုဟ်ပြောင်းချိန်

တနင်္ဂနွေသည် - ၁၅.၆.၂၀၁၄ တနင်္ဂနွေနေ့ နံနက် ၁၁ နာရီ ၄၁ မိနစ် ၄၆ စက္ကန့်တွင် မေထုန် ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

အင်္ဂါသည် - ကန်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၇.၆.၂၀၁၄ စနေနေ့မှစ၍ မေထုန်ရာသီ ၌ ဝကြသွားသည်။

ကြာသပတေးသည် - ၁၉.၆.၂၀၁၄ ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၈ နာရီ ၁၃ မိနစ် ၁၇ စက္ကန့်တွင် ကြင် ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

သောကြာသည် - ၁၈.၆.၂၀၁၄ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ညနေ ၆ နာရီ ၄၀ မိနစ် ၅၆ စက္ကန့်တွင် ပြိဿရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

စနေသည် - တုရာသီ၌ ဝကြသွားသည်။

ရာဟုသည် - တုရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

(၀၃.၆.၂၀၁၄)နှင့်(၂၇.၆.၂၀၁၄)ရက်တို့သည် အကြွေစုတ်တုတ် ၀၇ ရက်နေ့ နံနက် ၄ နာရီမှ ၄:၃၅ နာရီ အတွင်းသည် နေသိက္ခိကတွတ် အားအတောင်းအားအချိန်ဖြစ်သည်။

အကြွေစုတ်ရက်မှာ လုပ်ဆောင်စရာ

ထနင်္ဂနွေသားသမီးသည် မြောက်အရပ်တွင် ပုန်းညက်ပင် စိုက်ပါ။

ထနင်္ဂနွေသားသမီးသည် အရှေ့မြောက်အရပ်တွင် ခရေပင် စိုက်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် သရဖီပင် စိုက်ပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် အရှေ့တောင်အရပ်တွင် ကွမ်းသီးပင် စိုက်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်တောင်အရပ်တွင် ဝန်းပင် စိုက်ပါ။

သောကြာသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် အုန်းပင် စိုက်ပါ။

စနေသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ကုံကော်ပင် စိုက်ပါ။

ဒန္တပူရ ကောရီသခင်မလေး

နာမည်

ဖောင်ယဉ်မွန်
(မောင်နေခြည်)

www.burmeseclassic.com

ဒန္တပူရဇကရီသခင်မလေး ဟေမမာလာ

(အ ခ န် ၊ ဆ က် ဝတ္ထု ရှည်)

စာရေးသူ၏ဆန္ဒ

သုံးလောကထွတ်တင် ဘုရား ချင်သည် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄၈၂ ခု တဆုန်လပြည့်၊ အင်္ဂါနေ့တွင် ကုသိ နာရုံပြည် မလ္လာမင်းတို့၏ အင်ကြင်း ဥယျာဉ်ကြီးအတွင်း၌ မြောက်အရပ် သို့ ဦးခေါင်းပြု၍ ပရိနိဗ္ဗာန် စံတော် ဗုဒ္ဓါသည်။ ပရိနိဗ္ဗာန်စံတော်မူ၍ ၁၂ ရက်အကြာတွင် တေဇောဓာတ် လောင်ကျွမ်းသည်တွင် အရှင်ခေမာ ရဟန္တာ မထေရ်မြတ်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓ ဘုရားရှင်၏ လက်ဝဲစွယ်တော်မြတ်ကို ရရှိကာ အိန္ဒိယပြည်တောင်ပိုင်း၊ ထာလိဂ်တိုင်း၊ ဒန္တပူရနေပြည်သို့ ပင့် ဆောင်၍ ကာလိဂ်မင်း အဆက်ဆက် တို့ ကိုးကွယ်ခဲ့ကြသည်။

ထိုသို့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်အား ထာလိဂ်မင်း အဆက်ဆက်တို့ ကိုး ကွယ်လာသည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၈၀၀ ကျော် ကာလကြာသော် ဒန္တပူရဘုရင် ဂုလသီဝမင်းလက်ထက်တွင် ဗုဒ္ဓမြတ် စွယ်တော်အား မလိုလားသူ ခိရစာရ

မင်း ကျူးကျော်ဝင်ရောက် တိုက်ခိုက် သဖြင့် ဒန္တပူရဘုရင် ဂုလသီဝမင်း နတ်ရွာစံ၍ တိုင်းနိုင်ငံကြီး ပျက်စီးခဲ့ရ သည်။

ထိုအခါတွင် ဒန္တပူရဘုရင် ဂုလ သီဝမင်းကြီး၏ သမီးတော် 'ဟေမ မာလာ' မင်းသမီးလေးနှင့် မင်းကြီး၏ တူသမက်တော် ဒန္တကုမာရမင်းသား လေးတို့သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်အား ပင့်ဆောင်၍ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ထွက် ပြေးခဲ့ကြရသည်။

ထိုလမ်းခရီးသည် ပန်းခင်း သောလမ်း မဟုတ်ပါ။ လွန်စွာကြမ်း တမ်းသော ခယောင်းလမ်းကြီးသာ လျှင် ဖြစ်ပေသည်။ ဤဝတ္ထုသည် မင်းသမီးလေးနှင့် ဒန္တကုမာရမင်းသား လေးတို့၏ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ဗုဒ္ဓမြတ် စွယ်တော် ပင့်ဆောင်သော ခရီးစဉ် ကြီးကို တင်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရှေ့နောက်ရန်သူတွေ ဝန်းရံထား သည့် ကြားမှ အခက်အခဲပေါင်းများ စွာ ကျော်လွန်ခဲ့ရသော ခရီးကြမ်းကြီး

ကို သုတ၊ ရသနော၍ တင်ပြထား သော ဖြစ်ရပ်မှန် သမိုင်းနောက်ခံဝတ္ထု ပင် ဖြစ်သည်။

ဤဝတ္ထုကို ရေးသားရခြင်းမှာ ယနေ့တိုင် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံ ကန္နိမြို့ တော်ကြီးတွင် ကိန်းဝပ်စံပယ်လျက် ရှိတော်မူသော မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဝဲဘက် စွယ်တော်သည် မည်သို့မည်ပုံ အိန္ဒိယ နိုင်ငံမှ သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့ရ ခြင်းနှင့် မြတ်စွယ်တော်၏ တန်ခိုး တော်အနန္တတို့ကြောင့် ကမ္ဘာလူသား များအားလုံး မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာ တော်အပေါ် သံသယကင်းရှင်းလျက် ဘဝတစ်သက်တာ အကြွင်းမဲ့ သက် ဝင်ယုံကြည်၍ နှလုံးစိတ်ဝမ်း ငြိမ်းချမ်း စေလိုသော ဆန္ဒ၊ ဤဝတ္ထုကိုဖတ်၍ စာပေဝါသနာရှင်တို့ သုတ/ရသ တိုးပွားစေလိုသော ဆန္ဒတို့ဖြင့် မိမိ လက်လှမ်းမီသမျှ စာအုပ်စာပေများမှ ကောက်နုတ်လျက် စာပန်းချိုခြယ်ကာ ရေးသားတင်ပြလိုက်ပါသည်။

၀၀၀

■ မောင်ယဉ်မွန်(မောင်နေခြည်)

“ဒန္တပူရ ကေရီ”

ပင်လယ်ဆိပ်ကမ်းတွင် တည်ရှိသော ဒန္တပူရမြို့တော် ဈေးကြီးသည် ကြက်ပျံမကျ စည်ကားလှက်ရှိ၏။ တိုင်းတစ်ပါးမှ လာရောက်ကြသော ကုန်သည်ကြီးများသည် ကုန်ပစ္စည်း မျိုးစုံကို ပင်လယ်ကူးသင်္ဘောကြီးများဖြင့် သယ်၍ လာရောက်ရောင်းချပြီး အပြန်ခရီးတွင် ဒန္တပူရ ဒေသအသီးသီးမှ ထွက်ကုန်များ တင်ဆောင်လျက် ပြည်တော်ပြန်နိုင်သဖြင့် ဆိပ်ကမ်းဈေးကြီးမှာ ပိုမိုစည်ကားနေခြင်း ဖြစ်သည်။

ဈေးကြီးအတွင်းမှာ ရွှေဆိုင်၊ ကျောက်မျက်ရတနာဆိုင်၊ အထည်မျိုးစုံဆိုင်၊ ကုန်ခြောက်ဆိုင်၊ ခေါက်ဆွဲဆိုင်၊ အရက်ဆိုင်၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ အလှကုန်မျိုးစုံဆိုင်တွေအပြင် သစ်သီးဝလံ၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက်အစုံ လိုတာအကုန် ရနိုင်ပေသည်။

ရောင်းသူ၊ ဝယ်သူများ တိုးမပေါက်အောင် စည်ကားနေသော ဒန္တပူရနေပြည်တော်ဈေးကြီး ထိပ်မှာ တော့ ဗေဒင်ဟောနေသော ပုဏ္ဏားများ၊ လက်သည်းလှီးခြင်း၊ နားဖားချေးကလော်ခြင်း၊ ဖိနပ်တိုက်ခြင်း အစရှိသဖြင့် ဝန်ဆောင်မှုပေးနေကြသော သူများနှင့် အလွှာပေါင်းစုံရှိနေသော ဈေးကြီးဖြစ်သည်။

ထိုဈေးကြီး အရှေ့ဘက်တွင် ဗေဒင်ဟောနေသော ပုဏ္ဏားဇနီးမောင်နှံ စုံတွဲလေးလည်း ရှိနေသည်။

ထိုဇနီးမောင်နှံမှာ ဗေဒင်ဟောရာတွင် မှန်လှသည်ဟု သတင်းကြီးလှသဖြင့် လူတွေတိုးဝေနေကြသည်။ ထိုပုဏ္ဏားဇနီးမောင်နှံမှာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွယ်တော်အားဖျက်ဆီးရန် ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာသော ဘုရင်ခံရစာရ၏ရန်မှ ကင်းဝေးရန် ဒန္တပူရ ရွှေမြို့တော်ကြီးမှ တိမ်းရှောင်ထွက်ပြေးလာကြသော ဒန္တပူရဘုရင် ဂုလသီဝမင်းကြီး၏ သမီးတော် ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးနှင့် မင်းတရားကြီး၏ တူသမက်တော် ဒန္တကုမာရ မင်းသားတို့ပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် သူတို့နှစ်ဦးအား တကယ်ပင် ပုဏ္ဏားဇနီးမောင်နှံထင်မှတ်၍ သူ့ထက်ငါ အရင်ဦးအောင် တိုးဝေ၍ ဗေဒင်လာရောက်မေးနေကြသဖြင့် သူတို့ဗေဒင်ဟောခန်းလေးသည် အထူးစည်ကား၍ နေခြင်းပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ထိုသို့ ပုဏ္ဏားဇနီးမောင်နှံတို့ ဗေဒင်ဟောခန်း၌ အထူးစည်ကားနေချိန်တွင် ဘုရင်ခံရစာရ၏ စစ်သည်တော်များ ရောက်ရှိလာပြီး ဒန္တပူရဈေးကြီးကို ဝန်းရံထားလိုက်ပါသည်။ ထောင်ပေါင်းများစွာသော ခရစာရ စစ်သည်များသည် ဈေးအတွင်း ဝင်ရောက်၍ သူတို့အလိုရှိနေသောသူကို ရှာသည်။ ထိတ်လန့်နေကြသော ဈေးသည်ဈေးဝယ်များမှာ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်ရဲကြပေ။

ထိုအချိန်မှာပင် ပုဏ္ဏားဇနီးမောင်နှံ ဗေဒင်ဟောရာ အခန်းလေးအတွင်းသို့ လူတစ်ယောက် လျှပ်

တစ်ပြက် ရောက်ရှိလာပြီး တိုးတိတ်သော အသံဖြင့် . . .

“သခင်လေးနဲ့ သခင်မလေးတို့ ဒန္တပူရ ရွှေမြို့တော်ကြီးနဲ့ ဝေးရာ ပြေးကြပါတော့”

“ဘာသတင်းတွေ ထူးနေလို့လဲ ပြောပါ မောင်မင်း”

“မှန်လှပါ၊ ဂုလသီဝဘုရင်မင်း မြတ်ကြီး ခံရစာရမင်း၏ စစ်သည်တော်များလက်ချက်နဲ့ ကံတော်ကုန်ရှာပြီ သခင်မလေး”

“ဘာ . . . ဘာပြောတယ်၊ ခမည်းတော်မင်းတရားကြီး ကံတော်ကုန်ရှာပြီ”

ဟေမမာလာ သခင်မလေးသည် ဗေဒင်ဟောသော စားပွဲလေးပေါ်သို့ ဦးခေါင်းစိုက်ကျသွားတော့သည်။

“ဟေမာ သတိထားပါ နှမရယ်” ဟုပြောရင်း ယုယုယယထွေးထွေးလျက် . . .

“ကဲ မောင်မင်း ဆက်ပြောပါဦး”

“မှန်လှပါ ခံရစာရမင်း၏ ရဲမတ်တွေဟာ စွယ်တော် ဘယ်မှာလဲလို့မေးပြီး ယခုဆိုလျှင် ပျောက်ဆုံးနေတယ် မင်းသားလေးနဲ့ သမီးတော်လေးတို့ကို မြေလှန်ရှာနေပါပြီ။ ဒန္တပူရဈေးကြီးလည်း ခံရစာရတပ်တွေ ဝိုင်းထားတော့ သခင်လေး”

ခံရစာရ စစ်သည်များသည် မြတ်စွယ်တော်နှင့်အတူ ပျောက်ဆုံးနေကြသော ဒန္တပူရဘုရင်မင်းမြတ်ကြီး၏ သမီးတော် ဟေမမာလာ မင်းသမီး

လေးနှင့် သမက်တော် ဒန္တကုမာရ မင်းသားလေးတို့ကို ရှာမတွေ့သဖြင့် ဈေးကြီးအတွင်းမှာ လူစုခွဲလျက် တပ် မြန်ရာဖွေရေး ဆက်လက်လုပ်နေကြ သည်။

“သခင်လေးနဲ့ သခင်မလေး ဒီအချိန်ဟာ ဒီမြို့က ထွက်ခွာသွားသင့် ဆုံး အချိန်ဖြစ်ပါတယ်”

“ကောင်းပြီ မောင်မင်း။ သခင် လေးတို့ ဒီည ဒီမြို့ကထွက်မယ်။ မောင်မင်းရဲ့ရဲမက်တွေ လျှို့ဝှက် အနောက်တံခါး အသင့်ဖွင့်ထားပါ”

ဟု အမိန့်ရှိလိုက်ရာ စစ်သည် တော်လေး ထိုနေရာမှ အမြန်ပြေး ထွက်သွားတော့သည်။

ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးမှာ ခင်မင်းတရားကြီး ကံတော်ကုန်ပြီဟု သိလိုက်ချိန်မှစ၍ နှလုံးတော် မရွှင်နိုင် တော့ပေ။ ဒီမြို့မှ အပြီးအပိုင် သွက် နွာသွားရမည်ဆိုသော အသိဝင်လာ တာ ရင်ထုမနာ ဖြစ်ရရှာသည်။ ရွှေ အိမ်နန်းနှင့် စံမြန်းလာသောဘဝမှ တမ်းမမြင် လမ်းမမြင် ဘဝခရီးကြမ်း ကြီးကို လျှောက်လှမ်းရပေတော့မည်။

ဒန္တပူရမြို့ကြီးသည် တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေပါပြီ။ ရှေးယခင် ညများ တဆိုပါမူ နွားနို့ဆိုင်၊ ပူတင်းဆိုင်၊ ထပ်တစ်ရာဆိုင်၊ မလိုင်း၊ ချာပါတီဆိုင် တွေ စွပ်ပြုတ်၊ ဆန်ပြုတ်ဆိုင်များမှာ ထူထည်ကားလှသည်။ ယခုတော့ ခိုရ စာရ စစ်သည်တော်များ၏ စစ်မြင်းခွာ သံတို့နှင့် လွှမ်းခြုံလျက် မြို့တွင်းမြို့ပြင် အနှံ့ ခိုရစာရ ကျားကျော်စစ်ကြီး၏

လွှမ်းမိုးမှုကို ခံလိုက်ရပေပြီ။

အလင်းမဲ့သောညတွင် မှောင် ရိပ်ခို၍ စမ်းတဝါးဝါး လျှောက်လှမ်း လာသူ နှစ်ဦးကတော့ ဒန္တကုမာရ မင်းသားလေးနှင့် ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးတို့ ဖြစ်သည်။ သူတို့ နှစ်ဦးထံတွင် ထီးရိပ်နန်းရိပ် လုံးဝ မတွေ့ရ။ သာမန် ပုဏ္ဏားဇနီးမောင် နှံဟု ထင်ကြရပေမည်။

မင်းသားလေးက မင်းသမီး လေး၏လက်ကို ကြင်နာယုယစွာတွဲ ၍ ရှေ့မှဦးဆောင်သွားပြီး ဂုလသီဝ မင်းတရားကြီး၏ စစ်သည်တော်များ အသင့်ဖွင့်ပေးထားသော လျှို့ဝှက် အနောက်တံခါးမှထွက်၍ လမ်းဘေး တောလမ်းလေးအတိုင်း ခရီးဆက်ခဲ့ ကြသည်။ ရွှေမြို့တော်နှင့် အတော် ဝေးဝေးသို့ရောက်လျှင် . . .

“မောင်တော်ရယ် ခဏလေး ဖြစ်ဖြစ် နားပါရစေ”

ဟု ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေး က တီးတိုးအသံဖြင့် အသနားခံ၏။

ဟေမမာလာ၏ သနားစဖွယ် တောင်းဆိုမှုကြောင့် သစ်ပင်တစ်ပင် အောက်တွင် ခေတ္တနားလိုက်ကြသည်။ နားနေခိုက် မကြာမီ မင်းသမီးလေး အိပ်ပျော်သွားရှာသည်။ တစ်ညလုံး မအိပ်ခဲ့ကြရ။ ဝမ်းနည်းပူဆွေး သောကများဖြင့် ပြေးလွှားခဲ့ကြရခြင်း ဖြစ်သည်။

မိုးစင်စင်လင်းမှ နွားလှည်းတစ် စီး မောင်းလာသည်ကို မြင်ရသဖြင့် လမ်းကြို လိုက်ခွင့် တောင်းသည်။

“အမောင်တို့က ဘယ်ကိုသွား ကြမှာလဲကွဲ့”

“ဒေါ်လိမြို့ကို သွားကြမှာပါ ဘကြီးရယ်”

“ဒါဆို မြန်မြန်တက်ကြ။ တိုင်း ရေးပြည်ရေးက ရှုပ်ထွေးပါဘိသနဲ့ ကွယ်”

ဟုတ်ပေသည်။ ငြိမ်းချမ်းသာ ယာနေသော ဒန္တပူရတိုင်းပြည်ကြီး သည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ စွယ်တော် ကို မလိုလားသူ တစ်စုတို့က စစ်ခင်း တိုက်ခိုက်ချိန်မှစ၍ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံ သားတို့ ကိုးလန့်စာစားဘဝ ရောက်ခဲ့ ရသည်။

ခိုရစာရ စစ်သည်များသည် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ မြတ်စွယ်တော် အား ဖျက်ဆီးပစ်ရန် မြေလှန်၍ ရှာ ဖွေကြသည်။

“ဟေ့ . . . လှည်းသမား အဘိုး ကြီး လှည်းကိုရပ်လိုက်”

ခိုရစာရ စစ်သည်များသည် မြင်းများစီးလျက် သူတို့လှည်းအား ဝိုင်းထားလိုက်ပါသည်။

“အဘိုးကြီး ဘယ်သွားမှာလဲ”

“ဒေါ်လိမြို့ကို ပြန်မှာပါကွယ်။ အဘိုးတို့က ဒေါ်လိမြို့ကပါ”

“အခု ဘယ်ကပြန်လာတာလဲ။ မလိမ်နဲ့နော်”

“ဒန္တပူရဈေးကို သွားပြီး ဂျုံ ရောင်းခဲ့တာပါ။ ရောင်းရငွေနဲ့ ဆား၊ ဆီ၊ ငါးပိ၊ ငါးခြောက် ဝယ်ခဲ့ပါတယ်”

“သူတို့နှစ်ယောက်က ဘာတော် လဲ”

“ကျုပ်သားနဲ့ သမီးတွေပါ။ သူ တို့လမ်းမောင်းနဲ့ လက်ထပ်ထားကြတာ မကြာသေးဘူး။ ဒီတော့ ဒန္တပူရမြို့လာ ပြီး ပုဏ္ဏားဆရာကြီးတွေကို ကန်တော့ ကြတာပါ။ အဘတို့စာစာတွေက ပြယုဂ်က တွေဆိုတော့ ဘာသာတရား လေးစား ကြပါတယ်ကွယ်”

စစ်သည်တော်တို့သည် ဒန္တ ကုမာရနှင့် ဟေမမာလာတို့အား သေချာစွာ ကြည့်၍ . . .

“မင်းသားတစ်ယောက်နဲ့ မင်း သမီးလေးတစ်ပါး ဒီလမ်းကသွားတာ မတွေ့မိကြဘူးလား”

“မမြင်မိပါဘူးဗျာ။ ဘာဖြစ် လို့လဲ”

ဟု ဒန္တကုမာရမင်းသားလေး က စပ်စုလိုက်ရာ . . .

“ဒန္တပူရဘုရင် ဂုလသီဝမင်း စစ် မြေပြင်မှာ ကျဆုံးသွားပြီဗျ။ ကျုပ်တို့ရဲ့ ဘုရင် ခိရစာရက ဂုလသီဝမင်းရဲ့ ဦးခေါင်းကို တစ်ချက်တည်းနဲ့ တိခနဲ ဖြတ်ချလိုက်တာ။ ဂုလသီဝမင်းရဲ့ သမက်တော် ဒန္တကုမာရနဲ့ သမီးတော် ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးတို့ကို တော့ မတွေ့ရသေးဘူး။ သူတို့က ဂေါတမရဲ့ အရိုးကိုယူပြီး ထွက်ပြေး သွားကြတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို တွေ့ရင်လည်း တွေ့ရာသင်္ချိုင်း ဓား မဆိုင်း တွေ့တဲ့နေရာမှာ သတ်ပစ်ရ မယ်လို့ အမိန့်တော်ထုတ်ထားတယ် ဗျ။ ကိုင်း ကျုပ်တို့ သွားလိုက်ဦးမယ်”

မြင်းသည်တော်တွေ ထွက်ခွာ သွားတော့မှ လှည်းဆရာကြီးနှင့်အတူ

ဒန္တကုမာရနှင့် ဟေမမာလာတို့သည် ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချနိုင်တော့သည်။

“သခင်လေးနဲ့ သခင်မလေးတို့ မပူကြပါနဲ့။ ကျုပ်လည်း ပုဒ္ဒဘာသာ တစ်ယောက်ပါ။ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့စွယ်တော် ကို သူတို့ဖျက်ဆီးပစ်ဖို့ ရှာနေကြတာ ပါ။ ကျုပ်က မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ စွယ်တော်နဲ့ သခင်လေးတို့ကို အသက်ပေးပြီး ကာ ကွယ်သွားပါ့မယ်လို့ ကတိပေးပါ တယ်”

“ကောင်းလှပါပြီ။ လေးလည်း လေးစားပါတယ် ဘကြီးရယ်။ တစ်ခုရှိ တာက ကျုပ်တို့ကို ဘယ်သူဘယ်ဝါဆို တာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောပါနဲ့။ ကျုပ် တို့ အသက်သေတာ မဆန်းပေမယ့် စွယ်တော်မြတ်ကို မသမာသူ မိစ္ဆာတွေ လက် မပါအောင် စောင့်ရှောက်သွား ရမှာပါ”

ဒန္တကုမာရမင်းသားနှင့် ဟေမ မာလာမင်းသမီးလေးတို့ ဒေါ်လီမြို့သို့ ရောက်ကြသော်လည်း ဆရိုးဆက်ရန် လှည်းကြုံမရှိသဖြင့် လှည်းသမားကြီး အိမ်မှာ တည်းခိုနားနေရသည်။

ခိရစာရတပ်များ တစ်သုတ်ပြီး တစ်သုတ် မြင်းများဖြင့် ရောက်ရောက် လာကြပြီး တစ်မြို့လုံး မွေနှောက်ရှာ ဖွေနေကြသည်။ ထို့ကြောင့် ဤရွာ တွင် ကြာရှည်နေ၍ မဖြစ်နိုင်သဖြင့် လှည်းအမြန်ငှားကာ ဇောဂဒါမြို့သို့ ဆရိုးဆက်ခဲ့ကြရသည်။

“မောင်တော်ရယ် . . . မြတ် စွယ်တော် သီဟိုဠ်မရောက်မချင်း နှမ တော်တို့ ပင်ပန်းဆင်းရဲ ခံရပေမယ့်

အသက်နဲ့လဲ ကာကွယ်ရမှာပေါ့နော်” ဟု ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေး က ပင်ပန်းသောမျက်နှာ၊ မရွှင်သော နှလုံးဖြင့် အားတင်းကာပြောလျှင်

“ဟုတ်တယ် နှမတော်။ ကိုး ကွယ်ဆည်းကပ်မယ့် ပုဒ္ဒဝါဒီမင်းတစ် ပါးရဲ့လက် မရောက်မချင်း မောင် တော်တို့မှာ တာဝန်ရှိတယ်လေ”

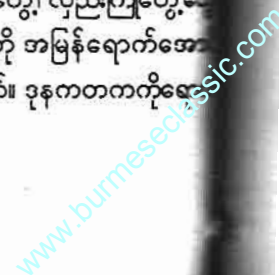
ဟု ဒန္တကုမာရမင်းသားလေးက နှစ်သိမ့်ပေးရှာသည်။

“မောင်တော်ရယ် . . . နှမ တော်နဲ့ မောင်တော်ဟာ ခမည်းတော် ကိုယ်တော်တိုင် လက်ထပ်ပေးလိုက် ပေမယ့် ရှစ်ပါးသီလစောင့်ထိန်းပြီး နေလာခဲ့ကြတာဆိုတော့ ခုထိ မောင် နှမတွေပဲ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်။ စွယ်တော်ကို ပုဒ္ဒဝါဒီ မင်းတစ်ပါးဖြစ်တဲ့ သီဟိုဠ် ဘုရင်လက် အပ်မပြီးမချင်း ဒီလိုနေ သွားရမှာပေါ့။ မောင်တော်တို့ကို ထူ တွေ့မရိပ်မိဖို့ အထူး လျှို့ဝှက်ရလိမ့် မယ်။ မောင်တော့သဘောကတော့ ခိရစာရအပြင် အခြားဟိန္ဒူဘုရင်တွေ ကလည်း စွယ်တော်ကို ရတဲ့နည်း လိုက်ရှာနေကြမှာ သေချာတယ်”

“မောင်တော်က ဘယ်လိုစီမံ ချင်တာလဲ”

“ဇောဂဒါမှာတော့ ကြာကြာမ လို့ မသင့်ဘူး။ ဘာကြောင့်လည်း မ တော့ ဒန္တပူရနဲ့ သိပ်မဝေးလှဘူး လှေကြံတွေတွေ၊ လှည်းကြံတွေတွေ ဒုနကတကကို အမြန်ရောက်အောင် သွားမှဖြစ်မယ်။ ဒုနကတကကိုရောက်

မှ ခရီးစဉ် အမြန်ဆက်သင့်၊ မဆက်
သင့် စဉ်းစားဆင်ခြင်ကြည့်ကြတာ
ပေါ့”

“သိပြီ၊ သိပြီ။ မောင်တော်ရဲ့
သဘောက ဂေါ်ဒဝတီမြစ်ကို လွန်
အောင်သွားရင် ဒန္တပူရမြို့နဲ့ ဝေးမယ်။
ဒါဆို နောက်ကလိုက်နေတဲ့ ရန်ကို
လည်း မစိုးရိမ်ရဘူးပေါ့”

“ဟုတ်တယ်။ မောင်တော်တို့
တာ ကာလိဂံတိုင်းနဲ့ဝေးလေ စိတ်
အေးရလေပေါ့ကွယ်”

နွားများ အစာဝချိန်မှာတော့
အပူရှိန်လည်း အတော်အသင့် ကျ
သွားပြီမို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။

နွားနှစ်ကောင်သည် တအိအိ
တလှုပ်လှုပ် ဖျင်းရိလေးတွဲစွာ ခရီးနှင့်
လျက် သဘောကောင်းသော လှည်း
သမားကြီးသည် ညအိပ်တည်းခို၍ရ
သော အိမ်တစ်အိမ်သို့ လိုက်ပို့သည်။
အိမ်ရှင် ဒေါ်သုဇာတသည် သဘော
မနောကောင်းသော မုဆိုးမကြီးတစ်ဦး
ဖြစ်သည်။

ဒေါ်သုဇာတသည် ဒန္တကုမာရ
နှင့် ဟေမမာလာတို့အား သီးသန့်အိမ်
လေးတစ်လုံးမှာ ထားပေးပါသည်။
ဒေါ်သုဇာတ၏ အိမ်ဝန်းကြီးသည်
နှစ်စကခန့်ရှိမည်။ အိမ်မကြီးမှာ လူ
သွားလူလာများလှသော တည်းခိုအိမ်
ကလေးများသည် တစ်လုံးနှင့်တစ်လုံး
ပေတစ်ရာခန့် ဝေးကြသည်။

ထိုသို့ ခဝေးခဝေးဆောက်လုပ်
ထားခြင်းမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်
သွားလာနေထိုင်နိုင်ရန် အထူးစီစဉ်

စီစဉ်၍ထားသောကြောင့်လည်း ဒေါ်သု
ဇာတ၏ တည်းခိုရိပ်သာမှာ ဧည့်
သည်များ အဆက်ပြတ်သည်မရှိ။
အထူးစည်ကား၍ နေပါသည်။
☆☆☆☆☆☆

“ဟုတ်ပါတယ်။
သူဟာ ဒေါ်လီမြို့က
သူတဆိုတဲ့သူပါ။
ကုမာရနဲ့
ဟေမာတို့ကို
ဒန္တပူရမြို့ကနေ
ကယ်ထုတ်သွားတာ
သူပါပဲ။ ဒါကြောင့်
သူ့ကို သီဝဘုရား
အလိုတော်အတိုင်း
သတ်ပစ်လိုက်တာပါ”

☆☆☆☆☆☆

ဒန္တကုမာရမင်းသားလေးနှင့်
ဟေမမာလာတို့ လောဂဒါမြို့ ဒေါ်သု
ဇာတ တည်းခိုခန်းမှာ တည်းခို၍ ငါး
ရက်ခန့်အကြာ ကာလိဂံတိုင်း၏
အထူးစစ်သည်တော်တစ်ဦး ဒန္တကုမာ
ရမင်းသားလေးထံသို့ ရောက်လာ
သည်။

ကျယ်တော်လေး ခိရစာရစစ်
သည်တွေ လောဂဒါမြို့ကို လာနေပါပြီ။
အမြန်ပြေးမှ ဖြစ်မှာပါ”

“မောင်မင်းရယ် ကျွန်ုပ်တို့လည်း
ပင်ပန်းလှပါပြီ။ ဘယ်ဆက်ပြေးလို့
ပြေးရမှန်းလည်း မသိတော့ပါဘူး”

“မှန်ပါတယ် မင်းသားလေး
ရယ်။ ကုန်းလမ်းရေလမ်း အားလုံးကို
ခိရစာရရဲ့တပ်တွေက ပိတ်ဆို့ထားပါ
တယ်။ ကျွန်တော်မျိုးတို့က တောင်
ဆင်းတောင်တက် သိပ်များတဲ့နေရာ
တွေကနေ ဂေါ်ဒဝမြစ်ကို ရောက်
ဖောင်သွားရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဂေါ်ဒ
ဝမြစ်ကို ဖြတ်ကျော်ပြီးတာနဲ့ ဒုန
ကတကနယ်ထဲ ရောက်ပါပြီ။ ဒုနက
တကနယ် ရောက်သွားရင် ရန်သူတွေ
ရဲ့လက်ကလည်း လွတ်မြောက်သွား
တာပေါ့ အရှင်မင်းသား”

“ဘယ်ချိန်သွားကြမယ်လို့ စီစဉ်
ထားသလဲ”

“ခိရစာရတပ်များ လောဂဒါမြို့
မရောက်မီ ထွက်ခွါရမှာပါ အရှင်မင်း
သား”

ထိုအချိန်တွင် လောဂဒါတစ်မြို့
လုံးကို ခိရစာရတပ်များက ဝိုင်းရံထား
လိုက်လေပြီ။ တစ်မြို့လုံးရှိ လူများကို
မြို့လယ်ရှိ မြင်းပြိုင်ပွဲကျင်းပရာ ကွင်း
ကြီးထဲသို့ မလာမနေရ ဆင့်ခေါ်၍
လူစုစေသည်။ ကွင်းလယ်တွင် စားပွဲ
ကြီးတစ်လုံးချထားပြီး ထိုစားပွဲကြီး
အပေါ်မှာတော့ အဝတ်ဖုံးထားသော
ခေါင်းပြတ်ကြီး တစ်လုံး။ လူထု
ပရိသတ်ကြီးအလယ်ရှိ စားပွဲအနီးမှာ

ခိရစာရ၏တပ်မှ ဗိုလ်တစ်ယောက်က ဆူညံနေသော ပရိသတ်အသံထက် ပိုမိုမြင့်လျက် စတင်၍ ပြောပါတော့သည်။

“အားလုံး နားထောင်ကြပါ။ ကျုပ်တို့က ခိရစာရရဲ့ စစ်သည်တော်တွေပါ။ ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ဘုရင်ဂုလသီဝမင်းက သီဝနတ်ဘုရားရှိပါလျက် ဘာမဟုတ်တဲ့ ဂေါတမရဲ့ အရိုးကို ကိုးကွယ်ရုံနဲ့နေပါတယ်။ ဒါကြောင့် သူ့ကို သီဝဘုရားအမိန့်နဲ့ ခေါင်းဖြတ်သိုက်ရပါတယ်”

ဟု ဆိုကာ စကားကို ခေတ္တရပ်ဆိုင်းထားပြီးမှ . . .

“ယခု ဒန္တပူရမြို့တော်ကို ခိရစာရတပ်က သိမ်းပိုက်ထားပြီးဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် ဂေါတမရဲ့ အရိုးနဲ့အတူ ပျောက်ဆုံးနေသူ နှစ်ဦးရှိတယ်”

စစ်ဗိုလ်ကြီးက စားပွဲပေါ်တွင် လိပ်တင်ထားသော ဖျင်လိပ်ကြီးကိုယူ၍ ဖြန့်ချလိုက်ရာတွင် ဒန္တကုမာရမင်းသားလေးနှင့် ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးတို့ ရုပ်ပုံလွှာများ ပေါ်လာသည်။

“ကျုပ်တို့ အလိုရှိနေသူ နှစ်ဦးရဲ့ ပုံဖြစ်တယ်။ သူတို့ကို ဖမ်းပေးနိုင်ရင် ဆုတော်ငွေ တစ်ထောင်ပေးမယ်။ သူတို့ကို လက်ခံထားရင် သတ်ပစ်ရလိမ့်မယ်။ သူတို့ကို မကူညီပါနဲ့၊ လက်မခံပါနဲ့။ သူတို့နဲ့အတူ ဂေါတမရဲ့ အရိုးတစ်ခု ပါသွားတယ်။ အဲဒါကို သီဝဘုရားက မကြိုက်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် သူတို့နဲ့ ပတ်သက်နေသူတွေ မှန်လျှင် သီဝဘုရားက ဒဏ်ခတ်ပါ

လိမ့်မယ်။ ဒီမှာကြည့်ကြပါ။ စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် စားပွဲပေါ်မှ ဖုံးအုပ်ထားသော အရာတစ်ခုကို ဖွင့်လိုက်လျှင် နဖူးကျယ်ကျယ်၊ အသားမည်းမည်း၊ ဆံပင်ရှည်ရှည်၊ မျက်လုံးကြီးပြူးကျယ်လျက်ရှိသော ခေါင်းပြတ်ကြီး ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။

“သူ့ဘာ . . . ဒေါ်လီမြို့သား သုဘာ၊ လှည်းတစ်စီးနဲ့ ကုန်တွေတိုက်ပို့တဲ့ သုဘာ”

ပရိသတ်ကြီး၏ အသံပေါင်းစုံ ထွက်လာသည်။

“ဟုတ်ပါတယ်။ သူဟာ ဒေါ်လီမြို့က သုဘာဆိုတဲ့သူပါ။ ကုမာရနဲ့ ဟေမာတို့ကို ဒန္တပူရမြို့ကနေ ကယ်ထုတ်သွားတာသူပါပဲ။ ဒါကြောင့် သူ့ကို သီဝဘုရား အလိုတော်အတိုင်း သတ်ပစ်လိုက်တာပါ”

ပရိသတ်ကြီးမှာ ခိရစာရ စစ်တပ်ကြီးကို ရွံ့ကြောက်ကြီးဖြစ်လာကြသလို မုန်းတီးလာကြတော့သည်။ ထိုအချိန်တွင် စစ်သားတချို့နှင့်အတူ ဇောဂဒါမြို့မှ လှည်းသမား ဒါသလည်း ကြီးတန်းလန်းနှင့်ပါလာသည်။

“ဗိုလ်ချုပ် . . . သူဟာ ဒေါ်လီမြို့ကနေ ဇောဂဒါမြို့ထိ ဟိုလင်မယားကို ခေါ်လာတဲ့ လှည်းသမား ဒါသပါခင်ဗျား”

“ကောင်းပြီ သူ့ဘာပြောသလဲ။ ကုမာရနဲ့ ဟေမာဘယ်မှာ ထားခဲ့တယ်ဆိုတာ စစ်ဆေးပြီးပြီလား”

ဟု ဗိုလ်ချုပ်က မေးသောအခါ စစ်သားလေးက . . .

“ဇောဂဒါမြို့တွင်း ရပ်ကွက်ကြီးတစ်ခုက ဒေါ်သုဇာတအိမ်မှာ ပိုခဲ့တယ်ဆိုလို့ ယခု ဒေါ်သုဇာတအိမ်ကို ဝိုင်းထားလိုက်ပါပြီ။ ကုမာရနဲ့ ဟေမာမလွတ်နိုင်တော့ပါဘူး” စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် ပြုံးရွှင်သောမျက်နှာနှင့် . . .

“ဘယ်ရပိုမလဲကွာ။ နောက်ဆုံးတော့လည်း ကုမာရနဲ့ ဟေမမာလာဟာ သီဝဘုရားအလိုတော်အတိုင်း ကားစင်တက်ရမှာပေါ့ . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

စစ်ဗိုလ်ကြီးသည် အားရပါးရ ရယ်မောလျက် ဝမ်းသာနေသော အချိန်မှာတော့ ဒန္တကုမာရမင်းသားလေးနှင့် ဟေမမာလာတို့သည် ဇောဂဒါမြို့ပြင်မှနေ၍ မြင်းများနှင့် ခရီးဝေးနှင့်သွားကြပါပြီ။

ခိရစာရ၏ စစ်သည်များ ပိတ်ဆို့ထားသည့်ကြားမှ ကုမာရမင်းသားလေးနှင့် ဟေမမာလာတို့သည် လျှို့ဝှက်လမ်းကလေးမှထွက်၍ မြို့ပြင်ရောက်ကြသည်နှင့် လမ်းရိုးမှမသွား၊ ခက်ခဲသော လမ်းကြမ်းကြီးကို ခက်ခဲစွာ သွားနေကြပါပြီ။ ဤလမ်းသည် နယ်မြေခံမုဆိုးများမှလွဲ၍ မည်သူမှ မသွားတတ်ပါ။ တောငှောင်စိမ့်စမ်းများထူထပ်၍ သားရဲတိရစ္ဆာန်များ ပေါ်လာသဖြင့် အန္တရာယ်လည်း အလွန်များလှသည်။

တစ်ခါတစ်ခါ ချောက်ကြံချောက်ကြား လမ်းကျဉ်းကျဉ်းလေးများကို ကုတ်ကပ်၍ သွားကြရသည်မှာ အသည်းယား စရာကောင်းလှသည်။

တဝေါဝေါ စီးဆင်းနေသော ရေ တံခွန်များကိုလည်း ဖြတ်ကျော်သွားရ သလို ပိန်းပိန်းပိတ်တူနေသော ဆူး တော၊ ချုံတောများကိုလည်း ခက်ခဲ ပင်ပန်းစွာ တိုးဝှေ့သွားကြရသည်။

ခိရစာရ၏ တပ်ကြီးသည် ရေ လမ်းအားလုံး ပိတ်ဆို့ထားသဖြင့် ကုမာ ရမင်းသားလေးတို့၏ ပြေးလမ်းသည် ဤတစ်လမ်းသာလျှင် ရှိတော့သည်။

ဂေါဒဝတီမြစ်ကို ကျော်ဖြတ်ပြီး မှ သူတို့စိတ်အေးရပေမည်။ ဂေါဒဝရီ မြစ်ကို ရောက်ရှိရန်မှာ ရက်ပေါင်းများ စွာ သွားကြရပေဦးမည်။

ပင်လယ်ပြင်မှလေသည် တဟူး တူး တိုက်ခတ်နေသဖြင့် သစ်ပင်များ ယိမ်းကနေကြသည်။ တစ်ခါတစ်ခါ မိုး သက်လေပြင်းများ တိုက်ခတ်လာ သဖြင့် ကျောက်ဆောင် ကျောက် ကမ်းပါးများကြားမှာ မိုခို၍ နေကြရ သည်။

ဂုလသီဝမင်း၏ သစ္စာတော်ခံ စစ်သည်တော်များသည် သူတို့ဘုရင် မင်းမြတ်ကြီး ကျဆုံးသွားသော်လည်း ကုမာရမင်းသားလေးနှင့် သမီးတော် ဟေမမာလာတို့ကို အသက်ပေး၍ တာကွယ်နေကြသည်ပင် ဖြစ်သည်။

ဤခရီးသည် ကုမာရမင်းသား လေးမှာ ယောက်ျားသားဖြစ်သော ကြောင့် ခံနိုင်ရည်ရှိသော်လည်း ဟေမ မာလာမင်းသမီးလေးမှာ အသက် အရွယ်နုပျို၊ သာ မိန်းကလေးမို့ သေ လုမတတ် ပင်ပန်းဆင်းရဲလှပါသည်။ သူတို့ ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ ခရီးနှင့်နေချိန်

လှည်းသမားကြီး သုဘနှင့် တည်းခို ခန်းပိုင်ရှင် ဒေါ်သုဇာတတို့ အသတ်ခံ လိုက်ရသည်ကိုတော့ ကုမာရမင်း သားလေးနှင့် ဟေမမာလာ မင်းသမီး လေးတို့ သေလိုက်ကြပေ။

ကျောက်ဆောင် ကျောက်ချပ် တွေကို ခက်ခက်ခဲခဲ အသက်စွန့်လာခဲ့ ကြရသဖြင့် ခရီးကမတွင်။ ရန်သူများ လက်က လွတ်ရန်မှာလည်း ဤခရီး အပြင် အခြားလမ်း မရှိပြီ။ ကာလိဂ် စစ်သည်များ၏ အမြော်အမြင်ကြီးမှု ကြောင့် ရေတော့မဝင်ခဲ့ကြပေ . . . အကြောင်းမှာ ရေဘူးများ၊ ရေအိတ် များ မြင်းတွေပေါ်တွင် အသင့်ယူ ဆောင်၍ လာခဲ့ကြခြင်းကြောင့် ဖြစ် သည်။

သူတို့၏ လမ်းခရီးသည် ဂေါဒ ဝတီမြစ်ကို ကျော်လွန်သွားမှ စိတ် အေးရမည်။ ယနေ့ဆိုလျှင် ဇောဂဒါမှ ထွက်ခွာလာသည်မှာ တစ်ပတ်ကျော် ကျော်ရှိပါပြီ။ ရိက္ခာခြောက်နှင့် အုန်း သီးအုန်းရည် သောက်၍ ခရီးနှင့်နေရ သဖြင့် လူတွေမှာလည်း နွမ်းနယ်နေ နေကြရပါသည်။

“အရှင်သား . . . ဟိုရှေ့က တောင်ကြီးကျော်ပြီးရင် တောင်ဆင်း လမ်းအတိုင်း သွားရမှာမို့ ခရီးလည်း တွင်သွားမှာပါ”

ဟု တပ်မှူးလေးနန္ဒက ဆို၏။

“ကျုပ်က အရေးမကြီးပါဘူး လေ။ ဟေမမာလာက မိန်းမသားဆို တော့ အပင်ပန်း သိပ်မခံနိုင်ဘူး”

ကုမာရမင်းသားလေးက ဆိုရာ

သည်။
“မှန်လှပါ အရှင်သား။ ဟေမမာ လာမင်းသမီးလေးဟာ ရွှေနန်းထက် မှာ မွေ့ဖွားပြီး ကြီးပြင်းလာသူဆိုတော့ ဒီခရီးကြမ်းကြီးမှာ သိပ်ပင်ပန်းရှာ မှာပါ”

တပ်မှူးလေးနန္ဒ စိတ်မကောင်း စွာ ပြန်ပြောသည်။

“ဂေါဒဝရီမြစ်ကမ်းမှာများ ရန် သူတွေ ကြိုတင်ရောက်နေရင်ဖြင့် အခက်တွေ့နိုင်တယ်ဗျာ”

ဒန္တကုမာရ မင်းသားလေးက စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ပြောသည်။

“မှန်လှပါ။ ဂေါဒဝရီမြစ်မှာ ရန်သူ ရှိမရှိဆိုတာတော့ ကြိုမပြောနိုင် သေးပါဘူး။ ဂေါဒဝရီမြစ်ကြီးနဲ့ နီးလာ ရင်ဖြင့် ရှေ့ပြေးလွတ်ပြီး ကြည့်ခိုင်းရ မှာပါ”

တပ်မှူးလေးနန္ဒက ရှေ့ဆက်ရ မည့် အစီအစဉ် တင်ပြသည်။

“အေးလေ၊ မီးစင်ကြည့်ကကြရ မှာပေါ့”

ဒန္တကုမာရ မင်းသားလေးက ပြန်ပြောနေချိန် . . .

“အားလုံး နာကြမယ်ဟေ့”

ဟု တပ်မှူးလေးနန္ဒက သူ့စစ် သည်များအား အမိန့်ပေးလိုက်၏။ အုန်းပင်တွေနှင့် စိမ်းစိုနေသော တောင်ကြားလျှိုကြီးအနီးတွင် အား လုံး အနားယူကြသည်။

အနားယူနေခိုက်မှာ ရေမိုးချိုး ကြ၊ အုန်းသီးခူးသူခူး၊ စမ်းရေအိုင်မှာ ငါးဖမ်းသူကဖမ်း၊ မီးဖိုသူကဖိုနှင့်မို့

မြင်းတွေနားသော်လည်း လူတွေမှာ မအားနိုင်။

“ကိုယ်တော်လေးနှင့် သခင်မလေးတို့ သိပ်ပင်ပန်းနေရင် ဒီနေရာမှာ စခန်းချပြီး အနားယူကြမလား။”

ဟု တပ်မှူးလေးနန္ဒက ဆိုလာသည်။

“အန္တရာယ်ကင်းမယ်ထင်ရင် စခန်းချပြီး နားကြတာပေါ့ဗျာ”

“ဒီလမ်းဟာ လျှို့ဝှက်လမ်းဖြစ်တော့ အန္တရာယ်မရှိနိုင်ပါဘူး။ ဒီလမ်းသွားလာသူဆိုလို့ မှုဆိုးအဖွဲ့တွေနဲ့ ဆင်ဖမ်းအဖွဲ့တွေလောက်ပဲ ရှိတာပါ”

“ဂေါဒဝရီရောက်ဖို့ သိပ်ဝေးသေးတယ် မို့လား။”

“ဝေးပါသေးတယ်”

“အေးလေ ဒီမှာက ရေလည်းရှိ အရိပ်အာဝါသလည်းကောင်းဆိုတော့ ဒီနေရာမှာ စခန်းချ နားကြတာပေါ့”

ထိုသို့ဖြင့် စခန်းချရပ်နားရန် သဘောတူလိုက်ကြကာ တဲများထိုး ထင်းများခွေ၊ စားနပ်ရိက္ခာရှာနှင့် အလုပ်များသွားကြရတော့သည်။ ည

ဘက်တွင် ထင်းမီးပုံကြီးအတွင်းသို့ အဆစ်ပိတ်ဝါးများ မကြာမကြာ ထည့်ပေးရသည်။ ထို့ကြောင့် ဖောင်း . . . ဝုန်း . . . မြောင်းဆိုသော အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။ ထိုသို့ အသံပေးရခြင်းမှာ ကျား၊ ဆင် စသော တောကောင်များ စခန်းအနီးသို့ မလာရောက်အောင် ကာကွယ်ရခြင်း ဖြစ်သည်။

ဒန္တကုမာရ မင်းသားလေးနှင့် ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေးတို့သည် တဲလေးအတွင်းမှာ တရားထိုင်ခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ အမျှဝေခြင်းများ ပြုလုပ်ပြီးမှ အိပ်ကြသည်။ သူတို့၏ခေါင်းရင်းဘက်မှာ လေးတိုင်စင်လေးတစ်ခု ပြုလုပ်၍ ထိုစင်လေးပေါ်တွင် ဘုရားရှင်စွယ်တော်ကြုတ် တင်ထားသည်။ စွယ်တော်အနီးမှာတော့ ဘုရားပန်းအိုးအဖြစ် ဝါးပိုးဝါးကြီးကို ဖြတ်ပိုင်း၍ လုပ်ထားသည်။ ဘုရားပန်းအိုးတွင် ကံ့ကော်ပန်း၊ သစ်ခွပန်း၊ သပြေပန်းများ လှူထားသဖြင့် ပန်းရနံ့များ တဲအတွင်းမှာ ကြိုင်သင်း၍ နေပါတော့

သည်။ သောက်တော်ရေ ဘင်ရန်အတွက် မာလာက ရွှေခွက်တော်ကြီးမှ ယူလာသော ရွှေခွက်လေးသုံးလုံးမှာ နေ့စဉ်ပွတ်တိုက်၍ထားသဖြင့် ကညင်ဆီမီးရောင်တွေ ဝင်းဝင်းလက်၍နေသည်။ ဖောင်း . . . ဝုန်း ဆိုသော အသံများကြားရတိုင်း အားငယ်နေရာသော ဟေမမာလာမင်းသမီးလေးမှာ ကုမာရမင်းသားလေးအား ပွေ့ဖတ်ထားရသည်အထိ ကြောက်လန့်နေရာသည်။ ရွှေပေါ်မြဲတင်နေခဲ့ရသော ဟေမမာလာမင်းသမီးလေးမှာ ခုတော့ ကြမ်းတမ်းသော ခယောင်းလမ်းတွင် ဒုက္ခပင်လယ်ဝေလျက် ရှိနေသည်မို့ သူ့ခမျာ စိတ်အားငယ်နေရာပေသည်။

ထိုစခန်းတွင် တစ်ပတ်ခန့် နားကြပြီးလျှင် ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။ စင်သည်များမှာ ထိုတစ်ပတ်အတွင်း အခဲလိုက်၍ ရလာသော သားကောင်များကို အခြောက်လှန်းကာ ရိက္ခာအဖြစ် စုဆောင်းလာခဲ့ကြသဖြင့် လမ်းခရီးတွင် ဟင်းလျာအတွက်မပူရတော့ပေ။

မိုးသီးမိုးပေါက်များ ရပ်တော့မလို ဖြစ်လာချိန် မျက်စိနှစ်ဖက်လုံး ပြာသွားသည်။ အလင်းရောင်တန်းကြီး ပေါ်လာပြီး သူတို့အနီးမှ ထင်းရှူးပင်ကြီးအား မိုးကြိုးပစ်ချလိုက်သဖြင့် ဝုန်းဆိုသောအသံနှင့်အတူ ပြာလဲ့လဲ့ မီးရောင်များ ထွက်ပေါ်ရာမှ မီးဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်တော့သည်။

ဟေမမာလာနှင့် ဒန္တကုမာရ မင်းသားလေးမှာ သက်သတ်လွတ် စားကြသဖြင့် နို့ခဲခြောက်များကို ဆန် နှင့်ရောပြီး ချက်ပေးကြသည်။

လမ်းခရီးတွင် သွားလာမှု လွယ် ကူရန်နှင့် ဟေမမာလာမင်းသမီးလေး ကို ကုမာရမင်းသားလေးက သူ၏ အဝတ်အစားတွေ ဝတ်ဆင်ပေးလိုက် သဖြင့် မည်သူမျှ မိန်းကလေးတစ် ယောက်ဟု မထင်ကြပေ။ သူတို့အဖွဲ့ တွင် မင်းသားလေးနှစ်ပါး ဖြစ်လာ သည်ဟု ဆိုကြသည်။

သူတို့အဖွဲ့တွင် မြင်းတစ်ကောင်၊ လူတစ်ယောက်စီ စီး၍ သွားနေသော် လည်း ကုမာရမင်းသားနှင့် ဟေမမာ လာတို့မှာ မြင်းတစ်ကောင်နှင့် လူနှစ် ယောက်မို့ စစ်သည်တွေကြားတွင် အလွင်ထူးခြားနေသည်။ သူတို့၏ သေးသွယ်သော ခန္ဓာကိုယ်နှစ်ခု ပေါင်းသော်လည်း စစ်သည်တော်တစ် ဦး၏ ကိုယ်ခန္ဓာအလေးချိန်ကို မမီ နိုင်ပါ။

သူတို့၏ အဝတ်အစားများမှာ လည်း ထူးထူးခြားခြားမဖြစ်ရန် သာ မန် ဒိုတီကိုသာလျှင် ဝတ်ဆင်ထား သဖြင့် သီးခြားကြီး ဖြစ်မနေပေ။ မြင်း များ၊ လားများမှာ ရက်သတ္တ တစ် ပတ်မျှ နားထားသဖြင့် ကုန်ခန်းသွား သော အင်အားများ ပြန်လည်ပြည့်ဝ လာကာ မပင်မပန်း ခရီးနှင့်နေကြသည်။

ညနေစောင်းသည်နှင့် တောင်မ ကြီးပေါ်သို့ရောက်ခဲ့ကြသည်။ တောင် မကြီးပေါ်မှနေ၍ တောင်အရပ်သို့

ကြည့်လိုက်လျှင် ကမ်းမမြင်၊ လမ်း မမြင် ပင်လယ်ပြာပြာကြီးကို လှမ်းမြင် တွေ့နေရသည်။

ပင်လယ်ရေပြင် ကျယ်ကြီးကို မြင်တွေ့နေရသော်လည်း တောင်ထိပ် မှာ ရေမရှိ။ အင်၊ ကညင်၊ ဖျဉ်းကတိုး စသော အပင်များကိုသာလျှင် တွေ့ မြင်ရသည်။ ဟေမမာလာ မင်းသမီး လေးသည် ပင်လယ်ပြင်မှ တိုက်ခတ် လာသော လေအေးအေးကို အားရ ပါးရ တဝကြီး ရှုရှိုက်ရင်း သီဟိုဠ် ကျွန်းကြီးရှိရာသို့ စိတ်က မှန်းဖျော်၍ ကြည့်နေမိသည်။

“မောင်တော် . . . သီဟိုဠ်ကျွန်း ဆိုတာ အဝေးကြီးလား။”

“ဝေးတာပေါ့ နှမရယ်။ မောင် တော်တို့ ကာလိဂ်နဲ့ သီဟိုဠ်ကျွန်းဟာ ပင်လယ်ပြင်ကြီး ခြားနေတယ်လေ။”

“ဒါဆို ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို တစ် ခါတည်းဖြတ်သွားရင် ရတာပေါ့နော်။”

“ရတယ် နှမတော်ရဲ့။”

“ဒါဆို ဘာကြောင့် ဒီတော ဒီ တောင်တွေ ဖြတ်ကျော်နေရတာလဲ။ တစ်ခါတည်း ပင်လယ်ပြင်ကြီးကို ဖြတ်လိုက်ရင် ပြီးတာပဲမို့လား။”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခဲရစာရရဲ့လူတွေဟာ ကုန်းလမ်း၊ ရေ လမ်း အားလုံး ပိတ်ဆို့ထားတယ် ကွယ်။ နောက်ပြီး ကာလိဂ်ကနေ သီဟိုဠ်ကျွန်းထိ တိုက်ရိုက်သွားတဲ့ သင်္ဘောက တစ်နှစ်လုံးနေမှ ဧယ်စီး တောင် ရှိတာမဟုတ်ဘူး။”

“ဒါဆို နှမတော်တို့ ဘယ်ကနေ

ပြီး သင်္ဘောစီးရမှာလဲ။ အဝေးကြီး လိုသေးလား။”

“ခုသွားနေကြတာ ဂေါဒဝရိမြစ် ကို သွားနေကြတာပါ။ ဂေါဒဝရိမြစ်ကို ကူးပြီးတာနဲ့ ကာလိဂ်တိုင်းက လွတ် သွားပြီ။”

“ဂေါဒဝရိမြစ် ဟိုဘက်က ဘာ တိုင်းလဲ။”

“အန္တရာတိုင်း ရောက်မယ်လေ။ ဒုနကတကမြို့ဆိုတာ အန္တရာတိုင်းရဲ့ မြို့ပေါ့။ အဲဒီကနေ ဆက်သွားရင် သီတာပူရီ ရောက်မယ်။ ကန်စီပူရာ ရောက်မယ်။ ကန်စီပူရာကနေ သင်္ဘောဆိပ်ကို လှေနဲ့သွားရမယ်။ သင်္ဘောကြုံစောင့်ရမယ်။ သင်္ဘောကြုံ ရှိတာနဲ့ မိုင် ၂၀၀ ကျော်တဲ့ ပင်လယ် ကို ဖြတ်ကူးရမှာပေါ့။”

“အရှင်သား . . . မကြာမီ လေ ပြင်းမုန်တိုင်း တိုက်ခတ်လာတော့မှာမို့ မြင်းပေါ်မှာ အသင့်နေရာ ယူထား ကြပါ။”

တပ်မှူးလေးနန္ဒ သတိပေးမှပင် လယ်ပြင်သို့ လှမ်းဖျော်ကြည့်လိုက်ကြ သည်။ မှန်ပါသည်။ ပင်လယ်ပြင်ကြီး တစ်ခုလုံး အနီရောင်သန်း၍ နေပါပြီ။ ထိုအချိန်တွင် လေပြေလေညင်း စတင်လှုပ်ရှားလာသည်နှင့် မြင်းများ သည်လည်း အန္တရာယ်၏ အနံ့ အသက်ကြောင့် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ် လာကြသည်။

ကာလိဂ်စစ်သည်တော်များ အထုပ်အပိုးတွေကို မြင်းများပေါ်သို့ ကယျာကသီ တင်နေချိန် ကုမာရမင်း

သားလေးနှင့် ဟေမမာလာ မင်းသမီး လေးတို့သည်လည်း သူတို့မြင်းပေါ်သို့ တက်ရန် အသင့်ပြင်နေကြသည်။

“အားလုံး နားထောင်ကြပါ။ ကျုပ်တို့က အမြင့်ဆုံးသော တောင်ပေါ်ရောက်နေတယ်။ မုန်တိုင်းကျလာရင် သစ်ပင်တွေအောက်မှာ ဝင်ခိုလို့ မရပါဘူး။ ကျောက်ဆောင်၊ ကျောက်တုံး၊ ကျောက်ချပ်တွေကြား ဝင်ရောက်ခိုလုံမှသာ လုံခြုံစိတ်ချရမှာ ဖြစ်တယ်”

တပ်မှူးလေး စကားမဆုံးခင် တဝန်းဝန်း တိုက်ခတ်လာသော လေနီကြမ်းကြီး သူတို့အနီးသို့ ရောက်လာတော့သည်။ သစ်ကိုင်းများ တဖြောင်းဖြောင်း ကျိုးကျသံ၊ အုန်းသီးတွေ တဖြုတ်ဖြုတ် ကြွေကျသံ၊ တဖုတ်ဖုတ် မြည်သံကြောင့် မြင်းများမှာ တဟိဟိ မြည်၍ ကြောက်လန့်နေကြသည်။ မိုးသည် ပထမတွင် ဖွဲဖွဲလေး ကျလာသည်။ ဖွဲရာမှ တစ်စတစ်စ သည်းလာသည်။

ကုမာရ မင်းသားလေးသည် အဝတ်ထုပ်ကိုလွယ်၍ မြင်းပေါ်သို့ လွှားခနဲတက်လိုက်လိုက်ပြီး ဟေမမာလာကို မြင်းပေါ်မှနေ၍ ဆွဲမ တင်ကာ သူ့မြင်းကြီးကို သစ်ပင်ကြီးများနှင့် ဝေးရာသို့ နှင်လိုက်သည်။

ကျောက်ဂူကြီးများ တွေ့လိုတွေ့ငြား ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်သည်။ မတွေ့ပေ။ အကွယ်အကာလေးများ ရနိုးနိုးဖြင့် ရှာကြည့်သည်။ မတွေ့။ လေနှင့်ရော၍ ပါလာသော မိုးရေပေါက်ကြီးများသည် အသားများ ကျိန်းစပ်သွား

သည်အထိ ပြင်းလှသည်။ မိုးက မြိုင်မြိုင်ကြီးရွာလို့ ကောင်၊ နေလျက်။

ကုမာရမင်းသားလေးသည် ဟေမမာလာ မြင်းပေါ်မှ ကျမသွားရန် သတိကြီးစွာ ထိန်းပေးနေရသည်။ မာလာကတော့ ရှေ့သို့ မကြည့်ရရှာပေ။ ကုမာရမင်းသားလေး၏ ရင်ခွင်မှာ မျက်နှာအပ်၍ နေရပါသည်။ ခွဲခွဲစိစိ နေသော မိုးရေများနှင့် ခိုက်ခိုက်တုန်နေရှာသည်။

ကာလီဂံစစ်သည်ဘော်များ လူစုကွဲကုန်ပါပြီ။ ကြောက်လန့်နေကြသော မြင်းများ ထင်ရာခိုင်းသွားသဖြင့် စစ်သည်များ ပါသွားကြရသည်။ ကုမာရမင်းသားလေးနှင့် မာလာတို့၏ မြင်းကြီးမှာ အနောက်အရပ်သို့ ဦးတည်၍ ပြေးနေသည်။

မိုးကောင်းကင်မှ ဝန်းဝန်း ဂျိမ်းဂျိမ်း အသံများနှင့်အတူ တလျှပ်လျှပ် တဝင်းဝင်း တလက်လက် အရောင်များက အဆက်မပြတ်တော့ပေ။ မိုးသီးကြီးများ ကျလာသည်။ ဆီးဖြူသီး၊ ဖန်ခါးသီးလုံးများလောက်ရှိသော မိုးသီးများသည် အရှိန်ပြင်းစွာ ကျရောက်လာသဖြင့် မြင်းကြီးမှာ ပို၍ ကြောက်လန့်ကာ အရင်ထက် နှစ်ဆလောက် ပို၍ ပြေးလွှားနေသည်။

ရှေ့တွင် ချောက်ကမ်းပါးကြီး တစ်ခု တွေ့ရသည်။ ကုမာရမင်းသားလေး မြင်းဇက်ကို သတ်သော်လည်း မရ။ ညာဘက်သို့ ပြေးလမ်းပြောင်းကြည့်သည် မရ။ ဤအတိုင်း ဆိုပါက ချောက်ကမ်းပါးအတွင်းသို့ ကျပေ

တော့မည်။ မိုးသီးမိုးပေါက်များ ရပ်တော့မလို ဖြစ်လာချိန် မျက်စိနှစ်ဖက်လုံး ပြာသွားသည်။ အလင်းရောင်တန်းကြီး ပေါ်လာပြီး သူတို့အနီးမှ ထင်းရှူးပင်ကြီးအား မိုးကြိုးပစ်ချလိုက်သဖြင့် ဝုန်းဆိုသော အသံနှင့်အတူ ပြာလဲလဲ မီးရောင်များ ထွက်ပေါ်ရာမှ မီးဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်တော့သည်။

မြင်းကြီးသည် မိုးကြိုးပစ်လိုက်သံကြောင့် ကြောက်လန့်ခုန်ပေါက်လှုပ်ယမ်းလိုက်သောအခါ ဟေမမာလာ မင်းသမီးလေး မြင်းပေါ်မှ ပြုတ်ကျသွားပါတော့သည်။ တောင်အောက်သို့ တလိမ့်လိမ့်ကျသွားသော ဟေမမာလာကို မြစ်လိုက်ရလျှင် ကုမာရမင်းသားလေးက သံကုန်ဟစ်၍ . . .

“မာလာ”ဟု အော်ခေါ်လိုက်သော်လည်း မကြားတော့ပါ။ သွေးပျက်နေသော မြင်းကြီးသည် ကုမာရမင်းသားလေး၏ အော်သံ၊ တဖျစ်ဖျစ် မြည်၍ တဟုန်းဟုန်း တောက်လောင်နေသော မီးရောင်တို့ကြောင့် ပိုမိုကြောက်လန့်ကာ ချောက်ကမ်းပါးကြီးထဲသို့ လွှားခနဲ ခုန်ချလိုက်ရာ “အား”ဟူသော အသံရှည်ကြီးနှင့်အတူ ဒဏ်ကုမာရ မင်းသားလေးနှင့် မြင်းကြီးမှာ ကောင်အောက်သို့ ကျသွားပါတော့သတည်း။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

မောင်ယဉ်မွန်(မောင်နေခြည်)

ကြော်ငြာဆောင်းပါး

တိုင်းရင်းဆေးဝါးမှတ်တမ်း 0412 YR 004687

လိုင်စင် ၇/၂၀၀၈၊ တဆထလ (တိုး)-၁၃၀၂

အဆီကျအကြောပြေဆီး၊ ဝမ်း၊ မှန်စေတဲ့

မုံရွာ ဆရာမိုး ၊ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး

ကြော်ငြာခွင့်ပြုရက်အမှတ်တဆောင် (စာနယ်ဇင်း) ၁၃၀/၀၀၁၄

“ကိုဇော်ရဲနိုင်ကို ကြည့်လိုက်ရင် သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်နေတာပဲ။ ဒါသားအရေ စိုပြည်ပြီး အဆီတွေလည်းကျ၊ အသားတွေလည်း ကျစ်လျစ်လာတယ်။ ဆေးကောင်းတစ်လက်တွေ့ထားပြီထင်တယ်။ ဆေးကောင်းရှိရင် လက်တို့သတင်းပေးပါဦး”

“သွက်လက်ပေါ့ပါးဖျတ်လတ်ဆို မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေး လက်ကိုင်ထားလို့ပါ။ ကျန်းမာရေးရှုထောင့်က ကြည့်ရင် နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ဆီး၊ ဝမ်း၊ သွေး၊ လေ မှန်မမှန် မိမိကိုယ်တိုင် ဆန်းစစ်ပြီး ပြုပြင်နေထိုင်သွားဖို့လိုတယ်မဟုတ်လား။ လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ ဓာတ်ကြီးငါးပါးညီညွတ်မှုတပြီ မဖောက်ပြန်ဘဲ ဝင်လမ်း၊ ထွက်လမ်း မှန်ကန်ခြင်းရှိဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။ ဝိတနယ်မှာ စည်းနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျသလို လူသားတိုင်း ကျန်းမာဖို့ဆိုရင် ဆီးနဲ့ဝမ်းဟာ အဓိကကျပါတယ်။ ဝမ်းတစ်လုံးကောင်းခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားရပ်လည်းရှိတယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ပါဗျာ... ဒါထက် ကိုဇော်ရဲနိုင် အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက် စားတာလား၊ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်တယ်ဆိုတာ ပြောပြဦးမှပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့မိသားစု အမြဲသုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်သလို ဝမ်းမှန်ရုံသက်သက်မဟုတ်ဘဲ ဘယ်လိုရောဂါတွေအတွက် သုံးစွဲနိုင်သလဲဆိုရင် အဲဒီဆေးကို နေ့စဉ်မှန်မှန် သုံးစွဲခြင်းဖြင့် လေငန်းလေဖြတ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးတိုးသွေးတက်ခြင်း၊ နှလုံးအဆီဖုံး၊ အသည်းအဆီဖုံးခြင်းတို့ကို ကာကွယ်ပြီး ဇက်ကြောထိုးခြင်း၊ ခြေ၊ လက်များ ထုံကျဉ် ကိုက်ခဲလေးလံခြင်း၊ အစာအိမ်ရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ လေကြောင့်ဖြစ်သော ဗိုက်နာ၊ ဗိုက်အောင့်ဖြစ်ခြင်း၊ အတွင်းလိပ်၊ အပြင်လိပ်ဖြစ်ခြင်း၊ သွေးကျခြင်း၊ ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ ချုပ်ခြင်း၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း၊ မျက်စိမှန်ခြင်း၊ ကိုယ်လက်လေးလံထိုင်းမိုင်းပြီး ညောင်းညာကိုက်ခဲခြင်း၊ ခံတွင်းနဲ့ဆိုးခြင်း၊ ချွေးနံ့မကောင်းခြင်း၊ မျက်နှာပေါ်တွင် ဝက်ခြံ၊ တင်းတိပ်များထွက်ခြင်း၊ အသားအရေ အက်ကွဲကွဲခြင်း၊ စိတ်ဖိစီးမှုများ၍ ကိုယ်လက်မအီမသာဖြစ်ခြင်း စတဲ့ ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါတယ်။

ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ပိုလျှံနေသော အဆီများကို လျော့ကျစေပြီး အပူ၊ အပုပ်၊ အညစ်ကို ယူထုတ်ပစ်သလို ကင်းစင်စေရုံမက ကိုယ်ဝန်ဆောင်မိခင်များ နေ့စဉ်သုံးစွဲခြင်းဖြင့် ဆီး၊ ဝမ်း၊ လေ မှန်ကန်၍ မွေးဖွားရလွယ်ကူပြီး ကလေးတွင် လေနာကင်းကာ ကျန်းမာစေခြင်း စတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးတွေ ခံစားစေနိုင်ပါတယ်”

“ကိုဇော်ရဲနိုင်တို့မိသားစု သုံးစွဲနေတဲ့ မုံရွာဆရာမိုးရဲ့ ရှောက်တစ်လုံးဝမ်းမှန်ဆေးဟာ ကျား/မ စွယ်စုံရတဲ့ ဆေးကောင်းတစ်လက်ပဲဗျို့။ ကျွန်တော်လည်း သုံးမယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ခင်ဗျားတို့လို စာရေးဆရာ၊ ပန်းချီဆရာ၊ ကွန်ပျူတာသမားတွေ၊ အညောင်းထိုင်သူတွေ၊ အဆီများ အလွန်သူတွေ၊ တစ်ကိုယ်လုံးလေးလံထိုင်းမိုင်း ညောင်းညာကိုက်ခဲနေသူများအတွက် ဒီဆေးက ဝမ်းနုတ်ဆေးမဟုတ်လို့ နေ့စဉ်မှန်မှန်သုံးစွဲဖို့ လက်ကိုင်ထားရမယ့် ဆေးကောင်းတစ်လက်မို့ ဆေးရဲ့ကောင်းခြင်းဂုဏ်သတင်းကို အပေါင်းအသင်းတွေသိအောင် ရေးသွင်းကြေညာလိုက်ချင်ပါရဲ့ဗျာ”

ရန်ကုန်မြို့၊ မန္တလေးမြို့နှင့် မုံရွာမြို့၊ မော်လမြိုင်မြို့ရှိ မြန်မာ့ဆေးများစုံဖြန့်ချိရေးဆိုင်ကြီးများမှတစ်ဆင့် တစ်ပြည်လုံးသို့ဖြန့်ချိပေးနေပါပြီ။

ပင်ရင်း - မုံရွာ-ဆရာမိုး တိုင်းရင်းဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးနှင့်ဆေးကုခန်း

အမှတ်-၅/၃၅၆၊ မေဓာဝီလမ်းမကြီး၊ မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၀၁-၆၉၀၅၈၇၊ ၀၉-၅၁-၈၈၆၃

မုံရွာဆရာမိုး - ဖုန်း-၆၉၉၆၃၁ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)၊ ၆၉၀၄၅၆ လိုင်းခွဲ (၃၄၇)

www.burmeseclassic.com

အောင်တင်စိန်
အောင်တင်စိန်
အောင်တင်စိန်
အောင်တင်စိန်

နတ်ကတော် စိန်မျက်ခုံး

(အခန်းဆက် ၀ ဣရည်)

◆ ကျော်ဖြသန်း

(ယခင်လမှအဆက်)

ဒဲးလိုက်သည်မှာ ရက်ရက်
၀၄ ။ အပေါ်သွားနှင့် အောက်
သု နှက်မိအောင် ထိန်းလို့မရသည်
၀၃ ။ အားလှသော်လည်း အရုဏ်ဦး
ဆွမ်းကပ်ပွဲမှာမူ စည်ဝေလှ၏။ ဘုရား
ရင်ပြင်တစ်ခုလုံး ခြေရာချစရာ မရှိ
အောင် အရုဏ်ဆွမ်းကပ်သူများနှင့်
ပြည့်နက်နေသည်။ တချို့ကလည်း
ဆွမ်းပွဲကို အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ရေမှာမျှော
ကြ၏။

အရုဏ်ဦး ရောင်ခြည်အောက်မှ
အင်းတော်ကြီး၏အလှမှာ တစ်မူကွဲပြား
တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ လှပနေသည်။

နှင်းငွေ့များ ဝေ့ဖြူးနေသည့်
တောင်တန်းများမှာ ပြာလုံလုံအရောင်
မှ ဖြူရော်ရော်အရောင်သို့ ပြောင်းနေပြီ။

အင်းတော်ကြီးအင်းကို ကြီးမား
သော တောင်ကြီးသုံးလုံးက ဖုံးနှောက်
ဆိုင် ပိုင်းရံထား၏။

ရာဟုထောင့်တွင် 'ဝေမိတ္တက
ဘူရောခေါ် ကဝါပွန်းတောင်ကြီး'၊
တနင်္ဂနွေထောင့်တွင် 'မောရိယဘူ
ရောခေါ် ရွှေတောင်ကြီး'၊ အဂါထောင့်
တွင် 'အဋ္ဌာဂီရိဘူရောခေါ် ဆင်ခေါင်း
တောင်ကြီး'တို့ မားမားမတ်မတ် ရှိနေ
ကြသည်။

မောရိယဘူရောခေါ် ရွှေတောင်

မှာ ရှေးအခါက ဘုရားလောင်း ရွှေ
ဒေါင်းမင်း ပျော်မွေ့ကျက်စားရာနေရာ
ဟု အဆိုရှိပါ၏။ ရွှေတောင်အောက်၌
ရှိသော 'လယ်ဆိန်မှာ'ချောင်းသည်
မိုးအခါ ရေကြည်၍ နွေအခါ ရေ
နောက်၏။ အင်းရေကြည်နေလျှင်
ချောင်းရေနောက်၍ အင်းရေနောက်
နေလျှင် ချောင်းရေကြည်သော ဆန်
ကျင်ဘက်သဘော ရှိပေ၏။

၁၉၅၉ ခုနှစ်က ရန်ကုန်
တိရစ္ဆာန်ဥယျာဉ်သို့ ရောက်လာသော
ဆင်ဖြူကလေးမှာ အင်းတော်ကြီး
ဒေသ ဟိုပင်မြို့အနီးမှ မိုင်းနောင်သစ်
တောတွင် မွေးဖွားခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထူးခြားမှတ်ရာ ပြောစရာများ
ဖြာဖြာဝေနေသော အင်းတော်ကြီး
ဘုရားတွင် နှစ်ညနှင့်တစ်နေ့ နေပြီး
ဟိုက်မြို့သို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာခဲ့ကြ၏။
အပြန်လမ်းခရီးမှာ အေးက စကားထူး
စကားဆန်း ဆိုလာသည်။

“မောင်ရေ ... ထောင်မှူး
အလုပ်ကထွက်ပြီး အလုပ်တစ်ခု
ပြောင်းရင် ကောင်းမယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ အေးရဲ့”

“အေးတို့ ဇရပ်မှာတည်းခိုနေ
တုန်းက အဘတစ်ယောက်က အေး
ကို မေးတယ်။ တူမလေးရဲ့ခင်ပွန်းက

ဘာလုပ်သလဲတဲ့။ အေးက ထောင်မှူး
လုပ်ပါတယ် အဘလို့ ဖြေလိုက်တော့
ထောင်မှူးဆိုတာ ဝန်ထမ်းပေါ့နော်တဲ့”

“အဲဒီတော့ ...”

“အဲဒီတော့ ... အေးလည်း
ဘာပြောရမုန်းမသိအောင် ဖြစ်သွားရ
တယ်လေ”

“ရှေးလူကြီးတွေက ရှေးအခေါ်
နဲ့ ခေါ်တော့လည်း မှန်သားပဲ အေးရဲ့။
ဟိုတုန်းက ဝန်ထမ်းတွေပေမယ့် ခု
တော့ ကိုကိုထောင်မှူးလေ”

“တော်ပါ ... ဒီနာမည်ကို သူ
တော်တော် အာတွေ့နေ”

အသွားတုန်းက မြင့်လွန်းလှ
ချည်ရဲ့ဟု ထင်ခဲ့ရသော နန်းမွန်တောင်
ကြီးကို အပြန်ခရီးတွင် မြင့်သည်ဟု
မထင်မိတော့ပေ။ နန်းမွန်တောင် ရှုခင်း
အလှမှာ အသွားတုန်းကထက် ပို၍
တင့်မောဖွယ် အရိပ်ထင်နေသည်။
အသွားခရီးတွင် ဖြည်းဖြည်းမှန်မှန်
မောင်းတက်ခဲ့သော ဂျစ်ကားလေး၏
အလူးအလိုမဲ့အော်ကို သိသိသာသာ
မခံလိုက်ရသော်လည်း အပြန် နန်းမွန်
တောင်အဆင်းခရီးတွင်မူ ဂျစ်ကား
လေးမှာ ကျင့်သားမကျသေးသော
မြင်းတစ်ကောင်သို့နယ် ခုန်ပေါက်နေ
သည်။ ဆန်ကောထဲက ဆီးဖြူသီးနှင့်

www.burmeseclassic.com

တင်စားရချေတော့မည်သာ။

သူတို့၏ ခြေဖဝါးအောက်မှ နန်း မွန်တောင်မှာ ခုတော့ သူတို့ကိုပြန်ဥ၍ မိုးထားလိုက်လေပြီ။

ဟိုပင်မြို့အဝင်မှာ ဖုန်တထောင်း ထောင်းထလျက် ...။

ခရီးမဆုံးသေး။ နာမည်ကြီးလှ သော မေခနှင့် မလိခမြစ်ဆုံသို့ ခရီး ဆက်ရဦးမည် ဖြစ်၏။ မီးရထား အချိန်မီသေးသဖြင့် ချက်ချင်း ခရီး ဆက်လိုသော်လည်း အဘနောင်တို့ အိမ်သားစု တစ်ခုလုံးက အတင်းတား ကြသဖြင့် ဟိုပင်တွင် တစ်ညည့်အိပ် လိုက်ရသည်။

ထမင်းစားအပြီးတွင် အဘ နောင်ပြောသည့် 'ရုပ်ပျိုဆေး'ကို သတိရလိုက်ရာ အဘနောင်ထံ ချဉ်း ကပ်ပြီး ဆေးတောင်းလိုက်ရသည်။

"အေး ... အေး ... အဘ တောင် မေ့သွားတယ်ဟေ့။ ကိုရင် သတိပေးလို့သာပေါ့။ အဘရဲ့ ရုပ်ပျို ဆေးက ပုလင်းတို့၊ ဘူးတို့နဲ့ ထည့်ယူ သွားစရာ မလိုပါဘူး ကိုရင်ရဲ့။ ခေါင်း ထဲမှာသာ ထည့်ယူသွား"

"ဟုတ်ကဲ့"

"အဘကိုကြည့် ... ပျိုနုမနေ ဘူးလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ... အသက်နှစ်စာရင် နုနေပါတယ် အဘ"

"ရုပ်ပျိုဆေးသတ္တိပေါ့ကွာ။ အဘရဲ့ ရုပ်ပျိုဆေးက ပိုက်ဆံလည်း မကုန်ဘူး။ ဆေးဖော်ဖို့ ပစ္စည်းရှာရာတဲ့ ဒုက္ခလည်း မရှိဘူး။ ဆေးဖော်စရာ လည်း မလိုဘူး ကိုရင်ရဲ့"

"ဒါဆို သိပ်ကောင်းတာပေါ့ အဘရဲ့"

"မှတ်ထားပေါ့ကွာ"

"အစား မကြူးနဲ့"

"အအိပ် မကြူးနဲ့"

"ကာမဂုဏ် မကြူးနဲ့"

"သေရည်ကို လုံးဝရှောင်။ အဲဒါ ရုပ်ပျိုဆေးပဲ ကိုရင်ရဲ့ မလွယ်လား"

"လွယ်သားပဲ အဘရဲ့"

"အချုပ်ကတော့ သေရည်ပဲ ကို ရင်ရဲ့။ သေရည်သောက်ပြီးရင် အစား ကြူးတတ်တယ်၊ ကာမဂုဏ် ကြူး တတ်တယ်"

"ဟုတ်ကဲ့ အဘ။ ကျွန်တော် တော့ အဘရဲ့ ရုပ်ပျိုဆေးကို အတော် သဘောကျသွားပါပြီ အဘ။ လိုက် လည်း လိုက်နာပါမယ်"

"အေး ... အညောင်းပြေဆေး ကတော့ အမြဲလှုပ်ရှားနေ။ ဒါပဲ"

"ကျွန်တော်တို့ အလုပ်ကတော့ ငြိမ်ကိုမနေရတာ အဘ"

"အဘပြောတာက အသက် ကြီးလေ လှုပ်လှုပ်ရှားရှားရှိဖို့ လိုလေ ပဲကွ။ အဲဒါလေးတော့ သတိထား ဟေ့။ ကဲ ... ဒီနေ့တော့ စောစော အိပ်ကြ။ နောက်နေ့ ခရီးဆက်ရဦးမှာ" နောက်တစ်နေ့ နေ့လယ်တွင် မြစ်ကြီးနားအဆန်ရထားကို ဆက်စီး၍ မေခနှင့် မေလိခ ခရီးကို ဆက်ခဲ့ကြ၏။

ဟိုပင်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့လေပြီ။ ရှေ့ မှာ မြစ်ကြီးနား။

တောတန်းပြာကြီးများမှာ နီး လာလိုက်၊ ဝေးသွားလိုက်နှင့် မြစ်ကြီး နားရောက်သည်အထိ တောတန်းနှင့် ရထားမှာ မျဉ်းပြိုင်သဖွယ် ဖြစ်ရှိနေ သည်။ မြစ်ကြီးနား ဘူတာသို့ ရထား ဝင်ချိန်မှာ မှောင်ရီပျိုးစ ညပိုင်းကာလ။ မြစ်ကြီးနား အအေးက သူတို့ကို

ဆီးကြိုလိုက်သည်။

"အေးလိုက်တာ အသည်းကို ခိုက် သွားတာပဲ" ဆိုသော ပမာစကား ကို ကိုယ်တွေ့ခံစားလိုက်ရပြီ။

ထူထဲသော ဂွမ်းကပ်ကြီးများ ကိုယ်ပေါ်တွင် ပုံပုံကြီး ဝတ်ဆင်နေ သော်လည်း အသားဆိုင်များမှာ ထိ၍ ထိမှန်းမသိအောင် ထုံထုံထိုင်းထိုင်း ဖြစ်နေသည်။

မြစ်ဆုံသို့သွားသည့် လမ်းခရီး မှာ ပို၍ဆိုးသည်။

အကာမဲ့သော ဂျစ်ကားလေး အတွင်းသို့ ပရမ်းပတာ တိုးဝင်လာ သော လေအရှိန်ကြောင့် လမ်းတစ် လျှောက် ရှုခင်းများကိုကြည့်ရန် မျက် လုံးကို ရဲရဲမဖွင့်ရဲအောင် ရှိနေသည်။

နှင်းမှုန်ဖြန်းထားသည့် တောင် တန်းကြီးများ၊ အကွေ့အကောက် အတက်အဆင်း ရောပြွမ်းနေသော လမ်းကြောင်းပေါ်မှာ သဘာဝ ပအိုနီ ပိုင်ရှင်လေးများ၏ လုပ်ငန်းခွင်သို့အဝင် လှုပ်ရှားဟန်များမှာ တစ်မျိုးတစ်ဘာ သာ ကြည့်ကောင်းနေ၏။

မြစ်ဆုံနှင့်နီးလာလေ အအေးမှာ ပို၍လွန်ကဲလာလေ။

ကုန်းမော့မော့ပေါ်ရှိ တစ်ထပ် အဆောက်အဦကလေးမှာ မြစ်ဆုံ၏ အလှကို ရှာဖွေရန် လာကြသူများ နား နေရန် ဖြစ်သော်လည်း ပြုပြင်မှု မရှိ သည် ထင်ပ။ ညစ်ပတ်ပေရေနေ သည်။ မြစ်ဆုံ၏အလှအပနှင့် မလိုက် ဖက်ပါလေ။

ကားပေါ်မှဆင်းပြီး ကုန်းမြေထဲ ဆင်းလိုက်သည်နှင့် မြစ်ဆုံ၏ တင့် မော့ဖွယ်ရာအလှကို ဘွားခနဲ ထွေ လိုက်ရ၏။

လွန်လွန်ကဲကဲ လှလွန်းသော သဘာဝ၏ အလှမှာ ကိုသန့်ဇင်နှင့် အေးတို့ကို လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်း ညှို့ ယူဖမ်းစားလိုက်၏။

ဖွေးဖွေးအိအိ ဝှမ်းပုံကြီး ခင်း ထားဘိသို့ နှင်းငွေ့များ ညှို့ရစ်ထား သည့် ရေ ပြင်၏ အစပ်နှင့် ထိတွေ့ လိုက်သောအခါ စိမ့်ခနဲအေး၍ သိမ့် ခနဲ တုန်သွားရ၏။

နိုင်ဂရားရေတံခွန်၏ အလှကို အနောက်တိုင်းအလှဟု ဆိုလျှင် မြစ် ဆုံကို အရှေ့တိုင်း၏အလှဟု တင်စား ရပေလိမ့်မည်သာ။

စက်စက်ယိုအောင် လှသော အလှကို စိတ်ရှိုလက်ရှိ ယစ်မူးခွင့် မရ ခဲ့ပေ။ ကြာရှည်နေရန် မသင့်သော အခြေအနေကြောင့် မြစ်ဆုံရေ ကဗျာ ကသီချိုးပြီး တည်းခိုရန် မြစ်ကြီးနား မြေသို့ ပြန်လှည့်ခဲ့ရ၏။ မြစ်ဆုံ၏ နံနက်ခင်းအလှကို ရိပ်ခနဲကြည့်ပြီး ဆည်းဆာရစ်သိုင်းသည် မြစ်ဆုံ၏ အလှကို မမြင်ခဲ့ရသဖြင့် အေးမှာ အား မလိုအားမရ ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ မြစ်ကြီး နားတွင် တစ်ရက်သာ နေရသော် လည်း ခရီးပန်းလာသည့်ဒဏ်ကြောင့် အလည်အပတ် မထွက်ဖြစ်ခဲ့။ မနက် ပိုင်း မြစ်ကြီးနားဈေးကိုပတ်ပြီး နာမည် ကြီးလှသော ကချင်လုံချည်ရက်သည့် ရက်ကန်းစင်တချို့ကို သွားကြည့်ပြီး အနားယူနေခဲ့ကြ၏။

မနက်ဖြန် မန္တလေးသို့ ပြန်ရ မည်။

အုတ်ရိုးကြီးနှင့် ဝေးကွာခဲ့သည် မှာ တစ်ပတ်နီးပါး ရှိခဲ့ချေပြီ။ အုတ်ရိုး ကြီးနှင့် ပြန်တွေ့ရတော့မည် ဖြစ် သလို စိန်မျက်ခုံးတင်တင်နှင့်လည်း

ပြန်လည်ဆုံဆည်းရဦးမည် ဖြစ်ပေ သည်။

မြစ်ကြီးနားမြို့မနီးထဝင် ဘူတာ သို့ ဆင်းခဲ့ကြရ၏။ အေးသောအရပ် တွင် စောစောနိုးထလေ့ မရှိကြပေ။ သူတို့ဆီက ဈေးဆိုင်များမှာ နေထွက် တစ်ပြုကျမှ ဖွင့်လေ့ရှိကြသည်။ မြစ် ကြီးနားရထားကြီး ထွက်ခွာသော အချိန်တွင်မူ မြစ်ကြီးနားမှာ နိုးထစ ပြုလာသည်။ အခန်းစီးဖော် နှစ် ယောက်မှာ ဦးလေးအရွယ် ယောက်ျား ကြီးနှစ်ယောက်သာ ဖြစ်သဖြင့် အေး တို့နှစ်ယောက်မှာ ကိုယ့်ဟာကိုယ် စကားပြောကြရင်း ခရီးဆက်ရမည်သို့ ရှိခဲ့သော်လည်း မရမ်းဘူတာ လွန်လာ သည်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ ပြောနေ သည့် အကြောင်းအရာများမှာ သူတို့ အတွက် စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်လာ သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်စလုံး နားစိုက် လိုက်မိကြ၏။

ပထမပိုင်း ပြောနေသည်များ ကို နားမစိုက်မိ။ စိတ်ဝင်စားစရာ အကြောင်းပါလာသဖြင့် နားစိုက်လိုက် မိသည်။ ပြောနေသည့်အကြောင်းမှာ လူတိုင်းစိတ်ဝင်စားတတ်သည့် ဗေဒင် လက္ခဏာအကြောင်း။

“ဒီတစ်ခေါက်တော့ ကိုကြီး သော်လည်း အချိန်ရသားပဲဟာ။ လိုက်ကြည့်စေချင်တယ်”

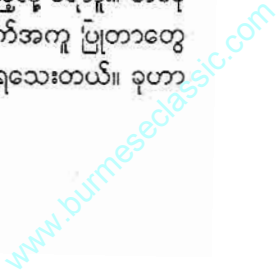
“မင်းမလည်း ဒါတွေနဲ့ပဲ အချိန် ကုန်၊ ငွေကုန်၊ လူပန်းဖြစ်နေတုန်းပဲ ကိုး”

“မှန်လွန်းအားကြီးလို့ပါ ကိုကြီး သော်ရဲ့။ ဟောလိုက်တာများ ဒက်ခနဲ ဒက်ခနဲပဲ”

“နေပါဦး။ ခု မင်းနဲ့ မင်းမိသားစု ထမင်းစားနေကြတာ ဗေဒင်ကဟော လို့လား။ မင်းဟာမင်း အလုပ်လုပ်လို့ စားနေရတာလား”

“အကောင်းနဲ့အညံ့ သိထား တော့ လုပ်ငန်းလုပ်တဲ့နေရာမှာ ဆင် ခြင်နိုင်တာပေါ့ ကိုကြီးဘသော်ရဲ့”

“ကိုယ့်ခေါင်းနဲ့ လုပ်တဲ့အလုပ် ကို အငှားခေါင်း မငှားချင်စမ်းပါနဲ့ တင်ဦးရ။ ကမ္ဘာမှာ စီးပွားရေးအောင် မြင်နေတဲ့ သူဌေးကြီးတွေအားလုံး ကိုင်ရှိရဲ့ခေါင်းနဲ့ လုပ်တာ မဟုတ်ပါ ဘူးကွ။ သူတို့ခေါင်းနဲ့ သူတို့အစွမ်း အစနဲ့သူတို့ ကြိုးစားမှုနဲ့ အလုပ်လုပ် ရင်း ကြီးပွားလာကြတာတွေပါ။ ငါက ဒီပညာကို အထင်သေးလို့ ပြောတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း လောက်တတ်ပြီး ညစားဖြန်းသန်းနေ ကြလို့ ပြောတာ။ ဆိုပါတော့ကွ။ ဗေဒင်အစ နက္ခတ်ကလို့ အဆိုရှိတယ် ကွ။ တကယ်ပြောကြစတမ်းဆိုရင် နက္ခတ်ပိုင်မှ ဗေဒင်နိုင်တာဟေ့။ ထား ဦးကွ။ ဆန်းကျမ်းနိုင်တဲ့ ဗေဒင်ဆရာ ဘယ်နှစ်ယောက်ရှိသလဲ။ နည်းနည်းပဲ ရှိလိမ့်မယ်။ ထူလဒဿ၊ အန္တရဒဿ၊ ဝိသောတ္တရိဒဿကို စိတ်ခွဲပြီး ဟော တာမျိုးတောင် ပျောက်လုခမန်းရှိနေ ပြီ။ ဆန်းကျမ်းကိုလည်း နိုင်မယ်၊ ဒဿစိတ်တာလဲ ပိုင်တယ်ဆိုရင် တောင် အပေါင်းအနုတ်၊ အမြောက် အစား ဂဏန်းတစ်လုံးလွဲတာနဲ့ ပဝေ သဏီ လွဲရောကွ။ ရာသီစက်၊ နဝင်း စက်၊ ဘာဝစက်တွေကို ကြည့်တဲ့ နေရာမှာ ခွဲပြီးကြည့်လို့ မရဘူး။ တစ်ခု နဲ့တစ်ခု အထောက်အကူ ပြုတာတွေ ကို နက္ခတ်နဲ့ယှဉ်ရသေးတယ်။ ခုဟာ

တွေက လူပြိန်းကြိုက်၊ လက်ရိုးနည်း
တွေနဲ့ ဟောနေတာ။ ဒါကြောင့် တစ်
ထိုင်တည်းနဲ့ အဟောသွက်နေတာ
ပေါ့။ ပညာပိုင်းအရသာ ဟောကြရင်
လူတစ်ယောက်အတွက် ဟောစာ
တမ်းထွက်ဖို့ဟာ 'ခုနစ်ရက် အနည်း
ဆုံးကြာတယ်။ အဲဒါတောင်မှ အကြမ်း
ဖျင်းပဲရှိမယ်"

"ကိုကြီးသော် ပြောသလိုသာ
ဆိုရင် ဗေဒင်ဆရာတွေ ထမင်းစားဖို့
တောင် အခက်ပေါ့"

"ဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့ကွ။
ဂဏန်းဆယ်လုံးလောက်ခြစ်ပြီး ဟော
နေတာတွေ များနေပါတယ်လို့"

*****

လက္ခဏာဆိုတာ
မွေးကတည်းက
လက်ဝါးပြင်ပေါ်ပါလာတတ်တဲ့
အရေးအကြောင်းတွေဆိုတာ
မှန်တယ်။ ဒါပေမယ့်
အဲဒီအရေးအကြောင်းတွေကို
ချက်ချင်းကြည့်ပြီး
ဟောလို့ရတာမဟုတ်ဘူးကွ။
အကြောင်းကြီးလေးကြောင်း
လောက်ကိုကြည့်ပြီး
ဟောလို့ကတော့
သွက်သွက်ကိုခါရောပဲမှတ်။

"ဒါဖြင့် ကိုကြီးသော်ရယ်...
လက္ခဏာကိုတော့ကော"

"ပိုဆိုးသေးတာပေါ့ကွ...။
လက္ခဏာဆိုတာ မွေးကတည်းက
လက်ဝါးပြင်ပေါ်ပါလာတတ်တဲ့ အရေး
အကြောင်းတွေဆိုတာ မှန်တယ်။
ဒါပေမယ့် အဲဒီ အရေးအကြောင်းတွေ
ကို ချက်ချင်းကြည့်ပြီး ဟောလို့ရတာ
မဟုတ်ဘူးကွ။ အကြောင်းကြီး လေး
ကြောင်းလောက်ကိုကြည့်ပြီး ဟောလို့
ကတော့ သွက်သွက်ကိုခါရောပဲမှတ်။
မင်းရဲ့လက်ဝါးပြင်တစ်ခုတည်း ကောင်း
နေရုံနဲ့ ကောင်းတယ်လို့ ဟောလို့ရ
တာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းကို ထောက်ကူ
နေတဲ့ အထောက်အကူတွေနဲ့ ကင်း
လွတ်ပြီး ဟောလို့ရတာ မဟုတ်ဘူး
ကွ။ ကဲ... ငါပေးမယ်။ မင်းဟာမင်း
လူဖြစ်လာတာလား၊ မင်းရဲ့ မိဘ
ကြောင့် လူဖြစ်လာတာလား။ မင်းရဲ့
လက္ခဏာကိုကြည့်ရင် အထောက်
အကူဖြစ်တဲ့ မင်းမိဘရဲ့ လက္ခဏာကို
ပါ ကြည့်ရလိမ့်မယ်။ အထောက်အပံ့
ဖြစ်စေတဲ့ သားသမီးတွေရဲ့ လက္ခဏာ
နဲ့ပါ ယှဉ်ကုဦးမယ်။ အကြမ်းဖျင်းဟော
ရင်တော့ ဒါတွေ မလိုဘူးပေါ့ကွ။
ဘာခါးပတ်၊ ညာခါးပတ်၊ ဘာကြက်
ခြေ၊ ညာကြက်ခြေဆိုတာနဲ့ပဲ အဟော
ထုတ်ရမှာ။ ထားဦး။ လက္ခဏာကြည့်ရုံ
နဲ့ လုံလောက်သလားတဲ့။ မြေခတော
ဆိုတာ ရှိပြန်ရော။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့
ခြေတော်ရာမှာ စက်လက္ခဏာတွေ
ပါတယ်ဆိုတာ အကြောင်းမှဲ့မှဲ့ မဟုတ်
ပဲကွ။ စဉ်းစားကြည့်ပေါ့။ မင်း ခြေဖဝါး
ကို မင်းပြန်ကြည့်။ အရေးအကြောင်း
တွေ မပါဘူးလား။ လက်က အရေး
အကြောင်းကို ကြည့်ဟောရင် ခြေ

ထောက်က အရေးအကြောင်းကို ဖယ်
ထားလို့ ဖြစ်ပါ့မလား။ ခုမင်းတို့
လက္ခဏာကြည့်တဲ့အခါ လက်ဝါးပြင်
ကိုပဲကြည့်ပြီး ဟောတာ မဟုတ်လား"

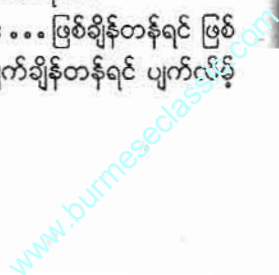
"ဟုတ်ပါတယ်"

"လက်ဝါးအနေအထားနဲ့ လက်
ဝါးပေါ်က အရေးအကြောင်းတွေကို
ကြည့်ပြီး ဟောတာနော်"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"လက်ခုံပေါ်ကဗွေတွေ၊ အရေး
အကြောင်းတွေကကော လက်ဝါးနဲ့
လက်ခုံဆိုတာ တစ်သားတည်း။ တစ်
ပြင်တည်းကွ။ ကဲ... ဒါထားဦး။
အောင်မြင်ခြင်...လမ်းကြောင်း မိုးထိုးပြီး
ထီးရိုးအညွန့်ကြီး ကောင်းကင်ကိုတက်
နေပါစေ။ အကြောင်းတရား၊ အကျိုး
တရားက ရှိသေးတယ်။ လက်ဝါးပြင်
ကြီးကောင်းပြီး ထီးထမ်းလမ်းလျှောက်
နေတဲ့ လူတွေ အနတ္တကမ။ မဂ္ဂဇင်းတို့
ဘာတို့မှာ အဟောပြတဲ့ လက်ဝါးပြင်
ကြီး တွေတွေမှာပေါ့။ ဒါက အောင်
မြင်သူတွေရဲ့ လက်ဝါးကိုကြည့်ပြီး
ဘယ်လို ဘယ်ညာနဲ့ ဟောကြားတာ
ကိုး။ သူတို့လိုပဲ အောင်မြင်ခြင်း လမ်း
ကြောင်းတွေပါတဲ့ လမ်းပေါ်ကလူတွေ
ရဲ့ လက္ခဏာကို ဘယ်သူက ကြည့်
ဟောဖူးလို့လဲ။ ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာ
အိပ်နေရတဲ့ လက်ဝါးပြင်တွေကို
ကြည့်ကြည့်စမ်းပါလား။ ဘယ်လို
အဟောထုတ်ကြမလဲ။ အဲဒီတော့ ဒါ
တွေနောက်ကို ပိုက်ဆံကုန်ခံပြီး လိုက်
မနေနဲ့။ ကိုယ့်ဟာကိုယ်ကြိုးစား။
ကိုယ်ကြိုးစားသလောက် ထိုက်သင့်တဲ့
အကျိုးကို ခံစားရမယ်"

"အေး... ဖြစ်ချိန်တန်ရင် ဖြစ်
လိမ့်မယ်။ ပျက်ချိန်တန်ရင် ပျက်လိမ့်

မယ်။ ဟိုမေး ဒီစမ်း လုပ်နေတာဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို မယုံလို့ဘဲ။ ကိုယ့်ကိုယ် ကိုယ့်ကြည့်ရင် ဘယ်သူ့မေးနေရဦး မလဲ။ ကိုယ်လုပ်တာ ကိုယ်အသိဆုံး။ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်အသိဆုံး”

“ကိုကြီးသော်က ရုပ်ဝါဒသမား ပဲကိုး”

“ငါက ရုပ်ဝါးသမား မဟုတ်ဘူး ကွ။ ယထာဘူတသမား။ အရှိကို အရှိ အတိုင်းပဲ မြင်တယ်။ ပစ္စုပ္ပန်သမားပဲ။ နောက်ဖြစ်မှာ လာမပြောနဲ့။ ကောင်း ရင် ကောင်းသလိုပဲ။ မကောင်းရင် မကောင်းသလိုပဲ”

“ကျွန်တော့်ဆရာက ရိုးရိုး လက္ခဏာပေဒင်မဟုတ်ဘူး။ သမထ ပါတာ”

“ဟား...ဟား...ဟား... ဟား... အဲဒါဆို နှစ်ဆယ်ရာစုနှစ် အင်တာနေရှင်နယ်(လ်) လိမ်နည်းပဲ ကွ။ အိန္ဒိယက ရသေ့ကြီး မဟာရီရို တို့၊ ဆိုင်းဘာဘာတို့၊ တိဘက်က ယောတဆန်ရမ်းပ၊ အမေရိကန်က ဂျိမ်းဒစ်ကဆင်၊ ဆိုင်ဘယ်(ယ်)ပီ(က)၊ နယ်သာလင်က ဗီဘာမားကို(စ်) ဘူလ်ဂေးရီးယားက ဗင်လာဒီဗီစာရီ ဘာ၊ အင်္ဂလန်က အာသာဖွိဒ် ဂျိမ်း(စ်) ပစ်(က) စသူတွေဟာ နှစ်ဆယ်ရာစု သမထပညာရှင်တွေပေါ့ကွာ။ တန် တော့ မင်းဆရာလည်း အဲဒီစာရင်းထဲ ပါလိမ့်မယ်ထင်တယ်”

“ကျွန်တော့်ဆရာနဲ့ ကိုကြီး ဘသော်ကို တွေ့ပေးချင်တာ”

“တွေ့ရင် ကျွတ်သွားမှာပေါ့ကွ။ ဟဲ...ဟဲ...ဒီက တူတော်မောင် တို့တောင် အတော်စိတ်ဝင်စားနေပြီ ထင်သေး။ ဦးက ဦးအယူအဆ ပြော

တာနော်။ အဟုတ်ကြီးလည်း မထင်နဲ့။ လောကကြီးမှာ ကိုယ်ကြိုက်တာ ကိုယ်လုပ်ရတာ စိတ်အေးချမ်းသာဆုံး ပဲ တူမောင်ရဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့... အန်ကယ်။ ကျွန် တော်တို့လည်း ဗဟုသုတ ရပါတယ်”

“ဦးနဲ့သူနဲ့ တွေ့ရင်တော့ ငြင်း ကြခုံကြပဲကွ။ ခရီးသွားရင် အပျင်းပြေ တာပေါ့ကွာ”

“အန်ကယ်လည်း လက္ခဏာ တွေ ဘာတွေ တော်တော်တတ်မှာပဲ နော်”

ဟု အေးက ဝင်ထောက်လိုက်၏။

“ဟိုး...ဟိုး... အန်ကယ် ဘာမှ မတတ်ဘူး။ အခုပြောတာက အန်ကယ်အတွေးအခေါ်ကို ပြောတာ ပါ တူမကြီးရဲ့”

စကားကောင်းနေစဉ် ဟိုပင်ဘူ တာသို့အဝင် တံတားကြီးကို ကျော် ဖြတ်လိုက်သည်ကြောင့် စကားပြတ် သွားရသည်။

ဟိုပင်ဘူတာတွင် အဘနောင် တို့ အိမ်သားများ စောင့်နေကြမည် ဖြစ်သောကြောင့်။

ခြင်းကြီး၊ ခြင်းငယ်နှင့် လက် ဆောင်ပစ္စည်းများမှာ မနည်း။ ထောင် မှူးကြီး ကတော်နှင့် သူတို့အတွက်ပါ ပါးလိုက်မည့် လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ သာမက မနက်စာ ထမင်းများကိုပါ အဆင်သင့် ထုပ်ယူလိုက်ကြသည်။ အားနာရပြီကော။ မြစ်ကြီးနားက ဝယ် လာသည့် အဘနောင်ကို ကန်တော့ဖို့ လုံချည်လက်ဆောင်ကို ပြန်ကမ်းလိုက် ရသည်။ ရထားကြီး၏ ဥဩသံနှင့် အတူ အပြန်အလှန် ဝေ့ယမ်းနေသော လက် ကလေးများမှာ တော်တော်နှင့်

ရပ်တန့်မသွားပေ။

ဆည်းဆာရိပ် ဖြာဆင်းနေသော သဲလမ်းပေါ် လျှောက်ခဲ့ရသည်ကို ပြန် လည်လွမ်းတရမိ၏။ ပြာပြာနွဲ့ရီ လှဒေ ဝိတို့အဖွဲ့ အဘယ်ဘုရားပွဲသို့ ခရီး ဆက်ကြပါလိမ့်ဆိုသည့် အတွေးစဉ်မှာ လည်း ကိုသန့်ဇင်ခေါင်းထဲသို့ တိုးဝင် လာသည်။

လက္ခဏာကြည့်ရင် ခြေကွဏာ ပါ ကြည့်ရမည်ဆိုသော နာမည်မသိ လိုက်ရသည့် ဦးလေးကြီးနှစ်ယောက် မှာ ခင်မင်ရင်းနှီးသည့် အပြုံးကို ဖော် ညွှန်းလျက် မိုးညှင်းဘူတာတွင် ဆင်း သွားကြသည်။ မိုးညှင်းဘူတာမှအထွက် တွင် ရထားကြီးမှာ မြစ်ကြီးနားမှ ထွက်လာစလောက် အရှိန်မမြန်တော့ ပေ။ ကျောက်ခဲ၊ ကျောက်တုံးများ တနင့်တဖိုးပါသောကြောင့်ဟု ထင်ရ ၏။ ကျောက်စိမ်းနယ်မြေကို ဖြတ် သန်းခဲ့ပြီကိုး။

ဆည်းဆာရိပ်ကျနေသော မဲဇာ မှာ ညှို့မှိုင်းနေသည်။

မိုးမြင့်သီခေါင် မဲဇာချောင်က တစ်တောင်လုံးမှိုင်း ဆိုသည့်အတိုင်း မှိုင်းမှိုင်းညှို့ညှို့ မဲဇာတောင်ကို ဖြတ် သန်းခဲ့ရ၏။

ရွှေနန်းရွှေဘုံ၊ အလုံးစုံကို အာရုံ မျက်မြင်၊ ဖူးမြော်ချင်၍၊ သည်တွင်ရွှေ မြို့၊ သည်သို့စေတီ၊ သည်ဆီရွှေနန်း၊ ဖြောင့်တန်းတော့မည်၊ စိတ်ကရည် သည်ဟု လက်ဝဲသုန္ဒရအမတ်ကြီး မျှော်ရည်တမ်းတခဲ့သည့် ရွှေဘိုမှာမူ အသွားတုန်းကလည်း အမှောင်ထဲမှာ။ အပြန်ကျတော့လည်း အမှောင်ထဲမှာမို့ ကုန်းမော့မော့၌ ဘိုးတော်ကောင်းမှု တည်ထားပြုသည့် စေတီကြီးကိုမူ

လှမ်း၍မဖူးမြော်ခဲ့ရပေ။ ထားဘိတော့။
ရတနာသီခံရွှေတို့မှာ မန္တလေး
နှင့်မဝေးသဖြင့် အခွင့်အလှည့်ကြိုလျှင်
တစ်ခါတစ်ခေါက်တော့ ရောက်အောင်
လာမည်ဟု တေးထားလိုက်ရသည်။
စစ်ကိုင်းကိုဖြတ်၍ မန္တလေးသို့ ဝင်
သည့်အချိန်မှာ နေခြည်ဖြာဝေအေးချိန်
ပါတည်း။

xxx xxx xxx

(၆)

ထောင်အုတ်ရိုးကြီးက သူတို့ကို
ဆီးကြိုနေသည်။
ဆယ်ရက်နီးပါး အုတ်ရိုးကြီးနှင့်
ကင်းလွတ်ပြီး စိတ်လွတ်ကိုယ်လွတ်
နေခဲ့ရသည်မှာ အုတ်ရိုးကြီးကို ပြန်
တွေ့လိုက်ရသောအခါ စိတ်ထဲမှာ
တစ်မျိုးကြီး။ ရင်ထဲမှာ လှုပ်ခတ်သွား
ရသည်။ နက်ဖြန်မနက်မှာ အုတ်ရိုး
ကြီးထဲကို ပြန်ဝင်ရတော့မည်။ တံခါး
အထပ်ထပ်ကို ဖွင့်လိုက်၊ ပိတ်လိုက်
လုပ်နေသော ထောင်ထဲကို ပြန်ဝင်ရ
တော့မည်ကို စိုးရွံ့မိသလို ရှိနေသည်။

*****

ကိုသန့်ဇင်က အာပေါက်လုမတတ်
နားချခဲ့သော်လည်း အရာမထင်ခဲ့ပေ။ ထိုနေ့က
ရုံးအချုပ်မှ ထွက်ပြေးသွားသဖြင့် ကိုသန့်ဇင်မှာ
တာဝန်မရှိသော်လည်း ကျားကြီးတစ်ယောက်
ဘယ်လိုအဖြစ်ဆိုးနှင့် တိုးတော့မည်ကို
သိနေသည့်အလျောက် အနိဋ္ဌာရုံ
သတင်းကြားရမည့်နေ့ကို စောင့်မျှော်နေမိ၏။

ကိုယ်ရွေးခဲ့သည့် အလုပ်မို့ တခက်
ပဟာန် ဖြစ်ပေါ်လာသော စိုးရွံ့စိတ်ကို
တစ်ခဏချင်း ဖြေဖျောက်လိုက်ရသည်။
လူ့သဘော သဘာဝအရ ဖြစ်
တတ်သည့် သဘောမျှသာ။

ထောင်ထဲပြန်ဝင်ပြီး ကိုယ့်လူ
တွေနှင့် ကိုယ်ပြန်တွေ့လိုက်ရတော့
လည်း ပျော်လာသည်။ ဆီဆမ်းထား
သည့် လုံးတီးချိုး၏ အရသာ၊ ကြက်
သွန်ဥကြီး အကွင်းလိုက်လှီးပြီး ဆီဆမ်း
ထားသည့် ပဲကတ္တီပါပြုတ် အရသာ
တို့မှာ လျှာပေါ်တွင်ပြန်ထင်လာသည်။
ထောင်မှူးလေး တစ်ယောက်
က လိပ်စာတစ်ခု ပေးလာ၏။
စိန်မျက်ခုံးတင်တင်တို့ အာမခံ
ရသွားကြပြီ။ သူတို့ မန္တလေးတွင်
တည်းခိုမည့်လိပ်စာကို ပေးသွားခြင်း
ဖြစ်၏။

အချုပ်ဆောင်ကိုင်ပြီး နှစ်ရက်
မြောက်နေ့တွင် ကျားကြီးကျော်ညွန့်တို့
လူစု ထောင်ထဲရောက်လာသည်။
ကျားကြီးကျော်ညွန့်မှာ နာမည်ကြီးစ
ပြုနေသည့် လူဆိုးခေါင်းဆောင်။ လူပုံ

က အေးနွဲ့သလောက် စိတ်ကြမ်း
သည်။ မာသည်။ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းကို
ခုံမင်သည်။ သူ့ကိုယ်သူလည်း အလွန်
အထင်ကြီးသည်။

“ကျားကြီးတို့ နောက်တစ်ခါ
များ ထောင်ထဲရောက်တယ်လို့ ဘယ်
တော့မှ မကြားမရှိစေဘူး”ဟု ကြား
ဝါးပြီး အပြောကြီးခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပေ
သည်။

ပထမ ကိုသန့်ဇင်ကိုပင် မထိ
တထိ လုပ်ကြည့်သေးသည်။ ခံတန်
တန် အမူအရာ ပြခဲ့သေးသည်။

ကိုသန့်ဇင်က ကျားကြီးကိုခေါ်
ပြီး သူ့စားပွဲရှေ့မှာ ပုံစံထိုင်ခိုင်းထားပြီး
ပြုံးပြုံးကြီး စိုက်ကြည့်နေခဲ့သည်။
စကား တစ်လုံးမှမပြော။ သူ့လုပ်စရာရှိ
သည့် အလုပ်များကို လုပ်နေသည်မှာ
တစ်နာရီနီးပါး ရှိပြီ။ ပြီးဟော့မှ အလုပ်
ကို ခဏရပ်ပြီး ကျားကြီးနှင့် စကား
ပြောခဲ့သည်။

“ကျားကြီး”
“ခင်ဗျာ”

“လောကမှာ အခက်ဆုံးအလုပ်
နဲ့ အလွယ်ဆုံးအလုပ်က ဘာလဲဆို
တာ သိလား”

ကိုသန့်ဇင်၏ လေသံမှာ ဖော့
ပျော့ နွဲ့နွဲ့။

“ကျွန်တော် မသိဘူး”
ကျားကြီး၏လေသံမှာ မာဆထံ
ဆတ်။

“မင်းမှတ်ချင်မှတ် မမှတ်ချင်
ငါပြောမယ်။ မင်းကို တုတ်နဲ့ပြောရင်
လွယ်လွယ်လေး။ ဒါပေမယ့် ငါ
တုတ်ထက် ပါးစပ်ဝါသနာပါတယ်တာ
ဒါကြောင့် မင်းကို ပါးစပ်နဲ့ ပထမပြော
မယ်။ လောကမှာ လူကောင်းထက်

ယောက်ဖြစ်ဖို့ထက် လူတော်တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့၊ လူလိမ္မာတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့က အခက်ဆုံးပဲကွ။ လူရှေ့တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့၊ လူမိုက်တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့က အလွယ်ဆုံးပဲကွ။ လူချစ်လူခင်များဖို့ လုပ်ရတာခက်ပေမယ့် လူသောက်မြင်ကတ်အောင် လုပ်ဖို့က သိပ်လွယ်တယ်ကွ”

ကျားကြီးက ခေါင်းခါပြန်သည်။
“မင်းပါးစပ်က ကိုယ့်ဟာကိုယ် မဖွင့်တတ်ဘူးလား။ သူများဖွင့်ပေးမှ ပွင့်တတ်သလား”

“မဟုတ်ပါဘူးဆရာ။ ကျွန်တော် အမှတ်တမဲ့ ဖြစ်သွားလို့ပါ”

“ငါကတော့ တစ်မျိုးကွ။ တုတ်ပြုပြီး မခြောက်တတ်ဘူး။ လူကို လူလိုသဘောထားပြီး ဆက်ဆံလို့မှ မတုံ့ပြန်တတ်ရင်တော့ အရိုးကွဲအောင် ရိုက်တတ်တယ်”

“ကျွန်ထော် ဆရာကို လေးစားပါတယ်”

“ငါ့ကိုလေးစားတာထက် ထောင်စည်းကမ်းကို လေးစားပါ။ မင်းတို့အပြင်မှာ ဘယ်လောက်မိုက်မိုက်ထောင်ထဲရောက်ရင် လိမ္မာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ကျွန်တော်”

“အေး ... သွားတော့”

ကျားကြီးကျော်ညွန့်နှင့် တွေ့စက သည်သို့ကြလိုက်ရသည်။ အပြင်မှာ နာမည်ကြီးသော လူဆိုးကြီးများ ထောင်ထဲရောက်လာလျှင် သူတို့အထာကိုပြချင်ကြသည်။ မြွေဟောက်မှန်းသိအောင် ပါးပျဉ်းထောင်ချင်ကြသည်။

ကိုယ်ကလည်း ကိုယ့်အထာကို

ပြမှု၊ နှုတ်တစ်ရပ် သူတို့က ကြောသွားမည်။ အကြောတစ်ချက်ခံရင် စည်းကမ်းကို ထိန်းဖို့မလွယ်။

သူတို့က အမောက်ထောင်ပြရင် ကိုယ့်က အစွယ်ထုတ်ပြမှု။

တစ်ခုတော့ ရှိသည်။ ကိုသန့်ဇင်က တုတ်ချက်ကို အရင်ပြလေ့ မရှိ။ ပြဖို့လိုပြီဆိုရင် လက်မနှေးတတ်သလို ရိုက်ချက်ပြင်းသည်။ ခံရပြီဆိုရင် မသက်သာ။ နောက်ပိုင်းကျတော့ ကျားကြီးတစ်ယောက် ကိုသန့်ဇင်ကို တလေးတစား ဆက်ဆံခဲ့ရုံမက သူတို့နှစ်ယောက် တရင်းတနီး ရှိခဲ့ကြသည်။ သူတို့အကြောင်းများပြောပြရင်း စကားထဲက ဇာတိပြလာသည်။ ဒုစရိုက်လောကကို ခုံမင်လွန်းသည့် စရိုက်လက္ခဏာများကို သူ၏ နှုတ်ထွက်စကားများအရ သိခွင့်ရခဲ့သည်။ တူးတူးခါးခါး ထူးထူးခြားခြား မိုက်သွေးကြွယ်၍ အပြည့်အဝထင်နေသော ကျားကြီး၏ ဘဝဇာတ်သိမ်း မလှမပဖြစ်မည်ကို စိုးရိမ်မိသည့်အတိုင်း ဇာတ်သိမ်းကောင်းဖို့ လမ်းကြောင်းပြောင်းပေးရန် ကြိုးစားခဲ့၏။

သူလေ့လာမှတ်သားဖူးသမျှ ကမ္ဘာကျော်လူဆိုးကြီးများ ဖြစ်ကြသည့် ဒီလင်ဂျာ၊ အယ်(လ်)ကပုန်း၊ တောပုန်းကြီး ဂျီအာကွင်းမူရိတ၊ ဒီလင်ဂျာ နေရာကို ဆက်ခံခဲ့သည့် လူဆိုးကြီး နယ်(လ်)ဆင်တို့၏ ဘဝထုပွတ်နှင့် မလှမပသော ဇာတ်သိမ်းခန်းများကို ပြောပြ၍ နားသွင်းခဲ့၏။ ထိုသို့ပြောပြသည့်အခါ မျက်လုံးကလေးပေကလပ် ပေကလပ်လုပ်ပြီး နားထောင်တတ်သော ကျားကြီးကျော်ညွန့်မှ ခေါင်းလည်း မညိတ်တတ်။

ခေါင်းလည်းမခါတတ်။ အေးအေးသက်သာပင် နားထောင်နေတတ်သည်။ စိတ်ဝင်စားပုံတော့ မရ။ ဒါပေသိ ထောင်စည်းကမ်းကို ချိုးဖောက်မည့် ဟန်ပန်အမူအရာမျိုး မလုပ်တော့ဘဲ သေသေဝပ်ဝပ် နေထိုင်လာသည်။ ကျားကြီးနှင့်အတူ အဖမ်းခံရသည့် သူ့မိန်းမမှာ မိန်းမအချုပ်ထောင်တွင်းရှိနေသည်။ ကျားကြီး၏မိန်းမ မမြခင်မှာ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး မဟုတ်။ ကိုယ်လေးလက်ဝန်ကြီးနှင့်။ နေ့မွှေးမလား။ ညဉ့်မွှေးမလား အနေအထား။ ကိုသန့်ဇင်မှာ မိန်းမအချုပ်ဆောင်ကိုပါ ပူးတွဲကိုင်ရသဖြင့် မိန်းမဆောင်မှ ပြန်လာတိုင်း သူ့မိန်းမအခြေအနေကို မေးပြီး သူ့မိန်းမကို ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးဖို့ တိုးလျှိုးတောင်းပန်တတ်သည်။

ဆိုတော့ မဆိုး။ သားမယားသံယောဇဉ်လေးတော့ ရှိသား။

သားမယားသံယောဇဉ်နှင့် တွယ်တာမှုကို အကြောင်းပြ၍ ကိုသန့်ဇင်က ကျားကြီး စိတ်ထားပြောင်းအောင် ထပ်၍ကြိုးစားခဲ့၏။ ထောင်ထဲမှာ မွေးဖွားလာမည့် သားဖြစ်စေ၊ သမီးဖြစ်စေ၊ မွေးကတည်းက ထောင်ထဲမှာ နေရမည့် ကလေးငယ်၏ ဘဝဒုက္ခများကို ပြောပြသည့်အခါ ကျားကြီး၏မျက်နှာပေါ်မှာ သိသိသာသာ ညှိုးရိပ်ထင်သွားပြီး မျက်ရည်များပင် ရစ်ဝဲလာတတ်သည်။

သို့သော် သူ၏နှုတ်ဖျားမှ တုံ့ပြန်စကား ပွင့်မလာခဲ့ပေ။

ကျားကြီးတို့လို လူဆိုးကျော်များ ထောင်ထဲရောက်လာသည့်အခါ သူတို့၏ အရိပ်အခြည်ကို အခါမလပ် ကြည့်ရှုအကဲခတ်ဖို့မှာ အချုပ်ဆောင်ကိုင်ရ

သော ထောင်မှူးများအနေဖြင့် သဟို လွတ်၍ မရပေ။ သူတို့က အချိန်မရွေး ဒုက္ခပေးနိုင်သူများ ဖြစ်၏။ သူတို့ကို တစေ့တစောင်း အကဲခတ် ကြည့်ရှုနေ ရသည်။ ကျားကြီးက တစ်ယောက် တည်း သီးသန့်နေတတ်သည်။ အချိန် နှင့်အမျှ တုတ်ကလေးတစ်ချောင်းနှင့် ဖြစ်စေ၊ သစ်ကင်းခြောက်တစ်ခုနှင့်ဖြစ် စေ မြေကြီးပေါ် လျှောက်ခြစ်နေတတ် ၏။ တစ်စုံတစ်ခုကို လေးလေးနက် နက် တွေးတောနေသည့် အခိုက်အဆင် မှာ သူ၏မျက်နှာပေါ်မှာ ကဲကဲဝင့်ဝင့် ပေါ်လွင်လျက် ရှိချေ၏။ ကျားကြီး စိတ်ပြောင်းလဲသွားပြီလား။ သို့တည်း မဟုတ် တစ်စုံတစ်ခုသော မကောင်းမှု ကို ထပ်၍ကျူးလွန်ဖို့ ကြံစည်နေသည် လား ဆိုသည်ကိုမူ အကမ်းမမ်းရ မလွယ်ကူပေ။

ဒုစရိုက်လောကသမားများမှာ စရိုက်လေး အမျိုးမျိုးရှိကြသည်။ အပြင်မှာ လွန်လွန်ကဲကဲဆိုးပြီး လွန် လွန်ကဲကဲမိုက်သလောက် ထောင်ထဲ ရောက်သည့်အခါတွင် မခုတ်ဟတ်သည့် ကြောင်လို သေသေဝပ်ဝပ်ကလေး နေ တတ်သူ ရှိသလို၊ အချို့ကျတော့ သူ တို့အပြစ်ကို သူတို့ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ခံပြီး အပြင်ရောက်သည်နှင့် သူတို့လောက မှာ ပြန်လည်မွေ့လျော်ကြသည်။ တချို့ကတော့ မိုက်ပြစ်ကိုမြင်ပြီး ပြင် ကြသည်။ ထိုသူမျိုးကတော့ အတော် ကိုနည်းသည့် အရေအတွက်ဟု ဆိုရ ပေမည်။ တချို့ကျတော့ အချုပ်ထဲ၊ ထောင်ထဲရောက်ကတည်းက ဘယ် လိုပြေးရပါ့မလဲဟု ဆင်ကြံကြံပြီး အတွေးစဉ် ဝင်နေတတ်သည်။

ကျားကြီးကျော်ညွန့်ကိုတော့

နောက်ဆုံးအမျိုးအစားထဲ ထည့်ရ မည်။ အကြောင်းမှာ ရုံးထုတ်ထွက် သွားသောနေ့က လက်ထိတ်ကြီးတန်း လန်းနှင့် ထွက်ပြေးခဲ့သောကြောင့်ပါ တည်း။

ကိုသန့်ဇင်က အာပေါက်လု မတတ် နားချခဲ့သော်လည်း အရာမထင် ခဲ့ပေ။ ထိုနေ့က ရုံးအချုပ်မှ ထွက် ပြေးသွားသဖြင့် ကိုသန့်ဇင်မှာ တာဝန် မရှိသော်လည်း ကျားကြီးတစ်ယောက် ဘယ်လိုအဖြစ်ဆိုးနှင့် တိုးတော့မည် ကို သိနေသည့်အလျောက် အနိဋ္ဌာရုံ သတင်းကြားရမည့်နေ့ကို စောင့်မျှော် နေမိ၏။

တစ်နေ့မနက် မိန်းမအချုပ် ဆောင် ထောင်ကြပ်ဒေါ်တုတ် ပျာယိ ပျာယာနှင့် သတင်းပို့ရောက်လာသည်။

“ဆရာကြီး ... မမြခင်တော့ ငိုက်နာနေပြီ။ ကောင်မ မွေးလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ဆရာဝန်ကြီးကို အကြောင်း ကြားပေးပါဦး”

“စိုးရိမ်ရတဲ့ အခြေအနေများ ရှိသလား ဒေါ်တုတ်”

“အဲဒီလောက်အထိတော့ မဟုတ် ပါဘူး ဆရာကြီး။ ဟိုမှာလည်း ဒေါ်ပု တို့ ရှိပါတယ်။ လိုရမည်ရပါ”

“ဆရာဝန်ကို ချက်ချင်းအကြောင်း ကြားခိုင်းလိုက်မယ်။ ထောင်မှူးကြီးကို သတင်းပို့ပြီး ကျွန်တော်လည်း လိုက်ခဲ့ မယ်။ ဒေါ်တုတ် သွားနှင့်ပေတော့”

ဆရာဝန်ကြီးဆီကို ထောင်ကြပ် တစ်ယောက်လွှတ်ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် ထောင်မှူးကြီးထံ သတင်းပို့ခဲ့၏။ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမအချုပ် မိန်းမ ထောင်ကျများ ထောင်ထဲရောက်လာ သောအခါ တာဝန်ရှိသူများ အပိုင်းက

အထူးပင် ဂရုစိုက်ကြိုကြ၏။ ပစ်စလတ် ခတ် မထားကြ။ လျစ်လျူမရှုကြပေ။ သန္ဓေသား မမွေးဖွားမီလည်း ဂရုစိုက် ကြ၏။ မွေးဖွားပြီးလည်း ဂရုစိုက်ကြ ၏။ သူတို့ပြစ်မှု ကျူးလွန်လာသည်မှာ တစ်ပိုင်း။ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမသား ကို ကိုယ်ဝန်ဆောင်လို သဘောမူရ သည်မှာ တစ်ပိုင်း။ မွေးဖွားလာသော ကလေးကိုလည်း အထူးပင် ဂရုစိုက် ကြပေသည်။ ထောင်မှူးကြီးလည်း ချက်ချင်းပင် လိုက်လာသည်။ မိန်းမ မဆောင်သို့ ရောက်သွားသောအခါ ထောင်ဆရာဝန်ကြီး ရောက်နေပြီကို တွေ့လိုက်ရသည်။ မိန်းမဆောင်ကို ဝင်ကတည်းက ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် စကား ပြောနေသော ထောင်ဆရာဝန်ကြီးကို တွေ့လိုက်ရသမို့ အခြေအနေကောင်း သည်ဟု ခန့်မှန်းလိုက်ရ၏။

မြခင်မှာ ကလေးမွေးပြီးခဲ့ပေပြီ။ ဆရာဝန်ကြီးပင် ဘာမှမလုပ် လိုက်ရ။ သူတို့အထဲက မြန်မာဝမ်းဆွဲ အတတ်ကို မတောက်တစ်ခေါက် တတ်သည့် အကျဉ်းသူမကြီး 'ဒေါ်ပု ခေါင်းဆောင်ပြီး မွေးဖွားပေးလိုက်ကြ ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကလေးမှာ ချစ်စရာကြီး။ တစ် လုံးတစ်ခါကြီး။ ဖာမရှိသဖြင့် စောင်ကို ကရွတ်ခွေပြီး ကလေးကို ထည့်ထား ၏။ မြခင်မှာ လူဆိုးမယားပီပီ ထူသား ပေသား ဘယ်လောက်ကျနေပြီ မသိ။ မီးဖွားပြီးစ မီးနေသည်များလို အား ကုန်၊ ပန်းရို၊ နုံးချည်၊ ခွေယိုင်မနေဘဲ ကလေးအတွက် လုပ်စရာရှိသည်များ ကို ထလုပ်မည် ပြင်နေသဖြင့် ဆရာ ဝန်ကြီးက အော်ငေါက် တားဆီးလိုက် ရသည်။

မြခင်မှာ ထောင်ထဲရောက်နေပေသိ အားငယ်စိတ်နှင့် ညှိုးရိပ်ထင်မနေဘဲ ကလေးမွေးပြီးစ ကိုယ့်ကလေးတို့ မြင်လိုက်ရသည့် မိခင်များ၏ပုံစံအတိုင်း သူမ၏မျက်နှာပေါ်တွင် အပြုံး ခိုင်တွေ လက်တောက်နေသည်။

မိန်းမတို့မှာ ယောက်ျားတို့ထက် ပို၍ ခိုင်မာသည်ဟု ဆိုကြသည်မှာ ဒါကြောင့်များလားမသိ။

သူ့ကိုယ်သူ ထောင်ထဲရောက်နေသည်ဆိုသည့် အသိစိတ်ကိုဖျောက်ပြီး ကလေးအတွက် လုပ်စရာရှိသည်များကို အားမာန်အပြည့်ဆောင်ပြီး လုပ်ဖို့ပြင်နေသည်။

ထောင်မှူးကြီးက မြခင်နှင့် ကလေးအတွက် လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းများကို ဈေးတိုက်နှင့် အဝတ်တိုက်မှ ဆုတ်ယူပေးရန် ခိုင်းလိုက်ရာ ကိုသန့် ခင်က လိုအပ်သည်များကို ဒေါ်ပုမထံ မေးမြန်းပြီး ဒေါ်တုတ်ကိုခေါ်၍ မိန်းမဆောင်မှ ပျာပျာသလဲ ထွက်လာခဲ့၏။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ထောင်မှူးဆိုသည့် အသိစိတ်ကလေး တဒဂံ ဟန်ပျောက်သွားပြီး သားတို့ဖခင်စိတ်ဝင်၍ သူ၏ ခင်ထံမှာ ကတုန်ကယင်ဖြစ်နေသည်။ ဆို့ကြောင့်လည်း သူ၏လှုပ်ရှားဟန်မှာ ပျာတိပျာလောင် ဖြစ်နေသည်။ လိုအပ်သည့် ပစ္စည်းများကို ရနိုင်သမျှ ငှာဖွေထုတ်ယူ၍ ဒေါ်တုတ်ကို ပြန်ပို့ ခိုင်းလိုက်ပြီးသည်နှင့် သူ၏စားပွဲပေါ်မှာ စာရင်းစာအုပ်ကြီးကိုလှန်၍ ကျား (၁၃၂)၊ မ(၃၈) စုစုပေါင်း (၁၇၀)ဟု ရေးသွင်းထားသော အချုပ်ဆောင် နတ်တမ်းစာရင်း၌ ကျား(၁၃၂)၊ မ(၃၈)၊ ကလေး(၁) စုစုပေါင်း (၁၇၁) ဟူ၍ ပြန်ပြင်လိုက်ရပေသည်။

ဝရမ်းပြေးဘဝနှင့် ဘယ်ဝယ်ဘယ်ဆီသို့ ပြေးလွှားပုန်းအောင်းနေမှန်းမသိသော ကျားကြီးကျော်ညွန့် တစ်ယောက် သူ၏ရင်သွေး ချစ်စရာ သားငယ်ကလေး မွေးသည်ကို သိလိမ့်မည်မဟုတ်ပေ။ သိခဲ့သော် ဘယ်လိုများ ခံစားရမှာပဲ။ ရာဇဝတ်ပြစ်မှု မကျူးလွန်ရဘဲ မွေးကတည်းက ထောင်ထဲရောက်နေသည့် ကလေး၏ အနာဂတ်အရေး ဘယ်သို့ရှိလိမ့်မည်ကို အိမ်ပြန်သူ၏ ရင်ထဲတွင် အမေးပေါ်လာသည်။ အတွေးစဉ်မှာ သူ၏ ပြုံးမျက်နှာထားကို ရင့်မာအိုရော်သွားစေခဲ့၏။

လှေကားအထက်ထိပ်မှ မောင်၏ ကပ်ဦးထုပ်ကို လှမ်းလင့်ယူလာသည့် ဇနီးသည်အေးမှာ ရင်ထဲတွင် ထင့်ခနဲ ဖြစ်သွားရသည်။

“မောင် ... နေမကောင်းဘူးလား။ ဘာများဖြစ်လို့လဲ မောင်”

“နေကောင်းပါတယ် အေးရဲ့။ ဘာမှလည်း မဖြစ်ပါဘူး။ အပြစ်မဲ့ ကလေးတစ်ယောက် ထောင်ထဲရောက်လာလို့ပါ”

“ဘာမူနဲ့လဲ မောင်”

“အမူနဲ့ အပြင်ကရောက်လာတာ မဟုတ်ဘူး အေးရဲ့။ မောင်ပြောတဲ့ မြခင် ဒီနေ့မွေးပြီလေ။ ယောက်ျားလေး၊ တံစံလုံးတစ်ခဲ ချစ်စရာကြီး”

ရွှင်ပျနေသော အေးအေးဇင်၏ မျက်နှာကလေးမှာ ချက်တစ်ဖြုတ် ညှိုးရိပ်ယှက်သန်းသွား၏။ ကလေးအလွန်လိုချင်သော သူတို့လင်မယားမှာ ခုထိ ကလေးရမည့် အရိပ်အရောင် မပေါ်သေး။ သူများတွေမှာတော့ ထောင်ထဲရောက်တာတောင် မွေးတုန်း။

လိုကွက်ကို မဖြည့်ဆည်းပေးတတ်သော လောကဓံ၏ လှည့်စားမှု အကြောင်းတစ်ရပ်များလေလား။

“ကလေးအမေက နို့ကော ထွက်ကွဲလား မောင်”

“ထွက်မှာပေါ့ အေးရယ်။ မထွက်တော့လည်း ထောင်ထဲက နွားမကြီး နို့ပေါ့”

“အေးနီးတွေဘာတွေကော ရှိရဲ့လား မောင်”

“အဲဒါတွေတော့ ထုတ်ပေးခဲ့ပြီ အေးရဲ့”

“ကလေးအမေဆိုတော့ အစားအသောက်က ...”

“ဒါတော့ သီးခြားစီစဉ်ပေးရမှာပေါ့ အေးရဲ့”

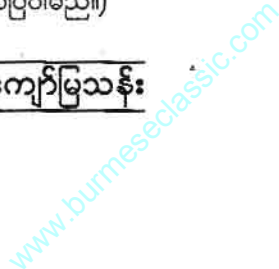
ထမင်းစားပြီးကြသည်နှင့် အေးတစ်ယောက် အလုပ်များနေသည်။ ကိုသန့်ဇင်နှင့်ပင် စကားမပြောအား။ အိပ်ရာဝင်ချိန်ကျမှ စက်ခုံက ထလိုက်ရသည်။ အေး၏ လက်ထဲမှာ ကလေးဝတ် အင်္ကျီလေး နှစ်ထည်၊ အဝတ်ဦးထုပ်ကလေး တစ်လုံး၊ တော်မတော်တော့ မသိ။ အမှန်းအဆနှင့် ချုပ်လိုက်ရသည်။ အေးက ချုပ်ပြီးသား အင်္ကျီလေးများကို မောင့်လက်ထဲ ထည့်လိုက်ရာ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက်ကြည့်၍ ကြည့်နူးသော အပြုံးများဖြင့် အိပ်ရာဝင်ခဲ့ကြ၏။

မင်္ဂလာည။

သူတို့အတွက်လည်း ပြည့်စုံပါစေ။

(ဆက်လက်ဖော်ပြပါမည်။)

ကျော်မြသန်း

အမှုအခင်းလွတ် ဂါထာတော်

အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

ဤလူ့ဘောင်လောကတွင် ဘဝတစ်ခုကို ရရှိ ထားသော လူရယ်လို့ဖြစ်လာလျှင် မည်သို့ပင် ဘဝ အကျိုးပေးကောင်းလှသည်ဆိုသော်လည်း တစ်ကြိမ် မဟုတ် တစ်ကြိမ်ကြိမ်၌ ကြိုတင်မျှော်လင့်မထားသော အခက်အခဲပြဿနာ အမှုအခင်းကြီးငယ် ကြုံရတတ် သည်မှာ လောကီဓမ္မတာပင် ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ပြဿနာကြီးငယ် ကြုံတွေ့ နေရလျှင်၊ ဘေးအန္တရာယ်အတားအဆီး တစ်မျိုးမျိုးကို ဖြတ်သန်းနေရလျှင်၊ အခက်အခဲ အနှောင့်အယှက်များ ကို ဖြေရှင်းနေရလျှင် အောက်ပါအမှုလွတ်ဂါထာတော် ကို ပြဿနာအမှုအခင်းများ အမှန်တကယ် လွတ် မြောက်နိုင်စေရမည်ဟူ၍ ယုံယုံကြည်ကြည် ရွတ်ဆိုပေး ကြခြင်းဖြင့် ခပ်သိမ်းသော သေးငယ်သည့် ပြဿနာအမှု အခင်းများကို ကင်းပစေ၍ ကြီးသော ပြဿနာ အမှု အခင်းများကို ငယ်စေပြီး ထိုမှတစ်ဆင့် ဘေးကင်းရန် ကွာ ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံစေနိုင်ပါ လိမ့်မည်။

အမှုလွတ်ဂါထာတော်
မာရုံယကွံ ကဇံ စောရံ
စန္ဒမာနဉ္စ သစ္စကံ နာဂံ ဗကံ
ဇိနောဇိနိ ဟောတုမေ
ဇယျမင်္ဂလံ။

အထက်ပါ အမှုလွတ်ဂါထာတော်ကို ပြဿနာ အမှုအခင်း တစ်ခုခုနှင့် ကြုံနေရသည့်အခါတိုင်း ဘုရား ရှိခိုးဆုတောင်းပြီး သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုပေးရမည်။ အကယ်၍ အမှုအခင်း ရင်ဆိုင်နေပါက တရားရုံးမသွားမီ ငါးကြိမ် ရွတ်ဆိုသွားလျှင် အမှုအောင်နိုင်သည်။ ကြီးမားသော အခက်အခဲပြဿနာမျိုးနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသူဖြစ်လျှင် အိမ် ဘုရားတွင် နေ့နံ့ပန်း၊ ဥပမာ တနင်္ဂနွေသားသမီးဖြစ်က အုန်းပန်း၊ တနင်္လာသားသမီးဖြစ်က ငွေပန်း၊ အင်္ဂါဖြစ်က စိန်ခြယ်ပန်း၊ ဗုဒ္ဓဟူးဖြစ်က ရွှေပန်း၊ ကြာသပတေးဖြစ်က မေမြို့ပန်း၊ သောကြာဖြစ်က သပြေပန်း၊ စနေဖြစ်က နှင်းဆီပန်း သက်စေ့ကပ်လှူ၍ ဖယောင်းတိုင်အနီတင် တိုင် ထွန်းညှိပူဇော်ထားပြီး အမှုလွတ်ဂါထာတော်ကို ကိုးကြိမ်ရွတ်ဆိုပူဇော်ခြင်းဖြင့် အမှုကင်းလွတ်နိုင် လိမ့်မည်။

အမှုလွတ်ဂါထာတော်ကို မည်သူမဆို ယုံကြည်ကြည်ကြည် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပေးလျှင် အမှုအခင်း ပြဿနာ ကြီးငယ်တို့မှ လွတ်ကင်းကျော်လွှားသွားနိုင်ကြပြီးလျှင် လိုရာကောင်းကျိုးများကို ရရှိကြ၍ မလိုသော ဆိုးကျိုး များ ကင်းဝေးနိုင်ကြမည် ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြလိုက် ပါသည်။

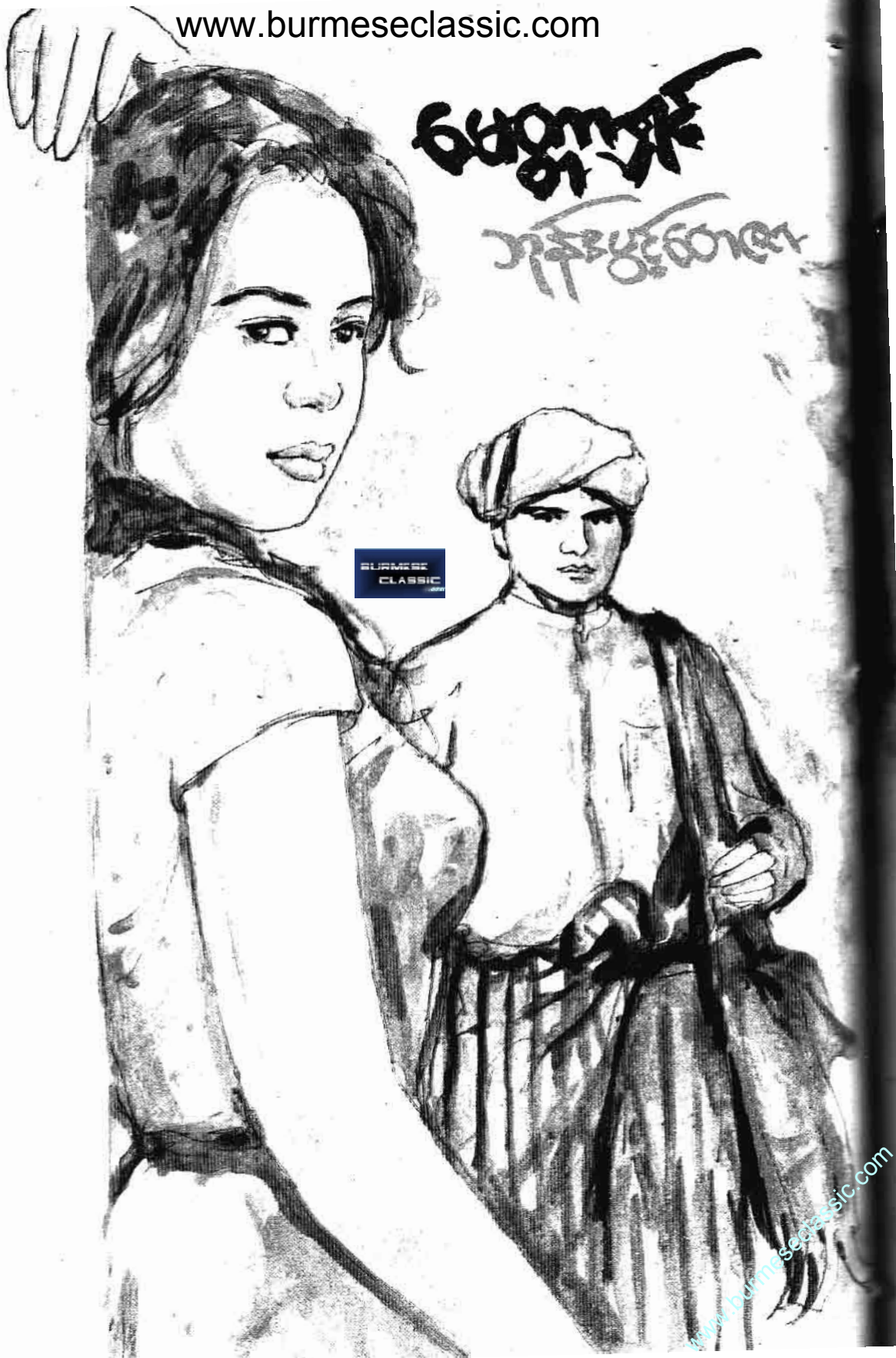
ပန်းလို စမ်းလို လမ်းလို သာယာချမ်းမြေ့ခြင်း စေ . . . ။

အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

မြတ်ဗွယ်
အိမ်ထောင်ရေး

BURMESE
CLASSIC

အတွဲ (၆)

ယခင်လမှအဆက်

မာလီကြီးက ကျွန်ုပ် မန္တန်ရွတ်ရန် အတွက် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြပြီး တိုက်တွန်းနေလေ၏။

ဒါလောက်ပြောရုံနဲ့ မလုံလောက် သေးဘူး။ ဒီမန္တန်ကို ကျုပ်ရွတ်ချင်လာ အောင် နောက်ထပ်ပြောပါဦး။

ကျွန်ုပ်က အထွန်တက်စကား ဆို လိုက်ပြန်လေ၏။ သို့သော်လည်း မာလီ ကြီးမှာ စိတ်ပျက်သွားခြင်း မရှိဘဲ ထပ်မံ ရှင်းပြပြန်လေ၏။

“လူကလေးကလည်း အတော် ခြောက် မလွယ်ပါလား။ ဘဝအစ သတ္တ

ဘာကို ရွတ်ခိုင်းနေတယ်လို့ ထင်သလဲ။ အဲဒါ ဆုတောင်းရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေ၊ ဘုရားဂုဏ်တော်တွေကို ရည်စူးပြီး ရွတ်ခိုင်းတာ”

“ဘယ်ကလာ ဘုရားရဲ့ဂုဏ်တော် တွေမှာလဲ မာလီကြီးရဲ့ မဟုတ်တာ တွေ ပြောနေပြန်ပြီ။ ဘုရားဂုဏ်တော် တွေကို ကျုပ်သိပါတယ်။ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နောတံ အဲဒီလိုမဟုတ်လား။ မာလီကြီးရဲ့ မန္တန် ဟာ ဘုရားဂုဏ်တော်တွေလိုဆိုခဲ့ရင် ကျုပ် အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါဆိုတာ တွေပဲရွတ်တော့မယ်”

ကျွန်ုပ်၏စကားကြောင့် မာလီကြီး ညည်းညူလိုက်လေ၏။

“မခက်ပါနဲ့ မာလီကြီးရယ် အတူ တူဘဲမဟုတ်လား။ ကံ ကျုပ်ရွတ်တော့ မယ်”

“လူလေး။ အချိန်တွေကို အလ ကား ပြန်းတီးနေမယ့်အစား အလုပ် လုပ်လိုက်တာဟာ အကျိုးရှိတယ်။ လူ လေးရဲ့ဆင်ခြေတွေက ဆုံးတော့မှာ မဟုတ်လို့ ကျုပ် အကုန်လုံးရှင်းပြမယ်” ကျွန်ုပ် ခေါင်းကို ယမ်းခါလိုက် ပြန်၏။

“မာလီကြီးသိသလောက် ကျုပ်

ဟာ ပြောရအတော်ခက်တာပဲ” လည်း သိတာပဲ။

ကျုပ်ကို ပိတောက်ပင်အောက်မှာ မန္တန်ရွတ်ခိုင်းတယ် မဟုတ်လား။ ပိတောက်ဆိုတဲ့ ပညတ်အရပီရင်တောက်တယ်။ ပိလေတောက်လေဖြစ်အောင် ပိတောက်ပင်အောက်မှာ ရွတ်ခိုင်းတာ မဟုတ်လား”

စောစောက ကျွန်ုပ်ခေါင်းယမ်း သကဲ့သို့ မာလီကြီးကလည်း ကျွန်ုပ်ကို ပြန်လည်ခေါင်းယမ်းလေ၏။

“ဘာဖြစ်လို့လဲ မာလီကြီးရဲ့ ကျုပ်ပြောတာတွေ မှားနေလို့လား”

“လူလေးပြောတာ မှန်တော့မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီအချိန်ကစပြီး လူလေးကျုပ်ကို ဘာမှထပ်မမေးခဲ့တော့ ကျုပ် ရှင်းပြတာကိုပဲ နားထောင်ရမယ်”

လူလေး။ ပညာသင်ကြားလေ့လာတဲ့အခါမှာ အဲဒီလို ကိုယ်သိတာဝင်ဝင် ပြောနေရင် ဘယ်တော့မှ ပညာမရတော့ဘူး။ ပညာဆိုတာ လေ့လာလိုက်စားလို့ ဘယ်တော့မှ ဆုံးခန်းမတိုင်ရောက်ဘူး။ ကိုယ်သိထားသလောက် ပညာလေးကို ပြောနေတော့ တစ်ဖက်လူက ပညာထပ်ပေးဖို့ခက်တယ်။ ပညာဆိုတာ ယူတတ်မှရတယ်။ စည်တို့မည်သည် တီးမှ မြည်ရတယ်။ မတီးဘဲ မမြည်ရဘူး။ အမေးမရောက်ဘဲ မပြောရဘူး။ ပညာရဖို့ဆိုရင် တစ်အချက်က အဲဒီလူတော်ကြောင်း၊ တတ်ကြောင်းတွေ ဟုတ်တာရော၊ မဟုတ်တာရော ပြောရမယ်။ လူတိုင်းကိုယ်ကိုယ်ကို အထင်ကြီးတတ်ကြ

တယ်။ ကိုယ့်ကို ချီးမွမ်းတာ ကြားချင်ကြတယ်။ အဲဒီနည်းအပြင် သူ့ဆီက ပညာတွေထွက်လာအောင် လုပ်တဲ့နည်းရှိသေးတယ်။ နှစ်အချက်က သူ့ဆီက ပညာတွေထွက်လာဖို့ဆိုရင် သူ့ကို မခံချင်အောင်ပြောရတယ်။

သုံးအချက်က သူ့ဆီက ပညာရအောင်ဆိုရင် သူ့အတွက် ဥစ္စာပစ္စည်းလက်ဆောင်တွေနဲ့ လာဘ်ထိုးရတယ်။ လေးအချက် သူ့ဆီကပညာလိုချင်ရင် ကိုယ့်ကိုယ်ကို နိမ့်ချလိုက်ပြီး သူ့ကို အောက်ကြိုလိုက်ရတယ်။

အဲဒီအချက်လေးချက်ဟာ ပညာရကြောင်းနည်းလမ်းတွေ အများကြီးရှိတဲ့ အနက်က အကောင်းဆုံးအချက်တွေပဲ လူလေးရ”

မာလီကြီးပြောသော စကားများ အားလုံးမှာ မှတ်သားထိုက်စရာချည်းများဖြစ်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်သည်ဆရာသခင်ထံမှရခဲ့သလောက်ပညာကို အတော်လေးဟုတ်လှပြီဟု ထင်ကာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ဝင်ပြောမိခြင်းဖြစ်၏။ ပညာဆိုတာ လေ့လာလို့မကုန်ပါလား ဟုသိသွားပြီဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်အဖို့ နောက်ထပ် ဘာမျှမပြောတော့ဘဲ မာလီကြီးပြောသမျှကိုသာ နားထောင်နေလိုက်ရတော့၏။

“လူလေးပြောတဲ့အတိုင်းပဲ ပိတောက်ဆိုတဲ့ ပညတ်က ပီရင်တောက်တယ်။ အတိုက်အခိုက်များလေ အောင်မြင်လေဆိုတဲ့ သဘောရှိတယ်”

ပိတောက်ပင်အောက်မှာ မန္တန်ရွတ်ခိုင်းတာ ဒီအကြောင်းပြချက်လောက်နဲ့ဆို မလုံလောက်သေးဘူး။ ပိတောက်နဲ့ မန္တန်ဆိုတဲ့ စကားလုံးတွေမှာ အကွရာအချင်းချင်း တူနေကြတယ်။ ပိတောက်က (ပ-တ) မန္တန်က (မ-တ)နှစ်ခုစလုံးဟာ ကြာသပတေးနံနံစပြီး စနေနံနံနဲ့ ဆုံးကြတယ်။ ဓါတ်တူနံတူဆိုတော့ ဆေးကိုယူတဲ့။

နံတူချင်းအဆင့်ဆင့် ထပ်လိုက်ရင် အဲဒီနာမ်က အားကြီးလာတယ်။ ဒါကြောင့်ပို့ ပိတောက်ပင်အောက်မှာ ဗုဒ္ဓရဲ့ဂုဏ်တော်ကို မန္တန်အဖြစ် ရွတ်ခိုင်းရတာပဲ။

ဗုဒ္ဓဆိုတာကလည်း ကြာသပတေးနံနံစပြီး စနေနံနံနဲ့ဆုံးတဲ့ စကားလုံးတစ်ခုပဲ။ လူလေးကို တစ်ခုပြောပြမယ်။

ပွဲခေါ်အဆောင်တစ်ခုကို လုပ်တယ်ဆိုပါတော့။ ပွဲခေါ်နဲ့ ဓါတ်တူနံတူတွေဖြစ်တဲ့ မကွေးမြို့က မန်ကျည်းသားကို ဘုန်းကြီးမေးကိုင်တဲ့အရပ်ကို ထုပြီး ဆောင်ရတယ်။

ပွဲခေါ်ဆိုတဲ့ ကြာသပတေးနံအစတနလာနံအဆုံး ပညတ်တွေအဆင့်ဆင့် သုံးပြီး စီရင်ထားတဲ့ အစီအရင်ပဲ။ ဒါပေမယ့် ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားရင် ကက်ကင်းဖြစ်သွားတယ်။ ဓါတ်တူနံတူသုံးရမယ့်နေရာမှာ ပြောင်းပြန်ကက်ကင်းဓါတ်တွေသုံးရင် အကုန်လုံးရှုပ်ကုန်ရော။ သဘာဝဂမ္ဘီရအတွေး အယူ

www.burmeseclassic.com

အဆမန်ကန်မှ ကိုယ့်လုပ်ဆောင်တာ အောင်မြင်မှုရမယ်။

အခုလည်း ပိတောက်၊ မန္တန်၊ ဗုဒ္ဓ ခတ်နံတူတွေအားနဲ့ လူလေးမှာ ပိနေတဲ့ ပြဿနာကို တောက်တောက်ပပဖြစ် အောင် ရှင်းမယ်။ ကဲ လူလေး မန္တန်ကို ရွတ်ချင်လာပြီလား။ နေပါဦး မာလီကြီး ပြောတာတွေကို သဘောကျပါတယ်။

မန္တန်မရွတ်ခင်မှာ သိချင်တာလေး တစ်ချက် နှစ်ချက်မေးဦးမယ်။ သစ်ပင် အောက်မှာ မန္တန်ရွတ်ရင်ဘာတွေနိုင် မလဲ မာလီကြီး။ ခုကလူ့ခေါ်တဲ့ သစ်ပင် အောက်မှာ ရွတ်တယ်ဆိုတော့ ရုက္ခစိုး တွေဘာတွေများ တွေ့ရမလား။

ကျွန်ုပ်က ကြံကြံဖန်ဖန်မေးလိုက် ခ်။

“ရုက္ခစိုးကို တွေ့နိုင်တယ်လို့ပဲ ထား လိုက်ပါတော့၊ ရုက္ခစိုးကို တွေ့နိုင်မတွေ့ နိုင်တာထက် ရုက္ခဆိုတဲ့သစ်ပင်အောက် မှာ မန္တန်ကိုရွတ်ရင် ရုက္ခဆိုတဲ့ ပညတ် အတိုင်း လူ့ယုတ်“တွေ ကိုယ့်ကို “ခ” ယလာရမယ်။ လူ့ယုတ်တွေအပေါ်မှာ ကြီးစိုးလာမယ်ဆိုတာပဲ”

မာလီကြီးကလည်း ကြံကြံဖန်ဖန် ပြန်ဖြေ၏။

“လူလေးကို နောက်ဆုံးရှင်းပြမယ်။ ဘဝအစ သတ္တလောဒေါဂဆိုတာ ဗုဒ္ဓရဲ့ ဂုဏ်တော်တွေပဲ။ ဗုဒ္ဓရဲ့ ဂုဏ်တော် ကိုးပါးထဲက အနှစ်ရှိတဲ့ အကွရာတွေကို ဆွဲထုတ်ထားတာ၊ ဝိဇ္ဇာလမ်းမှာ စောက်

ရမ်းသူများနဲ့မတူအောင် လုပ်တာလို့ ခေါ်တယ်”

“ဘ”ဆိုတာ ဘဂဝါဂုဏ်တော်ကို ပြောတာ။

“ဝ” ဆိုတာ ဝိဇ္ဇာရေဏသမ္ပန္နော ကိုပြောတာ။

“အ” ဆိုတာက အရဟံကို ပြောတာ။

နောက်ဆုံး “ဂ”ဆိုတာက သုဂ တောကိုပြောတာ။ ဒါပေမယ့် ဗုဒ္ဓရဲ့ ဂုဏ်တော်က အနန္တပဲ။ အဲ့ဒါတွေရွတ်တဲ့ အခါ ဗုဒ္ဓရဲ့ အနန္တဂုဏ်ကို ရည်စူးပြီး ရွတ်ရမယ်။

ကဲ လူလေး ရွတ်တော့မယ် မဟုတ်လား။

ကျွန်ုပ်ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

ကျွန်ုပ်သည် မေတ္တာနယ်မြေမှ လူ လောကသို့ တိုးဝင်ဝင်ချင်း ရာဂနှင့် ယှဉ်သောမေတ္တာဖြင့် ပူလောင်ရ၏။ ယခုဘဝအစ သတ္တလောဒေါဂဟူသော ဘာမဟုတ်၊ ညာမဟုတ် မန္တန်ကို ရွတ်ရ လေ၏။

နောင်တွင် ထိုမန္တန်သည် ကျွန်ုပ်၏ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးကို ပဲ့ကိုင်ထိန်း သိမ်းလေတော့မည်ကို ကျွန်ုပ်မသိခဲ့ပေ။

ထို့ကြောင့် ဂါထာက ဘဝအစ သတ္တလော ဒေါဂဟုဆိုသော်လည်း ကျွန်ုပ်အဖို့တော့ ဘဝအစ မန္တန်ကဟု ကျွန်ုပ်ဘဝအတွက် မှတ်တမ်းတင်မိလေ တော့၏။

စာစု (၈)
ဦးဝညာမလ (ထို့တော်)
မနှင်မိကထွားနှင့်သူ

(၁)

ကျွန်ုပ်သည် မာလီကြီးက မန္တန်ပါ ဟုဆိုသော မန္တန်မဟုတ် ဘာမဟုတ်ဆို တာကြီးကို ရက်သတ္တပိတ်ကြာအောင် ရွတ်ဆိုခဲ့ရလေ၏။ ထိုရက်များအတွင်း၌ ကျွန်ုပ်သည် များစွာပင်ပန်းဆင်းရဲခဲ့ရ လေ၏။

သည်းမခံနိုင်လောက်အောင်ညောင်း ညာကိုက်ခဲမှုနှင့် ကြုံရ၍ မျက်ရည်ကျ ချင်၏။

ဆာလောင်မွတ်သိပ်မှု၏ ဆုတောင်း ရိုက်နက်မှုကြောင့် ခွေယိုင်လဲချင်နေ၏။

ခုနစ်ရက်တာကာလသည် ခုနစ် ကမ္ဘာကြာသည်ဟုပင် ထင်မှတ်မိလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် တောတောင်ထဲတွင် မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ အဓိကပွားများ ခဲ့ရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံ ဆရာသခင်သင် ကြားပေးသော ဓါတ်နှင့်နိမိတ်တို့၏ အနာဂါတ်ဖတ်ကြားမှုကို လေ့ကျက်ခဲ့ ရ၏။

မေတ္တာကမ္မဋ္ဌာန်း ဓါတ်ခံသည် ကျွန်ုပ်၌ စွဲမြဲနေခဲ့လေပြီ။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ဓာတ်တို့မှာလည်း ပျော့ညံ့နေ၏။ အနိုင်ယူလိုသူအတွက် အရုံးပေးဖို့ စိတ် ဓာတ်သာ ကျွန်ုပ်မှာ ကိန်းအောင် နေ၏။

မာလီကြီး၏ မန္တန်ကိုရွတ်ပြန်နောက် ပိုင်း၌ ယခင်ကလို ခပ်ပျော့ပျော့စိတ် ဓာတ်မျိုး မဟုတ်တော့မှန်း ကျွန်ုပ် သတိ ထားလိုက်မိ၏။

မာန်တွေထန်လာအောင်လို့ မန္တန် ကိုရွတ်တာဟု ကြံကြံစည်စည်ပြောခဲ့ သော မာလီကြီး၏စကားမှာ မှန်သွား လေ၏။

နောက်ပိုင်း၌ မာလီကြီး၏ မန္တန်ကို ရွတ်ဆိုခဲ့သောကြောင့် တော်ရုံတန်ရုံ ဒုက္ခကို ခံနိုင်ရည်ရှိသွားလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ စိတ်တို့သည် ယခင်က ကဲ့သို့ ခပ်ပျော့ပျော့ မဟုတ်တော့ပေ။ အလုပ်တစ်ခုကို မည်မျှ ခက်ခဲပင်ပန်း စေကာမူ အောင်မြင်ပြီးဆုံးအောင် လုပ် တတ်သောအကျင့် ရရှိသွားကြောင်း နောင်တွင် သိရှိရလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် မိန်းကလေးတို့ထံသို့ ယောင်နနဖြင့် ရောက်လာခဲ့၏။

ယခင်က မိန်းကလေး၏ အရေး သည် ကျွန်ုပ်၏ အရေးဟု မထင်မှတ်မိ ခဲ့ပေ။

မာလီကြီးပြောပြခဲ့သောအကြောင်း အရာနှင့် ဒေါ်သူဇာမိုးပြောပြခဲ့သော အကြောင်းအရာများ ဂျာကြလေသည်။

အကြောင်းအရာ တူသော်လည်း ရည်ရွယ်ချက်မှာမူ ကွဲပြားလေ၏။

စက်လှေမှာ ဆုံးရှုံးခဲ့ပြီ။ အိမ်နှင့် ခြံကို ကျော်ကျော်ဆိုသောသူထံမှာ ပေါင်နံ့ထားသည်။ ကျော်ကျော်က မေ မြမိုးကို သိမ်းပိုက်လိုသည်။

မာလီကြီးနှင့် ဒေါ်သူဇာမိုးတို့က ဤသို့ ပြောကြားခဲ့သည်။

ဤ ပြောကြားချက်များအပေါ် ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲ၌ အလေးအနက်ထား ရှိခြင်းမရှိပါချေ။ ထိုအချက်များအပေါ် ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် မည်သို့ပြန်လည် တုံ့ပြန်ရမည်ကို တွေးတောစဉ်းစားခြင်း လည်းမရှိပါချေ။

မိန်းကလေးတို့၏ ဖိသားစုအရေးကို ကြားသိစက သနားစိတ်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့မိ သည်မှအပ ကျွန်ုပ်၏အရေးတစ်ခုကဲ့သို့ အလေးအနက်ထားပြီး အကြံဉာဏ်နှင့် အကူအညီပေးခြင်း၊ စွက်ဖက်ပြောဆို ခြင်း၊ ထင်မြင်ချက်ပေးခြင်းတစ်စုံတစ်ခု ကိုမျှမပြုလုပ်ဘဲ ဘာသိဘာသာနေခဲ့၏။

ကျော်ကျော်ဆိုသူနှင့် မေမြမိုးလက် ထပ်လိုက်လျှင် သူတို့အရေးကိုစွဲပြီးသွား ပေမည်။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်သည်လည်း ကျွန်ုပ်၏နေရာဟောင်းဖြစ်သော ဂစ္ဆ ဂီရီသို့ ပြန်ရုံသာ ရှိတော့သည်ဟု သဘောပိုက်ထားခဲ့၏။

ကျော်ကျော်ဆိုသူသည် ကောက် ကျစ်ကြောင်း၊ တကယ်တော့ စက်လှေ ရော၊ အိမ်ခြံပါ ကောက်ကျစ်သော ဉာဏ်ဖြင့် ရယူထားကြောင်း၊ မေမြမိုးကို လည်း ဤသို့ပင် ကောက်ကျစ်စွာ သိမ်း ပိုက်မည်ဖြစ်ကြောင်း မာလီကြီးပြော စကားအရ သိရပြီဖြစ်ရာ မိန်းကလေး တို့ဖိသားစုကို ကောက်ကျစ်သူလက်ထဲ

မအပ်လိုသောစိတ်များ ကျွန်ုပ်တွင် ပေါ်လာရလေ၏။

ကျော်ကျော်ဆိုသူကို ပြန်ကောက် ကျစ်ရန်အတွက် ကျွန်ုပ် ပြန်ဆုံးဖြတ်၏။

ကောက်ကျစ်သူကို ပြန်ကောက် ကျစ်ခြင်းဖြင့် ဆုံးမမှုကို ပွဲမှာကြည့် ကောင်းသော ပွဲတစ်ပွဲဖြစ်လာပေမည်။ တစ်ဖက်သတ် ကောက်ကျစ်သူနှင့် ကောက်ကျစ်ခံရသူအဖြစ် ပွဲကကြည့် မကောင်းပေ။

ဤသို့ ပြန်လည်မတွေးမိပါက ကျွန်ုပ်သည် ဤနေရာမှစ၍ လမ်းခွဲ စကား ဆိုမိမည်မှာ သေချာလေ၏။

ခုနစ်ရက်တာ မန္တန်ရွတ်ဆိုလိုက် ခြင်းမှာ မိမိဖြစ်ချင်သည်ကိုစိတ်မလျော့ တမ်းဖြစ်အောင် လုပ်တတ်သောစိတ် ဓါတ်ကောင်းတစ်ခုကို မာလီကြီးက ကျွန်ုပ်၏ကိုယ်ခန္ဓာ အသွေးအသားထဲသို့ ထည့်သွင်းပေးလိုက်ခြင်းသာ ဖြစ်လေ တော့၏။

မာလီကြီး၏ မန္တန်က ကျွန်ုပ်အား ကျန်းမာခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဘေးကင်း ခြင်းအစရှိသော အကျိုးတရားများပေး သည် မပေးသည်ကိုတော့ ကျွန်ုပ် မသိ ပါချေ။

(၂)

ယခုအချိန်အခါသည် မိုးကုန်လှ၍ ဆောင်းသို့ရောက်တော့မည်အချိန်အခါ ဖြစ်လေ၏။

ငါးသည် တစ်ချက်တစ်ချက် ခပ်ပါးပါးသာရွာတော့၏။ မိုးငွေ့များသည် ဆောင်းငွေ့များအဖြစ် ပြောင်းလဲစပြုလေပြီ။

လေနအေးက ခပ်သော့သော့တိုက်လာ၏။

အနည်းငယ် အေးစိမ့်နေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် ခြံဝင်းထဲရှိ ကျွန်ုပ်မနှုတ်ခွတ်ခဲ့သော ပိတောက်ပင်အောက်သို့ လျှောက်သွားနေမိ၏။ ပိတောက်ပင်အောက်၌ ခုံတန်းလေးတစ်ခုရှိ၏။ ထိုနေရာမှ တစ်ဆင့် မာလီကြီးထံသို့ သွားနေခြင်းဖြစ်လေ၏။

“ဗညား”

ကျွန်ုပ်၏နောက်မှ ခေါ်သံကိုကြားရ၏။

ကျွန်ုပ် လှည့်မကြည့်မိ။

ကျွန်ုပ် ရပ်စောင့်နေလိုက်၏။ ထိုနောက် ခြေသံရှင်ကို လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

“ဗညား ဘယ်သွားမလို့လဲ”

မိန်းကလေးကမေး၏။ ကျွန်ုပ် ဘာမျှမဖြေ။

“ပြောလေ ဗညား၊ တစ်ခုခုတော့ မိုးကိုပြန်ပြောပါဦး”

“မာလီကြီးဆီသွားမလို့”

မိန်းကလေးမေးသည်ကို ကျွန်ုပ်တိုပြတ်ပြတ်ဖြေကြားလိုက်၏။

“ဘာသွားလုပ်မလို့လဲ”

“မိန်းကလေးနဲ့ ကျုပ်တို့ရဲ့အရေးကိစ္စကို သွားတိုင်ပင်မလို့”

“ဗညား ဘာတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ၊ ဒီကိစ္စက မိုးနဲ့တိုင်ပင်ရမှာလေ ဗညားရဲ့ မိုးနဲ့ဗညားတို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးပြီး အဖြေရှာရမှာ။ ဒီကိစ္စအတွက် ဗညားနဲ့ ဆွေးနွေးဖို့စောင့်နေတာ။ ဗညားက ပိတောက်ပင်အောက်မှာ ခုနစ်ရက်လုံးလုံး ဘာတွေရွတ်မှန်းကိုမသိဘူး။ အချိန်တွေအလဟဿ ကုန်သွားတယ်။ ဒီတစ်ရက်နှစ်ရက်ဆိုရင် အိမ်နဲ့ခြံ ပေါင်နဲ့တဲ စာချုပ်ကသက်တမ်းပြည့်ပြီ။ မိုးတို့ ဒီအိမ်ကြီးကနေ ဆင်းကြရတော့မှာ။ အချိန်က တော်တော်နီးကပ်နေပြီ ဗညား။ မာလီကြီးနဲ့ သွားတိုင်ပင်လို့ မာလီကြီးက ဘာလုပ်ပေးနိုင်မှာမို့လို့လဲ။

မိုးတို့ပေးတာ ကျွေးတာစားပြီး မိုးတို့ခိုင်းတာ လုပ်နေရတဲ့ အဆင့်က လူက ဘာအကြံဉာဏ်ပေးနိုင်မှာမို့လို့လဲ”

မိန်းကလေးက အလိုမကျသော သဘောဖြင့် ပြောလေ၏။

“ကျုပ် ဘာကြောင့် ဒီပိတောက်ပင်အောက်မှာ ပွစိပွစိလုပ်နေရသလဲ ဆိုတာကို သိရဲ့လား”

မိန်းကလေးက ခေါင်းကို ယမ်းခါလိုက်၏။

“ကျုပ် ဒီပိတောက်ပင်အောက်မှာ ပွစိပွစိလုပ်ရတာက မင်းနဲ့ကျုပ်ရဲ့ကိစ္စကို ဖြေရှင်းနိုင်ဖို့အတွက် မာလီကြီးက ရွတ်ခိုင်းလို့ ရွတ်တာပါ”

ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်၏။

“ပိတောက်ပင်အောက်မှာ ပွစိပွစိလုပ်ရုံနဲ့ မိုးတို့ကိစ္စကို ဖြေရှင်းနိုင်မတဲ့လား ဗညားရဲ့ တစ်ခုခုကို စဉ်းစားတိုင်ပင်ဆုံးဖြတ်ကြမှ ရမှာပေါ့။ မာလီကြီးကိုယ်တိုင်ကတောင် သူ့ဘဝကိုသူ ချမ်းချမ်းသာသာဖြစ်အောင် မလုပ်နိုင်တဲ့ဥစ္စာ၊ မာလီကြီးရဲ့ စကားကို နားထောင်နေတယ်ပေါ့။ မာလီကြီးက ဘာခိုင်းခိုင်းလုပ်မယ်ပေါ့။ မိုးကိုရှိသေးတယ်လို့များ ထင်မှတ်သေးရဲ့လား။ ဗညားရဲ့ဘဝမှာ မိုးက ဘာမှမဟုတ်တဲ့ အမှန်အမှားလေးလို့ ဗညားယူဆနေတယ်ပေါ့လေ”

မိန်းကလေးသည် ကျွန်ုပ်အားပြောရင်းဆိုရင်း မျက်ရည်ကျလာလေ၏။

မိန်းကလေးကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်ချင်းစာပါသည်။ ဤအချိန်မှာ အားကိုးအားထားပြုစရာလိုပေလိမ့်မည်။ အတော်လေးအားငယ်ရှာပေလိမ့်မည်။

“မိုး ဘာကိုဆုံးဖြတ်ရမလဲဆိုတာ သိသွားပါပြီ။ မိုးဟာ ရေခဲကိုအရပ်ထုနေတဲ့သူတစ်ယောက်အဖြစ် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိသွားပါပြီ။ အတိတ်တစ်ချိန်တုန်းက သီရိစောစန္ဒာဟာ ဗညားဦးရဲ့အချစ်ကို မရခဲ့ပါဘူး”

အခုဘဝမှာ မေမြမိုးဟာ သံသရာကဇာတ်လမ်းကို ဆွဲထုတ်ပြီး အိပ်မက်ကို လက်တွေ့ဘဝအဖြစ် ဖန်တီးနေတာ ရူးသွပ်မှုတစ်ခုပဲ။

မိုးကလေး၏ ခံစားချက်တို့က မျက်ရည်နှင့်အတူ ပွင့်အန်လာလေ၏။

ကျွန်ုပ်က ဘာမှမပြောဘဲ နားထောင် နေ၏။

“ကျွန်မဒီအိမ်နဲ့ ဒီခြံကနေ မထွက် ခွာနိုင်ဘူး။ ဒီအိမ်နဲ့ ဒီခြံဟာ ကျွန်မ ဆက်ပြီးပိုင်ဆိုင်ရမယ်။ ကျွန်မရဲ့ မိဘ တွေအတွက် ကျွန်မအတွက်ရှင်ဒီကနေ ဂစ္ဆာရီကို ပြန်ပါတော့ရှင်။ ပြန်ပါတော့ ဗညားဦး။”

မိန်းကလေးက ရုတ်တရက်ကျွန်ုပ် ကိုနှင်ထုတ်သောစကား ပြောလိုက်၏။ မာလီကြီး၏ မန္တန်ကို ရွတ်ထားသော ကြောင့်လားမသိ ကျွန်ုပ်၏ မာန်တို့မှာ ထန်၍ခေါင်းထောင်ထလာ၏။

မိန်းကလေးသည် ထိုသို့ပြောဆိုပြီး နောက် ကျွန်ုပ်၏အပါးမှ ပြေးထွက် လေ၏။

ပြေးထွက်သွားသော မိန်းကလေး ၏လက်ကို ရုတ်တရက် လှမ်းဆွဲထား လိုက်မိ၏။ မိန်းကလေးမှာ တုံ့ကနဲရပ် သွားလေ၏။ ထို့နောက် မိန်းကလေးကို ကျွန်ုပ်ဖက်သို့ ဆွဲလှည့်လိုက်၏။

မိန်းကလေး၏ စီးကျနေသော မျက်ရည်ကို ကျွန်ုပ်လက်ဖဝါးဖြင့် သုတ် ပေးလိုက်၏။

“မိန်းကလေး။

မင်းမြမြမှတ်ထား။

ကျုပ် ဂစ္ဆာရီကို မပြန်ဘူး။

အဲ့ဒါ ဘာကြောင့်လဲ မင်းသိ သလား။

မင်းကို ကျုပ်ချစ်နေလို့၊ ချစ်နေလို့ သိရဲ့လား။”

ကျွန်ုပ်၏ နှုတ်မှထွက်လာသော စကားတို့ကို ကျွန်ုပ်ပင် ပြန်လန်သွား ရ၏။ ကျွန်ုပ်၏ စကားများက ဤမျှဖြင့် ရပ်မသွားဘဲ ထပ်ဆက်၏။

သီရိစောစန္ဒာမှာက ကာမပိုင် သမိန်စောထွင်ရှိတယ်။ ဒါကြောင့်ဗညား ဦးဆိုတဲ့ကောင်က နောက်ဆုတ်သွားတာ၊ အခုမင်းမှာ ပိုင်ဆိုင်သူမရှိဘူး။ မင်းပဲ ကျုပ်ကိုဒီခေါ်လာခဲ့တယ်။

ကျွန်ုပ်သည် မိန်းကလေး၏ ပခုံး နှစ်ဖက်ကို ကိုင်လှုပ်ရင်းပြောလိုက်လေ ၏။

ကျွန်ုပ် ဤမျှစကားတွေပြောတတ် နေလိမ့်မည်ဟု မထင်ခဲ့ချေ။

ကျွန်ုပ်သည် ဘာတွေပြော၍ ဘာ တွေလုပ်မိသွားသည်ကိုပင် မသိတော့ပေ။ နောက်ဆုံးတွင်

“မင်းသွားတော့”

ဟုဆိုကာကျွန်ုပ်သည် မိန်းကလေး ကို ဖြေလွှတ်ပေးလိုက်လေ၏။

“ရှင်” ပြန်ကိုပြန်ရမယ်၊ ရှင်ကို ကျွန်မမုန်းတယ်။ သီရိစောစန္ဒာဟာ ဗညားဦးကို မျှော်လင့်ခဲ့ဖူးတယ်။ ကျွန်မ ကတော့ ရှင်ကို လုံးဝမျှော်လင့်မနေဘူး။ ရှင်စွန့်ပယ်ခဲ့လို့၊ ဗညားဦးသတ္တိမရှိခဲ့လို့ သီရိစောစန္ဒာဟာ ခံစားခဲ့ရတယ်။ အဲ့ဒီ ခံစားရသလိုမျိုး ရှင်ခံစားစေရမယ်။ ကျွန်မကတော့ ရှင်ကို လုံးဝမမျှော်လင့် နေဘူး။ သီရိစောစန္ဒာခံစားရသလို ရှင် ခံစားစေရမယ်ဆိုတာ ကျွန်မထပ်ပြော

လိုက်မယ်။ သီရိစောစန္ဒာဟာ ဗညားဦး အပေါ် နာကြည်းခဲ့တယ်။ ကျွန်မမှာ မိန်းမသားမာန်မျိုး ရှိသေးတယ်ဆိုတာကို ရှင်သိစေရမယ်။”

မိန်းကလေးကလည်း သူခံစားရ သမျှကို သွန်၍ပြောလေ၏။

မိန်းကလေး၏ စကားကြောင့် မိန်း ကလေး၏လက်ကို ပြန်ဆွဲထားလိုက် ပြန်၏။

“လွှတ်စမ်းပါ။ ရှင်မတားနဲ့၊ ရှင်နဲ့ စကားဆက်ပြောချင်တဲ့စိတ်လည်း ကျွန်မမှာ မရှိဘူး။”

မိန်းကလေးသည် ပြောပြောဆိုဆို လက်ကိုဆောင်ရုန်းကာ ပြေးထွက်သွား လေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် နှုတ်ခမ်းကို ဖိကိုက် လိုက်၏။

နှုတ်ခမ်းမှ သွေးစအချို့ စို့ထွက် သွားလေ၏။

ကျွန်ုပ် ဘာဆက်လုပ်ရမည် ဆို သည်ကို စဉ်းစားဝေဖန်၍ပင် မတတ် လေတော့၍ ဒီအတိုင်း ငေးငိုင်ကျန်ရစ် လေ၏။

ဒေါ်သူဇာမိုးသည် မေမြမိုးနှင့် ဗညားဦးတို့ကို အပေါ်မှလှမ်းမြင်နေရ၏။ ထို့ကြောင့် မေမြမိုး အိမ်ထဲပြေးဝင်လာ သောအခါ မေမြမိုးကိုမေးကြည့်လေ၏။

“သမီး မေမေဆီလာပါဦး။”

ဒေါ်သူဇာမိုးက ခေါ်လိုက်၏။ မေမြ မိုးက မျက်ရည်သုတ်၍ မျက်နှာကို ပြင်

ဆင်ပြီး ဒေါ်သူလာမိုးရိရာသို့ ပြန်လာ
ခဲ့၏။

“သမီးနဲ့ ဗညားဦးတို့ ဘာတွေဖြစ်
ကြလဲ”

“ဘာမှ မဖြစ်ကြပါဘူးမေမေ”

မေမြမိုးက ဘာမှမဖြစ်ဘူးဟု
ဆိုပေမယ့် မေမြမိုး၏မျက်နှာ ပန်းရောင်
ရဲနေပြီး ငိုထား၍ မျက်ခွဲများမိုနေ၏။
ဒေါ်သူလာမိုးက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

“မဟုတ်ဘူးသမီး သမီးတို့ တစ်ခုခု
ဖြစ်ကြတယ်ဆိုတာ အိမ်အပေါ်ထပ်
ကနေ မေမေမြင်နေရတယ်။ သမီးကို
မေမေပြောစရာရှိတယ်။ သမီးရဲ့အိပ်
မက်ထဲက ဗညားဦးဆိုတဲ့သူရယ်။ အိပ်
မက်ထဲက ဗညားဦးနဲ့ သမီး ကြုံကြုံဖန်
ဖန်တွေ့ဆုံကြတာရယ်။ ဒါဟာ တိုက်
ဆိုင်မှုတစ်ခုလို့ မေမေယူဆနိုင်ဘူး။
အဲ့ဒါ စဉ်းစားစရာပဲ။ သမီးပိတောက်ပင်
အောက်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်ပါဦး”

မေမြမိုးသည် ပိတောက်ပင်
အောက်ဆီသို့ ဒေါ်သူလာမိုးပြော၍ ပြန်
ကြည့်လိုက်လေ၏။ ခုံတန်းလက်ရမ်းကို
မို၍လှဲချလိုက်သော ဗညားဦးကို တွေ့
လိုက်ရလေ၏။ ဤညအဖို့ မေမြမိုး
ကသာ ဆင်းမခေါ်လျှင် ဗညားဦးသည်
အိမ်ထဲသို့ ပြန်ဝင်လာတော့မည် မဟုတ်
ဟုသိနေ၏။

“ဗညားဦးဟာ သနားစရာပဲ သမီး။
သူမှာ ဘာအပြစ်မှမရှိဘူး။ သမီးသွား
ဆင်းခေါ်လိုက်ပါ။”

ဒေါ်သူလာမိုးက အကျိုးသင့်
အကြောင်းသင့်စကားပြောလိုက်လေ၏။

“သမီး အစက တွေဝေနေခဲ့တယ်
အမေ၊ ဆန္ဒနဲ့ ဖြစ်သင့်တာနှစ်ခုအနက်
တစ်ခုခုကို သမီးရွေးချယ်ရမယ်။ သမီး
ဟာ ဆန္ဒကို ဥပေက္ခာပြုပြီး ဖြစ်သင့်
တာနဲ့ ရှေ့ဆက်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသွားပြီ။
ဆန္ဒနဲ့ လောင်မြိုက်နေတဲ့ ဝေဒနာကို
သိမ်းဆည်းထားလိုက်ပါပြီ မေမေ၊ သမီး
ဆင်းမခေါ်တော့ပါဘူး”

ဒေါ်သူလာမိုးမှာ ဒုတိယအကြိမ်
သက်ပြင်းကိုသာ ချလိုက်ရတော့၏။

“ဪ... သမီးရယ်”

ဟုလည်း ရေရွတ်လိုက်မိလေ၏။

သမီး၏ရင်ထဲမှာ ဘာတွေဖြစ်နေ
သလဲဆိုသည်ကို ဒေါ်သူလာမိုးအနေဖြင့်
ငယ်ရာက ကြီးလာသူပီပီ သိရှိနေ၏။
သမီးမှာ စိတ်သောကတွေနှင့် ပင်ပန်း
လွန်းနေလေပြီ။

“ဒါဆိုရင် သမီးပျော်အောင်သွား
အိပ်ပြီး အားလုံးကို မေ့ဖျောက်ပစ်နိုင်ဖို့
ကြိုးစားလိုက်”

မေမြမိုးသည် အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်
သွားလေ၏။

(၄)

အသည်းကွဲတာလား။
ခံစားမှုတို့က ရင်မှာ ပြည့်လို့နေ
သည်။
မိုးရယ် ရွာချလိုက်စမ်းပါ။

မိုးရေထဲမှာ ကျုပ်တစ်ယောက်
တည်း နေချင်တယ်။

မတရားတဲ့ လောကကြီး။
ကျုပ်ချစ်သူကို အဆုံးရှုံးခံရမတဲ့
လား။

သူတစ်ပါးရင်ခွင်ထဲ ထည့်ရမတဲ့
လား။

ကျုပ် ဘယ်လိုဖြေပြီး ဘယ်လိုနေရ
မလဲ။ ကျုပ် ငိုလိုက်ရမလား။ ဟင်အင်း
ငိုလို့မဖြစ်ဘူး။ ကျုပ်ရဲယောက်ျားမျက်
ရည်တွေကို သူတို့မြင်လို့မဖြစ်ဘူး။ ကျုပ်
ရဲရင့်ထဲမှာပဲ ငိုလိုက်မယ်။

ကျုပ် သီချင်းတစ်ပုဒ်လောက်
ဆိုလိုက်ရင်၊ ရင်ထဲကဝေဒနာတွေ ပေါ့
သွားမလား။ ကျုပ်က တောထဲမှာနေခဲ့
တာ။ သီချင်းလည်း ဆိုလို့မတတ်ဘူး။
ကျုပ် ဘာလုပ်ရမလဲ။

ကျုပ် ရူးတော့မယ်ထင်တယ်။
အချစ်ရူးဆိုတာ ဒါပဲလား။

ကျုပ်အနေဖြင့် ဆောက်တည်၍
မရအောင် ဖြစ်နေသည်။

ကျုပ်ဘဝမှာ ဤသို့သောအဖြစ်မျိုး
နှင့် ကြုံတွေ့ရလိမ့်မည်ဟု တွေးပင်
မတွေးထားမိချေ။ ယခုကြုံတွေ့လာသော
အခါ မခံစားနိုင်အောင်ဖြစ်ရလေ၏။

မေမြမိုးသည်လည်း အိပ်၍မပျော်
ပါချေ။

အိပ်ခန်းပြတင်းပေါက်ကို ဖွင့်ကြည့်
လိုက်သောအခါ ဗညားဦးမှာ ထိုင်လျက်
လမ်းလျှောက်လိုက်၊ ခုံတန်းမှာ လူးလို့မဲ့
လိုက်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရှိရလေ၏။

“ဗညားရယ်၊ ဗညားကိုချစ်တယ်ဆိုတာ မုန်းဖို့မဟုတ်ဘဲ၊ ဗညားကို မိုးမမုန်းပါဘူး။ ချစ်ကြမ္မာဝိဘက်က ဗညားနဲ့မိုးတို့ကို သိပ်ရက်စက်လွန်းတယ်။ အခုတော့ တစ်ယောက် တစ်ကမ္ဘာ ဝေးကြဲရတော့မယ်နော်။ ဒီဘဝမှာ ဘယ်တော့မှ ပြန်ဆုံခွင့်မရတော့မယ် ဝေးကွာခြင်းပါပဲကွယ်”

မေမြမိုးမှာ ဗညားဦးကိုကြည့်ပြီး စိတ်ထဲ၌ မချမ်းမြေ့ဘဲ တွေးနေ ဆွေးနေမိလေ၏။ မည်သို့ဆိုစေ ဗညားဦးကို သူမ စွန့်လွှတ်ကျောခိုင်းရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ကိုမူ ပြင်ဆင်၍ မဖြစ်ပေ။ ချစ်လျက်နှင့် ရင်နာစွာခွဲခွာရမည့် သူမတို့ နှစ်ဦး၏ ဘဝအတွက်သာ များစွာဝမ်းနည်းမိရလေ၏။ ဗညားက သူမကိုချစ်သည်ဟူသော စကားကိုကြားရ သိရရုံ မျှနှင့် ကျေနပ်လိုက်ရလေသည်။

ကျုပ်အဖို့ မိန်းကလေး၏ ပြတ်သားစွာပြောဆိုသော စကားကို အထပ်ထပ်ပြန်ကြားနေရ၏။

“ရှင် ပြန်ကိုပြန်ရမယ်၊ ရှင်ကိုမုန်းတယ်။ သီရိစောစန္ဒာဟာ ဗညားဦးကို မျှော်လင့်ခဲ့ဖူးတယ်။ ကျွန်မဟာ သီရိစောစန္ဒာမဟုတ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ရှင် သီရိစောစန္ဒာ ခံစားရသလို ပြန်ခံစားစေရမယ်”

ကျွန်ုပ် နားနှစ်ဖက်ကို ပိတ်ထားလိုက်ရသည်။

မည်သို့ဆိုစေ မိန်းကလေးကို စွန့်လွှတ်ခွဲခွာရမည်မှာ သေချာနေသည်။ မိန်းကလေး၏ အခက်အခဲကို သူ မဖြေရှင်းပေးနိုင်ပေ။ မိန်းကလေးကလည်း သူ့ကို မုန်းသည်တဲ့ သီရိစောစန္ဒာ ခံစားရသလို ခံစားစေရမတဲ့။

ကျုပ် ခံစားနေရပါပြီ မိန်းကလေး။ မိန်းကလေးရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း ဒီအိမ် ဒီခြံကြီးကနေ ဂစ္ဆာရီအရောက် မနက်ဖြန်ဆိုရင် ကျုပ်ပြန်ပါတော့မယ် မိန်းကလေး။

မပြန်ခင် မိန်းကလေးရဲ့မျက်နှာကို ကျုပ် တဝကြီး ကြည့်သွားချင်လိုက်တာ မိန်းကလေးရယ်။

(၅)

မိုးလင်းလေပြီ။ ကျွန်ုပ်တစ်ညလုံး အိမ်မပျော်ခဲ့ပေ။ တစ်ညလုံး အပြင်မှာတစ်ယောက် တည်းနေကာ စိတ်ကို လွှတ်ပေးနေခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်သည် အိမ်ထဲသို့ဝင်ရန် တံခါးအဖွင့်ကို စောင့်နေသည်။

တံခါးဖွင့်သော်လည်း ကျွန်ုပ် မဝင်ဖြစ်သေးဘဲ ဒီအတိုင်းထိုင်နေမိသေး၏။ ဂစ္ဆာရီသို့ပြန်ရန် ကျွန်ုပ်ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်သည်။

ပြန်မည့်ပြန်လျှင် ယနေ့မိုးမချုပ်မီ ကျွန်ုပ်၏ မေတ္တာနယ်မြေသို့ အရောက်ပြန်ရန် စိတ်ကူးလိုက်၏။ မေတ္တာနယ်မြေသို့ ပြန်ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်၏

ပူလောင်သောကမ္ပား ပြန်လည်လျော့ပါးသက်သာသွားလိမ့်မည်ဟု ကျွန်ုပ်ထင်သည်။ နေပင် အတော်မြင့်တက်လာလေပြီ။

ကျွန်ုပ်သည် မထချင်ထချင်နှင့် ထပြီး အိမ်ဆီသို့ လမ်းလျှောက်၏။ အိမ်တွင်းသို့ဝင်၏။ ကျွန်ုပ်၏အခန်းသို့သွား၏။ မည်သူ့ကိုမျှလည်း မကြည့်မိချေ။

အခန်းထဲရောက်သောအခါ သူတို့ဆင်ထားသော အဝတ်ကို ချွတ်၏။ ဆရာသခင်ပေးလိုက်သော အင်္ကျီပါးနှင့် လုံချည်ကိုဝတ်၏။

ထို့နောက် တဘက်ကိုယူ၏။ ဒီတဘက်က ခေါင်းပေါင်းလို့လည်း ရတယ်။ ချွေးထွက်ရင် သုတ်လို့လည်း ရတယ်ဟူသော ဆရာသခင်၏စကားကို ပြန်ကြားယောင်၏။

“အဘရဲ့ တဘက်ဟာ ချွေးသုတ်လို့တော့ရပါရဲ့ အသည်းကွဲပြီး ရင်ထဲမှာ ကျတဲမျက်ရည်တွေကိုတော့ သုတ်လို့ မရပါလားအဘရယ်”

တဘက်ကို ခေါင်းပေါင်းအဖြစ် ခုတ်ပတ်၍ပေါင်းလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် လွယ်အိတ်ကို ကောက်လွယ်လိုက်သော အခါ မိန်းကလေးနှင့်အတူ ဒီအိမ်ထဲ ရောက်လာခါစပုံအတိုင်း ဖြစ်သွား၏။ ထို့နောက် အခန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့၏။ ဦးထွန်းလှိုင်နှင့် ဒေါ်သူဇာမိုးအား အရှေ့သို့သွား၏။ ကျွန်ုပ်ဦးသုံးကြိမ် လိုက်၏။

“ကျုပ်ဂစ္ဆာရီကို ပြန်တော့မလို့ နှုတ်ဆက်တာ၊ ကျုပ် ဒီအိမ်မှာနေခိုက် အပြစ်ရှိရင် ခွင့်လွှတ်ပါ”

ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်၏။

“ကလေးမှာ ဘာအပြစ်မှမရှိပါဘူး ကွယ်။ ဒေါ်ဒေါ်တို့မှာသာ အပြစ်ရှိတာ။ ဘာမှလည်း မစားသွားဘူး။ လမ်းမှာ ဆာနေမှာပေါ့”

ဒေါ်သူဇာမိုးက ပြောလေ၏။

“ကျုပ် ဘာမှစားချင်စိတ် မရှိဘူး”

ကျုပ်က ပြောပြောဆိုဆို ထွက်ခွာ ရန်ပြင်၏။

ထိုအခါ သူမ၏အခန်းဝမှ ငိုရိုက်နေသော မိန်းကလေး၏အသံကို ကြားရ၏။ ကျုပ်တစ်ချက် ဝေကြည့်ပြီး ကျော နှိုင်းလိုက်၏။ မိန်းကလေးက ကျွန်ုပ်ကို ကန်တော့နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

“မိုးကို ခွင့်လွှတ်ပါဗညားရယ်”

မိန်းကလေးထံမှ အသံထွက်လာ၏။ ကျွန်ုပ်၏ခြေလှမ်းတို့က နှေးကွေးလေးလံနေ၏။ ကျုပ် ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ဆွဲအနေ၏။

“ဗညား မိုးကို သိပ်စိတ်နာနေပြီ လား။ ဗညားမသွားခင် မိုးကိုခွင့်လွှတ် ပါတယ်ဆိုတဲ့စကား ပြောခဲ့ပါ။ အဲ့ဒီ စကားကို လက်ဆောင်ပေးခဲ့ပါ။ အဲ့ဒီ ထိုမှမဟုတ်ရင် မိုးသိပ်ပြီး စိတ်ထိခိုက် ကြေကွဲရလိမ့်မယ်။

ကျွန်ုပ်သည် အရုံးသမားဖြစ်လေ၏။ ရုံးလက်စနှင့် မထူးတော့ပေ။ ထို

စကားလေးတစ်ခွန်းကိုပြောဖို့ ချွေတာ လိုက်လျှင် တစ်ဖက်က မိန်းကလေးမှာ တစ်သက်လုံး စိတ်ထိခိုက်ရပေတော့မည်။

“ကျုပ် အားလုံးကို ခွင့်လွှတ်ခဲ့ပါတယ်”

ထိုစကားတစ်ခွန်းကို ဖြည်းဖြည်းချင်းပြောကာ နောက်ဆံမတင်းရလေအောင် မိန်းကလေးကလည်း သူမ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်နှင့် စိတ်အပြောင်းအလဲ မဖြစ်ဘဲ အကောင်းဆုံး အခြေအနေဖြစ် သွားရလေအောင် သွက်လက်သော ခြေလှမ်းဖြင့် သုတ်ခြေတင်ကာ ထွက်လာခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ် ခြံအပြင်ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့ ရောက်သောအခါ ကားတစ်စီး မိန်းကလေးတို့၏ ခြံထဲသို့ မောင်းဝင်သွားသည်ကို တွေ့ရှိရ၏။ ထိုကားမှာ မသူတော်ကျော်ကျော်၏ ကားမှန်း ကျွန်ုပ် သိလေ၏။

“မိန်းကလေးရယ် မင်းကို ကျုပ် မသူတော် ကျော်ကျော်လက်ထဲက မကယ်တင်နိုင်ပါလားကွယ်” ဟုတွေးရင်း ကျွန်ုပ်၏ လာခဲ့သောလမ်းကို ပြန်လျှောက်ခဲ့လေတော့၏။

(၆)

“သမီးရေ မောင်ကျော်ကျော် လာတယ် ထွက်ကြိုလိုက်ပါဦး”

မေမြမိုးက မပူရုပ်ကို ဟန်လှုပ်ကာ ကျော်လင်လင် ဘဲအား သွားကြို၏။ ကျော်

လင်လတ်နှင့်အတူ ရှေးနေဦးကျော်မောင်လည်းပါလာခဲ့၏။ ကြည့်ရသည်မှာ အိမ်ခြံပေါင်နံထားသော စာချုပ်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး ရှေးနေဦးကျော်မောင်ကိုပါ ခေါ်လာခဲ့ဟန်တူ၏။

မေမြမိုးက ကျော်လင်လတ်ကို လက်ထပ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်သောကြောင့် စိုးရိမ်စရာမရှိပေ။

“ကျော်ကျော်လည်း ပျောက်နေလိုက်တာ အခုမှ ငါ့တို့အိမ်ကို ရောက်လာတော့တယ်”

မေမြမိုးက အလွမ်းသင့်သော စကားကို ပြောလိုက်လေ၏။ မပြောလိုက်လည်း မဖြစ်ပေ။ ကိုယ်က သူလက်ခုပ်အတွင်း ရောက်ရှိနေခဲ့ပြီ။

အိမ်ထဲသို့ရောက်ပြီး ကုလားထိုင်မှာထိုင်လိုက်ကြ၏။

“ကိုဗညားရောမိုး”

ကျော်လင်လတ်က ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်ကာမေးလိုက်လေ၏။

“ကိုဗညား ဒီအိမ်ကထွက်သွားပြီ၊ ဒီအိမ်မှာ မနေတော့ဘူး”

မေမြမိုးက ပြန်ဖြေ၏။

“ဘယ်တုန်းက ထွက်သွားတာလဲ”

“သိပ်မကြာသေးပါဘူး ကျော်ကျော်တို့ မရောက်လာခင်ကလေးတင်ကပဲ”

ရှေ့လဆက်ရန်

ဘုန်းပွင့်တေဇာ

အလှူခံရင်းတမ်း

● မောင်ပုတ်စည်

မိမိကိုယ်တိုင်လည်း အလှူဒါနပြုတယ်။ သူတစ်ပါးလှူတာကိုလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မုဒိတာပွားတယ်။ လှူချင်တန်းချင်လာပြီး သဒ္ဓါစိတ်ပေါက်အောင်လည်း နှိုးဆော်တယ်။ ဒါဟာ အင်မတန်ကောင်းမြတ်တဲ့ သူတော်ကောင်းအလုပ်တွေပါပဲ။

ချမ်းသာကြွယ်ဝတဲ့သူတွေက ဘုရားတည်း၊ ကျောင်းဆောက်တယ်။ သိမ်တွေ၊ ရေကန်တွေ၊ ရေတွင်းတွေ လှူကြတယ်။ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူတွေကို ပေးကမ်းတယ်။

ကိတ္တိမသာ၊ မိမိသားကို ရဟန်းခံရင်ပြု အလှူမင်္ဂလာလုပ်တယ်။ သမီးကို နားသတယ်။ ထမင်းရည်ချောင်းစီး အကြီးအကျယ်အလှူပေးတယ်။ ငွေကြေးပြည့်စုံပြီး တတ်နိုင်တာကိုး။

ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူကျတော့လည်း သူတတ်နိုင်သမျှ ချွေးနဲ့စားကလေးနဲ့ တစ်စွန်း တစ်ယောက်မ လှူတယ်။ ဘုန်းကြီးဆွမ်းလောင်းတယ်။ ဘုရားရောက်ရင် တတ်နိုင်သလောက် အလှူခံပုံထဲထည့်တယ်။ သူလည်း သဒ္ဓါရှိတာကိုး။ တတ်နိုင်သလောက် လှူချင်ရှာမှာပေါ့။

ဒါပေမဲ့ ရပ်ကွက်တွေထဲမှာ မြင်တွေ့နေရတာလေးတွေ ဝိုင်းစဉ်းစားဖို့ပါ။ ဟိုဘက်လမ်းက စနေဆွမ်းပတ် လောင်းလှူတယ်။ ဒီဘက်လမ်းကလည်း တနင်္ဂနွေဆွမ်းပတ် လောင်းလှူတယ်။ အပတ်စဉ်အိမ်တိုင်းအိမ်တိုင်းကို အချိုးကျ အလှူငွေကောက်ခံတယ်။ ကောင်းမှုတော့လုပ်တာပဲ။ အပြိုင်အဆိုင်သဘောတွေ ပါလာတယ်။

မဏ္ဍပ်ကြီးတွေအသီးသီးနဲ့ မနက်ဆွမ်းလောင်းတော့ မယ်ဆိုရင် ဘုတ်ကြီးထောင်ပြီး အလှူရှင်နဲ့ အလှူငွေစာရင်းတွေ ရေးထားတယ်။ တော်ပြီပေါ့။ ပြည့်စုံပါပြီ။ နောက်မှ အလှူငွေရှင်းတမ်းတွေ တစ်အိမ်စီပေးလိုက်ရင် လုံလောက်ပါတယ်။

ခုတော့ဗျာ... ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ မဏ္ဍပ်ထဲကနေ ကုသိုလ်ပါဝင်လှူတန်းဖို့ စဉ်ကာကြီးနဲ့ တစ်ရပ်ကွက်လုံး နားမခံသာအောင် အသံကုန်ကုန်းအော်တယ်။ အော်ပုံကလည်း ကြည့်ပါဦး။

အလှူရှင် ဦးချမ်းသာမိသားစုက အလှူတော်ငွေ သုံးသောင်း၊ ဦးကြွယ်ဝတို့မိသားစုကလည်း အလှူတော်ငွေ ငါးသောင်း၊ ဒေါ်ငွေငွေတို့မိသားစုကလည်း ကွယ်လွန်သူ ခင်ပွန်းအတွက်ရည်စူး၍ အလှူတော်ငွေ လေးသောင်းကို လှူဒါန်းပါတယ်။ ခုတစ်ခါဆိုပြီး ဆက်ပြန်ရော။

ဒီတော့ နဖူးကချွေး ခြေမကျအောင် ရာဖွေပြီး သဒ္ဓါတရားထက်သန်စွာနဲ့ မိမိတို့ချွေးနဲ့စာလေးကို တတ်နိုင်သမျှ လှူမယ်ဆိုပြီး အားခဲထားတဲ့ ဆိုက်ကားသမား ကိုခွေးပုတို့၊ ဟင်းရွက်သည် ဒေါ်ဘုမတို့ခမျာ သူတို့လှူဒါန်းနိုင်တာက ငါးရာ၊ တစ်ထောင်၊ သောင်းဆိုပြီးလှူတဲ့ အလှူရှင်တွေနဲ့ရောပြီး ကြေညာခံရမှာကြောက်တာနဲ့ မလှူရတော့ဘူး။ မလှူရတော့ဘူး။

နိဗ္ဗာန်ကို အကျိုးမော်၍ လှူချင်အောင် နှိုးဆော်ပါတယ်ဆိုပေမဲ့ မလှူနိုင်အောင် ပိတ်သလိုဖြစ်မနေဘူးလားဗျာ။ စဉ်းစားကြည့်ကြဖို့ပါ။ ပြီးတော့လည်း ဟိုဘက်လမ်းက အလှူရှင်တွေက ဘယ်လောက်တောင်တယ်။ ဒီဘက်လမ်းက အလှူရှင်တွေကလည်း ဘယ်လောက်ပြည့်စုံတယ် ဆိုတာမျိုးတွေကလည်း အပြိုင်အဆိုင်။ လှူပါတယ်ဆိုမှ ပြိုင်တယ်ဆိုတော့ စဉ်းစားစရာပေါ့လေ။

ပြီးတော့ ရိုသေးတယ်။ သင်္ကြန်တွင်းတို့ သီတင်းကျွတ်တို့၊ တန်ဆောင်မုန်းတို့ဆိုရင် အပြိုင်အဆိုင် ကျွေးမွေးတာ မီးထွန်းပွဲလုပ်တာ၊ ပဒေသာပင်သီးတာလည်း ဒီတိုင်းပဲ။

အလှူရှင်တွေ အလှူငွေကြေညာတာလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။ နိဗ္ဗာန်တံခါးဖွင့်ဟာ မဟုတ်ဘဲ ငရဲတံခါးဖွင့်ရာ မရောက်အောင် သတိပြုဖို့ပါ။ (ဒီနေရာမှာ လမ်းဆုံလမ်းထိပ်တွေမှာ အလှူမဏ္ဍပ်နဲ့ နွေမိုးဆောင်းအလှူခံတာတွေကိုတော့ လုံးဝ(လုံးဝ) မဆိုလိုပါဘူး။)

မြန်မာစကားမှာ ကုသိုလ်တစ်ပဲ ငရဲတစ်ပိဿာ၊ ညောင်စေ့လောက်လှူပေမဲ့ ညောင်ပင်ကြီးလောက်ရတယ်။ ညောင်ပင်ကြီးလောက်လှူပေမဲ့ ညောင်စေ့လောက်ပဲရတယ် ဆိုတာလည်း အားလုံးအသိပဲ။

ကုသိုလ်ရအောင်လုပ်တာ ကုသိုလ်မရဘဲ ငရဲတာနဲ့ လှူချင်တန်းချင် သဒ္ဓါစိတ်ပေါက်အောင် နှိုးဆော်တာ မလှူဘဲ ပိတ်လိုက်တာမျိုး ဖြစ်ရင် ကောင်းနိုင်ပါ့မလားဗျာတို့ရယ်။

မောင်ပုတ်စည်

ပန်းချီခုံလွင်မောင်

ခရီးအေး အိမ်အေး အိမ်အေး

[မန္တလေး]

အာရုံသည် နိကြားလာပြီ။ သို့တ
မူ ဖြူခိုးများကြောင့် ဝန်းကျင်သည်
မှောင်လျက်ရှိသည်။ ရှမ်းတောင်တန်း
ပေါင်းသယ်ယူပို့ဆောင်ရေး ကားဂိတ်
သို့ ကျွန်တော်တို့ရောက်သည့်အချိန်မှာ
ထွန်တော်တို့ စီးရမည့်ကား ရောက်
လာသေးပါ။ ကျွန်တော်တို့လေးဦး ကား
ပိတ်တွင် စောင့်ဆိုင်းနေရသည်။ ခရီး
သွားများ ကျွန်တော်တို့ကဲ့သို့ပင် ဟိုတစ်
ခု ဒီတစ်ခု စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်။
ဩဇာဝယ်ယူထားသော ယာဉ်စီးလက်
မှတ်ကို တာဝန်ခံထံ လဲလှယ်ထားလိုက်

သည်။ အရင်တက်ပြီးသည့်အချိန်မှာ
ဈေးတစ်ဝိုက် ကားဂိတ်အနီးတွင် ခရီး
သွားများ လှုပ်ရှားသွားလာလျက်ရှိသော
မြို့သူမြို့သားများ ရှုပ်ထွေးလာသည်။
ကြိုတင်လက်မှတ်ဝယ်စဉ်က နံနက် ၅
နာရီခွဲ ယာဉ်ထွက်ခိန် သတ်မှတ်ထား
သည့်တိုင် ၆ နာရီထိုးခါနီးမှ ကားရောက်
လာသည်။ ကားပေါ်သို့ ကျွန်တော်တို့၏
အထုပ်အပိုးများကို တင်ဆောင်လျက်
ကားထွက်မည့်အချိန်ကို စောင့်နေကြ
သည်။ အေးစိမ့်သော မြောက်ပြန်လေ
သည် ကျွန်တော်တို့ရင်ကို တိုးဝေပွတ်

သပ်သွားသည်။ အပူပိုင်းမှ တက်လာသူ
များဖြစ်၍ သည်အအေးဒဏ်သည် နေ
ကောင်းထိုင်သာရှိမှု ဖြစ်သည်။
ခရီးသည်တင်ကားမထွက်မီ နာရီ
ဝက်ခန့်မျှ ခြံတိုးမတ်တတ် ရပ်နေရသည့်
ဖြစ်ရာ ထိုင်စရာခဏတစ်ဖြုတ်ရဖို့
အောင်မင်္ဂလာကဖေးတွင် စားပွဲတစ်လုံး
စာ နေရာရရန် လက်ဖက်ရည်နှင့်
ကော်ဖီကြမ်းတစ်ခွက် မှာလိုက်ရသည်။
လက်ဖက်ရည်၏ အရသာသည် အလွန်
ဆက်ဆံရေး ညံ့ဖျင်းပုံရသည်။ ချိုလည်း
မချို၊ ဆိမ့်လည်းမဆိမ့်၊ လက်ဖက်ရည်

အာရသာ လုံးဝလည်းမပေါ် ကျဲတောက်
တောက် ဖြစ်နေသည်။ တစ်ဝိုက်ပြီး ပြန်
ချထားလိုက်ရသည်။ ကော်ဖီကြမ်းက
လည်း ရေခွေးဖျော်ထားသော ကော်ဖီ
မှုန့်ခပ်ညှပ် အာရသာမျိုး ထွက်နေသည်။
ငွေခြောက်ကျပ်နှင့် ထိုင်စရာနေရာတော့ရ
ခဲ့သည် မှန်ပါရဲ့။ ကားထွက်ချိန်ကို
ခြောက်ကျပ်ပေး၍ စောင့်နေရသည်
အလားပင်။ လမ်းတစ်ဖက် မျက်နှာချင်း
ဆိုင်တွင် ရပ်ထားသော ဟိုင်းလက်စ်
ကားခေါင်မိုးပေါ်ရှိ အထုပ်အပိုးများကို
လည်း လှမ်း၍ကြည့်နေရသည်။

“သူခိုးတွေ သိပ်ထနေတယ်ဗျာ။
ကိုယ့်အထုပ်ကိုယ် ဂရုစိုက်နော်။ မနေ
ကတင် ကားတစ်စီးက အထုပ်နှစ်ထုပ်ပါ
သွားတယ်”

သယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအသင်းမှ
တာဝန်ရှိရှိလှုပ်တစ်ဦးက သတိပေးလိုက်
၍ ဖြစ်သည်။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင်
ကျွန်တော်တို့ လေးဦးသာ ရှိသည်။ ကား
ဂိတ်နှင့် ဤမျှကပ်နေလျက် သောက်
မည်သူမရှိ။ ဒီပုံကိုထောက်လျှင် အတော်
ဆက်ဆံရေးကျသောဆိုင် ဖြစ်နိုင်သည်။
သို့တည်းမဟုတ် လက်ဖက်ရည်နှင့်
စားသောက်ဖွယ်ရာများက အလွန်ညံ့
ဖျင်းပုံရသည်။ ကျွန်တော်တို့ ကိုယ်တိုင်
ပင် မှာထားမိသော လက်ဖက်ရည်၊
ကော်ဖီကို မသောက်နိုင်။ စိတ်အတွေး
မဆုံးသေးမီ “တီ...တီ” ကား ဟွန်းသံ
နှစ်ချက် ကြားလိုက်ရသည်။ ခရီးသည်
များကို ခေါ်နေပြီ။ မိမိတို့ ယာဉ်စီးလက်
မှတ် ဖြတ်ပိုင်းတွင်ရှိ နေရာများသို့ တက်
ရောက်နေရာယူပြီးနောက် မကြာမီ ရှမ်း
တောင်တန်းသယ်ယူပို့ဆောင်ရေးအသင်း

၏ ဟိုင်းလက်စ် ၈/၉၈၁၅ သည်
လားရှိုးမှ စတင်ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။
နံနက် ၆ နာရီ ၁၀ မိနစ်။

(၁)

အေတီ(A.T) ဂိတ်တွင် ယာဉ်
တန်းများ တန်းစီစောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိ
သည်။ ကျွန်တော်တို့ ယာဉ်ရှေ့တွင် ယာဉ်
အစီးနှစ်ဆယ်ခန့် ရောက်နေသည်။
သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိသူများက ယာဉ်
များကို စနစ်တကျ အချိန်ယူစစ်ဆေးပြီး
နောက် နံနက် ၇:၅၀ နာရီခန့်အချိန်တွင်
ထွက်ခွာခွင့်ရှိသည်။ ယခုတော့ တောင်
ပေါ်လမ်းတစ်လျှောက် ဟိုင်းလက်စ်အမြန်
ယာဉ်သည် လေးညှိမှု လွတ်လိုက်သော
ပြားတစ်စင်းကဲ့သို့ အရှိန်အဟုန် ပြင်းစွာ
ထွက်ခွာလာသည်။ ကျွန်တော် ကုသိုလ်
တော်တော်ရသွားသည်။ မြတ်ရှင်တော်
ဂေါတမ၏ အတုမရှိသော ဂုဏ်တော်
ကိုးပါးကို စိတ်အတွင်းမှ ရွတ်ဆိုရင်း
ဘုရားတ၍ လိုက်လာရသည်။ ကား
ပြတင်းမှ ရွတ်ဆိုရင်း ဘုရားတ၍ လိုက်
လာရသည်။ ကားပြတင်းမှ စိမ့်အေး
သောလေက ကိုယ်ခန္ဓာလက်ဝဲခြမ်းကို
တိုးဝှေ့တိုက်ခတ်နေသည်။ ဒေသန္တရ
ဗဟုသုတရာဖွေရေးခရီး အစပြုပြီဖြစ်
သည်။ အေးမြသောလေကို ရှုရှိုက်ရင်း
ကားကျရှင်ကိုလိုက် အိပ်ပျော်သွားသည်။

“ကိုကိုရယ်...လှိုင်ကို မေ့လိုက်ပါ
တော့။ ကိုကိုနဲ့ လှိုင်နဲ့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရတဲ့
ဖြစ်ရပ်တွေကို အိပ်မက်လိုပဲ သဘော
ထားလိုက်ပါတော့။ ကိုကိုနဲ့ လှိုင်နဲ့ ကြုံ
တွေ့ခဲ့ရတဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေကို အိပ်မက်လိုပဲ
သဘောထားလိုက်ပါတော့”

ကိုကိုရင်သည် ဆွတ်ကျွတ် နာ
ကြည်းနေသည်။ ရင်တွင်းရှိ နှလုံးသား
နေရာမှ လှိုက်မောသော ဝေဒနာက
ရင်ကို တခုနီးဒုန်းမြည်အောင် ရိုက်ခတ်
လျက်ရှိသည်။ ဘဝတစ်ကွေ့တွင် ငွေ
ခဏမျှ ဆုံစည်းခဲ့ရသည့် ချစ်ရလွန်းသူ
၏ လျစ်လျူပြုရက်စက်မှုကို ခံစားခဲ့ရ
သော ကိုကိုဘဝသည် အခိုက်အတန့်မျှ
မှောင်ကျခဲ့ရသည်က အမှန်ပင်။ လောက
ခံ၏ ထုထောင်းရိုက်ပုတ်မှုကို လည်စင်း
ခံလျက် စွမ်းအင်ရှိသမျှ အားမာန်ဖြင့်
သည် အမှောင်မှ လွတ်မြောက်အောင်
ကြိုးစားခဲ့ရသည်။ လှိုင်ပြောသော အိပ်
မက်။ အိပ်မက်ဟူသည် နှစ်ခြိုက်စွာ
အိပ်ပျော်နေစဉ် စိတ်အတွေးတွင် ဟပ်
ထင်သော ဖြစ်ရပ်ဖြစ်စဉ်များဟု ကိုကို
နားလည်သည်။ အိပ်ပျော်ရာမှ နီးထလာ
ချိန်တွင် ယင်းဖြစ်ရပ်ဖြစ်စဉ်များသည်
ရက်အတော်ကြာက ကြည့်ရခဲ့ရသော
ရုပ်ရှင်ကားတစ်ခုနယ် မေးမိန်ပျောက်
ကွယ်ရသည်။

လှိုင်နှင့် ကိုကို၊ ကိုကိုနှင့် လှိုင်
လောကတံထွာ ဓမ္မတာအရ ဘဝခရီး
တစ်ကွေ့တွင် တွေ့ကြုံခင်တွယ် ရင်းနှီး
ကျွမ်းဝင် ချစ်ခင်ခဲ့ရသော ဖြစ်စဉ်များ
သည် အိပ်မက်နှင့် လုံးဝညီညွတ် ခြားနား
ခဲ့ခြင်းကို မငြင်းကွယ်နိုင်။ ကိုကို ဘယ်လို
လုပ်ပြီး မေ့ပစ်ရပါ့မလဲ။ အိပ်မက်ကို
ဘယ်လိုသဘောထားနိုင်ပါ့မလဲ။

“လှိုင်ရယ်...ကိုကိုကို ဘာဖြစ်
လို့ ရက်ရက်စက်စက် စွန့်ပစ်လိုက်တယ်
ဆိုတာကို တိတိကျကျ ကိုကိုသိချင်
တယ်။ အဲဒီလို သိရမှာလည်း ကိုကိုခံစား
ရတဲ့ဝေဒနာ သက်သာလိမ့်မယ်။ ရင်ထဲ

မှာ ဖောင်မကျ ဘဝင်မကျဖြစ်နေတာ တွေ အမြင်ရှင်းပြီး လင်းသွားနိုင်လိမ့် မယ်။ ကိုကိုကို အားမနာနဲ့ အမှန် အတိုင်း ပြောပြစမ်းပါလို့င်”

ကိုကိုနှင့် လှိုင် နောက်ဆုံး မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့ရချိန်မှာ ကိုကို လှိုင်ကို မေးမိသည်။ ဝေခွဲမရသော ခွဲဟသံသယ များ လှိုင်မျက်နှာပြင်တွင် ထင်ဟပ်နေ သည်။ ရင်းနှီးချစ်ခင် ကြင်နာတွယ်တာ များ သံယောဇဉ် ချစ်ကြီးမျှော်များ တင်း ကျပ်စွာ ရစ်ပတ်ထားရှိခဲ့သော ချစ်သူ။ ယုယခင်မင် ကြင်နာတွယ်တာခဲ့ရသော ချစ်သူ။ ဒီချစ်သူကို လှိုင် မှုန်နှာချင်းဆိုင် ရချိန်တွင် လှိုင်ရင်သည် မချကြော့ကွဲ လျက် ရှိကောင်းရှိနိုင်သည်။ နောင်တရ လျက်လည်း ရှိနိုင်သည်။ မည်သို့ဆိုစေ ပြန်သော မြတ်နိုးတွယ်တာဖွယ်ရာ လှိုင် ၏ လှမျက်နှာကလေး နေလောင်ပန်း နယ် ညှိုးနွမ်းလျက် ရှိသည်ကို ကိုကို မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်နေရသည်။ ကော့ရွှန်းသော မျက်တောင်များအောက် ရှိ လှိုင်မျက်ဝန်းတွင် အရုဏ်ဦး၌ ပန်း ဖွင့်ကလေးများထက်မှ ကျဆင်းလှလှ နင်းရည်စက်ကလေးများနယ် တူသည် မျက်ရည်စက်ကလေးများ တွဲခဲ့နေသည်။ ခုစ်သူကို နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက်ရချိန်တွင် အမှန်ကို ဖဲကွယ်လျက် မသားစကားကို ခွတ်ဆိုနေခြင်းကို ကိုကိုရိပ်မိနေသည်။ သို့စေကာမူ လှိုင်မျက်နှာသည် အံ့ပျိုညိုရွာတော့မည်မိုးလို မှိုင်းမှုန်သွား သည်။

“ကိုကိုထက် ချစ်တဲ့... လှိုင်မှာ မို့နေတယ်။ ငါ့ကို ကိုကိုထက်ပိုချစ် တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ပါ”

ဟိုင်းလက်စ် အမြန်ယာဉ်သည် ချိုင့်ခွက်တစ်ခုကို အရှိန်ပြင်းပြင်းဖြင့် ခုန်ကျော်လိုက်ပုံရသည်။ ကားရှေ့ခန်း တွင် ဖြစ်စေကာမူ ထိုင်နေရာမှ မြောက် တက်သွားသည်။ ကိုကို အိပ်မက်များ ရုတ်ချည်းပျောက်ကွယ်သွားသည်။ ကိုကို ရင်သည် လှုပ်ခါနေသည်။ လွမ်းမောဆွတ် ကြင်၍ လှုပ်ခါခြင်းမျိုးမဟုတ်ဘဲ ချိုင့် ကျင်းများ ရေတိုက်စား၍ ပျက်စီးချိုင့်ဝင် နေသော ကျောက်လမ်းပေါ်တွင် အရှိန် ဖြင့် မောင်းလျက်ရှိသည့် ကားကို စီးလာ ရခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။ စိန်နားပန်းပွင့် လေးများသည် လမ်းဘေးဝဲယာတွင် လှပသော ပတ္တမြား နားပန်းလေးများနယ် ရဲရဲစွာစွေး ပွင့်လျက်ရှိသည်။ ခရမ်းရောင်

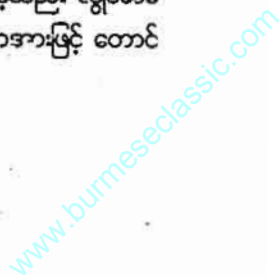
ခေါင်းလောင်းပန်းကလေးများ လေအပူ တွင် ဘယ်ညာတိမ်းနဲ့ လှုပ်ရှားနေကြ သည်။ နင်းပန်းနှင့်တူသော အဖြူရောင် တောပန်းများ ဟိုတချို့ ဒီတချို့ ရှိနေ သည်။ စိမ်းစိုသော မြသားရောင် မြက် ခင်းပြန်ကြီးများကို တစ်မျှော်တစ်ခေါ် ကြီး မြင်ရသည်။ တောင်ကတုံးများ၊ တောင်စောင်းများ တချို့တွင် ထွန်ယက် စိုက်ပျိုးရန် ခြေကိုပြုပြင်ထားသဖြင့် နီညို ညို မြေသားများ တပြန်တပြူး တွေ့ မြင်ရသည်။ လှသော၊ မွှေးသော ပန်းတို့ တောမှာ ကိုကိုရင်မောနေရသည်။

(၂)

ကြမ်းတမ်းသော ခရောင်းတော လမ်း မိုင်အတော်များများကို ကျော် ဖြတ်လာခဲ့ပြီး နောက်ရှမ်းတောင်တန်း ဟိုင်းလက်စ် အမြန်ယာဉ်သည် ကွတ် ခိုင်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ နံနက် ၉ နာရီ ၄၅ ဦးနစ်။

ပြာလွင်သော ကောင်းကင်ကို နောက်ခံထား၍ ကွတ်ခိုင်၏ နာမည် ကျော် လှိုင်ဆမ်ဆမ်တောင်ထွတ်ကြီး ကို ရင်ထဲက အမှတ်ရလိုက်သည်။ လှိုင်ဆမ်ဆမ်သည် ကွတ်ခိုင်ဒေသ၏ အထိမ်းအမှတ် နိမိတ်ပုံနယ်ဖြစ်သည်။ လှိုင်ဆမ်ဆမ်တောင်ထွတ်ကြီးက ခရီး သည် ကိုကိုကို လျစ်လျူပြုနေပြီလား မပြောတတ်နိုင်။ လှိုင်ဆမ်ဆမ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ဗိုလ်ထီးက “လှိုင်ဆမ်ဆမ် သို့ တောင်းပန်ခြင်း” ဟူသော ဂီတသံစဉ် တစ်ခုကို ဖန်တီးထားခဲ့သည်။ လှိုင်ဆမ် ဆမ်သည် ရှမ်းဘာသာအားဖြင့် တောင်

ယာဉ်မောင်း လူညိုထွားနှင့် ထမင်းသည်လေးနှစ်ဦး၏ မျက်ဝန်းများတွင် အချစ်ရည်များ ရွှန်းလဲနေသည်။ ဒီခရီး၊ ဒီလမ်း၊ ဒီစခန်းများ၌ အခါမလပ်တွေ့ရတတ်သော ဆွတ်ပျံ့ ကြည်နူးဖွယ် မေတ္တာပုံပြင်များသဖွယ် ဖြစ်နိုင်သည်။

အလုံး ၃၀ ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ လျှိုင်ဆစ်ဆစ်၏ သမိုင်းကို ကြားဖူးနားဝ တာချိုရှိနေသည်။ လျှိုင်ဆစ်ဆစ် တောင်ထွတ်ကြီး၏ အကြောင်းခြင်းရာများကို အမှတ်တရရှိနေခဲ့သည်။ ချစ်သူ မောင်နှံနှစ်သွယ် အနယ်နယ်သော လူမှုရေး၊ စီးပွားရေးအခြေအနေ အရပ်ရပ်များကြောင့် ဝေးကွာရခိုန့်တွင် လျှိုင်ဆစ်ဆစ်သို့ တိုင်တည်၍ သစ္စာစကား ဆိုခဲ့ကြရသည်။ ချစ်သူနှစ်ဦး နီးခဲ့ကြရလျှင် သေတမ်းပန် သက်တစ်ဆုံး မမှန်းနိုင်အောင် ပေါင်းသင်းကြပါမည် ဟူ၍ဖြစ်သည်။ အကြောင်းတစ်စုံတစ်ရာကြောင့် တစ်ဦးဦးက သစ္စာပျက်ယွင်းခဲ့လျှင် လျှိုင်ဆစ်ဆစ်၏ ကျိန်စာကြောင့် အသက်ဆုံးရှုံးရသည်အထိ ဖြစ်ခဲ့ရဖူးကြောင်း ရှေးလူကြီးသူမများ ပြောဆိုမှာကြား ထားရစ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။

ဗိုလ်ထီး၏ ဂီတသံစဉ်တွင် ရင်နှင့်စရာအဖြစ်များကို တေးဖွဲ့ထီးထားခဲ့သည်။ (မောင်နှံမယ် အနေဝေးချိန်မှာ အရှင်သမီးပျိုအား အရှင်အေးရိပ် ဖြန့်မိုးကာကွယ် စောင့်ရှောက်ထား ဟိုတုန်းက တောင်းပန်ခဲ့ ခုများတော့ နတ်မရပြီ ငါ့စကားနဲ့ ငါ့ကျိန်စာ၊ အပြစ်ကင်းစင်သူလေးကို တကယ်စူးဒနပြီကော။ လွန်ခဲ့သူငါ တစ်ယောက်တည်း ရူးမတတ်ဖြစ်ပြီး (လျှိုင်ဆစ်ဆစ်ရေ)၊ သူ့ကိုသနားသူ့ကိုယ်စား ငါ့ကို အပြစ်ပေးပါလား၊ ဖြူစင်သန့်ရှင်းလည်း နာမည်နဲ့ရင်းပြီ။ ရေတိမ်မှာ နှစ်ခဲ့ပြီ (တောင်ပေါ်ခြေ အသိပဲ) အဖျစ် အလှပန်းလေး ကွယ်ရာလူမသိချိန်၊ မောင်ခိုကာညှိုးပြီလား၊ ဟင်ငိုနေမ/သလား လျှိုင်ဆစ်ဆစ်ရေ ပြန်

မရောက်မယ့် သူတစ်ယောက်ကို မျှော်လင့်မယ့်အစား၊ သူကလေးကို တော်သင့်သူ ရှာပေးပါလား။ သတိရခြင်းနဲ့ မကန်သူ မေ့ပစ်ဖို့ကောင်းတဲ့သူ၊ သူ့အချစ်နဲ့ မထိုက်ပြီပေါ့ တောင်မင်းသခင် ရိုကျိုးပြီး တောင်းပန်မယ်၊ သူကလေးအပေါ် အုပ်စိုးတဲ့ အရိပ်ကင်းလွတ်ပါစေ (လျှိုင်ဆစ်ဆစ်ရေ)၊ သူ့ကိုသနား သူ့ကိုယ်စား ငါ့ကိုယ်အား အပြစ်ပေးပါလား။)

သစ္စာပျက်ယွင်းသော ချစ်သူကို တောင်းမင်း လျှိုင်ဆစ်ဆစ်က အပြစ်မယူစေဘဲ ချစ်သူကိုယ်စား သူ့ကိုသာ အပြစ်ပေးပါလားလို့ တောင်းပန်ခဲ့သည့် နယ် ကွတ်ခိုင်နယ်၏ တောင်ထွတ်ကြီး လျှိုင်ဆစ်ဆစ်ကို တမ်းတတိုင်တည်ရင်း လှိုင်ကိုယ်စား ကိုကိုက လျှိုင်ဆစ်ဆစ်ကို တောင်းပန်နေချင်ပေသည်။

လွင့်မျောနေသော ဂီတသံစဉ်များသည် ကွတ်ခိုင်၏ စိမ့်အေးသော လေညင်းမြူးကြွအလာမှာ ကိုကိုရင်ကို တိုးဝေ့လာသည်။

“မနက်စာ ဒီမှာစားကြမယ်။ ခရီးသည်များအားလုံး ဆင်းနိုင်ပါပြီ။ ရှေ့ရောက်ရင် စားစရာဆိုင် မရှိတော့ပါဘူး။”

ယာဉ်မောင်းက ကားတံခါးကိုပိတ်ရင်း ခရီးသည်များကို နှိုးဆော်လိုက်သည်။ လပ်ကီးစားတော်ဆက်တွင် ကျွန်တော်တို့အဖွဲ့ ဝင်ရောက်နေရာယူကြသည်။ အပေါ်အပါးသွား၊ ကိုယ်လက်သုတ်သင်ပြီးချိန်တွင် နံနက်စာ ထမင်းစားကြသည်။ ထမင်းရင်း ယာဉ်မောင်းသမား လူညီထွားနှင့် စားသောက်ဆိုင်မှ လှပျိုဖြူကလေး နှစ်ဦးသား တွတ်

ထိုးနေသည်ကို ငေးမောနေရသည်။ “အစ်ကို ဒီနေ့စောတယ်။ ခရီးသည်ကတော့ ပြည့်ပါတယ်။ ဘာဟင်းနဲ့ စားမလဲ အစ်ကို”

“ခရီးသည်ကတော့ ခါတိုင်းလိုပါပဲ။ မိုးမရွာလို့ လမ်းတွေခြောက်နေတယ်။ ဒါကြောင့် နည်းနည်းစောရောက်တယ်။ အဲမေတဲ့ ဈေးရောင်းကောင်းမှာပါ။ အစ်ကိုကတော့ ခါတိုင်းလိုပဲ မျှစ်ချင်နဲ့ ဝက်သား၊ ကြံမဆိုင်ဟင်းချို၊ ကြက်ကုန်းဘောင်း၊ မုန့်ညင်းဆော့၊ ဒါဆိုရပြီ”

“ပြင်ပေးမယ်၊ ခဏစောင့်နော်။ လစ်ပိုမသောက်တော့ဘူးလား။ အမောပြေသွားအောင်”

“ကောင်းသားပဲ။ တစ်ပုလင်းလောက်။ အမောပြေ အဲမေကိုကြည့်ရင်း သောက်ဦးမယ်”

ယာဉ်မောင်း လူညီထွားနှင့် ထမင်းသည်လေးနှစ်ဦး၏ မျက်ဝန်းများတွင် အချစ်ရည်များ ရွှန်းလဲနေသည်။ ဒီခရီး၊ ဒီလမ်း၊ ဒီစခန်းများ၌ အခါမလယ်တွေ့ရတတ်သော ဆွတ်ပျံ့ ကြည်နူးဖွယ် မေတ္တာပုံပြင်များသဖွယ် ဖြစ်နိုင်သည်။ ဝမ်းရေးအတွက် လှုပ်ရှားရန် ကန်ရင်း အနာဂတ်ကို ရည်စူး၍ လှပသော အိပ်မက်ကလေးများကို မျှော်လင့်စောင့်စားနေကြစကောင်းသည်။ ကျွန်တော်၏ ရင်သည် မျှစ်ချင်ဟင်းရည်ထိ သောက်ရင်း ကြည်နူးနှစ်သိမ့် တင်ကြီးငြိမ်ချိန်နေသည်။

“ဪ... ကိုအေးပါးမှာ ကိုချစ်တဲ့၊ မြတ်နိုးရတဲ့ လှိုင်ပါလားရင် ဘယ်လောက်ကြည်နူးနှစ်သိမ့်စရာ ကောင်းလိမ့်မလဲကွယ်”

(၃)

ဆိုင်းရှင် ထမင်းသည်လေးကို ယာဉ်မောင်း ကိုလူညိုထွားက ထမင်းဖိုး လေးဆယ့်ငါးကျပ်တန်တစ်ရွက် ထုတ် ပေးသည်။

“အစ်ကိုတို့ ထမင်းဖိုးကျသင့်တာ ယူလိုက်နော်”

“ထမင်းဖိုးက လေးဆယ်လေ။ အစ်ကိုနှစ်ဆယ်ပဲပေး။ ခါတိုင်းလိုပဲပေါ့။ မှုဆယ်ရောက်ရင် ဈေးနှေးနဲ့ အစ်ကိုကြံ ဦးမှာ မဟုတ်လား။ ချန်းလီဘီယာတစ် လုံး အစ်ကိုပိုသောက်နိုင်တာပေါ့”

ထမင်းသည်မလေး၏ လေသံက တိုးတိုးလေးမှုသာ။ သို့တစေ ကျွန်တော် တို့ ထမင်းစားပွဲနှင့်နီးနေ၍ စကားသံများ ကို မသဲမကျကြားရသည်။

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အဲမေရယ်။ အဲမေကျေးဇူးတွေကို အစ်ကိုတစ်သက် လုံး ကားမောင်းပြီး ပြန်ဆပ်ပါမယ်”

“မလိုပါဘူး အစ်ကိုရယ်။ အဲမေ့ စေတနာကို၊ အဲမေ့မေတ္တာကို အစ်ကို ရင်ထဲမှာ အစဉ်သိမ်းထားရင်ပဲ အဲမေ ကျေနပ်ပါပြီ”

ထမင်းသည်မလေးက ကမ်းပေး လိုက်သော ငွေအစိတ်ကို ယာဉ်မောင်း ကိုလူညိုထွားက လှမ်းဆွဲယူလိုက်သည်။ ကိုလူညိုထွား၏ လက်ချောင်းလေးများ နှင့် အဲမေ၏ ဖြူသွယ်သော လက် ချောင်းလေးများ တဒင်္ဂမျှ ထိတွေ့လိုက် သည်။ သင်းတို့၏ မျက်လုံးအစုံတွင် မြက်နီခြင်း၊ တယ်တာခြင်း၊ ကြင်နာခြင်း၊ ချစ်ခင်ခြင်း သံယောဇဉ် အမျှင်အငွေ့ များ ယှက်သန်းသွားကြသည်ကို ကျွန် တော် သတိပြုမိသည်။ ငြိမ်ညောင်းသာ

ယာနာပျော်ဖွယ်ရာ ကဗျာသံစဉ်တစ်ခု စီးပျော့ရွေ့လျားသွားသည့်အလားပင်။

မေတ္တာဟူသည် ဝန်းကျင်ကို အလှ ဖြင့် သာယာအောင် ဖန်တီးနိုင်သည်။ လူသားတို့အား နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်း အောင် စေစားနိုင်သည်။ အရှိန်အဟုန် ပြင်းထန်သော ချောက်ချားကြောက်မက် ဖွယ်ရာ မုန်တိုင်းများကိုလည်း ဖန်တီး နိုင်စွမ်းရှိသည်။ လောကမြေအပြင်ကို သာယာကြည်လင်အောင်၊ ညစ်ထေး နောက်ကျိအောင် တစ်မဟုတ်ချင်း ပြု ပြင်ဖန်တီးနိုင်စွမ်းရှိသည်။ လားရှိုး-မှုဆယ် ခရီးစဉ် မဆုံမီ မေတ္တာ၏ အတိမ်အနက် မငြိမ်မသက်သော မနောသဘောကို နှလုံးအိမ်အကြည်ဓာတ်ဖြင့် လွှမ်းပတ် ချုပ်ကိုင် သိမြင်နိုင်ခဲ့ပြီ။ ရှမ်းတောင်တန်း ဟိုင်းလက်စ်အမြန်ယာဉ်သည် ကွတ်ခိုင် မှ ထွက်ခွာလာခဲ့ပြီ။ ယာဉ်မောင်း ကိုလူ ညိုထွား၏ စိတ်အစဉ်များ အဲမေထံတွင် ကျန်ရစ်ခဲ့လေသည်လား ကျွန်တော် မပြောတတ်နိုင်။ သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ မော်တော်ယာဉ်သည် ခရီးစဉ်အတိုင်း ယျက်မကွက် အရှိန်အဟုန်ဖြင့် ခရီးနှင့် နေသည်။

နတ်ဖတ်ကာသို့ ရောက်ရှိသည့် အခါ ရှမ်းတောင်တန်း၏ အခြားခရီးသည် တင် မော်တော်ယာဉ်နှစ်စီးကို စောင့် ဆိုင်းရင်း အခိုက်အတန့်မျှ ရပ်နားသည်။ လမ်းတစ်ဖက် အဆောက်အအုံတစ်ခု တွင် ဆိုင်းဘုတ်ငယ်တစ်ခု ထောင်ထား သည်။ နေ့ပွဲ ၁:၃၀ နာရီအချိန် ပြသ မည့် ဇာတ်ကားအမည် “နှလုံးသားမြို့ တော်”၊ ပါဝင်သူများ နေအောင်၊ ဗိုဗိုပြိုင် အောင်၊ ခင်သီတာထွန်း။

“ဪ...နှလုံးသား အေးဘက်စွ ရပ်တွေဟာ နေရာတိုင်းမှာ လွှမ်းမိုးကြီး ဝိုးနေတာပါပဲလား”

ကိုကိုစိတ်အတွေးများ ဟိုးအဝေး သီသို့ လွင့်ပျော့ရောက်ရှိသွားသည်။ စိတ် စိတ်၏သဘောသည် စေစားရာသို့ တစ်မဟုတ်ချင်း ရောက်ရှိနိုင်သည်။ အတားအဆီး၊ အနှောင့်အယှက်၊ အကွယ်အကာ၊ ခလုတ်ကန်သင်းများကို ဖြတ်သန်းကျော်လွှားနိုင်သည်။ ထက်မြက် လှသော စွမ်းအင်ဖြင့် စေလိုရာကို ဖန်တီး စေစားနိုင်သည်။ သို့တစေ စိတ်၏ဖြေ ပြေရာသည် အကောင်အထည်၊ ယု ထည်၊ ခြပ်ဖြင့် ဖြစ်တည်ပေါ်ထွန်းလာ ခြင်း မရှိနိုင်။ ယခုလည်း မြတ်နိုးတွယ် တာရသော ချစ်သူ လှိုက်က ပေးထားရစ် ခဲ့သော အိပ်မက်ဝေဒနာကို ကိုကိုစိတ် စွမ်းအင်ဖြင့် ဆယ်မကယ်ယူခြင်းမပြုနိုင်။

“အိပ်မက်တွေ ပြေပျောက်ပါစေ တော့။ ဝေဒနာတွေ လှိုင်ပြန်ယူသွားပါ တော့”

ရင်ထဲက ကိုကိုစိတ်ဆန္ဒများ။ အိပ်မက်တွေသည်လည်း မသေမချာ မရေမရာ ရှိနေလိမ့်ဦးမည်။ ဝေဒနာတွေ သည်လည်း ရင်မှာ တွယ်တာငြိတွယ် နေလိမ့်ဦးမည်။ စိတ်တွေ တွေနေခိုက် မှာ အတိတ်တစ္ဆေသည် ရေမြေဆုံး သည့်တိုင် မရပ်မနား ထပ်တလဲလဲ ခြောက်လှန်နေချိန်ဦးမည်။

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

အကြားအမြင်

ပါရမီရှင်လေး

● တက္ကသိုလ်သို့

ကျွန်တော်နေ့စဉ် အလုပ်အသွားအပြန် ဂျာနယ် တိုက်မှ ကားကြိုပိုလုပ်ပေးသဖြင့် များစွာအဆင်ပြေသည်။ ကျွန်တော်ဂျာနယ်တိုက်၏ စီမံရေးရာဒါရိုက်တာက ကျွန်တော် အသက်အရွယ်ဖြင့် ဘတ်စ်ကားမစီးရန် ပြောပြီး ကားအကြို အပို့ လုပ်ပေးခြင်းဖြစ်သဖြင့် အထူးပင်ကျေးဇူးတင်ရပါ၏။

တစ်နေ့ ကျွန်တော်အား လာကြိုသော "စုဂူကီး" ကားမှာ ကျွန်တော်အိမ်ရှေ့တွင် မတော်တဆ ရှေ့ဘီး သံစူးမိ သဖြင့် တာယာဆိုင်သို့ အမြန်ထွက်ခဲ့ကြ၏။ တာယာဆိုင်မှာ ကျွန်တော်လမ်းထိပ်တွင် ဖြစ်သဖြင့် ငါးမိနစ်ပင် မကြာဘဲ ဆိုင်သို့ရောက်သည်။

ကျွန်တော်ယာဉ်မောင်းက ဘီးဖာမည့်အလုပ်သမား ကို တိုင်ပင်ပြီး ဘီးကိုမဖြုတ်ဘဲ ဖာ၍ရသည့်နည်းဖြင့် ဆောင်ရွက်နေစဉ် ကျွန်တော်သည် ဆိုင်ရှင်ဟု ယူဆရသည့် လူငယ်လေးနှင့် စကားစမြည် ပြောသည်။ ဆိုင်ရှင်လူငယ်က လည်း ကျွန်တော်ကို သူ့ဆိုင်အတွင်းဝင်ထိုင်ရန် ဖိတ်ခေါ် သဖြင့် ကျွန်တော်ဆိုင်အတွင်း ရောက်ရှိသွားသည်။ ထိုင်ခုံ လွတ်တွင် ဝင်ထိုင်သည်။

မဆိုင်းမဆွပင် လူငယ်က -

"ဆရာက ----ဂျာနယ်တိုက်က မဟုတ်လား"

ဟု စကားဆိုလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော်အံ့သြသွား သည်။ ကျွန်တော်အံ့သြမည်ဆိုလည်း ဆိုထိုက်သည်။ ကျွန်တော် သူ့ဆိုင်သို့ ပထမဦးဆုံး ရောက်ဖူးခြင်းဖြစ်သည်။

သူ့ကိုလည်း ယခုမှ မြင်ဖူးတွေ့ဖူးသည်။ ကျွန်တော် ---- ဂျာနယ်တိုက်တွင် အလုပ်လုပ်နေသည်ကို သူမည်သို့ သိသနည်း။ ကျွန်တော်အတော်ပင် အံ့အားသင့်ရ၏။

လူငယ်မှာ အသက်ရှိလွန်း ၃၀ ခန့်သာ ရှိမည်။ သူ့ကိုမြင်လိုက်သည်နှင့် ဟိန္ဒူလူမျိုးမှန်း ကျွန်တော်မှန်း၍ ရ၏။ သူ့အသားအရေမှာ အညိုရောင်ဘက်သို့များပြီး သူ့နာတ်ကလည်း အနည်းငယ်ချွန်ပြီး ဖြောင့်တန်းနေသည်။ ဟိန္ဒူလူမျိုးတို့၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ဖြစ်နေ၍ ထိုသို့မှန်းဆမိခြင်း ဖြစ်၏။

"လူလေး...မင်းက ဟိန္ဒူထင်တယ်"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ကိုယ်က ----ဂျာနယ်တိုက်ကဆိုတာကို မင်း ဘယ်လိုသိသလဲ"

ဟု ကျွန်တော်က ကောက်ကာငင်ကာ မေးလိုက်ရာ သူက -

"ကျွန်တော်က အကြားအမြင် ပါရမီရှင်ပါ"

ဟု ရဲဝံ့ပြတ်သားစွာ ပြန်ဖြေသည်။

ပြောလိုသောပြောရသည်။ သူ့စကားကို ကျွန်တော်က သိပ်ပြီးမယုံချင်။ ခက်သည်က ကျွန်တော်ကို သူပြောပုံက ဒက်ထီမှန်နေသဖြင့် မယုံ၍လည်း မဖြစ်ပေ။ သည်အတွက် ကျွန်တော် သူ့အားမေးခွန်းတစ်ခု မေးလိုက်ပြန်သည်။

"ကိုယ့်မှာ ဘာရောဂါရှိသလဲ ဆိုစမ်းပါဦး"

ကျွန်တော့်အမေးကို သူ့ရည်ရည်ဝေးဝေး စဉ်းစားတွေး
တောမနေဘဲ ချက်ချင်းပင် ပြန်ဖြေသည်။

“ဆရာမှာ နာတာရှည်ရောဂါမရှိတော့။ ဒါပေမယ့် ဆရာ
က သေမယ်ဆိုရင် ဝေဒနာမခံစားရဘဲ သေသွားနိုင်တဲ့
အခြေအနေပဲ”

သည်အချက်လည်း မှန်လိုက်လေဟု ဆိုရမည်
ဖြစ်သည်။

ယခုအသက်အရွယ်အထိ ပြောပလောက်အောင်
ကျွန်တော်ရောဂါကြီးကြီးမားမား မဖြစ်ခဲ့။ သည်အတွက်
ကျွန်တော်ပို၍ပင် အံ့ဩရပြန်သည်။ သူ့ပြောသည့်အတိုင်း
အကြားအမြင် ပါရမီရှင်ဖြစ်၍ ဤမျှမှန်အောင်ပြောနိုင်ခြင်း
လားဟု စဉ်းစားမိသည်။

သူက စကားစပ်မိသဖြင့် အသက် ၆၀ ကျော်
သူ့အဘွားသည် ရောဂါတစ်ခုကြောင့် ဆေးရုံတက်ခဲ့ရာ
ဆရာဝန်လက်လွှတ်လိုက်သဖြင့် အိမ်သို့ပြန်ခေါ်ခဲ့ရကြောင်း
ပြောပြသေး၏။ ဆိုလိုသည်မှာ လူတို့ဘာဝ အသက်အရွယ်
ရလာလျှင် ရောဂါတစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ဝင်လာမြဲဖြစ်သည်ကို
ပြောလိုခြင်းဖြစ်၏။

ကျွန်တော်မေးသည့်အချက်ကို မှန်ကန်စွာ ဖြေဆိုနိုင်
သည့် လူငယ်အား ကျွန်တော်ယုံကြည်ချက် ပိုမိုခိုင်မာစေရန်
မေးခွန်းတစ်ခု ထပ်မေးလိုက်သည်။

“လူလေးကို တစ်ခုမေးချင်သေးတယ်”

“မေးပါဆရာ၊ ကျွန်တော်မြင်သိသမျှ ဖြေပါမယ်”

“ဒါဆို ကောင်းပြီလေ။ ကိုယ့်ရဲ့စီးပွားရေးအခြေအနေ
ကို မင်းဘယ်လိုမြင်သလဲ ပြောစမ်းပါဦး”

သူက ယခင်အတိုင်းပင် ကျွန်တော့်အမေးကို ချက်
ချင်းအဖြေပေးသည်။

“ဆရာက စီးပွားရေးမဆိုးပါဘူး။ အေးအေးလူလူ
စားနိုင်သောက်နိုင်တယ်။ ငွေရေးကြေးရေး အဆင်ပြေ
တယ်လေ”

သူ့အဖြေကြောင့် ကျွန်တော် ပို၍ပင် နီးနီးကြားကြား
ဖြစ်လာသည်။ ကျွန်တော့်ကို ယခုမှ မြင်တွေ့ဖူးသူက
ကျွန်တော့်ပုံသဏ္ဍာန်ကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော့်စီးပွားရေးအခြေ
အနေကို မှန်အောင်ပြောနိုင်သည့်အတွက် ကျွန်တော့် သူ့ကို
အထင်ကြီးသွားသည်။

“ဒါနဲ့ နေပါဦး။ မင်းက စာတွေတာတွေ ဖတ်သလား”

ကျွန်တော်က ထိုသို့မေးခြင်းမှာ ကျွန်တော့်ထံတွင်
ပါလာသော ဂျာနယ်တစ်စောင် လက်ဆောင်ပေးလို၍
ဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော် ဂျာနယ်လည်းဖတ်တယ်၊ ပုဂ္ဂလိက
သတင်းစာလည်း ဖတ်တယ်”

ထိုသို့ဆိုသဖြင့် ကျွန်တော်က ကျွန်တော်ယာဉ်မောင်း
အား ကားပေါ်မှာပါလာတဲ့ -----ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို သူ
အား ယူပေးရန် ပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်တော်ယာဉ်မောင်းက
-----ဂျာနယ်တစ်စောင်ကို ယူပြီး သူ့အားပေးလိုက်သည်။

“ပုဂ္ဂလိကသတင်းစာ ဖတ်တယ်ဆိုတော့ ဘယ်
သတင်းစာကို ဖတ်တာလဲ”

“ကျွန်တော် ရွှေနိုင်ငံသစ် သတင်းစာကို အမြဲဖတ်
ပါတယ်”

ကျွန်တော်က ရွှေနိုင်ငံသစ်သတင်းစာတွင် ဆောင်း

သူ့အဖြေကြောင့် ကျွန်တော် ပို၍ပင် နီးနီးကြားကြားဖြစ်လာသည်။

ကျွန်တော့်ကို ယခုမှ မြင်တွေ့ဖူးသူက

ကျွန်တော့်ပုံသဏ္ဍာန်ကိုကြည့်ပြီး ကျွန်တော့်စီးပွားရေးအခြေအနေကို

မှန်အောင်ပြောနိုင်သည့်အတွက် ကျွန်တော့်

သူ့ကို အထင်ကြီးသွားသည်။

ပါးများကို မကြာခဏ ရေးနေသဖြင့် သူတကယ်ဖတ်မဖတ် သိနိုင်ရန် မေးခွန်းတစ်ခု မေးလိုက်သည်။

“မင်းရွှေနိုင်ငံသစ်သတင်းစာမှာ ----ရဲ့ ဆောင်းပါး ကို ဖတ်ဖူးသလား?”

“ဖတ်ဖူးတာပေါ့”

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်က သူ့အား မြန်မာနိုင်ငံ စာရေး ဆရာအသင်းက ထုတ်ပေးထားသော ကျွန်တော့်အမည်ရင်း နှင့် ကလောင်အမည်ပါသော စိစစ်ရေးကတ်ပြားကို သူ့အား ထုတ်ပြလိုက်ရာ -

“စာရေးဆရာ ----က ဆရာပါလား”

ဟု ဆိုသည်။

ကျွန်တော်က ဟုတ်မှန်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်လိုက် သည်။ သည့်နောက် သူ့အားနှုတ်ဆက်ပြီး ကျွန်တော်အလုပ် တိုက်သို့သွားရန် ကားပေါ်အတက်တွင် သူက -

“နောင်ကြုံရင် ဝင်ခဲ့ပါဦးဆရာ”

ဟု ပြုံးရွှင်စွာ နှုတ်ဆက်ပါသည်။

နောက်နှစ်ပတ်ခန့်အကြာ ကျွန်တော့်အလုပ်တိုက်မှ ကားဘီးလေချိန်ရန် သူ့ဆိုင်သို့ ဝင်ခဲ့သည်။ ကျွန်တော် သူ့ကို မတွေ့သဖြင့် အလုပ်သမားလေးအား မေးကြည့်သည်။

“ဆိုင်ရှင်ဘယ်သွားနေသလဲ၊ မတွေ့ပါလား”

အလုပ်သမားလေးက ကျွန်တော့်အမေးစကားကို မဖြေချင်ဖြေချင်နှင့် ဖြေလိုက်ပုံက -

“သူ့ဆုံးသွားပြီလေ။ ရက်လည်တာ တစ်ရက်-နှစ်ရက် ပဲ ရှိသေးတယ်”

အလုပ်သမား၏ စကားကြောင့် ကျွန်တော် အတော် ပင် တုန်လှုပ်သွားသည်။ မည်သို့မျှ မဖြစ်နိုင်ဟုလည်း ထင် မိသည်။

“ဒါနဲ့ သူ ဘာရောဂါနဲ့ ဆုံးသွားတာလဲ”

ကျွန်တော်က သိလိုစောနှင့် မေးလိုက်သည်။

“အစာမစားတဲ့ ရောဂါလို့ပဲ ကျွန်တော်သိတယ်”

အလုပ်သမားလေး၏ အဖြေက မရေမရာ။ “အစာ မစားတဲ့ရောဂါ”ဟူ၍ မကြားဖူး။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က ထပ်ပြီးမေးလိုက်ပြန်သည်။

“မင်းစကားကလည်း အဆန်းပဲ။ ငါရှင်းအောင်

ပြောပါဦး”

“ကျွန်တော် ဒါပဲသိတယ်။ ဆရာ့ကို ရှင်းမပြတတ် ဟူး။ ဆရာသိချင်ရင် ဟိုမှာ သူ့အစ်ကိုရှိတယ်။ သွားမေး ကြည့်ပါလား”

အလုပ်သမားလေးက စိတ်မရှည်သည့်သဘောမျိုးဖြင့် ဆိုင်အတွင်း ထိုင်နေသော လူရွယ်တစ်ဦးကို ညွှန်ပြသည်။ ကျွန်တော်လည်း အဖြေမှန်ကို သိလိုစောဖြင့် ထိုလူရွယ်ထံ သွား၍ မိတ်ဆက်လိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ကျွန်တော်သိလိုသည် ကို မေးလိုက်သည်။

“ဟိုတစ်လောက ဆုံးသွားတာ လူလေးရဲ့ ညီလား။ သူက ဘာရောဂါနဲ့ ဆုံးသွားတာလဲ”

ကျွန်တော့်ဒ မေးကို လူရွယ်က စိတ်ရှည်လက်ရှည် ရှင်းပြသည်။

“ဒီလိုပါ ဆရာ။ ကျွန်တော့်ညီက ဘာသာရေး သမား။ ဘာသာရေးကို တအားလိုက်စားတယ်။ နေ့တိုင်း သတ်သတ်လွတ်စားတယ်။ ဥပုသ်စောင့်တယ်။ အားရင် တရားထိုင်တယ်။ တစ်ခါတလေ အစာမစားဘဲ အရည် တစ်ခုခုသောက်ပြီး နေလေ့ရှိတယ်။ ကြာတော့ ဘယ်ခဲ မလဲ။ အစာအိမ်သွေးကြော ပေါက်သွားတော့တာပေါ့”

“သူ့ကို ဆေးရုံ၊ ဆေးခန်း မပြဘူးလား”

သူရှင်းပြနေသည့်ကြားမှ ကျွန်တော်က သိချင်တာကို ဆန္ဒစောပြီး မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ပြတာပေါ့။ နောက်ဆုံး ဆေးခန်းက ဆရာဝန်က

ဆေးရုံသွားဖို့ ပြောတယ်။ ဆေးရုံရောက်ပြီး နောက်နေ့မှာ သူ့ဆုံးသွားတယ်။ သူ့စိတ်နဲ့ ကျွန်တော်တို့အမေလည်း အိပ်ရာထဲ လဲသွားတော့တယ်။ ဒါပါပဲ ဆရာ”

“ဪ...ဒီလိုလား”

ကျွန်တော်သည် လူရွယ်အား နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန် သည်။ အစားအသောက်ပျက်ကာ တရားဘက်ကို လိုက်စား ခဲ့သော တကယ်အကြားအမြင် ပါရမီရှင်လေးကို တစ်ဆင့် သတိရမိသဖြင့် ဤစာကို ရေးလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါ၏။

တက္ကသိုလ်သား
www.burmeseclassic.com

သူတော်ကောင်းတို့နှလုံးသား

အနှိုင်းမဲ့ယာဉ်ဖြင့် ကျော်ဖြတ်ခြင်း

အရှင်အင်္ဂုရ(ရွှေမန်းသား)

“သဒ္ဓါတရတိ ဩယံ၊ အပ္ပမာဒေန အဏ္ဏဝံ။
ဝီရိယေနဒုက္ခမစ္စတိ၊ ပညာယ ပရိသုဇ္ဈတိ။”
(အာဇာတကသုတ်)

အာဇာတက ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားဖြင့် ဩယလေး
ဖြာ သံသရာကို ကူးမြောက်နိုင်၏။ မပေမလျော့ခြင်း အပ္ပမာဒ
တရားဖြင့် သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာကို ကူးမြောက်
နိုင်၏။ ထကြွလုံ့လဝီရိယဖြင့် ဆင်းရဲခြင်းဒုက္ခတွေကို လွန်
မြောက်နိုင်၏။ ပညာဖြင့် ကိလေသာအညစ်အကြေးတွေကို
ဖယ်ရှားသုတ်သင်နိုင်၏။

တရားသဘောနဲ့ပြောရရင် လူတိုင်း၊ သတ္တဝါတိုင်း၊
သက်ရှိတိုင်းဟာ သံသရာပင်လယ်ကြီးထဲမှာ မွန်းကျပ်နေကြ
တဲ့သူတွေပါ။ သားရေး၊ သမီးရေးတွေနဲ့လည်း မွန်းကျပ်ကြပါ
တယ်။ စီးပွားရေးတွေနဲ့လည်း မွန်းကျပ်ကြပါတယ်။ အချစ်
ရေးတွေနဲ့လည်း မွန်းကျပ်ကြပါတယ်။ ဒီလို မွန်းကျပ်နေကြ
တဲ့ သံသရာပဲဩယကြီးထဲမှာ ကူးရင်းနဲ့ နစ်လိုက်၊ နစ်ရင်းနဲ့
ကူးလိုက်နဲ့ စုန်ချီတစ်ခါ၊ ဆန်ချည်တစ်လှည့်ရယ်နဲ့ နွဲ့တဲ့
အခါ နွဲ့လိုက်၊ မာတဲ့အခါ မာလိုက်၊ သာတဲ့အခါ သာလိုက်
ဗျာဆိုက်နေကြတာ နေ့စဉ်နဲ့ အမျှပဲ မဟုတ်လား။ စာရေး

သူကော စာဖတ်သူပါ ပုထုဇဉ်လူသားစစ်စစ်တွေ ဖြစ်လေ
တော့ ဒီဝဲကြည့်ကြီးထဲမှာ ဒီနေ့ ဒီအချိန်ထိ ကူးနေကြရ
တုန်းပဲလေ။ ဘယ်နေ့၊ ဘယ်အချိန်ကျမှများ လွတ်မြောက်
မလဲဆိုတာကလည်း အလင်းဝေးနေဆဲပါ။ မလွတ်ချင်ဘူးလား
ဆိုတော့ လူတိုင်းက လွတ်မြောက်ချင်တယ်လို့ ဆိုပေမယ့်

(၁) တချို့က လွတ်မြောက်ချင်တယ်၊ ဒါပေမယ့်
ဘာနဲ့ကူးရမှန်း မသိကြပါဘူး။

(၂) တချို့ကျတော့ မလွတ်မြောက်ချင်ဘူး။ ဒါပေ
မယ့် ဘာနဲ့ကူးရမယ်ဆိုတာ သိကြပါတယ်။

(၃) တချို့ကျတော့ မလွတ်လည်း မလွတ်မြောက်
ချင်ဘူး။ ဘာနဲ့ ကူးရမယ်ဆိုတာလည်း မသိကြပါဘူး။

(၄) တချို့ကျတော့ လွတ်လည်း လွတ်မြောက်ချင်
တယ်။ ဘာနဲ့ ကူးရမယ်ဆိုတာလည်း သိကြပါတယ်။

စာဖတ်သူတွေကို အဲဒီလို လွတ်မြောက်သွားတဲ့သူ
တွေ အများကြီးရှိတဲ့အထဲက တစ်ယောက်အကြောင်းကို
ဖောက်သည်ချပြချင်ပါတယ်။

အဲဒီတစ်ယောက်သော သူတော်ကောင်းကြီးရဲ့ အမည်
ကတော့ စာဖတ်သူများ ဗုဒ္ဓဘာသာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဘာသာ
ရေးနယ်ပယ်မှာ ခဏခဏ ကြားဖူးနေကျနာမည်ပါ။ သူက
ဇေတဝန်ကျောင်းဒကာကြီးလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလောက်ပြော
လိုက်ရင် စာဖတ်သူများ မျက်စိထဲ တန်းပြီး ပြေးမြင်မိမှာပါ။

စာဖတ်သူ ဇေတဝန်ဖြစ်နေရင် သေချာသွားအောင်
နာမည်လေး မှတ်ထားလိုက်ပါဦး။ အဲဒီ ကျောင်းဒကာကြီး
အမည်က အနာထပိဏ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အနာထပိဏ်
သူဌေးကြီး ရတနာသုံးပါးအပေါ် ဘယ်လောက်ကြည့်ညှိတယ်
ဆိုတာ စာဖတ်သူများ သိဖူး၊ ကြားဖူးပြီးသား ဖြစ်နေမှာပါ။
အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးဟာ မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်
မြတ်ကြီးနဲ့ တွေ့ဖို့စိတ်စောပြီး ညကြီးမင်းကြီး တစ်ယောက်
တည်း ထအသွားမှာ သူ့ကိုယ်က အရောင်အဝါတွေတောင်
ထွက်ခဲ့ရတယ်မဟုတ်လား။ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ သံဃာတော်
အရှင်သူမြတ်တွေ ချမ်းချမ်းသာသာ သီတင်းသုံးဖို့ရန်
ဇေတဝန်ရွှေကျောင်းတော်ကြီးကိုလည်း ငါးဆယ့်လေးကုဋေ
အကုန်အကျခံပြီး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ ကျောင်းဒကာကြီး
လို့လည်း လူတိုင်းပါးစပ်ဖျားမှာ ဒီနေ့ချိန်ထိ သိနေကြရတယ်

မဟုတ်လား။

ကျောင်းဒကာကြီး အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးဟာ
ကျောင်းဆောက်ပြီးသွားပေမယ့် သူ့ကျောင်းကြီးမှာ သီတင်းသုံး
နေတဲ့ သံဃာတော်တွေကို ဒီအတိုင်းပစ်မထားပါဘူး။ ကျောင်း
ဒကာကြီးဟာ တစ်နေ့ကို သုံးကြိမ်သုံးခါ ကျောင်းကိုလာပါ
တယ်။ ကျောင်းကိုလာတဲ့အခါတိုင်းလည်း လက်ချည်းဗလာ
သက်သက်လာတာ မဟုတ်ပါဘူး။

မနက်ခင်း အလင်းရောင်မလာခင် အရုဏ်ဦးလာ
တော့ သံဃာတော်တွေသုံးဆောင်ဖို့ ယာဂုတွေ ယူလာပါတယ်။
ညနေခင်းလာရင် ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်နဲ့ သံဃာတော်
တွေ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်ဖို့ ထောပတ်၊ တင်လဲ၊ ဖျော်ရည်
စတာတွေ ယူဆောင်လာပါတယ်။ အဲဒီလို နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း
ကျောင်းကို လက်ချည်းဗလာသက်သက် မလာတဲ့ ကျောင်း
ဒကာကြီးကို ကျောင်းမှာရှိတဲ့ ကိုရင်ငယ်လေးတွေ၊ ကျောင်း
သားငယ်လေးတွေက အမေလိုတစ်မျိုး၊ ဖခင်လို တစ်သွယ်
ခင်မင်ရင်းနီးနေကြပါတယ်။ ကျောင်းဒကာကြီးလာရင် ပြေး
သွားကြိုဆိုကြ၊ ဘာတွေပါလဲ မေးကြနဲ့ ဆရာနဲ့ဒကာ ပြန်
လှုပ်ကြလို့ နေပါတယ်။

အဲဒီလို ပြန်ပျော်နေတဲ့ ကျောင်းဒကာကြီးမှာ စိတ်ညစ်
စရာတွေ မရှိဘူးလားဆိုတော့ ရှိတာပေါ့ စာဖတ်သူရယ်။
သူဌေးကြီးက များသောအားဖြင့် သူ့ရဲစီးပွားရေးအလုပ်တွေကို
သူ့ရဲမန်နေဂျာနဲ့ပဲ လွှဲထားတာများပါတယ်။ ဒါကြောင့် ထင်ပါ
တယ် စာဖတ်သူရယ်။ တချို့ စီးပွားဘက် သူဌေးတွေက
ငွေဆယ့်ရှစ်ကုဋေလောက်ကို ချေးငှားသွားကြပြီး ပြန်မပေး
ကြတော့ဘူး။ တစ်ခါ နူရာဝဲစွဲ လဲရာသူခိုးထောင်း ဆိုသလို
ပါပဲ။ ဘဏ္ဍာတိုက်တွေထဲ ထည့်ထားတဲ့ ဆယ့်ရှစ်ကုဋေ
လောက်ကလည်း အစီရဝတီမြစ်ထဲ မျောပါကုန်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် သူဌေးကြီးက သူ့ဘယ်လောက်ပဲ ဆင်း
ဆင်းရဲ အလှူအတန်းကတော့ နေ့စဉ်ပြုနေပါတယ်။ အိမ်ထဲ
နေစဉ် ဆွမ်းခံကိုယ်တော်တွေ ပင့်ထားပါတယ်။ မြတ်စွာ
ဘုရားကိုလည်း မပြတ်မပြတ် ဆွမ်းပင့်ကပ်တယ်။ အဲဒီထံ
နေ့စဉ်ရက်စက် ကောင်းမှုကုသိုလ်တွေ လုပ်နေတဲ့ အနာ
ထပိဏ်သူဌေးကြီးကို ဒုက္ခပေးချင်တဲ့သူက ရိုနေပါသေးတယ်။
ဒုက္ခပေးချင်တဲ့သူဆိုလို့ စာဖတ်သူက အဲဒီယူသာ သူဌေးကြီး

စီးပွားပြိုင်ဘက် သူဌေးကြီးတစ်ယောက်ဖြစ်နေမလားပဲလို့ တွေးချင် တွေးနေမှာပါ။ မဟုတ်ပါဘူး စာဖတ်သူရယ်။ သူဌေးကြီးအလှူတွေပေးနေတာ၊ မြတ်စွာဘုရားနဲ့တကွ သံဃာတော်တွေကို ဆွမ်းတွေပင့်ကပ်နေတာကြည့်ပြီး မနာလို မရှုစိမ့်ဖြစ်နေတဲ့သူက သူဌေးကြီးအိမ်မှာ တံခါးစောင့်တဲ့ တံခါးစောင့်နတ်သမီးပါ။ ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ စာဖတ်သူရယ်။ အဲဒီ တံခါးစောင့်နတ်သမီးဟာ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ သံဃာတော် တွေ သူဌေးကြီးအိမ်ကြွရောက်လာရင် သူက ဘုန်းကံနည်း လေးတော့ သူ့ရဲ့ ဘုံဗိမာန်ကနေ ကလေးတွေနဲ့ ကြမ်းပြင်ကို ဆင်းဆင်းပေးရပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားသခင် ကြွလာလိုက် သူက ဆင်းပေးရလိုက်၊ သံဃာတော်တွေကြွလာလိုက် သူက ဆင်းပေးရလိုက်၊ ခဏခဏ ဆင်းနေရတော့ သူက မြတ်စွာ ဘုရားနဲ့ သံဃာတော်တွေကို သူဌေးကြီးအိမ်ကို မကြွလာ စေချင်ပါဘူး။

ဒီနေရာမှာ ကြုံလို့ စာဖတ်သူများကို ပြောပြချင်တာ တစ်ခုရှိပါတယ်။ များသောအားဖြင့် လူတော်တော်များများက နတ်ကို ကိုးကွယ်ချင်ကြပါတယ်။ နတ်ကို တင်လှူပသတဲ့ အခါမှာလည်း ငှက်ပျောသီးဆိုရင်လည်း လှူမှ၊ ကြည့်ကောင်း မှ၊ အုန်းသီးဆိုရင်လည်း အညောင်မကျိုးမှ။ နတ်အတွက် ဆိုရင် အကောင်းတကာအကောင်းဆုံးတွေကို ရွေးပြီး တင်ကြ ပသကြ၊ ပူဇော်တတ်ကြတယ်မို့လား။

အဲဒီလို တင်လှူပူဇော်နေတဲ့ နတ်ဆိုတာလည်း အများအားဖြင့် အစိမ်းသေနဲ့ မကျွတ်မလွတ်တဲ့ နတ်စိမ်း တွေက များပါတယ်။ အခု အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးအိမ်မှာ တံခါးစောင့်တဲ့ နတ်သမီးက စတုမဟာရာဇ်နတ်စာရင်းဝင် နတ်တစ်ပါးပါ။ အဲဒီလို အဆင့်မြင့်တဲ့နတ်တောင်မှ ရတနာ သုံးပါးနဲ့ယှဉ်လိုက်ရင် သူက ဘုန်းနည်းနေတော့ လှေကားခုံ၊ ကြမ်းပြင်မှာ ဆင်းပေးရတာပဲမို့လား။ ဒါကြောင့် နတ်ကို ကွယ်မယ်ဆိုရင် အခုအဖြစ်အပျက်လေးကို နည်းနည်း သတိရမိစေချင်ပါတယ် စာဖတ်သူ။

ကဲ... စာဖတ်သူရေ၊ ပြောလက်စ ဇာတ်လမ်းလေး ကို ဆက်ပြောကြည့်ရအောင်ပါ။ စောစောကပြောပြခဲ့သလိုပဲ အနာထပိဏ်သူဌေးကြီးရဲ့အိမ်မှာ တံခါးစောင့်နတ်သမီးက အိမ်ကို မြတ်စွာဘုရားနဲ့ သံဃာတော်တွေ ဝင်ထွက်နေတာ

မကြိုက်တာကြောင့် မလာအောင် ကြံပါတယ်။ ဘယ်လိုကြံ လဲဆိုရင် ဖြစ်ပုံက ဒီလိုပါ။ သူက သူဌေးကြီးကို တိုက်ရိုက် မပြောရဲဘူးလေ။ ဒါကြောင့် သူဌေးကြီးမန်နေဂျာဆီ ကိုယ် ထင်ပြုပြီး -

“မန်နေဂျာ...သင်တို့ သူဌေးကြီးက သူ့ရဲ့စီးပွားရေး တွေကို လျစ်လျူရှုထားတယ်။ ဒါကြောင့် စီးပွားတွေ ကျနေ တယ်။ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ သံဃာတော်တွေကိုပဲ ပစ္စည်းဥစ္စာ တွေကို ရက်ရက်ရောရော လှူနေတာ။ ဒါကြောင့် ခုစီးပွား က တက်မလာတာ။ စီးပွားရေးတွေ ပြန်ကောင်းလာအောင်၊ တိုးတက်လာအောင် မြတ်စွာဘုရားနဲ့ သံဃာတော်တွေကို လှူဒါန်းနေတာတွေ ရပ်ပစ်လိုက်ပါ”

သူဌေးကြီးမန်နေဂျာက ဒီစကားတွေကြားတော့ ဒေါသထွက်ပြီးတော့လေ နတ်ယုတ် ထွက်သွားဆိုပြီး အော် လွှတ်လိုက်ပါတယ်။

ဒါပေမယ့် နတ်သမီးကလည်း အလျှော့မပေးဘဲ တစ်ခါ သူဌေးကြီးရဲ့ သားအကြီးဆုံးဆီမှာ သွားပြီး စောစော က မန်နေဂျာဆီမှာ ပြောတဲ့စကားတွေ ထပ်ပြောပါတယ်။ သူဌေးကြီးသားအကြီးဆုံးကလည်း လက်မခံပါဘူး။ စောစော က မန်နေဂျာလိုပဲ “နတ်ယုတ်၊ ထွက်သွား” လို့ အော်လွှတ် လိုက်ပါတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ နေလာလိုက်တာ စာဖတ်သူရယ်။ သူဌေး ကြီးလည်း စီးပွားတွေလည်း တော်တော်ကျလာနေပါတယ်။ အရင်လို မြတ်စွာဘုရားနဲ့ သံဃာတော်တွေကို အကောင်း စား ဆွမ်းတွေ၊ ဆွမ်းဟင်းတွေ၊ ပစ္စည်းတွေ မလှူနိုင်တော့ ပါဘူး။ ဆန်ကွဲထမင်းနဲ့ ပဲဟင်းလောက်ပဲ လောင်းလှူနိုင်ပါ တော့တယ်။

အခွင့်အရေးစောင့်နေတဲ့ သူဌေးကြီးအိမ် တံခါးစောင့် နတ်သမီးက သူဌေးကြီး ဆင်းရဲတာ အခွင့်ကောင်းယူပြီး ညသန်းခေါင်မှာ သူဌေးကြီးအိမ်ခန်းထဲ ဝင်လာပါတယ်။ သူဌေးကြီးက -

“ဘယ်သူလဲ”
“ကျွန်တော်မျိုးမက သူဌေးကြီးရဲ့ နံပါတ်လေးတံခါး စောင့်နတ်သမီးပါ”
“သင် ငါ့ဆီကို ဘာလာလုပ်တာလဲ”

“မှန်လှပါ သူဌေးမင်း။ ကျွန်မ အကြံပေးချင်လို့ပါ”
ဆိုပြီး စောစောက သူဌေးကြီးမန်နေဂျာ၊ သူဌေးကြီး
သားအကြီးတို့ဆီမှာ ပြောသလို စကားတွေကို ပြောတော့
တာပါပဲ။

အဲဒီလိုစကားတွေ ကြားတော့ သူဌေးကြီးလည်း
ဒေါသထွက်ပြီး -

“အသင်နတ် မပြောနဲ့၊ အသင်နတ်လို ထောင်
သောင်းမကလာပြီး ငါ့ကို ရတနာသုံးပါးကို မကြည့်ညှိနဲ့၊
ဆွမ်းမ ငါ့ဘင်းနဲ့လို့ ပြောဆိုပြီး ငါ့ရဲ့ သဒ္ဓါတရားကို ကိုင်လှုပ်
လို့ ရမယ်ထင်သလား။ နတ်ယုတ်၊ ငါ့အိမ်က ထွက်သွားတော့”
လို့ မောင်းထုတ်လိုက်ပါတော့တယ်။ အိမ်ကမောင်းထုတ်ခံ
လိုက်ရတော့ နတ်သမီးမှာ နေစရာ အခက်အခဲတွေဖြစ်၊
သားသမီးတွေတန်းလန့်နဲ့ မြို့စောင့်နတ်ဆီ ရောက်လာပါ
တယ်။ မြို့စောင့်နတ်ရယ်၊ ကျွန်မကို ကူညီပါဦး။ သူဌေးကြီး
အိမ်မှာ ပြန်နေရဖို့ ကူပြောပေးပါဦးလို့ အကူအညီတောင်း
ပါတယ်။

သူက အကူအညီတောင်းပေမယ့် မြို့စောင့်နတ်လည်း
မကူညီနိုင်ပါဘူး။ ဒီလိုနဲ့ နတ်မင်းကြီးလေးပါးဆီ သွားရောက်
အကူအညီတောင်းပါတယ်။ နတ်မင်းကြီးလေးပါးလည်း မကူ
ညီနိုင်ပါဘူး။ တစ်ခါ သိကြားမင်းဆီ ရောက်ပါတယ်။ သိကြား
မင်းကတော့ ငါကတော့ ကူတော့ မကူညီနိုင်ဘူးကွယ်။
အကြံတော့ ပေးလိုက်မယ်။ သူဌေးကြီးရစရာရှိတဲ့ အကြွေး
ဆယ်ရှစ်ကုဋေကို ပြန်ရအောင် သင်စွမ်းဆောင်ပေးလိုက်ပါ”
လို့ ပြောဆိုအကြံပေးလိုက်ပါတယ်။ တံခါးစောင့် နတ်သမီး
လည်း သိကြားမင်းပေးတဲ့ အကြံအတိုင်း သူဌေးကြီးရဲ့
အကြွေးတွေကိုလည်း ပြန်ရအောင် လုပ်ပေးလိုက်ပါတယ်။
အစီရဝတီမြစ်ထဲ မျောပါသွားတဲ့ ဘဏ္ဍာတွေကိုလည်း ပြန်
ဆယ်ပြီး ဘဏ္ဍာတိုက်ထဲ ပြန်ထည့်ပေးလိုက်ပါတယ်။

တိုတိုပြောရရင် စာဖတ်သူရယ်။ သူဌေးကြီးလည်း
အရင်လို မြတ်စွာဘုရားနဲ့ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တွေကို
ဆွမ်းခဲဖွယ် ဘောဇဉ်ကောင်းတွေကို သဒ္ဓါတရား ထက်သန်
စွာနဲ့ လှူဒါန်းပါတယ်။ တံခါးစောင့် နတ်သမီးကိုလည်း
အိမ်မှာ ပြန်လည်လက်ခံလိုက်ပါတော့တယ်။

စာဖတ်သူရေ... ဇာတ်လမ်းလေးကတော့ ဒီလောက်

ပါပဲ။ ပြောပြချင်တာတွေက များပြီး စာလည်း တော်တော်
ရှည်သွားပါတယ်။ သည်းခံဖတ်ပေးတာလည်း ကျေးဇူးတင်ပါ
တယ်။ ဇာတ်လမ်းဖတ်ပြီး စာဖတ်သူကော ဘာတွေတွေ့မိ
နေပါသေးသလဲ။ ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါတရားက ဘယ်လောက်တာ
သွားသလဲဆိုတာ စာဖတ်သူသိမှာပါ။ လူတိုင်းမှာ လောကုတ္တ
ရာအရေးကိစ္စတွေ မဆိုထားနဲ့၊ လောကီအရေးကိစ္စတွေမှာ
တောင် ယုံကြည်မှုက အရေးကြီးတယ်မို့လား။

စီးပွားရေးမှာလည်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
ယုံကြည်မှုရှိမှ အောင်မြင်တတ်တာမို့လား။ သမီးရည်းစား
အရေးမှာလည်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ယုံကြည်မှုရှိမှ
ရေရှည် လက်တွဲနိုင်တာမို့လား။ စစ်ရေးမှာလည်း တစ်ဖက်နဲ့
တစ်ဖက်၊ တစ်နဲ့တစ်နိုင်ငံ ယုံကြည်မှုအပြည့်ရှိမှ ငြိမ်းချမ်းရေး
ဖော်ဆောင်နိုင်တာမို့လား။

ဒါကြောင့် ပြောချင်ပါတယ် စာဖတ်သူရယ်။ တကယ်
လို့များ စီးပွားရေးတွေက၊ စိတ်တွေညစ်၊ ဘဝက ပစ်စလက်
ခတ် ဖြစ်တော့မယ်လို့ အခြေအနေနဲ့ အချိန်အခါတွေ ကြုံ
ခဲ့ရင် ရတနာသုံးပါးအပေါ်မှာ ယုံကြည်မှုအပြည့်နဲ့ ကြည့်ညှိ
ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ကြည့်ပါလို့။ အဲဒီလို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့
အဓိဋ္ဌာန်အလုပ်လုပ်ရင် စာဖတ်သူရဲ့ ကြံတွေနေရတဲ့ အခက်
အခဲတွေ၊ ဘဝပြဿနာတွေဟာ မကြာခင် လွန်မြောက်နိုင်
မယ်ဆိုတာ ဒီဇာတ်တော်က သက်သေခံနေမှာပါ စာဖတ်သူ။

ရွှေမန်းသား ဒါရှင်ဒါဂျီရီ

ကျွမ်းကိုး

ခရီးရဂါရ ဇာတက၊ ဇာတကပါဠိ၊
ဇာတက အဋ္ဌကထာ(၁)
ခုဒ္ဒက နိကာယ အာဠကသုတ်၊
ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ။

ပလ္လင်ဘွေ ထက်က
ဓားထက်တံ
ဗိမ္မရာဇ်ဘေဇာ
ဝမ်းဘေး
(ရမည်းသင်း)

ပရော့ဒ်ဘွေထက်က စားထက်တဲ့ မိဖုရားခေါင်များ

ဝင်းသောင်(ရမည်းသင်း)

မြန်မာရာဇဝင်မှာ ခေတ်အလိုက် ထက်မြက်ထင်ရှား အတ္တကြီးမားပြီး စားထက်တဲ့ မိဖုရားကြီးတွေ ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဥပမာပြုစို့ဆို ကုန်းဘောင်မင်းဆက်မှာ စစ်ကိုင်းမင်း (ခေါ်) ဖန်နန်းရှင် (ခေါ်) ဘကြီးတော်မင်းရဲ့ မိဖုရားကြီး နန်းမတော် မယ်နု။ တကယ်တော့ နန်းမတော်ကြီးဟာ မဟာအိ မဟာ သွေး နန်းထက်မှာမွေးတဲ့ မဟာမျိုးမဟာနွယ် တစ်ယောက် မဟုတ်ဘူး။ သာမန်မင်းမူထမ်း ထောင်မှူးကြီး ဦးလွတ်နဲ့ မယ်မုန်ဆိုသူက မွေးတဲ့ သမီးပါ။ ဒါပေမဲ့ နန်းမတော်ကြီးမှာ ထူးခြားချက်ရှိတယ်။ အဲဒီထူးခြားချက်ဟာ “နန်းမတော်ကြီး သည် ရုပ်ရည်မလှ၊ သာမန်ရွက်ကြမ်းရေကျို ရုပ်မျိုးသာဖြစ် သော်လည်း ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်သည် ဆန့်ကျင်ဘက် ဖိုသတ္တဝါများအတွက် ဘဝင်ခိုက်စေမယ့် ကိုယ်နေဟန်ထား ပိုင်ဆိုင်ထားသည်” လို့ အဆိုရှိပါသည်။ ခုခေတ်စကားနဲ့ပြောရ ရင် ဖြောင့်တယ်၊ တောင့်တယ်ပေါ့။

နောက် သတင်းငကားတစ်ခုကလည်း သူ့ကိုမွေးခါနီး ဆဲဆဲမှာ တဘောင်ပေါ်ခဲ့တယ်တဲ့။ တဘောင်ကိုလည်း ကြည့် ဦး။ “ထောင်မှူးသမီး ခြေချင်းကြီးနဲ့ ကြီးရင်ငါဖို့ လက်မတို့ နဲ့...တဲ့။ ကြည့်စမ်း၊ ကြည့်စမ်း လူမဖြစ်ခင်ကတည်းက ဝန်းပွင့်နေလိုက်တာများ အံ့ရော။

အပျိုဖော်ဝင်တော့ မြင်သမျှ ကာလသားတစ်သိုက် က ချစ်ကြကြိုက်ကြ၊ သိမ်းပိုက်လိုကြတယ်။ အဲဒီအထဲမှာ စစ်ကိုင်းမင်း ဘား မောင်မောင်စိန်လည်း ပါတယ်။ သူက သာမန်လူမဟုတ်ဘဲ မဟာအိ မဟာသွေး မင်းသားတစ် ယောက်ဆိုတော့ သာမန်ကာလသားများထက်တော့ သာတာ

ပေါ့။ ဒါကြောင့် တစ်နေ့မှာ မင်းသားဟာ အိမ်တော်ပါ ငယ်ကျွန်တစ်ယောက်ကို မယ်နုထံ ချဉ်းကပ်စေကာ ချစ်အေး ဆိုခိုင်းတယ်။ ဒီနေ့ခေတ်စကားနဲ့ပြောရရင် မယ်နုကို စမ်းသပ် တဲ့သဘောနဲ့ ချစ်ရေးဆိုခိုင်းတာပါ။ ဘာပြောကောင်းမလဲ မယ်နုက အဲဒီမင်းသား မောင်မောင်စိန်ရဲ့ ငယ်ကျွန်ကို ဖိနပ် နဲ့ ပါးရိုက်မယ်လုပ်လို့ ဖနောင့်နဲ့တင်ပါး တစ်သားတည်းကျ အောင် ပြေးလိုက်ရတဲ့ ငယ်ကျွန်ဟာ ပုဆိုးမနိုင်၊ ပဝါမနိုင်ကို ဖြစ်သွားသတဲ့။

မင်းသားမောင်မောင်စိန်ကလည်း နောင်တစ်ချိန်မှာ စစ်ကိုင်းမင်း (ခေါ်) ဖန်နန်းရှင် (ခေါ်) ဘကြီးတော်ဆိုတဲ့ အမည်နာမတော်နဲ့ ကုန်းဘောင်ဆက် မင်းတစ်ပါး ဖြစ်လာ မှာဆိုတော့ မိန်းမဆို ချဉ်ချဉ်တူးတူး မူးပြီးရောဆိုတဲ့ စကား လို့ တွေ့ကရာ ကောက်ဆွဲယူချင်ဘူး။ ဘုရင်နဲ့ညား မိဖုရား ဖြစ်လာမယ့်သူမဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် စိတ်ကြိုက်ရွေးတဲ့ သဘောပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ စစ်ကိုင်းမင်း အိမ်နိမ့်စံဘဝက ယူထားတဲ့ မိဖုရားငယ် မယ်နုဟာ ၁၁၈၁ ခုနှစ်မှာ စစ်ကိုင်းမင်းလည်း နန်းတက်ရော မိဖုရားခေါင်ကြီး နန်းမတော်ကြီး ဖြစ်လာခဲ့တယ်။

နန်းမတော်ကြီးရဲ့ နောက်ထူးခြားချက်တစ်ခုကလည်း ဆင်သွားရင် လမ်းဖြစ်တယ် ဆိုတဲ့စကားလိုပဲ သူဘာလုပ်လုပ် ဖြစ်တယ်။ ခေတ်အဆက်ဆက် ဘယ်ရွှေနန်းရှင်ဖြစ်စေ နန်းပလ္လင်တော်ထက်မှာ မင်းမြတ်တစ်ပါးတည်းသာ ထိုင်တော် မူလေ့ရှိတယ်။ သို့သော်လည်း နန်းမတော်ကြီးကတော့ သူပါ မင်းတရားနဲ့ အတူတကွ ယှဉ်တွဲထိုင်တယ်။ နန်းတွင်းမှူးမတ်

www.burmeseclassic.com

သေနာပတိတွေ အံ့ဩဘာနန်းဖြစ်ကြရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူမှ မတော်ဘူး။ မသင့်ဘူးလို့ နှုတ်က မြက်ဟကြာဖို့ မဝံ့ကြဘူး။ နန်းမတော်စားက ထက်တာကိုး။ ကုန်ကုန်ပြောရ ရင် တရုတ်သံတမန် တိုင်းတစ်ပါးညွှန်သည်များပင် ရှေးက မမြင်ဖူး။ မတွေ့ဖူးကြတဲ့ မြင်ကွင်းကို မြင်လိုက်ကြတော့ အံ့ဩခွားသတဲ့။

ဖန်နန်းရှင်ဆိုတဲ့ ဘကြီးတော်မင်းတရားကလည်း နန်းမတော်ကြီးဘာလုပ်လုပ်၊ ဘာပြောပြော ပြီးတာပဲဆိုတော့ နန်းမတော်ကြီးအဖို့ လုပ်ပိုင်ခွင့်အာဏာ အပြည့်ရှိနေတာပေါ့။ ဒီကြားထဲ နန်းမတော်ကြီးရဲ့ တင်အံ့ထုံဆင်း အမိကိုတော်ရင်း စလင်းစား မောင်အိုကလည်း နန်းမတော်ကြီးရဲ့အစ်ကိုတော် တာနဲ့ပဲ မင်းညီမင်းသားတစ်ပါး အဆောင်အယောင်နဲ့ စလင်း စားဆိုပြီး အခွင့်အရေးတွေ တစ်ပုံတစ်ပင် ရထားတယ်။ မဟာဆီမဟာသွေးစစ်စစ် မင်းညီမင်းသား၊ သားတော်၊ သမီးတော်၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တွေ နန်းမတော်ကြီးရဲ့အစ်ကို တော် စလင်းစားမောင်အိုလောက် အခွင့်အရေးမရရှာကြဘူး။ ဒီကြားထဲ နန်းမတော်ကြီးရဲ့အတ္တကြောင့် စလင်းစားနဲ့ ပူးပေါင်း ကြံစည်မှုတွေကို လည်စင်းခံခဲ့ရတယ်။ ဥပမာပြရရင် ဘကြီး တော်ရဲ့ ညီတော်ရင်း သာယာဝတီမင်းနဲ့ ဆွေတော်မျိုးတော် တွေကို နန်းမတော်ကြီးနဲ့ အစ်ကိုတော် စလင်းစား မင်းသား ကြီးအမည်ခံ မောင်အိုတို့ဟာ ကျူပင်ခတ် ကျူငုတ်မကျန်စေ ရဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း အပြတ်ရှင်းကြဖို့ အကွက်ချစီမံ လှုပ် ရှားလာကြတယ်။

နန်းမတော်နဲ့ စလင်းစား မောင်အိုတို့ရဲ့ ကောက်ကျစ် စဉ်းလဲတဲ့ လမ်းစဉ်ကို သာယာဝတီမင်းသားက သိတယ်။ နောင်တော်ဘုရင်မင်းမြတ်ကို အတွင်းစကား လျှောက်ထားဖို့ ရှိပေမဲ့ နန်းမတော်နဲ့ စလင်းစားတို့က အကွက်ချ စည်းခြား ထားတာကြောင့် အခွင့်မသာခဲ့ဘူး။ နောက်ဆုံး သည်းမခံနိုင် တော့ဘဲ ရွှေတိုအောင်မြေနှင်းပြီး နောက်လိုက်နောက်ပါများနဲ့ အတူ နောင်တော်ဖန်နန်းရှင် (ခေါ်) စစ်ကိုင်းမင်း (ခေါ်) ဘကြီးတော်မင်းကိုနန်းချပြီး ထီးနန်းကို သိမ်းပိုက်ဖို့စံလိုက်တယ်။ ကုန်းဘောင်မင်း (ခေါ်) သာယာဝတီမင်း (ခေါ်) ရွှေဘိုမင်းဆိုတဲ့ အမည်နာမတော်နဲ့ နန်းသိမ်းအောင်ပွဲခံတော့ ကျည်းမင်းသမီးကို တောင်တန်းမိဖုရားခေါင်အဖြစ် ရွှေလက်တွဲ

ပြီး အောင်ပွဲခံခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်က နန်းမတော်မယ်နဲ့ စလင်းစားမောင်အိုတို့ကို ရွံရှာမုန်းတီးနေကြတဲ့ ဆွေတော် မျိုးတော်အသိုင်းအဝိုင်းနဲ့ နန်းတွင်းသူ၊ နန်းတွင်းသား၊ ပြည်သူ ပြည်သားအားလုံး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စိတ်ချမ်းသာရှိကြတယ်။

သာယာဝတီမင်းဟာ အိမ်နိမ့်စံဘဝကတည်းက နန်းမတော်နဲ့ စလင်းစားတို့ နန်းတွင်းရေးမှာ ဝင်ရှုပ်နေတာ လုံးဝမကျေနပ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ နောင်တော် စစ်ကိုင်းမင်းအပေါ် ချစ်ခင်လေးစား ရိုသေစိတ်ထားပြီး အောင်အီးသည်ခံတော်မှ ခဲ့တာ (၁၈)နှစ်တောင် ကြာခဲ့တယ်။ သည်းခံလေ၊ ဖျော့ခံ လေ၊ ဖိလေဆိုတဲ့ စကားလိုပဲ နန်းမတော်ကြီးတို့ မောင်နမ ကျင့်ကြံလာတော့ သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ နောင်တော် စစ်ကိုင်း မင်းကို နန်းပလ္လင်က ဆွဲချထားလိုက်ရတာ လက်ထဲ မင်းအာဏာရလာပေမယ့်လည်း သာယာဝတီမင်းဟာ နန်းကျ ဘုရင် နောင်တော်စစ်ကိုင်းမင်းကို မျက်နှာလွှဲ ခဲပစ် မလုပ်ရက် ဘူး။ အိမ်နိမ့်မှာ ကောင်းမွန်အေးချမ်းစွာ စံနေတော်မူစေ တယ်။ နောင်တော် မျက်စိအောက်က အပျောက်မခံနိုင် အောင် ချစ်လှတဲ့ မရီးတော် နန်းမတော်ကြီးမယ်နုကိုလည်း အတူတကွ စံနေခွင့်ပြုခဲ့တယ်။ ကဲ...ဘယ်လောက်သဘော ထားကြီးလိုက်လဲ။ အဲ . . . အဲ . . . တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ဘာလဲဆိုတော့ စလင်းစားဆိုပြီး မောက်မာစော်ကားခဲ့တဲ့ နန်းမတော်ကြီးရဲ့ အစ်ကိုတော် မောင်အိုနဲ့ မိသားတစ်စုလုံး အပြင် နန်းမတော်ကြီးနဲ့ မောင်အိုတို့၏ ကြံဖော်ကြံဘက် မျိုးကြီးမတ်ကြီးများကိုတော့ ရွှေလက်တော်မတုံ့ဆိုင်းဘဲ သုတ်သင်ပစ်ခဲ့တယ်။

နောင်တော် ရွှေနန်းရှင်ရဲ့ နန်းမတော်ကြီးမယ်နဲ့ သားတော် စကြာမင်းတို့ကို ကောင်းစွာနေရာပေး၊ စောင့်ရှောက် ထားခဲ့ပေမယ့် မလျော်တဲ့အကြံ ကြံစည်ကြတယ်။ နန်းမတော် မယ်နုကဆို စစ်ကိုင်းမင်းကို ငယ်နိုင်ဖြစ်လေတော့ စွန့်လွှတ် ခဲ့ရတဲ့ နန်းစည်းစိမ်ကို ဘယ်နည်းနဲ့ရရ ပြန်ရအောင်ယူမယ် ဆိုတဲ့စိတ် ဖွေးပြီး အဲဒါအခွင့်ကိုစောင့်နေခဲ့တာ ၁၈၃၇ ခုနှစ် မှာ အင်္ဂလိပ်သံမှူး ဘာနေ ရှိသခိုက် မောင်တော်နန်းကျ ဘုရင် စစ်ကိုင်းမင်းကို ဗြိတိသျှအစိုးရထံ ငှားရမ်းသားဆက် သွယ်စေပြီး သာယာဝတီမင်းလက်ဝယ်ရောက်နေတဲ့ အင်္ဂလိပ် ရွှေနန်းကို သိမ်းပိုက်၍ စစ်ကိုင်းမင်းထံ လွှဲအပ်ပေးပါလိမ့်

အကယ်၍ ဆောင်ရွက်ပေးမည်ဆိုလျှင် ဗြိတိသျှအင်္ဂလိပ် အစိုးရရဲ့ မည်သည့်တောင်းဆိုချက်ကိုမဆို လိုက်လျော့ပါမယ် လို့ဆိုတယ်။ ဆန်ကောလောက်မှ စောက်မနက်တဲ့ အကြံပါ လား နန်းမတော်ကြီးရယ်။

နန်းမတော်ကြီးရဲ့ အတ္တ၊ မာန တောင်းဆိုမှုတွေ ကြောင့် အစ်ကိုစလင်းစားနဲ့ပေါင်းပြီး ကုန်းဘောင်သွေးစစ်စစ် မင်ညီမင်းသား၊ ဆွေတော်မျိုးတော်တွေကို ဒုက္ခပေးလိုက်တာ သာယာဝတီမင်းတောင် ကံသီလို့လွတ်ခဲ့တာ။ ဒါပေမယ့် သာယာဝတီမင်း ထီးနန်းရတော့ နောင်တော်နန်းကျတုရင် စစ်ကိုင်းမင်းမျက်နှာ ထောက်ပြီး ကောင်းစွာစောင့်ရှောက် ထားခဲ့တယ်။ သို့သော်လည်း နန်းမတော်ကြီးက လောဘ မသတ်နိုင်ဘဲ ဗြိတိသျှအစိုးရသံတမန်နဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး မကြံ စည်သင့်တာကြောင့် သာယာဝတီမင်း သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး။ ထုံးစံအတိုင်း တောင်သမန်အင်း၏ အရှေ့မြောက်ထောင့် မယ်ဘယက်ကုန်းလို့ အမည်ရတဲ့ ရေပြင်မှာ ရေချကွပ်မျက် လိုက်တယ်။ အဲဒီရေပြင်ဟာ စစ်ကိုင်းမင်း နန်းကျပြီး အိမ် နိမ့်စံဘဝဖြင့် နန်းမတော်ကြီးမယ်နနဲ့ နေထိုင်စံမြန်းခဲ့တဲ့ အိမ်တော်နဲ့ သိပ်မဝေးဘူး။

နန်းမတော်ကြီးအနေနဲ့ အတ္တမာနတွေကြောင့် မပြု သင့်မပြုထိုက်တဲ့ အမှားအယွင်း မြောက်မြားစွာ ပြုခဲ့သော် လည်း ဖန်နန်းရှင်စစ်ကိုင်းမင်းနဲ့ ရွှေလက်တော်တွဲခဲ့စဉ် ၁၈ နှစ် ကာလအတွင်း အလှူဒါနတွေ အမြောက်အမြားပြုခဲ့တာ တွေလည်း ဒီနေ့တိုင် မြင်တွေ့နိုင်ပါသေးတယ်။ အမရပူရမှာ ပုထိုးတော်ကြီး၊ အင်းဝမှာ အကွေတစ်ထောင် အကောက် တစ်ထောင်လို့ အမည်ရတဲ့ မယ်နအုတ်ကျောင်းတော်ကြီး၊ (မန္တလေး)ရတနာပုံမှာ မဟာသကျသီဟရုပ်ပွားတော်၊ စစ်ကိုင်း တောင်မှာ ရှင်ဖြူရှင်လှ စေတီတော်၊ အနောက်တိုက်ဘုရားကြီး ဖလံခုံရွာမှာ ကြေးချိန်တစ်သိန်းရှိ ခေါင်းလောင်းတော်ကြီး၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဂယာမှာ မြန်မာဧရပ်တစ်ဆောင် စတဲ့ ကောင်း မှုတော်အများအပြား လှူဒါန်းခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဓမ္မကထိက ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဟောခဲ့သလို အဖြူအမည်းရောတဲ့ အလှူမဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ ဆုတောင်းရင်း နန်းမတော်ကြီးရဲ့ အလှူတော်ကို သာဓုခေါ်ရမှာပါ။

အတ္တကြီးမား ဓားထက်တဲ့ နောက်ထပ်တင်ပြချင်တဲ့

မိဖုရားကြီးကတော့ သာယာဝတီမင်းရဲ့ တောင်နန်းစံ မိဖုရား ခေါင်ကြီး ကျပင်းမိဖုရားပါပဲ။ သူ့ရဲ့သားတော် ပုဂံမင်းကို ထီး ညွှန်နန်းလျှာဖြစ်ဖို့ အမြဲကြံစည်နေသူ ဖြစ်ပါတယ်။ သားတော် ပုဂံမင်းနဲ့ယှဉ်မယ့် နန်းညွှန်နန်းလျှာ မမြင်လို မတွေ့လိုသူမှာ တောင်နန်းမတော်မိဖုရားခေါင်ကြီး ကျပင်းမင်းသမီးသာ ဖြစ် တယ်ဆိုရင် မှားမယ်မထင်ပါ။

သာယာဝတီမင်း နန်းတက်ပြီး ကိုးနှစ်အတွင်း မိဖုရား ခေါင်ကျပင်းနှင့် စိတ်ညီမျှပြီး ကွပ်မျက်ခံရသူများမှာ စကြာ မင်း၊ နန်းမတော်ကြီးမယ်နန၊ ပြည်မင်း၊ ယင်းတောဝန်ကြီးနှင့် အနောက်နန်းမတော် မမြလေး၊ မယ်တော်ဒေါ်အိအိဆိုသူတို့ ဖြစ်ပါတယ်။

စကြာမင်းကို ကွပ်မျက်ရခြင်းမှာ သားတော်ပုဂံမင်းနှင့် ယှဉ်လာသော နန်းညွှန်နန်းလျှာ ဖြစ်ခြင်း၊ အနောက်နန်းမ တော် မမြလေးကို ကွပ်မျက်ရခြင်းမှာ သာယာဝတီမင်း၏ အချစ်တော် မိဖုရားဖြစ်ခြင်း၊ ထို့ကြောင့် ကျပင်းမင်းသမီးက မနာလိုဖြစ်ကာ ပြည်မင်းနဲ့ မမြလေးတို့ကိုပဲ ဖောက်ပြန်နေ သယောင် စွပ်စွဲ၍ သာယာဝတီမင်းကို အမျက်သို့အောင် ဆွပေးခြင်းကြောင့်ဖြစ်ပြီး ယင်းတောဝန်ကြီးကို ကွပ်မျက်ရ ခြင်းမှာ သာယာဝတီမင်း ရွှေစိတ်တော်မကြည်လင်ခိုက် လှံနှင့်ထိုသတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ထိုအချိန်မှစ၍ သာယာ ဝတီမင်း ရူးသွပ်တဲ့ရောဂါ ခံစားနေရမှုကို နန်းတွင်းသူ၊ နန်းတွင်းသား များမတ်များ တစ်စတစ်စ သိကုန်ကြတယ်။ တချို့က အပြစ်ကင်းသော စကြာမင်းသားလေးကို ရေချကွပ် မျက်ခြင်းကြောင့် ဝင့်လိုက်တယ်လို့ ပြောကြသလို၊ စာသမား ပေသမား အေးချမ်းစွာနေတဲ့ ဇနီးမယား အနောက်နန်းမတော် မမြလေးကို ရက်ရက်စက်စက် ရေချကွပ်မျက်တာကြောင့် ဖိတ်ထိခိုက်ဖောက်ပြန် ရှုသွပ်သွားတယ်လို့လည်းပြောကြတယ်။

သာယာဝတီမင်း ကျန်းမာရေးချို့ယွင်းချက်အပေါ် အခွင့်ထူးခံကြသူများကတော့ တောင်နန်းမိဖုရားခေါင် ကျပင်း မင်းသမီးနဲ့ သားတော် ပုဂံမင်းတို့ပဲ ဖြစ်တယ်။ ပုဂံမင်းသား ဟာ တောင်ညာစံ မိဖုရားကြီးရဲ့ သားတော်အဖြစ် အိမ်ရှေ့စံ မင်းနေအိမ်မှာ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်လိုက်တယ်။ ဖခမည်းတော် သာယာဝတီမင်းက စိတ်ကျန်းမာရေး ချို့ယွင်းနေချိန်ဆိုတော့ ဘာမှမသိတော့ဘူး။ အကယ်၍ ခမည်းတော် နတ်ရွာစံရင်

သူနန်းတက်မယ်ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ အသင့်ပြင်ထားတဲ့သဘော ပါပဲ။

ထီးနန်းနဲ့ထိုက်တဲ့ ပြည်မင်းကိုလည်း ကွပ်မျက်ပြီး ပြို နန်းမတော်ကျပင်းမိဖုရားအနေနဲ့ နောက်ဆုံး မောင်တော် ရွှေနန်းရှင် သာယာဝတီမင်းကိုသာ ရှင်းလိုက်ရင် သားတော် ပုဂံမင်းသားက ဘုရင်ဖြစ်၊ သူက ဘုရင့်မယ်တော်ဖြစ်ပြီပေါ့။

အစဉ်အလာအားဖြင့် နန်းမတော်ကြီးမယ်နဟာ စစ်ကိုင်းမင်း (ခေါ်) ဖန်နန်းရှင် (ခေါ်) ဘကြီးတော်မင်း နာမကျန်းရှိချိန်တွင် အစ်ကိုတော် မလင်းစား မောင်အိုနဲ့ ပေါင်းကာ တိုင်းပြည်ကို မိမိစိတ်ကြိုက် ခြယ်လှယ်နိုင်ခဲ့တယ်။ သာယာဝတီမင်းနှင့် ဆွေတော်မျိုးတော်အားလုံးကို စတေးရန် ကြံစည်ခဲ့တယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူတို့သည် မဟာဆီ မဟာသွေး မင်းမျိုးမင်းနွယ်များမဟုတ်။ အပြင်လူ၊ သာမန်လူ တန်းစားများသာ ဖြစ်သောကြောင့် မဟာမျိုး မဟာနွယ်များကို မနာလို မရှုစိမ့်သောကြောင့် ဖြစ်တယ်။

ထိုအတူ သာယာဝတီမင်းလက်သက်ကျပြန်တော့ တောင်နန်းမိဖုရားခေါင် ကျမင်းမင်းသမီးဟာ မဟာဆီမဟာ သွေး နန်းထက်မှာဖွားတဲ့ မင်းသမီးမို့ အနောက်နန်းမိဖုရား မမြကလေးအပေါ် အဖက်တန်တယ်မထင်ဘူး။ ဒီကြားထဲ မောင်တော်ရွှေနန်းရှင် သာယာဝတီမင်း စိတ်ကစဉ့်ကလျား ဖြစ်နေရာက နဂိုစိတ်ကောင်း ပြန်ဝင်လာချိန်မှာ မြကလေး၊ မြကလေး ဖြစ်နေတာကို နားကလောတယ်။ ခေတ်စကားနဲ့ ပြောရရင် သူတို့က တစ်လင်လည်းမယားတွေ။ ဒါကြောင့် အခွင့်သာတာနဲ့ မောင်တော်သာယာဝတီမင်းထံ ပြည်မင်းသား နဲ့ မြကလေးတို့ ဖောက်ပြန်နေကြတယ်လို့ လျှောက်ထားလိုက် တယ်။ ရွှေနန်းရှင်က ဒီကိစ္စကို ဘယ်လိုပဲ အမိန့်ချသည် ဖြစ်စေ ကျပင်းမိဖုရားခေါင်နဲ့ သားတော်ပုဂံမင်းသားတို့က တော့ ဘုရင့်အမိန့်တော်ဆိုပြီး မင်းမိန့်ထုတ် ကွပ်မျက်တာပဲ။ အချိန်က သူတို့သားအမိ ခြယ်လှယ်ချင်တိုင်း ခြယ်လှယ်လို့ ရတဲ့အချိန်လေ။

သာယာဝတီမင်းနဲ့ တောင်နန်းမတော်မိဖုရားခေါင် ကျပင်းမင်းသမီးလက်ထက်တော်မှာ ကွပ်မျက်ခံရသူတွေက တော့ စကြာမင်း၊ မင်းကြီးဦးစ၊ မြစိမ်းရောင်မင်းသမီးနဲ့ အထိန်းတော်ကြီး မြတောင်မင်းသမီး ဗိုလ်ဆံ့ရည်၊ နန်းမတော်

ကြီးမယ်နန်း ယင်းတောဝန်ကြီးတို့ ဖြစ်တယ်။

ပုဂံမင်းနဲ့ မယ်တော် ကျပင်းမင်းသမီးလက်ထက် တော်မှာ ပြည်မင်းသားနဲ့ သားတော် သတိုးမင်းစော၊ သတိုး မင်းဖျား၊ သတိုးမင်းလှ၊ သတိုးမင်းဒင်နဲ့ အနောက်နန်းမတော် မမြကလေးတို့ ကွပ်မျက်ခံရတယ်။ စိတ်မကောင်းစရာပဲ။ လူတွေကို ကြက်ကလေး၊ ငှက်ကလေးတွေလို့များ သဘော ထားကြသလား မသိတော့ဘူး။ နေရာနဲ့ အာဏာရဖို့ ဘာ မဆိုလုပ်ဝံ့ကြသကဲ့။

အဲဒီလိုပဲ အတ္တကြီးမားပြီး ဓားထက်တဲ့ မိဖုရားကြီး တစ်ပါးကတော့ မိဖုရားခေါင်တစ်ပါးမဟုတ်ပါ။ မိဖုရားခေါင်ကြီး အလွန်ဖြစ်ချင်လှတဲ့ မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးရဲ့ အလယ်နန်း မိဖုရား သဲသဲ (ခေါ်) ဆင်ဖြူမရှင် မိဖုရားပါပဲ။ ခေတ်စကားနဲ့ ပြောရရင် အကွက်လည်းမြင်၊ လျင်လည်းလျင်ဆိုတဲ့ မိဖုရား ပေါ့။ လျင်တာလည်း မပြောနဲ့လေ။ သူက ကုန်းဘောင်မင်း ဆက်မှာ ဖန်နန်းရှင် ဘကြီးတော်မင်းတရားရယ်လို့ ထင်ရှားခဲ့ တဲ့ စစ်ကိုင်းမင်းနဲ့ အင်းဝအက္ခေတစ်ထောင် အကောက်တစ် ထောင် အုတ်ကျောင်းတော်ကြီးရဲ့ အလှူဒါယိကာမ နန်းမ တော်ကြီး မယ်နတို့ရဲ့ ရွှေလိုဥထားတဲ့ သမီးတော်လေ။

သူက ဘကြီးတော်မင်း (ခေါ်) စစ်ကိုင်းမင်းကို အမျက်တော်ပြေစေတဲ့ သမီးတော်လို့ သတင်းကြီးတယ်။ ဘယ်လောက်ပဲ ခက်ခဲတဲ့ကိစ္စမဆို ဘယ်သူမှ မလျှောက်တင် ဝံ့တဲ့ ကိစ္စမျိုးကြုံလာရင် အဲဒီ သဲသဲဆိုတဲ့ သမီးတော်လေး သဲသဲကိုသာ သဝဏ်လွှာရေးပေးပြီး ဆက်သစေခဲ့ရင် လိုချင် တဲ့ဆန္ဒ ပြီးမြောက်တယ်ဆိုပဲ။ ဆက်တင်ပြချင်တာကတော့ မင်းတုန်းမင်းကြီး၊ မိဖုရားခေါင်ကြီးအကြောင်းပါ။ မင်းတုန်းမင်း တရားကြီးရဲ့ မိဖုရားခေါင်ကြီးဟာ မြန်မာ့သမိုင်းစာမျက်နှာမှာ မေတ္တာရှင်၊ ကရုဏာရှင်၊ ကယ်တင်ရှင်ကြီးရယ်လို့ မှတ်တမ်း တွင်ရစ်ခဲ့တဲ့ စကြာဒေဝီမိဖုရားခေါင်ကြီးပဲ။ မင်းပြစ်မင်းဒဏ် သင့်ကြတဲ့သူများရဲ့ ခိုကိုးရာမဲ့ သားတော်၊ သမီးတော်၊ ဆွေ တော်မျိုးတော်မှန်သမျှ သူကယ်တင်ပြီး ထိန်းသိမ်းစောင့် ရှောက်ထားလေ့ရှိတယ်။ နန်းမတော်ကြီးရဲ့ ရွှေနန်းဆောင်ကြီး ခေတ်စကားနဲ့ ပြောရရင် မဟာမျိုး မဟာနွယ် ဒုက္ခသည် ကယ်ဆယ်ရေးစခန်းလို့ ပြောရမယ်တင်တယ်။ အထောက် အထားမဲ့ ပြောတာမဟုတ်ပါဘူး။ နောင်တစ်ချိန် မင်းတုန်းမင်း

ကြီးရဲ့ အလယ်နန်းမိဖုရားဖြစ်လာမယ့် ဆင်ဖြူမရှင်မိဖုရား (သဲသဲ)ကို မယ်တော် နန်းမတော်ကြီးမယ်နု မင်းဒဏ်သင့် ရေချကွပ်မျက်စဉ် ကလေးတစ်ယောက်ပေးမယ့် ကျူပင်ခုတ် ကျူငှတ်မကျန်စေရ မှုနဲ့ အပြတ်ရှင်းမယ့်အချိန်မှာ ရာဇဝတ် ဝန်မင်းနဲ့ အာဏာပါးကွက်သားရဲ့ လက်တွင်းက ဆွဲခေါ်ကယ် တင်ထားခဲ့တာကြည့်။ ဒါတွင်ပဲလားဆိုတော့ မဟုတ်သေးဘူး။ အနောက်နန်းမတော် မမြလေး မင်းဒဏ်သင့် ရေချကွပ်မျက် ခံရစဉ်က နောင်တစ်ချိန်မှာ အိမ်ရှေ့စံ ကနောင်မင်းရယ်လို့ ရာဇဝင်မှာ ထင်ရှားမယ့် အိမ်ရှေ့စံမင်းရဲ့ မိဖုရားဖြစ်မယ့် သမီးတော် မဖွားကြီး (ခေါ်) လှိုင်ထိပ်ခေါင်တင်မင်းသမီးလေး ဟာ သက်တော် ၁၂ နှစ်ရွယ်ပဲ ရှိသေးတယ်။ အဲဒီမင်းသမီး လေးကိုလည်း ဒိုကိုးရာမဲ့ဘဝက လွတ်မြောက်အောင် စကြာဒေဝီမိဖုရားကြီးကပဲ သူ့ရွှေနန်းဆောင်မှာ ခေါ်ဟူထိန်း သိမ်း စောင့်ရှောက်ထားခဲ့တာ။ ပြီးတော့...

နန်းမတော်ကျူပင်းမင်းသမီးနဲ့ သားတော် ပုဂံမင်းသား တို့ ကြံစည်မှုကြောင့် ပြည်မင်းသား မင်းဒဏ်သင့်တော့ ပြည်ထိပ်ခေါင်တင်မင်းသမီးနဲ့ သမီးတော်လေးရယ်၊ နောင် တစ်ချိန်မှာ မြင်းမူးမင်းသား ထိပ်တင်တုတ်လို့ လူတစ်လုံး သူတစ်လုံး ဖြစ်လာမယ့် သားမောင်လေးတို့ကိုလည်း စကြာ ဒေဝီမိဖုရားကြီးပဲ ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ထားခဲ့တာ။ ဒါကြောင့် နန်းမတော်ကြီးကို အများက မေတ္တာရင်၊ ကရုဏာ ရင်၊ ကယ်တင်ရှင်ကြီးရယ်လို့ ဂုဏ်ပြုပြောကြဆိုကြတာ ဂုဏ်ယူစရာပါပဲ။

အဲသလောက်ကောင်းတဲ့ စကြာဒေဝီ နန်းမတော်ကြီး ဟာ သက်တော်မရှည်ဘဲ ဘဝရှင်မင်းတုန်းမင်းတရားကြီး ထက် အလျင်နတ်ရွာစံသွားရှာတယ်။ အစ်မလုပ်တစ်မျိုး၊ ဝန်း မယားလိုတစ်ဖုံ ချစ်ခင်လေးစား ပေါင်းသင်းခဲ့ရတဲ့ နန်းမတော် ကြီး နတ်ရွာစံသွားတော့ မင်းတုန်းဘုရင်မင်းမြတ် ရာဇက္ခန္ဓာ မထိန်းနိုင်လောက်အောင် ပူပင်သောက ရောက်ခဲ့ရှာတယ်။ ထီးဘုရားက မိဖုရား၊ မောင်းမမိသံ၊ ကိုယ်လုပ်တော်ဆိုတဲ့ ဝန်းမယားတွေ အမြောက်အမြားရှိပါလျက် ဒီလောက်တောင် ဖြစ်ရလားလို့တော့ မပြောနဲ့။ မိဖုရားတွေ၊ မောင်းမမိသံတွေ၊ ကိုယ်လုပ်တော်တွေ ဘယ်လောက်များများ စကြာဒေဝီနန်းမ တော်ကြီးကိုမှ နန်းမတော်ကြီးကိုသာ ချစ်ခင်စုံမက်တာလေ။

စကြာဒေဝီနန်းမတော်ကြီး နတ်ရွာစံသွားတော့ ဘုရင် ထီးဘုရားအပါအဝင် နန်းတွင်းသူ၊ နန်းတွင်းသားတွေ၊ တိုင်းသူ ပြည်သားတွေ၊ ပြည်ပသံတမန်တွေ ဝမ်းနည်းကြေကွဲကြတယ်။ ဘုရင်ထီးဘုရားကဆို မသာတော်အခမ်းအနား ကျင်းပသလိုပဲ ခြင်းမပြုဘဲ နန်းမတော်ကြီးရဲ့ အလောင်းစင်ဘေးက မခွာနိုင် ရှာဘူး။ အဲသလောက် ကြေကွဲနေသူတွေကြားထဲမှာ နန်းမ တော်ကြီးရဲ့ အရိုက်အရာတက်ယူမယ့် မိဖုရားကလည်း နန်းမတော်ရဲ့ ရွှေနန်းတော်ဆောင်ကို ပြောင်းနေဖို့ ကြံနေတာ ရှိလာခဲ့တယ်။ ဘယ်မိဖုရားလဲဆိုတော့ အလယ်နန်းမိဖုရား သဲသဲပါပဲ။ အကွက်မြင်လိုက်တာ။

“ဒါတော့မရဘူး မိသဲ။ နန်းမတော်ကြီး စကြာဒေဝီရဲ့ နေရာ ငါကိုယ်တော်မြတ် ဘယ်သူ့ကိုမှ အစားမထိုးဘူး။ အဲဒီအစား မိဖုရားမိသဲ ဖိတ်ဖြေသာအောင် ငါကိုယ်တော်မြတ် အနေနဲ့ မိဖုရားမိသဲကို ဆင်ဖြူမတစ်ကောင် ပေးသနားတော် မူတယ်။ ကျေနပ်တော်မူ” တဲ့။

ထီးဘုရားအမိန့်တော်က ပြတ်သားတော်မူတယ်။ အဲဒီကစလို့ အလယ်နန်းမိဖုရားဟာ ဆင်ဖြူမရှင် မိဖုရားရယ် လို့ အမည်နာမတော် တွင်လာခဲ့တယ်။

အလယ်နန်းမိဖုရားဟာ နန်းမတော်မိဖုရားခေါင်ကြီး ဖြစ်မလာခဲ့ပေမယ့် စကြာဒေဝီမိဖုရားခေါင်ကြီး နတ်ရွာလာပြီး တဲ့နောက် ကျန်မိဖုရားတွေထက် အစစအရာရာ သာတဲ့ မိဖုရားတစ်ပါးမို့ မိဖုရားခေါင်နဲ့မခြား အခွင့်အာဏာတွေရခဲ့ တယ်။ အချိန်ရှိခိုက် လုံ့လစိုက်ဆိုသလို နောင်တစ်ချိန်မှာ အသုံးချဖို့ ကင်းဝန်မင်းကြီးတို့လို မူးကြီးမတ်ကြီးတွေကို စုဆောင်းသိမ်းသွင်းထားတဲ့အပြင် အခါအခွင့်သင့်ရင် အသုံးချ ရန်အတွက် သတ်ရဲဖြတ်ရဲတဲ့ လက်မရွံ့နောက်လိုက်တွေကို လည်း သပ်သပ်ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ထားတယ်။ အလုပ်ကြီး အကိုင်ကြီးလုပ်ဖို့ဆို ဒီလောက်တော့ အကွက်မြင်ပြီး ကြိုတင် ပြင်ဆင်ရမယ် မဟုတ်လား။

ဒီလိုနဲ့ ထီးဘုရားနဲ့ အလယ်နန်းမိဖုရား ဆင်ဖြူမရှင် မိဖုရားတို့မှာ စုဖုရားကြီး၊ စုဖုရားလတ်၊ စုဖုရားလေးဆိုတဲ့ သမီးတော် ညုံးပါး ဖွားမြင်တော်မူခဲ့ကြတယ်။ သမီးတော်ကြီး စုဖုရားကြီး၊ သမီးတော်အလတ် စုဖုရားလတ်တို့ အရွယ် ရောက်လာတော့ ဆင်ဖြူမရှင်မိဖုရားတွေ့မိတာက ငိုမှာ သမီး

တော်များသာရှိတဲ့အတွက် ငါဟာ ဘုရင်မယ်တော် မဖြစ်နိုင်။ ထိုနည်းတူ မိဖုရားခေါင် နန်းမတော်ကြီးဖြစ်ရန်ကလည်း မောင်တော်ထီးဘုရားရဲ့ အမိန့်တော်ကြောင့် မဖြစ်နိုင်။ ငါ့အတွက် မိဖုရားခေါင်နဲ့မခြားတဲ့ အခွင့်အာဏာရှိဖို့အရေးသည် ဘုရင့်ယောက္ခမတော် ဖြစ်မှသာလျှင် နန်းတွင်းရေးတွင် ငါ့ခြယ်လှယ်ချင်သလို ခြယ်လှယ်နိုင်မယ်လို့ တွေးမိတယ်။

ဒါကြောင့် ဆင်ဖြူမရှင်မိဖုရား သမက်တော်နိုင်မယ့် မင်းသားတစ်ပါးပါးကို စိတ်ထဲက ရှာဖွေစဉ်းစားနေရတယ်။ ဘာလို့လဲဆို သမက်တော်ရမယ့် မင်းသားက သူ့ကြီးဆွေရာကမယ့် မင်းသားဖြစ်မှ အဆင်ပြေမှာ မဟုတ်လား။

ကံဇာတ်ဆရာက ဆင်ဖြူမရှင်ဘက် မျက်နှာလိုက် သလားမသိ။ အကွက်ဝင်သွားတယ်။ တခြားတော့မဟုတ်ဘူး။ ဘုရင်ထီးဘုရား ပြင်းစွာနာမကျန်းဖြစ်တော်မူတယ်။ နဂိုကပင် လျှင်လည်းလျှင် အကွက်လည်းမြင်ပါတယ်ဆိုမှ ရလာတဲ့ အခွင့်အရေးကို ဆင်ဖြူမရှင် ဘယ်လက်လွှတ်ခံမလဲ။ ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ မင်းမှူးမတ်တွေနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး ထီးဘုရားကို နန်းတွင်းသမားတော်ကြီးများနဲ့ ကုသနေတော်မူတယ်။ မည်သည့် မိဖုရား၊ မည်သည့်သားတော်၊ သမီးတော်၊ ဆွေတော် မျိုးတော်မှ နန်းဆောင်တော်အတွင်း ဝင်ရောက်ခြင်းမပြုရလို့ အမိန့်တော်နဲ့ တားမြစ်လိုက်တယ်။ သူ့အပြောကတော့ ဘုရင်ထီးဘုရား နာမကျန်းဖြစ်နေစဉ်အတွင်း အေးချမ်းစွာ စံနေတော်မူရင်း ဆေးဝါးကောင်းစွာ ကုသနိုင်ရန်လို့ အကြောင်းပြတယ်။ မိဖုရားခေါင်မဟုတ်ပေမယ့် မိဖုရားခေါင်တစ်ယောက်လို အာဏာရှိတဲ့ မိဖုရားတစ်ယောက်ကို ဘယ်သူလွန်ဆန်ဝံ့မှာလဲ။ ဘယ်သူစောဒကတက် မေးဝံ့မှာလဲလေ။

ဘုရင်ထီးဘုရားရဲ့ ကျန်းမာရေးကို သာမန်ပြုစု စောင့်ရှောက်နေသလို အချိန်ကိုက် နန်းညွန့်နန်းလျှာ ရရှိရေးအတွက် သူ့လက်စွဲတော် ဝန်ကြီး၊ ဝန်းကလေးတွေနဲ့ တိုင်ပင်ကြံစည်နေရတာလည်း မအားမလပ် ရှိနေတဲ့ ဆင်ဖြူမရှင် အကွက်ကို ထင်းထင်းကြီး မြင်လိုက်တယ်။ အဲဒါကတော့ လောင်းရှည်မိဖုရားရဲ့ သားတော် သီပေါမင်းသားလေ။ ဒီမင်းသားက အေးဆေးတည်ငြိမ်တယ်။ လူကြီးမိဘစကားလည်း နားထောင်တယ်။ သာသနာပိုင်ဆရာတော်များ ဦးစီးကျင်းပတဲ့ ပရိယတ်ပဋိပတ် စာတော်ပြန်ပွဲတော်တွေမှာလည်း ဆုတံဆိပ်တော်

တွေ ရဖူးတယ်။ အဲသလောက်ဆို ဆင်ဖြူမရှင်မိဖုရားလို တဲ့အရည်အချင်း အထိုက်အလျောက်ပြည့်ပြီ။ ဒီထက် အထောက်အကူဖြစ်တာက သီပေါမင်းသားဟာ ဆင်ဖြူမရှင်မိဖုရားထက် အဆင့်နိမ့်တဲ့ လောင်းရှည်မိဖုရားက ဖွားတာမို့ နောက်လည်း ဆင်ဖြူမရှင်မိဖုရားရဲ့ ဩဇာခံသာ ဖြစ်မယ်လေ။ အကယ်၍ သီပေါသား သားတော်ကြီးတွေကို ကျော်ဖြတ်ပြီး ရာဇပလ္လင်ပေါ် ရောက်ခဲ့ရင် ဘာပြောကောင်းမလဲ။ ကွက်တိပဲလို့ ဆင်ဖြူမရှင်မိဖုရား သေချာပေါက် ဒီလိုပဲတွေးမယ် ထင်ပါတယ်။ အဲသလိုနဲ့ ထီးဘုရား နာမကျန်းဖြစ်တာ ရက်ကြာလာတော့ နန်းညွန့်နန်းလျှာရွေးဖို့ကလည်း သီပေါကိုယ်တော်လေးက အသင့်ရှိနေပြီမို့ သားတော်ကြီးအားလုံးကို ခမည်းတော်ရဲ့ ကျန်းမာရေးအခြေအနေ သတင်းမေးတွေ့ဆုံရန်ဆိုတဲ့ အကြောင်းပြချက်နဲ့ ရွှေနန်းတော်သို့ မပျက်မကွက် လာရောက်ကြဖို့ အမိန့်ထုတ်ဆင့်လိုက်တယ်။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်က ရောက်လာကြတဲ့ သားတော်တွေကို တစ်ပါးပြီးတစ်ပါး အသာတကြည်ပဲ ကြေးတိုက်(အချုပ်ထောင်)အတွင်း အကြောင်းပြချက် တစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ သွင်းထားလိုက်တယ်။

ကြက်ကလေး၊ ငှက်ကလေးများသဖွယ် ကြေးတိုက်တွင်း ရောက်တော့မှပဲ သူတို့တစ်တွေ ထောင်ချောက်မိပြီဆိုတာ သဘောပေါက်ကြတယ်။ ရိုးတိုးရိပ်တိပ် သတင်းကြံရတဲ့ သားတော်မင်းသားတချို့တော့ ရွှေနန်းတော် ရောက်မလာကြလို့ လွတ်သွားကြတယ်။ တကယ်ဆိုတော့ မင်းအာဏာ ရရေးအတွက် ရက်စက်ယုတ်မာတဲ့အကြံပဲ။ သိပ်လှတဲ့ အကွက်။ ဆင်ဖြူမရှင်မိဖုရား လှည့်ကွက်အလှဆုံးကတော့ သီပေါမင်းသား (ထိုစဉ်ကအခေါ် သီပေါကိုယ်တော်လေး)ကိုလည်း ဖမ်းပြီး ကြေးတိုက်သွင်းတော့မယောင် အစောင့်အထား စောင့်ကြည့်စေခဲ့တယ်။

အဲဒီလို အကွက်ချစ်မိပြီးမှ ကျန်းမာတော်မမူတဲ့ ထီးဘုရားကြီးထံ အခြေအနေအရ သီပေါမင်းသားလေးကို မှူးမတ်ဝန်ကြီးများနဲ့ တိုင်ပင်ဆွေးနွေးပြီး သဘောညီကြည့် အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းမယ့်အကြောင်း ဆင်ဖြူမရှင်မိဖုရားနဲ့ နောက်လိုက်များက လျှောက်တင်လိုက်တယ်။

သီပေါမင်းသားကို နန်းလျှာအတွက် အိမ်ရှေ့စံထား မင်းတုန်းမင်းကြီးကိုယ်တော်တိုင် ၁၂၄၀ ပြည့်နှစ်၊ တော်

သလင်းလဆုတ် ၁ ရက်နေ့က ကျင်းပတဲ့ မူးကြီးမတ်ကြီးများ အစည်းအဝေးမှာ နန်းလျာထားမယ်လို့ ဆန္ဒပြုမိန့်ကြားခဲ့ပြီးသား။ ဒါကြောင့် ဆင်ဖြူမရှင်ရဲ့ လျှောက်တင်ချက်ကို ထီးဘုရားက သဘောတူတယ်။ နန်းသို့ သီပေါမင်းသားလေး အိမ်ရှေ့အရာထားတာ မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီး ပုန်ကန်မှုပြုနိုင်တယ်လို့ ယူဆရလို့ ဖမ်းဆီးအကျဉ်းချထားတဲ့ မကွဲရာမင်းသား၊ ဝန်းသိုမင်းသား၊ မလွန်မင်းသား၊ သုံးဆယ်မင်းသားတို့ကိုလည်း ဆက်လက်အချုပ်တွင်းထားရန်မလိုဘဲ ချက်ချင်းလွှတ်ရန်နှင့် ထိုစဉ်က မြန်မာမင်းပိုင်နက်နယ်မြေကို လေးပိုင်ပိုင်ပြီး တစ်ပိုင်လျှင် မင်းသားတစ်ယောက် ဘုရင်ခံချုပ်ခန့်ထားဆောင်ရွက်စေဖို့ အမိန့်ချခဲ့ရာတယ်။ ဆင်ဖြူမရှင်အနေနဲ့ အမိန့်နာခံပါ့မယ်လို့လည်း သဘောတူခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ထီးဘုရားရဲ့ အသက်က ငွေငွေပဲရှိတော့တာဆိုတော့ ထီးဘုရားရဲ့ အမိန့်လည်း မနာခံတော့ဘူး။ မင်းသားတွေကို ကြေးတိုက်က အလွတ်ပြုပြီး အပြတ်ရှင်းလိုက်ကြတယ်။ နတ်ရွာလားတော့မယ့် ထီးဘုရား ဘာတတ်နိုင်မှာလဲဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ပေါ့။

သီပေါမင်းသားကို ကတိုက်ကရိုက် အိမ်ရှေ့အရာ အပ်နှင်းလိုက်တယ်။ ဘာကြာလိုက်လဲ။ ဘုရင်ထီးဘုရား နတ်ရွာစံ ကံကုန်ရာတယ်။ ထုံးစံအတိုင်း သီပေါကိုယ်တော်လေးဟာ စုဖုရားကြီး၊ စုဖုရားလတ်ဆိုတဲ့က ဆင်ဖြူမရှင်မိဖုရားရဲ့ သမီးတော်နှစ်ပါးကို ဘယ်တစ်ချက်၊ ညာတစ်ချက် ရွှေလက်ခော်တွဲလို့ နန်းတက်လာတယ်။ စုဖုရားကြီးက တောင်နန်းမတော်မိဖုရားခေါင်ကြီး၊ စုဖုရားလတ်က မြောက်နန်းမိဖုရားအဖြစ်နဲ့ပေါ့။ စုဖုရားလတ်ဟာ မယ်တော် ဆင်ဖြူမရှင်လိုပဲ အတ္တကြီးမား ဓားထက်တဲ့ မိဖုရားဆိုတော့ လက်ရှိအနေအထားကို စုဖုရားလတ် အားရကျေနပ် တင်းတိမ်မှု မရှိခဲ့ဘူး။ ဒါနဲ့ပဲ အစ်မတော်အရင်းဖြစ်တဲ့ စုဖုရားကြီးဆိုတဲ့ တောင်နန်းမတော်မိဖုရားခေါင်ကြီးကို သီပေါကိုယ်တော်လေး ရင်ခွင်မှာ ခိုနားခွင့်မပေးဘဲ အတင်းခွတ်ဆွဲဖယ်ပြီး သူတစ်ဦးတည်းမူပိုင်လုပ်လိုက်တာ အရက်အကြောက်ကြီးတဲ့ စုဖုရားကြီး သေသည်တိုင် သီပေါကိုယ်တော်လေးရင်ခွင်နဲ့ ဝေးခဲ့ရတာ သမိုင်းအထောက်အထားရှိပါတယ်။

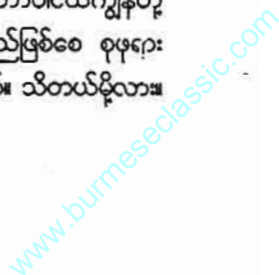
အစ်မတော် စုဖုရားကြီးကို ဒီလိုမလုပ်သင့်ကြောင်း ပြောဆိုဆုံးမတဲ့ မယ်တော် ဆင်ဖြူမရှင်ကိုတောင် အစ်မတော်

အတွက် ပြောဆိုပေးရမလားလို့ အမျက်သို့တဲ့အတွက် ပေးထားတဲ့အခွင့်အာဏာတွေကို နုတ်သိမ်းခဲ့သတဲ့။ ကိုယ့်ကို နန်းပလ္လင်ထက်ရောက်အောင် တင်ပေးခဲ့တဲ့ မယ်တော်ကိုပင် စိတ်မထင်ရင် မထင်သလို ပြုတယ်ဆိုတော့ အံ့ဩစရာပါလား စုဖုရားရယ်...။

မြန်မာမူနယ်ပယ်မှာ ဆိုရိုးစကားလို့ပြောပြော၊ အများသိထားတဲ့ စကားရှိတယ်။ အဲဒီစကားကတော့ “ငါတို့က မှန်သာဝေစားမယ်၊ လင်တော့ ဝေမယူဘူး” ဆိုတဲ့စကားပါ။ မှန်ပါတယ်။ စုဖုရားလတ်လည်း ဒီပုတ်ထဲက ဒီပဲလို့ ပြောရမယ်ထင်ပါတယ်။ အစ်မတော်ရင်းဖြစ်တဲ့ စုဖုရားကြီးကိုတောင် သီပေါင်ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ ရင်ခွင်ထဲက ငွတ်ဆွဲဖယ်ထားတာ အမြင်ပဲ။

မင်းညီမင်းသားဆိုတာ အိမ်နိမ့်စံဘဝတွေမှာ အများအားဖြင့် အိမ်တော်ပါ ငယ်ကျွန်တွေ အနည်းနဲ့အများ ရှိခဲ့ကြတယ်။ သီပေါဘုရင်မင်းမြတ်မှာလည်း သိပ်ချစ်ခင်ရင်းနှီးခဲ့တဲ့ အိမ်တော်ပါကျွန်ရင်း တစ်ယောက်ရှိခဲ့တယ်။ သီပေါအရှင်ကို ဘယ်လောက်ချစ်ခင်သလဲဆို သူ့အသက်ကိုတောင် ပေးတဲ့ အပြင် အသက်တမျှချစ်ခင်တဲ့ ချစ်သူကိုတောင် သီပေါကိုယ်တော်ပြုသမျှနစေဖို့ ဆက်တဲ့ ကျွန်ရင်းတစ်ယောက်ပဲ။

သမိုင်းအဆက်ဆက် ရွှေနန်းရှင် ဘုရင်မင်းမြတ်တိုင်း ထီးနန်းတက်တဲ့အခါ တောင်နန်း၊ မြောက်နန်း၊ အနောက်နန်း အဆောင်ရမိဖုရား၊ နန်းရမိဖုရား၊ ကိုယ်လုပ်တော် စသဖြင့် မိဖုရားအခြွေအရံ အမြောက်အမြားနဲ့ နန်းတက်ရတာ အစဉ်အလာတစ်ခုပါ။ သီပေါကိုယ်တော်လေး နန်းတက်မှပဲ ညီမနှစ်ဖော်သာ ရွှေလက်တွဲပြီး နန်းတက်ခဲ့ရတယ်။ ဒီကြားထဲ ပြိုင်ဘက်မရှိ မိဖုရားခေါင် စုဖုရားလတ်ခေတ်အရောက်မှာ ဘုရင်ကို မူပိုင်အဖြစ် သိမ်းတာခံလိုက်ရတော့ အိမ်တော်ပါ ကျွန်ရင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ စိတ်မကောင်းဘူး။ ဒါကြောင့် ကျေးဇူးရှင်သခင်ကို တတ်နိုင်တဲ့ဘက်က သာသည်၊ နာသည် မတွက်ဘဲ ကျေးဇူးဆပ်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါက သူ့ရဲ့ အသက် မကချစ်သူ ဒိုင်းခင်ခင်နဲ့ သီပေါမင်းကို လျှို့ဝှက်ဆက်သွယ်ပေးခဲ့တာပါပဲ။ သီပေါကိုယ်တော်နဲ့ အိမ်တော်ပါငယ်ကျွန်တို့ ဘယ်လောက်ပင် လျှို့ဝှက်ဆောင်ရွက်သည်ဖြစ်စေ စုဖုရားလတ်ရဲ့ ရွှေနန်းတော် ပေါက်ကြားသွားတယ်။ သိတယ်မို့လား။

မင်းနားတစ်ထောင်ဆိုတာ ချက်ချင်း၊ လက်ငင်း ရက်မဆိုင်းဘဲ လက်မရွံ့တဲ့ လက်စွဲတော်တပည့် ရနောင်မောင်မောင် ဘုတ်နဲ့ မောင်ပြောင်တို့ကို တာဝန်ပေးပြီး အချစ်ကိုမျှဝေပေးခဲ့ကြတဲ့ ချစ်သူနှစ်ဦးကို အပြတ်ရှင်းခိုင်းလိုက်တယ်။ သိပေါ့။ မောင်ဖေငယ်နဲ့ ခိုင်းခင်ခင်တို့ သုံးပွင့်ဆိုင်ဇာတ်လမ်းဟာ မပီပိုးတဝါးဆိုပေမယ့် လူသိများပါတယ်။

လူတွေကို ကြက်ကလေး၊ ငှက်ကလေးများသဖွယ် အပြတ်ရှင်းပစ်တတ်တဲ့ စရိုက်ကတော့ ကြားဖူးတယ်မို့လား။ မယ်တော် ဆင်ဖြူမရှင်မိဖုရား မင်းသား ၄၀ ကျော်ကို အပြတ်ရှင်းခဲ့သလိုပါပဲ။ အကွက်ကိုစေလို့။

သက်ဦးဆံပိုင် ရေးဘုရင်များလက်ထက် နန်းကနွက်ရွှေပလ္လင်တွေထက်မှာ စားထက်တဲ့ မိဖုရားခေါင်ကြီးများ ရှိခဲ့ကြဖူးသလို ကရုဏာရှင်၊ မေတ္တာရှင်၊ စေတနာရှင်၊ ကယ်တင်ရှင်လို့ အမည်ပေးရတဲ့ မင်းတုန်းမင်းရဲမိဖုရား စကြာဒေဝီ မိဖုရားခေါင်မျိုးလည်း ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ ထိုအတူ အမျိုးဘာသာ၊ သာသနာကို စောင့်ရှောက်ခဲ့သော ဥဇနာဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ မိဖုရားစော(ဖွားစော)ဆိုတာလည်း သမိုင်းစာမျက်နှာမှာ ထင်ထင်ကရရှိခဲ့ဖူးတယ်။ ပုဂံပြည်သူပြည်သားတွေ မိဖုရားစောကို ဘယ်လောက်ချစ်ကြ၊ အမှတ်ရကြသလဲဆို ယနေ့ပုဂံမှာ အရှေ့ဖွားစောရွာနဲ့ အနောက်ဖွားစောရွာရယ်လို့ အမည်ပေးထားတဲ့ ရွာတွေ ထီးထီးမားမားရှိနေကြတယ်။ အဲသလိုပဲ ဖွန်ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပုဟာ ရှာမှရှားတဲ့ ဘုရင်မကြီးတစ်ပါးအဖြစ် သမိုင်းမှတ်တမ်းဝင်ခဲ့တယ်။ သူ့ကို အများက မမေ့နိုင်ကြလို့ သူ့အတွက် အမှတ်တရလို့ပြောပြော၊ ဂုဏ်ပြုတယ်ပဲဆိုဆို ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်မှာ ရှင်စောပုလမ်း၊ ရှင်စောပုရပ်ကွက်ရယ်လို့ အမည်ရတဲ့ လမ်းတွေ၊ ရပ်ကွက်ကြီးတွေ ရှိကြသလိုပဲ ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပဲခူးမြို့မှာလည်း ရှင်စောပုရပ်ကွက်ရယ်လို့ အထင်ကရ ရှိနေပါတယ်။ လူသေပေမယ့် အမည်မသေတာဟာ ထူးခြားချက်ရှိလှပေမိနော်။

ဝင်းသောင်(ရမည်းသင်း)

မိုး - ညိုမြဲကုန်းဘောင်ရှာပုံတော်

★ ပလ္လင်ဘွေထက်က အာဏာစက်ကြီးမား၊ စားထက်တဲ့ မိဖုရားခေါင်တွေအကြောင်း အဟောင်းကို အသစ်လုပ်၊ အပြစ်ဖို့ပြောနေမယ့်အစား သူတို့တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ အံ့ဖွယ်ရာ ကုသိုလ်တော် ဘုရားတန်ဆောင်း၊ ကျောင်းကန်တွေ ဒီနေ့အထိ မြန်မာ့မြေပေါ်မှာ သက်သေပြစရာ ထီးထီးမားမား ရှိနေကြတယ်။ နန်းမတော်ကြီးမယ်န ဆိုပါတော့။ အမရပူရမှာ ပုထိုးတော်ကြီး၊ အင်းဝမှာ အကွေ့တစ်ထောင့် အကောက်တစ်ထောင့်လို့အမည်ရတဲ့ မယ်နအုတ်ကျောင်းတော်ကြီး၊ ရတနာပုံ(မန္တလေး)မှာ မဟာသကျာဉ္ဇီဟာ ရုပ်ပွားတော်ကြီး၊ စစ်ကိုင်းမှာကြည့်ဦးမလား။ ရှင်ဖြူရှင်လှစေတီတော်၊ ဖလံခုံရွာ အနောက်တိုက်ဘုရားကြီးမှာ ကြေးခိုန်တစ်သိန်းရှိ ခေါင်းလောင်းတော်ကြီး၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဗုဒ္ဓဂယာမှာ ဇရပ်တစ်ဆောင် စသဖြင့် လှူဒါန်းခဲ့ပြီး အဲဒီကုသိုလ်တော်တွေအနက် ပုထိုးတော်ကြီးနဲ့ မယ်နအုတ်ကျောင်းတော်ဟာ ကမ္ဘာကသိတဲ့ မြန်မာ့ဂုဏ်ဆောင်တွေဖြစ်လို့ နိုင်ငံတကာက ညွှန်ညွှန်တွေ အများဆုံး လာရောက်လေ့လာနေတဲ့ နေရာတွေဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုပဲ သီပေါမင်းနဲ့ စုဖုရားလတ်တို့ ပါတော်မမူမီ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ ကျောင်းတော်ကြီးဟာလည်း ရတနာပုံ(မန္တလေး)မှာရှိပြီး ပြည်တွင်းပြည်ပ ညွှန်ညွှန် ဝင်လာမစ်ပါပဲ။

★ မိဖုရားခေါင်ကြီးများ ရာဇပလ္လင်ထက်မှာထိုင်ရင်း ဘာတွေကို ဘယ်လိုဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည် ဖြစ်ပါစေ အဟောင်းကိုအသစ်လုပ်၊ အပြစ်ဖို့ပြောနေမယ့်အစား သူတို့တည်ဆောက်ကုသိုလ်ပြုခဲ့တဲ့ ဘုရားတန်ဆောင်း၊ ကျောင်းကန်တွေကို နိုင်ငံခြားသားညွှန်ညွှန်များ လာရောက်လေ့လာခြင်းကြောင့် မြန်မာကို ကမ္ဘာကသိပြီး ဂုဏ်တက်ရတယ်။ ပြီးတော့ တိုင်းပြည်အတွက် ခရီးသွားလုပ်ငန်းက နိုင်ငံခြားငွေလည်ဝင်တာပေါ့လို့ အကောင်းဘက်က ဖျော့တွေးပြီး နန်းမတော်ကြီးတို့ရဲ့ ကောင်းမှုတော်များကို ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သာခေါ်ကြပါစို့။ (စာရေးသူ)

ထာဝရ သစ္စာရှိသော အဖော်

ရှယ်လီသိန်းမောင်(စိန်မိုက်ကယ်)

အဖော်ဆိုသည်မှာ ကိုယ်နဲ့မခွဲ မခွာ အမြဲပါလေ့ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်၊ အရာ ဝတ္ထုများကို အဖော်ဟု ခေါ်ပါသည်။

လူရှယ်လီဖြစ်လာပါက တစ်ဦး တစ်ယောက်တည်း နေ၍မရပါသဖြင့် အဖော်လိုအပ်လျက်ရှိပါသည်။ အဖော် ဆိုသည်မှာလည်း သက်ရှိအဖော်နဲ့၊ သက်မဲ့အဖော်ဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပါသည်။ သက်ရှိအဖော်ကတော့ မိခင်၊ ဖခင်၊ ဝန်း၊ ခင်ပွန်း၊ သား၊ သမီး၊ ညီအစ်ကို မောင်နှမ၊ ဆွေမျိုးသားချင်း၊ မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်း၊ အိမ်ဖော် စသည်တို့ အပြင် အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်လေးများ ဖြစ် ကြပြီး သက်မဲ့အဖော်ဆိုသည်မှာ အိုး အိမ်တိုက်တာ အဆောက်အဦ၊ ကား၊ ရွှေငွေပစ္စည်း၊ ဥစ္စာတို့သည်လည်း လူ ဘဝအတွက် မရှိမဖြစ် လိုအပ်လျက်ရှိ သော အဖော်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သက်ရှိအဖော်သည် မိမိက သူ့ အပေါ် မည်ရွေ့မည်မျှပင် ကောင်း ကောင်း တစ်နေ့နေ့၌ အကြောင်းအမျိုး မျိုးကြောင့် မိမိအပါးမှ ခွဲခွာတတ်စမြဲ ပင် ဖြစ်သကဲ့သို့ သက်မဲ့အဖော်သည် လည်း ရှောင်လွှဲ၍မရသော ရန်သူမျိုး ငါးပါးကြောင့် မိမိအပါးမှ သစ္စာမဲ့စွာ စွန့်ခွာတတ်သော သဘောရှိပါသည်။

မိမိအသက်ရှင်လျက်ဖြစ်စေ၊ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် တမလွန်ဘဝထိ

သစ္စာရှိစွာ မိမိအပါး အမြဲတည်ရှိနေ မည် အဖော်ကတော့ ကုသိုလ်အဖော် ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကောင်းမှုကုသိုလ် သည် ယခုဘဝပင်မက နောင်သံသရာ အထိ သစ္စာရှိစွာ မိမိ၏နောက်သို့ အရိပ် ပမာ တကောက်ကောက်လိုက်ကာ အကျိုးပေးနေမည် ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်က ဝေတဝန်ကောင်းနဲ့ မနီးမဝေး ရွာလေး တစ်ရွာမှာ သဒ္ဓါတရား အလွန်ထက် သန်လှတဲ့ အမျိုးသမီးတစ်ဦး ဖြစ်ပါ သည်။ သူသည် ရဟန်းသံဃာများကို အမြဲတမ်း ဆွမ်း၊ ဆေး အစရှိသော သံဃာတော်များ လိုအပ်လျက်ရှိသော ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်း လျက်ရှိပါသည်။ တစ်နေ့သောအခါ ရဟန်းပျိုတစ်ပါးသည် ညနေစောင်း အချိန်တွင် ၎င်းအမျိုးသမီး၏ အိမ်ရှေ့ တွင် ဆွမ်းခံရပ်လေသည်။ အမျိုးသမီး ငယ်ကလည်း အချိန်အခါမဟုတ် ဆွမ်း ခံရပ်ခြင်းဖြစ်၍ လောင်းလှူခြင်းမပြုဘဲ နေလိုက်လေသည်။ သို့သော်လည်း ရဟန်းပျိုမှာ နေ့စဉ်ရက်စက် အချိန်အခါ မဟုတ် ဆွမ်းခံရပ်တော်မူလေသည်။

ထိုအခါ အမျိုးသမီးငယ်လည်း ရဟန်းပျိုအား အဘယ်ကြောင့် အချိန် အခါမဟုတ် ဆွမ်းခံရပ်ခြင်းအကြောင်း အား မေးတော်မူ၏။

“ဒါယကာ... ကျွန်ုပ်သည် မှန် ညင်းဆီ အနည်းငယ်မျှ အလိုရှိပါတယ်” ဟု ပြောလေ၏။

“အရှင်ဘုရား . . . အဘယ် အကြောင်းကြောင့် မှန်ညင်းဆီကို အလို ရှိပါသနည်း”

“ကျွန်ုပ် သတင်းသုံးလျက်ရှိသော ဝေတဝန်ကျောင်း၌ သံဃာတော်များ အတွက် ဆီမီးအလင်းရောင် လိုအပ် သည့်အတွက် ဒကာမထံ မှန်ညင်းဆီ အလှူခံရခြင်းဖြစ်ပါတယ်” ဟု ပြော လေရာ အမျိုးသမီးငယ်လည်း သဒ္ဓါ တရားထက်သန်စွာဖြင့် မှန်ညင်းဆီတစ် ပုလင်း လောင်းလှူလိုက်လေသည်။ အလှူခံရရှိပြီးသော ရဟန်းပျိုက -

“ဒကာမ . . . သင်သည် ဤမှန် ညင်းဆီ လောင်းလှူရသည့်အတွက် တစ်ခုတည်းသော ဆုကို တောင်းပါဆို က သင်သည် မည်သို့သောဆုကို တောင်းမည်နည်း”

“အရှင်ဘုရား တပည့်တော် ဘုရား ဖြစ်လိုပါ၏။ ဘုရားဆုကိုတောင်းပါမည်”

ဟု ဆိုလိုက်ရာ ရဟန်းပျိုသည် မည်သို့မျှ ပြန်မပြောတော့ဘဲ ဝေတဝန် ကျောင်းသို့ ပြန်လာခဲ့လေသည်။ ဝေတ ဝန်ကျောင်းသို့ရောက်သော် ကျောင်း တစ်ကျောင်းလုံး ဆီမီးများ အားရပါးရ လင်းထိန်စွာ ထွန်းညှိထားလေသည်။

ထိုအခြင်းအရာကို ဘုရားရှင်မြင်သော်
ဧတဝန်ကျောင်းတစ်ကျောင်းလုံး ဆီမီး
တွေ မြင်မြင်ကြီးထွန်းရခြင်းသည် မည်
သူမှ ဆောင်ရွက်ထားပါကြောင်း သိလို
၍ ရဟန်းများအား ခေါ်ယူမေးမြန်းရာ
ရဟန်းအားလုံးက ရဟန်းပျိုတစ်ပါး
လှူဒါန်းကြောင်း ပြောကြားလေ၏။

ဘုရားရှင်မှ ရဟန်းပျိုအား ခေါ်
ယူပြီး အောက်ပါအတိုင်း မိန့်တော်မူ၏။

“ချစ်သား ရဟန်းပျို၊ ဤဆီမီးများ
ကို လှူဒါန်းသည့်အတွက် အသင်အလို
ရှိသော ဆုကို တောင်းလော့”

“အရှင်ဘုရား။ တပည့်တော်
ဘုရားအဖြစ်ရလို၏ဘုရား” ဟု လျှောက်
တင်ရာ မြတ်စွာဘုရားရှင်မှ ဗျာဒိတ်
ပေးတော်မူပြီး -

“ဤဆီမီးထွန်းရခြင်းအတွက် မှန်
ညှင်းဆီကို အသင် အဘယ်မှအလှူခံ
ရပါသနည်း”

“ဤမှန်ညှင်းဆီအား အမျိုးသမီး
ဒကာမတစ်ဦး လှူဒါန်းပါတယ်ဘုရား”

“အဲဒီ ဒကာမရော မှန်ညှင်းဆီ
လှူဒါန်းခြင်းအတွက် အဘယ်သို့သော
ဆုတောင်းပါသနည်း”

“ဒကာမလည်း တပည့်တော်ကဲ့
သို့ပင် ဘုရားအဖြစ်ရလိုပါ၏”

“ချစ်သားရဟန်း၊ အဲဒီ ဒကာမကို
ပြန်ပြောချေ။ အမျိုးသမီးဆိုသည်မှာ
ဘုရားဆုပန်၍မရနိုင်ပါ။ ဘိက္ခုနီမအဖြစ်
သာ ရနိုင်ပါတယ်။ သို့အတွက်ကြောင့်
ယောက်ျားဆုကိုအရင်ပန်ပါ။ ယောက်ျား
စင်စစ် ကေနဖြစ်မှ ဘုရားဆုကိုပန်ပါ”

ဟု မိန့်တော်မူရာ ရဟန်းပျိုလည်း
အမျိုးသမီးငယ်အား မဆိုင်းမတွ ဘုရား

ရှင် မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်းပြောလေ၏။
ထိုနေ့မှအစပြု၍ အမျိုးသမီးငယ်
သည် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုပြီးတိုင်း
ဘုရားကျွန်းမ ယောက်ျားအဖြစ်သို့ ရပါ
စေသားဟု ဆုတောင်းလေ၏။ ဤသို့
ကုသိုလ်ပြုပြီးတိုင်း ဆုတောင်းကောင်းမှု
ကြောင့် တစ်ခုသောဘဝ၌ သုမေခါ
ရှင်ရသေ့ဖြစ်ပြီး မြတ်စွာဘုရားကြွမြန်း
ရာ လမ်း၌ ရေအိုင်ရေဖွက်များအပေါ်
မိမိကိုယ်အား တံတားခင်း၍ ဘုရားရှင်
အား ကြာပန်းဆက်ကပ်လှူဒါန်းပြီး
ဘုရားအဖြစ်ရလို၏ဟု ဆုတောင်းလေ
၏။ (သုမေခါရှင်ရသေ့ ကြာပန်းဆက်
ကပ်လှူဒါန်းသော ဘုရားရှင်သည်
အမျိုးသမီးဘဝမှ မှန်ညှင်းဆီလှူဒါန်း
လိုက်သော ရဟန်းပျိုမှာ ဒီပက်ရာမြတ်
စွာဘုရား ဖြစ်နေခြင်းဖြစ်ပါသည်။)

သုမေခါရှင်ရသေ့၏ ကောင်းမှု
ကုသိုလ်အကျိုးဆက်ကြောင့် နောက်ဆုံး
ဘဝ၌ ကပိလဝတ်ပြု၍ သက္ကတိုင်း
မဇ္ဈိမဒေသရှိ သုဒ္ဓေါဒနမင်းနှင့် သီရိ
မာယာမဟာဒေဝီတို့၏ သားတော်
သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား ဖြစ်လာလေသည်။
သိဒ္ဓတ္ထ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ မှန်ညှင်းဖြူဟူ
၍ အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။ သိဒ္ဓတ္ထမင်းသား
သက်တော် ၁၆ နှစ်မှ ၂၉ နှစ်အထိ
ထီးနန်းစိုးစံပြီး ညသန်းခေါင်ယံအချိန်၌
သူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ရဟန်း စသည့်
နိမိတ်ကြီးလေးပါးအား တွေ့မြင်ပြီး
သတိသံဝေဂရကာ မိဂဒါဝုန်တောသို့
တရားကျင့်ကြံအားထုတ်ရန် ကြွမြန်း
တော်မူလေသည်။

ဥရဝေလတော၌ ၆ နှစ်တိုင်တိုင်
ဒုက္ကရစရိယာ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ရာ

သက်တော် ၃၅ နှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်
ဗုဒ္ဓဟူးနေ့၌ မြင့်မြတ်သော မြေပြင်ရှိ
ပလ္လင်တော်အထက်က ထီးကဲ့သို့ မျက်
နှာကြက် ဖြန့်မိုးကာနေသော ဗောဓိ
ညောင်ပင်အောက်၌ ဘုရားအဖြစ်သို့
ရောက်ရှိတော်မူခဲ့ပါသည်။

ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားအဖြစ်သို့
ရောက်ရှိပြီးနောက် ပဇ္ဈိမပဋိပဒါလမ်း
စဉ်ဖြင့် သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ သတိ
တရားတို့အား လက်ကိုင်ထားလျက်
ပရိယတ္တိ၊ ပဋိပတ္တိ၊ ပဋိဝေဒ အစရှိသော
သာသနာတော်ကြီး သုံးရပ်အား သုံးပါး
သူတို့ ငြိမ်းအေးစေရန် သာသနာပြုန်
ပွားရေးကို ဆောင်ရွက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

သဒ္ဓါစိတ် ယိုဖိတ်စွာဖြင့် လောင်း
လှူလိုက်သော မှန်ညှင်းဆီတစ်ပုလင်း
ကြောင့် လူနတ်ဗြဟ္မာတို့၏ ကိုးကွယ်
အားထားရာ ကေနအစစ် ဘုရားအဖြစ်
သို့ ရောက်ရှိရခြင်းသာကေကို စံပြု၍
မိမိတို့အားလုံးလည်း သဒ္ဓါနှင့်ပာဉ်သော
ကုသိုလ်ကို ဖြစ်စေမည့် ထာဝရသစ္စာ
ရှိသော အဖော်ကို လက်တွဲလျက် မခွဲ
မခွာ ပေါင်းသင်းသွားနိုင်ကြပါစေဟု ဆု
မွန်ကောင်း တောင်းလျက်...။

သဒ္ဓါစိတ်ယိုဖိတ်ခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်
ပြုနိုင်ကြပါစေ...။

(အရှင်ပါကဠာလင်္ကာရ ဆရာ
တော်အား ဤဆောင်းပါးဖြင့် ပူဇော်ပါ
၏ဘုရား)

ရှယ်လီသိန်းမောင်(စိန်မိုက်ကယ်)

မှတ်ချက် ။ အရှင်ပါကဠာလင်္ကာရ၏
မှန်ညှင်းဆီ မြတ်ဗုဒ္ဓတရားတော်အား
စံပြုပါ၏။

ရော နှင့် နေရာ

ညွန့်ဟံ(ကြူတော)

အစဉ်အလာ မြန်မာမိသားစုတဝက် နှစ်သက်ဖွယ် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်၏။ ကျောင်းနေစာဖတ်ကြသည့် ကလေး သူငယ်များ စီးပွားရှာအလုပ်လုပ် အိမ်မှလုပ်ငန်းဖြင့် နပျို သန်စွမ်းမှုကာလကို ဖြတ်သန်းကြရသည့် မိဘများ သီလယူ ဥပုသ်စောင့်၊ ဘာဝနာတရားပွားများကြသည့် သက်ကြီးရွယ် အို အဘိုးအဘွားများဖြင့် တည်ဆောက်ထားပေရာ အရွယ် သုံးပါးကို တွေ့ရသည်။ ကိုယ်စီကိုယ်င တာဝန်တွေ၊ ဝတ္တရား တွေဖြင့် တိုင်းခြားပြည်မှု လူမျိုးစုတို့၏ Life Style နှင့် ခြားနားသည်ဟုပင် ဆိုချင်သေးသည်။

ရွှေလျားသော ဖြစ်စဉ်အရ အိုမင်းမစွမ်း ဇရာခရီးကား မလိုချင်ဘဲ ရောက်လာသည်။ အသက်ရှည်ရှည်နေထိုင်နိုင် ခွင့် ဆုတောင်းပြည့်ဝသူတို့သည် ဇရာဘဝကို ရင်ဆိုင်ကြရ သည်မှာ ဧကန်တရားပင် ဖြစ်သည်။ ကြီးသူကို ရိုသေ၊ ရွယ်သူကိုလေးစား၊ ငယ်သူကို သနားသည့် အလေ့အထရှိ သော လူကြီးလူအိုဘဝတွင် အရိုအသေခံဘဝ၌ မွေ့လျော် ခွင့်အမြဲရှိသည်မဟုတ်ဟု ထင်၏။ အရိုအသေခံဘဝ၌ အရိုး ထုတ်လိုလျှင် ရှိအပ်သည့် အရည်အချင်းဖြင့် နေတတ်ထိုင် တတ်ဖို့ ဖြစ်၏။ ဒီမလွှဲမကင်းသာ နေထိုင်ဆက်ဆံ ပေါင်းစပ် ကြရသည့် လူငယ်များ၏ စိတ်ထားစေတနာကလည်း ပဏန ကျပါ၏။

စာရေးသူ အငြိမ်းစားမယူမီ နှစ်နှစ်ခန့်က ဖြစ်၏။ ရွာရှိလူငယ်တစ်ဦးက လိုရာခရီးသို့ သူ၏ မော်တော်ဆိုင်ကယ် ဖြင့် လိုက်ဖို့၏။ သွားရင်းလာရင်း စကားပြောဖြစ်၏။ ကျွန်တော် ၏တူလည်း တော်စပ်သည်။ သူသည် ရန်ကုန်တွင် စီးပွားရှာ အလုပ်လုပ် အတော်ပင် အဆင်ပြေခဲ့သူ၏။ သို့သော် ရွာပြန် လာခဲ့၏။ သူက ပြောသေးသည်။ မိဘတွေက အသက်ကြီးပြီး

တစ်လှည့်ပြန်ပြီး စောင့်ရှောက်ရမယ်။ မိဘတွေနဲ့အတူ လယ်ယာလေးလုပ်ပေးတယ်။ အခု ဆန်စက်ကလေးထူ ထောင်ပြီး မိသားစုဝမ်းရေးကို ဖြေရှင်းပေးတယ်။ မိဘတွေ က သင့်တော်တဲ့ အိမ်လေး ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ဆောက်နိုင်လို့ နေရေး လည်း အဆင်ပြေတယ်ဟု ပြောပြပေရာ လူကြီးမိဘများ အပေါ် သိတတ်မှုကို ဝမ်းသာခဲ့ရသည်။ တကယ်တော့ သူပြော သည့် စောင့်ရှောက်မှုပေးသည့် မိဘများသည် ကျွန်တော့် ထက် ငယ်ရွယ်သူများဖြစ်ကြပြီး ညီ၊ ညီမများပင် ဖြစ်၏။ စာရေးသူကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အရွယ်ရပြီဟု မထင်သေး။ ဝန်ထမ်းဘဝက မကျွတ်လွတ်သေး။ သခုမှ ဝန်ထမ်းဘဝမှ ကင်းရှင်းသည့် အငြိမ်းစားလူအိုစာရင်းဝင်သည်ဟု ဆိုရပါမည်။

သည်တော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်လည်ဆင်ခြင်ကြည့် မိ၏။ စာရေးသူတို့အရွယ် အငြိမ်းစားတို့၏ စကားတိုင်းကို မနက်တိုင်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် အချိန်တွေ ကုန်ခန်းစေ ကြသည်။ ရင်းရင်းနှီးနှီး နှင်ပဲငဆ ပြောခွင့်ရ၏။ ကျယ်ကျယ် လောင်လောင်ပြောနိုင်ခွင့် ရှိ၏။ အိတ်သွန်ဖာမှောက် အားမနာ တမ်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း စကားတွေပြောကြသည်။ ရင်ထဲရှိ သမျှ သုတပညာတွေရော၊ အတွေ့အကြုံအကောင်းအဆိုး တွေရော ပါဝင်ပေရာ အရွယ်တွေကိုပင် မေ့လျော့ကြသည်။ တကယ်တမ်း စိစစ်ကြည့်သည့်အခါ အိမ်မှာပြောဆိုခွင့်မရ သည့် စကားများပြောကြ၊ နားထောင်ကြ၊ အမြင်တွေဖလှယ် ကြမှုက များ၏။ မသင့်သောအရွယ်နှင့် မလိုက်ဖက်သော စကားများ ပါရှိနိုင်၏။ တစေတစောင်းသာ နားထောင်သူများ ရှိပါက အထင်သေးဖွယ်ဖြစ်နိုင်ပါမည်။ သို့သော် ကာယကံ ရှင်များအဖို့ နပျိုလန်းဆန်းကြသည် ထင်၏။ နေတတ် ထိုင်တတ်ကြခြင်းဟု အကောင်းမြင်စကားဖြင့်ပြောလျှင် ပြော

၍ရမည်ဟု ယူဆစရာရှိ၏။ မိမိပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက် တော့ ငယ်မွေးခြံပေါက် လူငယ်လူရွယ်များမဟုတ်။ မြို့ပြ အသစ်၌ ဆုံတွေ့ရင်းနှီးကြရသူများ ဖြစ်၏။ အမှန်အတိုင်း ပြောရပါက ကြီးမားသည့် အရှိအသေခံဘဝဖြင့် ဆက်ဆံမှု ခံရသည်မျိုး မဟုတ်ပေ။

မွေးဖွားရာဇာတိ နယ်မြေရွာသို့ရောက်တော့ အကဲ ခတ်ကြည့်၏။ သက်တူရွယ်တူ သူငယ်ချင်းများသည် အဘိုးအို များနှင့် တူနေသည်ဟု ထင်၏။ ရွာ၏ အရှိအသေခံ ဘဝ တန်း၌ တစ်ရွာလုံးရှိ လူငယ်လူရွယ်များက “ဘကြီး၊ ဘကြီး” ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်ကာ လေးစားစွာ ဆက်ဆံကြသည်။ သူတို့က တကယ့်လူကြီးဘဝ ခံယူကြပေပြီ။ ဘုရားသွားကျောင်းတက် ဥပုသ်စောင့် ဝေယျာဝစ္စလုပ်ငန်းများ၌ ကွပ်ကဲသူအကြီးအကဲ များ ဂုဏ်သိက္ခာရှိသူများ ဖြစ်ကြသည်။ စာရေးသူပင် အားငယ်ရသကဲ့သို့ ဖြစ်ရလေသည်။

တကယ်တော့ အငြိမ်းစားယူပြီး မလွဲမကင်းသာ ဇရာဘဝရောက်ချိန်တွင် ရောက်ဆဲနေရာကို သတိပြုသင့်၏။ အာဏာမရှိ၊ ပါဝါမရှိ၊ နေရာမရှိ ဝင်ငွေနည်းနည်း၊ အားအင် ခွန်အားကျဆင်းချိန်ဖြစ်၏။ စိတ်ဓာတ်ရေးရာကလည်း များစွာ မခိုင်မာတော့။ မာနတွေ တင်းထားသည့်ကြားက ပါးလျလာ ၏။ ထင်သလောက် မဟုတ်။ စိတ်အလိုခန္ဓာက မလိုက်နိုင်။ အပြောအဆို၌ ထင်သလောက် ခန့်မပေါက်။ ကြောင်အိုတော့ ကြွက်မလေး ဖြစ်သည့်အခါ အားငယ်စိတ်ပင် ဖြစ်ရသေး၏။

The old man and the sea. ပင်လယ်ပြာနှင့် တံငါ အို၏ ဘဝဇာတ်လမ်းကို တစ်ခါတစ်ရံ သတိရမိသေး၏။ ထင်တိုင်းမပေါက်မှုဖြစ်၏။ မိသားစုဘဝနှင့် ဇရာအိုတို့သည် အခါခပ်သိမ်း အဆင်ပြေသည်မဟုတ်။ လူရာဝင်လာသည် မထင်။ တစ်ခါတစ်ရံ လူတောမတိုးချင်း၊ သူတို့စကားရိုင်း မဝင်မခံချင်ကြ။ ပြောမိ၊ ဆိုမိလျှင် မကြိုက်ကြ။ တစ်ခါတစ်ရံ အဆူအပူပင် ခံကြရသေး၏။ သက်ကြီးရွယ်အိုဘဝကို စိုပြည် စေဖို့ ကြိုးပမ်းစို့ဟူသော ကမ္ဘာ့ကုလသမဂ္ဂ၏ ပြဋ္ဌာန်းဆောင် ပုဒ်တစ်ခုကို သတိရမိသေး၏။

သူတို့ဘဝ၊ သူတို့ကိစ္စတွေ မြားမြောင်ချိန်၌ ဇရာအို တို့ကို အလေးဂရုမပြုနိုင်သည်မှာ မဆန်းပါ။ အနှောင့်အယှက် ဟု မထင်သည်က ကံကောင်းလှ၏။ ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး

မပြုနိုင်သည့်အရာ၌ အကူအညီတောင်းရသည်မှာ အားနာ ။ နာဟု ယူဆမိ၏။ မနေတတ်၊ မပြောတတ်သည့် လူအိုများ လူကြားသူကြားထဲ အဆူအပူခံရသည်ကို မကြာခဏ ကြံ တွေ့ရပေရာ မိမိအလှည့်မရောက်စေဖို့ သတိကြီးစွာ ထား သည့်ကြားက ကြံခဲ့ရ၏။

တကယ်တော့ ဇရာအိုတို့တွင် သူတန်ဖိုးနှင့်သူ ရှိ ကြ၏။ နုပျိုငယ်ရွယ် အားကောင်းမောင်းသန်ဖြစ်ချိန်၌ စီးပွား ရှာ လှူမှုကောင်းကျိုးပြုခဲ့၏။ အကြံကောင်းဉာဏ်ကောင်းတွေ ဖြင့် မိသားစုဘဝကို ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ခဲ့၏။ ယခု အိမ်ဦးခန်းနေထိုင်ရပါလျက် အမြဲစိတ်လက်ချမ်းသာရာ ရသည် ဟုချည်း မဆိုသာ။ နားလည်ပေးသင့်ကြ၏။ ကြံမှသိ၊ ထိုမှ နာ အဖြစ်မျိုး မရောက်စေသင့်။

သေချာသည်မှာ ဇရာအိုတို့တွင် အဖိုးတန်အတွေ့ အကြုံများ၊ သင်ခန်းစာများ၊ သံဝေဂများ ရှိကြသည်။ ထုတ် ယူသုံးစွဲနိုင်ပါက မိသားစုနှင့် လောကအကျိုး ဖြစ်စေနိုင်၏။ အထင်မသေးအပ်။ သည်အချိန်သည် အထီးကျန်ဘဝများဖြစ် ကြရာ အားဆေးများဖြစ်စေချင်၏။ ဗဟုသုတတို့၊ ပညာတို့ ဆိုသည်မှာ အတွေ့အကြုံများကို လက်ဆင့်ကမ်းခြင်းဖြစ် လေသည်။ ဇရာအိုတို့နေရာက ရယူနိုင်ပါ၏။

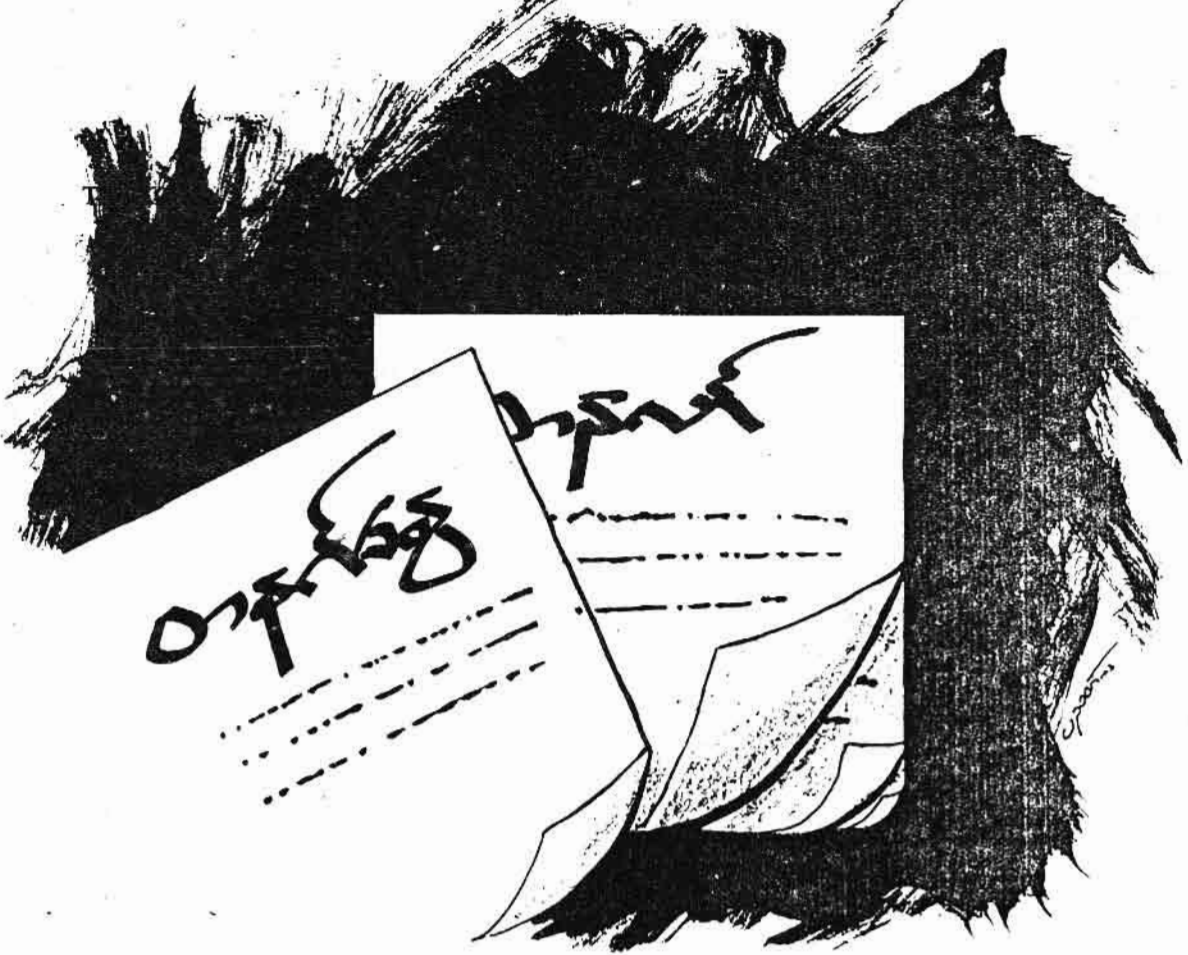
Experience is the best teacher အတွေ့အကြုံ သည် အကောင်းဆုံးဆရာ ဖြစ်သည်ဆိုသော စကားရပ်သည် အမြဲမှန်ကန်သည်ဟု ဆိုချင်၏။ ဘဝ၏ အထိအတွေ့ အကောင်းအဆိုးကို ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော ဇရာအိုတို့တွင် အဖြေ ကောင်းတွေ၊ အကြံဉာဏ်ကောင်းတွေ ရှိပေသည်။

ဇရာသည် ကြောင်းကျိုးညီညွတ်စွာ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ရှောင်လွှဲ၍မရ။ နေရာပေးဖို့၊ နေတတ်ဖို့တွေတော့ လိုပေ၏။ လောကအရေး၌ အသင့်ရှိစေဖို့ ကိစ္စများ၌ နှစ်ဖက်နှစ်ဝ နေရာကို သင့်မြတ်စွာ ရှုမြင်ကျင့်သုံးတတ်ဖို့ လို၏။ အထင် သေးခြင်းမရှိ၊ နားလည်မှုပေးခြင်းတို့သာ ရှင်သန်ပါက ရှုချင် စဖွယ် နေထိုင်စရာကောင်းသော အခြေအနေကို ဖန်တီးပြီး ဖြစ်မည်ဟု ယူဆပေသည်။

ညွန့်ဟံ(ကြူကေ)

အကြံအစဉ် ဒေါက်လီလျှင် ဟောသည် ဓာတ်ကိုဆင်

■ ဇနဖြူဆရာတင်

“ခက်တော့ ခက်နေပြီ ဆရာဇေ၊ ရှိစုမဲ့စုလေးနဲ့ ဖလင်ခန်းကလေး တစ်ခန်း ဖွင့်မလားလို့ ကြံစည်ထားတာ။ ဒီပုံအတိုင်းသာဆိုရင်ဖြင့် ပျက်မလို လိုတောင်ဖြစ်နေပြီ ဆရာဇယ်”

“ဘယ်လိုများ ဖြစ်ရတာတဲ့လဲ မောင်တိုးရဲ့ ဝါ။ မောင်ရင့်မလည်း အလုပ်တွေကို ချဲ့ချင်နေလိုက်တာ။ တစ်ခုပြီးတစ်ခုဆိုသလို ဆုံးကိုမဆုံးတော့ ပါကလား။ လက်ရှိအလုပ်ကိုပဲ မိမိစီးစီးလုပ်ပါတော့လားကွယ်။ သိပ်လည်း အလုပ်လောဘမကြီးပါနဲ့။ အလယ်လပ်သတဲ့ မောင်တိုးရဲ့”

“ကောင်းတဲ့အလုပ် လုပ်တာပဲ ဆရာရယ်။ ကံမရှိ ဉာဏ်ရှိတိုင်း မွဲရယ် လို့ ပြောဦးမလို့လား။ ရှေးထုံးကို ပယ်တဲ့ သဘောမဟုတ်ပါဘူးဆရာ။ ခုဆို ... ကျွန်တော်တို့ လင်ကိုယ်မယားနှစ်ယောက် တည်း မဟုတ်တော့ဘူး ဆရာရဲ့။ အင်မတန် စားနိုင်ဝါးနိုင်တဲ့ သားလေးတစ်ယောက်လည်း ရနေပြီ။ သည်အချိန်မှာ ဆရာတပည့် မမျိုးဘက်က အမျိုးတွေလည်း အိမ်ပေါ်ရောက်နေကြတယ်။ သူ့အမျိုးဆိုတာလည်း ကိုယ့်အမျိုးဖို့ မပြုပြင်ပါဘူး ဆရာ။ မမျိုးညီမ စံပယ်ဆိုတဲ့ ခပ်စွာစွာကောင်မလေးဟာလည်း ကျွန်တော်တို့ အိမ်ဂေဟာကို ဘူမိနက်သန်ထားပြီး ကျောင်းတက်မှာ ဆရာရဲ့။ ဒီတော့ အားလုံးရဲ့ အရေးဟာ ဟောဒီဆရာတပည့် မောင်တိုးအပေါ်ကျနေတာ အလုပ်တွေ တစ်ချိုးတစ်ခု ချွဲနေလုပ်နေရတာပဲပဲဆရာရယ်”

“လုပ်တာလည်း လုပ်ပေါ့ကွယ်။ ဒါပေတယ်လို့ ကိုယ်လုပ်မယ့်အလုပ်ဟာ လက်ရှိအနေအထားနဲ့ အံဝင်ရဲ့လား။ ဖောက်သည်တွေကော ရပါမလား။ ကုန်ကျတာနဲ့ ပြန်ရမှာကော ကိုက်ရဲ့လား။ ကိုယ်ကရော အလုပ်သဘောကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ကကြီးက အအဆုံး နားလည်ရဲ့လား။ အစစအရာရာ အနုလုံပဋိလုံ စဉ်းစားပြီးမှလုပ်တာ ကောင်းသကွယ်။ တော်ကြာ မြက်မြက်ကလေး စားရမလားလို့ ဆိုင်းထဲလိုက်မိပါတယ်။ နွဲကြီးတက်နင်းမိလို့ လျော်ရတဲ့ကိန်းဆိုက်ရင် မကောင်းဘူး”

“ဆရာပြောတာတွေကို တပည့်သဘောပေါက်ပါတယ် ခင်ဗျာ။ ခုအလုပ်ကလည်း သေသေချာချာကို လေ့လာသုံးသပ်ပြီးမှ ထဲထဲဝင်ဝင်လုပ်ပြီးမှ လုပ်ငန်းစဉ်အရေးမှာ ရစရာရှိတာတွေ မရတော့

ဟပ်ကော့ကြီးကို ဖြစ်လို့။ တပည့်ရဲ့ အကြံအစည်တွေ အောင်မြင်လေအောင် ဘာ့လုပ်ရင် ကောင်းမလဲဆရာ။ အကြံပေးပါဦး”

“ဒါဆိုရင်တော့ ‘ခုနစ်ရက် အစဋ္ဌာန်’ ဝင်လိုက်ရင် ကောင်းမယ် မောင်တိုး။ ဒါမျိုး ငါ့မိတ်ဆွေ ကိုညွန့်တင် ဖြစ်ခဲ့တုန်းကလည်း ကူညီပေးခဲ့ဖူးတယ်။ ခု ကိုယ်ပိုင် KTV ဖွင့်ပြီး ဟန်ကိုကျလို့ကွယ်။ ဒါ... ဆရာတစ်ယောက်ဆီက ရတဲ့နည်းကလေးပါ။ ယုံယုံကြည်ကြည်လုပ်ရင် အဆင်ပြေသွားပါလိမ့်မယ်”

“လုပ်မယ်ဆရာ၊ ပြောပါ”
“အေး... လုပ်မယ်ဆိုရင် သိပ်ခက်ခက်ခဲခဲကြီးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့နေ့အလိုက်နဲ့သူ လုပ်သွားရုံပါပဲ ...။ တနင်္ဂနွေက စလုပ်ပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့။ သေသေချာချာကို ရေးမှတ်ထားမယ်ဆရာ”

“လုပ်ရမှာကတော့ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ အိမ်ရိုက်သံတစ်ချောင်းကိုယူ၊ ရေစင်စင်ဆေး၊ ပြီးတာနဲ့ နေအိမ်ရဲ့ အနောက်ဘက်တည့်တည့်က တိုင်ကို ရိုက်ပေးရမယ်။ တနင်္လာနေ့မှာ နွားနို့တစ်ဆယ်သားနဲ့ ထန်းလျက် ၁၀ ခဲကို အိုးသစ်တစ်လုံးထဲထည့်၊ ရေ ၂၇ ကျပ်သားရောကျိုပေါ့။ ကျက်တဲ့အခါ ဆွမ်းတော်ကိုအရင်ကပ်ပြီး ကိုယ်တိုင်လည်း သောက်ပေးပေါ့ကွယ်။ အင်္ဂါနေ့ကျတဲ့အခါ အုန်းထမင်းချက်ပြီး ဆွမ်းတော်ကပ်၊ ကိုယ်တိုင်လည်းစား”

“နိပ်တယ် ဆရာ။ ကျွန်တော်က နွားနို့လည်း ကြိုက်တယ်၊ အုန်းထမင်းလည်း ကြိုက်တယ်”

“ဒါဆို ဟန်ကျတာပေါ့ကွယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ရောက်တဲ့အခါ ကြံကို အပင်လိုက် ဘုရားလှူရမယ်။ စွန့်ပြီးတဲ့အခါ ကိုယ်တိုင်လည်းစားပေါ့။ အဲ... ကြာသ

ပတေးနေ့ရောက်တဲ့အခါကျတော့ ထမင်းကို ဆီဆမ်းပြီး ဆွမ်းတော်ကပ်၊ ကိုယ်တိုင်လည်း စားပေး”

“ကောင်းတယ် ဆရာ”

“သောကြာနေ့ရောက်တဲ့အခါ ခေမချိုးခင် ရေကို အရင်စိုက်ကြည့်ရမယ်။ ပြီးတော့မှ ရေကို တဝကြီးချိုးပစ်ရမယ်။ အဲ... စနေနေ့ရောက်တဲ့အခါကတော့ ပေါက်ပေါက်ဆုပ်ကို စားပေး”

“ဟန်ကျလိုက်တာ ဆရာရယ်။ ဆရာရဲ့ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် ယတြာက ဘာမှလည်း အထူးအထွေ အကုန်အကျ မရှိဘူး။ အလွယ်တကူလုပ်နိုင်တဲ့ ယတြာပဲ”

“လွယ်တယ်ဆိုပြီး အထင်မသေး လိုက်နဲ့နော်”

“မသေးရဲပါဘူး ဆရာရယ်”

သို့ဖြင့် တပည့်ကျော် မောင်တိုးလည်း ကျွန်ုပ်စေညွန့်သည့်အတိုင်း မပျက်မကွက် လုပ်ပါလေ၏။ သိပ်မကြာလိုက်သော တစ်နေ့ မောင်တိုးရောက်လာကာ ကျွန်ုပ်အား ဖိတ်စာတစ်စောင်ပေးလေ၏။ ဖိတ်စာကား ‘ရွှေလင်းဝက် အော့ဖ်ဆက် ဗလင်လုပ်ငန်းဖွင့်ပွဲ’ ဖြစ်လေတော့ သတည်း။

နေဖြူဆရာတင်

အနုပညာ
အလှူအတန်း

စူးစူးရှရှ ဟစ်အော်နေကြသော ပုစဉ်းရင်ကွဲတို့၏ အသံများက ကွင်းရိုး တစ်လျှောက် ဆူညံစွာ ပျံ့လွင့်နေ၏။ ခပ်ကြမ်းကြမ်း လေနှိရိုင်း၏ ကလူကဏ္ဍိ စယ်မှုအောက်မှာ ဝါးရိုင်းတောကြီးကား “တရူးရူး၊ တရူးရူး” မြည်သံပေး၍ ယိမ်း ထိုးယိုင်ခွံနေကြ၏။

ရေနံချေးဝနေသော ဘုန်းကြီး ကျောင်းပျက်ကြီး၏ အပေါ်ထပ်မှာတော့ မီးရောင်မှန်ပျံ့လေးကို သတိထားမိနိုင် ပေလိမ့်မည်။ လူမရှိ သူမရှိ ကျောင်းပျက် ကြီးမှာ ရွာနှင့်အလှမ်းဝေးပြီး သင်္ချိုင်းကုန်း အစပ်တွင်ဖြစ်သည်။ မှု့ပျံ့ပျံ့ လဆုတ် အလင်းရောင်အောက်မှာ သုသာန်တစ်စ ပြင်ကို ဝိုးတဝါးသာ တွေ့နေရ၏။

အခြောက်အလှန့်ပေါသည်။ မြေ ကြမ်းသည်ဆို၍ ယခုလိုအချိန်မျိုးမှာ လူသူမသွားဝံ့သော ဤကျောင်းပျက်ကြီး မှ မီးရောင်ထွက်နေသည်မှာ ထူးခြား သည်ဟု ဆိုရချေမည်။ ကေန္တ ဝန်းမီး တောက်ခြင်းလေလား၊ မကောင်းဆိုးဝါး နာနာဘာဝများ မြူးထူးနေကြကုန် သလောဟု တွေးထင်စရာရှိပါသည်။

အမှန်က ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ ထို ကျောင်းပျက်ကြီး၏ အပေါ်ထပ်၌ လူသုံး ဦး ရောက်ရှိနေပါသည်။ တော်ရုံမသွားရဲ သော ဤအချိန်၊ ဤနေရာ၌ ယခုလို ရောက်ရှိနေတာကတော့ နည်းနည်းထူး ဆန်းနေပါသည်။ တစ်ဦးမှာ အသက် ခြောက်ဆယ်ကျော်ခန့် လူကြီးတစ်ဦးဖြစ် ၍ သျှောင်တစောင်းထုံးကာ မုတ်ဆိတ် မြူးများကြောင့် နည်းသော ဥပဓိရုပ်ရှိ၏။ အဘိုးကြီးသည် ပင်နီတိုက်ပုံ၊ ရှမ်း ဆောင်းဘီတို့ကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး လည်

ပင်းတွင် စိပ်ပုတီးကြီးတစ်ကုံး ဆွဲထား၏။ လူရွယ်နှစ်ဦးအနက် တစ်ဦးမှာ ကိုယ်ကာယ တောင့်တင်းထွားကျိုင်းကာ တိုက်ရဲခိုက်ရဲသော ခပ်ကြမ်းကြမ်းပုံစံ ပေါက်၏။ နောက်တစ်ဦးက သူနှင့် ဆန့် ကျင်ဘက်။ ခန္ဓာကိုယ်က ဝါးခြမ်းပြားလို ပိန်လိုခြောက်ကပ်နေရုံမျှမက သေးသေး ညှက်ညှက်နှင့် ခွဲနှောင်းဟန်ပေါက်၏။

အဘိုးကြီးကား တခြားသူတော့ မဟုတ်ပါ။ သာသနာပြု ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအဖြစ် လူသိများသော “ဦးသိဒ္ဓိအောင်”ပင် တည်း။ ဆေးကုသခြင်း၊ ပယောဂကု ခြင်း၊ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင် ယတြာကိစ္စ အဝဝတို့၌ ထင်ပေါ်ကျော်ကြား၍ ဒေသခံ တို့လက်စွဲ ဆရာကြီးတစ်ဦးလည်း ဖြစ် ၏။ ဘုရားဟောင်း၊ ဘုရားပျက်များကို တတ်အာသရွေ့ ပြုပြင်ရင်း တောအထပ် ထပ်၌ စရဏအလုပ်များ ကျင့်ကြံအား ထုတ်နေသော ဆရာကြီး၏ အဓိက ဝါသနာမှာ အင်းစမများ ကစားခြင်းပင် ဖြစ်၏။ အထူးသဖြင့် သာသနာပြုလုပ် ငန်း၌ ကြံ့တွေ့ရတတ်သော အဖျက် အနှောင့်များ၊ အောက်လမ်းပညာရှင် လူမိစ္ဆာများဆိုလျှင် တွေ့ရာသင်္ချိုင်း ဓား မဆိုင်ဘဲ လိုက်လံနှိမ်နင်းတတ်သူလည်း ဖြစ်၏။

“ဒီလို မကောင်းမိစ္ဆာတွေကို ဆုံးမ နှိမ်နင်းလို ငရဲကျမယ်ဆိုရင် ငရဲပြည်မှာ ရုံးခန်းဖွင့်ပြီး စောင့်မယ်ဟေ့”ဟု ဆရာ ကြီးက အမြဲကြုံးဝါးပြောဆိုတတ်၏။ လူရွယ်နှစ်ယောက်မှာတော့ ဆရာကြီး၏ အားထားရသော သစ္စာရှိ တပည့်နှစ်ဦး ဖြစ်၏။ ယခုလို ဤကျောင်းပျက်ကြီး၌ ၎င်းတို့ ဆရာတပည့်သုံးဦး ရောက်ရှိနေ

ခြင်းမှာ အကြောင်းမဲ့တော့ မဟုတ်ပါ။ ဆရာအချင်းချင်း ပညာပြိုင်ရန် ရောက်ရှိလာခြင်းပင် ဖြစ်သည်။ အတိ အကျ ဆိုရသော် သာသနာပြု၍ ခုနစ် ရက်သားသမီးတို့ကို ကယ်တင်နေသော ဆရာကြီး ဦးသိဒ္ဓိအောင်နှင့် အခကြေး ငွေရရင် မည်သည့်အလုပ်ကိစ္စမှန်သမျှ လုပ်ကိုင်ပေးတတ်သော သိုက်တူသမား အောက်လမ်းအတတ်ပညာရှင် “ဦးအဂ္ဂ” တို့၏ ပညာပြိုင်ကြမည့် ပွဲပင်တည်း။

တစ်ဦးက အဖြူ၊ တစ်ဦးက အမည်း။ တစ်ဦးက အမောင်၊ တစ်ဦး က အလင်း။ တစ်နည်းအားဖြင့် အမှန် နှင့် အမှား၊ မွေနှင့် အမွေတို့၏ အားပြိုင် ပွဲကြီးပင်တည်း။

“အင်း...တစ်နာရီလောက်တော့ စောင့်ကြည့်မယ်ကွဲ့၊ မင်းတို့နှစ်ယောက် သတိဝီရိယမပြတ် ရှိကြပစေနော်။ ဆရာပေးထားတဲ့ ဆေးလုံးတွေ၊ အင်း တွေကိုလည်း အသင့်ရှိနေကြပစေ။ မှာထားတာတွေလည်း မမေ့ကြနဲ့။ ခြံကို စည်းချထားပြီးပြီလား သီဟ”

ဆရာကြီး၏အမေးကို ပိန်ခြောက် ကပ်နေသော သီဟဆိုသည့် တပည့် ကျော်က -

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာကြီး၊ အတွင်း စည်း အပြင်စည်း ချထားပြီးပါပြီ။ ရွာပိုင်၊ ကွင်းပိုင်များကိုလည်း တိုင်တည်လျှောက် ထားပြီးပါပြီ ဆရာကြီး”

ဟု ရိုသေစွာ ဖြေ၏။

“အိမ်း...ကောင်းလေရဲ့ကွယ်။ တအောင်နေရင် ဆေးဖယောင်းတိုင် ထွန်းလိုက်တော့၊ မိုးခေါင်က အပြင်ကို မျက်စိရှင်ရှင်ထားပြီး ကြည့်နေ။ နာနာ

ပ် မျက်ကွင်းဆေးကို မျက်စိမှာကွင်းပြီး ကြည့်။ ထူးခြားရင်အချက်ပေး။ ဆရာ ပုတီးစိပ်တော့မယ်”

“စိတ်ချပါ ဆရာကြီး”

ဆရာကြီး ဦးသိဒ္ဓိအောင်သည် တပည့်များကို မှာကြားပြီးနောက် ရှမ်း လွယ်အိတ်ကြီးထဲမှ ကျောက်ဖယောင်း ဘိုင်ကြီးသုံးတိုင်ကို မီးထွန်းညှိ၍ ဘုရား ကျောင်းဆောင်၌ ပူဇော်လိုက်၏။ နံ့သာ ဖြူအမွှေဟင်္သာများကိုလည်း ထွန်းညှိ၏။ ထို့နောက်မှာတော့ ဆရာကြီးသည် ဟုရား ရှိခို” မေတ္တာပြုပြီးနောက် မျက်စိစိမ့်တတ် ကာ ပုတီးကို တချောက်ချောက်ဖြင့် စတင်စိပ်ပါလေတော့၏။

ပတ်ဝန်းကျင်၌ ပုစဉ်းရင်ကွဲ၏ အော်သံများ ဝါးပင်တောကြီးမှ “တရူး ရူး တရဲရဲ” မြည်သံများမှအပ ထူးခြား မှုတစ်စုံတစ်ရာ မရှိသေး။ တစ်ချက်တစ် ချက် ခွဲခွဲဝင်ဝင်အူလိုက်သော ခွေးအူ သံနှင့် ညဉ့်ငှက်တချို့၏ “ဂီး...ဂစ်”ဟု အော်မြည်သံများကိုလည်း တစ်ခါတစ်ခါ ကြားနေရ၏။ သီဟသည် ဆရာကြီးမှာ ဘေးသည်အတိုင်း ရွှေရောင်ဆေး ဖယောင်းတိုင်ကြီးကို အင်းချပ်ပေါ်တင်၍ ထွန်းလိုက်၏။ ထို့နောက် အင်းမျက်နှာ ပြင်နှင့် ဖယောင်းတိုင်ကြီး၏ အောက်ခြေ ပတ်လည်တွင် “တောင်ထိပ်ဆေး”နှင့် “ဆရာကိုင်မိုင်းဆေး” ရောထားသော ဆေးမှုန့်များ ဖြူးလိုက်၏။

ထို့နောက် ယွန်းဘူးလေးဖြင့် ထည့်ယူလာသော ကျောက်နွားရုပ် ကလေးကို တရိုတသေ ထုတ်ယူလိုက် ၏။ ကျောက်နွားရုပ်မှာ လက်တစ်ဝါးစာ မှု အရွယ်ရှိပြီး မည်းနက်သော ကျောက်

တစ်မျိုးဖြင့် ထုလုပ်ထားဟန်ရှိ၏။ ဟက်တိ နွားတစ်ကောင်၏ လက္ခဏာသွင်ပြင် ကြီးငယ်၊ အင်္ဂါအစုံအလင်ပါရှိပြီး ကျွမ်း ကျင်သော ပန်းပုဆရာ၏ လက်စွမ်းပြ ဟန် ဖြစ်ပုံရ၏။ တစ်ကိုယ်လုံး မည်းနက် နေသော်လည်း ဦးချိုနှစ်ခုကတော့ ဖြူ ဆွတ်နေပါသည်။

ရင်းဂန္တီရတိုက်နွားမှာ မဟူရာ ကျောက်ကို အစီအရင်အခမ်းအနားဖြင့် စနစ်ဟကျ ထုလုပ်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး ဦးချို မှာ ဆင်စွယ်ကိုကပ်ဆင်ထားကြောင်း သိရသည်။ အသေအချာကြည့်မည်ဆို ပါက ထိုကျောက်နွားခန္ဓာကိုယ်၌ အင်း စမများ ရေးဆွဲထားသည်ကို တွေ့မြင်ရ ပေလိမ့်မည်။ မဟူရာကျောက်၏ ပင်ကို သတ္တိကပင် မကောင်းဆိုးဝါးများကြောက် ရွံ့ကြကြောင်း ဆရာကြီးက မိန့်ကြား ပြောပြဖူးပါသည်။

တဖန်ဖန်မြည်၍ တောက်လောင် နေသော ရွှေဖယောင်းတိုင်၏အလင်းနှင့် အတူ ဘုရားကျောင်းဆောင်တွင် ထွန်း ညိုထားသော ကျောက်ဖယောင်းတိုင် ကြီး သုံးတိုင်မှ ပေါ်ထွက်လာသော အလင်းရောင်ကြောင့် အခန်းတွင်း ထိန် လင်းနေလေသည်။ နံ့သာဖြူအခိုးအငွေ့ များလည်း သင်းပျံ့စွာ ပျံ့လွင့်လျက်။

သီဟသည် အသင့်ပါလာသော မြေတမြက် လက်တစ်ဆုပ်ကိုယူ၍ နှုတ် ခမ်းနားကပ်ကာ မန္တန်တစ်ခုကို ခပ်အုပ် အုပ်ရွတ်နေ၏။ ထို့အတူ ကျောက်နွား ရုပ်ကိုလည်း အသက်သွင်းဂါထာ၊ အစောင့်ကပ်ဂါထာ၊ နက္ခတ်ယုဉ်ဂါထာ၊ ဂြိုဟ်ကပ်ဂါထာတို့နှင့်တကွ သိဒ္ဓိအထူး တင်ဂါထာကြီးတို့ဖြင့် ဆက်တိုက်ဆို

သလို ရွတ်ဖတ်မန်းမှတ်နေတော့၏။ သီဟကြာလိုက်ပါ။ ကျောက်နွား၏ အသက်ဝင်မှု စတင်ပါပြီ။ သီဟ၏ နှုတ် မှ “ဥုံ... ဥုံ”ဟူသော အသံသာ ဟိန်း ထွက်နေ၏။ အပြင်ဘက်မှာတော့ လေ တွေ ပိုကြမ်းလာသည်ထင်၊ သစ်ပင်ကြီး ငယ်များ၏ လှုပ်ယမ်းသံ၊ အကိုင်အခက် အချင်းချင်း ပွတ်တိုက်ရိုက်ခတ်သံ၊ တစ် ချက်တစ်ချက်မှာ သံပြုတ်နေသော သွပ် ပြားတစ်ချပ်၏ “တဖန်းဖန်း”ရိုက်ခတ်သံ များကို ကြားနေရ၏။

မိုးခေါင်ကတော့ ငှက်ကြီးတောင် ဓားကို လက်တင်တင်းတင်းဆုပ်၊ လှံတို နှစ်ချောင်းကို ပခုံးတွင်လွယ်၍ ပတ်ဝန်း ကျင်ကို မျက်ခြည်မပြတ် စူးစိုက်ကြည့် နေ၏။ နာနာရုပ်ဆေးကွင်းထားသော သူ့မျက်လုံးတွေက စူးရှလို့။ သိမ်းငှက် တစ်ကောင်၏ မျက်လုံးမျိုး။

ဆရာကြီး၏ ပုတီးစိပ်သံ တချောက် ချောက်က အချက်ကျကျ ထွက်ပေါ်နေ ဆဲ ဖြစ်သည်။ မျက်လွှာကိုချ ခါးကိုမတ် ၍ အာရုံစူးနှစ်ထားသော ဆရာကြီး၏ ဟန်ပန်မှာ လေးစားကြည့်ညှိဖွယ်အတိ။

“အူ...ဝူး...ဝူး...ဝူး...အူး”
“ဂီး...ဂစ်”

ထိုစဉ် သင်္ချိုင်းအစပ်မှ ခွေးအူသံ များ ထွက်ပေါ်လာသလို အလန်တကြား ထပ်ပွားသော ညဉ့်ငှက်တချို့၏ အော် သံကိုလည်း တစ်ဆက်တည်း ကြားလိုက် ရ၏။ မိုးခေါင်တစ်ယောက် ရင်ထဲ ထိတ် ခနဲဖြစ်၍ သီဟကို လှမ်းကြည့်လိုက် သည်။ သီဟကတော့ မန္တန်များရွတ်ဖတ် နေဆဲ။ ဆရာကြီးလည်း ပုတီးကို ပုံမှန် စိပ်နေဆဲ။

မိုးခေါင်၏ စူးရှသော မျက်လုံးအစုံက တစ်စုံတစ်ခုကို စတင်သတိထားလိုက်မိသည်။ သူ့ဘာန်မြေပုံများကြားမှ တရွေ့ရွေ့လာနေသော အရာတစ်ခု။

“ဟာ...ဘာလဲဟာ။ ဟင်... ကြွက်ဖြူလေးတစ်ကောင်ပါလား။”

ဝိုးတဝါးလရောင်အောက်မှာ ဖြစ်လင့်ကစား နာနာရုပ်ဆေးအစွမ်းကြောင့် မိုးခေါင်မှာ ပီပီသသတွေ့နေရ၏။ ကြွက်ကလေးက တရွေ့ရွေ့ဖြင့် ရေပိုင်းလာစဉ်မှာပင်...

“ဝန်း”

“ညောင်”

“ကျွီ...ကျွီ”

ရှတ်တရက်ပေါ်လာသော ကြောင်ဖြူကြီးတစ်ကောင်။ ဘယ်ကဘယ်လို ရောက်လာသလဲဆိုတာ မိုးခေါင်မသိလိုက်ပါ။ ကြောင်ကြီးက ကြွက်ဖြူလေးအပေါ် ဝန်းခနဲ ခုန်အုပ်လိုက်သည်။ သို့သော် မမိ။ ကြွက်ကလေးက လျင်မြန်စွာပင် ရှောင်တိမ်းနိုင်ခဲ့၏။ ကြောင်ကြီးကလည်း အခဲအကျောဟန်ဖြင့် အတင်းလိုက်ဖမ်းသည်။ ကြွက်ကလေးမှာ ပွတ်ကာသီကာဖြင့် လွတ်မြောက်နေဆဲ။

“ညောင်...ခွီး”

ကြောင်ကြီး၏ တိုက်ခိုက်မှုက ပိုပြင်းထန်လာပြီ။ ဒေါသလည်း ကြီးလာပုံရသည်။ ဤအခြေအနေ၌ ကြောင်ကြီးက တိုက်စစ်၊ ကြွက်က ခဲစစ်။ ရေရှည်မှာ သိပ်တော့မလွယ်။ ဒါကိုခိုပိစားမိပုံရသော ကြွက်ကလေးသည် ချုံပုတ်တစ်ခုတဲ လှိုင်ခနဲ ဝင်ပြေး၏။ ကြောင်ကြီးကလည်း လက်လွှတ်ခံလိုဟန်မတူ။ ချုံပုတ်ထဲ နှိပ်စက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်၏။ ထိုစဉ်

မှာပင် -

“ဝေါင်း” ခနဲ ဟိန်းသံကြီးနှင့်အတူ ချုံပုတ်ထဲမှ ခွေးနက်ကြီးတစ်ကောင် ခုန်ထွက်လာ၏။ ခွေးကြီး၏ မျက်လုံးအစုံက မီးကျိုးနစ်ခဲပမာ ရဲရဲနီလျက်။ ရုတ်တရက် ခြောင်းလဲသွားသော အခြေအနေကို မိုးခေါင် နားမလည်နိုင်တော့။

“ဟင်...ခွေးကြီးက ဘယ်လို ရောက်လာတာလဲ။ ကြွက်ကလေးလည်း မတွေ့တော့ပါလား။”

အခြေအနေက ချက်ချင်းပင် ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားရပြီ။ ကြောင်ဖြူကြီးမှာ တိုက်စစ်မှ ခဲစစ်ရောက်သွားရပြီ။ အစွယ်ဖွေးဖွေးနှင့် မိမိထက်ကြီးမားသော ရန်သူ၏ လက်မှလွတ်ရန် ရှောင်တိမ်းနေရပြီ။ အံ့ဩစရာတစ်ချက်မှာ အားမတန်သော်လည်း မန်ကားမလျော့။ အဝေးကို ထွက်ပြေးခြင်းလည်းမပြု။ သတ္တိရှိစွာဖြင့် ခွေးကြီးကို ခဲချနေ၏။

“ဝေါင်း”

“ခွီး...ခလူး...ခွီး”

ခန္ဓာကိုယ်အားသာချက်အရ ခွေးနက်ကြီးက ကြောင်ဖြူကြီးကို အုပ်မိရန် ကြိုးစား၏။ ချွန်ထက်သော သွားစွယ်များဖြင့် ကြောင်၏ လည်မျိုကို ဟပ်မိအောင် ကြိုးစား၏။ ကြောင်ဖြူကြီးကလည်း ပါးနပ်လျင်မြန်လှ၏။ လှစ်ခနဲ လှုပ်ခနဲဖြင့် ဝေကာဝိုက်ကာဖြင့် ခွေးကြီးရေကို ရောက်လိုက်၊ နောက်ကိုရောက်လိုက်ဖြင့် ရှောင်တိမ်းခုန်ပေါက်ရင်းမှ ဘယ်ပြန်ညာပြန် လက်ဝါးကုတ်ချက်တွေ ပေးလိုက်သေး၏။

တစ်ခါမှာတော့ မမျှော်လင့်ဘဲ ခွေးကြီး၏ ကုပ်ပေါ်ရောက်သွားပြီး ကြောင်

ကြီးက ကိုက်ခဲလိုက်၏။ ဒေါသတကြီး မာန်ဖီရင်း ခွေးကြီးက ပတတ်ရပ်၍ ခါချရာ ကြောင်လည်း မြေပေါ်ကျသည်။

“ခွီး...ခလူး...ခွီး”

ခွေးကြီး ခေါင်းလှည့်မလာခင်မှာပင် ကြောင်ကြီးသည် ချုံပုတ်ထဲ ပြေးဝင်သည်။ ခွေးနက်မှာ ချုံပုတ်ထဲ လိုက်ဝင်မည်ပြုပြီးမှ တုံ့ခနဲရပ်၍ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေလေသည်။ လတ်တလောတော့ အခြေအနေက ငြိမ်သက်သွား၏။

မိုးခေါင်မှာ ထိုဖြစ်အပျက်များကို မှင်ကက်မိကာ ငေးမောကြည့်နေမိသည်။ ဒီမြင်ကွင်းကို သူတစ်ယောက်တည်း မြင်ရလေသလော၊ ဘာကြောင့် မြင်ရတာပါလဲ။ နာနာရုပ်ဆေးအစွမ်းကြောင့်လေလော၊ ဒါတွေ တကယ်မှ ဟုတ်ရဲ့လားဟု တွေးတောနေမိသည်။ ဆရာကြီးကို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ငြိမ်သက်စွာ မျက်စိစုံပုံတံ၍ ထိုင်နေဆဲ။ ပုတီးပိတ်ခြင်း မပြုဘဲ ၊ ရှေးမှတ်နေဟန်တူသည်။ သို့သော် တရားမှတ်သည်ဆိုတာထက် တစ်စုံတစ်ခုက စေ့စားထိန်းချုပ်နေပုံရသည်။

သီဟကို ကြည့်လိုက်တော့လည်း အလားတူပင်။ မျက်စိစုံပုံတံ၍ ငြိမ်သက်နေ၏။ သူတို့တာတွေလုပ်နေမှန်း မိုးခေါင်နားမလည်။ သို့သော်လည်း ဘာမှမသိသလို ထိုင်နေခြင်းကား မဟုတ်တန်ရာ။ အံ့ဩစရာကောင်းတာက ကျောက်ခွားရုပ်။ မျက်လုံးအစုံက ရဲရဲနီနေ၏။ မြူရိုးလိုလို၊ မီးခိုးလိုလို အခိုးအငွေ့များကလည်း စိမ့်ထွက်ပျံ့နှံ့နေ၏။ အထူးခြားဆုံးက အောက်မှာချထားသော ဆေးဂမန်းမြေတမြက်ဘဲခွံမှာ နွား၏ပါးစပ်ထဲ ရောက်နေလေပြီ။

“ဟင်...ကျောက်နွားက အသက်
ဝင်လာပြီလား”

မိုးခေါင်မှာ ကြည့်နေရင်းကပင်
ကျောက်နွား၏ ခန္ဓာကိုယ်က ဆတ်ခနဲ
တစ်ချက်တုန်ခါသွားသည်ကို တွေ့လိုက်
ရ၏။ မိမိအမြင်မှားခြင်းတော့ မဟုတ်။
ထိုစဉ်မှာပင် “ဘူ...ဝမ်းဘဲ” ဟု ဘွန်
လိုက်သော နွားအော်သံကြီးတစ်ခုကို
အံ့သြစွာ ကြားလိုက်ရသည်။ တကယ်
နွားအော်သံစစ်စစ်ကြီး။ အသံက ခြံဝင်း
ထဲမှဖြစ်၍ အပြင်ကြည့်လိုက်တော့...

“ဟာ...နွားဖြူကြီး”

ဟုတ်ပေသည်။ စောစောက
ကြောင်နှင့်ခွေး တိုက်ပွဲဖြစ်သောနေရာ
တွင် ရောမနွားဖြူကြီးတစ်ကောင်ကို တွေ့
လိုက်ရသည်။ နွားကြီးက နွားလားဥသဘာ
ကြီး ဖြစ်ပုံရ၏။ ထွားကျင်းပြည့်ပြီးလှပြီး
ချွန်ထက်တုတ်ခိုင်သော ဦးချိုနှစ်ချောင်း
က မြင်ရုံနှင့် ကျောချမ်းစရာပင်။

“ကြောင်တွေ၊ ခွေးတွေ ဘယ်
ရောက်ကုန်တာလဲ”

မိုးခေါင်တစ်ယောက် မစဉ်းစား
တတ်တော့။ အံ့သြစွာပင် ဆက်ကြည့်
နေမိတော့သည်။

နွားဖြူကြီးမှာ တဖူးဖူး နှာမူတ်ရင်း
မြေပြင်ကို ခွာနှင့်ရှုပ်နေ၏။ ခွာရှုပ်ချက်
တိုင်း၌ သံမှန်များ၊ ဖုန်မှန်များက ဖွာခနဲ
ဖွာခနဲ၊ ဦးခေါင်းကိုလည်း အောက်ငိုက်
ထားပြီး ဦးချိုကို အသင့်ဖွင့်ထား၏။ ထို
အခြေအနေကို သုံးသပ်သော် နွားဖြူ
ကြီးသည် မကြာခင်ကြံ့တွေ့ရမည် သူ
အန္တရာယ်ကို ရင်ဆိုင်ရန် စစ်မျက်နှာဖွင့်
ထားပုံပေါ်သည်။ ထိုစဉ်မှာပင်...

ဝေါင်းခနဲ ကျားဟိန်းသံကြီးနှင့်

အတူ ချုံပုတ်ကြီးနောက်မှ နောက်ကျွမ်း
ပစ်၍ ထွက်လာသော ကိုးတောင်ကျား
ကြီးတစ်ကောင်ကို ထိတ်လန့်စွဖွယ် တွေ့
လိုက်ရ၏။ ကျားကြီး၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာ
ဟော့ အဝါနှင့် အနက်စင်းကျားကြီးပျား
က အထင်အရာ။

“ဘုရား...ဘုရား၊ ကျားကြီးက
ဘယ်ကဘယ်လို ရောက်လာပြန်တာလဲ။
ဒါတွေကို ဆရာကြီးတို့၊ သီဟတို့များ
သိမှသိပါလေစ”

ထူးခြားတာက ဆရာကြီးရော၊
သီဟပါ နှာခေါင်းပေါက်မှ “ရှူးရှဲ...
ရှူးရှဲ”လေမှုတ်သံများကို ဖိသိသော ကြား
နေရသည်။ သီဟဆိုလျှင် နားထင်မှ
ချွေးသီးချွေးပေါက်များ စီးကျနေ၏။
အလွန်အရေးကြီးသော အချိန်အခါ
ရောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း မိုးခေါင် ရိပ်စား
မိလိုက်သည်။

ကျားကြီးမှာ “ဂူး...ဂလူး”နှင့်
လည်ချောင်းသံပေးရင်း နွားဖြူကြီးကို
လှည့်ပတ်ချောင်းနေ၏။ နွားကြီးကလည်း
အလစ်မခံ။ ဦးချိုကိုဖွင့်၍ ကျားကြီးလား
ရာအတိုင်း လှည့်ပတ်ဖွင့်ထား၏။ ပွဲက
တော့ လွန်စွာကြည့်ကောင်းမည်ပွဲ ဖြစ်
ပေလိမ့်မည်။ ပုံမှန်သဘာဝအရဆိုလျှင်
နွားတို့သည် ကျားကို ကြောက်ရစမြဲ။
သို့သော် ယခု နွားဖြူကြီးကတော့
ကြောက်ရွံ့ဟန်မရှိ။ ရဲရဲတင်းတင်း ရင်
ဆိုင်နေ၏။

“နွားအစစ်၊ ကျားအစစ်တွေမှ
ဟုတ်ပါလေစ” ဟု မိုးခေါင်တွေးမိ၏။

ကျားကြီးက လှည့်ပတ်သွားနေရာ
မှ ရုတ်တရက် သူ၏ ညှာလက်ဝါးကြီး
ဖြင့် လှမ်းပုတ်လိုက်သည်။ ဤအားက

ပေါ့သေးသေးတော့မဟုတ်။ သမင်တစ်
ကောင်ကို ဗိုင်းခနဲလဲကျသွားစေနိုင်သော
ပုတ်ချက်ဖြစ်သည်။ နွားဖြူကြီးကလည်း
ခန္ဓာကိုယ်နဲ့ မလိုက်အောင် ပေါ့ပါးလျှင်
မြန်လွန်းလှ၏။

ခြေတစ်လှမ်း ဆုတ်တိမ်းလိုက်နိုင်
၍ ကျားလက်ဝါးပုတ်ချက်မှ သီသီ
ကလေး လွတ်သွားသည်။ တစ်ဆက်
တည်းဆိုသလို နွားဖြူကြီးက လျင်မြန်
သောအဟုန်ဖြင့် ကျားကြီးကို ပြေးစေ
၏။ ချွန်ထက်စွင့်ကားသော ဦးချိုနှစ်
ချောင်းက ဝိုးခနဲ ပြေးဝင်သွား၏။

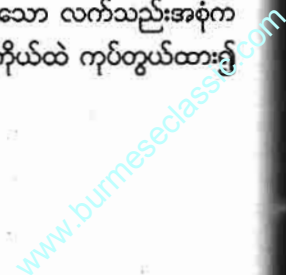
“ဝေါင်း”

ဝမ်းခေါင်းသံကြီး တစ်ချက်ပေးရင်း
ကျားက နောက်ကျွမ်းပစ်ရှောင်သည်။
တစ်ချက်ကန်ဆိုးသွားတာက ပြန်အကျ
မှာ မြေခိုင်တစ်ခုထဲက၍ ဟန်ချက်ပျက်
ရသည်။ ဒါကို လက်လွတ်မခံဘဲ ကျား
ကြီးရိုရာသို့ စုံဖွင့်၍ ပြေးဝင်ဆောင့်
လိုက်၏။

“အူး...ဝရူး...ခွီး”

ထိသွားပြီ။ နွားဖြူကြီး၏ ဦးချိုတစ်
ခုက ကျားကြီး၏ ပခုံးနှင့် လက်ပြင်တစ်
ဝိုက်ကို ထိုးခွဲမိလေပြီ။ နီရဲသောသွေး
များက ဟောခနဲ ပန်းထွက်လာ၏။ ဒဏ်
ရာရသွားသော ကျားမှာကြီးသည် ဒေါသ
အထွတ်အထိပ်ရောက်ကာ လူးလဲထ၍
ခုန်အုပ်သည်။

အချိန်အဆက တိကျ၏။ နွားဖြူ
ကြီးပခုံးပေါ် အုပ်စီးမိသွားပြီ။ နွားကြီးက
ရန်သူကို ခါချရန် ကြိုးစားသည်။ ပတတ်
ရပ်၍ ခါချ၏။ သို့သော် မကျ။ ကျားကြီး
၏ ချွန်ထက်သော လက်သည်းအစုံက
နွားကြီးခန္ဓာကိုယ်ထဲ ကုပ်တွယ်ထား၍

တော်တော်နှင့် ကွာမကျ။ အခြေအနေ
က ရှုပ်ထွေးကြမ်းတမ်းနေ၏။ ဖုန်မှုန့်၊
သဲမှုန့်များ ပလူပျံနေ၍ မြင်ကွင်းက သိပ်
မကွဲ။ နှစ်ကောင်စလုံး လုံးထွေးကုန်ပြီ။

“မိုးခေါင်...ဘာလုပ်နေတာလဲ။
ဆရာပေးထားတဲ့ ဆေးလုံးနဲ့ ပေါက်လိုက်
ပါတော့လား။”

ရုတ်တရက်ပေါ်ထွက်လာသော
ဆရာကြီးအသံကြောင့် မိုးခေါင်တစ်
ယောက် သတိဝင်လာ၏။ လွယ်အိတ်ထဲ
မှ ဆေးလုံးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။ မည်း
နက်တောက်ပြောင်၍ ကွမ်းသီးလုံးခန့်ရှိ
ပြီး အလေးချိန်လည်း စီးလှ၏။

“ကဲ...လာလေရောဟယ်”

မိုးခေါင်က ဆေးတစ်လုံးကိုယူ၍
အကောင်နှစ်ကောင်ရှိရာသို့ ချိန်ရွယ်၍
အားကုန်လွှဲပစ်လိုက်တော့၏။

“ဝုန်း...”

အနက်ရောင် မီးခိုးလုံးကြီးက ဝေါ
ခနဲထွက်လာ၍ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ဖုံး
အုပ်သွား၏။ မီးခိုးတွေက ထူထပ်လွန်း
၍ ဘာမှမမြင်ရတော့။ ဆရာကြီးရော၊
သီဟပါ၊ မိုးခေါင်အနားရောက်လာကြ
သည်။ သုံးယောက်သား မြင်ကွင်းကို
မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့်နေကြ
သည်။ မီးခိုးတွေက ထူထပ်ဆဲ။

သတ္တဝါနှစ်ကောင်၏ လှုပ်ရှားသံ
ကိုလည်း မကြားရတော့။ ဘာတွေ ဖြစ်
ကုန်ပြီလဲ။ မိုးခေါင်သိချင်နေမိသည်။
တဖြည်းဖြည်းနဲ့ မီးခိုးတွေတွေ လွင့်ပြယ်စ
ပြုလာချေပြီ။ မီးခိုးတွေရှင်းသွားချိန်မှာ
တော့ သတ္တဝါနှစ်ကောင်စလုံးကို မတွေ့
ရတော့။ ကျားရော၊ နွားပါ မရှိတော့ပါ။
ဘယ်ကဘယ်လို ပျောက်သွားသည်မသိ။

“ဆရာကြီး...ဟို...ကျားကြီး
ကောဟင်”

မိုးခေါင်အမေးကို ဆရာကြီးက
ခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်ရင်း ဖြေ၏။

“မရှိတော့ဘူးလေ။ ကွယ်ပျောက်
သွားပြီ။ ဆေးလုံးဒဏ်ကြောင့် ပျက်စီး
သွားပြီ။ ကျားအစစ်မှ မဟုတ်တာ။
အောက်လမ်းအတတ်နဲ့ ဖန်တီးထားတဲ့
နာနာရုပ်ကျားပေကိုး။ အိမ်း...ဒီလိုပါပဲ။
ဒီနွားကလည်း နွားအစစ်မဟုတ်ပေဘူး။
ဆရာတို့ရဲ့ ဝိဇ္ဇာမယိဒ္ဓိအတတ်နဲ့ ဖန်တီး
စီရင်ထားတဲ့ ဂန္တီရတိုက်နွားပဲ ငါ့တပည့်။
အခုတော့ ဒီနွားလည်း စတေးလိုက်ရ
ပြီလေ”

ကျောက်နွားရုပ်လေးကို လှမ်း
ကြည့်လိုက်တော့ နွားရုပ်ကလေးမှာ
ကြေမွနေလေပြီ။ ဂန္တီရပညာရပ်တို့ကား
အံ့ဖွယ်အစွမ်း ရှိပေစွ။

“ဆရာ...ဒီတိုက်နွားက သိပ်
စွမ်းပြီ။ အသုံးဝင်တာပဲနော်။ ဒါမျိုးပြန်
လုပ်လို့ မရတော့ဘူးလား ဆရာ။ ဖြစ်
နိုင်ရင် ပြုလုပ်အသုံးချနည်းကို ချီးမြှင့်
ပါလား ဆရာ”

အတိုက်အခိုက်နှင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်း
ဆို ဝါသနာပါလှသော မိုးခေါင်က အခု
တော့ ဂန္တီရပညာကို စိတ်ဝင်တစား
တောင်းခံနေလေပြီ။

“ပေးရမှာပေါ့ကွယ်။ ငါ့တပည့်က
စိတ်ဝင်စားရင် ဆရာက ချီးမြှင့်ရမှာ
ပေါ့။ နို့ပေမယ့် ကောင်းသောရုပ်တည်မှု
ဘက်မှာပဲ အသုံးချပါ့မယ်လို့ ကတိ
သစ္စာ ပြုရမယ်ကွဲ့”

“စိတ်ချပါ ဆရာကြီး။ ရဲရဲဝံ့ဝံ့
ကတိသစ္စာပြုပါတယ်”

မှတ်ချက် ။ ဆရာကြီးသင်ကြား
ပေးသော ဂန္တီရတိုက်နွားသည် အိမ်
စောင့်၊ ခြံစောင့်အဖြစ် လွန်စွာအသုံးဝင်
လှပြီး မကောင်းသော အတိုက်အခိုက်၊
အနှောင့်အယှက်၊ မကောင်းသော
အတတ်ပညာစက်ကြီးများကို ခြေဖျက်
တွန်းလှန်နိုင်စွမ်းရှိပေသည်။ စီးပွားရေး
သမားတို့လည်း လက်စွဲပြုသင့်သော
အစီအရင်ဖြစ်ပေသည်။ ဤစာမျက်နှာ
ပေါ်တွင် ဖော်ပြရန်မသင့်၍ စိတ်ပါဝင်
စားသူများ၊ ဂန္တီရလမ်းကြောင်း၌ လိုက်
စားနေသူများအနေဖြင့် စာရေးသူထံ
ဆက်သွယ်၍ လေ့လာနိုင်ပါသည်။

(စာရေးသူ)

အချိန်ကလည်း အရုဏ်တက်လှ
ဆဲဆဲ ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။ ဖိုးခေါင်
တို့အဖွဲ့သည်လည်း ကိစ္စပြီးမြောက်
အောင်မြင်ပြီဖြစ်၍ ဘုန်းကြီးကျောင်းပျက်
ကြီးမှ ထွက်လာခဲ့ကြတော့သည်။ အပြန်
ခရီးမှာတော့ သုံးယောက်စလုံး စိတ်
ဓာတ်တွေ ရှင်းသန့်နေခဲ့ကြသည်။

မိမိတတ်ကျွမ်းသော ဂန္တီရ ဝိဇ္ဇာ
ဓရ အတတ်ပညာကို မှန်ကန်စွာအသုံး
ချ၍ လောကကောင်းကျိုးကို ရှေးရှုခဲ့
သော ဆရာကြီး၏ အောင်ပွဲသည် အမှန်
တရား၏အောင်ပွဲ၊ သစ္စာ၏အောင်ပွဲ၊
အလင်း၏အောင်ပွဲပင် ဖြစ်ပါလေတော့
သတည်း။ ။

ဘုန်းစီးနေလ

အပူငြိမ်းစေ ..... ကေပုဇွန်... မနုရပ်ကွ...

ဘောင်ကြီးဖောင်
[ဂန္ဓာရီ]

“မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ၊
မာယုသာ ကေပုတ္တမနရက္ခေ၊
ဝေဇ္ဇိ သဗ္ဗဘူတေသု၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာထံ။ ။”
[မေတ္တသုတ် ပရိတ္တ ပါဠိ] မှ

“အမိသည် မိမိဝမ်း၌ လွယ်၍မွေးရသော တစ်ဦးတည်းသော သားကို (ရင်သွေးကို)”
အသက်လောက် ချစ်မြတ်နိုး၍ အဆက်မပြတ် စောင့်ရှောက်သည့် နည်းတူ...
“သတ္တဝါတို့ အားလုံးတို့အပေါ်၌” အတိုင်းမသိ ကြီးမားသော မေတ္တာစိတ်ကို ပွားများရ၏။

ဗုဒ္ဓ၏ မုခပါဒ် နှုတ်တော်ခြွေ တရားစကားဖြစ်သော မေတ္တသုတ်ပါဠိတော်မြတ်မှ ကောက်နုတ်ချက် ဖြစ်တည်မှု စကားစု တရားစာပိုဒ်ပါ။ အထူးအားဖြင့်ဆိုရလျှင်...

မေတ္တာတည်းဟူသော အအေးခတ်ဖြင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာန အစရှိသော ရာဂမီးတို့ကို ငြိမ်းအေးစေနိုင်သော ဗုဒ္ဓ၏ လမ်းညွှန်မိန့်မှာချက်ထဲမှ ကောက်နုတ်ချက် စကားစု လေးမျှပင်။

ထိုထိုသော မေတ္တာစာပိုဒ်ကလေးမှ ထားအပ်သော မေတ္တာတရား၏ ပုံသဏ္ဍာန်အတိုင်းအဆ ပမာဏကို ဖော်ပြ ခဲ့လေပြီ။ ထိုအထက်ပါ မေတ္တသုတ်တော် ကောက်နုတ်ချက်

စာသား/စာပိုဒ်လေးကို အကြောင်းပြု၍ လွန်ခဲ့သော ၁၉၉၅ ခုနှစ်ကာလများဆီက စာရေးသူအား မိန့်မှာသတိပေးခဲ့မှု သော ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ လောက အနာဂတ်အတွက် ရှေ့ရေးတွေး၍ ပူပင်သောကရောက်ခဲ့မှု ကို ပြန်လည်သတိရမိပါသည်။ ထိုအချိန်က စာရေးသူမှာ ဆယ်ကျော်သက် အရွယ်မျှသာဖြစ်၍ ဂရုပြုမိသော်လည်း လူငယ်ပီပီ အမှတ်မထားခဲ့မိပါ။ ဆရာတော်ကြီး မိန့်ခဲ့သည်မှာ

“နောင် ၁၀ နှစ်၊ ၁၅ နှစ်ဆိုရင် ဆိုတွေ့ရဲ့ အညာ မှာ တန်ခူးလ၊ ကဆုန်လတွေမှာ ချစ်ချစ်တောက်ပူသလို ဗမာပြည်အောက် သမုတတတဲ့ ရပ်ရွာဒေသတွေမှာ နတ်တော်

စရေဇာတ်နဲ့ လယ်တီဇာတ် စမ

ပထရမ စမ

ဤပုံကို ၉" x ၉" စာရွက်ပေါ်တွင် မိတ္တူဆွဲ၍ ဖြစ်စေ၊ ကူးဆွဲ၍ဖြစ်စေ သင့်ဆိုင်၊ အိမ်၊ ပွဲရုံ၊ ကုမ္ပဏီ၏ ဝင်ပေါက်တံခါး အမြင့်ပိုင်းတွင် ချိတ်ဆွဲထားပါ။

ပြာသိုလတွေမှာတောင် နေစရာမရှိအောင် ပူပြင်းကြမှာ။ သဘာဝတရားကို မျှတအောင် အသုံးမချလော့ သဘာဝတရားကြီးကလည်း ဖောက်ပြန်ပြတာပေါ့။ ပြီးတော့ လူတွေရဲ့ အဗျူဟာအတွင်းသန္တာန်မှာလည်း လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာနစိတ်တွေ၊ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တဲ့ မတော်မတည့် ကြီးပွားချမ်းသာချင်တဲ့ စိတ်တွေကြောင့် ရဟန်းကလည်း ရဟန်းအကျင့်မကျင့်၊ သီလသိက္ခာတွေ ပျက်ကြ။ မင်းနဲ့မင်းမူထမ်းတွေကလည်း လောကပါလတရားတွေ ဖောက်ဖျက်ပြီး ပြည်သူလူထု တိုင်းသူပြည်သားတွေ အပေါ် တိရစ္ဆာန်လိုသဘောထားပြီး နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းကြ။

အများပိုင် သဘာဝရဲ့ သယံဇာတတွေကိုလည်း ငါအစိုးရတုန်း ငါအတ္တအကျိုး၊ ငါမိသားစု၊ ငါဆွေမျိုး လူနည်းတစ်စု ကောင်းစားဖို့ အလွဲသုံးစားပြုကုန်ကြတော့ လူသားအားလုံး ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရတွေ ဖောက်ပြန်ပြီး ဓာတ်ကြီးလေးပါး မညီညွတ်၊ မတွဲယှက်၊ မပူးပေါင်းသင့်တဲ့ နက္ခတ်ကြယ်တာရာ နေဓာတ်၊ လဓာတ်တွေ မှမမှန်ရာကစပြီး လူတွေဒုက္ခရောက်ကြပြီကွဲ့။

ဟ တစ်လုံးချင်း ဖြည်းဖြည်းလေးလေး မိန့်ခဲဖူးပါသည်။ အဲဒီလိုများဖြစ်ခဲ့ကြရင် ပြန်လည်ပြုပြင် အသုံးချဖို့ သာဝကတစ်ဦးက အမေးရှိခဲ့ရာ ဆရာတော်ကြီးက -

“တောဇာအပူကို အာပေါရေဓာတ်က နိုင်သကဲ့။ တို့များရဲ့ လယ်တီဆရာတော်ကြီး အသုံးပြုခဲ့ဖူးတဲ့ လောက ကပ်ကျော်ဖို့ စီရင်ခဲ့တဲ့ ပထရမ ဟောဒီ စမရဲ့ ထောင့်လေး ထောင့်လေးထောင့် ဝဲယာ အထက်အောက် ရှစ်မျက်နှာမှာ စရေဓာတ်ကို သင်္ချာအက္ခရာနဲ့ ရေးပြီး အပူလွန်ကဲမှုကို တားဆီးနိုင်တယ်။ ဗုဒ္ဓမြတ်ဘုရားကတော့ မီးကို ရေနဲ့ငြိမ်း နိုင်သလို၊ အပူကိုလည်း မေတ္တာစိတ်နဲ့ အေးမြစေတယ် ဆိုခဲ့ သမို့ မေတ္တာပို့တဲ့အခါ မေတ္တာသုတ်ထဲက “မေတ္တာဉ္စ လောကသ္မိ” တစ်လောကလုံး အနန္တစကြဝဠာနဲ့ ဩဒိသ အနောဒိသ မေတ္တာပွားရာမှာတော့ သာမန်မေတ္တာထက် ပါဠိ ထဲပါသလို “မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ” ဆိုသလို တစ် ယောက်တည်းမွေးထားတဲ့ သားအပေါ် အသက်လောက်ချစ် တဲ့ မိခင်မေတ္တာမျိုးနဲ့ အားလုံးကို မေတ္တာထားဖို့ အားလုံးကို တိုက်တွန်းကြ။ ကိုယ်တိုင်လည်း အဲဒီစိတ်နဲ့ မေတ္တာပွားကြပါ။ မိမိအိမ်ရဲ့ မြင့်မြတ်တဲ့နေရာမှာလည်း သတိပေး သတိထားနိုင် ဖို့ ဒီစာပိုဒ်လေးကို တကူးတက ရေးထား မမေ့တရားပွားကြ” ဟု မိန့်မှာ ပညာပေးခဲ့ပါသည်။

ယခု စာရေးသူတို့ မြို့ကလေးသည် မြစ်ဝကျွန်းပေါ် မြေလတ်ဒေသ ဖြစ်ပါသော်လည်း (၂၀၁၃၊ ဖေဖော်ဝါရီ လဆန်းပိုင်း မြန်မာလ ပြာသိုအတွင်း၌ပင်) ချစ်ချစ်တောက် ပူလောင်ပြီး ရေးချီးမှား၍ သေကျ၊ လေဖြတ်ကျ၊ ဦးနှောက်

“ လူသား အားလုံး ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရတွေ ဖောက်ပြန်ပြီး ဓာတ်ကြီးလေးပါး မညီညွတ်၊ မတွဲယှက်၊ မပူးပေါင်းသင့်တဲ့ နက္ခတ်ကြယ်တာရာ နေဓာတ်၊ လဓာတ်တွေ မူမမှန်ရာကစပြီး လူတွေဒုက္ခရောက်ကြပြီကွဲ့။ ”

ကြောပြတ်ကာ ဒုက္ခမျိုးစုံ လတ်တလော၌ ကြုံနေကြရပါပြီ။ ၁၀၀၏ စားဝတ်နေရေးအခက်အခဲရှိနေသူများ ဖြစ်နေကြ၍ အပူဒဏ်ကို ကြုံကြုံခံရမှုလွဲ၍ ဘာတတ်နိုင်ဦးမှာလဲဟုပဲ ဆိုရ ပါတော့မည်။

သို့သော်...

တစ်ဦး၊ တစ်ယောက်၊ တစ်အိမ်၊ တစ်မိသားစုမှစ၍ လူတိုင်းအနေဖြင့် ရွှေပေါ်ကျွန်းဆရာတော်ကြီး အရှင်ဇေယျ သိဒ္ဓိ ဓမ္မညာဏိက၏ မေတ္တာရှေ့ထား မိန့်မှာသည်အတိုင်း ပြုပြင်စီရင် ဆောင်ရွက်ကြလျှင်ဖြင့် အများမေတ္တာဓာတ်ဖြင့် လောကအေးချမ်း လှပလာနိုင်မည်ဖြစ်ပါ၍ မေတ္တာရောင်ပြန် ဟပ်စေတဲ့ လာဘ်မိုးရွေ့ရောင်ပြန်ဟုတစ်ဆင့် စေတနာအလေး ထား၍ တင်ပြလိုက်ပါသည်။

အောက်ဖော်ပြပါ ပထရမနှင့် စရေဓာတ် စမပုံကို မိတ္တူကူး၍ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်တိုင်ကူးရေး၍ဖြစ်စေ ၉ လက်မ x ၉ လက်မ ကတ်ထု (သို့) စာရွက်ဖြူပေါ်၌ ရေး၍ မိမိ အိမ်ရှေ့တံခါးပေါက်အပေါ်၌ ကပ်ထားပါ။

မေတ္တာသုတ်ပရိတ်လာ ဂါထာစာပိုဒ်ကိုလည်း မိမိ ဘုရားကျောင်းဆောင်၌ ရေးကူး၍ နေ့စဉ် မေတ္တာပွားနိုင်ပါစေ။

ဤဆောင်းပါးအား ရေးသားပူဇော်ခြင်း အကျိုး ကြောင့် လူသားအချင်းချင်း၏ မေတ္တာစိတ်အေးမြသော အလင်းဓာတ်ဖြင့် မြန်မာပြည်သူ/ပြည်သားတိုင်း ယနေ့ ကြုံတွေ့နေရသော သောကမီး၊ လောဘ အမှောင်များ ပျောက်ကွယ်နိုင်ကြပါစေ။ ကျေးဇူးတော်ရှင် လယ်တီဆရာ တော်ကြီး၏ ဩဝါဒဖြစ်သော...

တစ်ယောက် တစ်ယောက် အမျက်ပျောက်၍ မေတ္တာသက်ဝင် ချစ်ခင်နိုင်ကြပါစေ။

လူသားအားလုံး ရာသီဥတုပူပြင်းမှုကို ဤအစီအရင် ဖြင့် တွန်းလှန်အန်တုနိုင်ပါစေ...

“သုခိတာ ဟောထ သဗ္ဗဒါ”

စွန့်လျှင် စွမ်းမည်...
အောင်အံ့ကြီးမောင်

အားလုံးမျှော်လင့်နေကြသော .....

ဂန္ထီရဆရာလှမျိုး(B.Sc) ၏

(၇) ရက်ထားထမ်းများအားလုံးအတွက် ထောင်းထိုးဝေဆာ

နဝင်းပညာဓာတ်ယတြာများ (ဒုတိယအကြိမ်)

ပထမအကြိမ်ထွက်စဉ်က မရရှိလိုက်သော ဗေဒင်ဝါသနာပါသူ၊ နဝင်းပညာစိတ်ဝင်စားသူများ အမြန်ဝယ်ထားလိုက်ပါ။ ရေရှည် သိမ်းထားလို့ရအောင် စာရွက်ချောဖြင့် ရိုက်နှိပ်ထုတ်ဝေထားပါသည်။

ရောင်းဈေး (၂၀၀၀) ကျပ်

ဖြန့်ချိရေး - ဤတိုင်းအောင်စာပေ၊ အမှတ်(၁၇)၊ အောင်သပြေအနောက် (၁)လမ်း၊

၇/ အရှေ့ရပ်ကွက်၊ ဘဏေတမြို့နယ်၊ ဖုန်း - ၀၉-၄၂၀၀၄၇၆၉

ဆရာမင်းသုန္ဒြ(မန်းတက္ကသိုလ်)

B.Sc(Geology) H.G.P (မြန်မာနိုင်ငံနက္ခတ်ပညာရှင်များအဖွဲ့ဝင်)

အဆင့်မြင့် သိပ္ပံလက္ခဏာနှင့် နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်

အခန်း(၂)၊ မြောက်ဘက်မုခ်၊ တံတားထိပ်၊ မဟာဝိယေစေတီတော်ကြီး၊ ရန်ကုန်၊ ဖုန်း-၀၉-၇၃၂၃၄၆၂

ပြည်တွင်းဟောပြောသက်(၁၅)သက်နှင့်၊ (၇၂)နိုင်ငံ (တိုကျို)မြို့မှာ (၅)နှစ် ဟောပြောပို့ချခဲ့ပါသည်။ စာမေးပွဲအောင်ပွဲဝင်၊ ဂန္ထီရအစီအရင်ပေးခြင်း၊ ကလေးအမည်၊ လုပ်ငန်းအမည်၊ ကုမ္ပဏီအမည်ပေးခြင်းများ ဆောင်ရွက်ပေးသည်။ ခွဲစိတ်မွေးဖွားမှုနှင့် အိမ်သစ်တက်၊ ပန္နက်ရိုက်ခြင်း၊ နက္ခတ်ကောင်းများ ရွေးချယ်ပေးခြင်း၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာဇာတာ(၂)စောင်သင့်/မသင့် စိစစ်တွက်ချက်ပေးခြင်း၊ မင်္ဂလာလက်မှတ်ရေးထိုးရန်၊ နက္ခတ် အချိန်ကောင်းများ ရွေးချယ်ပေးမှု၊ ကိုယ်ရေးအကြံပြုလမ်းညွှန်ချက်၊ ဘဝကံ နှစ်၊ လ၊ ရက် စိတ်၍ အနုစိတ် တွက်ချက်ပေးသည်။ ကွန်ပျူတာ၊ ဆော့ဝဲများ ရောင်းချပေးသည်။ အိမ်၊ ခြံ၊ မြေ၊ ရွှေနှင့် ကောက်ပဲသီးနှံ၊ ငွေကြေးဈေးနှုန်းများ တွက်ချက်ခန့်မှန်းပေးသည်။ လက်ထပ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့ နှစ်ပါးစုံ သိဒ္ဓိဝင်လက်ဝတ်ရတနာများ စီရင်ပေးခြင်းများ ဆောင်ရွက်ပေးသည်။

အနုပညာအလှူအကူ
မမလှိုင်

ပန်းချီဆွဲသူ

ဟိုအဝေးက ဝိုင်းညှိညှိတော
တန်း။ သည်တောတန်းနှင့် သည်ပတ်
ခန်းကျင်တို့သည် သူနှင့်မစိမ်းသော
နေရာ။ သို့သော် ထိတွေ့မှုကင်းမဲ့နေ
သလို ခံစားရသည်။ ရင်ထဲတွင်လည်း
တစ်ယောက်သောသူကို အမြဲသတိရ
နေသည်။ မြင်နေပါလျက် မတွေ့ရ
သော၊ မတွေ့နိုင်သော ဘဝဖြစ်နေ
ရသည်။

“မောင်ကြီးရယ် ... နန်းလှ
လေ မောင်ကြီးကို သတိရလိုက်တာ။
ချစ်စ၊ ခင်စမှာပဲ မောင်ကြီးနဲ့ ခွဲခွာခဲ့
ရတယ်။ ကံကြမ္မာက မောင်ကြီးနဲ့
နန်းလှကို ရက်စက်နိုင်လွန်းတယ်။
နန်းလှရဲ့အနားမှာ မောင်ကြီးအမြဲတမ်း
နီးနေတယ်။ နန်းလှရဲ့ရင်ထဲမှာလည်း
မောင်ကြီးကိုပဲ သတိရနေတယ်”

ပြတင်းပေါက်နားတွင် မျှော်ကာ
ငေးပြီး ဝိုင်တွေနေသော သူငယ်ချင်း
ဖြစ်သူ မနန်းလှကို နွယ်ဦးက စိတ်
မကောင်းစွာနှင့်ကြည့်နေသည်။ လက်
ထပ်ပြီး ခြောက်လသာ ပေါင်းလိုက်ရ
သည်။ ခင်ပွန်းသည်နှင့် သေကွဲကွဲကာ
မုဆိုးမဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရသော ချစ်
သူငယ်ချင်း နန်းလှအပေါ် သနားစိတ်
ဝင်မိသည်။ နန်းလှနှင့် နွယ်ဦးတို့မှာ
တက္ကသိုလ်ကျောင်းစတင်စဉ်ကပင်
အဓိကယူသည့် ဘာသာရပ်ချင်းတူ၍
နှစ်ယောက်သား အတူတွဲကာ ခင်မင်
ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်စွာ နေခဲ့ကြသည်။ ဘွဲ့
ရပြီး နန်းလှက လက်ထပ်သွားသည်။
နွယ်ဦးက ကျောင်းဆရာမအဖြစ် တစ်
ရပ်တစ်ကျေးမှာ ရောက်သွားသည်။
နန်းလှနှင့် စာချင်းက အဆက်မပြတ်ရှိ

သည်။ နန်းလှ၏ ခင်ပွန်းမှာလည်း သူ
တို့လို တိုင်းရင်းသားလူမျိုးပင် ဖြစ်သည်။
ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေး၊ အထူးသဖြင့် ရက်
ကန်းစင်ပိုင်ရှင်ဖြစ်သည်။ နှစ်ဦးသား
ကလည်း မေတ္တာမျှ၊ မိဘချင်းက
လည်း သဘောတူညီကြ၍ ရိုးရာ
စလေ့အတိုင်း လက်ထပ်ခဲ့ကြသည်။

ကံကြမ္မာဆိုးသည် ချစ်သူနှစ်
ယောက်၏ဘဝကို အပြီးနှင့် တွန်းပို့
လေသည်။ နန်းလှ၏ခင်ပွန်းသည်တစ်
ယောက် အရောင်းအဝယ်ကိစ္စနှင့် ခရီး
ထွက်သွားရာတွင် ပြန်လာ၍မရသော
လမ်းသို့ အပြီးသွားရရှာသည်။ အသွား
ခရီးမှာပင် ကားမှောက်ကာ နန်းလှ
ယောက်ျား ကွယ်လွန်သွားရသည်။

“သူငယ်ချင်းရယ် ... မင်းက
လာခဲ့ပါဆိုလို့ နွယ်ဦးလာခဲ့တာ။ မင်း

အကြောင်းကြားရတာ စိတ်မကောင်းဘူး။ နွယ်ဦး ဘာကူညီရမလဲဟင်”

“ရပါတယ် နွယ်ဦးရယ်။ ရက်တွေ၊ လတွေ ကြာလာပေမယ့် နန်းလှ ရင်ထဲမှာတော့ မနေ့တစ်နေ့ကလိုပဲ ခံစားနေရတာ။ ကျောင်းပိတ်ရက်လည်းဖြစ်တော့ နွယ်ဦးကို လာစေချင်လို့ပါ”

“နွယ်ဦးကလည်း ခွင့်ရတာနဲ့ မင်းဆီကို အပြေးလာခဲ့တာပဲ။ ဒီရောက်တော့ မင်းကိုမြင်ရတာ စိတ်ထဲမကောင်းဘူး။ သေတဲ့လူကလည်း သေပြီဆိုတော့ မင်းအရွယ်ရှိသေးတယ်။ နောက်ထပ်အိမ်ထောင် ထူလိုက်ပါလား။ နွယ်ဦးကတော့ အဲဒီလိုသောကအပူကိုမခံစားနိုင်လို့ သံယောဇဉ်ကို မရှာတော့ဘူး”

“နောက်အိမ်ထောင်ထူဖို့ဆိုတာ မလွယ်ဘူး နွယ်ဦးရဲ့။ နန်းလှမှာ မောင်ကြီးနဲ့ပတ်သက်ပြီး တာဝန်တွေ ရှိသေးတယ်။ ပွဲတော်ကျင်းပရဦးမှာ”

“ဘာ .. ပွဲတော်ဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်။ အရိုးကောက်ပွဲတော် မလုပ်ရသေးဘူး။ နန်းလှတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာအယူရှိတဲ့ တိုင်းရင်းသားလူမျိုးတွေရဲ့ ဓလေ့ထုံးစံပေါ့”

ထို့ကြောင့်ပင် နွယ်ဦးတစ်ယောက် နန်းလှ၏ခင်ပွန်းသည်အတွက် ပြုလုပ်ရသော အရိုးကောက်ပွဲတော်ကို အကြောင်းစုံထိခွင့် မြင်ခွင့်ရလေသည်။

အရိုးကောက်ပွဲတော်ကို တောင်ယာရိတ်သိမ်းပြီးချိန်နှင့် မြေပြန့်ဒေသတွင် လယ်ယာကိုင်ကျွန်းများ ပြီးစီးသော နွေလအခါသမယတွင် တိုင်းရင်းသားတို့သည် ဒေသအလိုက် ခမ်းနားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပကြသည်။ တိုင်း

ရင်းသားတို့၏ အရိုးကောက်ပွဲတော်သည် သရေခေတ္တရာနှင့် ဗိဿနိုးမှ ဆင်းသက်လာပုံရသည်။ သရေခေတ္တရာနှင့် ဗိဿနိုးမြို့ဟောင်းကို တူးဖော်ရာတွင် တွေ့ရှိ၍ သိမ်းဆည်းထားသည့် ပစ္စည်းများတွင် အရိုးအိုးများကို အများဆုံးတွေ့ရသည်။

တိုင်းရင်းသားလူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက် သေဆုံးလျှင် ပထမဆုံး သုသာန်တွင် သွားရောက်မြှုပ်နှံထားပြီး တစ်နှစ်ကြာလျှင် မြေတွင်းထဲမှ အလောင်းကို တစ်ဖန်ပြန်လည် တူးဖော်ပြီး သုသာန်တွင်ပင် မီးရှို့ကာ အလောင်းကောင်တစ်ကိုယ်လုံး ပြာကျလုနီးနီးရှိသော် ရေပက်၊ ရေလောင်းကာ မီးကိုငြိမ်းပစ်ရသည်။ ထို့နောက် မီးသွေးနှင့် အရိုးများ ရောနှောနေသော မြေကွက်၊ သို့မဟုတ် ပြာပုံကို ဝါးခြမ်းကိုရက်ထားသော ဝါးကပ်တို့နှင့် ရာဇမတ်ကာရံထားရသည်။

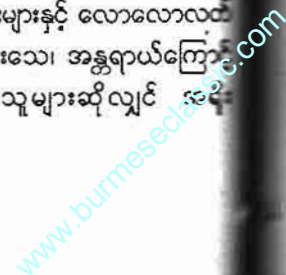
တစ်ပတ်ကြာလျှင် မြေအိုးသစ်ဖြင့် ထိုကာတားသော မြေနေရာ သုသာန်သို့သွားကာ ရာဇမတ်အတွင်းမှ အရိုးများကို လိုချင်သလောက် ကောက်ကြလေသည်။ ထိုသို့ မြေအိုးအသစ်ဖြင့် ယူဆောင်လာခဲ့သော အရိုးများမှာ အရိုးကောက်ပွဲပြုလုပ်ရန်ပင်။

စည်းကမ်း၊ သို့မဟုတ် ထုံးစံတစ်ခုမှာ အရိုးအိုးကို အရိုးကောက်ပွဲ မပြုလုပ်ရသေးလျှင် အိမ်၏အတွင်းသို့ ယူဆောင်ခြင်းမပြုရဘဲ အိမ်၏အနီးမှာပင် စင်လေးတစ်ခုပြုလုပ်ကာ အရိုးအိုးလေးကို တင်ထားရသည်။ တချို့ ငွေကြေးချောင်လည်သူများအဖို့ကမူ အရိုးပြာချပြီးသည့် နှစ်ထဲမှာပင် အရိုး

ကောက်ပွဲ ကျင်းပကြသည်။ ခိုင်မြဲသော အယူအဆရှိကြသည်မှာ အကယ်၍ သေဆုံးသူ၏ ကြွင်းကျန်ရစ်သော အရိုးစုများကို အရိုးကောက်ပွဲ မပြုလုပ်နိုင်ပါက သူ၏ဝိညာဉ်မှာ လွတ်ရာကျွတ်ရာသို့မသွားနိုင်ဘဲ ထိုနေရာတွင်သာ တစ်လည်လည် ဖြစ်နေသည်ဟု ယုံကြည်ကြ၍ အရိုးကောက်ပွဲကို လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ရလေသည်။

ပို၍ထူးခြားသော အယူအဆ ယုံကြည်မှုတွေက ရှိသေးသည်။ သာမန်ဖျားနာ၊ အသက်အရွယ်ကြီး၍ လည်းကောင်း၊ မိမိဇာတိရပ်ရွာတွင် ရိုးရိုးသေပါက အရိုးကောက်ရာတွင် အခက်အခဲမရှိလှပေ။ တစ်မြို့တစ်ရွာတွင် သွားရောက်ရင်းက သေဆုံးသွားသူ၊ အလောင်းပင်မရလိုက်၊ မတွေ့လိုက်ရသူတွေအတွက်မူ အခက်အခဲရှိလေသည်။ ထိုအခါတွင် ဦးစီးခေါင်းဆောင်ပြုလုပ်ပေးသော အရိုးကောက်ဆရာက သေဆုံးသူ၏ ခန္ဓာကိုယ်အစား အရပ်အမောင်း အရှည်တူညီသော သစ်တုံးတစ်တုံးကိုယူပြီး မီးရှို့ရသည်။ ထိုမှရသော မီးသွေးခဲကို အရိုးကောက်ပွဲအတွက်ယူပြီး လုပ်ရသည်။ နောက်တစ်နည်းမှာ သေဆုံးသွားသောသူ၏ အဝတ်အစားအစုံလိုက် ကျန်ရှိပါလျှင် ထိုအဝတ်အစားကိုပင် မီးရှို့ကာ ပြာစုပြာခဲကို အရိုးကောက်ကွဲ ပြုလုပ်ရသည်။

အဓိကကျသော အကြောင်းအရာက ရှိသေးသည်။ တစ်ရပ်တစ်မြေ၊ တစ်နယ်တစ်ကျေးတွင် သေဆုံးခဲ့သော အရိုးများနှင့် လောလောလတ်လတ် အစိမ်းသေ၊ အန္တရာယ်ကြောင့် သေရသောသူများဆိုလျှင်

ကောက်ဆရာအနေဖြင့် အခက်အခဲကို ကြုံရပြီး လွန်စွာပင်ပန်းရတော့သည်။ အရိုးကောက်ပွဲအတွက် အရိုးကောက်ဆရာ၏ လုပ်ဆောင်ရသည့် အမှုကိုစွတို့မှာ များစွာရှိလေသည်။ အစိမ်းသေများ၏ လိပ်ပြာ (သို့) ဝိညာဉ်သည် ရုတ်တရက် အန္တရာယ်ရင်ဆိုင်၍ သေရလျှင် ကြောက်လန့်တကြားဖြင့် အဝေးသို့ လိပ်ပြာလွင့်သွားပါက အရိုးကောက်ဆရာက လိပ်ပြာပြန်လာအောင် (သို့) ဝိညာဉ်ပြန်လာအောင် ကြိုးစား၍ ခေါ်ယူရတော့သည်။

နောက်တစ်ခုမှာ တစ်နယ်တစ်ကျေး မြစ်ကူးချောင်းဖျား နေရာများ၌ သွားရောက်သေဆုံးပါက အရိုးရှင်၏ ဝိညာဉ် (သို့) လိပ်ပြာသည် အရိုးအကောက်ပွဲနေရာသို့ ချက်ချင်း ရောက်မလာနိုင်ပေ။ ထို့ကြောင့် အရိုးကောက်ဆရာသည် မဏ္ဍပ်နှင့် မနီးမဝေးနေရာတွင် မြေကျင်းခပ်နက်နက်ကို ရှည်ရှည်တူးပြီး မြစ်၊ ချောင်းသဖွယ် ရေပြည့်ကာ အပေါ်မှ တံတားသဖွယ် သစ်ချောင်းလေးတစ်ခု တံတားထိုးပေးလိုက်ရသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ ချောင်းတို့၊ မြစ်တို့ ဖြတ်လာလျှင် တံတားမှ ဖြတ်လာနိုင်ရန်ဖြစ်သည်။

အရိုးကောက်ပွဲ ကျင်းပရာတွင် မဏ္ဍပ်ဆောက်လုပ်ရသည်။ မဏ္ဍပ်ဆောက်လုပ်ရာတွင် မဏ္ဍပ်ကို နှစ်ခုဆောက်လုပ်ရသည်။ တစ်ခုက အရိုးပြာများ ထားရှိသည့် မဏ္ဍပ်၊ နောက်တစ်ခုက သံဃာစင်နှင့် ဆက်စပ်နေသည့် မဏ္ဍပ်ဖြစ်သည်။

သံဃာစင်နှင့် ဆက်စပ်နေသည့် မဏ္ဍပ်မှာ သံဃာတော်များ တရားဟောချိန်တွင် အရိုးမဏ္ဍပ်နှင့် သံဃာ

စင်ကို အပ်ချည်ကြိုးဖြင့် ဆက်သွယ်ပေးထားသည်။ ထိုသို့ဆက်သွယ်ထားခြင်းမှာ အရိုးရှင်၏ ဝိညာဉ်သည် သံဃာတော်များ တရားဟောသည့်အခါတွင် တရားနာခွင့်ရပြီး သာဓုအနုမောဒနာ ခေါ်နိုင်ရန်ဖြစ်သည်။

အရိုးကောက်ရာတွင် အရေးကြီးသောအချက်မှာ သေဆုံးသူသည် ယောက်ျားသော်လည်းကောင်း၊ မိန်းမသော်လည်းကောင်း ဖြစ်နေလျှင် ကျန်ရစ်သူသည် အရိုးကောက်ပွဲ မကျင်းပရသေးမီ နောက်အိမ်ထောင်ပြုပါက ထိုအရိုးကောက်မဏ္ဍပ်အတွင်းသို့ မလာရောက်ရပေ။ လာရောက်ပါက လေကြီးမိုးကြီးကျရောက်လာသလို၊ တခြားသော ဘေးအန္တရာယ်တွေလည်း ကျရောက်တတ်ပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာ ခင်ပွန်း၊ ဇနီး သေဆုံး၍ မကြာသေး နောက်အိမ်ထောင်ပြုစောခြင်းကို အပြစ်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

အရိုးကောက်ရာတွင် တစ်ဦးချင်း၊ နှစ်ဦးချင်း ကောက်ကြသည် မဟုတ်ပေ။ စုစုပေါင်း နှစ်ဆယ်၊ သုံးဆယ်စုကာပြုလုပ်ကြ၍ အရိုးကောက်ပွဲ မဏ္ဍပ်ထဲတွင် အရိုးအိုးတွေ ထည့်ထားသော အရိုးခြင်းရှည်ကြီးများကို ထိုးထိုးထောင်ထောင် ဖြစ်နေရသည်ကို တွေ့ရသည်။

အရိုးကောက်ချိန် ကျရောက်သောအခါတွင် အရိုးရှင်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သော မိဘ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမ၊ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့သည် အရိုးမဏ္ဍပ်နားသို့ ရောက်ရှိလာကြလေသည်။ သက်ဆိုင်ရာ မိမိတို့၏ အရိုးခြင်းများကို ကျောတွင်ချီကာဝိုးထားပြီး သေဆုံးသောသူတွေ၏ အသက်အရွယ်

အလိုက် တန်းစီကာ နေကြရသည်။ အရိုးကောက်ဆရာ အချက်ပေးလိုက်လျှင် ဆရာနှင့်အတူပါလာသော တပည့်တို့က မိမိတို့ဘာသာလေ့တိုင်းရင်းသားစကားဖြင့် အတိုင်အဖောက်ညီညီ သေသူများနှင့် သက်ဆိုင်သော ကဗျာရှည်ကြီးကို သံစဉ်နှင့် ရွတ်ဆိုကြသည်။ ထိုနောက် အရိုးခြင်းများကို အရိုးမဏ္ဍပ်တွင် ခုနစ်ပတ်လှည့်ကာပတ်ပြီး သံဖြူခင်း၊ ရာဇမတ်ကာထားသော အရိုးမဏ္ဍပ်အတွင်းသို့ အရိုးများကို ပြန်ယူခဲ့ပြီး အစဉ်အတိုင်း ထားကြသည်။ ထို့နောက် သံဃာတော်များက ဘရားဟောကြလေသည်။ အားလုံးပြီးစီးပါက သုသာန်သို့ သွား၍ အရိုးအိုးများကို ပို့လိုက်ကြသည်။ နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြုလုပ်လာကြ၍ အရိုးအိုးများ စုပုံနေသည်။ ထိုသို့ အရိုးကောက်ပွဲပြုလုပ်ပြီးပါက ကျန်ရှိသူများ၏ ရင်တွင်းဝယ် ပေါ့ပါးသွားပြီး သေဆုံးသူအပေါ်တွင် တာဝန်ကျေပွန်သည်ဟု ယူဆလေသည်။

“နွယ်ဦး နားလည်လိုက်ပါပြီ။ ဒါကြောင့် နန်းက အိမ်ထောင်ပြုဖို့ မစဉ်းစားတာကိုး . . .”

“နန်းရင်ထဲမှာ မောင်ကြီးက အမြဲရှိနေပါတယ်”

မြမြလှိုင်

ကိုးကားချက်

- (၁) တိုင်းရင်းသားစကားပုံ (ဦးမင်းနိုင်)
- (၂) ရိုးရာဓလေ့

အချိန်ကိုသုံး မဖြုန်းနဲ့

ဝေလင်း(ရောဝတီ)

လောကတွင် အပါယ်လေးဘုံ၊ လူ့ဘုံ၊ နတ်ပြည်
ခြောက်ထပ်၊ ဗြဟ္မာဘုံနှစ်ဆယ် အားလုံးသော သတ္တဝါတွေ
ဟာ သုံးဖို့ အချိန်အညီအမျှ ရကြပါတယ်။ ဘယ်သူမှ
မပိုပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်တွေကို အသုံးချတတ်မှ
အထက် တန်းရောက်မှာ။ အချိန်ကိုမသုံးဘဲ ဖြုန်းပစ်မယ်ဆို
ရင် အောက်တန်းစားဖြစ်ရမှာ သေချာပါတယ်။ ဘယ်လို
အရေးပဲဖြစ်ဖြစ် အချိန်ကို အသုံးချတတ်ဖို့ လိုပါတယ်။
ပညာရေးမှာလည်း အချိန်မီအသုံးချတတ်မှ ပညာနဲ့ပတ်
သက်ပြီး ချမ်းသာနိုင်မှာ။ စီးပွားရေးဆိုရင်လည်း အချိန်မီ
အသုံးချတတ်မှ စီးပွားနဲ့ပတ်သက်ပြီး ချမ်းသာနိုင်မှာ။
ကောင်းမှုကုသိုလ်ရေးဆိုင်ရင်လည်း အချိန်မီအသုံးချတတ်မှ
ကောင်းမှုနဲ့ပတ်သက်ပြီး ချမ်းသာနိုင်မှာ။

ရှေးရှေးသူတော်ကောင်းတွေနဲ့ မိမိတို့တစ်တွေဟာ
အချိန်ကို အတူတူရနေကြတာပါ။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ
ဘုရားဖြစ်ဖို့အတွက် ပါရမီတွေ ဘယ်လောက်ဖြည့်ခဲ့ရသလဲ
ဆိုရင် လေးသင်္ချေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကြာခဲ့တယ်။ အဲဒီ
ကာလတွေတုန်းက ဘုရားအလောင်းနဲ့ မိမိတို့တတွေဟာ
အတူတူ သံသရာလည်ခဲ့ကြတာပါပဲ။ သူ့မှာ အချိန်တွေရ

သလို ကိုယ့်မှာလည်း အချိန်ရနေတာပါ။ သို့သော် သူက
ဘုရားဖြစ်ဖို့အတွက် ဒါနသီလစတဲ့ ပါရမီအ မျိုးမျိုးတွေကို
အချိန်မီအသုံးချခဲ့တာကြောင့် ဘုရားအဖြစ်ကို ရရှိပြီးနိဗ္ဗာန်
ကူးသွားနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ မိမိတို့တစ်တွေမှာ အချိန်တွေကို
အသုံးမချခဲ့တာကြောင့် ယနေ့တိုင် နိဗ္ဗာန်မရောက်ဘဲ
သံသရာလည်နေကြရပါတယ်။

ထို့အတူ အခြားသော နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားတဲ့
သူတော်ကောင်းတွေဆိုရင် ရေတွက်မပြနိုင်လောက်အောင်
ပျားစွာရှိကြပါတယ်။ သူတို့တစ်တွေဟာ အချိန်ကို အချိန်မီ
သုံးသွားခဲ့တာကြောင့် နိဗ္ဗာန်မရောက်သေးခင်လည်း
အထက်တန်းကျကျ နေသွားခဲ့ရတယ်။ နောက်ဆုံးတော့
နိဗ္ဗာန်ရောက်သွားကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရောက်
ရတာဟာ အချိန်သုံးလို့လား၊ ဖြုန်းလို့လားဆိုရင် အချိန်ကို
သုံးသွားလို့ပါ။

အဲဒီလို အချိန်ကိုမသုံးဘဲ ဖြုန်းနေကြမယ်ဆိုရင်
အစစအရာရာ အောက်တန်းစားဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ တောရော၊
မြို့ပါ ချိန်ထိုးကြည့်ရင် ချမ်းသာသူနဲ့ဆင်းရဲသူ ဆင်းရဲသူက
ပွားတယ်။ ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်သူနဲ့ မအောင်မြင်သူ

www.burmeseclassic.com

မအောင်မြင်သူကများတယ်။ လောကုတ္တရာရေး ကြည့်ရင် လည်း ရုပ်နာမ်အကြောင်းအကျိုး သိသူနဲ့ မသိသူ မသိ သူက များတယ်။ တရားရသူနဲ့ မရသူ မရသူကများတယ်။ အဲဒီအချိန်ကို ဖြုန်းတဲ့အတွက် အောက်တန်းစားဖြစ်ရ တာပါ။

လောကမှာ ကံတရားချည်းသက်သက် အားကိုးနေ ရုံနဲ့ မရနိုင်ပါဘူး။ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ အထောက်အကူပါမှ ချမ်းသာမယ်။ ရည်ရွယ်ချက်ပန်းတိုင်ရောက်မယ်။ အထက် တန်းရောက်မယ်။ စာပေမှာ ကံယုံတဲ့ငါ၊ ဉာဏ်ယုံတဲ့ငါ၊ ဝီရိယယုံတဲ့ငါဆိုပြီး ငါးသုံးကောင် ရှိပါတယ်။ အဲဒီငါး တွေဟာ မြစ်ထဲမှာ ကျက်စားနေကြပါတယ်။ မိုးနှောင်းကာ လ ရောက်လာတဲ့အချိန်မှာ တံငါသည်တွေဟာ လေ့တွေ၊ ပိုက်ကွန်တွေ၊ မြူးတွေနဲ့ မြစ်ကမ်းနံဘေးကို ရောက်လာ ကြပါတယ်။ ရောက် ဘယ်ဆိုရင်ပဲ တဲတွေဆောက်ပြီး နေကြတာကို ငါးသုံးကောင်က မြင်နေတယ်။

ဒီအခါမှာ ဝီရိယယုံတဲ့ငါက ငါတို့တော့ သေတော့ မယ်။ တို့ရန်သူတွေ ရောက်လာပြီဆိုပြီး တစ်ခါတည်း တန်း ပြေးတာ။ ဝီရိယယုံတဲ့ငါက လွတ်သွားတယ်။ ဉာဏ်ယုံ တဲ့ငါကတော့ သေဖို့ရာကြုံရင် ငါ့မှာဉာဏ်ရှိသားပဲ။ ဉာဏ်နဲ့ လှည့်ပတ်ပြီး မသေအောင်လုပ်မယ်ဆိုပြီး ဉာဏ်အားကိုး ထားပါတယ်။ အချိန်တန်လို့ တံငါသည်တွေက ဖမ်းကြတဲ့ အခါမှာ ဉာဏ်သုံးတဲ့ငါကို မိသွားပါတယ်။ ဒီအခါမှာ သူက ဉာဏ်ရှိတဲ့အတိုင်း လှေပေါ်မှာ ပက်လက်လှန်ပြီး သေချင် ယောင် ဆောင်နေလိုက်တယ်။ တံငါသည်တွေက “ဒီငါး သေနေပြီပဲ။ နောက်မှ ကောက်ယူပြီး ချက်စားမယ်” လို့ကြံ ပြီး ကမ်းပေါ်ပစ်တင်ထားခဲ့ပါတယ်။ တံငါသည်တွေ တော် တော်ဝေးဝေး ရောက်တယ်ဆိုရင်ပဲ ငါးက ရေထဲ ခုန်ချ ပြေးတော့မှ လွတ်သွားတယ်။ ဉာဏ်သက်သက်သမားက တော့ အဖမ်းတော့ ခံလိုက်ရတယ်။ တကယ်လို့ ကမ်းပေါ် မတင်ဘဲ တန်းပြီးသတ်လိုက်ရင် သူသေမှာ သေချာပါ တယ်။ ကံယုံတဲ့ငါကတော့ “ကံမကောင်းရင် သေမှာပဲ ကံကောင်းရင် မသေဘူး” ဆိုပြီး အသာလေးနေလိုက်တာ။ တံငါသည်တွေက မိတာနဲ့ ရိုက်သတ်တဲ့အတွက် သေပွဲဝင် သွားခဲ့ရပါတယ်။

သို့၎င်း လောကီရေးပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဓမ္မရေးပဲဖြစ်ဖြစ် အချိန်မီ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယအသုံးချပြီး အလုပ်လုပ်မယ်

ဆိုရင် အထက်တန်းစားဖြစ်ပြီး ချမ်းသာနိုင်ပါတယ်။ ဒီလိုမှ မဟုတ်ဘဲ အချိန်ဖြုန်းပြီး ကံ၊ဉာဏ်၊ဝီရိယ မယှဉ်ဘဲ နေကြ မယ်ဆိုရင်တော့ အောက်တန်းစားဖြစ်ပြီး ဆင်းရဲပါလိမ့် မယ်။ ကံဆိုတာဟာ ကမ္မဿဒွါက ဆင်းသက်လာတာမို့ အလုပ်ကို ကံဟုခေါ်ပါတယ်။ အလုပ်ကောင်းရင် ကံ ကောင်းမယ်။ အလုပ်မကောင်းရင် ကံမကောင်းနိုင်ပါ။ ဒီတော့ မိမိလုပ်တဲ့အလုပ်ဟာ ကောင်းတဲ့အလုပ်လား၊ မကောင်းတဲ့အလုပ်လားလို့ စိစစ်တတ်ဖို့ လိုပါတယ်။

ကံဆိုတဲ့ အလုပ်ဟာ ‘ဟိန်’ယုတ်ညံ့တဲ့ကံ၊ ‘ပဏီတ’ မြင့်မြတ်တဲ့ကံဟု နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။ ယုတ်ညံ့တဲ့ကံ ဆိုတာ ဥပမာ ဒါနပြုတယ် ဆိုကြပါစို့။ မိမိပြုတဲ့ ဒါနဟာ ဂုဏ်ပကာသနတွေ ခြံရံပြီး ‘ငါသာလှူနိုင်တယ်။ သူတစ် ပါးတွေ ငါ့လောက်မလှူနိုင်ဘူး’စတဲ့ အလှူရှင်မှန်းသိ အောင် မဏ္ဍပ်တိုင်တင်ပြတဲ့ အလှူမျိုးဟာ “ယုတ်ညံ့တဲ့ ဒါန၊ ယုတ်ညံ့တဲ့အလှူ” လို့ ခေါ်ပါတယ်။ အကျိုးပေးအနေ နဲ့ပြောရရင် အလုပ်ဟာ နည်းမမှန်တဲ့အတွက်ကြောင့် ညောင်ပင်ကြီးလောက်လှူသော်လည်း ညောင်စေ့လောက် သာ အကျိုးပေးမယ့် အလှူမျိုးဖြစ်ပါတယ်။ ဂုဏ်ပကာသန ကို အဓိကမထားဘဲ အများကောင်းစားရေးကို အာရုံပြုပြီး စေတနာသုံးတန်ပြဋ္ဌာန်းကာ ဉာဏ်နဲ့ယှဉ်ပြီး လှူတဲ့အလှူ မျိုးကိုတော့ “မြင့်မြတ်တဲ့ကံ၊ မြင့်မြတ်တဲ့အလှူ” လို့ ခေါ်ပါ တယ်။ အကျိုးပေးအားဖြင့် ညောင်စေ့လောက် လှူသော် လည်း ညောင်ပင်ကြီးလောက် အကျိုးရနိုင်ပါတယ်။

ကံကိုပြုလုပ်တဲ့အခါမှာ ‘ပညာ’ဆိုတဲ့ ဉာဏ်ယှဉ်ပြီး လုပ်တတ်ဖို့ လိုပါတယ်။ စာပေမှာလာတဲ့ ‘တိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌ’ ကုသိုလ်ကံဆိုတာ ရှိပါတယ်။ ဘယ်လိုကံမျိုးလည်းဆို ရင် ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုလုပ်နေစဉ် ကာလမှာ ကံကံရဲ့ အကျိုးကို သိမြင်တဲ့ ကမ္မဿကတာဉာဏ်၊ သို့မဟုတ် အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တဟု ဆင်ခြင်တတ်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ် ယှဉ် တွဲပါဝင်သောကံကို ‘တိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌ’ ကုသိုလ်ကံဟု ခေါ်ပါတယ်။ ဉာဏ်ယှဉ်တဲ့ဒါနကို ပြုခဲ့သူများဟာ ဖြစ်လေ ရာဘဝတိုင်း ပစ္စည်းဥစ္စာ ပေါများချမ်းသာပြီး ဉာဏ်ပညာ ထက်မြက်ခြင်းဟူသော အကျိုးကိုရရှိကာ ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်ကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ နားကြားရုံနဲ့ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် တည်နိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလို အလုပ်လုပ်တဲ့အခါမှာ အချိန်အခါမီအောင်

လုပ်ဖို့အရေးပါသလို အချိန်ကို သူ့နေရာနဲ့သူ သုံးတတ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ပထမအရွယ် ပညာရှာချိန်မှာ ပညာကိုပြည့်ဝ အောင်ရှာ၊ ဒုတိယအရွယ် ဥစ္စာရှာချိန်မှာ အတတ်နိုင်ဆုံး ဥစ္စာရအောင်ရှာ၊ တတိယအရွယ် တရားရှာတဲ့အခါမှာ လည်း ဆရာကောင်းထံ နည်းခံပြီး ပြတ်ပြတ်သားသား လုပ်ဆောင်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါမှသာ အထက်တန်းကျကျ နေနိုင်ပြီး အထက်တန်းဘဝကို ဝိုင်ဆိုင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလိုမှ အသုံးမချတတ်ရင် အောက်တန်းစားဖြစ်ပြီး ဆင်းရဲပါလိမ့်မယ်။ ဆင်းရဲသွားတဲ့ သာဓကတစ်ခု ပြောကြ ပါဖို့ဆိုရင် ...။

ဗာရာဏသီပြည်မှာ ကုဋေ (၈၀)စီ ကြွယ်ဝသော ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦး ရှိပါတယ်။ အမျိုးသားရဲ့အမည်က မဟာ ဓနသူဌေးသားလို့ ခေါ်ပါတယ်။ သူတို့နှစ်ဦးဟာ အသိ ပညာ၊ အတတ်ပညာ ဘာမျှမရှိဘဲ အရက်သမား၊ ဖဲသမား များနဲ့ပေါင်းသင်းပြီး ပစ္စည်းဥစ္စာများကို ဖြုန်းပစ်တဲ့အတွက် ကုန်ဆုံးသွားတာကြောင့် ခွက်လက်စွဲကာ တောင်းစားရ တဲ့ဘဝသို့ ရောက်ခဲ့ရပါတယ်။

တစ်နေ့သောအခါ ဘုန်းကြီး ကျောင်းဘေးဝယ် ကိုရင်လေးတွေ၊ ဦးပွင်းလေးတွေရဲ့ထံမှာ ထမင်းများ တောင်းစားနေတာကို မြတ်ဘုရားရှင် မြင်တော်မူတဲ့အခါ ဘုရားရှင်ဟာ ပြုံးတော်မူလိုက်ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရား ပြုံးတော်မူတာကိုမြင်တော့ အရှင်အာနန္ဒာက “အရှင်ဘုရား အဘယ်အရေးကို မြင်တော်မူလို့ ပြုံးတော်မူပါသနည်း” ဟု လျှောက်ထားလိုက်ပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်က ...

“ချစ်သား ဟိုမှာတောင်းစားနေတဲ့ ဇနီးမောင်နှံနှစ် ယောက် တွေ့မြင်ရဲ့လား”

“မှန်လှပါ တွေ့မြင်ပါတယ်ဘုရား”

“ချစ်သား၊ သူတို့ဇနီးမောင်နှံဟာ တစ်ချိန်က အင်မ တန် ကြွယ်ဝတဲ့ သူဌေးကြီး သူဌေးကတော် ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်။ ပထမအရွယ်မှာ စီးပွားရှာမယ်ဆိုရင် ပထမတန်းစား သူဌေး ဖြစ်နိုင်တယ်။ အကယ်၍ တရားဘာဝနာများ အားထုတ် မယ်ဆိုရင် အမျိုးသားက ရဟန္တာဖြစ်ပြီး အမျိုးသမီးက အနာဂါမ်တည်နိုင်ပါတယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဒုတိယအရွယ်မှာ စီးပွားရှာမယ်ဆိုရင် ဒုတိယတန်းစား သူဌေးဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ တရားအားထုတ်မယ်ဆိုရင်လည်း အမျိုးသားက အနာဂါမ်

ဖြစ်ပြီး အမျိုးသမီးက သကဒါဂါမ် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

အဲဒီလိုမှမဟုတ်ဘဲ တတိယအရွယ်မှာ စီးပွားရှာ မယ်ဆိုရင်တော့ တတိယတန်းစား သူဌေးဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ တရားရှာမယ်ဆိုရင် အမျိုးသားက သကဒါဂါမ်ဖြစ်ပြီး အမျိုး သမီးက သောတာပန် တည်နိုင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ထိုဇနီး မောင်နှံ နှစ်ယောက်တို့ဟာ အရွယ်သုံးပါး တစ်ပါးပါးမှာ အချိန်ရှိချိန် အချိန်မီအလုပ်မလုပ်ခဲ့တာမို့ အခုလို ဒုက္ခ ရောက်ခဲ့ရတာလို့ မိန့်တော်မူပါတယ်။ အတောင်ကြိုးတဲ့ ကြိုးကြာလို ရေမရှိတဲ့ငါးလို အလွန်ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရပါတယ်။

ဒါကြောင့် အချိန်ကို အညီအမျှကြေတဲ့အခါမှာ အချိန်ကိုမဖြုန်းဘဲ တန်ဖိုးထားပြီး သဒ္ဓါဗိုလ်၊ ဝီရိယဗိုလ်၊ သတိဗိုလ်၊ သမာဓိဗိုလ်၊ ပညာဗိုလ် ဗိုလ်ငါးပါး ရှေ့တန်း တင်ကာ စစ်မြေပြင်ကိုသွားသော ဆင်ပြောင်ကြီးကဲ့သို့ ကျင့်ရပါမည်။ စစ်မြေပြင်သွားသော ဆင်ပြောင်ကြီးဟာ

- ၁။ ဆင်ဦးစီးရဲ့စကားကို နားထောင်ရတယ်။
  - ၂။ ရန်သူကို အနိုင်သတ်ရတယ်။
  - ၃။ မိမိကိုယ်ကိုလည်း ကာကွယ်ရတယ်။
  - ၄။ ရန်သူလက်နက် ထိပါးလာရင်လည်း သည်းခံ ရတယ်။
  - ၅။ ရန်သူထံကိုလည်း အရောက်သွားရတယ်။
- အဲဒီဥပမာလိုပဲ ဘဝတိုက်ပွဲဆင်နွှဲကြတဲ့ သူတို့ဟာ
- ၁။ သူတော်ကောင်းတို့ရဲ့ ဆုံးမစကားကို နား ထောင်ရမယ်။
  - ၂။ အကုသိုလ်ဖြစ်စေမယ့် စိတ်ကိုလည်း အနိုင် သတ်ရမယ်။
  - ၃။ ဘေးဒုက္ခမရောက်အောင်လည်း ကာကွယ် ရမယ်။
  - ၄။ လောကဓာမ်တရား ထိပါးလာရင်လည်း သည်းခံနိုင်ရမယ်။
  - ၅။ ရည်ရွယ်ချက် ပန်းတိုင်ဆီကိုလည်း အရောက် သွားရမယ်။ ဖော်ပြတဲ့ အင်္ဂါငါးချက်နဲ့အညီ ဆောင်ရွက်ပြီး အထက်တန်းစားဘဝသို့ရောက် အောင် အချိန်ရှိခိုက်မှာ အချိန်မီအလုပ်လုပ်ဖို့ လိုအပ်ပါတယ်။

ဝေလင်း(ဧရာဝတီ)

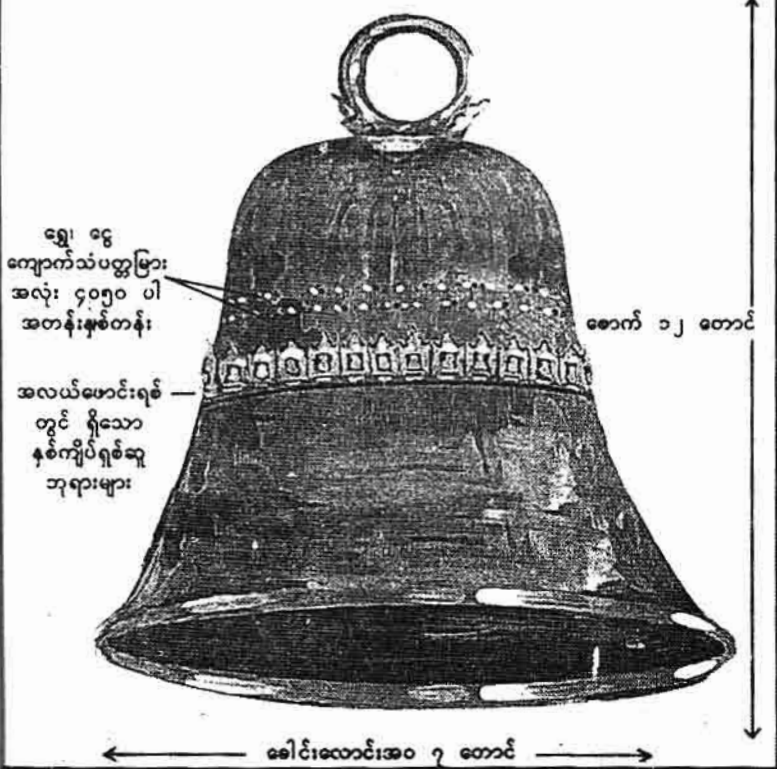
ပိကျောင်းနက္ခတ်ဗြစ်သော

ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်းတော်ကြီး

အသံပြည်ပါဦးမလား

မင်းရွှေသိန်း(ငင်းကျိုက်)

မြန်မာတို့၏ ကျက်သရေဆောင်၊ ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်၊
ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံးစာရင်းဝင် မွန်လူမျိုးများ၏ အထွတ်အမြတ်
ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်းတော်ကြီး

ကောဇာသက္ကရာဇ် ၉၇၄ ခုနှစ် တွင် ရွှေတိဂုံကုန်းတော်ပေါ်မှနေ၍ ငင်ကာ (ခ) ဒီဘရစ်တို့ သယ်ဆောင် သွားသော ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်း တော်ကြီးသည် သင်္ဘောနှစ်စင်းလုံး တိမ်းမှောက်သွားရာမှ ရန်ကုန်မြစ်ထဲ နစ်မြုပ်သွားကြောင်းကို မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင် အချို့၌ ထုံပိုင်း ထုံပိုင်း ဖတ်ရှု ခဲ့ရဖူးသည်မှာ ကြာလှပြီဖြစ်သည်။ လက်ရှိရွှေတိဂုံ ကုန်းတော်ပေါ်၌ တွေ့ ရှိနေရသော စဉ့်ကူးမင်း ခေါင်းလောင်း တော်ကြီးကဲ့သို့ တိကျသော သမိုင်း အထောက်အထားများ မတွေ့ရှိရသေး သဖြင့် မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ် လျက်ရှိသည်မှာ အမှန်။ လွန်ခဲ့သော ၁၅ နှစ်ခန့်က မြတ်ကြေးမုံသတင်း မဂ္ဂဇင်းတွင် ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်း ဆယ်ယူခြင်းသတင်း စတင်ဖတ်ရှုမိ ရာက လူအများစိတ်ဝင်တစား ရှိခဲ့ ကြရာမှ နောက်ထပ်လည်း အလားတူ ပင် ချက်ချင်းဆယ်ယူတော့မလိုလိုနှင့် သတင်းသည် သတင်းအဖြစ်နှင့်သာ

ပျောက်ကွယ်ခဲ့ရသည်မှာ အကြိမ်ရေ မနည်းတော့ပေ။

“ဓမ္မစေတီ ခေါင်းလောင်းက တကယ်မြစ်ထဲ ရှိပါဦးမလား။ အင်မတန် ခေတ်မီတဲ့ သိပ္ပံပစ္စည်း၊ သိပ္ပံနည်းတွေနဲ့ ရှာဖွေကြတာ နှစ်ပေါင်းများစွာက သမုဒ္ဒရာထဲ နှစ်မြုပ်နေတဲ့ တိုက်တန်းနှစ် အပါအဝင် ရှေးခေတ် ရွက်သင်္ဘောကြီးတွေကိုတောင် ရှာဖွေလို့ တွေ့နေကြပြီဟာ။ ဒီမြစ်ကျဉ်း ကျဉ်းလေးထဲက ခေါင်းလောင်းကြီး မတွေ့ သေးဘူးဆိုတော့ ရှင်းရှင်းပြောရရင် မရှိတော့လို့ ဖြစ်မှာပေါ့”

“မရှိတော့တဲ့ ခေါင်းလောင်းကြီးကို အကြောင်းအရာ ဟိုတစ်ပိုင်း သည်တစ်စ ဆွဲထုတ်အရောင်ပြပြီး စပွန်ဆာ ရှာဖွေလုပ်စားကြည့်မယ့်သူတွေရဲ့ အန္တရာယ်လည်း စိုးရိမ်ရသေးတာနော်။ အမှန်တကယ်ရှိလို့ကတော့ နိုင်ငံတော်ကရော ဗုဒ္ဓဘာသာ တိုင်းရင်းသားအများကပါ ဘယ်လက်ပိုက်ကြည့်နေကြမှာလဲ။ လုပ်အား၊ ငွေအား အလုံးအရင်းနဲ့ ဆယ်ယူပြီးလို့ ရွှေတိဂုံ ကုန်းတော်ပေါ် ပြန်ရောက်နေမှာ ကြာပြီပေါ့ဗျာ”

မရေမရာနှင့် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ အဆုံးသတ်ခဲ့ရသော ဓမ္မစေတီ ခေါင်းလောင်းတော်ကြီး ဆယ်ယူရေးနှင့် ပတ်သက်၍ အားမလိုအားမရစိတ်ဖြင့် ဝေဖန်လာသော သံသယစကားများကိုလည်း လူသူအများကြား၌ ကြားနေရပါသေးသည်။ အမှန်ပြောရလျှင် ဤခေါင်းလောင်းတော်ကြီးသည် ရန်ကုန်မြစ်ဝအောက်တွင် အမှန်တကယ်ရှိနေသေးသည် (သို့မဟုတ်) လုံးဝမရှိတော့ပါဆိုသည့် မှတ်

ချက်မျိုးပေးနိုင်သော အရည်အချင်း မိမိထံမရှိပေ။ မိမိသည် သမိုင်းသုတေသီ မဟုတ်သလို မြေအောက်ကျွမ်းကျင်သူလည်း မဟုတ်သောကြောင့် သာမန် အများသူငါသိသလောက်သာ သိထားသူဖြစ်သည်။ သို့သော် မိမိအနေနှင့် စိတ်ထဲမရှင်းမလင်း ဖြစ်နေသည်မှာ ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်းတော် ဆယ်ယူရေးနှင့် ပတ်သက်၍ သမိုင်းပညာရှင်များ၊ သုတေသီဆရာကြီးများ သယံဇာတရှာဖွေသည့် အင်ဂျင်နီယာကြီးများ အဘယ်ကြောင့် ရေငုံနှုတ်ပိတ် တိတ်ဆိတ်နေကြခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

အထက်၌ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်းပင် ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်းတော်ကြီး ဆယ်ယူမည့် သတင်းတို့ကို မိမိသည် အများသူငါလောက်သာ သိထားသူဟု ဆိုသော်လည်း ထိုသို့ အနည်းအကျဉ်း မှုသိပြီး သိထားသမျှကိုလည်း မေ့ပျောက်လုနီးပါး ရှိနေချိန်တွင် အလွန်ပြည့်စုံရုံသာမက အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာကောင်းလှသော ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်းတော်ကြီး၏ အကြောင်းအရာများသည် မိမိရှေ့မှောက်သို့ ဘွားခနဲ အလိုအလျောက် ရောက်ရှိလာသည်မှာ အံ့ဩစရာဟုပင် ဆိုရမည်လား မသိတော့ပေ။

၉. ၆. ၂၀၁၃ ရက်နေ့ မွန်းလွဲ ၁ နာရီအချိန် ရွှေတိဂုံဘုရား တောင်ဘက်မှန်ရီ မွန်ပိဋကတ်တိုက်တွင် အစည်းအဝေးရှိသဖြင့် အချိန်နီးကပ်မှ မိမိရောက်ရှိသွားရသည်။ စားပွဲတစ်ခုတွင် မိမိ၏မိတ်ဆွေ မင်းထိန်ဝင်း (မြန်မာ့ရုပ်သံငြိမ်း)သည် အရပ်အမောင်းကောင်းကောင်း လူတစ်

ယောက်နှင့် စာရွက်စာတမ်းများ ရှေ့တွင်ချကာ စိတ်ပါဝင်စားစွာ စကားပြောနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ၎င်းတို့ ပြောနေကြသည်မှာ ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်းတော်ကြီးအကြောင်းဖြစ်ပြီး ၎င်းတို့ရှေ့တွင် ချထားသော ကွန်ပျူတာစာရွက်ထပ်ကလည်း ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်း ခေါင်းစဉ်များ ပါသည်ကိုတွေ့ရှိလိုက်ရာ မိမိအတော်ပင် စိတ်ဝင်စားသွားရပါသည်။ မင်းထိန်ဝင်းနှင့် စကားပြောနေသူသည် သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်ပေးသဖြင့် သုဓမ္မမဏိနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်းကိုယ်တိုင် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်များကို သိရှိစေရန်ဆိုကာ ၎င်းရှေ့မှ စာရွက်စာတမ်းအားလုံးကို မိတ္ထူကူးယူခွင့် ပြုခဲ့ပါသေးသည်။ အစည်းအဝေး စတော့မည်ဖြစ်၍ ဦးစံလင်းနှင့် စကားပြောချိန် မရခဲ့ပေ။ အစည်းအဝေးပြီးမှ အေးအေးဆေးဆေး ဆွေးနွေးကြမည်ဟု မိမိကြံရွယ်ထားရာ အစည်းအဝေးစသည်နှင့် ဦးစံလင်းလည်း စားပွဲတွင် မရှိတော့သည်ကို သတိထားမိသဖြင့် မင်းထိန်ဝင်းအား မေးမြန်းကြည့်လိုက်မှ သူနှင့် ဦးစံလင်းသည် နဂိုကပင် တွေ့ဖူးကြသူများ မဟုတ်ကြောင်း၊ အစည်းအဝေး ဖိတ်ကြားသည့်အထဲတွင်လည်း ဦးစံလင်း မပါဝင်ကြောင်း၊ သူ့အလိုလိုရောက်လာပြီး သူ့အလိုလို ပြန်သွားခြင်းသာ ဖြစ်ကြောင်း သိရတော့သည်။

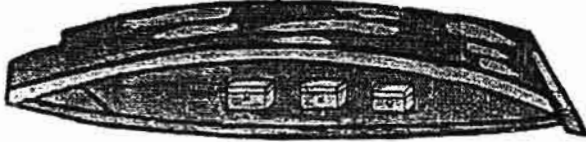
ထိုသို့ သုဓမ္မမဏိဇောတဓမ္မ ဦးစံလင်းဆိုသူနှင့် ဂန္ထိရဆန်ဆန် တွေ့ဆုံခဲ့ကြသည်ကို ထူးခြားမှုတစ်ခု ဖြစ်သည်လားဆိုကာ သူ့ထံမှ မိတ္ထူကူးယူလာသော စာရွက်စာတမ်းများ

ရေအောက် ၂၇ ပေ၊ မြေအောက် ၂၅ ပေ၊ ပေါင်း ၅၂ ပေတွင် နှစ်မြုပ်လျက်ရှိသော သင်္ဘောနှစ်စီးနှင့် ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်းတော်ကြီးပုံ

နံပါတ်(၆)သေတ္တာ ပြည်သူများ၏ စိန်/ရွှေ/ငွေ လက်ဝတ်ရတနာ ကျောက်သံပတ္တမြားပါသေတ္တာ

မြန်မာတို့၏ ဘုရား ပုထိုး၊ စေတီမြတ်တို့မှ စိန်ပူတော်၊ ငှက်မြတ်နားတော်၊ ရွှေ၊ ငွေ လက်ဝတ်ရတနာသေတ္တာ (၅)လုံးပါ မှောက်လျက် သင်္ဘောတစ်စီး

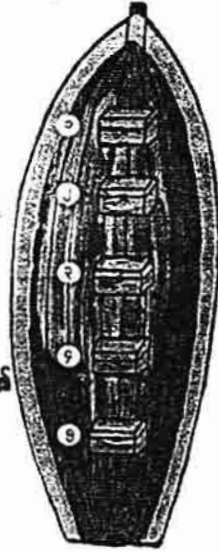
နံပါတ်(၇)၊ နံပါတ်(၈)၊ နံပါတ်(၉) သေတ္တာ (၇/၈/၉) ပြည်သူများ၏ စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေ လက်ဝတ်ရတနာ ကျောက်သံပတ္တမြားပါသေတ္တာ (ဘေးစောင်းတည်ရှိသော သင်္ဘော)

နံပါတ်(၅)သေတ္တာ ပြည်သူများ၏ စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေ လက်ဝတ်ရတနာ ကျောက်သံပတ္တမြားပါသေတ္တာ

နံပါတ်(၃)သေတ္တာ ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်းတော်ကြီး၏ ပေ၊ ပုရပိုက်ပါသေတ္တာ

ဓမ္မစေတီ ခေါင်းလောင်းကြီးနှင့် အခြားခေါင်းလောင်းတစ်လုံး

နံပါတ်(၂)သေတ္တာ ဉာဏ်တော် ၇ တောင်တွင် တစ်မိုက်လျှော့ ရွှေသားစစ်စစ် ရုပ်တော်ပူမြတ်စွာဘုရားသေတ္တာ

နံပါတ်(၁)သေတ္တာ ဉာဏ်တော် ၇ တောင်ရှိ ရွှေသားစစ်စစ် ရုပ်တော်ပူမြတ်စွာဘုရားသေတ္တာ

နံပါတ်(၄)သေတ္တာ ပြည်သူများ၏ စိန်၊ ရွှေ၊ ငွေ လက်ဝတ်ရတနာ ကျောက်သံပတ္တမြားပါသေတ္တာ

အချိန်ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ အိမ်ပြန် ရောက်သည်နှင့် ဖတ်ကြည့်လိုက်ရာ ထူး ခြားဆန်းကြယ်ရုံသာမက မိမိအတွေး နှင့်လက်လှမ်းမမီသော အကြောင်းအရာ

များ ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် အလွန် တရား အံ့သြခွဲကြောင်း ဝန်ခံရလိမ့်မည် ဖြစ် သည်။ ဦးစံလင်းသည် အမှတ် ၂၁၀ မြသီတာလမ်း၊ ဘုရင့်နောင်ရပ်ကွက်၊

ကော့သောင်းမြို့၊ တနင်္သာရီတိုင်း ဒေသကြီး၌ နေထိုင်သူဟု သိရှိရပြီး ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်းတော်ကြီးအား ဆယ်ယူခွင့်ပြုရေးအတွက် နိုင်ငံတော်

သမ္မတသို့ တင်ပြသည့် ၁၃၇၄ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ၉ ရက် ဗုဒ္ဓဟူး နေ့စွဲပါ စာနှစ်စောင်နှင့်အတူ သူတွေ့ ရှိထားသော ခေါင်းလောင်းတော်ကြီး ၏ အကြောင်းအရာ အပြည့်အစုံ၊ ဆယ်ယူမည့်စီမံချက် အပြည့်အစုံတို့ ကိုပါ ပူးတွဲထားသည်ကို ဖတ်ရှုလိုက်ရ ပါသည်။ ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးအား ဆယ်ယူရန် ယခင်က ၎င်းကြီးပမ်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်များကို သံခိပ်လုပ် ၍ အကျဉ်းချုံးဖော်ပြရလျှင် ...

(၁) ပထမအကြိမ် ။ ၁၀. ၈

၉၇ မှ ၁၁. ၉. ၉၇ ထိ ၃၂ ရက်တိုင် တိုင်ဆောင်ရွက်ရာတွင် ကော့သောင်း မြို့မှ ရေငုပ်သမားများ ရောက်ရှိမလာ သဖြင့် ရန်ကုန်မြို့မှ ရေငုပ်သမားများ ငှားရမ်း၍ ဆောင်ရွက်ရာမှ အခက် အခဲပေါင်းများစွာ ကြုံလျက် လုပ်ငန်း ရပ်ဆိုင်းခဲ့ရသည်။

(၂) ဒုတိယအကြိမ် ။ ၂၆. ၇

၉၈ ရက်နေ့တွင် ပို့ဆောင်ရေးဝန်ကြီး ဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး ဦးဖေလန်း၏ ကူညီမှုအရ သောင်တူးစက်အမှတ် ၁၅၈၂ ဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာ ၁၁. ၈. ၉၈ ရက်နေ့ ညနေ ၁၅:၃၀ နာရီတွင်

ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးရှိရာ နေရာ အား ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။ သို့သော် အထက်ထွက်ရပ်ပေါက် ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ညွှန်ကြားချက်အရ လုပ်ငန်းအားလုံး ရပ်သိမ်းခဲ့ရသည်။

(၃) တတိယအကြိမ် ။ တွေ့ရှိ

ထားပြီးသော ခေါင်းလောင်းတော်ကြီး အား ဆယ်ယူရေး ဆောင်ရွက်ရာတွင် သောင်တူးစက်အမှတ် ၁၀၀၀ ၏ စက်လည်ပတ်မှု အားနည်းပြီး တွင် ကျယ်စွာ မဆောင်ရွက်နိုင်ခြင်းကြောင့် လုပ်ငန်း သုံးရပ်နှင့် ရပ်သိမ်းလိုက်ရ သည်။

(၄) စတုတ္ထအကြိမ် ။ သောင်

တူးစက်အမှတ် ၁၅၀၁ ၏ စက်ကိရိ ယာများ သတ်မှတ်ရက် ၁၂. ၉. ၉၉ ရက်နေ့တွင် အချိန်မီမရရှိသဖြင့် လုပ် ငန်းရပ်ဆိုင်းလိုက်ရသည်။

(၅) ပဉ္စမအကြိမ် ။ တူးဖော်

ဆယ်ယူရန်ကြိုးပမ်းသော်လည်း (၂၇. ၇. ၂၀၀၀) ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့ စည်ပင်သာယာရေး ကော်မတီ၏ (၄. ၇. ၂၀၀၀) ရက်စွဲပါ စာအမှတ် ၁၇၆၆ ပြင်စည်ပင် ယာအုံ(တည်ဆောက်) အရ လုပ်ငန်းရပ်ဆိုင်းခဲ့ရသည်။

အထက်ပါအတိုင်း ခေါင်းလောင်း တော်ကြီးဆယ်ယူရေးအတွက် ငါးကြိမ် တိုင်တိုင် ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာတွင် ဝိုင်းဝန်း ကူညီဆောင်ရွက်ပေးမည့်သူ နည်းပါး သဖြင့် အောင်မြင်ခဲ့ခြင်းမရှိဟု ဆိုထား ပါသည်။ နိုင်ငံတော်၏ အကူအညီဖြင့် ဂောင်ရွက်ခွင့် ရရှိပါက ၁၄ ရက်နှင့် အပြီး ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးအား မူလနေရာ ရွေ့တိုက်ကုန်းတော်ပေါ်သို့ အရောက်ပို့ဆောင်ပေးနိုင်ကြောင်းကို ပါ စီမံချက်နှင့်တကွ ဖော်ပြထားသည် ကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဦးစံလင်းသည် ဓမ္မစေတီ ခေါင်း

လောင်းတော်ကြီး ရှာဖွေဆယ်ယူရေး လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရာတွင် ၎င်း ပိုင်တိုက်ခန်း နှစ်ခန်း၊ အက်စ်အီးကား သုံးစီး ရောင်းချပြီး ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း သာဖြစ်ကြောင်း။ ဦးစံလင်း၏ အဆို အရ ဤခေါင်းလောင်းတော်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားပိုင်၊ သာသနာတော် မြတ်ကြီးပိုင်၊ ကျင့်စဉ်ပြီးမြောက်သော ဓမ္မစေတီမင်းကြီးပိုင်၊ မြန်မာနိုင်ငံပိုင် ဖြစ်သောကြောင့် သိပ္ပံပညာ ထွန်း ကားပါသည်ဆိုသော မည်သည့်နိုင်ငံ၊ မည်သည့်နိုင်ငံခြားသားမှ ရှာဖွေဖော်

ခေါင်းလောင်းတော်ကြီး၏ ရာဇဝင်ကို ဦးစံလင်း ဖော်ပြထားရာတွင် ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးအား ပွဲသတင်ကျင်းပ၍ သွန်းလောင်းစဉ်အခါက လောကဉာဏပဏ္ဍိတ်က နက္ခတ်မြောက်လုံးအကြိုက် မိကျောင်းနက္ခတ် ဖြစ်သောကြောင့် အသံကောင်းစွာ မမြည်ပေဟု ဟောကိန်းထုတ်သကဲ့သို့ သွန်းလောင်းပြီးချိန်တွင်လည်း ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးသည် အမှန်တကယ် အသံကောင်းစွာ မမြည်ခဲ့ဟု ပါရှိပါသည်။

ယူ၍ ရမည်မဟုတ်ကြောင်း (စဉ်ကူး မင်းခေါင်းလောင်းကြီး သာကေ)။ မြန်မာတို့၏ အဆင့်မြင့်နည်းပညာဖြစ် သော (သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ကတိ၊ သစ္စာ)တို့ဖြင့်သာ ဖော်ထုတ်ဖယ်ယူ၍ ရနိုင်ကြောင်း၊ အကယ်၍ လောလော ဆယ် ဖော်ယူခွင့်ရရှိမည်ဆိုလျှင် ၎င်း ၏ လက်ရှိအိမ်ကိုပင် ရောင်းချ၍ ဆောင်ရွက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ဦးစံလင်း ၏ စာတမ်းထဲ၌ တွေ့ရပါသေးသည်။

ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်းတော် ကြီး တစ်မျိုးတည်းသာ စိတ်ဝင်စားခဲ့ ဖူးသော မိမိသည် ဦးစံလင်း၏ စာ တမ်းများအား ဆက်လက်ဖတ်ရှုရာမှ ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးနှင့်အတူ နှစ် မြှုပ်နေသော တန်ဖိုးကြီးအရာများ ရှိ သေးကြောင်း သိရသဖြင့် ပို၍စိတ်ဝင် စားသလို ဖြစ်လာရပါသည်။ ဓမ္မစေတီ မင်းကြီးသည် ခေါင်းလောင်းတော်ကြီး အား ကြေးပိဿာချိန် ၁၈၀၀၀၀ ဖြင့် ပဲခူးမြို့၊ ရွှေမော်ခေမာစေတီတော်၏ ရာဟုထောင့် အနောက်ဘက်မြေ ကွက်လပ်၌ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၈၅၁ ခုနှစ်တွင် အဝ ခုနှစ်တောင်၊ ဇောက် ၁၂ 'တောင်အရွယ် သွန်းလောင်းစေ ကာ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၈၅၂၊ ကဆုန် လဆန်း ၃ ရက်နေ့တွင် ရွှေတိဂုံကုန်း တော်ပေါ်သို့ တင်လှူထားသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ခေါင်းလောင်းတော်ကြီး သည် ရွှေတိဂုံကုန်းတော်ပေါ်၌ နှစ် ပေါင်း ၁၂၃ နှစ် ရှိခဲ့ရာမှ ငဇင်ကာ(ခ) ဒီဘရစ်တို့သည် ခေါင်းလောင်းတော် ကြီးအား သဘောနှစ်စင်းနှင့် ၎င်းတို့ နိုင်ငံ စပ်နံ့ သို့ သယ်ဆောင်ရာတွင် ရန်ကုန်မြစ်ဝအရောက်၌ နှစ်မြှုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဦးစံလင်း၏ မှတ်တမ်း

အရ သိရသည်။
ယင်းသို့ ခေါင်းလောင်းတော် ကြီး နှစ်မြှုပ်ရာတွင် မွန်ဘုရင်မကြီး ရှင်စောပုမှ ကျိုက်ခမီရေလယ်ဘုရား သို့ လှူဒါန်းရန်ရည်စူးပြီး သွန်းလောင်း ထားသော ဉာဏ်တော် ခုနစ်တောင်ရှိ ရွှေသားစစ်စစ် ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော် နှစ် ဆူ (ရွှေအလေးချိန် ၆ တန်) အပြင် တန်ချိန် ၆၀ ခန့်ရှိသော အခြားခေါင်း လောင်းတစ်လုံးပါ မိုးတွင်းအခါ ရေ နက် ၂၇ ပေ၊ မြေကြီးအောက် ၂၅ ပေ စုစုပေါင်း ၅၂ ပေအနက်တွင် နှစ်မြှုပ်လျက် ရှိကြောင်း မှတ်တမ်း၌ တွေ့ရှိရသည်။ ခေါင်းလောင်းတော် ကြီး၏ အလယ်ဖောင်းရစ်တွင် နှစ် ကျိပ်ရစ်ဆူသော ဖောင်းကြွဘုရားပုံ များ ပါရှိပြီး ၎င်းအပေါ်၌ ကျောက် သံပတ္တမြား အတွဲ ၄၅ တွဲကို အတန်း နှစ်တန်း စီခြယ်ထားကြောင်း။ ယခု တွေ့ရှိချိန်တွင် ခေါင်းလောင်းတော်ကြီး ၏ကွင်းမှာ အနည်းငယ် အက်ကွဲ လျက်ရှိပြီး အပေါ်တန်းမှ ကျောက်သံ ပတ္တမြား အတွဲမှာလည်း အနည်းငယ် ပြုတ်ထွက်လျက်ရှိကြောင်း အလွန်တိ ကျစွာ မှတ်တမ်းတင်ထားသည်ကို မယုံကြည်စရာ ဖတ်ရှုလိုက်ရပါသည်။

ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်းတော် ကြီးနှင့်ပတ်သက်၍ ဦးစံလင်း အသေး စိတ် မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြထားခြင်း များကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရေအောက် မြေအောက် ၅၂ ပေအနက်တွင် ရောက်ရှိနေသော အရာဝတ္ထုများကို ဦးစံလင်း မည်သည့်နည်းလမ်းဖြင့် ကြည့်ရှု၍ အတပ်ပြောနိုင်ခြင်းကို မိမိ မစဉ်းစားတတ်သည်မှာ အမှန်။ ယုတ္တိ ဗေဒဉာဏ်ခေါင်းပါးသော မိမိအနေနှင့်

ဖြစ်နိုင်၊ မဖြစ်နိုင်ဆိုသည်ကို ဝေဖန် ပိုင်းခြားရန်ပင် အလွန်ခက်ခဲလျက် ရှိပါသည်။ ဦးစံလင်းပြောသော (သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ ကတိ၊ သစ္စာ) ဟူ သော မြန်မာ့နည်း၊ မြန်မာ့ဟန် နည်း ပညာဆိုသည် ကိုပင် ဂမ္ဘီရဆန်သလို လို ထင်မိရုံကလွဲ၍ စိုးစဉ်းငယ်မျှ သဘောမပေါက်ခဲ့ကြောင်း ဝန်ခံရမည် ဖြစ်သည်။

ခေါင်းလောင်းတော်ကြီး၏ ရာဇ ဝင်ကို ဦးစံလင်း ဖော်ပြထားရာတွင် ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးအား ပွဲသဘင် ကျင်းပ၍ သွန်းလောင်းစဉ်အခါက လောကဉာဏပဏ္ဍိတိက နက္ခတ် ခြောက်လုံးအကြိုက် မိကျောင်းနက္ခတ် ဖြစ်သောကြောင့် အသံကောင်းစွာ မမြည်ပေဟု ဟောကိန်းထုတ်သကဲ့ သို့ သွန်းလောင်းပြီးချိန်တွင်လည်း ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးသည် အမှန် တကယ် အသံကောင်းစွာ မမြည်ခဲ့ဟု ပါရှိပါသည်။ ဤဟောကိန်းအတိုင်း မှန်ကန်မည်ဆိုလျှင် ဓမ္မစေတီခေါင်း လောင်းတော်ကြီးသည် မိမိတို့နိုင်ငံ ပြည်သူပြည်သားများအတွက် သာယာ အေးချမ်းလှစွာသော မြည်သံများပေး နိုင်လိမ့်ဦးမည်လားဆိုကာ တွေးတော့ ပူပန်မိလျက် ရှိပေတော့သည်။

(မှတ်ချက်-ဦးစံလင်း၏ စာရွက် စာတမ်းမှတ်တမ်းများတွင် တွဲလျက်ပါ ရှိသော ဓမ္မစေတီခေါင်းလောင်းပုံနှင့် နှစ်မြှုပ်လျက်ရှိသော ရေအောက် အနေအထားပုံတို့အား မူရင်းအတိုင်း ဖော်ပြထားပါသည်။)

မင်းရွှေသိန်း(ဝင်းကျိုက်)

မေတ္တာပို့ခြင်းအကျိုး

■ မောင်အေးချမ်း(တင့်တူ)

စာရေးသူတွင် ကွန်ပျူတာဆိုင်လေးတစ်ဆိုင် ရပ်ကွက်လမ်းထိပ် လမ်းမတန်းတွင် ဖွင့်လှစ်ထားပါသည်။ ဆိုင်သို့ တရားစာပေများ ရိုက်စရာရှိလျှင်ဖြစ်စေ၊ စာသင်တိုက်မှ အပတ်စဉ် စာမေးပွဲ မေးခွန်းလွှာများ စာရိုက်စရာရှိလျှင်ဖြစ်စေ၊ ဝါဆို၊ ကထိန်၊ ရဟန်းခဲ၊ ရှင်ပြု ဖိတ်စာများ ရိုက်လိုလျှင်ဖြစ်စေ ဖုန်းထဲသို့ ဓမ္မကထိက ဆရာတော်ကြီးများ၊ တရားရိပ်သာမှ ဆရာတော်များ၏ တရားဓမ္မများကို MP3 အဖြစ် ထည့်သွင်းလိုလျှင်ဖြစ်စေ ဓမ္မအလင်းရောင်ကျောင်းတိုက်မှ

ဦးဝင်းလေး ဦးသုမနမှာ ကွန်တော်ကွန်ပျူတာဆိုင်လေးသို့ ကြွရောက်လာလေ့ရှိပါသည်။ တရားဓမ္မများအကြောင်းနှင့် သူ၏ ဘဝအတွေ့အကြုံများကိုလည်း စာရေးသူအား မကြာခဏ ပြောကြားလေ့ရှိပါသည်။ ဦးဝင်းကလေးမှာ ရခိုင်ပြည်နယ်က ဖြစ်၍ မြိုင်-သံခဲမြင့် ပြောကြားသည်မှာ နားထောင်လို ကောင်းသလို ဆွဲဆောင်မှုလည်း ရှိပါသည်။
ဦးဝင်းလေး ဦးသုမနပြောကြားသည့် သူ့ဘဝ၏ “သေကံမရောက် သက်မပျောက်” အကြောင်းမှာ သူ့ဘဝ

www.burmeseclassic.com

အတွက် အထူးခြားဆုံးဖြစ်ရပ်တစ်ခု ဖြစ်နေသည်ဟု ပြော
ပြသည်။ သေပြီးမှ ပြန်ရှင်လာရသော၊ မိမိသီတင်းသုံးရာ
စာသင်တိုက်မှ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်များက ပျံလွန်တော်
မူသွားပြီဟု ယူဆနေချိန်မှာ သူသည် အသက်မသေဘဲ
ပြန်လည်ရှင်သန်လာခဲ့ရသည်။ ထိုသို့ ရှင်သန်လာခြင်းသည်
ကံတရားကြောင့်လား။ သေမင်းက အချိန်မစေ့သေး၍ မခေါ်
ခြင်းလေလား။ သို့မဟုတ် သမ္မာဒေဝ နတ်မြတ်နတ်ကောင်း
များက ကယ်မခြင်းလေလား။ သေကံကြီးနှင့် ကြုံတွေ့ရပါ
လျက် မသေခြင်းသည် အတော်ထူးဆန်းနေ၏။ မည်သို့
ကြောင့်နည်း။ မည်ကဲ့သို့ ယုံကြည်ရမည်နည်းဆိုသည်ကို
ဝေခွဲမရအောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်ဟု ပြောပြပါသည်။

ဤနေရာတွင် ကံတရားနှင့်ပတ်သက်၍ ဘုရားရှင်
ကိုယ်တော်တိုင် ဟောကြားထားသည့် “ကမ္မံ သတ္တေ
ဝိဘဇ္ဇတိ-သတ္တဝါအားလုံးတို့အား ကံတရားက ခွဲခြားထား
သည်” ဟု မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါသည်။ မှန်ပါသည်။ လူဆိုသည်
မှာ ကံတရားနှင့် ကင်းကွာ၍မရနိုင်ပါ။ မည်သည့်ကိစ္စမဆို
ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ သုံးပါးစုံညီစွာ အသုံးပြုတတ်ရပါမည်။
ကံကိုချည်းလည်း အားကိုး၍ မရနိုင်ပါ။ ဉာဏ်နှင့် ဝီရိယလည်း
အသုံးချတတ်ပါမှ မိမိလိုရာဆန္ဒများ ပြည့်ဝအောင်မြင်မှုကို
ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။ ကံကိုချည်း အားကိုးနေမည်ဆိုလျှင်
ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်သော လုံ့လဝီရိယများ လျော့နည်းပြီး အရာရာ
ပြီးမြောက်မှုကို မခံစားရသည့်အခါ စိတ်သောကများ ဖြစ်လာ
တတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ဦးဇင်းလေး ဦးသုမနမှာ
လည်း ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ သုံးပါးကို အချိုးညီစွာ အသုံးပြု
တတ်သောကြောင့် အသက်ဘေးအန္တရာယ်မှ လွတ်မြောက်ခဲ့
ခြင်းဖြစ်ကြောင်း စာရေးသူ ယုံကြည်မိပါသည်။

ဦးဇင်းလေး ဦးသုမနတို့ ကျောင်းတိုက်သည် တရား
ရိပ်သာနှင့် စာသင်တိုက် တွဲထားသော ကျောင်းတိုက်ကလေး
ဖြစ်သည်။ ကျောင်းတိုက်တွင်းရှိ စာသင်သားသံဃာတော်များ
သည် နေ့စဉ် ညနေ ၆ နာရီထိုးပြီးဆိုလျှင် ကျောင်းတိုက်မှ
ပဓာနနာယက ဆရာတော်ကြီးအပါအဝင် ရဟန်းသံဃာ၊
ကိုရင်သာမဏအားလုံး ဘုရားရိခိုး ဝတ်ပြုကြရသည်။
ဘုရားရိခိုးပြီးလျှင်လည်း နာရီဝက်ခန့် တရားဘာဝနာများကို
ရှုမှူးပွားများကြရသည်။ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် နှစ်မျိုးလုံးကို

ကျင့်သုံးကြရသော စာသင်တိုက်ကလေးဖြစ်ပါသည်။ ဦးဇင်း
လေးဦးသုမနမှာ ထိုကျောင်းတိုက်ကြီးရှိ ဆွမ်းစားကျောင်းကို
တာဝန်ယူရသော ဆွမ်းစားကျောင်းဘုန်းကြီးကလေး ဖြစ်နေ
ပါသည်။ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီး စာသင်တိုက် စတင်
တည်ထောင်တော်မူစဉ်ကတည်းက ကျောင်းတိုက်ရှိ ရဟန်း
သံဃာတော်များ၏ ဝေယျာဝစ္စ၊ ဆွမ်းကိစ္စတို့ကို တာဝန်ယူ
ရသော အလုပ်ဖြစ်ပါသည် စာသင်သားရဟန်းသံဃာတော်
များ ပရိယတ္တိသာသနာတာဝန်ကို မကြောင့်မကြဘဲ အေးချမ်း
စွာ ကြိုးစားသင်ယူနိုင်ရန်မှာ ဆွမ်းစားကျောင်းတာဝန်ခံ
ဦးဇင်းလေးဦးသုမန၏ လက်ထဲတွင် တာဝန်အရှိဆုံးဖြစ်သည်။
စေတနာထားတတ်လျှင် အင်မတန်ကုသိုလ်ရသော အလုပ်
ဖြစ်နေပေသည်။ တကူးတက ရှာပြီးလုပ်နေစရာမလိုဘဲ နေ့စဉ်
နှင့်အမျှ ကုသိုလ်ရသော လုပ်ငန်းဖြစ်နေပေသည်။ ဤသို့
လုပ်နေရသည်ကိုပင် ဦးဇင်းလေးဦးသုမန ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်
နေမိသည်။ ဝမ်းသာကြည်နူးမှုပီတိများ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ဖြစ်ရ
သည်ဟု ဆိုပါသည်။

ဦးဇင်းလေးဦးသုမနတွင် နေ့စဉ် သံဃာဝေယျာဝစ္စ
များ လုပ်နေခြင်းအပြင် အခြားကုသိုလ်ရမည့် နေ့စဉ်လုပ်
ငန်းလည်း ရှိနေပြန်သေးသည်။ ထိုလုပ်ငန်းကား အခြား
မဟုတ်။ လူလည်းမပင်ပန်း၊ ငွေကုန်ကြေးကျလည်းမရှိ၊
လုပ်နိုင်လျှင် လုပ်နိုင်သလောက် အကျိုးအမြတ်ရရှိနိုင်သော
တိပိဋကဓရ မင်းကွန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရပ်ဆယ်
မျက်နှာ မေတ္တာဘာဝနာပွားများနည်းဖြင့် ဝေနေယျ သုခိတ၊
ဒုက္ခိတ သတ္တဝါများအပေါ် မေတ္တာဘာဝနာပွားများခြင်း
လုပ်ငန်းဖြစ်ပါသည်။ မေတ္တာဘာဝနာပွားများခြင်းသည် တစ်
နေ့ကို သုံးကြိမ်မျှ ထမင်းအိုး၊ ဟင်းအိုးတစ်ရာဖြင့် သတ္တဝါ
အပေါင်းတို့အား ကျွေးမွေးလှူဒါန်း ကုသိုလ်ပြုခြင်းထက်
တစ်မိနစ်၊ တစ်စက္ကန့်လောက် မေတ္တာဘာဝနာပွားများခြင်း
ကုသိုလ်က သာလွန်ကြောင်း ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်
ဟောကြားထားသည်မဟုတ်ပါလား။ ဦးဇင်းလေးဦးသုမနမှာ
ခရီးဝေးကြွသွားသည့်အခါ၌ဖြစ်စေ၊ အခြား မည်သည့်နေရာ
ရောက်ရောက် မကျိန်းစက်မီ ဝေနေယျ သုခိတ၊ ဒုက္ခိတ
သတ္တဝါအများကို မေတ္တာပို့ပြီးမှ ကျိန်းစက်လိုရသည်ဟု ဆိုပါ
သည်။ လူသာအသေခံမည် မေတ္တာဘာဝနာပွားများခြင်းလုပ်

ငန်းကိုကား ဘယ်တော့မှ အပျက်မခံဘူးဟု ခံယူထားသူ ဖြစ်ပါသည်။

၂၀၀၈၊ မေလပိုင်းတွင် တိုက်ခတ်ခဲ့သော နာဂစ် မုန်တိုင်းသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင် အကြမ်းတမ်းဆုံးသော လေမုန်တိုင်းကြီးတစ်ခုဖြစ်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ရမည်ဖြစ် ပါသည်။ နာဂစ်မုန်တိုင်းကြီးမတိုက်မီ တိုနေညက မိုးလေက ထန်ထန်နှင့် နောက်နေ့နံနက် သံယာတော်များ အရုဏ်ဆွမ်း အတွက် စီစဉ်စရာများကို စီစဉ်ပြီးနောက် ကျိန်းစက်ရာ မိမိခုတင်ပေါ်မှ မင်းကွန်းတိပိဋက ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ မေတ္တာပို့များကို စိတ်ထဲမှနေ၍ ဝေနေယျ သတ္တဝါအားလုံးတို့အား မေတ္တာပို့ အမှုပေးဝေပြီး ကျိန်းစက်ခဲ့ ပါသည်။ သန်းခေါင်ယံဝန်းကျင်လောက်တွင် နာဂစ်မုန်တိုင်း ကြီး၏ လေများ တဖြည်းဖြည်းနှင့် ပိုမိုပြင်းထန်လာပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ တိုက်ခတ်လိုက်သော လေပြင်းသည် ဦးလင်းလေး ဦးသုမန၏ ဆွမ်းစားကျောင်းကို လှုပ်နှံသကဲ့သို့ ဖြစ်စေသည်။ ဆွမ်းစားကျောင်းမှာ သစ်သားကျောင်းကလေးဖြစ်၍ ဟိုယိုင် ဒီယိုင်ဖြင့် နာဂစ်မုန်တိုင်းကြီး၏ ရန်စမှုကို ခံနေရသည်။ ၎င်းနှင့်မိုး ပိုမိုပြင်းထန်လာချိန်တွင် ဆွမ်းစားကျောင်း ခေါင်မိုး ကြီးမှာ မုန်တိုင်းကြီးဒဏ်ကို မခံနိုင်တော့ဘဲ အရုံးပေးကာ ကျောင်းခေါင်မိုးပြိုကျခဲ့ပါတော့သည်။ တစ်နာရီလျှင် မိုင် ၂၀၀ ကျော်နှီးပါး နာဂစ်မုန်တိုင်း တိုက်ခတ်နေသော်လည်း ဦးလင်း လေးဦးသုမနမှာ အိပ်ရာထဲတွင် အခြားနေရာတစ်ခုဆီသို့ ရောက်နေသလိုလို ဖြစ်နေသည်ဟု ဆိုပါသည်။ နံနက်မိုးလင်း ၍ မုန်တိုင်းစဲသောအခါ ကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော်ကြီးများ က ဆွမ်းစားကျောင်း ခေါင်မိုးကြီး ပြုတ်ကျပြီး ထုပ်တန်းနှင့် မြားတန်းကြီးများမှာ ဦးလင်းလေးဦးသုမနခုတင်ဘေး ခေါင်းရင်း ပေါ်တွင် တင်လျက်သားတွေမြင်ကြရသည်။ ဆွမ်းစားကျောင်း ဆောင်လေးမှာ ရစရာမရှိအောင် ဖြစ်နေသောအားဖြင့် ကျောင်းတိုက်မှ ဆရာတော်ကြီးမှာ ဦးလင်းလေးဦးသုမနသည် ယခုအခြေအနေအရဆိုလျှင် အသက်ဝိညာဉ် ကင်းပျောက် လျက် ပျံလွန်တော်မူနေပေလိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်ခဲ့သည်။ ဦးလင်းလေးဦးသုမနမှာ ဆရာတော်ကြီးနှင့် စာချဆရာတော် များ လာရောက်ကြည့်ရှုတော်မူသောအခါမှသာ ဤသို့ဖြစ်ရ သည်ကို သိရှိရသည်။ ခါတိုင်း နံနက် ၄ နာရီဆိုလျှင်

အိပ်ရာမှ နိုးနေကျဖြစ်သည်။ အခုတော့ နံနက် ၇ နာရီထိုး ခါနီးနေပေပြီ။ မည်ကဲ့သို့ ဖြစ်ရသနည်း။ နားမလည်နိုင်တော့။ ဆွမ်းစားကျောင်းဆောင် ခေါင်မိုးကြီး မိမိပေါ်သို့ ပြုတ်ကျ သည်။ ထုပ်၊ လျှောက်တန်း၊ မြားတန်းများမှာ မိမိခုတင် ခေါင်းရင်းတွင် စုပုံနေကြသည်။ မည်သို့ကြောင့် မိမိမသေရ သနည်း။ မည်သူက ကျွန်ုပ်ကိုယ်ခန္ဓာကြီးအား မချီ၍ မည်သည့်နေရာကို သယ်ယူသွားကြသနည်း။ ဤမျှကြီးမား သည့် မုန်တိုင်းကြီးအောက်တွင် ကျွန်ုပ် အဘယ်ကြောင့် မိုးရေပေါက်များ မစိုရွဲရသနည်း။ ဤကဲ့သို့ မေးခွန်းပေါင်း များစွာအောက်တွင် ကျွန်ုပ်ကယ်မခဲသည်မှာ သံယာဝေယျာ ဝစုများ ပြုလုပ်ခြင်းနှင့် မေတ္တာဘာဝနာပွားများခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်ဆိုသည်မှာ ယုံမှားစရာ မရှိတော့ပေ။ ထိုကြောင့် မေတ္တာဘာဝနာများကို အနည်းငယ်မျှလောက် ပွားများနိုင်ကြ ပါစေကြောင်း ဆုမွန်ကောင်း တောင်းအပ်ပါသည်။

မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ ဆရာတော်ဘုရားကြီး မေတ္တာ ဘာဝနာပွားများနည်းမှာ -

- ၁။ အရှေ့အရပ်၌ရှိသော အနန္တစကြဝဠာ၊ အနန္တ သတ္တဝါတို့ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ၊ ဒေါသခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ၊ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ငြိမ်းကြပါစေ၊ နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါစေ။
- ၂။ အနောက်အရပ်၌.....
- ၃။ တောင်အရပ်၌.....
- ၄။ မြောက်အရပ်၌.....
- ၅။ အရှေ့တောင်ထောင့်အရပ်၌.....
- ၆။ အရှေ့မြောက်ထောင့်အရပ်၌.....
- ၇။ အနောက်တောင်ထောင့်အရပ်၌.....
- ၈။ အနောက်မြောက်ထောင့်အရပ်၌.....
- ၉။ ဒေသထက်အရပ်၌ရှိသော အနန္တစကြဝဠာ အနန္တနတ်ဗြဟ္မာတို့.....
- ၁၀။ အောက်အရပ်၌ရှိသော အနန္တစကြဝဠာ အပါယ်ဘုံသား အနန္တသတ္တဝါတို့.....

မောင်အေးချမ်း(တင့်တူ)

နှစ်ကိုယ်ပွား ဖြစ်ရမှုများ

နတ်ထီးလှိုင်

ကမ္ဘာ့ဌာန-တစ်ပါးကျောင်းတွင် နေသူက ဦးပညောဘာသ ရဟန်းတစ်ပါးတည်း။ သို့သော် အနီးရှိ လယ်ကွင်းအိမ်မှ မြင်လိုက်ရသည်က ရဟန်းနှစ်ပါး နေထိုင်လှုပ်ရှားနေသည်ဟု။

နေရပ်ကား ရွှေအောင်သပြေတောရ၊ သပြေကုန်းရ၊ ဘားအံစက်မှုဇုန် ဖြစ်၏။ ဘားအံ(ကရင်ပြည်နယ်မြို့တော်)မှ ရှစ်မိုင်ခန့်ဝေးပြီး မြိုင်ကြီးငူလမ်းခွဲ မှခဲဦး(ထိဖောက်လို)ရွာနှင့် နှစ်မိုင်ခန့်ဝေးသည့် တောရကျောင်းတွင် ဖြစ်ပါသည်။ မြေရှင်ဦးအုန်းငွေ + ဒေါ်လှသွင်တို့က မတည်လှူဒါန်းထားသောကြောင့် စေတီတစ်ဆူ ရှင်ဥပဂုတ္တ(ဘိုးရဟန်း)နှင့် ရှင်သီဝလိပုံတော်များကို ကွန်ကရစ်လမ်းအဆုံးတွင် ဖူးမြင်နိုင်ပါသည်။

၎င်းစေတီမှာ အသစ်တည်ထားခြင်းမဟုတ်ဘဲ စေတီငုတ်တို့ကို ပြန်လည်ပြုပြင်ပြီး ဓာတ်တော်များ ဌာပနာတည်ထားသော ဆုတောင်းပြည့်စေတီတစ်ဆူဖြစ်ပါသည်။ ထီးတော်တင်၊ ဌာပနာသွင်း၊ ရွှေသင်္ကန်းကပ်ထား၍ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ရှိနေပါပြီ။ စေတီ၏ အရှေ့မြောက်(တနင်္ဂနွေ)ထောင့် ပေ ၂၀၀ ခန့်အကွာတွင် မဟာဗောဓိပင်ပျိုလေး ရှိနေ၏။ မြောက်ဘက် ပေ ၂၀၀ ခန့်တွင် အာရုံခံလေးနှင့် ကမ္ဘာဌာန-ကျောင်းတစ်ကျောင်း၊ အနောက်ဘက်တွင် ကမ္ဘာဌာန-ကျောင်းတစ်ကျောင်းရှိနေပါ၏။

စေတီဌာပနာဓာတ်တော်များကို ပင့်ဆောင်လာပေးသော ဦးပညောဘာသ (၅၇ နှစ်၊ ၁၄ ဝါ)သည် အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်၊ ဝိပဿနာရှုခြင်း တစ်နေ့လေးကြိမ် ရအောင်ပြုလုပ်နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ ယင်းသို့ နေထိုင်စဉ် တစ်လခန့်အကြာတွင် မြေရှင်ကရင်လင်မယား၏ သမီးလတ်မှ တွေ့မြင်၍

ဖခင်တို့ကို ခေါ်ပြပါ၏။ ရဟန်းနှစ်ပါးတွေ့မြင်နေကြောင်း တစ်ပါးမှာ ဖြူဖြူမြင့်မြင့်နှင့် တစ်ပါးမှာ ညိုညိုဝဝဖြစ်ကြောင်း မိခင်ကိုပါ ကရင်လိုပြောပြပါ၏။ သို့သော် မိခင်ရော၊ ဖခင်ပါ တစ်ပါးတည်းသာ မြင်ကြရပါသည်။

၎င်းကျောင်းတွင် ဦးပညောဘာသ ဝါဆိုဝါကပ်ခဲ့ပါသည်။ နှစ်ပါးမြင်လိုက်ရသော သူငယ်မလည်း ထိုင်းသွားအလုပ်လုပ်နေပါပြီ။ ၎င်းကျောင်းမှာ ဘေးမဲ့ သက်ပယ်၊ သက်လွတ်စခန်း ဖြစ်၏။

ဝါကျွတ်သောအခါ မြေကေ ၄၀ ပိုင် ကရင် အဘိုး၊ အမီးတို့၏ သားက ကျောင်းအတွက်မြေ ပေ ၂၀၀ ပတ်လည် အကွက်ကို လှူဒါန်းပါသည်။ ကထိန်ခင်းပွဲလည်း ပြုလုပ်ပါ၏။ စာရေးသူကို ကထိန်အနုမောဒနာတရား ပေးပေးရန်နှင့် သိမ်ကံဆောင်ရန် ပင့်သောကြောင့် သွားရောက်ပါ၏။ လက်တွေ့တွင် ၎င်းမြေကွက်ကို နှစ်ပါးဆိုင် ဒွိသန္တကအဖြစ် အလှူခံရန်ပါ ဦးပညောဘာသက မိန့်ကြားလာပါ၏။ သူက အသက်ကြီးပါပြီ။ သေသွားလျှင် ၎င်းမြေ ကျောင်းများကို ဥပါဒါန်ဖြင့်စွဲပြီး မသေချင်ပါ။ ထို့ကြောင့် နှစ်ပါးတွဲ အလှူခံထားချင်ပါသည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုအရင်၏အကြောင်းပြချက်ကလည်း ခိုင်မာနေသောကြောင့် မငြင်းသာဘဲ တွဲအလှူခံထားခဲ့ပါ၏။ ထိုလှူဒါန်းပွဲနှင့် ကထိန်ခင်းပွဲသို့ ထိုင်းမှပြန်ရောက်သော သမီးလတ်လည်း တက်ရောက်လာပါ၏။ ထိုအခါမှ သူမမြင်လိုက်ရသော ရဟန်းနှစ်ပါးဖြစ်နေကြောင်း အံ့ဩဖွယ် ပြောပြရပါသည်။

ဘုရားရှင်ဟောသည့် တရားများထဲမှ တန်ခိုးကုဗ္ဗိပါဒ်တွင် မနောမယိဒ္ဓိဟူ၍ ရှိပါသည်။ တစ်ကိုယ်တည်းမှ ကိုယ်

အများအပြားပြင်အောင် ပြင်ခြင်းပင်။ နန်းရာဇဝင်ဆရာများက ဆိုကြပါ၏။ ဇမ္ဗူဒီပါတောင်ကွန်း၊ ဩဘာနိမိတ်ထွန်းပြီး မြင်တတ်ကြပါသည်။ ၎င်းနိမိတ်များကို အတိတ်ကောက်သူများက ဖွင့်ပြောပြပြီး သိသူများရှိပါသည်။ ဘုရားရှင်မပွင့်မီ နှစ်တစ်ထောင်ခန့် ကြိုပြီး ကောလာဟလ ဖြစ်သလို ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပေါ်မည်ဟုလည်း ၁၂ နှစ်ခန့် (သို့မဟုတ်) ခုနစ်နှစ်ခန့် ကြိုတင်ကောလာဟလ ပေါ်တတ်ပါ၏။

သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ အရှင်သောဏ၊ ဥတ္တရတို့ ကြွစဉ်ကလည်း ရေစောင့်ဘီလူး(ရက္ခိယ)များကို မောင်းထုတ်စဉ်ကလည်း နှစ်ဆကြီးသောကိုယ်ကို ဖန်ဆင်းခဲ့ဖူးပါသည်။ ၎င်းတန်ခိုးမှာ ဣန္ဒြိယအဘိညာဏ် မဟုတ်ပါ။ အဓိဋ္ဌာန်ခွဲ တန်ခိုး

စာရေးသူနှင့် ဦးအုန်းခွေ

ကိုယ်ပွားများစွာ ဖန်ဆင်းနိုင်သည့်အရာတွင် အရှင်စုဠာရဟန္တာသည် တေဒင်္ဂရရှိပါ၏။

မောနေယျကျင့်သည့် အရှင်နာလက မထေရ်အကြောင်းတွင် ခုနစ်နှစ်ကြိုတင် ကောလာဟလဖြစ်ကြောင်းပါ၏။ မင်္ဂလသုတ်ပေါ်ရန်လည်း ၁၂ နှစ် ကောလာဟလဖြစ်ကြ၏။ နတ်လောကတွင် အငြင်းပွားနေတတ်ကြ၏။ ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့သော ဆရာတော်ကြီးများ၏ ထေရုပ္ပတ္တိများတွင်လည်း အလားတူ ကောလာဟလများ ဖြစ်ခဲ့ကြောင်း ဖတ်ရ၏။ အထူးသဖြင့် မာန်လည်ဆရာတော်၊ မုံရွေးဒေတဝန်ဆရာတော်၊ လယ်တီဆရာတော်တို့၏ တစ်ဘဝသံသရာကဲ့သို့ ဇာတ်လမ်းများတွင် ဖြစ်၏။

ဘုရားရှင်က အချို့ကျွတ်သင့်သူများကို ကျောင်းထဲမှ ထိုင်နေလျက်က နိမ္မိတ(ကိုယ်ပွား)ဖန်ဆင်းပြီး တရားဟောခဲ့ပါသည်။ သာသနာဝင်တွင် ထင်ရှားခဲ့သော ရဟန္တာများလည်း ဤကဲ့သို့ တရားဟောခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ရဟန္တာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအကြောင်းကို ဤခေတ်ထိ မကြာခဏ ကြားဖူးနေပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးအချို့ကို နေရာအနှံ့တွင် ဖူးမြင်လိုက်ရကြောင်း၊ ဆွမ်းခံကြွစဉ်၊ ဆွမ်းဘုဉ်းပေးစဉ်များတွင် သုံး-လေးနေရာ တစ်ပြိုင်နက် ဖူးလိုက်ကြရကြောင်းများ ဖြစ်ပါသည်။

ကြည်ညိုလွန်းသောလူများ ရှိသလို၊ နတ်များလည်း ရှိကြပါသည်။ ၎င်းတို့၏ သဒ္ဓါတရားများကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဘုန်းကံကြီးမားမှုအကြောင်းများကြောင့်လည်းကောင်း ယခုကဲ့သို့ ဇာတ်လမ်းမျိုးစုံ ကြားကြရပါမည်။ ကြားတိုင်း ယုံသင့်သလောက်သာ ယုံရပါမည်။ မြင်တိုင်းလည်း မယုံသင့်ပါ။ ဒိဋ္ဌလည်း မယုံရ၊ သုတလည်း မယုံရ၊ နှိုင်းနှိုင်းချိန်ချိန်၊ ပညာရှိမှ သုခမိန် ဟု ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးက မိန့်ကြားထားပါသည်။

နတ်ထီးလှိုင်

ဝေဘူဆရာတော်ကြီး နှင့် ကျွန်တော်

■ သူတော်စင်မင်းအောင်

ကျွန်တော်၏ ဒန်အိုးစက်လုပ်ငန်းက အောင်မြင်လာတော့ ရတဲ့အမြတ်အစွန်းနဲ့ ရေခဲစက်တည်ဆောက်ပါတယ်။ ရွှေခြံရေခဲစက်ပါ။ ရေခဲထုတ်လုပ်တာနဲ့ ဆက်သွယ်ပြီး ပိတာပင် အအေးဆိုင်၊ ပိတာပင် နို့အေးချောင်းစက်တို့ပါ တည်ထောင်လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် အုံးပွင့်ဆေးလိပ်ခုံပါ တည်ထောင်ပြီး ဆေးလိပ်ဖြန့်ချိရောင်းချတာလည်း အောင်မြင်လာပါသည်။

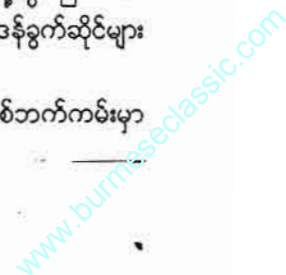
စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်လာတော့ မုံရွာသမ္မတဒေသစေတီကို သွားရောက်ဖူးမြော်ရင်း ကျောက်ဆည် ဝေဘူရိပ်သာသို့ဝင်ပြီး ဝေဘူဆရာတော်ကြီးကိုပါ ဖူးတွေ့ပြီး ဆွမ်းဆံ၊ ဆီနှင့် ပဲတို့လှူဒါန်းရန် စီစဉ်ရပါသည်။

ဝေဘူရိပ်သာအတွက် လှူဒါန်းရန် ဆွမ်းဆန်တစ်အိတ်၊ နှမ်းဆီ ၁၀ ပိဿာပုံး တစ်ပုံး၊ ကလားပဲ၊ တွံတာနီပဲ၊ ပဲရာဇာနှင့် ငရုတ်သီး၊ ကြက်သွန်နီ၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ အာလူးတို့ပါ ဝယ်ယူစုဆောင်းပါသည်။ ထိုအခါက ဆိုရှယ်လစ်အစိုးရဖြစ်၍ ဆန်နှင့်ဆီကို တစ်နယ်မှတစ်နယ် သယ်ယူခွင့်ကို တားမြစ်ထားပါသည်။ သက်ဆိုင်ရာ မြို့နယ်လုံခြုံရေးနှင့် အုပ်ချုပ်မှုကော်မတီ(နု လေ က)သို့ လျှောက်ထား ခွင့်တောင်းသော်လည်း ခွင့်မပြုပါ။ ဝေဘူရိပ်သာသို့ လှူဒါန်းရန် ဆန် ၄ ပြည်၊ ဆီ ၂ ပိဿာ ၅၀ သား သယ်ယူခွင့်ရပါသည်။ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ ချက်ပြုတ်စားသောက်ရန်လည်း ဆန် ၄ ပြည်၊ ဆီ ၂ ပိဿာသာ ခွင့်ပြုပါသည်။ မတတ်နိုင်ပါ။ သူ့ခေတ်၊ သူ့အစိုးရ ခွင့်ပြုသမျှပဲ လှူဒါန်းရတော့မည်ဟု စိတ်ကိုပြုပြင်လိုက်ရပါသည်။

ဘတ်စ်ကားတစ်စီးငှားပြီး ကျွန်တော်တို့မိသားစုနှင့် ဇနီးမိသားစုထဲက အချို့ခင်မင်ရင်းနှီးသော မိတ်ဆွေအချို့နှင့် ဘတ်စ်ကားတစ်စီးအပြည့်လူ ၂၅ ယောက်ခန့်နှင့် ဘုရားဖူး ထွက်ဖြစ်ပါသည်။ ခရီးစဉ်အစီအစဉ်ဆွဲတော့ ဝေဘူရိပ်သာကို ပထမဝင်မလား၊ မုံရွာမှအပြန်မှ ဝင်မလား

ဆွေးနွေးတိုင်ပင်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်ဆန္ဒက ကြုံတောင့်ကြုံခဲ ဝေဘူရိပ်သာကို ဝင်ရတာမို့ မုံရွာမှအပြန်မှာ အေးအေးဆေးဆေး အချိန်ယူပြီး ဝင်ချင်တာကို ပြောပြတော့ အမေအုန်းကလည်း သဘောတူပါသည်။ ထို့ကြောင့် မုံရွာသမ္မတဒေသစေတီတော်ကို အရင်သွားရောက်ဖူးမြော်ရန် ခရီးစဉ်စပါသည်။ မြင်းခြံက နံနက်စော ၅ နာရီမှာ ကားစထွက်ပါသည်။ မန္တလေးရောက်တော့ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီးကို ဦးစွာပထမ ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ကြပြီး ဘုရားကြီးဝင်းထဲမှာပဲ အိမ်ကချက်လာတဲ့ ထမင်းဟင်းများနဲ့ နံနက်စာစားကြပါသည်။ ပြီးတော့ မုံရွာကို ခရီးဆက်ကြပါသည်။ ညနေ ၅ နာရီမှာ မုံရွာသမ္မတဒေသ စေတီတော်ကြီးကို ရောက်ပါသည်။ စေတီတော်ကြီးအတွင်းက ဇရပ်တစ်ခုမှာ စတည်းချပြီး ညအိပ်ကြပါသည်။ ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း သမ္မတဒေသစေတီတော်ကြီးကို ဦးခိုက်ဖူးမြော်ကြပါသည်။ ညဘက်မှာ မိုးညှင်းဆရာတော်ကြီး ကျောင်းတော်သို့သွား ရောက်ပြီး ဆရာတော်ကြီးကို ဖူးမြော်ကန်တော့ကြပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးအား ခြေဆုပ်လက်နယ် ဝတ်ပြုလျက် အိမ်ကဒန်အိုးစက်မှထုတ်လုပ်သော ဆန် ၈ ပြည်ပြည့်ချက် ဒန်အိုးမှစပြီး ၄ ပြည်ချက်၊ ၂ ပြည်ချက်နှင့် ၁ ပြည်ချက် ဒန်အိုးများ၊ ရေထည့်သည့် ဒန်တပ်ကြီးများ၊ ဒန်ဇလုံနှင့် ရေချိုးဖလားများကိုပါ လှူဒါန်းပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ပြီး ဆုများပေးပါသည်။ နောက်တစ်နေ့လုံး သမ္မတဒေသစေတီတော်ကြီးအား အားရအောင် ဖူးမြော်နားနေပါသည်။ အမေအုန်းကတော့ အိန္ဒိယမှလာသော ချည်ကော်ဖောကြီးများ၊ အိပ်ရာခင်းများကို စိတ်တိုင်းကျ ဝယ်နေပါသည်။ နေ့လယ်ဘက်တွင် မုံရွာမြို့ထဲသို့သွားပြီး မိတ်ဆွေများနှင့် ကျွန်တော်ဖောက်သည် ဒန်အိုးဒန်ခွက်ဆိုင်များသို့ သွားရောက်နှုတ်ဆက်ပါသည်။

နောက်တစ်နေ့နံနက်တွင် မုံရွာ တစ်ဘက်ကမ်းမှာ

ရှိတဲ့ ဖိုးဝင်တောင်ဘုရားများဖူးရန် ဘတ်စ်ကားကို ဖောင် နှင့်ကူးပြီး သွားရပါသည်။ ဖိုးဝင်တောင်မှာ ညအိပ်ပြီး နောက်တစ်နေ့လုံး ဘုရားဖူးရင်း နားနေကြပါသည်။ နောက် တစ်နေ့ နံနက်စောစောမှာ ဖိုးဝင်တောင်မှထွက်ခဲ့ပြီး ဖုံရွာသို့ ပြန်လာပါသည်။ အပြန်မှာ သမ္မုဒ္ဒေစေတီတော်ကြီးသို့ မဝင်တော့ဘဲ စစ်ကိုင်းအထိ လာခဲ့ပါသည်။ ကောင်းမှုတော် စေတီတော်ကြီး ဝင်ဖူးမြော်ပြီး ထိုနေ့ည စစ်ကိုင်းဆွမ်း ဦးပုညရှင် စေတီတော်တန်ဆောင်းမှာ ညအိပ်ရပ်နားကြပါ သည်။ နံနက်စောစောမှာ ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်ကြီး ကို အာရုံဆွမ်း ကပ်လှူပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ ထက်ဦးပြီး ဆွမ်းပူပူနွေးနွေး အငွေ့တထောင်းထောင်းနှင့် ဦးစွာ ကပ်လှူထားသောဆွမ်းကို အံ့ဩဝမ်းသာစွာ တွေ့ရ ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီဟု အမည် တွင်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။

စစ်ကိုင်းမှ ထွက်လာပြီး မန္တလေးကို မဝင်တော့ဘဲ ကျောက်ဆည်ဝေဘူချောင် ဓမ္မရိပ်သာသို့ တိုက်ရိုက်ပြန်ခဲ့ ပါသည်။ ဝေဘူဓမ္မရိပ်သာသို့ မရောက်မီ ကားပေါ်တွင် ကျွန်တော်သည် လက်အုပ်နှစ်ဖက်ချီပြီး ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားကြီးကို လျှောက်ထားနေပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး ဘုရား တပည့်တော်ပန်ထားသောဆုသည် ပြည့်စုံပါမည် လား။ ရနိုင်ပါမည်လားကို သိချင်ပါသည်ဘုရား။ ဆရာ တော်ကြီးထံ ဦးခိုက်ကန်တော့တဲ့အခါမှာ အဖြေကို မိန့်ကြား ပေးသနားတော်မူပါဘုရားဟု လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။ ဝေဘူ ဓမ္မရိပ်သာကိုရောက်မှ နံနက်စာထမင်း စားကြရ ပါသည်။ ဝေဘူဆရာတော်ဘုရား တရားထိုင်နေသဖြင့် စောင့်နေရန် ဦးဇင်း က ပြောပါသည်။ ကျောင်းတံခါးဝသွား ပြီး လက်အုပ်ချီလိုက်ကာ ဆရာတော်ကြီးဘုရား တပည့် ကြီး ကျောင်းပေါက်တံခါးဝကို ရောက်နေပါပြီဘုရား။ ဆရာ တော်ကြီး ဖူးမြော်ကန်တော့ပြီးရင် မြင်းခြံအရောက် ပြန်ရမှာ ပါဘုရား။ သနားသဖြင့် ဖူးမြော်ခွင့်ပြုတော်မူပါဘုရားဟု အသံမထွက်ဘဲ စိတ်ထဲမှ လျှောက်ထားလိုက်တော့ မကြာ ပါဘူး ဆရာတော်ကြီးက တံခါးချက်ကို ခြောက်ခနဲဖွင့် လိုက်ပြီး ကဲ . . . ကဲ . . . ဝင်ကြဗျာ။ ဝင်ကြပါဗျဟု မိန့်တော် မူပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့တွေအားလုံး ကျောင်းထဲကိုဝင်ကြပြီး လှူဖွယ်ပစ္စည်းများပါ ဦးဇင်းထံမှ ဗန်းတို့၊ ဇလုံတို့တောင်းပြီး ထည့်ထားတဲ့အတိုင်း ဆရာ

တော်ကြီးရှေ့တွင် စီပြီးချလိုက်ပါသည်။ ဝေဘူဆရာတော် ဘုရားက လှူဖွယ်တွေကလည်း များလှပါကလားလို့ မိန့် တော်မူပါသည်။

ကျွန်တော်က လက်အုပ်ချီလိုက်ပြီး မများပါဘူး ဘုရား။ တပည့်တော်လှူချင်တာက ဆွမ်းဆန်တော်တစ် အိတ်၊ ဆီတစ်ပုံးပါဘုရား။ အစိုးရကသယ်ခွင့် မပြုသဖြင့် ဆွမ်းဆန်တော် ၄ ပြည်နဲ့ ဆီနှစ်ပိဿာခွဲသာ လှူရပါတယ် ဘုရားလို့ လျှောက်လိုက်ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးက မနည်းပါဘူးဗျာ။ မနည်း ပါဘူး။ ဒကာကြီးလှူဒါန်းချင်တဲ့ ဆွမ်းဆန်တစ်အိတ်နဲ့ ဆီတစ်ပုံးလို့ဘဲ စိတ်ထဲမှာမှန်းပြီး လှူလိုက်ပါဗျ။ စိတ်ထဲက မှန်းတဲ့အတိုင်း ကုန်လရပါသဗျဟု အမိန့်ရှိပါသည်။

ပြီးတော့ဗျာ “ဒကာကြီးတောင်းတဲ့ ဟေဓိဆုကြီးက ပြည့်ပါတယ်ဗျ။ တောင်းတဲ့အတိုင်း ပါရမီဆက်ဖြည့်တော့ ပြည့်ပြီပေါ့ဗျာ”ဟု မိန့်ကြားတာ ကြားလိုက်ရတော့ တစ်ခိုက် က ကျွန်တော့်နှလုံးသည်းပွတ် ဟဒယအိမ်ကို ဖောက်ထွင်း ဝင်ရောက်ထားဖူးတဲ့ ဖရကာပီတိ ဂွမ်းဆီထိသည်။ အသစ် တဖန်ပြန်ပေါ်ပြီး ပြောမပြတ်လောက်အောင် အမိပ္ပာယ် ပြည့်အောင်ရေးမပြနိုင်တဲ့ ပီတိအရသာကို ခံစားမိပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံမှ ငါးပါးသီလ ဆောက် တည်ကြပြီး လှူဒါန်းမှုအစုစုကို ရေစက်ချပေးတော်မူ ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး မျက်နှာတော်ကို ဝအောင် အား အောင် ဖူးမြော်ပြီးနောက် ခြေတော်အစုံကို ဆုပ်နယ်ပြီး ခြေမနှစ်ချောင်းကို ပါးစပ်ဖြင့်ပါ အားရအောင်စုပ်ယူပြီး ဖူးမြော်ကန်တော့ခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါက ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီးကို နောက် ဆုံးဖူးတွေ့ခဲ့ရခြင်းလို့ မသိခဲ့တာ အမှန်ပါ။ ထို့နောက် ဇိတ် ပစ္စည်းအားလုံး ပြည့်သူပိုင် အသိမ်းခံရခြင်း၊ လူကိုပါ ထိခံ သိမ်းအချုပ်ချထားခံရခြင်းတို့ကြောင့် ဒုက္ခမျိုးစုံ ပင်လယ်အ နောင် ခံစားနေရသဖြင့် ဝေဘူဆရာတော်ဘုရားကြီး အန္တိမဈာပနသို့ပင် မရောက်နိုင်တော့ပါ။ ဤတွင် ဝေ ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ကျွန်တော်တို့ဇာတ်လမ်း နိဂုံးချ အပ်ပါသတည်း။

သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာကြပါစေ . . . .

သူတော်စင်မင်းစော

သာသနာ့သမိုင်းဝင် သီလရှင်ကျင့်ဝတ်များ

ဂေးသျှစ်

ပါရမီနည်းရှာထင်

၂၀၀၄ ခုနှစ်ကာလက တစ်သက်တာအတွက် သီလရှင်ဝတ်သွားပါတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ အဖေနှင့်မောင်၊ ညီမလေးများထံ ခွင့်ပန်ခဲ့ပြီးပြီ။ အလုပ်ထဲမှာ ခွင့်ပန်သောအခါ သီလရှင်ဝတ်ရုံကို သုံးစုံလှူလိုက်ပါသည်။ သည်လိုနှင့် မိတ်ဆွေရင်းချာများကို အသိပေးနှုတ်ဆက်သောအခါမှာလည်း ဝတ်ရုံများ လှူလိုက်ကြပြန်ရာ အားလုံး ၁၃ စုံ ရရှိလာခဲ့ပါသည်။ သာသနာ့ဘောင်သို့ ဝင်ရောက်ရန်အတွက် ပစ္စည်းပစ္စယအားလုံး ပြည့်စုံနေပြီဖြစ်၍ ကျိုက်ထီးဆောင်း သာသနာ့နယ်မြေသို့ သွားရန် ပြန်ဆင်ပါတော့သည်။

သို့သော် ကျွန်မ၏ဖခင်ကြီးသည် အသုဘတစ်ခုကို ပိုပြီးအပြန်တွင် ကားပေါ်မှ ခြေချော်ကျပြီး ခြေထောက်ကြီးရောင်လာခဲ့ပါသည်။ သည်မှာပင် စိတ်အားငယ်သွားလေသလားမသိ။ နှစ်နှစ်သုံးနှစ်လောက်နေမှ သီလရှင်ဝတ်ပါလားဟု ညီမငယ်မှတစ်ဆင့် ပြောလာပါတော့သည်။ “ဖွဖွ... ဖွဖွ မပြောကောင်း မဆိုကောင်း နောက်ပိုင်းမှာ အစ်မအဖေကတိမ်းကပါးဖြစ်သွားပြီဆိုပါစို့။ ငါမပြုစုလိုက်ရလေခြင်းဆိုပြီး တစ်သက်လုံး နောင်တရနေမယ်နော်။ တောတောင်ထဲမှာ တရားမကျင့်နိုင်တော့တဲ့နဲ့ ကတုံးအဖတ်တင်နေဦးမယ်။ မိဘကို နောင်တမရကြေး ပြုစုသွားတာ အကောင်းဆုံးပါပဲ အစ်မရေ” ဟု မိတ်ဆွေများကလည်း အကြံပြုကြပါသည်။ ဤသို့နှင့် ယခုအချိန်အထိ သီလရှင်မဝတ်နိုင်သေး။ ဝတ်ရုံများကိုလည်း သာသနာ့ ၂၅၅၀ ပြည့်နှစ်ပွဲကြီးတွင် လှူလိုက်ပါတော့သည်။

ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရသည့် အကြောင်းရင်း

သီလရှင်အဖြစ် ခံယူသွားပါတော့မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ခဲ့ရသည်ကလည်း အကျိုးအကြောင်း ခိုင်လုံလှပါသည်။ ၂၀၀၃ ခုနှစ်က ဝါတွင်းအဓိဋ္ဌာန်အဖြစ် ကျိုက်ထီးဆောင်းသို့ ကိုးရက်အဓိဋ္ဌာန်ခရီးကို သွားခဲ့သော်လည်း ကုသိနာရုံတောင်ပေါ်တောင်အောက် ဘုရားများ ပြုပြင်နေခြင်း၊ ကားလမ်းဖောက်လုပ်ခြင်းများနှင့် ကြုံကြိုက်နေရပါသဖြင့် လုပ်အားပေးရင်းဖြင့် ဓိဋ္ဌာန်ခရီးရှည် တစ်နှစ်နှင့် ရှစ်လတိတိဖြစ်သွားပါသည်။ ဘီးလင်း-ဖာပွန်သွား ကားလမ်းအနီးရှိ တောအုပ်လေးအတွင်းမှ ကျောင်းသခမ်းလေးတွင် သီလရှင်ဆရာကြီး၊ ဆရာလေးများနှင့် ကာလရှည်လျားစွာ နေထိုင်ခဲ့ရလေသောအခါ ဆရာကြီး၊ ဆရာလေးများ၏ သာသနာတော်အတွက် ကိုယ်ကျိုးစွန့် အနစ်နာခံမှုများနှင့် အသက်ကိုပါ ပေးလှူထားမှုတို့ကို လေးစားကြည်ညိုဖွယ်ရာ ကိုယ်တွေ့မျက်မြင် သိရှိလာရပါသောကြောင့် ကျွန်မလည်း ဗုဒ္ဓသမီးတော်အဖြစ် ခံယူပြီး သာသနာ့ဘောင်အတွင်းသို့ အပြီးဝင်ရောက်ရန်ကို ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သီလရှင်စစ်စစ် ဖြစ်ရန်မှာ အမှန်တကယ်တော့ လွယ်ကူလွန်းလှသည် မဟုတ်။ အတော်ကို ပါရမီရင့်သန်မှုဖြစ်မည်ကို ကျွန်မကိုယ်တွေ့ ကြုံခဲ့ပြီရော။ နိုင်ငံတော်သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့မှ အတည်ပြုပြဋ္ဌာန်း ထုတ်ပြန်ထားပါသော ‘သီလရှင်ကျင့်ဝတ်’စာအုပ်ကို အကြိမ်ကြိမ်ဖတ်ရှုရလေလေ သီလရှင်ဖြစ်ရန် ခက်ခဲလေဆိုသည်ကို ပိုမိုပြီး နားလည်လေလေ...။

www.burmeseclassic.com

ရှေးဦးကျင့်ပွယ်

သီလရှင်ကျင့်ဝတ်စာအုပ်တွင် ဖော်ပြထားသည်မှာ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ သီလရှင်ဘဝဖြင့် အမျိုးဘာသာ သာသနာအကျိုးကို သယ်ပိုးလိုကြပါသော အမျိုးကောင်း သမီးတို့သည် ရှေးဦးစွာဖြင့် ခေတ္တဒုလ္လဘဝတ်မည့်သူဖြစ်ပါ က ရှစ်ပါးသီလကို ခုနစ်ရက်တစ်ပတ်၊ အမြဲဝတ်မည့်သူဖြစ်ပါ က တစ်လတိတိ မကျိုးမပေါက်စေရန် စောင့်ထိန်းကျင့်သုံး နေရပါမည်။ သီလတောင်းများကိုလည်း တတ်မြောက်အောင် သင်ယူထားရပါသည်။

အသုံးအဆောင်များ

ထီး၊ ဖိနပ်၊ သင်တန်းစား၊ ဗန်း (သို့) မောင်းထောင် ချိုင့်၊ အိုးခွက်၊ ဇွန်း၊ ပန်းကန်များ၊ ဖျာ၊ ခေါင်းအုံး၊ အိပ်ရာ ခင်း၊ ခြင်ထောင်၊ စောင်နှင့် သေတ္တာဖြစ်ပါသည်။ သီလရှင် ဝတ်ရုံများအတွက် သင်္ကန်းဆိုင်များမှာ ချုပ်ပြီးသားအသင့် ဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။

သီလရှင်အဖြစ် ခံယူပုံ

ခေါင်းရိတ်ဆံချခြင်း၊ သီလရှင်ဝတ်စုံ ဝတ်ဆင်ခြင်း၊ သီလခံယူဆောက်တည်ခြင်း ဟူသည့် အဆင့်သုံးဆင့်ကို ဆောင်ရွက်ပြီးမှသာ သီလရှင်အဖြစ် ခံယူနိုင်မှာ ဖြစ်ပါ၏။

ခေါင်းရိတ် ဆံချခြင်းကို ပရိသတ်အလယ်တွင် သီလရှင်ဆရာများက ဆောင်ရွက်ပေးကြပါသည်။ ဆံချနေစဉ် အခြားသီလရှင်များမှ သီလရှင်လောင်း၏ နောက်မှနေ၍ “ကေသာသုညာ...” အစချီသော ကောဋ္ဌာသကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆံချပြီးသည်အထိ စီးဖြန်းရွတ်ပွားပေးကြရပါသည်။

ဆံပင်၌ ငါသူတစ်ပါး ယောက်ျားမိန်းမ မရှိ။
ဆံပင်သည် ငါသူတစ်ပါး ယောက်ျားမိန်းမ မဟုတ်။

ကေသာ၊ လောမာ၊ နခါ၊ ဒန္တာ စသဖြင့် ပထဝီဓာတ် နှစ်ဆယ်နှင့် အာပေါဓာတ် တစ်ဆယ်နှစ်ပါး ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း ခြင်းနှင့် ဆံချခြင်းပြီးပါက သာဓုသုံးကြိမ် ခေါ်ရပါသည်။ ထို့နောက် ဦးခေါင်းနှင့် ခန္ဓာကိုယ်တို့ကို သန့်စင်ရပါမည်။ ပြီးသောအခါတွင် သီလရှင်ဆရာကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်အရ သီလရှင်တစ်ပါးက သီလရှင်လောင်းအား သီလရှင်ဝတ်စုံကို

ပြည့်စုံစွာ ဝတ်ဆင်ပေးရပါမည်။

ထို့နောက် သီလချီးမြှင့်ပေးမည့် ဘုန်းတော်ကြီးထံ တွင် “(မယ်)ဘန္တေ သံသာဝရေဒုက္ခတော မောစနတ္တာယ၊ သီလဝတိဘာဝံ ဂုစိတွာ မာနတွာ ဂရုံကတွာ (ယာစာမ)” ဟူ၍ သုံးကြိမ်ရွတ်ဆိုပြီး သီလတောင်းခံရပါမည်။

ထိုပါလီ၏ အနက်မှာ “အရှင်မြတ်ဘုရား၊ သီလရှင် လောင်း တပည့်အပေါင်းတို့သည် လွတ်မြောက်ပါရခြင်း အကျိုးငှာ သာသနာနွယ်ဝင် သီလရှင်အဖြစ်ကို သဒ္ဓါတက် ကြံ နှစ်သက်ကြပါကုန်သည်ဖြစ်၍၊ မျှော်ကိုးမြတ်နိုးကြပါကုန် သည်ဖြစ်၍၊ အလေးအမြတ်ပြုကြပါကုန်သည်ဖြစ်၍ ရိုသေစွာ လျှောက်ထားတောင်းကုန်ပါ၏ အရှင်မြတ်ဘုရား”။

ထို့နောက် ဩကာသ ကန်တော့ချီးဖြင့် ကန်တော့ဦး သရဏဂုံနှင့် ရှစ်ပါးသီလ တောင်းခံရယူပြီးမှသာလျှင် တင့်တယ်သော သာသနာနွယ်ဝင် သီလရှင်အဖြစ် ခံယူရရှိ ပါတော့သည်။

သီလရှင်ဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခြင်း

သီလရှင်ဘဝသို့ ရောက်သွားပြီဆိုလျှင် အမည်နာမ ကိုလည်း သာသနာတော်နှင့်စပ်သော အမည်နာမပြောင်းလဲ ပေးရန် လိုအပ်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ သီလရှင်ဘွဲ့ကို သီလချီး မြှင့်ပေးခဲ့သည့် ဆရာတော်ကသော်လည်းကောင်း၊ သီလရှင် ဆရာကြီးကသော်လည်းကောင်း နေ့နံအလိုက် စိစစ်ပြီး ဆန်းကျမ်းများအလို အပြစ်လွတ်၍ ကောင်းမြတ်သော အမည်နာမများကို မှည့်ခေါ်ချီးမြှင့်ပေးရပါသည်။

ဥပမာအားဖြင့် တနင်္ဂနွေသားသမီးဖြစ်လျှင် ဣန္ဒာ သီရိ၊ တနင်္လာသမီးဖြစ်လျှင် ခေမာစာရီ၊ အင်္ဂါသမီးဖြစ်လျှင် ဉာဏေသီ၊ ဗုဒ္ဓဟူးသမီးဖြစ်လျှင် ရူပသီရိ စသည်ဖြင့်...။

သီလရှင်ကျင့်ဝတ်များ

သီလရှင်ကျင့်ဝတ်များတွင် ကဏ္ဍများစွာရှိနေသည် ကို တကယ်လေ့လာကြည့်သောအခါမှ သိလာရပါသည်။ ၎င်းတို့မှာ ...

- (၁) နာယကသီလရှင်ဆရာကြီးကျင့်ဝတ်၊
- (၂) သီလရှင်ချောင်း၊ ကျောင်းတိုက်တို့၌ နေလိုသူ များအတွက် ရှေးဦးကျင့်ဝတ်၊

- (၃) တာဝန်ခံသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကျင့်ဝတ်၊
- (၄) တာဝန်ခံအပ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကျင့်ဝတ်၊
- (၅) တာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ်ကျင့်ဝတ် မညီပါက ဒဏ်ပေးခြင်း၊
- (၆) ဘုရားဝတ်တက်၊ ဆွမ်းတော်ကပ်ကျင့်ဝတ်၊
- (၇) ညအခါ စာပြန်ကျင့်ဝတ်၊
- (၈) ကျောင်းတိုက်ဝေယျဝစ္စကျင့်ဝတ်၊
- (၉) ရေချိုးရေခပ်သွားကျင့်ဝတ်၊
- (၁၀) ဇာတိရပ်ရွာသို့ အခိုက်အတန့်ပြန်လိုသော သီလရှင်တို့ ကျင့်ဝတ်၊
- (၁၁) သဗ္ဗကိစ္စအဝဝ ကျင့်ဝတ်

နာယကသီလရှင်ဆရာကြီးကျင့်ဝတ်

- (၁) တပည့်သီလရှင်တို့အား ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာတို့ကို စွမ်းအားအလျောက် ပို့ချပြသခြင်း။
- (၂) ဉာဏ်ပညာနှင့်ပြည့်စုံသော တပည့်ပေါ်ပေါက်လျှင် သဒ္ဒါနှင့် အဘိဓမ္မာအခြေရအောင် ပို့ချပေးခြင်း။ အကယ်၍ မိမိချပေးနိုင်စွမ်းမရှိပါက ချပို့ပေးနိုင်စွမ်းရှိသူ ဆရာများထံ ကိုယ်တိုင်အပ်နှံပေးခြင်း။
- (၃) တစ်လလျှင် လေးသီတင်းမျှ တရားစကား ဟောကြားကာ တပည့်များကို သဒ္ဒါတရားထက်သန်တိုးပွားစေခြင်း။
- (၄) ရံဖန်ရံခါ သြဝါဒပေး၍ တပည့်တို့အား ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမခြင်း။
- (၅) ချီးမြှောက်ထိုက်သူကို ချီးမြှောက်၍ နှိပ်ကွပ်ဆုံးမထိုက်သူကို နှိပ်ကွပ်ဆုံးမခြင်း။
- (၆) တပည့်ပရိသတ်အား သြဝါဒကထာ၊ ဓမ္မကထာ စသော အကျိုးများမည့်စကားကိုသာ ပြောဆိုခြင်း။
- (၇) ကျောင်းတိုက်တွင် အမူအဓိကရုဏ်း ပေါ်ပေါက်သော် ဖုံးဖိမထားဘဲ ထင်ရှားသင့်သည်ကို ထင်ရှားအောင်ပြု၍ တာဝန်ရှိသူ သီလရှင်တို့နှင့် တိုင်ပင်၍ ဆုံးမခြင်း။
- (၈) သီလရှင်ငယ်တို့၏ တစ်ဖက်စကားဖြင့် မေးမြန်းစုံစမ်းခြင်း။
- (၉) စာပေကျမ်းဂန် သင်အံသရဏ္ဍာယ်ခြင်း။ သမထ

- ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးမြန်းခြင်း။
- (၁၀) တပည့်တို့အား ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်အရာတို့၌ တိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ခြင်း။
- (၁၁) တပည့်တို့အား ကျင့်ဝတ်အတိုင်း နေရာကျအောင် အထူးကြည့်ရှု ကြပ်မတ်ခြင်း။

သီလရှင်ချောင်း၊ ကျောင်းတိုက်တို့၌ နေလိုသူများ ချေးဦးကျင့်ဝတ်

- (၁) သီလရှင်ချောင်း၊ ကျောင်းတိုက်တို့၌ နေလိုသူသည် တိုက်အုပ်ဆရာကြီးထံ သုံးကြိမ်တိုင် နေခွင့်တောင်းခံရမည်။ တိုက်အုပ်ဆရာကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်ရသောအခါ သက်ဆိုင်ရာကို တိုက်ကြပ်ဆရာများထံ တိုက်အုပ်ဆရာကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်ရပါကြောင်း လျှောက်ထားရမည်။ တိုက်ကြပ်တို့၏ ခွင့်ပြုချက်ရသောအခါ ဤသို့ခွင့်ပြုချက်ရကြောင်းကို တာဝန်ခံဆရာနှင့်တကွ တိုက်အုပ်ဆရာကြီးထံ ပြန်၍လျှောက်ထားရမည်။
- (၂) တာဝန်ခံဆရာ သီလရှင်ကလည်း မိမိအာမခံလိုသည့် ပုဂ္ဂိုလ်အား ဆုံးမရန် ရိုသေမှု မိမိတာဝန်ယူ ဆုံးမမည် ဖြစ်ကြောင်းနှင့် တစ်စုံတစ်ရာ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်ခဲ့သော် မိမိကိုပါ ဒဏ်ပေးပါမည့်အကြောင်း လျှောက်ထားရမည်။
- (၃) ထိုအခါ တိုက်အုပ်ဆရာကြီးက ထိုနှစ်ဦးအား သတိပြုဖွယ်၊ ပြုကျင့်ဖွယ်များကို ပြောဟောရမည်။
- (၄) ထိုနောက် ထိုနှစ်ဦးသည် တိုက်တွင်းရှိ မိမိကြီးသူတို့ထံ တစ်ပါးစီ စေ့အောင် လိုက်လံ၍ မိမိအား ဆုံးမပါရန် နှင့် ဆုံးမမှုကို မသွေမလှန် နာခံမည်ဖြစ်ကြောင်း လျှောက်ထားရမည်။ ဤသို့လျှောက်ထားပြီးမှ နေခွင့်ရရှိမည်။
- (၅) နေခွင့်ရရှိသောအခါ ဝတ်ရွတ်စဉ်၊ ပရိတ်ကြီးတို့ကို နှုတ်ငုံမရသေးမီ အခြားစာများ သင်ယူခြင်းမပြုရ။

တာဝန်ခံသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကျင့်ဝတ်

- (၁) မိမိတာဝန်ခံအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဝတ်အရံ စနစ်ကျစေရန် ပြုပြင်သွန်သင်ခြင်း။
- (၂) နဝကမ္မပြုလုပ်သည့်အခါ ဆရာသမားများ သွန်သင်ထားသည့်အတိုင်း ဆောင်ရွက်တတ်အောင် သွန်

သင်ပြခြင်း၊

(၃) မိမိတာဝန်ခံအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ် အပြစ်တစ်စုံတစ်ရာရှိ၍ ပြစ်ဒဏ်ပေးရသည့်အခါ မိမိကလည်း ပြစ်ဒဏ်တစ်ဝက်ထမ်းခြင်း။

တာဝန်ခံအပ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကျင့်ဝတ်

(၁) မိမိအား တာဝန်ခံသည့် ဆရာဆုံးမသမျှ ကျိုးစွဲစွာ နာခံခြင်း။

(၂) တာဝန်ခံဆရာက မဆုံးမဝံ့တော့၍ အာမခံပြန်နတ်ခဲ့သော် နောက်ထပ် တာဝန်ခံဆရာ မရနိုင်တော့ဟူသော အသိကို နှလုံးပိုက်၍ တာဝန်ခံဆရာအပေါ် လွန်စွာ ကျေးဇူးတင်ပြီး ကျိုးစွဲချစ်ခင်လျက် ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ပြုခြင်း။

တာဝန်ခံပုဂ္ဂိုလ် ကျင့်ဝတ်မညီပါက ဒဏ်ပေးခြင်း

(၁) တာဝန်ခံအပ်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကျင့်ဝတ်မညီ ဖောက်ဖျက်ခဲ့သော် တိုက်ကြပုံ၊ တိုက်အုပ် သီလရှင်ဆရာကြီးတို့က တာဝန်ခံဆရာနှင့်တကွ ဒဏ်ပေးခြင်း။

(၂) တိုက်ကြပုံ၊ တိုက်အုပ်တို့ပါ အမှတ်မဲ့နေခဲ့သော် တာဝန်ခံအပ်၊ တာဝန်ခံသူနှစ်ဦးနှင့်တကွ တိုက်ကြပုံ၊ တိုက်အုပ်တို့ကို ပဓာန ကျောင်းတိုက်သီလရှင်ဆရာကြီးတို့က ဒဏ်ပေးခြင်း။

ဘုရားဝတ်တော်၊ ဆွမ်းတော်ကပ်ကျင့်ဝတ်

(၁) ဘုရားဝတ်တော်၊ ဆွမ်းတော်ကပ်ရန် ကြေးစည်၊ သံချောင်း တီးသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ပြောပလောက်သော ဖျားနာကိစ္စမရှိက လျင်မြန်စွာ ဘုရားကျောင်းသို့ သွားခြင်း။

(၂) အဝတ်အရုံကို ညီညာစွာဝတ်၍ သိမ်မွေ့သော ဣန္ဒြေဖြင့် ရိုသေစွာ သွားခြင်း။

(၃) ဘုရားကျောင်းသို့သွားရာ၌ စကားမပြောဘဲ ဘုရားဂုဏ်ကိုသာ အာရုံပြု၍ သွားခြင်း။

(၄) မြတ်စွာဘုရားကျောင်းဝင်းသို့ ဝင်သည်နှင့် ဘုရားရှင်ကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း လက်အုပ်ချီ ရှိခိုးပူဇော်၍ သွားခြင်း။

(၅) ပန်းတော်၊ ရေတော်၊ ဆီမီးတော် ကပ်လှူပူဇော်ပြီးနောက် နံနက်ရွတ်ပရိတ်၊ ညရွတ်ပရိတ်များကို ညီညာစွာ သဒ္ဓါတရားအပြည့်ဖြင့် ရွတ်ခြင်း။

(၆) အနာရောဂါကြောင့် ဝတ်ဆက်၊ ဆွမ်းကပ်၊ မလိုက်နိုင်လျှင် သင့်ရာပုဂ္ဂိုလ်အား အကြောင်းနှင့်တကွ မှာကြားလိုက်ခြင်း။

(၇) အကြောင်းထူးမရှိဘဲ နေရစ်ခဲ့သော်လည်း ကောင်း၊ အကြောင်းထူးရှိသော်လည်း မှာကြားခွင့်သာပါလျက် ပွင့်မပန်ခဲ့သော်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ် ထမ်းခြင်း။

(၈) ဝတ်တက်ပြီးသောအခါ ဆရာကြီးက ခွင့်လွှတ်သည့်အခါမှ ကြမ်းနင်းသံမကြားရစေဘဲ ဖြည်းညင်းစွာ ဘုရားရှင်အား နောက်ဆုတ်ရှိခိုးလျက် ဘုရားကျောင်းမှ ဆင်းသွားခြင်း။

(၉) အကြောင်းထူးမရှိလျှင် ဘုရားကျောင်းတက်သည်မှ ဆင်းခဲ့သည့်တိုင်အောင် စကားမပြော တုဏီဘောဖြင့် ပြန်လာခြင်း။

သာသနာ့သမိုင်းဝင်များ ဂုဏ်ရည်

အထက်ကဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း သီလရှင်ကျင့်ဝတ်တို့ များစွာ ကျန်ရှိနေပါသေးသည်။ ဆောင်းပါးရှည်နေမည်ဖိုး၍ ဤမျှနှင့် အဆုံးသတ်ပါမည်။ အခါအခွင့်သင့်ပါက သာသနာ့သမိုင်းဝင် သီလရှင်တို့၏ ကျင့်ဝတ်တို့ကို ရေးသားပူဇော်ပါဦးမည်။

အထူးပြု၍ အလေးအနက် ထပ်မံဆိုရပါလျှင် ဘုရားသမီးတော်စစ်စစ် ထေရဝါဒပုဒ္ဓသာသနာ သီလရှင်တစ်ပါး ဖြစ်ရန်အတွက် မလွယ်ကူကြောင်းကို ပိုမိုပြီးနားလည်လာရသည်နှင့်အမျှ သီလရှင်ဆရာကြီး၊ ဆရာလေးများတို့အပေါ် တိုးပွား၍သာ ကြည်ညိုနေမိပါတော့သည်။

လေးသူ့စံ

သမိုင်းကပြောသော သက္ကရာဇ်

ဝတ်ဆင်ရမည့် ရတနာများ

◆ အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

ပြက္ခဒိန်၏ မူလအစ

ရက်၊ လ၊ နှစ် စသည်တို့ကို နေသွားလမ်းနှင့် ညှိ၍ အစင်အကြယ် တွက်ချက်ယူပြီးလျှင် ပြက္ခဒိန်ကို ဖွဲ့ကြရ၏။ နိုင်ငံများအသီးသီး၌ သူနည်းနှင့်သူဟန် ခေါ်ဝေါ်သတ်မှတ်လေ့ ရှိကြသည်။

နှစ်တစ်နှစ်၏ နေ့များတိုင်းတွင် နိုင်ငံတစ်ခု၊ လူမျိုး တစ်မျိုးမျိုးတို့၏ နှစ်ဆန်းတစ်နေ့နေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်နေတတ် သည်ချည်းဖြစ်သည်။ ရှေးဘီစီ ၁ ရာစု မတိုင်မီက စာဖြင့် စနစ်တကျ ရေးဖွဲ့ထားသော ပြက္ခဒိန်ဟူ၍ မရှိ။ သံတော်ဆင့် များက ကြေညာပေးသော ပြက္ခဒိန်များသာ ရှိခဲ့သည်။ လတိုင်း

လတိုင်း၏ အစနေ့ကို ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးပါးကဖြစ်စေ၊ အုပ်ချုပ်သူများက တရားဝင်ခန့်အပ်ထားသူကဖြစ်စေ ကြေညာပေးရသော ပြက္ခဒိန်မျိုးသာ ဖြစ်ပါသည်။

လဆန်းသည့်နေ့ကို မှတ်သားထားပြီး နောက်တစ် ကြိမ် လမြင်သည့်နေ့ကို တစ်လဟု သတ်မှတ်ပြီး အလုပ်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ကြ၏။ ပြက္ခဒိန် ကလင်ဒါ CALENDAR ဟု ခေါ်သော ဝေါဟာရသည် လက်တင်ဘာသာမှ ဆင်းသက်လာ ပြီး လင်းထိန်စေသည်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်။ သမိုင်းပညာရှင် များက နှစ်အပိုင်းအခြားကို နှစ်မျိုးခွဲခြားထားကြလေ၏။ ယေရှုခရစ်တော် မမွေးဖွားမီ နှစ်များကို B.C ဟု ခေါ်ပြီး

ခရစ်တော် မွေးဖွားပြီး နောက်ပိုင်းနှစ်များကို A.D ဟု ခေါ်ဆို သုံးစွဲကြသည်။ ပြက္ခဒိန်သည် အရာရာတိုင်း ရပ်တည်မနေဘဲ အမြဲပြောင်းလဲနေသည်ကို ပြသနေပါသည်။

ရှေးက ပြက္ခဒိန်များသည် မှားယွင်းမှု၊ မတိကျမှု ပေါင်း မြောက်မြားစွာ ရှိလေ၏။ ကပေါက်တိကပေါက်ချာ နိုင်လွန်း၏။ ထိုမှားယွင်းမှုများကို ပညာရှင်များက ရှာဖွေဖော် ထုတ်၍ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ ကြိုးစားပြုပြင်ပေးခဲ့ရပါသည်။ ဥပမာထုတ်ပြုရလျှင် အရှေ့တိုင်း သုတေသီတို့က ဘီစီ ၅၆၃ ခုနှစ်ကို မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ မွေးနှစ်အဖြစ် အသိအမှတ်ပြု ကြပြီး သီရိလင်္ကာနိုင်ငံမှ နက္ခတ်ပညာရှင်တို့က ဘီစီ ၆၂၃ ခုနှစ်ကို ဘုရားရှင်၏ မွေးနှစ်အဖြစ် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဇာတာတော်ကို ဖွင့်ကြ၏။ အချို့သော ပညာရှင်များ၏အလို အရ ဘီစီ ၆၂၄ ဟူ၍လည်းကောင်း၊ ဘီစီ ၅၄၄ ဟူ၍လည်း ကောင်း မတူကွဲပြား အမျိုးမျိုးဖြစ်လေ၏။ ဘီစီ ၁ ရာစု ရောက်မှ အမှန်နှင့် နီးစပ်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ဘီစီ ၁ ရာစုမတိုင်မီက ပြက္ခဒိန်များသည် အမှန်နှင့် အလှမ်းဝေးနေတတ်ပါသည်။ ရက်လ မတိကျမှုကြောင့် ပြက္ခဒိန်ထဲတွင် မိုးရာသီဟု သတ်မှတ်ထားသော နှစ်အပိုင်း အခြားသည် နှစ်ကာလ ကြာမြင့်လာသောအခါ ဆောင်းရာသီ ဖြစ်သွားတတ်ပြီး ဆောင်းရာသီအဖြစ် သတ်မှတ်ထားသော နှစ်အပိုင်းအခြားသည် နွေရာသီအဖြစ် ရောက်ရှိနေတတ် ပါသည်။

သင်္ချာပညာ တိုးတက်လာသော ယခုခေတ်တွင် ပြက္ခဒိန်ကို ရှေ့သို့တိုး၍ဖြစ်စေ၊ နောက်သို့ဆုတ်၍ဖြစ်စေ အတိုင်းအဆမရှိ တွက်ယူနိုင်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ ဘီစီ ၁ ရာစုမတိုင်မီက ရက်၊ လ၊ နှစ် မှတ်တမ်းရက်စွဲများသည် ရှေးခေတ်လူများ ရေးမှတ်ထားသော ရက်စွဲမဟုတ်ဘဲ ယခု ခေတ် ပညာရှင်များက နောက်ကြောင်းပြန်တွက်ချက်ထား သော ရက်စွဲများ ဖြစ်ရန် အကြောင်းရှိပါသည်။ ဥပမာ - ပုဂံခေတ် လူဦးရေကို သိလိုပါက လွတ်လပ်ရေးရပြီးနောက် ၁၉၅၀ ခုနှစ်ကို ကိန်းသေထား၍ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ထိ နှစ်ပေါင်း ၅၀ အတွင်း တိုးတက်လာသည့် လူဦးရေအချိုးနှင့် နှစ်ပေါင်း ၉၅၀ ပုဂံခေတ်ရောက်သည်ထိ လူဦးရေ နောက် ကြောင်းပြန် နတ်သွားလျှင် ပုဂံခေတ် ယူနိုင်တော်၏ လူဦးရေ

စာရင်းကို အနီးစပ်ဆုံး ရရှိနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ထိုနည်းတူ အခြား ခေတ်ကာလများကိုလည်း တွက်ယူနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ပြက္ခဒိန်မှန် ဖြစ်လာခြင်း

ဘီစီ ၁ ရာစုထဲ ရောက်ရှိလာသောအခါ အီဂျစ်တို့ တီထွင်အသုံးပြုသော တစ်နှစ်လျှင် ၁၂ လပါဝင်ပြီး ရက်ပေါင်း ၃၆၀ ရက်နှင့် ဖွဲ့စည်းထားသော အမှန်နှင့် အလွန်နီးစပ် သည့် ပြက္ခဒိန်ပေါ်ထွန်းခဲ့လေသည်။ ထိုခေတ်တွင် နောင်အခါ ကမ္ဘာသုံးပြက္ခဒိန် ဖြစ်လာမည့် ရောမပြက္ခဒိန်မှာ တစ်နှစ်တွင် လပေါင်း ၁၀ လသာ ပါဝင်ပြီး ရက်ပေါင်း ၂၉၈ ရက်ဖြင့် ရေးဆွဲထားသော ပြက္ခဒိန်မျိုး ဖြစ်နေသောကြောင့် အမှန်နှင့် လွန်စွာ အလှမ်းကွာဝေးနေပါသေးသည်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ရောမစစ်ဘုရင်ကြီး ဂျူးလီးယက် ဆီဇာ Julius Caesar (100-44.BC) က အီဂျစ်နက္ခတ် ပညာရှင် ဆိုစီဂျင်နီ Sosigenes ၏ အကူအညီဖြင့် ဂျူးလီးယက်ပြက္ခဒိန်ကို ပြုပြင်ပေးခဲ့သည်။ ဂျူးလီးယက်ဆီဇာ မတိုင်မီကလည်း ဒုတိယမြောက် နီမာပွန်ပီးလီးယယ် Numa Pompilius ဘုရင်ကြီးက မတ်လမှ အစပြုပြီး ၁၀ လသာ ပါဝင်သော ရောမပြက္ခဒိန်ကို ဝန်နဝါရီလနှင့် ဖေဖော်ဝါရီလ ပေါင်းထည့်၍ ၁၂ လဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်ဖြည့်စွက်ပေးခဲ့ဖူး၏။ ဂျူးလီးယက်ဆီဇာက ဦးဆောင်ပြုပြင်ပေးခဲ့သဖြင့် ဂျူးလီးယက် ပြက္ခဒိန်ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြခြင်း ဖြစ်သည်။

ရောမတို့၏ ဂျူးလီးယက်ပြက္ခဒိန်သည် မည်သို့ပင် ပြုပြင်ထားသည်ဆိုသော်လည်း အမှားမကင်းသေးပါ။ သို့ဖြစ် ၍ ၁၃ ဦးမြောက် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဂရီဂိုရီ Gergory XIII က လေးနှစ်လျှင် တစ်ကြိမ်ကျ ဖေဖော်ဝါရီလကို တစ်ရက်တိုးပေးလိုက်သဖြင့် အမှန်ဖြစ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ဂျူးလီးယက်ပြက္ခဒိန်ဟူသော အမည်မှ အမှန်ပြုပြင် ပေးခဲ့သော ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးအား ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ဂရီဂိုရီပြက္ခဒိန်ဟူ၍ အမည်တွင်လာခြင်းဖြစ်၏။ ဂျူးလူးတို့၏ ပြက္ခဒိန်ကို ခရစ်တော်မပေါ်မီထိ နှစ်ပေါင်း ၃၇၆၀ နှစ်ဟူ၍ တွက်ချက်ထားသဖြင့် ပြက္ခဒိန်ကို ဂျူးတို့က စတင်တီထွင် အသုံးပြုခဲ့ကြပြီး ဂျူးတို့ကတစ်ဆင့် အီဂျစ်နှင့် ရောမတို့ထံ ပျံ့နှံ့ရောက်ရှိသွားပုံရပါသည်။

ကမ္ဘာတွင် သက်တမ်းအရှည်ကြာဆုံး ဂျူးမြို့တော် ဂျာနီကိုသည် သက်တမ်းတစ်ထောင်ကျော်ရှိပြီး အိန္ဒိယနိုင်ငံ ၏ သက်တမ်းအရှည်ကြာဆုံး မြို့တော် ဗာရာဏသီမြို့သည် သက်တမ်းသုံးထောင်ငါးရာကျော်သာ ရှိသေးသဖြင့် သမိုင်း ဖြစ်စဉ်များကို နှိုင်းယှဉ်လေ့လာကြည့်နိုင်သည်။ သက်တမ်း များသည် သမိုင်းမှတ်တိုင်များ ဖြစ်ပါသည်။

အဆင့်ဆင့် ပြုပြင်ဖြည့်စွက်ထားသော ဂရီဂိုရီပြက္ခဒိန် ကို အင်္ဂလန်နိုင်ငံက ၁၆၆၄ ခုနှစ်မှ စတင်အသုံးပြု ခဲ့ပြီး ရုရှားနိုင်ငံမှ ၁၉၁၇ ခုနှစ်ရောက်မှ စတင်လက်ခံအသုံး ပြုသည်။ အချို့သော နိုင်ငံငယ်များသည် ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီး ၏ နောက်ပိုင်း ၁၉၂၃ ခုနှစ်ရောက်မှ တညီတညွတ်တည်း အသုံးပြုလာခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ဂရီဂိုရီပြက္ခဒိန် အသုံးပြု ကြသော နိုင်ငံများက ကမ္ဘာကို စိုးမိုးခဲ့သဖြင့် ကမ္ဘာသုံးပြက္ခဒိန် ဖြစ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အစက မတ်လ ၂၅ ရက်နေ့သည် နှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့ ဖြစ်ခဲ့ပြီး ၁၇၅၂ ခုနှစ်ရောက်မှ ဇန်နဝါရီ လ ၁ ရက်နေ့သည် ကမ္ဘာနှစ်ဆန်း ၁ ရက်နေ့ ဖြစ်လာခဲ့ ခြင်းဖြစ်၏။ သက္ကရာဇ်များသည် သမိုင်းကို ဆက်လက်ဖန်တီး သွားမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ကမ္ဘာသုံးဂရီဂိုရီပြက္ခဒိန်သည် ဇန်နဝါရီလမှ ဒီဇင်ဘာ လအထိ လပေါင်း ၁၂ လ ပါဝင်သည်။ လ၏ အမည်များ သည် ရှေးက နတ်ကိုးကွယ်သူများနှင့် အခါပေးဆရာများက ရွေးချယ်ပေးခဲ့သော အမည်များသာ ဖြစ်သည်ဟုဆိုသည်။

JANUARY - ဇန်နဝါရီလသည် ရက်ပေါင်း ၃၁

ရက်ရှိသော ပထမလဖြစ်သည်။ မျက်နှာနှစ်ဖက်ရှိပြီး အရာ ရာကို မြင်နိုင်သော ကောင်းကင်ဘုံ၏ တံခါးမကြီးကို အုပ်စိုး သည့် နတ်ဘုရား ဂျေနပ် JANUS ၏ အမည်ကို ယူပြီး မှည့်ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်၏။ ထိုနတ်မင်း၏ အမည်ကို မှည့်ခေါ် ထားခြင်းဖြင့် အတိတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အနာဂတ် သုံးပါးကို ကြည့် မြင်နိုင်မည် ဖြစ်သောကြောင့် နှစ်တစ်နှစ်၏ အစီးဆုံး အစလ ဖြစ်သောလကို ဂျေနပ်မှ ဇန်နဝါရီလဟူ၍ မှည့်ခေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဇန်နဝါရီလသည် ပြာသိုလ၊ နက္ခတ်ရာသီ မကာရနှင့် နှိစပ်ပါသည်။ ဤလထဲတွင် လုပ်ငန်းများ စတင်လျှင် ဂျေနပ် နတ်ဘုရား၏ စောင့်ရှောက်ပေးမှုကြောင့် အောင်မြင်တတ်

သည်။ လုပ်ငန်း စ.လယ်.ဆုံး အဆင်ပြေချောမွေ့စေနိုင် လိမ့်မည်။

FEBRUARY - ဖေဖော်ဝါရီလသည် ၂၈ ရက်

ရှိပြီး လေးနှစ်တစ်ကြိမ် ၂၉ ရက်ဖြစ်တတ်သည်။ ဖေဖော်ဝါရီ ဟူသော ဝေါဟာရသည် လက်တင်ဘာသာမှ ဆင်းသက်လာ သော စကားဖြစ်၍ “သန့်ရှင်းစင်ကြယ်ခြင်း”ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရ သည်။ ရောမတို့ နှစ်စဉ်ကျင်းပလေ့ရှိသော ကျေးအေးပြေငြိမ်း စေခြင်း ပွဲတော်နှင့် လူသားတို့ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်စေရန် ဝတ်ပြုဆုတောင်းပွဲများ ဤလထဲတွင် ကျင်းပလေ့ရှိကြသော ကြောင့် ဖေဖော်ဝါရီလဟူ၍ မှည့်ခေါ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ သားသမီးမရသော အမျိုးသမီးများသည် ဤပွဲတော်တွင် ဆုတောင်းစင်ကြယ်စေခြင်းဖြင့် သားကောင်း၊ သမီးကောင်း ရတနာများ ထွန်းကားစေနိုင်မည်ဟု ယုံကြည်ကြ၏။ သို့ဖြစ် ၍ သားသမီးမထွန်းကားသော ဇနီးမောင်နှံများသည် ဖေဖော် ဝါရီလထဲ၌ မိမိတို့နှင့်ပတ်သက်သော သားသမီးရေး ရိုးရာ နတ်များထံ ဆုတောင်းပတ္တနာပြုနိုင်သည်။ သားသမီးဆုပန် နိုင်သည်။

MARCH - မတ်လသည် ရက်ပေါင်း ၃၁ ရက်ရှိ

သည်။ ဂျူးလီယန်ပြက္ခဒိန်မပေါ်မီက မတ်လသည် နှစ်အစ လ ဖြစ်ခဲ့၏။ သို့နှင့် ဂျူးလီယန်ပြက္ခဒိန်ပြက္ခဒိန် ပြဋ္ဌာန်းပြီး နောက်ပိုင်းမှ ဇန်နဝါရီလသည် နှစ်တစ်နှစ်၏ အစပထမ ဖြစ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

မတ်လသည် မားစ် MARS အမည်ရှိသော စစ်မက် ရေးရာကို အစိုးရသည့် ရောမစစ်နတ်ဘုရား၏ အမည်ကိုယူပြီး မှည့်ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။ ရောမလူမျိုးတို့သည် မတ်လဖြစ် လာမည့် အချိန်ကာလတွင် ကာကွယ်ရေးကိစ္စများကို ဆောင် ရွက်ကြပြီး စစ်နတ်ဘုရား မားစ်ကို ပူဇော်ပသသော ပွဲများ ကို ခြိမ်းခြိမ်းသံ ကျင်းပလေ့ရှိကြသည်။

သို့ဖြစ်၍ မိမိတို့ ကိုးကွယ်အားကိုးအားထားပြုရ သော စစ်နတ်ဘုရား၏ အမည်ကို ပေးထားခြင်းဖြစ်သည်။ MARS ဟူသော အမည်မှ MARCH ဟူသော အသံထွက် သို့ ရွှေ့လျားပြောင်းလဲလာခြင်း ဖြစ်သည်ဟူ၏။ စစ်မက်လို လားသော ရောမတို့သည် ဤလတွင် ဝမ်းဗာအတွက် ထွန် ယက်စိုက်ပျိုးခြင်း၊ စစ်မက်ရေးရာ လေ့ကျင့်ခြင်း ပြုလုပ်

ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။

APRIL - ဧပြီလတွင် ရက်ပေါင်း ၃၀ ရက်ရှိသည်။ ဧပြီဆိုသော စကားလုံးသည် ဖူးပွင့်ဝေဆာသည်။ ပြီးပြည့်စုံစေသည်။ အလှတရားနှင့် ပြည့်စုံသည်ဟူ၍ အနက်ရသော လက်တင်ဘာသာစကားမှ ဆင်းသက်လာသော ဝေါဟာရဖြစ်ပါသည်။

ရှေးရောမခေတ်က ဧပြီလဖြစ်လာမည့် နှစ်အပိုင်း အခြားထဲတွင် နိုင်ငံတော်တစ်ဝန်းလုံး၌ သစ်ပင်ပန်းမန်များ စုံလင်စွာ စတင်ဖူးပွင့်ဝေဆာ လှပစေသော အခါသမယဖြစ်လေ၏။ ပန်းမန်အမျိုးမျိုး ဝေဆာလှပသော ထိုရက်ပေါင်း ၃၀ ကို ဖူးပွင့်ဝေဆာ ပြည့်စုံစေသည်ဟူသော အဓိပ္ပာယ်ရသည့် ဧပြီမည်သော စကားလုံးကိုယူ၍ မှည့်ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။

ချောမောလှပပြီး ဧပြီလမွေ့ မိန်းမလှလေးများကို မဧပြီဟူ၍ နာမဝိသေသန ပေးတတ်ကြသည်။ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီးတွင် April Fool's Day ကို အစွဲပြုပြီး အရူးအမူးပျော်မြူးကြ၏။ ဧပြီလသည် မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ပျော်ရွှင်စရာ သင်္ကြန်အခါတော်ဖြစ်ပြီး လူသားအားလုံးအတွက် ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုအပေါင်းကို ယူဆောင်ပေးသော လထူးလမြတ်ဖြစ်သည်။ ဧပြီလထဲ၌ နွေရာသီရုံးပိတ်၊ ကျောင်းပိတ်နေ့များနှင့် ဆုံသဖြင့် ဘုရားဖူးခရီးသည်များနှင့် ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်အဝင်အထွက်များပြီး လူစည်ကားသော လလည်းဖြစ်သည်။ ပန်းစုံပွင့်သောလ၊ အလှတရားများကို ဖန်တီးပေးသောလ၊ ပျော်ရွှင်မှုအပေါင်းတို့ကို ယူဆောင်ပေးနိုင်သော လဟူ၍ အမျိုးမျိုး အမွမ်းတင်ခေါ်ဆိုကြလေ၏။

ဘီစီ ၁ ရာစုမတိုင်မီက ပြက္ခဒိန်များသည် အမှန်နှင့် အလှမ်းဝေးနေတတ်ပါသည်။ ရက်လမဟုတ်ဘဲ ကျမူကြောင့် ပြက္ခဒိန်ထဲတွင် မိုးရာသီဟု သတ်မှတ်ထားသော နှစ်အပိုင်းအခြားသည် နှစ်ကာလကြာမြင့်လာသောအခါ ဆောင်းရာသီဖြစ်သွားတတ်ပြီး ဆောင်းရာသီအဖြစ် သတ်မှတ်ထားသော နှစ်အပိုင်းအခြားသည် နွေရာသီအဖြစ် ရောက်ရှိနေတတ်ပါသည်။

MAY - မေလသည် ရက်ပေါင်း ၃၁ ရက်ရှိသည်။ တိုးပွားစေခြင်း၊ ပွားများပြည့်စုံစေခြင်း၊ ဖူးပွင့်ဝေဆာ လှပစေခြင်းများကို ပိုင်ဆိုင်အစိုးရသော ရောမနတ်ဘုရားမ မေယာ MAIA ၏ အမည်ကို မေလအတွက် မှည့်ခေါ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ရှေးက ရောမနိုင်ငံထဲတွင် မေလဖြစ်လာမည့် နှစ်အပိုင်းအခြား၌ အနွယ်အပင်များအားလုံး အညောင်အညွန့်အဖူးအပွင့်များ ပေါ်ထွက်လာပြီး အပွင့်စုံ၊ အသီးစုံ သီးမှည့်ပြည့်စုံစေသဖြင့် မေယာနတ်ဘုရားမကို ပူဇော်ပသသော လဖြစ်ခဲ့သည်ဟူ၏။ သို့ဖြစ်၍ ကောက်ပဲသီးနှံ ဖူးလုံပြည့်စုံစေရန်နှင့် သာယာဝပြောစေရန် မေယာနတ်ဘုရားမ၏ အမည်ကို မှည့်ခေါ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

JUNE - ရက်ပေါင်း ၃၀ ရက်ရှိပါသည်။ ရောမခေတ်အခါက ငွန်လဖြစ်လာမည့် နှစ်ကာလထဲတွင် အမျိုးသမီးများအတွက် ထက်ကောင်းကင်ဘုံ၌ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သည့် သုတိကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ အဖြာဖြာနှင့် ခညောင်းရရှိစေရန် မိုးကောင်းကင် စကြဝဠာကို အစိုးရသော ကောင်းကင်နတ်ဘုရားမ ဂျူနို JUNO အား ပူဇော်ပသသော ပွဲတော်များကျင်းပခဲ့ကြသည်။

ထိုနတ်ဘုရားမသည် အမျိုးသမီးထု၏ ကောင်းကျိုးတရားများနှင့် ဝိဝါဟ အာဝါဟ မည်သော ထိမ်းမြားမင်္ဂလာကိစ္စများကို ကိုယ်စားပြုသော နတ်ဘုရားမလည်း ဖြစ်၏။ နတ်ဘုရားမ၏ အမည် ဂျူနိုမှ ငွန်ဟူသော အမည်သို့ ပြောင်းလဲရွေလျားလာခြင်း ဖြစ်သည်။

JULY - ဇူလိုင်လသည် ရက်ပေါင်း ၃၁ ရက်ရှိသည်။ ရောမစစ်ဘုရင် ဂျူးလိယက်ဆီဇာကို ဇူလိုင်လဖြစ်လာမည့် နှစ်အပိုင်းအခြားထဲတွင် မွေးဖွားခဲ့သည်ဟူ၏။ ဂျူးလီးယက်ဆီဇာ နတ်ရွာစံပြီးနောက် ရောမစစ်ဘုရင် မက်အန်တိုနီယိုက အရိုက်အရာကို ဆက်ခံရလေ၏။ ထိုစဉ် ရောမနိုင်ငံတော်ကြီးကို ကျယ်ပြန့် တစ်စည်းတစ်လုံးဖြစ်အောင် အင်အားကြီးမားစေခဲ့သော ဂျူးလီးယက်ဆီဇာအား ဂုဏ်ပြုလိုသဖြင့် မူလက ကွင်းတီလစ်မည်သော သတ္တမလကို ဂျူးလီးယက်ဆီဇာ မွေးဖွားချိန်အပိုင်းကာလကို ယူငင်၍ ဇူလိုင်လဟူ၍ ခေါ်စေခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဇူလိုင်လသည် ရောမတို့အတွက်

အောင်အတိတ် အောင်နိမိတ်ဆောင်သော လမြတ်အခါ ဖြစ်သည်။

AUGUST - ဩဂုတ်လသည် ၃၁ ရက်ရှိ၏။ ဤလ သည်လည်း ရောမစစ်ဘုရင်တစ်ပါး၏ အမည်ဖြစ်လေ၏။ ရောမနိုင်ငံတော် ထီးနန်းအရာ၌ ဂျူးလီးယက်ဆီဇာ၏ ဟူတော် ဩဂုတ်စက်ပီဆီဇာ ထီးနန်းရရှိလာသည်အခါ မိမိ၏ အောင်မြင်မှုများကို ဂုဏ်ပြုကျွေးမွှားတင်လိုသဖြင့် မူလက ဆက္ကဆာတီးလစ်မည်သော အဋ္ဌမလကို မိမိ၏ အမည်ကိုယူ ၍ ဩဂုတ်လဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန် မှစ၍ ရောမတို့သည် ဩဂုတ်လကို အောင်မြင်ကြီးကျယ်သော လအဖြစ် သတ်မှတ်၍ မိမိတို့၏ အောင်ပွဲမှန်သမျှကို ဩဂုတ် လထဲ၌ ခြိမ်းခြိမ်းသံသံ ကျင်းပလေ့ရှိကြသည်။

SEPTEMBER - စက်တင်ဘာလတွင် ရက်ပေါင်း ၃၀ ပါဝင်သည်။ စက်တင်ဘာလသည် ရောမသင်္ချာအရ ခုနစ်ခုမြောက်ကို ဆိုလိုခြင်းဖြစ်သည်။ မူလရောမပြက္ခဒိန်တွင် ၁၀ လသာ ပါဝင်သဖြင့် ခုနစ်လမြောက်လ ဖြစ်ခဲ့သည်။

နောင်အခါ ၁၂ လ ပါဝင်သော ဂျူးလီယန်ပြက္ခဒိန် ဖြစ်လာခဲ့သည့်အခါ မူလက သတ္တမကို မပြုပြင်ဘဲ နဝမလ ကို ကိုယ်စားပြုထားသော လဖြစ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်လေ၏။ ရောမ သင်္ချာအရ ၇ ကို စက်တင်ဘာ၊ ၈ ကို အောက်တိုဘာ၊ ၉ ကို နိုဝင်ဘာ၊ ၁၀ ကို ဒီဇင်ဘာ ဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြသည်။ ဇန်နဝါရီလနှင့် ဖေဖော်ဝါရီလ ဖြစ်လာမည့် ရက်များကို မရေ တွက်ဘဲ ကျော်လွှားခဲ့ခြင်းမှာ ထိုရက်ပိုင်းများတွင် ရောမနိုင်ငံ တော်တစ်ဝန်းလုံး၌ စစ်ရေး၊ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေးကိစ္စများမှ အနားယူကြပြီး နတ်ဒေဝါများကို ပူဇော်ပသ၍ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ များကို ကျင်းပရသော ကာလဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်ဟူ၏။

OCTOBER - အောက်တိုဘာလသည် ရက်ပေါင်း ၃၁ ရက် ပါဝင်သည်။ အထက်က တင်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အဋ္ဌမမြောက် အောက်တိုဘာလကို ၁၀ လမှ ၁၂ လ ပါဝင်သော ပြက္ခဒိန်ဖြစ်လာသည့်အခါ အစီအစဉ်မပြောင်းဘဲ ဒသမလအဖြစ် ဆက်၍ ခေါ်ဆိုနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်မှာ ၈-အောက်တိုဘာအမည်အစား ၁၀ ဟူသော အမည်ပြောင်း လဲပေးရမည် ဖြစ်သည်။

NOVEMBER - နိုဝင်ဘာလတွင် ရက်ပေါင်း ၃၀

ပါဝင်သည်။ အထက်ကဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း နဝမမြောက် နိုဝင်ဘာလကို ပြက္ခဒိန်အပြောင်းအလဲဖြစ်၍ နဝမနေရာမှ ၁၁ လမြောက် ကေဒသမနေရာသို့ ရွှေ့ပြောင်းထားလိုက် သော်လည်း မူလအခေါ်အဝေါ်ဖြစ်သော နိုဝင်ဘာဟူသော အမည်ကို ဆက်လက်ခေါ်ဆိုစေခြင်း ဖြစ်သည်။

DECEMBER - ဒီဇင်ဘာလတွင် ရက်ပေါင်း ၃၁ ရက် ပါဝင်သည်။ ဒီဇင်ဘာလသည် ကမ္ဘာသုံးပြက္ခဒိန်လ၏ နောက်ဆုံးအပြီးသတ်လဖြစ်သောကြောင့် အောင်မြင်ခြင်း၊ နိဂုံးကမ္မတ် အဆုံးသတ်နိုင်ခြင်းများကို ဖော်ညွှန်းလေ၏။

သို့ဖြစ်၍ ပြီးမြောက်အဆုံးသတ်နိုင်ရန် လွန်စွာ ခက်ခဲသော လုပ်ငန်းကြီးများနှင့် ရှုပ်ထွေးနေသော အကြောင်း ကိစ္စကြီးငယ်ကို ဒီဇင်ဘာလထဲတွင် ဆောင်ရွက်လျှင် (သို့) စတင် အကောင်အထည်ဖော်လျှင် လွယ်ကူချောမော အောင် မြင်စေနိုင်ပါလိမ့်မည်။ အထက်က တင်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း ဒသမမြောက် ဒီဇင်ဘာလကို ၁၂ လမြောက် ဒွါဒေသမမြောက် လအဖြစ် ဆက်၍ သုံးစွဲနေကြခြင်းဖြစ်သည်။

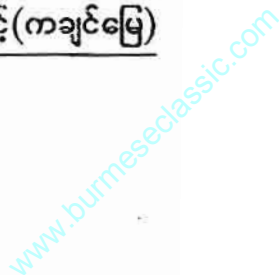
လအလို့က်အဆောင်ရတနာ

ဇန်နဝါရီလဖွားများအတွက် ဥဒေါင်းကျောက်၊ ဖေဖော် ဝါရီလဖွား ခရမ်းစွဲကျောက်၊ မတ်လဖွား သွေးကျောက်၊ ဧပြီလဖွား စိန်၊ မေလဖွား မြကျောက်၊ ဇွန်လဖွား ပုလဲ၊ ဇူလိုင်လ ပတ္တမြား၊ ဩဂုတ်လဖွား ပြောင်ခေါင်းစိမ်းကျောက်၊ စက်တင်ဘာလဖွား မလိနီလာ၊ အောက်တိုဘာလဖွား ဒိုပယ် ကျောက်၊ နိုဝင်ဘာလဖွား ဥဿဖရာ၊ ဒီဇင်ဘာလဖွား ပါလ ဒုတ္တာကျောက် (သို့) စလင်းစိမ်းပြာကျောက်။

အထက်၌ ဖော်ပြထားသည်နှင့်အညီ မိမိတို့၏ မွေးလအလိုက် အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေမည့် ကျောက်မျက်ရတနာ များကို ရွေးချယ်ဝတ်ဆင်ကြခြင်းဖြင့် ကျန်းမာအသက်ရှည် ကြ၍ ဘေးကင်းရန်ကွာ ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာအပေါင်းတို့နှင့် ဝေဖြာပြည့်စုံစေနိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ပန်းလှို၊ စမ်းလှို၊ လမင်းလှို သာယာချမ်းမြေ့ကြပါစေ။

အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

အနိစ္စဒေသနာတော်

၄

မဟာဣန္ဒြိယ

ယခုအခါ အနိစ္စဒေသနာတော် အမှတ်(၄)ကို ရောက်လာခဲ့ပြီ။ စာဖတ်သူများက အနိစ္စဒေသနာတော်သည် အမှတ်(၄)သို့ ရောက်လာခဲ့သည်တိုင်အောင် ရုပ်ပျက်၊ နာမ်ပျက်၊ ခန္ဓာပျက်အကြောင်းကို မတွေ့ရသေးဟုတွေးပြီး စိတ်ပျက်သွားမည်ကို စိုးရိမ်မိ၏။

ထို့ကြောင့် သည်းခံစေချင်သည်။ တရားတော်နှင့် ပတ်သက်ပြီး လိုအပ်သည့်အကြောင်းအရာအချို့ကို အထိုက်အလျောက်ထည့်ပေးမှ သင့်မည်ဖြစ်၍ ယခုကဲ့သို့ အနိစ္စဒေသနာတော်၏ နိဒါန်းအနေဖြင့် ရေးနေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ဤစာရေးသူအနေဖြင့်လည်း တန်းခနဲ ရေးပေးချင်ပေ၏။ သို့သော် သိုင်းသိုင်းဝိုင်းဝိုင်းလည်း ဖြစ်စေလို၏။

သိုင်းသိုင်းဝိုင်းဝိုင်း ဖြစ်စေလိုခြင်းမှာ အခြားမဟုတ်ပေ။ ဝိပဿနာတရားတော်ကို နာကြားပွားများအားထုတ်ရာ၌ တရားပွားများအားထုတ်တတ်ရုံဖြင့် ပြည့်စုံလုံလောက်ပြီ မမှတ်ယူသင့်သေးပေ။

မိမိ၏ ကံအနိမ့်အမြင့်၊ ဉာဏ်အနိမ့်အမြင့် စသည်များကိုလည်း သိထားနားလည် သင့်ပေသည်။ အနိမ့်အမြင့်အညီ ရှိနေသော ကံ၊ ဉာဏ်များကို တရားနာကြား ပွားများ၍ရနိုင်သည်အထိ ပြုပြင်သင့်သည်များကိုလည်း ပြုပြင်၍ ရနိုင်သည်လည်း ရှိ၏။ မရနိုင်သည်လည်း ရှိ၏။ ဤသည်ကို တရားလိုက်စားကြသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်အားလုံးတို့ သိထားနားလည်သင့်၏။

ထို့ကြောင့် သဒ္ဓ ပုဂ္ဂိုလ်လေးယောက်(နှစ်စု၊ နှစ်မျိုး) ရှိသည့်အထဲမှ ဦးစွာ တစ်မျိုးကို ထုတ်ဖော်ပြသပေးမည်။ တစ်ဦးချင်း၏ အကြောင်းအရာများကို လိုက်မှတ်ပြီး အဖြေ ထုတ်ကြည့်ပါ။ မိမိ၏ ကံ၊ ဉာဏ်ဖြင့်လည်း နှိုင်းယှဉ်ပြီး တိုင်းတာကြည့်ပါ။

● ပုထုဇဉ်လေးမျိုး ●

- ၁။ အန္တဗလာ ပုထုဇဉ်၊
- ၂။ အန္တ ပုထုဇဉ်၊
- ၃။ ကလျာဏ ပုထုဇဉ်၊
- ၄။ စူဠသောတာပန် ပုထုဇဉ်။

၁။ အန္တဗလာပုထုဇဉ်ဆိုသည်မှာ အန္တသဒ္ဓါသည် အကန်းကိုဟော၏။ ပညာမျက်စိ/ဉာဏ်မျက်စိ ကန်းခြင်းကို ဆိုလို၏။ ဗလာသဒ္ဓါသည် အဓိပ္ပါယ်ကိုဟော၏။ ထို့ကြောင့် ကန်းလည်းကန်း၊ မိတ်လည်းမိတ်သော လူမျိုးကို အန္တဗလာ ဟု ခေါ်ရ၏။ မိတ်ဟူသော သဒ္ဓါကိုလည်း မောဟမှလာ သောကြောင့် 'ဟ'သတ်ရ၏။ ဟ-သတ်မှ မှန်၏။

အန္တဗလာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကံကိုလည်း မယုံကြပေ။ ကံဟူသည်ကို ဤနေရာ၌ ကုသိုလ်ကံနှင့် အကုသိုလ်ကံကို ကောက်ရ၏။ အန္တဗလာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကံကို မယုံသော ကြောင့် အကုသိုလ်များကို ဝံ့ဝံ့ကြီးလုပ်ကြ၏။ မယုံနိုင် လောက်သည်အထိပင် ဝံ့ဝံ့ကြီးလုပ်ကြခြင်း ဖြစ်၏။ ဤ၌ ဤမျှသာပြပြီး ရှေ့မှာ ဖြည့်စွက်ပြီး ရှင်းပြဦးမည်။

၂။ အန္တဟူသော သဒ္ဓါမှာ ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း အကန်း ကိုဟော၏။ သို့သော် ပညာမျက်စိ/ဉာဏ်မျက်စိကန်း၍ မဂ်ဖိုလ်ကို မမြင်ရုံမျှသာရှိပြီး မိတ်ခြင်းကား မရှိပေ။ မဓိပ္ပါယ် သောကြောင့်လည်း ကံကို ယုံကြည်ကြ၏။ ဗုဒ္ဓဘာသာ လောက၌ အန္တသည် အတော်လေးပင် များ၏။

သို့သော်လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာတို့သည် ကံကိုယုံကြည် သောကြောင့် ကမ္မသကတဉာဏ်ရှိကြ၏။ အကုသိုလ်ကို ပြုလုပ်လျှင် ဆိုးကျိုးပေး၏။ ကုသိုလ်ကို ပြုလုပ်လျှင် ကောင်းကျိုးပေး၏ဟု ယုံကြည်ခြင်းမျိုးကိုပင် ကမ္မသကတ ဉာဏ်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဟု ဆိုရ၏။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာတို့သည် အကုသိုလ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး ရှောင်ကြဉ်ကြ၏။ ကံမကောင်း အကြောင်း

မလှ၍ သူခိုးစားပြ မုဆိုးတံငါစသော ဘဝမျိုးကို ရောက်နေ ရလျှင်လည်း "ငါသည် အကုသိုလ်ကောင်ဖြစ်နေပြီ။ ဤ အလုပ်များကို လုပ်စားရင်းဖြင့် သေလျှင် အပါယ်ကျလိမ့် မည်။ ထို့ကြောင့် အခါအခွင့်သင့်သော တစ်နေ့၌ ငါသည် ဤအလုပ်မှ ရှောင်ရှားအံ့။ ကုသိုလ်တရားများကိုသာ နိုင် သမျှပြုလုပ်တော့အံ့"ဟု အစဉ်တွေးနေကြ၏။ ထိုဘဝမှ ရုန်းထွက်ရန်ကိုလည်း အမြဲကြံဆ၍နေကြ၏။

အန္တဗလာသောဖြစ်လျှင် ထိုအတွေးအကြံနှင့် အသိ ဉာဏ်မျိုး မရှိနိုင်ပေ။ မိတ်သောကြောင့် ဉာဏ်အလင်းမရှိ ၍ ပြုလုပ်သမျှ အကောင်းအမှန်ဟုချည်းသာ ထင်နေတတ် ၏။ ဉာဏ်ရှိမှ ကုသိုလ်နှင့် အကုသိုလ်ကို ခွဲခြား၍ လင်း လင်းကြီးသိနိုင်၏။

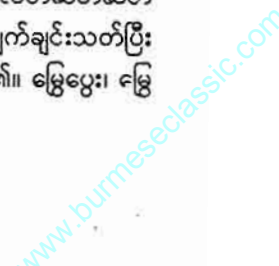
ကမ္မသကတဉာဏ်ရှိ၍ ကံကိုယုံကြည်သော ဗုဒ္ဓ ဘာသာများထဲတွင်လည်း မုဆိုး၊ တံငါများ ပြုလုပ်ပြီး အသက်မွေးလျက် ရှိကြ၏။ သို့သော်လည်း သူတို့သည် ဉာဏ်ရှိ၍ ကံကိုယုံကြည်ကြသောကြောင့် ရာသက်ပန် ပြု လုပ်လေ့ မရှိကြပေ။ သုံးနှစ်တန်သည်၊ ငါးနှစ်တန်သည် ပြုလုပ်ပြီးနောက် စွန့်ခွာကြ၏။

ဘဝအကျိုးပေးမကောင်း ဆင်းရဲနံ့ချာလွန်း၍ ဆက်လုပ်နေရလျှင်လည်း အကုသိုလ်အလုပ်ဖြင့် သေတစ်ပန် သက်တစ်ဆုံး လုပ်ကိုင်လေ့မရှိဘဲ အသက် ၄၅၊ ၅၀ အရွယ် တွင် ထိုအကုသိုလ်အလုပ်ကို ဖွဲ့ခွာစွန့်ပစ်ကြ၏။ ဤသည်မှာ ကံကိုယုံကြည်သော ကမ္မသကတဉာဏ်ရှိသည့် ဗုဒ္ဓဘာသာ တို့၏ သဘောပင်ဖြစ်၏။

တစ်ခါက မလေးရှားနိုင်ငံကိုသွားပြီး အလုပ်လုပ်ကြ သော ဗုဒ္ဓဘာသာလူငယ်နှစ်ယောက်တို့၏ အကြောင်းကို သိပူး၏။ နှစ်ယောက်စလုံးပင် ဝိဇာနှင့် သွားကြခြင်းဖြစ်၏။ တစ်ယောက်က စားဖိုမှူးအလုပ်ကိုပြီး၊ နောက်တစ်ယောက် က ကြက်သတ်အလုပ်ကို ရရှိ၏။

ကြက်သတ်အလုပ် ဟူသည်မှာ တစ်ကောင်နှစ် ကောင်တည်းကို မဟုတ်ပေ။ နေ့စဉ် ဈေးကိုသွားပို့ပေးနေရ သော ကြက်အကောင်ပေါင်းများစွာကို သတ်ဖြတ်ပေးနေ ရခြင်းမျိုးပင် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မလုပ်ရဲပေ။

စားဖိုမှူးဟူသည်မှာလည်း လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် စားသောက်လိုသူများအတွက် ကိုယ်တိုင်ချက်ချင်းသတ်ပြီး ချက်ပြုတ်ကြော်လှော် ကျွေးရခြင်းပင်ဖြစ်၏။ မြွေပွေး၊ ငါးမြွေ

ဟောက်များ၏ သည်းခြေကိုမှ မျိုချင်သော လူများကိုလည်း အရှင်လတ်လတ်ခွဲပြီး သည်းခြေကို ထုတ်ပေးရခြင်းဖြစ်၏။

မျောက်ဦးနှောက်ကိုသာ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် အရက်နှင့် မြည်းချင်ကြသော လူများအတွက်ဆိုလျှင်လည်း မျောက်ကို ကားစင်တင်သကဲ့သို့ တုပ်နှောင်ပြီး အရှင်လတ်လတ် ဦးနှောက်ကို ခွဲဖောက်ပေးရ၏။ စားသောက်သူက တဂျီဂျီအော်နေသော မျောက်၏ဦးနှောက်ကို ဇွန်းဖြင့်ကော်ကာ အရက်ဖြင့်မြည်း၏။

ထို့ကြောင့် သည်အဖြစ်မျိုးကို မလုပ်လို၍ နှစ်ယောက်လုံး ပြန်လာကြ၏။ အလုပ်မလုပ်ဘဲ ပြန်လာကြသောကြောင့် သူတို့၏ ပေးဆပ်ရခြင်းသည်ကား နည်းသည်မဟုတ်ပေ။ အိမ်ကို ပေါင်နှံပြီးသာ သွားကြရသောကြောင့် ပြန်လာသောအခါ အိမ်ကို ပြန်မရွေးနိုင်၍ ဒုက္ခရောက်ကြရလေသည်။

ထိုလူငယ်နှစ်ယောက်တို့သည် ရရှိသောအလုပ်ကို မလုပ်ဘဲပြန်လျှင် ဤကဲ့သို့ ဒုက္ခရောက်ကြမည်ကို မသိ၍ မဟုတ်ပေ။ သိသိကြီးနှင့်ပင် သူတစ်ပါး၏အသက်ကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်ရမည့် အကုသိုလ်ကို ကြောက်လန့်သောကြောင့်သာ ပြန်လာကြခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသည်မှာ ကမ္မသကတဉာဏ် = ကံ၏အကျိုးကို ယုံကြည်သော ကုသိုလ်ကိုပြုလုပ်လျှင် ကုသိုလ်ရမည်၊ အကုသိုလ်ကို ပြုလုပ်လျှင်လည်း အကုသိုလ်ရမည်ဟု ပြတ်ပြတ်သားသား နားလည်ခံယူထားကြသည့် ဗုဒ္ဓဘာသာတို့၏ သဘောအနည်းငယ်မျှသာ ဖြစ်၏။

၃။ ကလျာဏပုထုဇဉ်အကြောင်းကို ဆက်ဦးမည်။ ကလျာဏဟူသော သဒ္ဒါမှာ မြင့်မြတ်သည်ဟု အနက်ဆို၏။ ထို့ကြောင့် ကလျာဏပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို နှစ်မျိုးခွဲလျှင် သင့်မည်ဟု ယူဆသည်။ နှစ်မျိုးခွဲကြည့်လျှင် လောကီလမ်းစဉ်ကို လျှောက်လှမ်းနေသော ကလျာဏ၊ လောကုတ္တရာလမ်းစဉ်ကို လျှောက်လှမ်းနေသော ကလျာဏဟူ၍ ကွဲပြားသည်ကို တွေ့ရသည်။

လောကီလမ်းစဉ်ကို လျှောက်လှမ်းနေသော ကလျာဏများမှာ ငါးပါးသီလကို မကျိုးမပေါက်အောင် စောင့်ထိန်းခြင်း၊ ပေးကမ်းလှူဒါန်းရာတွင် ရက်ရောခြင်း၊ ဒါန၊ သီလ အရာများတွင် ဦးဆောင်ဦးရွက် လုပ်ကိုင်ပေးခြင်း၊ ရပ်အကျိုး ရွာအကျိုးများကို ကိုယ်ကျိုးမပဲ့ သူတစ်ပါး

၏ အကျိုးသက်သက်ကိုသာ ရှေ့ပြေး လုပ်ကိုင်ပေးခြင်း စသည်များပင် ဖြစ်၏။

လောကုတ္တရာကလျာဏ ဟူသည်ကား လောကီအလုပ်များကိုထက် လောကုတ္တရာအလုပ်များကိုသာ အားသန်ခြင်း၊ တရားဘာဝနာများကို လိုက်စားခြင်း၊ အချိန်ရတိုင်း မေတ္တာပို့ခြင်း၊ ဝိပဿနာဘာဝနာများကို ရှုမှတ်ပွားများခြင်း စသည်ဖြင့် ကလျာဏနှစ်မျိုး ကွဲပြားခြင်းရှိသည်ကို အကျဉ်းအားဖြင့် မှတ်ယူသင့်၏။ အကျယ်ချဲ့လျှင်ကား ဘုတ်အုပ်ကြီးများပင် ဖြစ်လာနိုင်၏။

၄။ စူဠသောတာပန် ပုထုဇဉ် ဟူသည်ကို သောတာပန်အငယ်ဟု အနက်ဆို၍ရ၏။ အထက်မှာ ခွဲပြခဲ့သည့် ကလျာဏပုထုဇဉ် နှစ်မျိုးထဲမှ တရားဘာဝနာဘက်ကို လိုက်စားသည့် ကလျာဏပုထုဇဉ်နှင့် ဆင်တူ၏။ သို့သော်လည်း ကလျာဏထက် အဆင့်မြင့်၏။ သောတာပန်စာရင်းမှာပင် ဝင်လျက်ရှိလေ၏။

လက်ရှိအခါတွင် ကံနည်း၍သော်လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်နည်း၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝီရိယနည်း၍သော်လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာတရားတော်ကို ပွားများအားထုတ်သော်လည်း မဂ်ကိုမရနိုင်ဘဲ ရှိနေတတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးဖြစ်၏။ ပါရမီနုသော ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးသည်လည်း မဂ်ကိုမရနိုင်ဘဲ ရှိနေတတ်၏။

သို့သော်လည်း အားငယ်စရာမရှိပေ။ ခန္ဓာငါးပါးကို ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် ပြတ်သားနားလည်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သောကြောင့် ယခုဘဝတွင်လည်း အချိန်မရွေး မဂ်ကို ရနိုင်၏။ ယခုဘဝတွင် မဂ်မရလျှင် လာမည့်ဘဝတွင် မဂ်ကိုရရှိမည်မှာ မြေကြီးလက်ခတ်မလွဲတော့ပေ။

စူဠသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်ဟူသည် ထိုသို့သဘောရှိ၏။ ဝိပဿနာတရားတော်ကို ပွားများအားထုတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ အလွန်မှ အားတက်ဖွယ်ကောင်း၏။ ကြိုးစားရန်လည်း သင့်၏။

*****

နောက်ပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကို ထုတ်ပြဦးမည်။ ဤပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးသည်ကား ဝိပဿနာတရားတော်ကို ပွားများအားထုတ်နေကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များ မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အဆင့်ကို နားလည်သတ်မှတ်ရန်အတွက် ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မှတ်သား

ထားရန်သင့်၏။ အဖတ်ရခက်မည်စိုး၍ မြန်မာပြန်သက်သက် ဖြင့်သာ ရေးသားသွားမည်။

- ၁။ တရားတော်ကို အကျဉ်းနာကြားရုံဖြင့် ရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်။
- ၂။ တရားတော်ကို အကျယ်နာကြားမှ ရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်။
- ၃။ တရားတော်ကို အကျဉ်း/အကျယ် နာကြားသော်လည်း မရနိုင်ဘဲ ကြိုးစားပြီး ရှုမှတ်ပွားများမှ ရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်။
- ၄။ တရားတော်ကို အကျဉ်း/အကျယ် နာကြားရှုမှတ်ပွားများသော်လည်း သည်ဘဝတွင် မင်္ဂကို မရနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ် (ကံနည်းလွန်းသောကြောင့် ဒါန၊ သီလမျှဖြင့်သာ ကျေနပ်ပြီး နေရသော ပုဂ္ဂိုလ်)

ဤပုဂ္ဂိုလ်လေးမျိုးကို နားလည်လွယ်စေရန်အတွက် အကြောင်းဝတ္ထုများ ထည့်ရှင်းပြမှ သင့်မည်ထင်သည်။ ထို့ကြောင့် လိုအပ်သလို အကြောင်းဝတ္ထုများကို အကျဉ်းမျှ ထည့်ပြရလျှင်...

၁။ တရားတော်ကို အကျဉ်းမျှ နာကြား၍ရသော ပုဂ္ဂိုလ်များ ဟူသည်မှာ အရှင်သာရိပုတ္တရာ၊ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် စသော ဉာဏ်ထက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် တရားတော်ကို အကျဉ်းမျှ နာကြားရုံဖြင့် မင်္ဂကိုရရှိတော်မူကြသည်။ ပါရမီထူး/ပါရမီပြည့်သော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် ပါရိဉာဏ်ရင့်သန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များဟုလည်း ဆိုရသည်။

၂။ တရားတော်ကို အကျယ်နာကြားမှ ရရှိကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ အရှင်အာနန္ဒာ စသော ပုဂ္ဂိုလ်များဖြစ်သည်။ အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင် ဟောတော်မူသော တရားတော်များကို အကျဉ်းအားဖြင့် မပြတ်နာကြားလာခဲ့သော်လည်း မင်္ဂကို မရခဲ့ပေ။ အရှင်ပုဏ္ဏ၏ တရားတော်ကို နာကြားရမှ သောတာပတ္တိမင်္ဂကို ရရှိတော်မူသည်။

အရှင်ပုဏ္ဏဟောသော တရားတော်မှာ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောတော်မူပြီးသော တရားတော်သာဖြစ်၍ အရှင်အာနန္ဒာ အကျဉ်းအားဖြင့် နာကြားပြီး အာဂုံဆောင်ထားသော တရားတော်လည်း ဖြစ်သည်။ သို့သော်လည်း အရှင်အာနန္ဒာသည် ဘုရားရှင်၏ အထံတော်မှ တရားတော်ကို အကျဉ်း

နာကြားတော်မူစဉ်က မရခဲ့ဘဲ အရှင်ပုဏ္ဏအထံတော်မှ အကျယ်ကို နာကြားရမှ သောတာပတ္တိမင်္ဂကို ရရှိလေသည်။

၃။ တရားတော်ကို အကျဉ်း/အကျယ် နာကြားသော်လည်း မရနိုင်ဘဲ ဆက်လက်ပြီး ရှုမှတ်ပွားများမှ မင်္ဂကို ရရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည်ကား မြောက်မြားစွာ၊ မရေမတွက်နိုင်အောင်ပင် ရှိလေသည်။ ဘုရားရှင်၏ အထံတော်မှ ကမ္မဋ္ဌာန်းတောင်း(ဝိပဿနာတရားတော်ကို နာကြားမှတ်သား)ပြီး တောတောင်စသော သင့်လျော်ရာကို သွားကာ တရားရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်ကြသည်။

တစ်လ၊ တစ်ဝါ၊ တစ်နှစ် စသည်ဖြင့် တရားရှုမှတ်ပွားများ အားထုတ်မှ မင်္ဂဖိုလ်စသော တရားထူးကို ရရှိကြသည်။ ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်များကိုမူ မေတ္တသုတ်တရားတော်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့်ပင် သိနိုင်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ဤအကြောင်းနှင့်ပတ်သက်ပြီး အကျယ်ကိုဆိုရန်ပင် မလိုတော့ပေ။

၄။ တရားတော်ကို အကျဉ်း/အကျယ် နာကြားပြီး ရှုမှတ်ပွားများသော်လည်း မင်္ဂကို မရနိုင်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ကံနည်းခြင်း၊ ဉာဏ်နည်းခြင်း၊ ပါရမီနည်းခြင်း၊ ဇွဲ၊ဝီရိယ နည်းခြင်း စသော အားနည်းချက်များစွာတို့ ရှိနေကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များသာ ဖြစ်ကြသည်။

ထိုထိုပုဂ္ဂိုလ်များမှာ ဘုရားရှင်လက်ထက်တော်မူယခုကာလတိုင်အောင်ပင် ရှိကြလေသည်။ ပါရမီနည်းသော ပုဂ္ဂိုလ်များဟူ၍သာ ဆိုရပေမည်။ အားလျော့ဖွယ်လည်း မလိုပေ။ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ စသော တရားတော်များကို ကြိုးစားပြီး ဖြည့်ကျင့်ရန်သာ ရှိတော့သည်။

တရားသားများကို မသွားသေးဘဲ ဤအကြောင်းများကိုလည်း အကျယ်ရေးနေခြင်းမှာ ဝိပဿနာတရားတော်ကို လိုက်စားကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် သိထားရန် အထူးလိုအပ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ သို့မှ မိမိကိုယ်မိမိ နားလည်ကြမည်လည်း ဖြစ်၏။

(ဆက်ရန်)

မဟာထွန်း

ကျွန်ုပ်တို့
ဘဝ၏အကျ
(၇၁)
အကျိုးတို့

လှသစ်အောင်အောင်လှဘေး

လူထံကဘဝ ဘဝထံကလူ

၇၁

မရွေ့သော ကျောက်တုံးကို တွန်းကြခြင်း

လွန်ခဲ့သည့် ရက်သတ္တပတ်ခန့်က ကျွန်ုပ်နှင့် ညီရင်းအစ်ကိုသဖွယ် ချစ်ခင်ခဲ့သောသူတစ်ယောက် ကင်ဆာရောဂါဖြင့် ဆုံးပါးခဲ့ရ၏။ သူ့နာမည် ကိုမြင့်တိုးဖြစ်သော်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ကမူ အဖျားဆွတ်၍ ကိုတိုးဟုသာ ခေါ်ပါ၏။ သူသည် အရက်မသောက်၊ ဆေးလိပ်မသောက်သော်လည်း ကွမ်းကိုမူ အလွန်အကျွံ စားသူဖြစ်ပါ၏။ ကွမ်းယာကြိုက်သူတို့၏ ထုံးစံ

အတိုင်း ပါးစောင်တွင် ကွမ်းအမြင့်ထားလေ့ရှိ၏။ စကားပြောသောအခါ ကွမ်းငုံရင်းပြောရသဖြင့် ဗလုံးဗထွေးအမြဲဖြစ်၏။ များသောအားဖြင့် ကွမ်းကို ပါးစောင်တွင် အမြင့်ထားလေ့ရှိသူများသည်၊ စကားများများပြောကျင့်မရှိကြတော့ပေ။ စကားပြောသည်ထက် သူများပြောသည့်စကားကို နားထောင်သည့်အလေ့အထ ဖြစ်လာခဲ့တော့၏။ စကားပြောခြင်းထက် ကွမ်းကိုငုံ၍ မြို့ကာ ကွမ်းအရသာခံ၍ နေရခြင်းကို ပိုပြီးခံမင်နှစ်သက်သူများ ဖြစ်ကြ၏။

■ လင်းရောင်တင် ■

ကိုတိုးသည် အေးအေးဆေးဆေးနေတတ်သော်လည်း စေတနာကောင်း ရှိပါ၏။ ကျွေးချင်မွေးချင်၊ ပေးချင်ကမ်းချင် စိတ်တွေရှိပါ၏။ ကျွန်ုပ်နှမ်းပါးစဉ်ကာလက ကျွန်ုပ် သူထံ သွားလျှင် ကောင်းစွာကျွေးမွေးညှိခံသည့်အပြင် သက်သတ် လွတ်သမားဖြစ်သော ကျွန်ုပ်အား သစ်သီးဝလံတွေ တစ်ထုပ် တစ်ပိုး ဝယ်ခြမ်း၍ အမြဲပေးတတ်၏။ သူသည် ရှောက်သီး ပွဲရုံပိုင်ရှင်ဖြစ်၍ စီးပွားလမ်းကြောင်း ပြောင့်တန်းနေသော ကြောင့်လည်း ကျွန်ုပ်အား ပံ့ပိုးနိုင်ခြင်းဖြစ်ပါ၏။

သို့သော် ငွေကြေးအနေနှင့် ပံ့ပိုးဖူးခြင်းမရှိလှဘဲ ကျွန်ုပ်ကလည်း မလိုအပ်ဘဲ အကူအညီမတောင်းခဲ့ချေ။

သူနှင့် ကျွန်ုပ်သည် အသက်သုံးဆယ်ကျော်ကာလ တွင် တွေ့ခဲ့ကြသည့် မိတ်ဆွေများဖြစ်သဖြင့် ပုတီးစိပ်အတူ တူ၊ ဘုရားသွားကျောင်းတက်အတူတူ ဖြစ်သောကြောင့် ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ပြောရလျှင် ပဋ္ဌာန်းဆက်မေ့မိတ်ဆွေများ လည်း ဖြစ်ကြပါ၏။ သူ့အသက် ခြောက်ဆယ်နှီးပါးအရွယ် တွင် ကင်ဆာရောဂါဖြစ်တည်နေပြီဆိုသောအခါ ကျွန်ုပ်စိတ် မကောင်းခြင်းကြီးစွာ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

“ခွဲရမှာလား”

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးသောအခါ သူက ခေါင်းကိုယမ်းလျက် “ဟင့်အင်း၊ မခွဲရဘူး။ ကင်ဆာဆဲလ်တွေကိုသတ်ဖို့ ဆေးသွင်းရမယ်ပြောတယ်။ နှစ်ပတ်တစ်ခါ သွင်းရမယ်။ အားလုံး သုံးကြိမ်ပြည့်အောင် သွင်းရမယ်”ဟု ပြန်ပြောလေ၏။

“အဲသလို သုံးလုံးထိုးပြီးရင် ကင်ဆာရောဂါ အမြစ် ပြတ်သွားမှာတဲ့လား”

“ဟုတ်တယ်၊ ဆက်ပြီးမဖြစ်တော့ဘူးလို့ ပြောတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆေးသွင်းတဲ့အခါမှာတော့ ဝေဒနာခံစားရမယ်ပြော တယ်။ ထမင်းစားပျက်မယ်ပြောတယ်”

“စဉ်းတော့စဉ်းစားဦးပေါ့ ကိုတိုးရယ်။ ဆေးသွင်းတဲ့ အခါ ဘယ်လောက်ပေးရမှာလဲ”

“တစ်ကြိမ်ကို ခြောက်သောင်း၊ ခုနစ်သောင်းကနေ နှစ်သိန်းအထိ အစားစားရှိတယ်ပြောတယ်”

ကျွန်ုပ် အရှည်ကြီးစဉ်းစားမိသော်လည်း သူ့ကို ဟန့်တားရန် မသင့်သဖြင့် ခပ်မဆိတ်ပင် နေခဲ့မိသည်။ သူ့ဆန္ဒကို တီးခေါက်ကြည့်မိသောအခါ သူက ကင်ဆာပျောက်

ဆေးသွင်းရန် ဆန္ဒပြင်းထန်နေသည်ကို သိရသဖြင့် ပို၍ မတားမြစ်သင့်ဟု ယူဆခဲ့မိ၏။ သမီးများကလည်း ဆေးသွင်း စေချင်သည်။

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ ဦးရယ်။ ကုလိုရမယ်ဆိုရင်တော့ ဖေဖေအတွက် သမီးတို့က အစွမ်းကုန်ကြိုးစားရမှာပေါ့နော်။ ဒါပေမယ့် အတင်းတော့မလုပ်ပါဘူး။ ဖေဖေဆန္ဒရှိမှ လုပ်မှာ ပါ။ ဖေဖေသဘောအတိုင်းပါပဲ။ ဘယ်လောက်ကုန်ကုန် သမီး တို့က ရှာဖွေကုရမှာပဲ”

သားသမီးကောင်းတို့၏ ဆန္ဒမှန်ကို သိရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်မိသော်လည်း ကျွန်ုပ်ရင်ထဲတွင်မူ တထင့်ထင့် ဖြစ်နေမိ၏။

“ဆေးသွင်းပြီးတဲ့အခါမှာတော့ ဝေဒနာခံစားရမယ် ပြောတယ်။ ထမင်းစားပျက်မယ်ပြောတယ်”

ဆိုသည့်စကားကိုမူ နားထဲက မထွက်။ ဆေးမသွင်း မီ တွေ့နေရသည့် သူ့အခြေအနေမှာ ဆိုးဆိုးရွားရွား ဝေဒနာ ခံစားနေရပုံမပေါ်။ နည်းနည်းပါးပါး အောင့်သက်သက်ဖြစ်နေ ရုံသာရှိ၏။ ရယ်ရယ်မောမော ပြောပြောဆိုဆို နေနိုင်သေး၏။ ဆေးသွင်းပြီး ဝေဒနာခံစားရချိန်မှာ ဘယ်လောက်ထိ ဖြစ်နိုင် သလဲဟု မေးကြည့်သောအခါ ပူလောင်လွန်း၍ လူးလိုပုံနေ ရလိမ့်မည် ဆို၏။ သူ့ကိုခန္ဓာက ပါးပါးလျားလျား ဖြစ်နေ သောကြောင့်...

“မောင်ရင် ဆေးဒဏ်ကိုခံနိုင်မှာလား”

ဟု မေးဖြစ်ခဲ့၏။ သူက...

“ရောဂါပျောက်မယ်ဆိုရင်တော့ ကျိတ်မိတ်ပြီးခံရမှာ ပေါ့ ကိုလင်းရယ်”ဟု မဝံ့မရဲလေးသံဖြင့် ပြောခဲ့၏။

“ရောဂါပျောက်မယ်ဆိုတာရော သေချာလို့လား”

“သေချာတယ်လို့တော့ ပြောတာပဲ”

သူ့ခမျာ ရောဂါပျောက်ချင်ဇောဖြင့် “သေချာတယ်” ဆိုသောစကားကို များစွာယုံကြည်နေပုံရ၏။ အမှန်တကယ်၌ မူ “သေချာသည်” ဆိုသော သဘောသည် လောကတွင်မရှိ။ မသေချာမရေရာခြင်းသည်သာ သေချာစွာဖြစ်လေ့ရှိ၏။ “ကောင်းသွားမှာပါ”ဟူသော ပြောစကားများစွာအောက်တွင် အသက်ဇီဝိန်ကြွေလွင့်သွားခဲ့ရသည့် လူနာများစွာရှိပါ၏။ တခြားမကြည့်နှင့်၊ မနှစ်တစ်နှစ်က ကွယ်လွန်သွားခဲ့သည့်

စာရေးဆရာ မောင်သက်ပိုင်ကိုပုံကြည့်။

သူက အဆုတ်ကင်ဆာရောဂါ ဖြစ်ခဲ့သူ။ (ကင်ဆာ ဟု ယူဆခြင်းဖြစ်၏။) ခန္ဓာကိုယ်မှာ ထူးထူးခြားခြား ၂၁ခန့် အောင် နာကျင်ခြင်းဝေဒနာ မရှိ။ အဆုတ်နေရာက အောင် သလားဟုမေးသော်လည်း ဘယ်နေရာမှ အောင်ခြင်း နာခြင်း မရှိ။ ညည အနည်းငယ်ဖျားချင်သည့် သဘောလောက်သာ ရှိသည်။ သို့သော်လည်း ကင်ဆာဟု ကင်ပွန်းတပ်သည်။ စုံစမ်းကြည့်သောအခါ ကင်ဆာဟု သေချာလျှင် ကု၍မရ နိုင်တော့။ ခွဲလည်း ခွဲခွဲသာရှိမည်ဟု ဆိုကြ၏။

သို့ဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်က ချက်ချင်းမခွဲဘဲ စဉ်းစားဖို့ စောင့်ကြည့်ဖို့ ပြောခဲ့၏။ မောင်သက်ပိုင်က ဆန္ဒစော၏။

“ဆရာတွေပဲကွာ၊ ကိုယ့်ထက်ပိုသိတာပေါ့။ ကင်ဆာ ဖြစ်နေပြီလို့ ခန့်မှန်းတာ ဖြစ်လို့ပေါ့။ ဖြစ်ရင် ကုရမှာပေါ့”

“ကုရင် ဘယ်လောက်ကုနိုင်သလဲဗျ”

“ဆယ်နှစ်သိန်းလောက်တော့ ကုန်မယ်ပြောတယ်”

“ခင်ဗျားမှာ အဲဒီ ဆယ်နှစ်သိန်း အသင့်ရှိလား”

“သမီးတွေ ရှာရမှာပေါ့ကွာ”

“ခွဲပြီးရင် ကောင်းသွားမှာလား”

“၆၅ ရာခိုင်နှုန်းတော့ မျှော်လင့်ချက်ရှိတယ်ပြော တာပဲ”

အမှန်စင်စစ် ခြောက်ဆယ်ငါးရာခိုင်နှုန်းဆိုသည်မှာ အသေအချာ မျှော်လင့်နိုင်သည့် ရာခိုင်နှုန်းမဟုတ်ချေ။ သို့သော်လည်း ကျွန်ုပ် ဗုဒ္ဓဂယာ ဘုရားဖူးသို့သွားနေစဉ်မှာ ပင် မောင်သက်ပိုင်သည် ခွဲစိတ်ကုသမှု ခံယူလိုက်၏။ ခွဲပြီး ချိန်မှာပင် နောက်နှစ်လသာ ခံတော့မည်ဆိုသော အဖြေ ထွက်လာ၏။

“နောက်နှစ်လသာ ခံတော့မည်”ဆိုသော အဖြေ စကားအတွက် အစမ်းသပ်ခံပြီး အခွဲခံကာ ဆယ်နှစ်သိန်း အကုန်အကျခံလိုက်ရ၏။ အမှန်တကယ်လည်း နှစ်လမပြည့် တတ်သေးခင်မှာပင် ဆုံးပါးသွားခဲ့ရ၏။ သေမည့်အတူတူ နာကျင်မှု သက်သာနိုင်မည့် သောက်ဆေး၊ ထိုးဆေးကလေး များနှင့် အသက်ဆက်ရပါလျှင် ယခုထက် အသက်ပိုမရည့် သွားနိုင်ဘူးလား။ ကျွန်ုပ်စဉ်းစားမိ၏။ (အမှန်စင်စစ်မှ ခွဲစိတ် ကုသသည့်အချိန်အထိ သူ့ခန္ဓာကိုယ်မှာ ကိုက်ခဲနာကျင်မှု

ဘာမျှမရှိသေးဘဲ ခွဲလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။) ခွဲပြီးသည်နှင့် ချက်ချင်း လူမမာပက်လက်။ အစာမစားနိုင်၊ မလှုပ်နိုင်၊ မသွားနိုင်ဖြစ်၏။ ပြီးသည်နှင့် ချက်ချင်းအသက်ထွက်သွား...။ သည်ကိစ္စ အား စဉ်းစားကြည့်စေချင်သည့်သဘောမျှသာ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါ၏။ ကျွန်ုပ် ယနေ့ခေတ် ဆေးလောကကို ရှုံ့ချလိုခြင်း မဟုတ်ပါ။

ခွဲလျှင် သေမည့်အတူတူ မခွဲမစိတ်ဘဲ (မကုန်ကျဘဲ) တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရင်ဆိုင်သွားလျှင်ကော မရနိုင်ဘူးလား။ သာမန်နဂိုနေ နာကျင်မှု ဘာမှမပြဘဲ ချက်ချင်း ရက်ပိုင်း၊ လပိုင်းအတွင်း လူ့လောကအား နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာသွားရ သည့်အတွက် တန်ရာတန်ကြေးမဟုတ် ဟူ၍ထင်မိ၏။ ယခု ကိုမြင့်တိုး၏ ကင်ဆာကိစ္စသည်လည်း ထိုနည်းလည်းကောင်း။

ကင်ဆာချေဖျက်သည့်ဆေးကို သုံးကြိမ်သွင်းလျှင် နောက်ထပ် ရောဂါမဖြစ်နိုင်တော့။ အကောင်းပကတိရှိမည် ဆို၍ ကိုမြင့်တိုးသည် လွန်စွာခံရခက်သော ကင်ဆာချေဖျက် ဆေးကို သွင်းရန်ဆုံးဖြတ်ခဲ့၏။ ပထမတစ်ကြိမ်သွင်းသည့်အခါ မှာပင် ပူလွန်းလောင်လွန်းသည့်ဒဏ်ကြောင့် လိမ့်နေ၏။ ထမင်းလည်း လေးငါးဆယ်ရက် မစားနိုင်တော့။ ခန္ဓာကိုယ် မှာလည်း ယူပစ်သလို ပါးလျားသွား၏။

ဆေးမသွင်းခင်နှင့် ဆေးသွင်းပြီးချိန် ဘာမှမဆိုင်တော့။ သူ့ကိုယ်သူ မည်သို့ခံစားရမည် မသိ။ သူ့ကိုကြည့်ရင်း ကျွန်ုပ်ရင်ထဲမှာ စိတ်ညစ်ညူးသွားမိ၏။ ဒုတိယတစ်ကြိမ် သွင်းပြန်၏။ ပူပြင်းလောင်မြိုက်သော ဝေဒနာကို လိမ့်နေ လူးနေအောင် ခံစားရပြန်၏။ ထမင်းစား လေးငါးဆယ်ရက် ပျက်ပြန်၏။ ကိုယ်အလေးချိန် ပို၍ ထပ်ကျသွားဟန်ရှိ၏။ လေသံမှာလည်း ဆေးမသွင်းမီကလို ခပ်မာမာမဟုတ်တော့။ ခပ်ဖျော့ဖျော့လေးသာ ပြောနိုင်ရာတော့၏။

တတိယအကြိမ်။ သည်တစ်ကြိမ် နောက်ဆုံးဆိုပြီး သူ့ခပျာ တင်းခံရာပြန်၏။ တတိယအကြိမ် ဆိုးရွားသော ဝေဒနာခံစားရာရပြီးနောက် ကျွန်ုပ် ထပ်မံမတွေ့ရတော့ဘဲ သုံးကြိမ်ပြီး၍ နောက်ထပ် စတုတ္ထအကြိမ် သွင်းရဦးမည်ဆို ကာ ကျွန်ုပ်နှင့် ထပ်မံတွေ့သည့်အချိန်တွင်မှ သူ့ခပျာ ခပ်ယဲ့ယဲ့သာ ရှိရာတော့၏။

“သုံးကြိမ်သွင်းပြီးရင် ကင်ဆာရောဂါ လုံးဝပျောက်

ပြီဆို၊ နောက်ထပ်မဖြစ်တော့ဘူးဆို”

ကျွန်ုပ်က တအံ့တဩ မေးမိ၏။

“စိတ်ချသွားရအောင်၊ အမြစ်ပြတ်သွားရအောင် လေးကြိမ်တော့ သွင်းမဖြစ်မယ်လို့ ပြောတာနဲ့ ကိုလင်းရယ်၊ လာသွင်းရတာပဲ။ မထူးတော့ဘူးလေ”

“တစ်ကြိမ်ဆေးသွင်းခဲ ဘယ်လောက်ကျသလဲ”ဟု မေးမိသောအခါ သူက...

“သမီးတွေက မထူးပါဘူး အဖေရယ်၊ သွင်းမယ့်သွင်း တော့လည်း ဆေးကောင်းသွင်းတာပေါ့ဆိုပြီး ဈေးအကြီးဆုံး ပေးရတဲ့ ဆေးသွင်းတယ်။ တစ်ခါသွင်းရင် နှစ်သိန်းကျတယ်” ဟု ပြန်ဖြေရှာ၏။

တစ်ခါသွင်းရင် နှစ်သိန်းဆိုတော့ လေးခါသွင်းတော့ ရှစ်သိန်းပေါ့။ စစ်တာဆေးတာ ဘာညာနှင့် ဆယ့်လေးငါးသိန်း ကျသွားခဲ့ပြီဖြစ်၏။ လူက အရိုးပေါ်အရေတင်၊ ကြည့်ရက် စရာမရှိတော့။ လေသံလေးက ထွက်သည်ဆိုရုံမျှ။ နောက်ဆုံး တွင် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ ရောက်တော့၏။ ဆေးရုံကြီးမှ ပြန်ဆင်း၍ ဘာမျှမကြာလိုက်။ သူ့နာရေးသတင်းကို ဖုန်းထဲ မှ ကြားရလေတော့၏။ ထိုသို့ဖြစ်သင့်ပါသလား။ မရွေးနိုင် သည့် ကျောက်တုံးကြီးကို တွန်းနေသည်မှာ အလုပ်လုပ်ခြင်း မဟုတ်ဟု သိပ္ပံပညာရှင် နယူတန်က ဆိုခဲ့ဖူး၏။

မပျောက်မှန်းသိနေသည့် ရောဂါကို ငွေကြေးများစွာ ယူ၍ ကုကြသည်ကိုစွဲကို မည်သို့ ဝေဖန်မည်နည်း။ ထို အကြောင်းအရာနှင့် ပတ်သက်၍ တူမဖြစ်သူတစ်ဦးနှင့် စကားစပ်မိကြသောအခါ...

“သမီးအမေ ဆေးရုံတက်တုန်းက အဲသလို ကင်ဆာ ရောဂါချေဖျက်တဲ့ဆေးတွေ သွင်းကြတာ တွေဖူးတယ်။ သုံးကြိမ်၊ လေးကြိမ်သွင်းရတာပဲ။ ဆေးသွင်းပြီးရင်လည်း အသည်းအသန် ဝေဒနာခံစားကြရတယ်။ ပြီးတော့လည်း ဘာမှမထူးပါဘူး ဦးရယ်၊ သေတာပါပဲ။ ရှင်တဲ့လူရယ်လို့ မရှိသလောက်ပါပဲ။ ဝေဒနာပြင်းပြင်းထန်ထန်ခံစားပြီး သေမယ့်ကိစ္စကို ငွေတွေအများကြီးပေးကြရသေးတယ်။ သမီးတော့ မစဉ်းစားတတ်အောင်ပါပဲ”

တူမချောပြောသမျှ ခေါင်းတညိတ်ညိတ် နားထောင် ရင်း ဆိုးရွားသော ကင်ဆာရောဂါအကြောင်း စဉ်းစားမိသည်။

စင်စစ် ကင်ဆာရောဂါဆိုသည်မှာ မြန်မာလို မြစ်ပွားနာ ဖြစ်၏။ ကင်ဆာဖြစ်ရာဖြစ်ကြောင်းကိစ္စများထဲတွင် ဆေးလိပ် အရက်၊ ကွမ်း စသည့် အာဟာရအထွက် အဓိကမကျသော အပိုဒုက္ခရာသည့်ကိစ္စတွေကြောင့် အဖြစ်များ၏။

အသားတွေကြောင့်လည်း ကင်ဆာရောဂါဖြစ်တတ် သည်ဟု ဆိုကြပြန်သေး၏။ အနီရောင်အသားများဖြစ်ကြ သော ဝက်သား၊ အမဲသား၊ ဆိတ်သား စသည့် အသားများ သည် ကင်ဆာရောဂါဖြစ်စေရန် အားပေးကြသည်ဆို၏။

ဘုရားကု ကုခြင်း

ကုသ၍မနိုင်နိုင်သော ရောဂါများ ဖြစ်လာသောအခါ လူများသည် ကံကို ပို၍အားကိုးလာကြ၏။ ကံနိမ့်သည်ကို မြှင့်ချင်လာကြ၏။ ယတြာများ ချေကြ၏။ ဘုရားတရားကို အားကိုးလာကြ၏။ ထိုသို့ဖြစ်ခြင်းမှာလည်း သဘာဝကျပါ၏။

“ဘုရားဖက်တော့ အသက်ရှည်၊ တရားဖက်တော့ အမျက်မြေ့၊ သံဃာဖက်တော့ အခက်ဝေ”

ဆိုသည့် မြန်မာတို့ ဆိုရိုးရှိပါ၏။ အမှန်တကယ် လည်း ဘုရားဖက်က အသက်ရှည်ကြသည်မှာ များပါ၏။ ဘုရားဖက်သဖြင့် အသက်ဆက်ပြီး ဆရာဝန်က ခြောက်လ သာနေရတော့မည်ဆိုသည့် လူနာမှာ ဆယ်ခြောက်နှစ်ခန့် အသက်ရှည်သွားသည်ကိုလည်း တွေ့ရဖူးပါ၏။ တစ်ချိန်က အဆုတ်ကင်ဆာကြောင့် လပိုင်းအတွင်း သေတော့မည်ဟု ပြောသော်လည်း ယခုထက်တိုင် မသေနိုင်သေးဘဲ ဟန်နှင့် ပန်နှင့် အသက်ရှည်နေသေးသော စာရေးဆရာကြီးတစ်ဦး လည်း ရှိပါသေး၏။ အသက်ဆက်စေသည့် ယတြာများ အမျိုးမျိုးရှိပါ၏။ များသောအားဖြင့် ကာယကံရှင်လူနာ တစ်ည ဝတ်အိပ်သည့် အင်္ကျီအဝတ်အစားတစ်စုံကို နောက်နေ့မနက် မိုးလင်းသောအခါ လူအများသွားလာသည့် လမ်းဆုံလမ်းခွဲသို့ သွားပြီး စွန့်ပစ်လိုက်သည့်နည်းသည် အလွယ်ကူဆုံးဖြစ်ပါ၏။

ထိုနည်းကို ပုံသကူစွန့်သည်ဟု ခေါ်၏။ ထိုသို့ ပုံသကူ စွန့်သောအခါ နေမကောင်းသူက ချွတ်လဲလိုက်ပြီး စွန့်မည့် အဝတ်အစားကို နောက်ထပ်မထိမကိုင်တော့ဘဲ တခြားသူ

တစ်ယောက်ယောက်က ယူသွားပြီး စွန့်လှူလိုက်ပါက ပို၍ ထိရောက်ပါ၏။ ကာယကံရှင်၏ အငွေအသက်များပါသော အဝတ်အစားကို နောက်ထပ်မထိကိုင်စေလိုသည့် သံသယ ဖြစ်ပါ၏။

နောက်တစ်နည်းမှာ ကာယကံရှင် နေ့နံအသားကို ဘုရားရှင်ထံ အပ်နှံထားခြင်းဖြင့် ကောင်းမွန်သက်သာလာ စေသည့် နည်းဖြစ်ပါ။ နေ့နံသားဆိုသည်မှာ ဥပမာ တနင်္ဂနွေ သား မကျန်းမမာဖြစ်လျှင် အုန်းသားလက်တစ်ဆစ်ခန့်ကို နှစ်စဖြတ်၍ ခေါင်းအုံးအောက်တွင် တစ်ညသိပ်ထားရပါ၏။ ထိုအုန်းသားအစကလေးနှစ်စကို မနက်မိုးလင်းသောအခါ ယူဆောင်ပြီး လက်အုပ်ထဲထည့်ကာ အိမ်မှာရှိသည့် ဘုရား ကျောင်းဆောင်ရှေ့သို့ ယူသွားရပါ၏။ ဘုရားကျောင်းဆောင် ရှေ့တွင် လက်အုပ်ချီပြီး...

“တနင်္ဂနွေသားရဲ့ ရုပ်ခန္ဓာနှစ်ပါးကို ဘုရားရှင်ကိုယ် တော်မြတ်ကြီးအား အပ်နှံပါတယ်ဘုရား။ တနင်္ဂနွေသား အမြန်ဆုံး ကျန်းမာချမ်းသာရပါလို၏”

ဟူ၍ ဆုတောင်းကာ တစ်စကို ဘုရားကျောင်းဆောင် တွင် ထည့်ထားပြီး ကျန်သည့်တစ်စကို ကာယကံရှင်၏ အင်္ကျီအိတ်၊ ပိုက်ဆံအိတ် စသည့်နေရာများတွင်ထည့်ကာ ဆောင်ထားရခြင်းဖြစ်၏။

ဤနေရာတွင် ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား ရည်စူးလျက် ရောဂါများပျောက်စေတတ်သည့် ဂါထာတော် တစ်ပုဒ်ကို တင်ပြရန် သတိရလာ၏။ ထိုဂါထာတော်ကို “ရောဂါမျိုးစုံပျောက်စေတတ်သော ဂါထာ”ဟူ၍ အမည်ပေး ထား၏။

ရောဂါမျိုးစုံ ပျောက်စေတတ်သော ဂါထာတော်

ဣတိ သောမ ပဋ္ဌာနံ
ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဣတိ သောမ ပဋ္ဌာနံ
ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။
ဣတိ သောမ ပဋ္ဌာနံ
သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။

ဣတိ သောမ ပဋ္ဌာနံ ဆိုသော စာတစ်ပိုဒ်ရလျှင် အားလုံးရသွားသည့်သဘော ဖြစ်၏။ သရဏဂုံသုံးပါးကို ဝက်တိုက်ထည့်သွင်းရွတ်ဆိုသွားရသဖြင့် ဘာမျှမခက်ချေ။ ခက်နေသည်က လူတွေသည် ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် အခေါက်ပေါင်းများစွာ ရွတ်ဆိုခြင်းမပြုဘဲ တာဝန်ကျေစပါး ရောင်းသကဲ့သို့ တစ်ခေါက်နှစ်ခေါက်သာ ရွတ်လေ့ရှိသဖြင့် ရောဂါများ မပျောက်ကင်းကြခြင်း ဖြစ်၏။

ပင်စင်စားဆရာမကြီးတစ်ယောက်မှာမူ ထိုသို့မဟုတ် ချေ။ ဘုရားကိုကြည်ညိုစိတ်အပြည့်ရှိပြီး ရောဂါကိုလည်း ပျောက်ကင်းလိုစိတ် ပြင်းထန်သောကြောင့် ထိုဂါထာတော်ကို တစ်နေ့တစ်နေ့ အခေါက်ပေါင်းများစွာ ရွတ်၏။ ယုံယုံကြည် ကြည် လေးလေးနက်နက် ရွတ်၏။ လန့်ချိ၍ အကြိမ်ပေါင်း များစွာ ရွတ်မိသောအခါ သူ့တွင်စွဲကပ်နေသော နှလုံးရောဂါ ဝေဒနာကြီးမှာ ပိန်းကြာရွက်တွင် ရေမတင်သကဲ့သို့ ကင်းစင် ပပျောက်သွားခဲ့လေတော့၏။

ထိုအခါ ဆရာမကြီးကို ကုသပေးနေကြသည့် ဆရာ ဝန်ကြီးများလည်း မျက်စိလည်သွားကြ၏။ ဤမျှအချိန်တိုတို အတွင်း လူကောင်းတစ်ယောက်၏ နှလုံးသားကဲ့သို့ ကောင်း မွန်သွားခြင်းကို မယုံကြည်နိုင်ကြဘဲ ရှိ၏။ ဆရာမကြီးအား

“ဘာဆေးတွေ စားသလဲ။ တခြား ဗိန္ဓောဆရာတွေ ဘာတွေနဲ့များ ကုသေးလား ဆရာမကြီး”

ဟူ၍ မေးစမ်းကြ၏။ ဆရာမကြီးက ဘယ်ဆရာနဲ့မှ မကုပါဘူး။ ဘုရားကုပဲ ကုတာပါဆိုပြီးလျှင် သူ့ရွတ်သည့် ရောဂါပျောက်စေသည့် ဂါထာတော်အား ရှင်းပြပေးခဲ့၏။ ဆရာဝန်ကြီးများပင် အံ့ဩသွားရသည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပါ၏။ နမတစ်ဦးကဲ့သို့ ခင်မင်ရင်းနှီးသော စာရေးဆရာမ မြန်မာ့ရှင်သည်လည်း ဤဂုဏ်တော်ဂါထာတော်ကြောင့် နှလုံးရောဂါ ပျောက်ကင်းချမ်းသာဖူးကြောင်း နေလဂျာနယ် တွင် ဆောင်းပါးရေးဖူး၏။ ကျွန်ုပ်အား ကျေးဇူးတင်၍ ရေးလိုက်သည့် ဆောင်းပါးပင် ဖြစ်ပါ၏။

“ဣတိသောမ ပဋ္ဌာနံ” ဆိုသော ပါဠိတော်ဝေါဟာရ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ ဤနေရာတွင် အေးငြိမ်းပါစေ ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ် ရပါ၏။ သို့ဖြစ်၍ ရောဂါဝေဒနာ ရှိသည့်နေရာကို လက်ဖြင့် ဖိ၍ ရွတ်ဆိုကာ ပို၍ထိရောက်ပါ၏။ နှလုံးရောဂါဖြစ်လျှင်

နလုံးရှိရာ ဘယ်ဘက်ရင်အံ့ကို လက်ဖြင့်အုပ်၍ ရွတ်ရပါမည်။
ဗိုက်နာလျှင် ဗိုက်ကိုအုပ်၍ရွတ်၊ ဒူးနာလျှင် ဒူးကိုအုပ်၍ရွတ်။
ဤသို့ လေးလေးနက်နက်ရွတ်ပါလျှင် ရောဂါမျိုးစုံပျောက်ကင်း
ချမ်းသာရမည်သာ ဖြစ်၏။

ပျောက်ကင်းသက်သာမှု မရှိပါက ဘုရားဂုဏ်တော်
မစွမ်း၍မဟုတ်ဘဲ ရတနာသုံးပါးအပေါ် မိမိစိတ်ညွတ်နိုင်မှု၊
သဒ္ဓါတရား အားနည်းနေသောကြောင့်သာ ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
မှတ်ယူရမည်ဖြစ်ပါ၏။ သဒ္ဓါအား ယုံကြည်မှုအရှိန်အဟုန်
မြှင့်တင်နိုင်မှသာ ဘုရားကုကုရာတွင် အကျိုးရှိပါ၏။

ရှေးမြန်မာတို့၏ ကျန်းမာရေး ယတြာနည်းကောင်း
တစ်ခုလည်း ရှိပါသေး၏။

ရှေးဆရာများ၏ ကျန်းမာရေးယတြာ

ကျန်းမာရေးညံ့နပ်ပါက ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်
လာစေနိုင်သည့် ယတြာဖြစ်ပါ၏။ နေ့နံ့အသားကို တစ်လံခန့်
မရလျှင် လက်သန်းတစ်တောင်ခန့် ဖြတ်၍ လုပ်ရသည့်
ယတြာဖြစ်၏။ ဥပမာ တနင်္ဂနွေသားဆိုပါက အုန်းလက်ကို
တစ်လံ၊ သို့မဟုတ် လက်သန်းတစ်တောင်ဖြတ်ပြီး အရင်း
အဖျား မှတ်သားထားရပါမည်။ ပြီးလျှင် မိန်းကလေးဖြစ်က
လက်ျာဘက်၊ ယောက်ျားလေးဖြစ်က လက်ဝဲဘက်တွင်
ထားသိပ်ရမည်။ အရင်းကိုခြေရင်း၊ အဖျားကိုခေါင်းရင်းဘက်
ထားရမည်။

ပြီးလျှင် ဆန်ကောင်းကောင်း(ပေါ်ဆန်းမွှေးကဲ့သို့သော

ဆန်ကောင်းများ)ကို နို့ဆီဘူးခုနစ်လုံးခြင်ပါ။ ပြီးလျှင် အထုပ်
သုံးထုပ်ခွဲ၍ ထုပ်ပါ။ ခေါင်းရင်းဘက်အဖျားပိုင်းမှာ တစ်ထုပ်၊
အလယ်ပိုင်းမှာ တစ်ထုပ်၊ ခြေရင်းပိုင်းမှာတစ်ထုပ်ထားပြီး
အုန်းသားနှင့် ချည်ထားရပါမည်။ မနက်မိုးလင်းသောအခါ
အဖျားဘက်က ဆန်ထုပ်ကို ဖြုတ်ပြီး ချက်ရမည်။

ဆွမ်းတော်တင်ရမည်။ ကျန်သည့်ဆွမ်းကို သံဃာ
တော်များအား လောင်းလျှူရမည်။ (သင့်လျော်ရာဟင်း
ချက်လျှူနိုင်သည်။) ဒုတိယအလယ်ထုပ်ကို ချက်ပြီး သက်ကြီး
ရွယ်အို လူကြီးများအား ကျွေးမွေးရမည်။ တတိယအထုပ်ကို
ခွေး၊ ကြောင်၊ ငှက် စသည့် တိရစ္ဆာန်များအား ချက်ပြုတ်
ကျွေးမွေးရမည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ အနိမ့်အမြင့်၊ အဆင်အလွှာ
အားလုံးကို ဒါနပြုပေးခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ယူကာ ကျန်းမာစေ
ခြင်းဖြစ်၏။ ဤနည်းအတိုင်း တနင်္လာသားသမီး ကံ့ကော်၊
အင်္ဂါ ဆီးသား၊ ဗုဒ္ဓဟူးရဲယို၊ ကြာသပတေး ပေါက်၊ သောကြာ
သီဟိုဠ်၊ စနေ ဒန်း စသည့် နေ့နံ့သားများဖြင့် ယတြာပြုနိုင်
ကြပါ၏။ ငွေကုန်ကြေးကျနည်းပြီး အလွန်ထက်မြက်သည့်
နည်းဖြစ်ပါ၏။ ကိစ္စပြီးပါက သက်ဆိုင်ရာ နေ့နံ့သားကို
မြစ်ချောင်းများထဲသို့ စွန့်ပစ်ပြီး ကျန်းမာစေရန် လေးလေး
နက်နက် ဆုတောင်းရ၏။

ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ . . .။

ဇေယျတုသဗ္ဗမင်္ဂလံ

လင်းရောင်တင်

ဆရာကြီးလင်းရောင်တင်

နေလက္ခဏာယ လိုတရဟောသန်းမှ

ကျန်းမာရေး၊ စီးပွားရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး စသည့်

အရေးကိစ္စများကို ကူညီဆောင်ရွက်ပေးနေပြီ။

နေ့စဉ်-နံနက်(၉)နာရီမှ (၁၂)နာရီအတွင်း။ ဥပုသ်နေ့တစ်ရက် နားသည်။

အခန်း(၃၀၆)၊ တိုက်အမှတ်(၁၀၀/B)၊ (၄)လွှာ၊ လမ်းသစ်လမ်း၊

လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ☎ - 09 420014614

အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်ရန်

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်

မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၄)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၇)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊
စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့်
ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

တနင်္လာသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၂)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊
(၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ စသောရက်များသည် အလုပ်
အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

အင်္ဂါသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၁)၊ (၂)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၂)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊
(၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၉)၊ စသောရက်များသည်
အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၁)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊
(၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ စသောရက်များသည် အလုပ်
အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ကြာသပတေးသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၆)၊ (၇)၊ (၁၀)၊ (၁၃)၊ (၁၇)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊
(၃၀)၊ စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေ
မည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

သောကြာသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၂)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊
(၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၉)၊ (၃၀)၊ စသောရက်များသည် အလုပ်
အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

စနေသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၁)၊ (၃)၊ (၄)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊
(၁၉)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၉)၊ စသောရက်များသည်
အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ရာဟုသားသမီးများအဖို့

ဇွန်လ (၁)၊ (၄)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၈)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊
(၂၆)၊ စသောရက်များသည် အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်စေမည့်
ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

■ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင် ■

သည့်လပွားအတွက် ကံကစာ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်

□ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

စီးရေးသမားများအနေဖြင့် အလုပ်အခြေများ ရပ်တံ့နေလိမ့်မည်။ အိမ်တွင်းရေး၌ သဘောထားအမြင်များ ကွဲလွဲနေတတ်သည်။ ခြေထောက်၊ ခေါင်းတို့တွင် ထိခိုက်မှုဖြစ်တတ်သည်။ အိမ်ထောင်ဘက်၏ ကျန်းမာရေး ညံ့ဖျင်းလိမ့်မည်။ လူကြီးသူမများ၏ ချီးမြှင့်မြှောက်စားမှုကို ခံရတတ်သည်။ လူမျိုးခြား၏ ဒုက္ခပေးခြင်းကိုလည်း ခံရတတ်၏။ ပညာရေးအတွက် သတင်းကောင်း ကြားရတတ်သည်။ အလုပ်အကိုင်အပြောင်းအလဲ ဖြစ်မည်။ မိဘများ ရပ်ဝေးသို့ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်၏။ လေရောဂါ၊ မူးဝေသောရောဂါဝေဒနာများ ခံစားရတတ်သည်။ ဆောင်ရွက်နေသည့်ကိစ္စများ မပြီးမပြတ် ရှိနေတတ်သည်။ ရရှိရန် ငွေကြေးများလည်း ဝင်မလာနိုင်သေးပါ။ မင်္ဂလာရိုသောကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။ လက်ဝတ်ရတနာပစ္စည်းများ၊ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများ အခိုးခံရတတ်သည်။

ရေလမ်းခရီးရှည် သွားရမည်။ မိမိလက်ရှိ လုပ်ကိုင်နေသောအလုပ် အပြောင်းအလဲရှိမည်။ ကြီးသူများ၊ အာဏာရှိသူများ၏ မစမှုကို ခံရမည်။ ဘာသာရေးကိစ္စများ၌ အောင်မြင်မှုရရှိမည်။ ကမ္ဘာလုံးဆိုင်ရာ အလှူများကို လှူဒါန်းရတတ်သည်။ အလုပ်ကိစ္စများတွင် စိတ်သောကများ ဖြစ်ပေါ်မည်။ လုပ်ငန်း၌ ရန်ပေါ်တတ်ပါသည်။ လူမျိုးခြားများနှင့် တွဲဖက်အလုပ်လုပ်ရတတ်သည်။ သစ်တောထွက်ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးပေးမည်။ မိမိကြံစည်သမျှ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းပါလိမ့်မည်။ အရပ်ကိစ္စ၊ သားသမီးကိစ္စ၊ အချစ်ရေးကိစ္စများ အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်သည်။ ပျိုရွယ်သူများ ချစ်သူ၏ စိတ်ကောက်ခြင်းကို ခံရတတ်သည်။ သားသမီးများအတွက် ငွေကုန်ကြေးကျများရှိမည်။ လုပ်ငန်းခွင်၌ အခွဲပေါ်မှု၊ အိမ်ထောင်ရေး၌ အဆင်မပြေမှုများ ကြုံရတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ဘက်၏

ပြဿနာများ မိမိထံရောက်ရှိလာတတ်သည်။ ဘုရားဖူးခရီးထွက်ရတတ်သည်။ အလှူဒါနများ ပြုရတတ်သည်။

သားချင်းမောင်နှမများအတွက် စိတ်သောကရောက်ရတတ်သည်။ ဆရာသမားများအတွက် စိတ်မကောင်းစရာအဖြစ်နှင့် ကြုံမည်။ အချစ်ရေး၌ လိမ်လည်လှည့်ဖြားခြင်း ခံရတတ်၏။ ဤအတောအတွင်း ပစ္စည်း၊ ငွေကြေးများ ချေးငှားခြင်းမပြုသင့်ပါ။ ဆုံးရှုံးမှုများ ကြုံရတတ်၏။ မြေလုပ်ငန်း၊ ရွှေလုပ်ငန်း၊ မြေနှင့်ပတ်သက်သော လုပ်ငန်းများ အကျိုးခံစားရတတ်သည်။

ပြည်ပနိုင်ငံသို့ ရက်တိုခရီး သွားရတတ်သည်။ ရေနံပတ်သက်၍ ဘေးဥပဒ်အန္တရာယ် ကြုံရတတ်၏။ အဆုတ်အအေးမိခြင်း၊ အဆုတ်ပွခြင်း ဝေဒနာများ ခံစားရတတ်၏။ ငွေကြေးနှင့် ပတ်သက်၍ ပြဿနာဖြစ်ပွားတတ်၏။ သားသမီးများအတွက် သောကမအေး ဖြစ်လိမ့်မည်။ ကားပစ္စည်း၊ ရွှေထည်ပစ္စည်းများနှင့် အကျိုးခံစားရတတ်သည်။ ပြည်ပနှင့် ဆက်သွယ်သောအလုပ်များ လုပ်ရတတ်သည်။ အမျိုးသမီးတစ်ဦးထံမှ လက်ဆောင်ပစ္စည်းများ ရရှိတတ်သည်။ အိမ်ထောင်ဘက်ထံမှ ငွေကြေးများ ဝင်လာတတ်သည်။ ရပ်ဝေးဒေသသို့ မပျော်လင့်ဘဲ ခရီးထွက်ရတတ်၏။ လုပ်ငန်းကောင်းများ ပေါ်လာတတ်၏။ လုပ်ဆောင်ရန် မသင့်ပါ။ ခရီးဝေးသွားရန်လည်း မသင့်ပါ။ ရှောင်လွှဲနိုင်ပါက ရှောင်လွှဲပါ။ ကျန်းမာရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍ သွေးနှင့်ပတ်သက်သော ဝေဒနာများ ခံစားရတတ်ပါသည်။

ယတြာပြုလိုပါက ဆီမီး ၁၀ တိုင် ဘုရားမှာ ခုနစ်ရက် ကပ်လှူပူဇော်ပါ။

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

စိုက်ပျိုးရေးရာ စာစုလစာ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်

□ တောကကိုရင်

မိမိတို့နိုင်ငံသည် စိုက်ပျိုးရေးကို အဓိကထားသည့် စိုက်ပျိုးရေးနိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်လေသည်။ မိမိတို့ နိုင်ငံသားများမှာလည်း မြေသားကို ချစ်ခင်သူများပီပီ မြေသားကို တွေ့လျှင်ဖြင့် တူးဆွစိုက်ပျိုးလိုကြပေသည်။ “စာပါ၊ စိုက်ပါ . . . စိုက်ပျိုးပါ၊ တို့များ မြေပဒေသာ” ဆိုသော စကားနှင့်အညီ အာဟာရလည်းဖြစ်၊ ဗီတာမင်ဓာတ်လည်း ကြွယ်ဝသည့် သစ်ပင်သီးနှံများကိုလည်း စိုက်ပျိုးကြကုန်၏။ ဝေဆာလှပသည့် ပန်း မာလာများကိုလည်း စိုက်ပျိုးကြကုန်၏။ ထိုအခါဝယ် စိုက်ပျိုးရေးရာအတွက် အကျိုးဖြစ် ထွန်းဖို့ရာအလိုငှာ လောကီရေးရာများကို တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

၁။ သီးနှံမျိုးစေ့များ ကြဖို့ရာ
ဇွန်လ (၄)၊ (၇)၊ (၁၀)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၈)၊ (၂၉)
စသောရက်များသည် သီးနှံမျိုးစေ့ကြဖို့ရာအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဇွန်လ (၂)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၆)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အမြစ်၊ အပင်ဈေး စိုက်ပျိုး ရန်နှင့် အကိုင်းအခက်များခုတ်ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ အပွင့်၊ အသီး၊ အနှံ၊ အရွက်အပွင့်များ စိုက်ပျိုးရန် နှင့် ကိုင်းကူးစိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်းရွှေ့စိုက်ပျိုးခြင်းတို့ အတွက်
ဇွန်လ (၁)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၆)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အပွင့်၊ အသီးအနှံ၊ အရွက်အပွင့်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်းကူးစိုက်ပျိုးခြင်း၊ နေရာပြောင်းရွှေ့စိုက်ပျိုးခြင်းတို့အတွက် အကောင်းဆုံး ရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ထွန်ယက်ခြင်း၊ ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းပင် ချုံနွယ် မီးရှို့ခြင်း၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် ဥအမြစ်များ တူးရန်အတွက်
ဇွန်လ (၃)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၁၈)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ထွန်ယက်ခြင်း၊ ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းပင်ချုံနွယ်တို့ကို မီးရှို့ခြင်း၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းခြင်း၊ ဥအမြစ်တူးခြင်းတို့အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် အကိုင်းအခက် များ ခုတ်ရန်အတွက်

□ တောကကိုရင်

သည်လအတွက်ကောင်းသောရက်

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်

နွယ်သာကီအောင်

နယုန်မိုးသေး မြက်သားမွှေးဖို့ အချိန်ကျရောက်လာခဲ့ပေပြီ။
 ကြည်လင်သန့်ရှင်းသော မိုးစက်မိုးပေါက်တို့က ကျော့ကျော့အောင် ပူပြင်းမှုကို ခံစားခဲ့ရသော ကမ္ဘာမြေပြင်အား အေးချမ်းမှုဖြင့် နှစ်သိမ့်ပေးနေရောသလား မသိ။ မည်သို့ ဆိုစေ အေးမြသော ပြောင်းလဲခြင်းအတွက် မိမိတို့အဖို့ ကြည်နူးကျေနပ်နေကြရသည်။ မကြာမီ မိုးသီတာပုလဲစက်တို့သည် တပ်တောင်တာမိုလ်ထုနှင့် ကမ္ဘာမြေပြင်ရှိရာသို့ အဟုန်ပြင်းစွာ ရောက်ရှိလာပေးဦးတော့မည်။ ထိုအခါ ချောင်းရေကလျှံ၍ ကန်ရေတွေ တိုးမည်မှာ အသေအချာ။

မိုးစက်မိုးပေါက်တို့ဖြင့် ပျိုးပင်တို့ကို အားသစ်စေလိုရင်း၊ လယ်ယာသီးနှံတို့အတွက် တစ်တပ်တစ်အားမက ရှိပါစေဟု ဆန္ဒပြုရင်း...

၁။ နေအိမ်တိုက်တာဝယ်ဖို့ရာ

ဇွန်လ (၄)၊ (၅)၊ (၁၀)၊ (၂၀)၊ (၂၆)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် နေအိမ်တိုက်တာ၊ အဆောက်အအုံ ဝယ်ယူဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ကား/ယာဉ်စုံစွာ ဝယ်ဖို့ရာ

ဇွန်လ (၁၇)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် မော်တော်ကားများ၊ ယာဉ်အမျိုးမျိုးများ ဝယ်ယူဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ ငါးသတ္တဝါဖမ်းဖို့ရာ

ဇွန်လ (၃)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် ရေနေသတ္တဝါများဖြစ်ကြ

သော ငါးတို့အား ဖမ်းဆီးဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ရွှေတွင်း/ကျောက်တွင်းများ တူးဖို့ရာ

ဇွန်လ (၄)၊ (၇)၊ (၁၁)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၉) စသော ရက်များသည် ရွှေတွင်း၊ ကျောက်တွင်းများ တူးဖော်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၅။ အမည်ပေးရာ၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရာ

ဇွန်လ (၄)၊ (၇)၊ (၂၁)၊ (၂၈)၊ (၂၉) စသောရက် များသည် အမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ခြင်းတို့ အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၆။ လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပရာ

ဇွန်လ (၄) (၇) (၁၃) (၂၀) (၂၁) (၂၆) စသော ရက်များသည် အာဝါဟာဝိဝါဟ မင်္ဂလာပွဲများ ကျင်းပ ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၇။ ခရီးဝေးကွာ သွားဖို့ရာ

ဇွန်လ (၄) (၇) (၁၀) (၂၁) (၂၄) (၂၉) စသော ရက်များသည် ရပ်နီး၊ ရပ်ဝေးခရီးများ သွားလာဖို့ရာ ရက် ကောင်းရက်မြတ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၈။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုဖို့ရာ

ဇွန်လ (၄) (၇) (၁၀) (၂၁) (၂၄) (၂၈) (၂၉) စသောရက်များသည် လယ်ထွန်မင်္ဂလာ ကျင်းပပြုလုပ် ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၉။ ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရာ

ဇွန်လ (၇) (၁၀) (၂၁) (၂၈) (၂၉) စသော ရက်များသည် ယှဉ်ပြိုင်ဆောင်ရွက်ရမည့်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၀။ ကျောင်း/အိမ်ဆောက်ရာ ရက်မြတ်မဟာ

ဇွန်လ (၂) (၇) (၁၁) (၁၃) (၁၇) (၂၀) (၂၁) (၂၆) (၂၈) (၂၉) စသောရက်များသည် ကျောင်း ဆောက်ခြင်း၊ အိမ်ဆောက်ခြင်းတို့ပြုလုပ်ဖို့ရာ အကောင်း ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၁။ ရှင်ပြု၊ နားသ ပြုဖို့ရာ

ဇွန်လ (၅) (၁၂) (၁၃) (၁၇) (၁၉) (၂၆) (၂၇) စသောရက်များသည် ရှင်ပြုခြင်း၊ နားသခြင်း စသည့် ဘာသာရေးမင်္ဂလာများ ပြုလုပ်ဖို့ရာ အကောင်း ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၂။ အိမ်ပြောင်း၊ အိမ်သစ်တက်ဖို့ရာ

ဇွန်လ (၁၀) (၁၁) (၂၀) (၂၁) (၂၆) စသော ရက်များသည် နေအိမ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ ဆောက်လုပ်ပြီး အိမ်အသစ်သို့တက်ရောက်ခြင်းများအတွက် အကောင်း ဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၃။ အရောင်းအဝယ်လုပ်ဖို့ရာ

ဇွန်လ (၄) (၇) (၁၀) (၂၁) (၂၄) (၂၈) (၂၉) (၃၁) စသောရက်များသည် အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများ ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြ ပါသည်။

၁၄။ သီးနှံမျိုးစေ့ကြဲဖို့ရာ

ဇွန်လ (၄) (၇) (၁၀) (၂၁) (၂၄) (၂၈) (၂၉) စသောရက်များသည် သီးနှံမျိုးစေ့များ ကြဲဖို့ရာအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖို့ရာ

ဇွန်လ (၄) (၇) (၁၀) (၁၂) (၁၇) (၂၁) (၂၄) (၂၆) (၂၈) (၂၉) စသောရက်များသည် ရေတွင်းရေ ကန်များ တူးဖော်ဖို့ရန်အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၆။ ပညာစတင်သင်ဖို့ရာ

ဇွန်လ (၇) (၁၇) (၂၁) (၂၈) (၂၉) စသော ရက်များသည် ပညာသစ်၊ ပညာထူးများ စတင်သင်ယူဖို့ရာ အတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၇။ အောင်ဘာလေထီ ထိုးဖို့ရာ

ဇွန်လ (၅) (၉) (၁၄) (၂၉) စသောရက်များ သည် အောင်ဘာလေထီထိုးဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

နွယ်သာကီအောင်

ဇွန်လမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက်

နေမျိုးထွဋ်ခေါင်

၁။ ဇွန်လ (၄)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသော ရက်များသည် 'နန္ဒာတိထီ'တွင် ကျရောက်ပါသည်။ ထိုရက်များ၌ ဘုရားတည်ခြင်း၊ ဝု၊ကျောင်း၊ဇရပ်တို့ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊ တံတားခင်းခြင်း၊ ပျိုးကြဲခြင်း၊ ကောက်စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်း လုပ်ငန်းတို့ကို လုပ်ကိုင် နိုင်ကြပါသည်။

၂။ ဇွန်လ (၅)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် 'ဘဒြာတိထီ'တွင် ကျရောက်ပါ သည်။ ထိုရက်များ၌ အမည်ပေးကင်ပွန်းတပ်ခြင်း၊ နားထွင်းမင်္ဂလာ ဆင်ယင်ကျင်းပခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာ ဆောင်ရွက်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ကြပါသည်။

၃။ ဇွန်လ (၁)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် 'ဇယာတိထီ'တွင် ကျရောက်ပါ သည်။ ထိုရက်များ၌ စစ်ချီခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်း လှည့်ခြင်း၊ ကင်းချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်း ခြင်း စသော အမှုကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၄။ ဇွန်လ (၂)၊ (၇)၊ (၁၂)၊ (၂၁)၊ (၂၆) စသောရက် များသည် 'ရိတ္တာတိထီ'တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ ၌ ဆေးဖော်ခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ဖွဲ့ထိုးခြင်း၊ သိဒ္ဓိ တင်ခြင်း၊ ပစ္စည်းသိမ်းခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊ လှေကား

ထောင်ခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြ ပါသည်။

၅။ ဇွန်လ (၃)၊ (၈)၊ (၁၃)၊ (၁၇)၊ (၂၂)၊ (၂၇) စသော ရက်များသည် 'ပုဏ္ဏာတိထီ'တွင် ကျရောက်ပါသည်။ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှင်ပြု ခြင်း၊ ပဉ္စင်းခံခြင်း စသော အမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက် နိုင်ကြပါသည်။

၆။ ဇွန်လ (၂၇) ရက်သည် 'အမြိတ္တစုတ်'တွင် ကျ ရောက်ပါသည်။ ထိုရက်၌ မကောင်းကြံ့နေစေကာမူ မည်သည့်ကိစ္စမျိုးကိုမဆို ဆောင်ရွက်ပါက အောင်မြင်မှု ရရှိနိုင်ပါသည်။

၇။ ဇွန်လ (၃)၊ (၅)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၉)၊ (၂၆)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် 'ရက် ရာဇာ'တွင် ကျရောက်ပါသည်။ ထိုရက်များ၌ လူမှုရေး၊ ဘာသာရေး၊ စီးပွားရေးကိစ္စများတို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြ ပါသည်။

ထို့ပြင်တစ်ဝ ကောင်းသောကမ္ဘာမြေခံနှင့် တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ ကိတ် အစရှိသော တီထိမြေခံများတွင် အဆောက်အဦဆောက်လုပ်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်းများကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါကြောင်း။

■ နေမျိုးထွဋ်ခေါင် ■

Professor Dr. ဦးစံတင်အောင်(ရွှေဘို)၏ တပည့်

ဒေါက်တာကျော်လွင် (လက္ခဏာပညာပါရဂူ)

Ph.D (Palmistry) (Kol-India)

▶▶ လက္ခဏာပညာဟောပြောမှု

သင့်လက်ဖခါးအစုံကို စက္ကနိဗိုင်းမျှ ဆရာထံမှာဖြကြည့်ပါ သင့်ဘဝအတွက် ဆိုးကျိုးများကို ရှောင်ဖျက်၍ ကောင်းကျိုးများကိုဆောင်ရွက်ခွင့်ရရှိစေပါမည်။ လက္ခဏာလောကြည့်သူများအား ဆရာဟောပြောမှုနှင့် ဆွေးနွေးမှုအားလုံး (ချက်ချင်း) VCD ခွေလွှဲပေး၍ ပေးပါမည်။ လက္ခဏာအကြောင်း သိကောင်းရော အနာဂတ် ဖြစ်တင်းပေါက် VCD ခွေလက်ဆောင်ပေးပါမည်။

▶▶ ပါရဂူမြောက် လက္ခဏာပညာ (ကျွမ်းကျင်မှု) အတတ်သင်တန်း

ကျွမ်းကျင်၍ ပြန်လည်ဟောပြောနိုင်သည်အထိ တာဝန်ယူသင်ကြားပေးမည်။
ကလေးအမည်၊ ဆိုင်အမည်၊ ကုမ္ပဏီအမည်၊ လုပ်ငန်းအမည်၊ ခွဲစိတ်စီးဖွားရက်၊ နေကောင်းရက်မြတ် မင်္ဂလာအခါ ရွေးချယ်ပေးမည်။
တိုက်ခိုက်၊ ခြေခြ၊ ယာဉ်၊ ကား၊ ရောင်းထွက်ရန် ဆောင်ရွက်ပေးပါမည်။ ဆရာကိုယ်တိုင် သတ်မှတ်ပေးသော ရက်အတွင်း တောင်းထွက်ပြီးမှ ဉာဏ်ပူဇော်ပေးရပါမည်။

လက္ခဏာ ဟောခန်းနှင့် ဟောပြောချိန်

- ဟောခန်း (၁) - တိုက် (၂)၊ အခန်း (၁၀၅)၊ ပထမထပ်၊ ပါရမီအိမ်ရာ၊ ပါရမီလမ်း၊ (၁၆)ရပ်ကွက်၊ (ရန်ကင်းအင်းစိန်လမ်းနှင့် ပါရမီလမ်းထောင့်)၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်း။ 'စိန်ဂေကာ' ကုန်တိုက်အနီး။
- ဟောပြောချိန် - နံနက် (၈:၀၀)နာရီမှ နေလည် (၁:၀၀)နာရီအထိ

- ဟောခန်း (၂) - အခန်း (၆)၊ အဆောင် (၁၁)၊ မြောက်ဘက်မုခ်၊ မဟာဝိဇယစေတီတော်၊ ရန်ကင်း။
- ဟောပြောချိန် - နေလည် (၂:၀၀)နာရီမှ ည (၇:၀၀)နာရီအထိ (လပြည့်လကွယ်နေ့တိုင်းပိတ်သည်)

စုံစမ်းရန်နှင့် စာရင်းပေးသွင်းရန် 09-450025482, 01-522250 Ext : 364

ဒေါက်တာကျော်လွင် (လက္ခဏာပညာပါရဂူ)၏ ညီ

ဆရာသိန်းဌေး (ပါရဂူမြောက်လက္ခဏာပညာရှင်)

Expertise Palmist (Y.G .N)

- ▶▶ ဟောပြောမှု - သင့်လက်ဖခါးအစုံကို ကြည့်၍ သင့်ဘဝအခက်အခဲအားလုံးဖြေရှင်းပေးမည်။
- ▶▶ ဟောပြောချိန် - ရုံးဖွင့်ရက်တိုင်း ညနေ (၄:၀၀) နာရီမှ (၇:၀၀) နာရီ
ရုံးပိတ်ရက်တိုင်း နံနက် (၇:၀၀) နာရီမှ ညနေ (၁:၀၀) နာရီ
- ▶▶ လိပ်စာ - တိုက်(၃၃)၊ အခန်း(၁) စံပယ်(၅)ရိပ်သာ၊ နေပြည်တော်။ 09-31181285

သက်သက်စပ်စပ် ကျင့်သုံးရန်

မနုဿကျော်ဝင်း(အမျိုးသားစာပေဆုရ)

တစ်နေ့သည့် စာရေးသူသည် မိမိ၏ဘကြီး ဦးဘိုးလူနှင့် အာလာပသလ္လာပစကားများ ပြောဆိုလျက်ရှိကြစဉ် လူရွယ်ဧည့်သည်တစ်ဦး ရောက်ရှိလာ၏။ ထိုဧည့်သည်၏အကြောင်းကို ဘာမျှမသိရသေးသော်လည်း ဘကြီး ဦးဘိုးလူ၏အကြောင်းကိုတော့ ရင်းရင်းနှီးနှီး သိရှိထားပြီးဖြစ်၍ အနည်းငယ်တင်ပြလိုပါသည်။ ဘကြီးသည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်မတိုင်မီကပင် မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ကို ရွတ်ဆိပ်ရရှိ အောင်မြင်ခဲ့သူဖြစ်ပြီး ထိုခေတ်တွင် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်၌ ကထိက၊ ထို့နောက် အစိုးရဌာနကြီးတစ်ခု၏ အကြီးအကဲ

အဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ယခုအခါ ဝန်ထမ်းဘဝမှ သက်ပြည့်အငြိမ်းစားယူကာ စာပေကျမ်းဂန်များကို စုတု၊ ပြုနေသူ ဖြစ်၏။
ဧည့်သည်လူရွယ်က သူယူဆောင်လာသော ဒေသတွက်ပစ္စည်းများ ဖြစ်ဟန်တူသည့် ငါးရုံခြောက်၊ ပုစွန်ခြောက်များဖြင့် ကန်တော့၏။ ဘကြီးဦးဘိုးလူက သူ့ကို လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ ဆုပေးစကားများ ပြောကြားပြီးနောက် -
“သူ့ရဲ့နာမည်က ကိုမြင့်အေးတဲ့။ ဘကြီး ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှာ ကထိကအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်

တုန်းက ဆုံခဲ့ရတဲ့ တပည့်တစ်ဦးပေါ့ကွယ်။ အခုတော့ ဘွဲ့တွေဘာတွေရပြီး ကုန်သည်လုပ်နေတာ အတော့်ကို ကြီးပွားချမ်းသာနေပြီကွဲ့။”
ဟု ထိုဧည့်သည်နှင့် မိတ်ဆက်ပေး၏။ ဘကြီးဦးဘိုးလူသည် ဧည့်သည်ဖြစ်သူ ကိုမြင့်အေးကို စူးစူးစိုက်စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် -
“ငါ့တပည့်ကြီးရဲ့ လုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်တဲ့အကြောင်း သတင်းတွေကို ကြားရလို့ ဆရာ မုဒိတာပွားခဲ့ရပါတယ်။ မင်းရဲ့မိဘနှစ်ပါးကို အစစအရာရာ လိုလေသေးမရှိ အနီးကပ်ပြုစုလုပ်ကျွေးစောင့်ရှောက်နေတဲ့အကြောင်း

ကြားသိရတဲ့အတွက် ဆရာသာခေါ်ခဲ့မိပါတယ်ကွယ်။ အိမ်...ဒါပေမယ့် မောင်မြင့်အေး သားမယားကို ပစ်ပယ်တဲ့အကြောင်း အမင်္ဂလာသတင်းကြားသိရတဲ့အတွက်တော့ စိတ်မကောင်းဖြစ်မိရတယ်ပေါ့ကွယ်”

ဘကြီး၏ပြောစကား ပထမပိုင်းကို နားထောင်ရင်း ဧည့်သည်ကိုမြင့်အေးသည် ကြည်နူးပီတိဖြစ်နေဟန်ရှိသော်လည်း အပိတ်စကားကို ကြားရသည့်အချိန်၌ မျက်နှာကွက်ခနဲ ပျက်သွားခဲ့ရလေသည်။

“ဒါကတော့ ဒီလိုရှိပါတယ် ဆရာကြီးခင်ဗျား။ ကျွန်တော်က မိဘနှစ်ပါးကို သိပ်ပြီးပြုစုစောင့်ရှောက်လွန်းတဲ့အတွက် ဇနီးဖြစ်သူက မနာလိုဝန်တို့ဖြစ်ပြီး မကြာခဏဆိုသလို ငြူစောင်းမြောင်းတယ်။ ပြဿနာရှာတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်လည်း မခံနိုင်အောင်ဖြစ်ရပြီး စိတ်လိုက်မာန်ပါ ပြောပစ်လိုက်မိတယ်။ နောက်တော့ လက်ပါသွားမိရတယ်။ သူကလည်း မာန်တစ်ခွဲသားနဲ့ ကလေးနှစ်ယောက်ကိုပါခေါ်ပြီး အိမ်ပေါ်က တစ်ခါတည်း ဆင်းသွားတယ်။ သူ့အဒေါ်တစ်ယောက်ရဲ့အိမ်မှာ သွားနေတယ်လေ။ ဖြစ်စဉ်အကျဉ်းကတော့ ဒါပါပဲ ဆရာကြီး။ ဒီကိစ္စမှာ ကျွန်တော်မလွန်ပါဘူး။ ကျွန်တော်ဘက်က အမှားအယွင်းမရှိပါဘူး။ မိဘကို လုပ်ကျွေးနေတဲ့ ကျွန်တော်လို လင်သားတစ်ယောက်အတွက် ဂုဏ်ယူရမယ့်အစား ပြဿနာရှာတဲ့သူမှာသာ အပြစ်ရှိပါတယ်”

ကိုမြင့်အေး၏ စကားအဆုံး၌ ဘကြီးဦးဘိုးလူက တည်ငြိမ်စွာပြုံးလှိုက်ပြီးလျှင်...

“မောင်မြင့်အေးအနေနဲ့ မိဘတွေအပေါ် သိပ်ပြီးဂရုစိုက်စောင့်ရှောက်သလို၊ ကိုယ့်ရဲ့သားမယားကိုလည်း ပစ်ပယ်မထားသင့်ဘူးကွဲ့။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရှင်တော်ဗုဒ္ဓဟောကြားခဲ့တဲ့ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာမင်္ဂလာတရားတော်ဆိုတာ တစ်ပါးတည်း၊ တစ်မျိုးတည်းပဲ အားထုတ်ကျင့်ကြံတာမျိုးမဟုတ်ဘူး။ မောင်မြင့်အေးရဲ့ မိဘကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းဆိုတဲ့ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာန် မင်္ဂလာတရားတော်နဲ့အညီ ကျင့်ကြံသလို၊ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ သားမယားကို ပြုစုစောင့်ရှောက်ခြင်းဆိုတဲ့ ပုတ္တဒါနဿ သင်္ဂဟော မင်္ဂလာတရားတော်နဲ့အညီ ကျင့်ကြံအားထုတ်တယ်လို့ ဆိုနိုင်မှာပေါ့ကွယ်။

အသေဝနာစ ဗာလာနံ-လူမိုက်တွေကို ရှောင်ကြဉ်ရုံနဲ့ မပြီးသေးဘူး။ ပဏှိတာနဉ္စ သေဝနာ - ပညာရှိကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရမယ်။ ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ-ပူဇော်ထိုက်သူကို ပူဇော်ရမယ်။ အဲဒီလိုပဲ မင်္ဂလာတရားတော်တွေ အားလုံးဟာ တစ်ပါးနဲ့တစ်ပါး ဆက်စပ်နေတယ်။ တစ်ပါးတစ်မျိုးလောက်ကိုသာ ကျင့်ကြံရုံနဲ့ အားထုတ်ရုံနဲ့ ပြီးပြည့်စုံတဲ့ အဖြစ်မျိုး မရောက်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် မောင်မြင့်အေးအနေနဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်ပြီးစစ်ဆေးပါ။ သုံးသပ်ပါ။ ကိုယ့်ရဲ့ အားနည်းချက်တွေကို တွေ့အောင်ရှာပါ။ အဲဒီအားနည်းချက်တွေကို ပြန်ပြီးအားဖြည့်လိုက်ရင် မောင်မြင့်အေးရဲ့ ဘဝလမ်းကြောင်းဟာ ဒီထက်ပိုပြီး သာယာဖြောင့်ဖြူးလာမှာ သေချာပါတယ်။ အမောင်ဟာ ဘွဲ့ရပညာတတ်တစ်ယောက် ဖြစ်တာမို့

ဆရာဆိုလိုတာ ဘာလဲဆိုတာ မင်းနားလည်နိုင်မှာပါကွာ”

ထိုမှသည် တစ်လခန့်အကြာ၌ ဘကြီးဦးဘိုးလူထံမှ မင်္ဂလာသတင်း စကားတစ်ပုဒ်ကို ကြားသိရ၏။ ထိုသတင်းသည်ကား အခြားမဟုတ်။ ကိုမြင့်အေးတစ်ယောက် သူ့ဇနီးနှင့် ကလေးနှစ်ယောက်တို့ကို သူ့အိမ်သို့ ပြန်လည်ခေါ်ယူထားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအခါ ကိုမြင့်အေးသည် ‘စုန်ရေ’ ကိုရော ‘ဆန်ရေ’ကိုပါ မျှမျှတတစီးဆင်းစေနိုင်မှု (ဝါ) မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာန်မင်္ဂလာကိုရော၊ ပုတ္တဒါနဿသင်္ဂဟော မင်္ဂလာကိုပါ ဆက်စပ်ကျင့်သုံးတတ်မှုကြောင့် သူ့မိဘနှစ်ပါးရော၊ သားမယားတို့ပါ အလွန်ပင်စိတ်ချမ်းသာမှုရှိနေကြပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းကောင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

စာရေးသူသည် ကိုမြင့်အေးတို့ မိသားစုအကြောင်း ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားရင်း ၂၀၀၅ ခုနှစ်တုန်းက ပီကင်းတက္ကသိုလ်တွင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အတွေ့အကြုံတစ်ခုအကြောင်း ဆက်စပ်သတိရနေမိ၏။ ထိုနှစ် နိုဝင်ဘာလတွင် ပီကင်းတက္ကသိုလ်က ကြီးမှူးပြီး ပီကင်းဖိုရမ် (Peking Forum) ခေါ် ဆွေးနွေးပွဲတစ်ခုကို ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့၏။ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းမှ ပညာရပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပုဂ္ဂိုလ်အကျော်အမော် ၃၀၀ တို့ကို တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံ ပီကင်းတက္ကသိုလ်သို့ ဖိတ်ကြားပြီး ဘာသာရပ်များခွဲကာ စာတမ်းများ ဖတ်ကြားတင်သွင်းခြင်း၊ ဆွေးနွေးခြင်းများ ပြုလုပ်စေခဲ့၏။ စာရေးသူသည် ထိုဆွေးနွေးပွဲသို့ တက်ရောက်ခဲ့ရလေရာ မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုနှင့်ပတ်သက်သော

စာတမ်းတစ်စောင်ကို ဖတ်ကြားတင် သွင်းခဲ့၏။ ယင်းစာတမ်းကို ဖတ်ကြား ပြီးချိန်၌ ပီကင်းတက္ကသိုလ်မှ တရုတ် အမျိုးသမီး ပါမောက္ခဘစ်ဦးက...

“ကျွန်မတို့တိုင်းပြည်မှာ လူငယ် အတော်များများရဲ့ ဆိုးသွမ်းမှုကြောင့် လူကြီးတွေ စိတ်ဆင်းရဲနေကြရပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာနိုင်ငံမဟုတ်တဲ့ တိုင်းပြည်အတော်များများမှာလည်း လူ ငယ်အများစုမှာ ဆိုးသွမ်းနေကြတယ် ဆိုတဲ့အကြောင်း ကျွန်မတို့ ကြားသိ ထားရပါတယ်။ မြန်မာလူငယ်တွေနဲ့ ပတ်သက်လို့တော့ ဒီလိုသတင်းဆိုးမျိုး ကို မကြားမိဘူး။ မြန်မာလူငယ်တွေ မဆိုးသွမ်းကြတာဟာ ငရဲကျမှာကို ကြောက်ရွံ့ကြတာကြောင့်လားဆိုတာ သိချင်ပါတယ်။ လူငယ်တွေ လိမ္မာရေး ခြားရှိစေဖို့အတွက် ဆုံးမနိုင်မယ့် နည်း လမ်းကောင်းများရှိရင် ကျွန်မတို့ကို ပြောပြစေချင်ပါတယ်”

ဟု ဆွေးနွေးဘင်ပြ၏။ အကြံ ဉာဏ်တောင်းခံ၏။

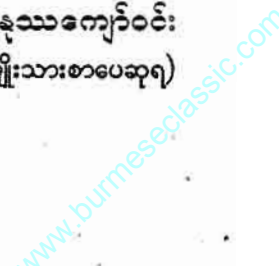
စာရေးသူက မြန်မာလူငယ် အများစုတို့ မဆိုးသွမ်းကြခြင်းမှာ ငရဲ ကျမည်ကို ကြောက်ရွံ့၍မဟုတ်ပါ ကြောင်း၊ လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော် ပုဂံခေတ်ကာလကတည်း က မြန်မာတို့သည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာ သာယာဉ်ကျေးမှု၏ အရိပ်အာဝါသ အောက်တွင် ကြီးပြင်းလာကြရ၍ဖြစ် ကြောင်း၊ ထိုခေတ်ထိုကာလကတည်း က မြန်မာလူငယ်တို့သည် ဗုဒ္ဓဘာသာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းများ၌ စာပေ ကျမ်းဂန်များကို သင်ယူခဲ့ကြရာ သုံး ဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာတရားတော်နှင့် ရင်းနှီးခဲ့ကြရပါကြောင်း၊ မင်္ဂလာ

တရားတော်ဆိုသည်မှာ ငယ်စဉ်တောင် ကျေးကလေးဘဝ ပထမအရွယ်မှသည် ဘဝနေဝင်ချိန် တတိယအရွယ်အထိ လူ့အဖွဲ့အစည်းအတွင်းနှင့် လောကီ နယ်ပယ်တွင် မည်သို့ကျင့်ကြံ နေထိုင် အားထုတ်သွားသင့်ကြောင်း မြတ်ဗုဒ္ဓ က အချက် ၃၈ ချက်ကို ပြဆို၍ ဆုံးမ လမ်းပြခဲ့သည့် တရားတော်ဖြစ်ကြောင်း၊ မြန်မာ့သမိုင်းစဉ် ခေတ်အဆက်ဆက် တွင် မြန်မာတို့သည် ဤမင်္ဂလာတရား တော်မြတ်ကို လေးစားလိုက်နာ ကျင့် ကြံခဲ့ကြသလို၊ သားစဉ်မြေးဆက် လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့ကြသည်မှာ မျက် မှောက်ခေတ်တိုင်အောင်ပင် ဖြစ်ပါ ကြောင်း၊ မိမိတို့ ငယ်စဉ်မူလတန်း ကျောင်းသား၊ အလယ်တန်းကျောင်း သား ဘဝများတွင် ဝိုင်အမ်ဘီအေ (ဗုဒ္ဓ ဘာသာကလျာဏယုဝအသင်း)က ကြီးမှူးကျင်းပသော မင်္ဂလာသုတ် စာမေးပွဲများကို ပထမဆင့်၊ ဒုတိယ ဆင့်၊ တတိယဆင့် စသည့် အဆင့်များ ခွဲ၍ အဆင့်ဆင့်ဖြေဆိုခဲ့ကြရကြောင်း၊ မင်္ဂလာသုတ်စာမေးပွဲ အောင်မြင်သူများ သည် ရိုးရိုးသာမန်အဆင့်ဖြင့် အောင် မြင်ပါက အောင်လက်မှတ်များ ချီးမြှင့် ခံခဲ့ကြရပြီး ထူးချွန်စွာအောင်မြင်ပါက ရွှေတံဆိပ်နှင့် ပညာသင်ဆု တစ်နှစ်စာ ချီးမြှင့်ခံခဲ့ကြရကြောင်း၊ မိမိတို့သည် အသက်အရွယ်အဆင့်အလိုက် မင်္ဂလာ သုတ်တရားတော်လာ အဆုံးအမနှင့် အညီ ကျင့်ကြံနေထိုင်လာခဲ့ကြရသည့် အပြင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်မြန်မာတို့အတွက် ပြဋ္ဌာန်းထားသော မိဘဝတ်၊ သားသမီး ဝတ်၊ တပည့်ဝတ်၊ ဆရာဝတ်၊ လင့် ဝတ်၊ မယားဝတ် ဟူသည့် ဝတ္တရား များကိုလည်း လိုက်နာကျေပွန်ခဲ့ကြရ

ကြောင်း၊ မိမိတို့၏ သားသမီးများ လိမ္မာရေးခြားရှိစေလိုလျှင် မိဘဖြစ်သူ မိမိတို့က စံပြဖြစ်အောင် နေထိုင်ပြုကြ ဖို့ လိုကြောင်း၊ မိမိတို့၏ တပည့်တွေ လိမ္မာစေလိုလျှင် ဆရာတွေ၊ ဆရာမ တွေက စံပြဖြစ်အောင် နေထိုင်ပြုပြီး နည်းမှန်လမ်းမှန် ဆုံးမသွားကြဖို့ လို အပ်ပါကြောင်း ဆွေးနွေးဖြေကြားခဲ့ရာ မေးခွန်းမေးမြန်းခဲ့သူ တရုတ်အမျိုး သမီး ပါမောက္ခကြီးရော၊ ထိုဆွေးနွေး ပွဲသို့ တက်ရောက်ကြသူများပါ ကျေနပ် အားရကြသဖြင့် ကောင်းချီးဩဘာ ထောပနာပြုခဲ့ကြပါသည်။

ယခု တတိယအရွယ်သို့ ရောက် လာချိန်၌ စာရေးသူ နားလည်သဘော ပေါက်လာမိရသည်ကား မြတ်ဗုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူခဲ့သော သုံးဆယ့်ရှစ် ဖြာ မင်္ဂလာသုတ္တံဒေသနာတော်အတိုင်း အရွယ်သုံးပါးစလုံးတွင် ဆက်ဆက်စပ် စပ် ကျင့်သုံးနေထိုင်လာခဲ့မည်ဆိုလျှင် ယခုဘဝမှာပင် မင်္ဂလာမိနိဗ္ဗာန်ကို မျက် မှောက်ပြုနိုင်မည်ဖြစ်သောကြောင့်ပင် တည်း။ ဤအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ မင်္ဂလာသုတ်တော်၏ နောက်ဆုံးပိုဒ်ဖြစ် သော “ဖုဋ္ဌဿ၊ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တံယဿနကမ္မတိ၊ အသောက် ဝိရဇံ ခေမံ၊ ဇတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ” (လောကဓံ ကြုံ မဖြုတ်မပေါ့ မတုန်စမ်းနဲ့ စိတ် ခိုင်စေ၊ သောကကိုထိန်း ရမ္မက်သိမ်း၊ အေးငြိမ်းချမ်းသာနေ၊ အဲဒါမှ ဗုဒ္ဓဝါဒ ကမ္ဘာ့မင်္ဂလာတွေ) ဟူ၍ ဖော်ညွှန်းပြ ဆိုထားချက်များက သက်သေပြနေကြ သည်မဟုတ်ပါလော။

မနုဿကကျော်ဝင်း
(အမျိုးသားစာပေဆရာ)

ထူးဆန်းအံ့ဖွယ်ကောင်းသည့် ဂန္ထီရလကိစ္စပိကာလေးများ

စိန်ဇော်က

ကချင်ပြည်နယ်၏ ဒုတိယမြို့တော်ဖြစ်သည့် ဗန်းမော်မြို့ကလေး၌ “ရာဇာထွန်း” ဟုခေါ်ဆိုသည့် လက်ဝတ်ရတနာအရောင်းဆိုင်ကား နာမည်ကျော်ကြားသည့် ရတနာအရောင်းဆိုင်ကြီးအဖြစ် လူသိများ၏။

နာမည်ကြီး၍ လူသိများရခြင်းအကြောင်းကား ထိုရတနာဆိုင်ကြီးသည် အခြား လက်ဝတ်ရတနာမျိုးစုံရောင်းချသည့် ဆိုင်မျိုးမဟုတ်ဘဲ လက်ချောင်းကလေးများ၌သာ ဝတ်ဆင်သည့် လက်စွပ်မျိုးစုံ တစ်မျိုးတည်းကိုသာ ရောင်းချမှုကြောင့် ဖြစ်လေ၏။

ထိုဆိုင်ကြီး၏ ပိုင်ရှင်မှာ “ဦးအဟုတ်” ဆိုသူဖြစ်ပြီး တရုတ်-မြန်မာ ကပြားဖြစ်လေသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် အလွန်ခင်မင်ရင်းနှီး၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ကျောက်

မျက်ရတနာရောင်းဝယ်သူ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ၎င်းဆိုင်အတွက် လိုအပ်သမျှ ကျောက်မျက်မျိုးစုံကို ရှာဖွေရောင်းဝယ်ပေးရလေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့်၎င်း တွေ့ဆုံတိုင်း ကျွန်ုပ်ထံမှ ကျောက်တစ်ပွင့် အမြဲဝယ်၏။ ကျွန်ုပ်ထံမှဝယ်ပြီး ကျောက်ကြီးကျောက်ငယ်များအား ၎င်းသည် ၎င်း၏ ပန်းထိမ်ဆရာအား ထူးခြားလှပသည့် လက်ရာကောင်းများဖြင့် ပြုလုပ်ခိုင်းကာ လက်စွပ်အဖြစ် ပြုလုပ်ရောင်းချလေ့ရှိ၏။

တစ်နေ့ဖြစ်လေသည်။ ထိုနေ့ကား အများသူငါ ရုံးပိတ်ရက်ဖြစ်သည့် တနင်္ဂနွေနေ့ ဖြစ်လေသည်။ ဦးအဟုတ်သည် ၎င်း၏ဆိုင်အား ပိတ်ရက်မရှိအမြဲဖွင့်၏။ သို့သော် ၎င်းပိတ်ချင်သည့်အခါ ပိတ်၏။ ထို့ကြောင့် ၎င်း၏ဆိုင်ဘယ်နေ့ပိတ်မည်ကို ၎င်းမှလွဲ၍ မည်သူ

မျှ သိနိုင်မည်မဟုတ်ပေ။ တစ်နေ့ ၎င်းနှင့် ကျွန်ုပ် ၎င်း၏ဆိုင်၌ ဤသို့စကားလက်ဆုံကျနေလေသည်။ ကျွန်ုပ်က ဦးအဟုတ်အား ဤသို့မေးလေ၏။

“ဦးအဟုတ်ကို ကျုပ်မေးပါရစေ။ တစ်မျိုးတော့မထင်ပါနဲ့တော်။ ကျုပ်သိချင်စိတ် များနေလို့ပါ။ ဒီလိုဗျ။ ကျုပ်ရတနာဆိုင် တော်တော်များများကို တွေ့မြင်ဖူးပါတယ်။ တွေ့မြင်ဖူးတဲ့ ရတနာဆိုင်တွေက ရွှေထည်၊ ကျောက်ထည်၊ စိန်ထည်တွေ ရောင်းချတဲ့ဆိုင်မျိုးတွေပဲ တွေ့ရပြီး ဦးအဟုတ်ရတနာဆိုင်ကျမှ လက်စွပ်အထည်တစ်မျိုးတည်း ရောင်းတာ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ ဆန်းနေတယ်ဗျာ။ အဲဒါလေး တစ်ဆိတ်လောက် ကျုပ်ကို ခင်ဗျား ဘယ်လိုစိတ်ကူးနဲ့ ဖွင့်တယ်လို့

www.burmeseclassic.com

-တဲ့အကြောင်းလေး ပြောပြပါဗျာ”

ဟု ပြောလေသော် ဦးအဟုတ်က ရယ်ကဲ့ကဲ့ဖြင့် ကျွန်ုပ်အား ဤသို့ ပြောပြလေ၏။

“ကိုအေးသောင်ကို ကျုပ်ပြောပြမယ်။ ဒီလိုဗျာ။ လက်ချောင်းကလေးတွေရဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေဟာ တစ်ဖက်လူတွေရဲ့ စိတ်နှလုံးသားတွေကို ပြောင်းလဲပစ်နိုင်စွမ်း၊ ညှို့ပူနိုင်စွမ်း၊ သတိပြုလာစရာ၊ စိတ်ဝင်စားလာအောင် လုပ်နိုင်စွမ်းနိုင်တဲ့ အရာဟာ အဲဒီလက်ချောင်းကလေးတွေရဲ့ အပေါ်မှာရှိတဲ့ ရတနာပစ္စည်းကြောင့် ဖြစ်တယ်လို့ ကျုပ်ကယူဆတယ်။ နောက်ပြီး ခင်ဗျားစဉ်းစားကြည့်လေ။ လက်ချောင်းကလေးတွေပေါ်မှာ ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ ကျောက်မျက်မျိုးစုံ လက်စွပ်ကလေးတွေဟာ သိက္ခာရှိရှိ တည်ငြိမ်အေးချမ်းလှပမှုနဲ့ ဘယ်လောက်ကြည့်ကောင်းသလဲဗျာ”

ဟု ပြောဆိုကာ ၎င်း၏အလုပ်သမားကလေး လာချပေးသော ကော်ဖီပူပန်ခွက်ကို ကျွန်ုပ်အားတစ်ခွက်ပေး၍ သောက်စေကာ ၎င်းကလည်း ကော်ဖီပူပန်ခွက်ကိုယူ၍ သောက်နေပေ၏။

ဤတွင် ကျုပ်သတိပြုမိလိုက်လေ၏။ ထိုနောက် ဤသို့ပြောလေ၏။

“ခင်ဗျားလက်ဝဲလက်ရဲ့ လက်သန်းမှာ ဝတ်ထားတဲ့ လက်စွပ်က စိန်လက်စွပ် မဟုတ်ဘူးလား ဦးအဟုတ်”

“ဟုတ်ပါဗျာ။ စိန်လက်စွပ်ပါ။ စိန်လက်စွပ်ဝတ်ရင် ညာဘက်လက်မှာ မဝတ်ရဘူးဗျာ။ လက်ဝဲလက်မှာပဲ ဝတ်ရမယ်။ လက်ဝဲလက်မှာတောင် လက်

သန်းမှာပဲ ဝတ်ရမယ်လို့ ကျမ်းဂန်တွေမှာ ဖတ်ရတာသိလို့ အခုလို လက်ဝဲလက်ရဲ့ လက်ငါးနန်းမှာ ဝတ်ထားတာဗျာ”

ဟု ပြောဆိုကာ ဆေးလိပ်ထုတ်၍ မိဉ္ဇုံသောက်နေလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကိုလည်း သောက်စေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်က ၎င်းအား ဤသို့ပြောလိုက်လေသည်။

“ဒါဆိုရင် ဘယ်ကျောက်လက်စွပ်ကို ဘယ်လက်မှာ ဝတ်ရမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိမှာပေါ့”

ဟု ကျွန်ုပ်၏အမေးအား ၎င်းက ဤသို့ပြောပြလေ၏။

“ဒီအကြောင်းတွေမသိရင် ကျုပ် ဒီလိုဆိုင်မျိုး ဘယ်ဖွင့်ရောင်းပါ့မလဲကိုအေးသောင်ရယ်။ ခင်ဗျားသိအောင် ကျုပ်အကျဉ်းပဲ ပြောပြမယ်။ ဒီလိုဗျာ”

ဟု ပြောဆိုကာ လက်စွပ်ဝတ်နည်းဟု ဆိုရမည့် အကြောင်းအရာများအား ဤသို့ရှင်းပြလေ၏။

“လက်ျာလက်မှာ ပတ္တမြားလက်စွပ်၊ ကြောင်လက်စွပ်၊ နီလာလက်စွပ်၊ သန္တာလက်စွပ်၊ မြလက်စွပ် ဝတ်ဆင်ရမယ်။ လက်ဝဲလက်မှာတော့ ပုလဲလက်စွပ်၊ ဥသဖျားလက်စွပ်၊ ဂေါ်မိတ်လက်စွပ်၊ စိန်လက်စွပ် ဝတ်ရမယ် ကိုအေးသောင်ရဲ့ လက်ချောင်းအလိုက် ဝတ်ရမယ့် လက်စွပ်မျိုးတွေကို ခင်ဗျားသိအောင် တစ်ခါတည်း ပြောလိုက်ဦးမယ်။ ဒီလိုဗျာ...”

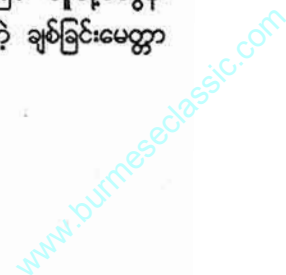
ဟု ပြောဆိုကာ ရေခွေးကြမ်းငဲ့၍ သောက်နေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ၎င်းပြောမည့်စကားများကို နားထောင်ရန် စောင့်မျှော်နေရလေ၏။ အတန်ကြာမှ

ဤသို့ပြောလေ၏။

“အဟမ်း... လက်ချောင်းကလေးတွေ အလိုက်ကတော့ ဒီလိုဝတ်ရမယ်။ လက်ညှိုးချောင်းကလေးမှာ နီလာလက်စွပ်၊ လက်ခလယ်မှာ မြလက်စွပ်၊ လက်သူကြွယ်မှာ ကြောင်လက်စွပ်၊ လက်သန်းမှာ စိန်လက်စွပ်၊ လက်သူကြွယ်မှာ ပတ္တမြားလက်စွပ်၊ လက်သန်းမှာ ကြောင်လက်စွပ်၊ လက်ညှိုးမှာ နီလာလက်စွပ်၊ လက်မမှာ စိန်လက်စွပ် ဝတ်ရမယ်လို့ ကျမ်းဂန်တွေထဲမှာ ကျုပ်ဖတ်ရတာ ကြာပြီကော ကိုအေးသောင်ရယ်။ ဒါကြောင့် လက်စွပ်ကလေးတွေကို စိတ်ဝင်စားပြီး အခုလို လက်စွပ်အရောင်းဆိုင်ဖွင့်ပြီး ရောင်းနေတာပါဗျာ”

ဟု ပြောဆိုကာ ၎င်း၏မျက်နှာ၌ ချွေးကလေးများစို့လာသည်ကို လက်သုတ်တဘက်ကလေးဖြင့် သုတ်၍ ကျွန်ုပ်အား ကြည့်နေလေသည်။ ထို့နောက် ဤသို့ ပြောပြန်၏။

“ရှေးက လက်စွပ်ရဲ့ ထူးခြားပေါ်လွင်မှုဟာ ဝတ်ဆင်သူအဖို့ အဖို့အမကို ခွဲခြားလိုတဲ့သဘော ရှိတယ်ဗျာ။ ဥပမာအနေနဲ့ ပြောရရင် အမျိုးသမီးတွေ ဝတ်ဆင်တဲ့လက်စွပ်မျိုးဟာ အလှအပသက်သက် ဖြစ်ကြပေမယ့် အမျိုးသားတွေဝတ်ဆင်တဲ့ လက်စွပ်မျိုးကျတော့ သူ့ရဲ့ ဩဇာအာဏာ၊ သူ့ရဲ့ အဆောင်သက်ရောက်ညွှန်းစေဖို့ ဝတ်ဆင်တာဖြစ်တယ်လို့ ကျုပ်သိရတယ်ကိုအေးသောင်ရဲ့။ အိမ်ထောင်သည်အမျိုးသမီးကတော့ သူတို့ရဲ့အလှကို ကွန့်မြူးခြယ်သဖို့အပြင် သူတို့ခင်ပွန်းသည်များမှာ ရိုကြတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာ

တရား၊ ဩဇာတိက္ကမနဲ့ ကြွယ်ဝမှုတွေကို ပြုသလိုတဲ့အခါ ဝတ်ဆင်ကြတယ်ဗျ။
ဟု ပြောဆိုကာ ဆေးလိပ်သောက်နေပြန်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း နားစွင့်နေရပြန်၏။ အတန်ကြာမှ ၎င်းထံမှ စကားသံ ပေါ်လာပြန်၏။

“အိဂျစ်လူမျိုးတွေရဲ့ အကွရာ၊ စက်ဝန်းလက်စွပ်ပုံသဏ္ဍာန်ဟာ ထာဝရဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို ညွှန်းဆိုထားတယ်။ အမျိုးသားက အမျိုးသမီးကို စက်ဝန်းလက်စွပ် ဝတ်ဆင်ပေးလိုက်တာဟာ တာဝန်ခွဲဝေပေးခြင်း၊ တန်းတူရည်တူ အရာထားခြင်း၊ ချစ်ခင်မြတ်နိုးခြင်း၊ ယုံကြည်သည် ဆိုတဲ့သဘောကို သက်ရောက်စေတယ် ကိုအေးသောင်ရဲ့။ နောက်ပြီးတော့ ကျောက်မျက်လက်စွပ် ဝတ်တဲ့အခါ လက်ချောင်းတစ်ခုစီရှိ သွေးကြောဟာ လက်စွပ်ကျောက်ကလေးရဲ့ ဂန္ဓိရစွမ်းအင်ကြောင့် နှလုံးဆီသွားတဲ့ သွေးကြောကို ဖိအားပေးပြီး နှလုံးသားအထိ တိုက်ရိုက်စီးဆင်းအကျိုးပြုစေတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းအရာကြောင့် လူတိုင်း ကိုယ့်နှေး ကိုယ့်နဲ့ ကိုက်ညီမယ့် ကျောက်မျက်ကို ရွေးချယ်ပြီး လက်ချောင်းကလေးများအလိုက် ဝတ်ဆင်သင့်တယ် ကိုအေးသောင်ရဲ့။”

ဟု ပြောဆိုကာ မောသွားဟန်ဖြင့် ရေမွှေးကြမ်းသောက်ပြန်၏။ ကျွန်ုပ်မှာတော့ ၎င်းပြောသမျှ လိုက်၍မှတ်သားနေရ၏။ ကျွန်ုပ်က ၎င်းအား ဤသို့မေးလိုက်လေသည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ ညာဘက်လက်ခလယ်မှာ ဝတ်ထားတဲ့ လက်စွပ်က နဝရတ်ကိုးကွယ် လက်စွပ်မဟုတ်လား။”

ဟု မေးသော် ၎င်းက ဝတ်ထားသည့် နဝရတ်ကိုးကွယ်လက်စွပ်ကလေးကို ချွတ်၍ ကျွန်ုပ်အားပြသလေသည်။ ထို့နောက် ဤသို့ ပြောလေ၏။

“ပတ္တမြား၊ မြ၊ စိန်၊ ကြေး၊ ငနီလာ၊ ဂေါ်မိတ်၊ ဥဿဖရာ၊ သန္တာ၊ ပုလဲရတနာတွေကို စုစည်းပြုလုပ်ထားတဲ့ လက်စွပ်ကလေးပေါ့ဗျာ။ အဆောင်လက်စွပ်အဖြစ် ကျုပ်ဝတ်လာတာ နှစ်ပေါင်းမနည်းတော့ဘူးဗျ။ ဒီအဆောင်လက်စွပ်ကလေးကြောင့် ကျုပ်အခုလို ကျန်းကျန်းမာမာ၊ ချမ်းချမ်းသာသာ နေနိုင်တာ ကိုအေးသောင်ရဲ့။”

ဟု ပြောလေသော် ကျွန်ုပ်က ဤသို့မေးပြန်၏။

“ဒီလို နဝရတ်လက်စွပ်လုပ်ဝတ်ရင် ဝတ်ဆင်သူများ ဘယ်လိုအကျိုးထူးတွေ ခံစားစံစားပြီး ဘယ်လိုအကျိုးတွေ ရနိုင်တယ်ဆိုတာ ကျုပ်ကို ပြောပြဗျာ”

ဟု ပြောသော် ၎င်းက ဤသို့ဖြေလေ၏။

“ဒီလိုလက်စွပ်မျိုးကို ရှေးရိုးအစီအစဉ်အတိုင်း လုပ်ဝတ်ရင် ဝတ်တဲ့သူဟာ ဘေးရန်အပေါင်းကို ကာကွယ်နိုင်တယ်။ စီးပွားတိုးတက်မယ်။ ကိုယ်စိတ်နှလုံး အေးချမ်းသာယာမယ်။ စိတ်နှလုံးကြည်လင်မယ်။ ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းနဲ့ ပြည့်စုံမယ်။ သွေးလေချောက်ချားမှုတွေ ဖြစ်မလာနိုင်ဘူး။ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့စေမယ်။ စုန်းပယောဂတွေ ပြုစားမှုတွေကို ကာကွယ်နိုင်မယ်။ ကုန်ကုန်ပြောရမယ်ဆိုရင် အသက်ရှည်ပြီး ဘုန်းကျက်သရေရှိမယ်ပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်ဒီကျောက်အကြောင်းတွေကို ကျွမ်း

ဂန်ထဲမှာ ဖတ်ကြည့်တော့ တော်တော်အံ့ဩမိတယ်ဗျာ။ ခင်ဗျားစဉ်းစားကြည့်လေ။ မြေကြီးထဲမှာရှိနေတဲ့ ကျောက်မျက်တွေက ကောင်းကင်ပေါ်မှာရှိတည်ခနဲတဲ့ ဂြိုဟ်၊ နက္ခတ်၊ တာရာတွေနဲ့ ဆက်စပ်မှုရှိပြီး ထူးခြားတဲ့ ဂန္ဓိရအစွမ်းတွေ ပေးနိုင်တာ ကျုပ်ဖြင့် အံ့ဩလိုက်တာဗျာ။”

“ဦးအဟုတ်က တော်တော်နဲ့နဲ့ စပ်စပ် သိနေတာပဲ။ ဒီကျွမ်းကျင်မှုဟာ ဒါနဲ့ တစ်လက်စတည်း ကျုပ်ကို ဘယ်နေသားသမီး ဘယ်ကျောက်ဝတ်ရမယ်ဆိုတာလေး တစ်ဆိတ်လောက် ပြောပြဗျာ။ ကျုပ်မှတ်စုစာအုပ်နဲ့ လိုက်မှတ်ထားချင်လို့ပါ။”

ဟု နားပူနားဆာလုပ်သည့်အခါ ၎င်းသည် ကျွန်ုပ်အား ဤသို့ပြော၏။

“တနင်္ဂနွေသားသမီး ပတ္တမြားကျောက်လက်စွပ်ဝတ်ရမယ်။ တနင်္လာသားသမီး ပုလဲလက်စွပ်၊ အင်္ဂါသားသမီး သန္တာလက်စွပ်၊ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး မြလက်စွပ်၊ ကြာသပတေးသားသမီး ဥဿဖရာလက်စွပ်၊ သောကြာသားသမီး စိန်လက်စွပ်၊ စနေသားသမီး နီလာလက်စွပ်၊ ရာဟုသားသမီး ဂေါ်မိတ်လက်စွပ်၊ ကိတ်သားသမီး ကြောင်လက်စွပ် ဝတ်ရမယ် ကိုအေးသောင်ရဲ့။”

ဟု ပြောနေစဉ် ၎င်း၏ ဆိုင်ကလေးအတွင်းသို့ လက်စွပ်ကလေးများ ဝယ်ယူမည့်လူများ ရောက်ရှိလာသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း အလိုက်သိစွာဖြင့် ၎င်းကိုနှုတ်ဆက်၍ မိမိနေအိမ်သို့ ပြန်ခဲ့လေ၏။

စိန်ဇောတိက

သောဇိအောင် . . .

ဒေါက်တာမွန်မွန်ကလေး(U.K.)

လွန်ခဲ့သော သုံးနှစ်ခန့်က အင်္ဂလိပ်အမျိုးသမီး ပညာတတ် သိပ္ပံပညာရှင်တစ်ဦးနှင့် စကားစမြည်ပြောစဉ် သူပြောခဲ့တဲ့ စကားတစ်ခွန်းမှာ -

“ငါကတော့ ဒီဘဝသေရင် ပြီးပြီ။ ကျန်ခဲ့တဲ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးက ကာဘွန်၊ နိုက်ထရိုဂျင် စသည်တို့ပဲ ဖြစ်သွားမှာပဲလို့ ယူဆတယ်။ ယုံကြည်တယ်။ မင်းတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာကရာ ဘယ်လိုပြောသလဲ”

အဲဒီအချိန်တုန်းက တစ်ခုခုပြန်ဖြေလိုက်သော်လည်း ထိုက်ရှင်းပြတာ သူသဘောပေါက်နားလည် လက်ခံတယ်မထင်ပါ။ ကိုယ်တိုင်တောင် နားလည်သလိုလို ရှိပေမယ့် သူများကျေနပ်လက်ခံတဲ့အထိ မပြောတတ်ခဲ့လို့ မကြာခဏ ဒီမေးခွန်းကို ပြန်လည်သတိရနေမိပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ထပ်ဖြေကြည့်ချင်စိတ် ပေါ်လာလို့ ဒီစာကို ရေးလိုက်ခြင်းပါ။

သူတို့ပြောတာ တစ်ဝိုင်းတစ်စတော့ မှန်ပါတယ်။ သေရင် ဒီခန္ဓာကိုယ်ကြီးသည် မြေမြှုပ်မြှုပ်၊ မီးရှို့ရှို့ ခြေသွေး၊ အရိုးစု၊ ပြာ စသည်အဖြစ် ပြောင်းလဲသွားမှာပါ။

သို့သော် ဒီဘဝက “ငါ”သည် သေလျှင်လည်း မပြီးသွားပါ။ မပျောက်သွားပါ။ (ရဟန္တာအရင်မြတ်များကလွဲရင်) မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သည့်အတိုင်း “ငါ” ငါ့ခန္ဓာ၊ ငါ့ကိုယ်၊ ငါ့စိတ်”ဟု ထင်နေသော “ငါ”သည် တကယ်စင်စစ် မရှိပါ။ ဖောက်ပြန်တတ်သော ရုပ်တရားနှင့် ခံစားတတ်သော နာမ်တရားအစုအဝေးကိုပင် “ငါ”ဟု ထင်နေကြတာပါ။

ဤရုပ်တရားနှင့် နာမ်တရားတို့သည်လည်း စက္ကန့်မလပ် မရပ်မနား အလွန်လျှင်မြန်စွာ ပြောင်းလဲဖြစ်ပျက်နေပါတယ်။ ဤရုပ်နာမ်ဖြစ်ပျက်အစဉ်ကြီးသည် ယခုလက်ရှိဘဝမှာပင် ကိုယ့်အလိုမလိုက်ဘဲ (မအိုချင်လည်းအို၊ မနာ

ချင်လည်းနာ) အနတ္တသဘော ဆောင်နေသလို ဒီဘဝအဆုံး မှာလည်း စက္ကန့်မှမဆိုင်းဘဲ ဆက်လက်ကာ သူ့ဓမ္မသဘော အရ (ကံ၏အကျိုးပေးအတိုင်း) ဘဝအသစ်မှာ ဆက်ပြီး ဖြစ်ပျက်နေဦးမှာပါ။

ကျေးဇူးတော်ရှင် ချမ်းမြေ့ဆရာတော်ဘုရား၏ “ကံနှင့် တမလွန်ဘဝ” တရားတော်မှာ ဟောကြားခဲ့သလို -

“ဒီဘဝက ရုပ်နှင့် နာမ်က နောက်ဘဝကို ကူးသွား တာမဟုတ်။ နောက်ဘဝက ရုပ်နာမ်အစဉ်သည် ဒီဘဝနှင့် လုံးဝမသက်ဆိုင်တာလည်းမဟုတ်။ ဒီဘဝက ရုပ်နာမ်ချုပ် သည်နှင့် ဒီရုပ်နာမ်အစဉ်ကြီးနောက်က မရပ်မနား အရိပ်ပမာ အစဉ်မပြတ် လိုက်နေတဲ့ ကံတရား၏အကျိုးပေးမှုကြောင့် နောက်ဘဝသစ်မှာ ရုပ်နာမ်အစဉ် ဆက်လက်ဖြစ်ပေါ်(ပြီး ချုပ်ငြိမ်း)နေတာကိုပဲ ဘဝကူးတယ် ခေါ်ကြပါတယ်။ အမှန် စင်စစ် ဝိညာဉ်လည်းမကူးပါ။ ဒီဘဝက အသက်ထွက်၊ နောက်ဘဝထဲ အသက်ဝင်သွားတာ မဟုတ်ပါ။”

ဆိုလိုသည်မှာ ဤရုပ်နာမ်အစဉ်ကြီးသည် ဖန်တီးရှင် ကြောင့် ဖြစ်တာမဟုတ်။ သူ့အလိုလို ဖြစ်ပေါ်နေတာလည်း မဟုတ်။ ကံတရားကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နေသည်။ ကံဆိုသည်မှာ ပြုခဲ့သမျှ ကိုယ်၊ နှုတ်၊ စိတ် အလုပ်တွေကို လုပ်ဖြစ်အောင် နှိုးဆော်၊ စေ့ဆော်၊ တိုက်တွန်းနေတဲ့သဘောတရား (ပါဠိလို စေတနာ)ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုကံတွေသည်လည်း ဖြစ်ပျက်နိယာမအရ ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားခဲ့သော်လည်း သတ္တိချန်ခဲ့ပါသည်။ (ထိုသတ္တိသည် အခွင့်သာလျှင် အကျိုးပေးရန် ဖြစ်ပါသည်။)

ဒီကံသတ္တိတွေ ဘယ်မှာရှိသလဲ၊ ဘယ်မှာနေသလဲ (အကျိုးပေးခွင့်မရခင်) ဆိုတာကိုတော့ မီးခြစ်ဘူးထဲကမီး ဘယ်မှာနေသလဲ ပြလိုမရသလိုပါပဲ။ သို့သော် လူတွေ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ရုပ်သာမက စိတ်နေစိတ်ထား၊ ပညာဥစ္စာ အကျိုးပေးမတူကြတာကို ထောက်ပြီး ထပ်တူပုံတူ အကျိုးပေးမတူကြသလို၊ လုပ်ခဲ့တဲ့ ကံရဲ့သတ္တိတွေက ဖန်တီး လို့ အသီးသီးကွဲပြားနေတာကြည့်ရင် ကံရဲ့ ပုံရိပ်တွေအနေနဲ့ မြင်နိုင်ပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကံနှင့် ကံ၏အကျိုးကို အလေးပေးပြော နေတာမို့ ကံကို အဓိကအကြောင်းရင်းအနေနဲ့ ပြောဖြစ်သော်

လည်း အရာရာ ကံကံသာပုံချလို့မရတာ သတိပြုစေလိုပါတယ်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဦးသီလာနန္ဒ ရှင်းပြခဲ့ သလို အကြောင်းတစ်ခုတည်းကြောင့် အကျိုးတစ်ခုတည်း ဖြစ်ရတာမဟုတ်ဘဲ တခြားအကြောင်းများလည်း ထိုက်သင့် သလို ပါပါတယ်။ ဥပမာ-သစ်ပင်စိုက်ရင် ပျိုးစေ့က အဓိက ဖြစ်သော်လည်း မြေကြီး၊ ရေ၊ နေနှင့် မြေဩဇာမရက မအောင်မြင်နိုင်သလိုပါပဲ။

အချုပ်ကတော့ ဒီဘဝသေရင် ယခုမြင်နေရတဲ့ ပညတ်ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကတော့ မြေဆွေ၊ ပြာ စသည်ဖြစ်ပြီး သွားပေမယ့် ကံနှင့် ကံ၏အကျိုးဆိုသော ဓမ္မနိယာမအရ ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ဥစ္စာဖြစ်သော ကုသိုလ်ကံ၊ အကုသိုလ်ကံ တွေကတော့ သံသရာတစ်လျှောက် ဘဝအဆက်ဆက် လိုက် ပြီးအကျိုးပေးနေမှာပါ။ ဒီကံကြောင့်ပင် နောက်နောင်ဘဝ အဆက်ဆက် ဘဝအသစ်တွေ ဆက်ဖြစ်ပြီး ပျက်ရင်း ပြန်ဖြစ် ရင်းနှင့် မဆုံးသေးသော ဇာတ်ကြောင်း (ဘဝသံသရာ)ပါပဲ။

သို့သော် ဒီသံသရာမှ ထွက်မြောက်လမ်းကို အနန္တ ကျေးဇူးရှင် မြတ်ဘုရားဟောကြားခဲ့သလို ခေတ်အဆက်ဆက် သံဃာတော်အရှင်မြတ်များက ဆက်လက် လက်ဆင့်ကမ်း ကာ သင်ကြားပြသပေးခဲ့၊ ပေးနေသည်မှာ ထူးခြားသော ဆုလာဘ်ကြီး(ဒုလ္လဘ)ရသလို ကြုံနေရပါသည်။ ဝမ်းမြောက် အားတက်ဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား အမိန့်ရှိသလို ကိုယ်တိုင်ကြိုးစားမှ ရရှိနိုင်မှာမို့ အထူးကြိုးစားသင့်ကြောင်း အချိန်မနှောင်းခင် အလုပ်လုပ်သင့်ကြောင်း သတိသံဝေဂ ရမိပါသည်။

ရတနာသုံးပါး၊ အနန္တောအနန္တငါးပါး ဦးထိပ်ထား၍ ကန်တော့ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ချမ်းမြေ့ဆရာတော်ဘုရား ဆရာတော် ဒေါက်တာသီလာနန္ဒဘိဝံသ၊ ပါမောက္ခချုပ်ဆရာ တော် ဒေါက်တာနန္ဒမာလာဘိဝံသ၊ အရှင်ဇနက(တိသရဏ ဝိဟာရ)တို့၏ တရားခွေများ နာကြား၊ စာအုပ်များ ဖတ်ရှု ခြင်းဖြင့် အကျိုးများစွာ ရရှိသဖြင့် အထူးရှိခိုးကန်တော့အပ် ပါသည်။

ဒေါက်တာမွန်မွန်ကလေး(U.K.)

ရှောင်ထွက်စေဖို့ လုပ်ကြစို့

သစ္စာဝါဒီ-ဆရာမြတ်စောလင်း

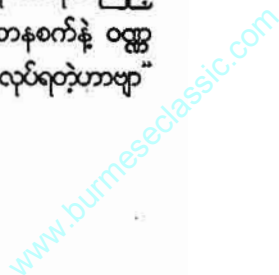
(ကံကြမ္မာအလင်းရောင်ပေဒင်ကျမ်းပြု)

ကျွန်ုပ်၏ လက်ကိုင်ဖုန်းမှ ဂီတ သံစဉ်ကလေးသည် မြည်လာ၏။ ကျွန်ုပ် သည် ဆရာကာလာစံ၏ နေ့စဉ်ဂြိုဟ် သွားပြကွဒိန်ကို လှန်ကြည့်ရင်း ယနေ့ စန်းခေါ် တနင်္လာဂြိုဟ် ဘယ်ရာသီတွင် အံသာမည်မျှဖြင့် ရပ်တည်နေသည်ကို ကြည့်၍ ကွန်ပျူတာစာစီထားသော ဗေဒင်တွက်ရန်ပြုလုပ်ထားသည့် စာရွက် မှ ဂြိုဟ်ခွင်၏ ရာသီများထဲသို့ ဂြိုဟ် များ ထည့်သွင်းနေစဉ် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ် သည် ဂြိုဟ်သွားပြကွဒိန်ကို ပိတ်လိုက် ပြီး ကျွန်ုပ်၏ (T.W.Z)ဟန်းဆက်ကို ဖုန်းခွက်ထဲမှ လှမ်းယူလိုက်ပြီး ခလုတ် ကိုနှိပ်၍ နားထောင်လိုက်၏။

“ဆရာလား။ သမီး မနီလာပါ”
“အင်း...ပြော”
“သမီးဆိုင် အဝေးပြေးဂိတ်မှာရှိ တဲ့ဆိုလေ။ ဆိုင်အမှတ်(---)ကပါ။ အဲဒီဆိုင်ကို ရောင်းချင်တယ်။ ရောင်း ထွက်အောင်လုပ်ပေးပါ။ မြန်မြန်ထွက် အောင်ပေါ့ ဆရာ”
“ဆိုင်မှာ အတားထားတာရှိလား”
“ရှိတယ်ဆရာ။ အတားနေသူက တနင်္လာသားပါ”
“အဲဒီဆိုင်ကိုသွားပြီး ဓာတ်ရိုက် ဓာတ်ဆင်လုပ်လို့ ရလား”
“မရဘူး ဆရာ”

“ဒါဆိုရင် သမီးနေတဲ့အိမ်မှာ လုပ်လို့ရလား”
“အိမ်မှာတော့ လုပ်လို့ရပါတယ်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဆိုတာ ပြောပါဆရာ။ ဆိုင်ထွက်သွားရင် ဆရာဆီလာပြီး နှစ် သိန်း၊ သုံးသိန်းလောက်တော့ ကန်တော့ မှာပါဆရာ။ ခေါ်တဲ့ဈေးအတိုင်းရရင် တော့ ငါးသိန်းပေါ့ ဆရာရယ်”
“ဒါဆိုရင် လုပ်ရမယ့်အစီအရင်နဲ့ အင်းစမတွေ နက်ဖြန်နံနက် ၉ နာရီ လာယူတေလ။ ပွဲပြင်ဖို့ ငွေတစ်သောင်း ရှစ်ထောင်လည်း ယူခဲ့ပေါ့”
“ဟုတ်ကဲ့ . . . ဟုတ်ကဲ့ဆရာ။ သမီးလာခဲ့ပါမယ်”
ကျွန်ုပ်သည် ဖုန်းကို ဖုန်းခွက်ထဲ သို့ ပြန်ထားလိုက်ပြီး ကျွန်ုပ်ဆရာများ သင်ကြားပြသထားခဲ့သော နည်းစနစ် များထဲမှ မည်သည့်နည်းကို သုံးရင် ကောင်းမည်နည်းဟု စဉ်းစားရင်း ကျွန်ုပ် ၏ ဗေဒင်ခန်းထဲမှ အပြင်ညော်ခံစားပွဲ ကုလားထိုင်နားရိရာသို့ ထွက်လာခဲ့၏။ ကျွန်ုပ်အပြင်ရောက်၍ ထိုင်မည်ပြုလိုက် သည်နှင့် ဆရာကြီးမင်းသိခံ၏ တပည့် ဆရာလွင်မိုးအောင် ရောက်လာ၏။
ဆရာလွင်မိုးအောင်သည် သေသ ဝိဇ္ဇာ ဦးမောင်မောင်ကြည်ထံမှ ဆန်း ပညာကိုလည်းကောင်း၊ ဆရာဦးကျော်

ဆန်းထံမှ အင်္ဂဝိဇ္ဇာ-မဟာဘုတ်သက် ရောက် ပညာများကိုလည်းကောင်း၊ တောင်ငူမှ ဆရာကြီးတစ်ယောက်၏ ဇာတာဘာဝဟောနည်းပညာကိုလည်း ကောင်း၊ သရောဒယ-သရဒွေးပညာကို သရောဒယဆရာ အချိုထံမှလည်း ကောင်း၊ မြစ်ငယ်မြို့မှ ဦးသန်းဝင်း၏ သင်တန်းမှစာအုပ်ကိုဖတ်၍ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် လေ့လာဖတ်ရှု တွေးခေါ် ၍လည်းကောင်း၊ ပညာရပ်များကို တင်း တိမ်ခြင်းမရှိ လေ့လာလိုက်စား စမ်းသပ် ဟောပြောနေသူ ဖြစ်၏။
“ဆရာစော...ဘာတွေစဉ်းစား နေတာလဲ”
“ဆရာလွင်မိုး...ထိုင်လေ။ ဒီမှာ လက်ဖက်နဲ့ ရေနွေးကြမ်း သောက်နိုင် ပါတယ်။ အဲ...စဉ်းစားနေတာကတော့ တခြားမဟုတ်ပါဘူး။ စောစောက တပည့်မတစ်ဦးက ဖုန်းဆက်လို့ သူ့ဆိုင် ရောင်းထွက်ဖို့ အစီအမံလေးပါ။ ပညာ ရပ်တွေက များနေတော့ ဘယ်ပညာ သုံးရင်ကောင်းမလဲလို့ စဉ်းစားနေတာ”
“ဪ...ဆရာမြတ်စောလင်း ကလည်း ဆရာလည်း သရောဒယ ပညာတတ်ရဲဉာဏ်နဲ့ ဟိုဟာလုပ်မကြည့် ဘူးလား။ ရာဟုကာလာနစက်နဲ့ ဝတ္ထု သရစက် နှစ်ခုပေါင်းပြီးလုပ်ရတဲ့ဟာဗျာ”

“ဘယ်ဟာလဲဗျ။ ကျွန်တော်က စာရေးတာကတစ်ဖက်၊ စာအုပ်ထုတ်ဖို့ ကတစ်ဖက်၊ ဗေဒင်ဟောရ၊ ဒီထဲ ကျန်းမာရေးက မကောင်း၊ သွေးတိုးရ တာနဲ့၊ အစာအိမ်ဖြစ်ရတာနဲ့ဆိုတော့ အချို့ဟာတွေလည်း သင်တန်းစာအုပ်၊ ကျမ်းစာအုပ်တွေထဲမှာပဲ ရှိနေတော့၊ ကဲ...ဆရာသိတာ ပြောစမ်းပါဦး”

“ဟိုဟာလေဗျာ။ အုတ်ခဲ(အုတ် နီခဲ)အသစ် သန့်ရှင်းအောင်ရေးဆေးပြီး အဲဒီအချိန်မှာ ဆိုင်နံပါတ်၊ လိပ်စာရေး မယ်ဗျာ။ အမြန်ဝယ်သူပေါ်စေလို့လည်း ရေးမယ်ဗျာ။ ပြီးတော့ ဖန်ခွက်တစ်လုံး တင်၊ ရေထည့်...”

“ဪ...ဟုတ်ပြီ။ အခုမှ သတိရလာတယ်။ အဲဒီထဲမှာ ပျဉ်းမ ၉ ရွက်၊ ရွက်လှ ၉ ရွက် ထည့်ရမှာ မဟုတ်လား”

“ဟုတ်တယ်လေ...။ အဓိက အချက်က အဲဒီဖန်ခွက်ထဲမှာ သရော ဒေယ ကြက်လျှာအလံ ၉ ခု ထည့်ရ တာပဲလေ”

“အင်း...ဟုတ်ပြီ။ ဆရာလွင်မိုး အောင်ပြောမှပဲ အမှတ်ရတော့တယ်။ ကျွန်တော်လည်း မန္တလေး မြေညှန်နန္ဒာ က ဆရာဦးဆန်းလှိုင်ရဲ့ သင်တန်းမှ စာအုပ် ပြန်လှန်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

“ကြည့်မနေပါနဲ့ ဆရာစောရာ၊ ကြာပါတယ်။ ကျွန်တော်ပြောတာလည်း ဦးသန်းဝင်းတို့၊ ဆရာကြီးဦးစံကိုတို့၊ ဦးဘရုံးတို့ သုံးသွားတဲ့ ပညာပါပဲ”

“ဟုတ်ပါဗျာ၊ ဟုတ်ပဲ။ နက်ဖြန် တပည့် မနီလာ လာရင် အဲဒီနည်းပဲ ပေးလိုက်ပါမယ်”

ဆိုင်ရောင်းထွက်ရန် အစီအရင်

(၁) အုတ်ခဲအသစ် သန့်သန့်တစ် လုံး၊ (၂) ဖန်ခွက်တစ်လုံး သောက်ရေ သန့် ထည့်၍ထားပါ၊ (၃) ပျဉ်းမ ၉ ရွက်၊ ရွက်လှ ၉ ရွက် အနာအဆာကင်းကင်း၊ (၄) ကြက်လျှာအလံ ၉ ခု မိမိနှင့်သက် ဆိုင်သော အရောင်၊ (၅) ယုဝ-စမ သွင်းထားသော ဖယောင်းတိုင် ၉ တိုင်။

ပြုလုပ်ပုံမှာ အုတ်ခဲကို သောက် ရေသန့်ဖြင့် သုံးကြိမ်လောင်း၍ ဆေးပါ။ “မကောင်းသော အနိဋ္ဌများပျောက်စေ” ဟုပြော၍ လောင်းပါ။ ပြီးလျှင် သောက် ရေသန့်ထည့်ထားသော ဖန်ခွက်ကို တင် ပါ။ ပြီးလျှင် ပျဉ်းမ ၉ ရွက်၊ ရွက်လှ ၉ ရွက် နှစ်မျိုးစလုံး တစ်ပြိုင်တည်း ပေါင်းထည့်ပါ။ သပြေ ၉ ညွှန်ထည့်ပါ။ ပျဉ်းမရွက်ပေါ်တွင် ဆိုင်နံပါတ်အပြည့် အစုံနှင့် မိမိမွေးနေ့၊ နာမည်နှင့်အတူ ဆိုင်အမြန်ရောင်းထွက်ရန်၊ ဝယ်သူပေါ် ရန် စာရေးပါ။ ကြက်လျှာအလံပေါ်တွင် လည်းရေးပါ။ အုတ်ခဲပေါ်တွင် ဆိုင်နံပါတ် နှင့် နေရပ်လိပ်စာကိုရေး၍ ဝယ်သူ အမြန်ပေါ်စေဟုရေးပါ။ အားလုံးကို ဘုရား ခန်းတွင်လုပ်ပါ။ ဖယောင်းတိုင်ပေါ်တွင် မိမိနှင့် သက်ဆိုင်သော ဝဏ္ဏသရဏ်မှ အက္ခရာများကိုရေးပါ။ နေ့စဉ် ဖယောင်း တစ်တိုင်ထွန်း၍ ဆုတောင်းပါ။ ရက် သတ္တတစ်ပတ်၊ သို့မဟုတ် ၄၅ ရက် အတွင်း အရောင်းထွက်၍ ဝယ်သူ အမြန်ပေါ်စေနိုင်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်သည် မနီလာတစ်ယောက်သာလျှင် ယခု ဆောင်းပါးရေးချိန်တွင် ၎င်းနည်းစနစ် ကို သုံး၍ ပြုလုပ်ပေးဖူး၏။ ဆရာလွင်မိုး အောင်သည် ၎င်းအစီအမံဖြင့် ၁၀ ဆိုင်

ထက်မနည်း။ အိမ် ၄-၅ လုံးထက် မနည်း၊ ထွက်အောင်၊ ရောင်းရအောင် ပြုလုပ်အောင်မြင်ခဲ့သည်ဟု ကျွန်ုပ်အား ပြောကြားပါ၏။ ကျွန်ုပ်၏ စာဖတ်ပရိ သတ်များ စမ်းသပ်အောင်မြင်နိုင်ပါစေ။

ဝဏ္ဏသရဏ်မူရင်းမှ ကောက်နုတ်ချက်

(၁) သင်၏ နာမည်အရင်းလုံး သည် အ/က/ဆ/ဏ/ဝ/တ/ဝ ဖြစ် လျှင် အနီရောင် ကြက်လျှာအလံ။

(၂) သင်၏ နာမည်အရင်းလုံး သည် ဣ/ခ/ဇ/ည/န/မ ဖြစ်လျှင် အဝါရောင် ကြက်လျှာအလံ။

(၃) သင်၏ နာမည်အရင်းလုံး သည် ဥ/ဂ/င/တ/ပ/ယ ဖြစ်လျှင် အစိမ်းရောင် ကြက်လျှာအလံ။

(၄) သင်၏ နာမည်အရင်းလုံး သည် ဇ/ထ/ဖ/ရ/သ ဖြစ်လျှင် အဖြူ ရောင် ကြက်လျှာအလံ။

(၅) သင်၏ နာမည်အရင်းလုံး သည် ဩ/စ/ဋ/ဒ/ဗ/လ/ဟ ဖြစ်လျှင် နက်/ပြာ ကြက်လျှာအလံ။

မိမိနှင့်သက်ဆိုင်သော အလံပေး တွင် ဆိုင်နံပါတ်နှင့် နေရပ်တို့ကိုရေး၍ အမြန်ဝယ်သူပေါ်စေဟု ရေးပါ။ ဆု တောင်းပါ။ ဖယောင်းတိုင်ပေါ်တွင် မိမိ နာမည်မှ သုံးခုမြောက်တွင်ရှိသော အက္ခရာစမများ ရေးပါ။ ရေးနေစဉ် ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး အာရုံပြု၍ ရေးပါ။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ငါးပါး သီလခံယူပြီးမှ ပြုလုပ်ပါ။

ကျေးဇူးရှင်အား ရှိဦးပါ၏။

သဗ္ဗပါဒီ-ဆရာမြတ်စေလင်း

မင်းနှစ်ရွက်

ရန်ကုန်မြင်ဆွေ

သူငယ်ချင်း မင်းနဲ့ငါ မတွေ့တာလည်း ကြာခဲ့ပြီ။ မင်းကိုလည်း သိပ်တွေ့ချင်တာပဲကွာ။ ငါတို့နှစ်ယောက် ဆုံကြရင် တို့ငယ်ငယ်ကအကြောင်းတွေ ပြန်သတိရပြီး စားမြုံ့ပြန်ရတာ တယ်အရာရှိတာပဲကွ။

ငယ်ငယ်က အကြောင်းတွေကို တွေးမိတိုင်း ငါတို့ အသက်တွေ ပြန်ငယ်သွားသလို ခံစားရတယ်။

အခုတော့လည်း ငါတို့မှာ သားတွေ၊ သမီးတွေ၊ မြေးတွေနဲ့လေ။ မင်းဆိုရင် မြစ်တောင်ရနေပြီ မဟုတ်လား။ အသက်ဘယ်လောက်ပဲကြီးကြီး နုပျိုချင်တာတော့ အမှန်ပဲ။ တရားမရှိဘူးလို့ပဲပြောချင်ပြောပါစေ။ ငါကတော့ “အသက် ဘယ်လောက်ရှိပြီလဲ” လို့ မေးလာတဲ့သူဆိုရင် သိပ်မုန်း တာပဲ။ ဟုတ်တယ်ကွ။

ကိုယ့်ဟာကိုယ်နေရင် အသက်ကြီးတယ်လို့ကို မထင်မိဘူး။ အသက်မေးလိုက်တော့မှပဲ ကိုယ့်အသက်က ကြီးနေပါလားလို့ သိလိုက်ရတယ်။

နောက်ပြီး ကောင်လေးတွေ ကောင်မလေးတွေက “အဘ”၊ “ဘကြီး”၊ “ဘဘ” လို့ခေါ်လိုက်ရင် ငါ ရင်ဘတ် ထဲ အောင့်အောင့်သွားတာပဲ။ “ဦး” တို့၊ “အန်ကယ်” တို့ပဲ ခေါ်သင့်တယ်ကွ။

မင်းတို့ငါတို့လည်း ရန်ကုန်မှာမွေး၊ ရန်ကုန်မှာကြီး လာကြတော့ အပြောအဆို အခေါ်အဝေါ်ကိုက ညက်ပြီး သားလေ။

ကိုယ်က သူများကိုခေါ်လည်း ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေး လေးပဲ ခေါ်တယ်။ ကိုယ့်ကိုခေါ်ရင်လည်း ယဉ်ယဉ်ကျေး ကျေးခေါ်မှ ကြိုက်တယ်။

ငါတို့လူငယ်ဘဝတုန်းက ဦးတို့၊ အန်ကယ်တို့ပဲ ခေါ်ခဲ့၊ ပြောခဲ့တာပါ။ ငါတို့ အလှည့်ကျမှပဲ “ဘကြီး” တို့၊ “အဘ” တို့၊ “ဘဘ” တို့ ခေါ်ခံနေရတယ်။

တော်သေးတာပေါ့။ “အဘိုး” လို့ မခေါ်တာကိုပဲ ကျေးဇူးတင်ရဦးမယ်။ ငါတစ်ခု စဉ်းစားမိတယ်။ ဒီခေတ်က

လည်း “အဘ”ခေတ်က။ “အဘ”လို့ ခေါ်တာကိုက မော်ဒန်ဖြစ်တယ်နဲ့ တူပါတယ်။

“အဘ”ဆိုရင် “အကောင်”လား။ “အတောင်”လားလို့ ထင်ကြတာ။ “အဘ”ဆိုတာနဲ့ လူတွေက အထင်ကြီးပြီး လန့်ဖျပ်သွားတာ။

ငါ့ကိုတော့ အကောင်၊ အတောင် မထင်ချင်လည်း နေ။ အထင်မကြီးချင်လည်းနေ။ “အဘ”လို့ ငါ့ကိုခေါ်တာ မကြိုက်တာတော့ အမှန်ဘဲ။ “အဘ”၊ “အဘ”လို့ခေါ်ပြီး နောက်ပိုင်းက အုပ်သွားကြတာ သိမှမသိဘဲ။

တစ်ခါတုန်းက အဖြစ်အပျက်တစ်ခုကို ပြောရဦးမယ်။ Shopping Center တစ်ခုမှာ လူငယ်တစ်ယောက်က ငါ့ကို “ဘကြီး အပြင်ထွက်ပေါက်က ဘယ်နားမှာလဲ”လို့ လာမေးတယ်။ သူ့ကိုကြည့်လိုက်တော့လည်း မလည်မဝယ်နဲ့ Country ပုံပဲ။ အသက်က ၃၀ ကျော်လောက်ရှိမယ်။ ခေါ်ပုံက ငါ့ကို “အဘ”တဲ့။ နောက်ပြီး ကောင်မလေးတွေ ရှေ့မှာ လာခေါ်တာ။ ငါလည်း ဒေါက်ီးသွားတာပေါ့။

“မင်းကကွာ တောခေါ် မခေါ်စမ်းပါနဲ့”လို့ပြောပြီး အမြင်ကတ်ကတ်နဲ့ သန့်စင်ခန်းဘက်ကို လက်ညှိုးထိုးပြလိုက်တယ်။ ဒီထက်ဆိုးတာက အသက်ကြီးကြီး အမျိုးသမီးကြီးတွေပဲကွ။ သူတို့ကိုကြည့်လိုက်တော့လည်း မနက်ဖြန်၊ သဘက် ဘိုးဘွားရိပ်သာ ရောက်တော့မယ့်ပုံ။ အဲဒီလို အဘွားကြီးပုံ ပေါက်နေတဲ့ အမျိုးသမီးကြီးတွေက ငါ့ကို “ဦးလေးကြီး”လို့ခေါ်တယ်ကွာ။

ငါကလည်း ဘယ်ခံနေပါ့မလဲ။ “ဟုတ်ကဲ့ပါ အဘွား”လို့ ပြန်တွယ်လိုက်တာပေါ့။ သူတို့ကိုလည်း အပြစ်မပြောချင်ပါဘူး။ ချက်ချင်းဆိုတော့လည်း ဒေါသထွက်သွားလို့ ပြောလိုက်မိတာ။ တကယ်တော့လည်း ကိုယ့်လိုပဲ သူတို့လည်း ငယ်ချင်နုပျိုချင်မှာပေါ့။

လူဆိုတာ စိတ်ပျိုတော့ ကိုယ်နုဆိုသလို ကိုယ့်စိတ်ကို အမြဲတမ်း ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့အောင် ဖန်တီးရတယ်။

စိတ်ပျော်ရွှင်မှုကြောင့် စိတ်နုပျိုခြင်းဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာတယ်။ စိတ်ချမ်းသာမှု ရရှိခြင်းဟာ တက်ကြွလန်းဆန်းမှုကို ရရှိခြင်းပဲ။

ဒါကြောင့် ငါကတော့ အမြဲတမ်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ပဲ နေတယ်။ မင်းတို့ကတောင် ငါ့ကို Happy Jolly လို့ ခေါ်ကြသေးတယ်လေ။

ဘယ်လိုပဲ ဒုက္ခတွေနဲ့တွေ့တွေ့ ပူရမှန်း၊ ညည်းရမှန်း မသိတဲ့ကောင်လို့ ငါ့ကို မင်းပြောခဲ့တာ မှတ်မိဦးမှာပေါ့။

ငါ့မှာ သမီးနှစ်ယောက် သားတစ်ယောက်နဲ့ မိသားစုဘဝ လူတန်းစေ့နေနိုင်အောင် ငါရုန်းကန်လှုပ်ရှားခဲ့ရတာ မင်းအသိပဲ။

ဒီကြားထဲ သမီးအလတ်မက ရောဂါသည်။ သူ့တစ်သက်မှာ ဆရာဝန်တွေကို ငါလုပ်ကျွေးလိုက်ရသေးတယ်။

သမီးအလတ်မ အသက် ၂၀ မှာ ဆုံးပါးသွားလို့ ဆရာဝန်တွေနဲ့ မတွေ့ရတော့ဘူးဆိုပြီး ဝမ်းသာမယ်ကြံကာရိုသေးတယ်။ မိန်းမလုပ်သူက သားအိမ် ကင်ဆာဖြစ်ပါရော။ တစ်နှစ်ကျော်ကျော် ဆေးကုလိုက်ရတယ်။

သေရမယ့် ရောဂါဆိုတော့ ငွေလည်းကုန် လူလည်းဆုံးပေါ့။ မိန်းမသေပြီးလို့ နှစ်နှစ်အကြာမှာ သမီးနဲ့သားလည်း ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့်ဆိုသလိုပဲ အိမ်ထောင်ပြုကြတယ်လေ။

ငါ့အပေါ်မှာတော့ သားနဲ့သမီးက သိတတ်ကြပါတယ်။ ငါ့ကို အသိတတ်ဆုံး နားလည်ဆုံးကတော့ ငါ့သားပဲကွ။

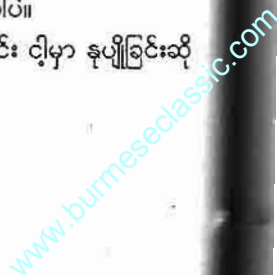
သားကြီးက မလေးရှားမှာ အလုပ်သွားလုပ်နေတာ။ မင်းလည်းသိပါတယ်။ ဘာလိုလိုနဲ့ ဒီကောင်ကြီး မလေးရှားမှာနေတာ ၁၅ နှစ်တောင် ကျော်သွားပြီ။ ဒါပေမယ့် နှစ်နှစ်တစ်ခါတော့ ငါ့ဆီကို သားက ခွင့်ပြန်လာတယ်။

ဖေဖေကို တွေ့ချင်မြင်ချင်လို့တဲ့။ ငါ့သားပြန်လာမယ်ဆိုတဲ့ အသံကြားတာနဲ့ ငါ့မှာ ဝမ်းသာလုံးတွေပိုက်ပြီး မျှော်ခဲ့ရတာ။

သားကြီးကို လေယာဉ်ကွင်းဆင်းကြိုရတာ ငါ့အတွက် နုပျိုဆေးတစ်ခွက် သောက်လိုက်ရသလိုပဲ။

ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ ငါ့သားက လေယာဉ်ကွင်းမှာ ငါ့ကိုမြင်တွေ့လိုက်တာနဲ့ “ဟာ ... ဖေဖေကတော့ အမြဲတမ်း နုပျိုနေတာပဲ။ သားပြန်လာတိုင်း ဖေဖေကို ဒီအရွယ်အတိုင်းပဲ မြင်နေရတယ်။ အရွယ်လည်း ကျမသွားဘူး။ ပိုပြီးတောင် ငယ်လာသလိုပဲ။ ဖေဖေကို အခုလို မြင်တွေ့လိုက်ရတာ သားအရမ်းဝမ်းသာတာပဲ”လို့ ပြောလိုက်တဲ့ သားရဲ့စကားကို ကြားရတော့ ငါ့မှာ နုပျိုခြင်း ဝီတိတွေ တဝကြီး ဝါးလိုက်ရသလိုပဲ။

သားပြန်လာတိုင်း ပြန်လာတိုင်း ငါ့မှာ နုပျိုခြင်းဆို

တဲ အားမာန်တွေ တက်ခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် သားဟာ ငါ့အတွက် နုပျိုဆေးတစ်ခွက်ပါ။

ငါ့သမီးကြီးကျပြန်တော့ တစ်မျိုးကွ။ အဖေလဲ ဝံ သူကို အသက်ကြီးကြီးပုံစံနဲ့ နေတာမျိုး သဘောကျသတဲ့။

ငါ့ကို တိုက်ပုံနဲ့ပုဆိုး ဝတ်တာကို မြင်ချင်သတဲ့။ တကယ်တော့ သူ့သဘောက ဖအေကို မြန်မာဆန်ဆန် ခုံခုံညားညား နေတာကို ကြိုက်တယ်နဲ့တူပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မင်းသိတဲ့အတိုင်း ငါကလည်း ငယ်ငယ် ကတည်းက ဘောင်းဘီဝတ်၊ တီရှပ်ဝတ်လာတဲ့ကောင်ဆို တော့ လည်ကတုံးတွေ တိုက်ပုံတွေ ဘယ်ဝတ်ချင်ပါ့မလဲကွာ။

သမီးကြီးက ငါ့ကိုများ အဘိုးကြီးလို့များ ထင်နေ သလား မသိပါဘူး။ ငါဆိုတဲ့ကောင်ကလည်း အဝတ်အစား ကို ခေတ်နဲ့အမီလိုက်ပြီး ဝတ်တတ်တယ်။

အဲဒါကို သမီးနဲ့သမက်က ငါ့နောက်ကွယ်မှာ ကလေးကလားဝတ်တယ်လို့ ကဲ့ရဲ့ကြသေးတယ်။ ပါတိတ် အကျီဝတ်တာကို ထဘီဆင်ကြီးဝတ်ပါတယ်လို့ အတင်း ပြောတယ်။

ငါသိပါတယ်။ ငါကလည်း လုံးဝဂရုမစိုက်ဘူး။ ငါဝတ်တတ်သလိုပဲ ဝတ်မြဲဝတ်တာပဲ။ ဟုတ်တယ်လေကွာ။ သား သမီးတွေအလိုကျ ငါမနေနိုင်ဘူး။ လွတ်လပ်ခြင်းကို ငါမြတ်နိုးတယ်။

သားသမီးတွေကို ငါအုပ်ထိန်းခဲ့တုန်းကလည်း ဒီမို ကရေစီ အပြည့်အဝပေးပြီး အုပ်ထိန်းခဲ့တာ။ သားသမီး တွေ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့လည်း သူတို့အကြိုက် ရွေးချယ်ခွင့်ပေးခဲ့တယ်။

ငါ ကန့်ကွက်ဟန့်တားခြင်း လုံးဝ မလုပ်ခဲ့ဘူး။ ငါသဘောမတူပေမယ့် သူတို့ရဲ့ လူ့အခွင့်အရေး မဆုံးရှုံး စေချင်လို့ သူတို့အလိုကျ သူတို့နှစ်သက်မြတ်နိုးတဲ့သူနဲ့ အိမ်ထောင်ချပေးခဲ့တယ်။ အခုဆို သမီးလည်း သူ့အိမ် ထောင်နဲ့ သူ့မိသားစုနဲ့၊ သားလည်း သားနဲ့မယားနဲ့ သူ့အိုး သူ့အိမ်နဲ့၊ ငါကတော့ ငါ့အိမ်နဲ့ ငါပဲ နေရတာပေါ့။ ဘယ် သားသမီးအိမ်ကိုမှ လိုက်မနေချင်ပါဘူး။

သမက်၊ ချွေးမ မျက်နှာကိုကြည့်ပြီး နေရစားရမယ့် ဘဝကို “ငရဲ”လို့ ငါက သတ်မှတ်ထားတာ။ ချွေးမက သမီးမဟုတ်သလို သမက်ဆိုတာကလည်း သားမဟုတ်ဘဲ။ သူတို့မှာလည်း မိဘတွေရှိတယ်လေ။ ငါက ကိုယ်

ချင်းစာပေးရမှာပေါ့။ ကျွေးခြင်းကျွေး၊ ပေးခြင်းပေးရင် ကိုယ့် မိဘတွေကိုပဲ ဦးစားပေး ကျွေးကြမှာပေါ့။ ဒါအပြစ်ပြောစရာ မဟုတ်ပါဘူး။ ငါကျော့နပ်ပါတယ်။ နားလည်ပေးပါတယ်။ မိဘဆိုတာ သားသမီးကသိတတ်မှ ရင်အေးရတာလေ။

မိဘထံက သားသမီးတွေ ခွဲထွက်ပြီး ကိုယ့်အိုး ကိုယ့်အိမ်နဲ့ ကိုယ့်စီးပွားနဲ့ကိုယ် နေကြပေမယ့်လည်း ငါက တော့ ကိုယ့်သားသမီးတွေကို စိုးရိမ်ပူပန်နေရတဲ့စိတ်က နေ့တိုင်းလို့ပါပဲ။

ကိုယ်ကသာ တွေးပူနေတာပါ။ သားရော၊ သမီး ရော နှစ်ယောက်စလုံးက စီးပွားရေး အဆင်ပြေကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အိမ်ထောင်ရေးကျပြန်တော့ “လင်နဲ့မယား လျှာ နဲ့သွား”ဆိုတာ ရှိတယ်မဟုတ်လား။

သားမက်နဲ့ ချွေးမကို ငါက ဘယ်တော့မှ အပြစ် မပြောခဲ့ပါဘူး။ ကိုယ့်သားသမီးတွေကိုပဲ ပြောဆိုဆုံးမခဲ့တာ။ သမီးကိုဆိုရင်လည်း လင်သားအပေါ်မှာ သစ္စာရှိဖို့၊ ခင်ပွန်း ဖြစ်သူဟာ ကိုယ့်ရဲ့ကျေးဇူးရှင်ဖြစ်လို့ ဘယ်တော့မှ ရိုင်းရိုင်း ပျံ့ပျံ့ မဆက်ဆံမိဖို့နဲ့ ကျေးဇူးမကန်းမိဖို့၊ အိမ်ဦးနတ်သဖွယ် ကိုယ့်လင်သားကို ရိုရှိသေသေဆက်ဆံဖို့ကို အခွင့်အခါသင့် တိုင်း ဆုံးမပြောဆိုခဲ့ပါတယ်။

ကုန်ကုန်ပြောမယ်။ အိပ်ရာဝင်ရင်တောင် လင် ယောက်ျားကို ဦးချကန်တော့အိပ်ဖို့ တိုက်တွန်းခဲ့ပါတယ်။

သားကိုလည်း ကိုယ့်ရဲ့ဇနီးဖြစ်သူဟာ ကိုယ့်ကို အားကိုးအားထား ပြုနေရသူဖြစ်လို့ နိုင်ထက်စီးနင်း ဘယ် တော့မှ မပြုလုပ်ပါနဲ့။ သားမယားအပေါ် ကြင်ကြင်နာနာ ဆက်ဆံပေါင်းသင်းဖို့ အထင်မှား၊ အမြင်မှား ပြဿနာမျိုး တွေ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ရင် ပွင့်လင်းမြင်သာမှုရှိအောင် ဖြေရှင်း ကြဖို့ ပြောဆိုဆုံးမခဲ့ပါတယ်။

ဖအေဆုံးမတဲ့အတိုင်း လိုက်နာကျင့်သုံးကြလို့လည်း သားနဲ့ သမီးတို့ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဟာ အဆင်ပြေချောမွေ့ နေတာပေါ့။ ဒါကြောင့်လည်း ငါ့မှာ တစ်မျိုး စိတ်ချမ်းသာရ တယ်။ သားသမီးတွေ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေဘူးဆို ရင် ငါပဲ စိတ်ဆင်းရဲရမှာလေ။ သားသမီးတွေ ဘယ်အရွယ် ရောက်ရောက် မိဘတွေကတော့ တွေးပူနေရတာပဲ။

ငါတို့ရဲ့ အဖေအမေတွေသာ ရှိခဲ့သေးရင်လည်း ငါတို့ကို ခုအချိန်ထိ ဒီအရွယ်ရောက်တဲ့အထိ စိုးရိမ်ပူပန်နေ ကြဦးမှာပဲ။

သားသမီးတွေကို မိဘတွေက တစ်သက်လုံး ရင်အုပ်မကွာထားချင်ပေမယ့် အပျံတတ်ပြီဆိုတော့လည်း ပျံသွားကြတာပါပဲ။ အတောင်အလက်စုံလို့သာ ပျံကြတာပေါ့။

သားနဲ့သမီး ငါ့အိမ်ကို လာလည်တိုင်း ငါကြိုက်တတ်တဲ့ အစားအစာလေးတွေ ဝယ်ဝယ်လာကြတယ်။

သမီးကြီးကတော့ အမြဲလိုပါပဲ။ ချွေးမဆိုတာကတော့ သားရှိတဲ့အခါ စားရတာပေါ့။ သားမရှိတော့လည်း မသိသလိုပေါ့။ လူတွေပြောပြောနေကြတာ မင်းကြားဖူးမှာပေါ့။ သမီးမိန်းကလေးဆိုတာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိဘအိမ်တော့ ဟင်းတစ်ခွက်ရော့က်တာပဲ ဆိုတာလေ။

ဪ... ဟင်းခွက်ဆိုလို့ မင်းကို ပြောပြရဦးမယ်။ လွန်ခဲ့တဲ့ တစ်ပတ်လောက်ကပေါ့။ ထမင်းစားမယ်လို့ ငါထမင်းစားပွဲမှာ ထိုင်လိုက်တာ။ စားပွဲပေါ်မှာ ကြက်သားဟင်းနစ်ခွက်ကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

ထမင်းပွဲပြင်ပေးတဲ့ ငါ့တပည့်လေးက “ဆရာသမီးအိမ်က ဟင်းတစ်ခွက်နဲ့ ဆရာသားအိမ်က ဟင်းတစ်ခွက် လာပို့ထားတာပါ” လို့ ပြောပြတယ်။

အဲဒီ ဟင်းနစ်ခွက်ကို ငါသေသေ ချာချာကြည့်လိုက်ပြီး “ဒီဟင်းခွက်က သမီးကြီးအိမ်ကပို့တာဖြစ်မယ်။ ဟောဒီဟင်းခွက်ကတော့ သားအိမ်က ပို့လိုက်တာ မဟုတ်လား” လို့ ငါ့တပည့်လေးကို ပြောလိုက်တယ်။

“မှန်လိုက်လေ ဆရာရယ်” ဆိုပြီး တပည့်လေးက ငါ့ကို တအံ့တဩကြည့်နေတယ်။

နောက်ပြီး ငါ့ကိုမေးသေးတယ်။ “ဆရာက ဒီဟင်းနစ်ခွက်ကို ကြည့်လိုက်တာနဲ့ သားအိမ်က ဟင်းခွက်နဲ့ သမီးအိမ်က ဟင်းခွက်ဆိုပြီး ကွက်တိဘာဖြစ်လို့ ပြောနိုင်တာလဲ” တဲ့။

ဒါနဲ့ ငါလည်း စုံထောက်ကြီးဦးစံရှားစတိုင်နဲ့ ငါ့တပည့်လေးကို ရင်ကော့ပြီး ရှင်းပြလိုက်တယ်လေ။

ကြက်သားဟင်းနစ်ခွက်ကို ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ပထမဟင်းခွက်ထဲမှာ အသားတုံးတွေကြီးပဲ တွေ့လိုက်ရတယ်။ ဒုတိယဟင်းခွက်ကို ကြည့်ပြန်တော့ ဟင်းခွက်ထဲမှာ တောင်ပံရိုးနဲ့ လည်ချောင်းရိုးတွေကိုပဲ တွေ့လိုက်ရပြန်တယ်။

အိမ်တစ်အိမ်မှာ မိသားစု စားသောက်ရေးအတွက် အိမ်ရှင်မဖြစ်တဲ့ မိန်းမသားတွေကပဲ စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရတယ် မဟုတ်လား။ ဒီတော့ သမီးအိမ်မှာ သမီးက ချက်

ပြုတ်စားသောက်ရေးကို သမီးကိုယ်တိုင် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရတယ်လေ။ သမီးလက်၊ သမီးခြေပေါ့။

ဒါကြောင့် သမီးရဲ့ ကျေးဇူးရှင် မွေးသဖခင်ဖြစ်တဲ့ ငါ့ကို ဦးဦးဖျားဖျား အသားတုံးတွေပဲရွေးပြီး သူ့သဘောနဲ့ ပို့လိုက်တာ ဖြစ်ရမယ်။ အဲဒီအချက်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် အသားတုံးတွေပါတဲ့ ပထမကြက်သားဟင်းခွက်က ငါ့သမီးကြီးအိမ်က ဟင်းခွက်ဆိုတာ အသေအချာပြောနိုင်တာပေါ့။

ဒုတိယ ဟင်းခွက်အကြောင်း ပြောရမယ်ဆိုရင် လင်ယောက်ျားဆိုတာ အိမ်ရှင်မဖြစ်တဲ့ ဇနီးမယားက ချက်ပြုတ်ကျွေးတာကိုပဲ စားရတာလေ။

အဲဒီတော့ ငါ့သားလည်း ငါ့ချွေးမကျွေးမှ စားရတာ မဟုတ်လား။ ဖခင်ဖြစ်တဲ့ ငါ့ကို သူ့စားရသလို ကြက်သားဟင်းလေး ကျွေးချင်မှာပေါ့။ ဒါကြောင့် သူ့မိန်းမ ငါ့ချွေးမကို ဖခင်လုပ်သူဆီ ကြက်သားဟင်းတစ်ခွက် ပို့ခိုင်းလိုက်မှာပေါ့။

သမီးမဟုတ်တဲ့ ချွေးမက ယောက္ခမကို စေတနာရှေ့ထားပြီး အရိုးအရင်းလေးတွေကိုက်ရအောင် ပို့လိုက်တယ်ဆိုတာ ငါသိပါတယ်။ သူ့မိဘတွေအတွက် အသားတုံးတွေ ဖယ်ရဦးမယ်လေ။

အဖေလုပ်သူစားဖို့ ကြက်သားဟင်းတစ်ခွက် ပို့လိုက်ရလို့ ငါ့သားကတော့ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်နေမယ်။ ဒါပေမယ့် ကြက်ရိုးပါသွားတယ်ဆိုတာ သားက ဘယ်သိပါ့မလဲ။ သိခဲ့ရင်လည်း မယားလုပ်သူက “မောင်ရဲ့ဖေဖေက ကြက်တောင်ပံကြိုက်လို့ပါ” လို့ လင်ယောက်ျားကို ပြောမှာပေါ့။

ယောက်ျားဆိုတာ မယားပြောတာ ယုံတာပဲလေ။ စကားပုံတောင်ရှိသေးတယ် မဟုတ်လား။ “မယားပြောတော့ တစ်ည” တဲ့။ သမီးနဲ့သား ကွာခြားချက်က ဒါပဲကွ။ ဒါကြောင့် ဒီဟင်းနစ်ခွက်ကို ငါ တိတိကျကျ ခွဲပြောနိုင်တာပေါ့။ “ကဲပါကွာ ...။ ငါက ငါ့သမီးပေးတဲ့ ကြက်သားဟင်းခွက်နဲ့ စားမယ်။ မင်းကတော့ ငါ့သားအိမ်က ကြက်ရိုးဟင်းခွက်နဲ့ပဲ စားပေတော့” ဆိုပြီး ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ တပည့်လေးကို နောက်ပြောင်သလို ပြောလိုက်ရတယ်။

ကဲ ... မင်းလည်း မင်းအိမ်ကို ဟင်းခွက်တွေ ရောက်လာရင် ငါ့လိုပဲ ခွဲခွဲခြားခြားသိနိုင်အောင် ကြိုးစားပေတော့ သူငယ်ချင်းရေ။

ရန်ကုန်မြင့်ဆွေ

နိဗ္ဗာန်ထွက်ရပ်လမ်း ပန်းတစ်ပွင့်လှူဒါန်းခြင်းအကျိုး

(၁)

“ရေဘူးနှင့် ဖိနပ်မပါလျှင် နွေအခါမှသိ၊ ဒါနနှင့် သီလမပါလျှင် သေခါမှသိ”ဟူသော စကားရှိသည်။ ထိုစကားအရှိအား အသိတရား လက်ကိုင်ထားကာ လူ့ရွာလူ့ပြည် နေရစဉ်ခဏ ဘဝကူးချိန် (အာယုသင်္ခါရ ဓာတ်) မလွတ်မီအချိန် လှူဒါန်းပေးကမ်းလိုစိတ် မွေးမြူ ခုမည်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာခံယူထားသော မြန်မာလူမျိုးတိုင်း

ထားရှိရမည့် စိတ်ထားပင် ဖြစ်ပါသည်။ နိဗ္ဗာန်ကူးတို့ ဆောင်ပို့ပေး၍ နိဗ္ဗာတ လှမ်းလိုသူများအနေဖြင့် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာဟူသည့် တရားသုံးပါးသည် အခရာကျ နေပေသည်။ ထိုတရားသုံးပါး ဟန်ချက်ညီညီ ဖြစ်ပါမှ နိဗ္ဗာန်ကူးမြောက် ဆိုက်ရောက်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ လှူဒါန်း ရာတွင်လည်း စိတ်သာရှင်စော ဘုရားဟော ဆိုသကဲ့သို့ မိမိစိတ်သန္တာန် အတွင်းအဇ္ဈတ္တသည်လည်း သန့်ရှင်း

- ပညာဝတီ
- ကျောင်းတိုက်
- ဆရာတော်
- ဘုရားကြီး
- ဘဒ္ဒန္တဇာဂရ

စင်ကြယ်မှုရှိရန် အရေးကြီးလှပေသည်။

မိမိလှူဒါန်းသည့် အလှူအတန်းအပေါ် ဝိဘတ်၊ ဝိစာရမဖြစ်ဘဲ စေတနာသုံးတန် ဖြတ်ပါမှ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အလှူဒါန မြောက်ပေလိမ့်မည်။ လှူဒါန်းမှုအစုစုအပေါ် အာရုံထွေပြား စိတ်မှောက်မှားခြင်း၊ မှောက်မှားသည့် စိတ်အပေါ်လိုက်၍ တစ်ဆင့်တက်ကာ သံသယစိတ်များ၊ တွန့်တိုစိတ်များ၊ ဝေခွဲသုံးသပ်မရသည့်စိတ်များ(မောဟစိတ်များ) မိမိကိုယ်တွင်း ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်ရှိသော် ထိုလှူဒါန်းမှုအစုစုသည် မသန့်စင်မစင်ကြယ်တော့ပေ။ သဟသိကဒါန ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လှူဒါန်းခဲ့ရပါသော်လည်း မိမိစိတ်အာရုံ တုန်ယင်ကြေပျက် အက်ကွဲ ဖိတ်လျှံခဲ့ပါက နိဗ္ဗာန်နှင့် အလှမ်းဝေးကာ သံသရာလွတ်ရာလွတ်ကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်းမဖြစ်နိုင်တော့ပေ။ မိမိစိတ်အရင်းခံ စေတနာသုံးတန် ပြတ်ပါက ငွေကြေးအမြောက်အများ အကုန်အကျခံကာ ကြီးသောအလှူ မဆိုထား နှင့်။ ပန်းတစ်ပွင့်လျှင်တောင် အကျိုးကျေးဇူးကြီးမားလှပုံကို ပညာဝတီရိပ်သာကျောင်းဘိုက် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တဇာဂရက ကဗျာသင်္ကာဖြင့် သီကုံးဖွဲ့ဆိုပြခဲ့လေသည်။

xxx xxx xxx

ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ဣစ္ဆာသယပန်းစေတီ

(၂)

**'တစ်ပွင့်မျှပန်း လှူဒါန်းရလျှင်
လူတွင်နတ်ရုပ် ထပ်ထပ်ဖြစ်လာ
ကမ္ဘာကုဋေ ထောင်ချီနေ၍
စံပေပျော်စွာ ဆုံးဘဝါ၌
ချမ်းသာမြတ်ထား နိဗ္ဗာန်သွားသည်
မှတ်သား ပန်းတစ်ပွင့် လှူကျိုးတည်း။ ။**

ဤကဗျာလင်္ကာသည်ကား ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဖွဲ့ဆိုခဲ့သော ကဗျာလင်္ကာပင် ဖြစ်ပါသည်။ ပန်းတစ်ပွင့်လှူဒါန်းခြင်း၏ အကျိုးအာနိသင်သက်ရောက်မှုနှင့် အတူ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကျောင်းထိုင်တော်မူသော ရန်ကင်းမြို့နယ် ပညာဝတီရိပ်သာကျောင်းတိုက်၌ ကျင်းပ

ပြုလုပ်သည့် ပန်းပေါင်း ၈၄၀၀၀ ဆက်ကပ်ပူဇော်ပွဲသို့ သွားရောက်လေ့လာ ကြည့်ညိုမိခဲ့ပါသည်။ ပန်းပေါင်း ၈၄၀၀၀ ပွဲ ဆိုသည်မှာ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကျောင်းတိုက်အတွင်းရှိ ဣစ္ဆာသယဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်မြတ်ကြီးအား သုတ္တန်ပိဋကတ် ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ၂၀၀၀၊ ဝိနည်း ပိဋကတ်ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ၂၀၀၀၊ အဘိဓမ္မာပိဋကတ် ဓမ္မက္ခန္ဓာပေါင်း ၄၂၀၀၀ တို့အား ဓမ္မက္ခန္ဓာတစ်ဆူလျှင် ပန်းတစ်ပွင့်ကျ ရည်မှန်း၍ ပန်းပေါင်း ၈၄၀၀၀ တို့ဖြင့် ဆက်ကပ်ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပလာခဲ့သည်မှာ ယခုအကြိမ်နှင့်ပါဆိုလျှင် ၃၅ ကြိမ်မြောက် ရှိခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း တော်သလင်းလဆန်း ၁၄ ရက်နေ့၌ ဆက်ကပ်ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်ပေါင်း ၃၅ နှစ်အတွင်း ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ပန်းပေါင်း ၈၄၀၀၀ ကို ဆက်ကပ်ပူဇော်ခဲ့ကြောင်း၊ တစ်နှစ်နှင့် တစ်နှစ် ဆက်ကပ်ပူဇော်မှု တူညီမှုမရှိစေရန်အတွက် စဉ်းစားရကြောင်း၊ ပြီးခဲ့သည့် နှစ်များက နဂါး၊ ဂဠုန်ပုံစံ များဖြင့် ဆက်ကပ်ပူဇော်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခုနှစ်၌ စစ်ကိုင်း ကောင်းမှုတော် ဘုရားပုံစံပြုလုပ်၍ ဆက်ကပ်ပူဇော်ခဲ့ ကြောင်း၊ စေတီကို ရဟန်းရှင်လူ့ ပြည်သူအများ ကြည် ညိုသဒ္ဓါစိတ်ဖြင့် ဖူးမြော်နိုင်ရန်အတွက် ၁၂ ရက်ကြာ အပူဇော်ခံထားရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း . . . စသဖြင့် ဆရာ တော်ဘုရားကြီးမှ ရှင်းလင်းမိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ ပန်းပေါင်း ၈၄၀၀၀ ဆက်ကပ်ပူဇော်ပွဲ များတွင် ယမန်နှစ်များက ထူးခြားဖြစ်စဉ်မှာ စက်တင် ဘာ ၁၄ ရက်နေ့ နံနက် ဘုရားနေကဇာတင်အပြီး သာဓု ခေါ်ဆို၍အပြီး မြွေဖြူများ၊မြွေစိမ်းများ လာရောက် ဖူးမြော်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခုနှစ် ထူးခြားဖြစ်စဉ်မှာ ဘုရား နေကဇာတင်အပြီး သာဓုခေါ်ဆိုရာတွင်လည်း စာငှက် ကလေးများကပါ ဝင်ရောက်သာဓုခေါ်ဆိုသည့်အကြောင်း ကို ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ထပ်မံရှင်းပြ မိန့်ကြားခဲ့ပါ သည်။ နှစ်စဉ် ပန်းပေါင်း ၈၄၀၀၀ ဆက်ကပ်လှူဒါန်း သည့်အပြင် သစ်သီး ၁၀၀၀ ကိုလည်း ကပ်လှူပူဇော်ခြင်း၊ စက်တင်ဘာ ၁၅ ရက်နေ့တွင်လည်း ဆီမီး ၁၀၀၀ ဖြင့် ကပ်လှူပူဇော်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်ကိုပါ သိရှိခဲ့ရသည်။

ဤနေ့ ဤအချိန် ညနေ ၃ နာရီမှ ည ၉ နာရီ အထိ မည်သူမဆို မိမိတို့ စေတနာသဒ္ဓါတရား ထက်သန် သလောက် ပန်း၊ သစ်သီး၊ ဆီမီးများဖြင့် နိဗ္ဗာန်ကို ရည် မှန်း၍ လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်းလည်း သိရှိခဲ့ရသည်။ ထူးခြား သည့် အလှူ၊ ထူးမြတ်သည့် ဒါနတရားနှင့် ပီတိသောမန သပ္ပာယ်နိုင်စရာ လှူဒါန်းဆက်ကပ်နိုင်သည့်ပွဲပင် ဖြစ်ပါ သည်။

(၃)

လူဖြစ်တည်လာသည်နှင့် မိမိနှင့် တစ်ပါတည်း ပူးတွဲပါလာသည်က ကမ္မဝါစ ကံ-ကံ၏အကျိုးတရားပင်

ဖြစ်သည်။ မိမိပြုလုပ်သော ကောင်းမှုကံ၊ ဆိုးမှုကံသည် နွားလှည်းနှင့်မခြား တူညီလှသည်။ ရွှေ၊နွားသွားရာသို့ နွားလှည်းဘီး တစ်ထပ်တည်းကျသကဲ့သို့ မိမိပြုလုပ်ခဲ့ သော အဆိုးအကောင်းကံသည် ညီညီညာညာ တစ်ထပ် တည်းကျတတ်သည့် သဘောသဘာဝ ရှိနေလေသည်။

ဘုရားဟောဒေသနာ တရားတော်များသည် မည်သည့်အခါမျှ လွဲခဲ့သည်ဟူ၍ မရှိခဲ့။ အကျိုးတရား ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသောအကြောင်းတရားတိုင်းသည် ကံနှင့်မပတ်သက် မသက်ဆိုင်ဟူ၍ ဘယ်သောအခါမျှ မရှိ။ နောင်လည်း ရှိခဲ့မည် မထင်။ မဂ္ဂင်လမ်းသို့ လျှောက် နေသော သူများအဖို့ အနည်းဆုံး ငါးပါးသီလ မြရမည့် အပြင် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာတရားများပါ လက်ကိုင်ထား ရမည် ဖြစ်သည်။ ထိုတရားများ အားကောင်းမောင်းသန် ဖြစ်ပေါ်နေပါမှ ဝိမုတ္တိလမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်နိုင်ပေလိမ့် မည်။ သဒ္ဓါရှိကျိုး စိတ်မှာကိုးသည့် လှူဒါန်းမှုဟူသည် မည်သည့်အခါမျှ အချည်းနှီး မဖြစ်တန်ရာ။ ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သည့် လှူဒါန်းမှုကြီးမှသည် အသေးအဖွဲလှူ ဒါန်းသည့် ပန်းတစ်ပွင့် ဖြစ်စေကာမူ နိဗ္ဗာန်လမ်းရာသို့ အထောက်အပံ့အကူအညီ ဖြစ်စေနိုင်ကြောင်း ပန်းပေါင်း ၈၄၀၀၀ ပွဲမှ သာဓကပြုသည်ဟု ဆိုရမည် ထင်ပါသည်။

ပန်းပေါင်း ၈၄၀၀၀ လှူဒါန်းပွဲမှ အိမ်အပြန်လမ်း တစ်လျှောက် မေ့ဖျောက်မရနိုင်သည့် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ အကျိုးတရားနှင့် ပတ်သက်၍ ထားရှိရမည့် စိတ်ထားများကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်နေမိခဲ့သည်။ အသိ တရား၌ စိတ်ထားဖြူစင်လျှင် သက္ကာရဒိဋ္ဌိပြုတ်၊ ငါစွဲ ပြုတ်၊ လောကုတ္တရာတရား၏ ဝိမုတ္တိတံခါးဝသို့ နေ့ည မရွေး ရောက်ရှိနိုင်ပေလိမ့်မည်။ အတွေးသမ္မုဇ်နှင့် ခြေလှမ်းများကြား စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ခြင်း စိတ်ထဲ နိဗ္ဗာန် ထွက်ရပ် လမ်းပန်းတစ်ပွင့် လှူဒါန်းခြင်းအကျိုး အာနိ သင် မှန်းဆကြည့်မြင် ဆင်ခြင်နေမိပါတော့သည်။

တစ်ဆင့်စီဖြောင့်ကြား ကုသိုလ်ပွား

(နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ)

ခိုင်ခင်အင်ကြင်း

အမျိုးသမီးများအတွက် သနပ်ခါးဟာ သဘာဝအကောင်းဆုံး အလှကုန်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုရေးနိုင်ရတဲ့အကြောင်းရင်းက ဂျပန်နိုင်ငံလို အလှကုန်တွေ ထုတ်လုပ်တဲ့အပြင် နိုင်ငံတကာအလှကုန်တွေ ရောင်းချရာ အရပ်မှာ အလှကုန်အမျိုးမျိုးတွေ သုံးစွဲကြည့်ပြီးမှ ယှဉ်ပြီးဆုံးဖြတ်နိုင်လို့ပါပဲ။

အခုဆိုရင် နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တွေက သဘာဝအလှကုန်ကို ဦးစားပေး ထုတ်လုပ်နေကြပါပြီ။ ဓာတုဗေဒအင်္ဂါကုန်များဟာ တကယ်တမ်း ကောင်းချင်မှ ကောင်းသလို အသားအရေနဲ့ အခန့်မသင့်ဘဲ မတည့်တဲ့အခါ ပြဿနာ ဖြစ်ရင် ဖြစ်တတ်ပါသေးတယ်။

သနပ်ခါးကတော့ တကယ်ပဲ မွှေးလည်းမွှေးပျံ့၊ အသားအရေကိုလည်း ချက်ချင်းအကျိုးပြု လှပဖြူမွှေးသွားစေပါတယ်။ သနပ်ခါးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ခိုင်ခင်အင်ကြင်းရဲ့ သူငယ်ချင်း ဓာတုဗေဒဘွဲ့လွန်ယူထားသူ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ဟာ ဂျပန်ကပြန်ပြီးမှ ထိုင်းနိုင်ငံကို ထပ်သွားပြီး သနပ်ခါးနဲ့ (Cream) ကရင်(မ်) စမ်းသပ်ထုတ်လုပ်အောင်

မြင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကုန်ပစ္စည်း ထုတ်လုပ်ရောင်းချဖို့ ကုန်ကျစရိတ်က မြန်မာနိုင်ငံအနေနဲ့ ဈေးနှုန်းမြင့်မားနေပြီး ကြော်ငြာအားမလိုက်နိုင်တော့ ဈေးကွက်မဝင်ဘဲ ဖြစ်သွားတာပေါ့လေ။ ဒါကြောင့် ထိုင်းနိုင်ငံက သနပ်ခါးကို အတော်စိတ်ဝင်စားကြတာကြောင့် (Formula) ဖော်မြူလာကို ရောင်းချ လိုက်ရကြောင်း ကြားသိရပါတယ်။

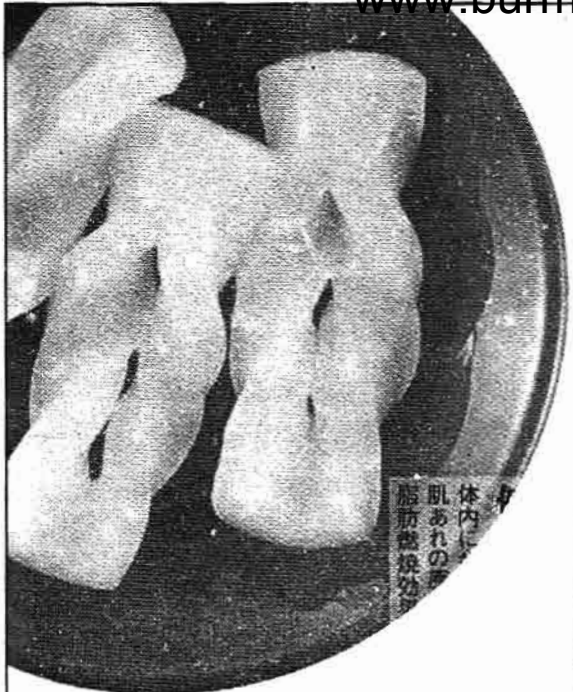
အိန္ဒိယနိုင်ငံကလည်း သနပ်ခါးကောင်းကြောင်း သတင်းကြားသူ အမျိုးသမီးတချို့ ရှိနေလို့ သနပ်ခါးဝယ်ယူသုံးစွဲလိုကြသည့်တိုင် သနပ်ခါးဈေးကွက် မရှိတော့ အဆက်အသွယ်ရှိမှ ရမှာမို့ မသုံးကြရ ဖြစ်နေတာပေါ့။

ဒီစာမူလေးဟာ သနပ်ခါးဈေးကွက်များကို စီးပွားရေးအရ တွင်တွင် ကျယ်ကျယ်လုပ်ဖို့ စဉ်းစားကြည့်နိုင်မယ့် လမ်းစလေးလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။ အမေရိကန်၊ ပြင်သစ်၊ အီတလီလိုနိုင်ငံတွေက အလှကုန်ပစ္စည်းတွေ ပြည်ပကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ထုတ်လုပ်တင်ပို့ရောင်းချနေကြသလို သနပ်ခါးနဲ့ ပတ်သက်ပြီး စွမ်းနိုင်

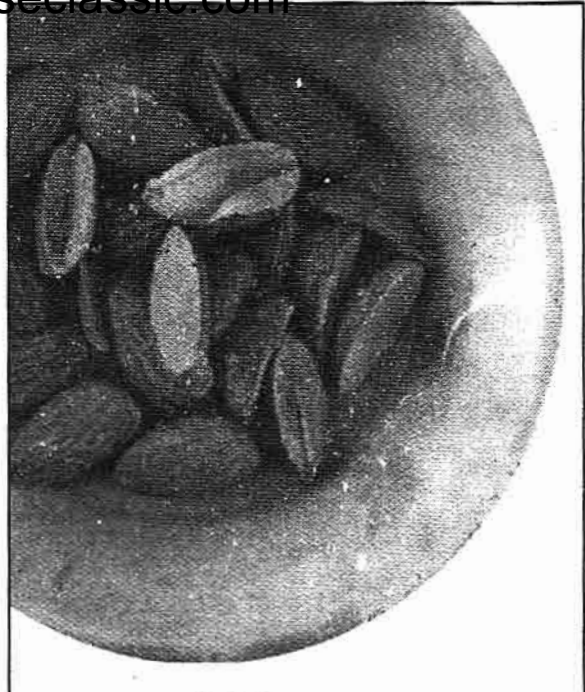
သူများ ကြိုးစားထုတ်လုပ်ကြည့်ရင် ကောင်းမှာပဲ ထင်မိပါတယ်။ သနပ်ခါးကို ပြင်သစ်နိုင်ငံကတောင် အလှကုန် ထုတ်လုပ်ကြောင်း သတင်းကြားသိလိုက်ရတာ ကြာပြီဖြစ်ပေမယ့် ကုမ္ပဏီအမည် မသိရတာနဲ့ ရှာဝယ်ရမှာ ခက်သွားပါတယ်။

သနပ်ခါးအကြောင်း ညွှန်းနေတာကြောင့် အဓိကရေးမယ့်အကြောင်းလေး ရေးဖို့ အခုမှ စတင်ရေးရပါတော့မယ်။ အသားအရေပေါ်ကို လိမ်းခြယ်ရုံမကဘဲ ပင်ကိုအသားအရေ လှပစိုပြည်တောက်ပနေအောင်လည်း ယခုအခါ ဂျပန်လူမျိုးအများစုလိုလို အထူးဂရုစိုက်စားသောက်နေထိုင်ကြတာကြောင့် အသားအရေ ဖြူမွှေးတဲ့အပေါ်မှာ ထပ်ဆင့် ဖိုပြည်တောက်ပနေကြတာကို မြင်ရပါတယ်။ အဲဒီအခါ ခိုင်ခင်အင်ကြင်းလည်း အားကျပြီး လိုက်စားတာပေါ့။ ပြီးတော့ ဂျပန်လူမျိုးစိတ်ဝင်စားသူ တချို့အတွက် အင်္ဂလိပ်စာနဲ့ မြန်မာစာကို သင်ကြားကူညီပေးသလို တစ်ဖက်ကလည်း မိမိတိုင်းပြည်က မြန်မာပြည်သူပြည်သားတွေအတွက် အကျိုး

ကော့ညက်ကူ (ခေါ်) ဝဉ

အယ်လ်မွန် (ALMOND)

ရှိနိုင်မယ့် ဒေသန္တရ ဗဟုသုတများ၊ ကျန်းမာလှပရေးများ တတ်အားသမျှ ရေးသားပါတယ်။ ဘာသာရေးအတွက် ပါမကျန် ဆိုသလိုပါပဲ။

အဲဒီတော့ မြန်မာပြည်သူပြည် သားတွေ အသားအရေ ဖွေးဆွတ်မနေ ပေမယ့် အလှမှာ အယဉ်ဆင့် အသွင် တင့် စိုပြည်တောက်ပ လှသွေးကြွယ် အောင် နည်းလမ်းတစ်နည်း တွေရှိ ထားတာကို ပူးတွဲပါ သုတေသနပြုထား ပြီး အစားအသောက် အကျိုးညွှန်းစာ လေးနဲ့အတူ ထပ်ဆင့်သတင်းပေး ကုသိုလ်ယူလိုက်ပါမယ်။

(၁) ကော့ညက်ကူ(ဝဉ)ဟာ ကိုယ်တွင်းအဆိပ်များကို လောင်ကျွမ်း သွားစေခြင်း၊ ကိုလက်စထရော(အဆိ ဗျား)ကို စုပ်ယူခြင်းနှင့် အဆိပ်များ

(မကောင်းသောအဆိ) ကိုလက်စထ ရောများကိုလည်း ဖြစ်ပေါ်မလာအောင် တားမြစ်ခြင်း၊ အူတွင်း(က အပိုဆာလာ များကို ထုတ်ပစ်ပေးခြင်းပြုပါတယ်။ (သွယ်လျကျစ်လျစ်စေမယ်။) တခြား သုတေသနမှာ သီခဲဖူးတာတစ်ခုက ရေဓာတ်များခြင်းပါ။

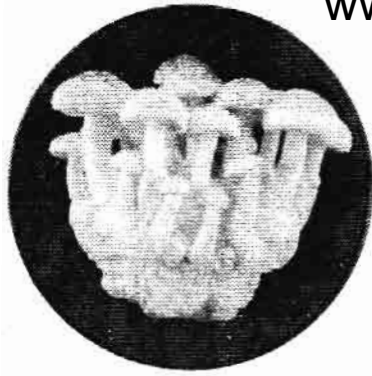
(၂) အယ်လ်မွန်(ALMOND)

ခေါ် အမေရိကန် ဗာဒီစတို သတ်မှတ် ချင်စရာ အဆန်များက အသားအရေ ကို တင်းမာစေခြင်း (ဥပမာ အသား များကို ဖိထားတာ ကြာရှည်ရင် အရာ တွေထင်တာ အမြန်မူလအတိုင်း ပြန် ဖြစ်လွယ်ခြင်း)၊ အသားအရေ မပျော့ မတွဲခြင်းလို တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုနိုင် ခြင်း၊ အရွယ်တင် နပျိုလာစေခြင်း၊ အသားအရေချောမွတ်စေသော ဗီတာ

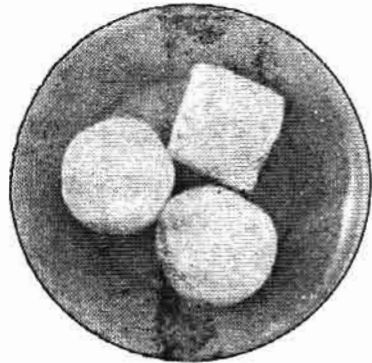
မင်အီး(VE) များခြင်း၊ အစေ့ရဲ့ အညို ရောင်အခွံလေးများထဲမှာ အသားအရေ ကို (စူရူရူ အသားအရေလိုဆိုတဲ့ ဂျပန်စကားအတိုင်း) လက်သည်ထက် လက်စေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ စာဖတ်သူ များ သတိထားကြည့်ရင် နိုင်ငံခြားသူ မော်ဒယ်လ်များ အသားအရေလေးတွေ တလက်လက်တောက်ပနေတာ မြင်ပါ လိမ့်မယ်။ မူလအသားအရေကို အစား အသောက်နဲ့ တောက်ပစေရုံမျှမက တောက်ပအောင် ထပ်မံလိမ်းခြယ်တဲ့ အပြင် ဓာတ်ပုံဆရာရဲ့ ကျွမ်းကျင်မှု နဲ့ ဓာတ်ပုံစက္ကူသားက အထောက် အကူပြုသေးလို့ လှလွန်းသွားတာပါပဲ။

(၃) ယာမာအီမွန်လို့ ခေါ်တဲ့ မြန်မာပြည်မှာ ကတတ်ဥဆိုတာ ဖြစ် ပါတယ်။ (နဂိုင်းအီမွန်လို့လည်း ခေါ်

မိုဖြူ

မာရှီမာလွန်(MASHUMALON)

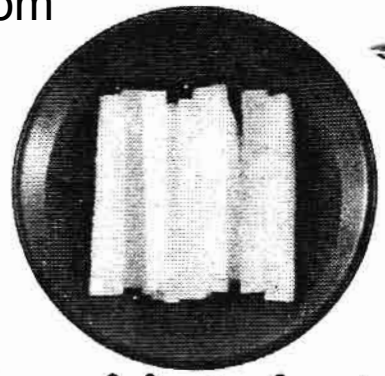
ကြပါတယ်။) (NAGAI EI MON) ကတတ်ဥက အူကို သန့်စင်ပေးခြင်း၊ အသားအရေပွခြင်းကို သက်သာစေခြင်း (ရောင်ရမ်းခြင်းမျိုး အပါအဝင်) (PO-TASSIUM ပိုတက်စီယမ်ဓာတ် ပါဝင် လို့ ဖြစ်ပါတယ်)၊ (KAPUSAI SHIN) ကပု စိုင်ရှင်ခေါ်ဓာတ်နှင့် (GIOSU-GENIN) ဂျီအိုဂျင်နင်း ခေါ် ပိန်စေတဲ့ ဓာတ်များခြင်း၊ အဆီကိုလည်ပတ်စေ ခြင်း၊ ဥပမာ-ကိုယ်တွင်းရှိ အဆီ အဟောင်းများကို အဆီအသစ်ဖြစ်၍ လည်ပတ်နေစေမှုမျိုးဖြစ်သည့် အကျိုး ပြုမှု ဖြစ်ပါတယ်။ အူထဲက အချိုဓာတ် ကို စုပ်ယူသည့် ဓာတ်ကို တားမြစ်

သော မူချင်(MUCHIN) ဓာတ်ရှိခြင်း ဆိုတဲ့ မူချင်ဓာတ်ဟာ အူထဲက အချို ဓာတ်ကို စုပ်ယူရင်း တားမြစ်တော့ ဆီး ချိုဝေဒနာရှင်များနဲ့ သင့်တော်မယ်လို့ ထင်မြင်မိရင် မှားလိမ့်မယ်လို့ မယူဆ ပါဘူး။ ဆရာဝန်များနဲ့ ထပ်မံတိုင်ပင် ညွှန်ကြားမှုယူကြည့်ရင် ကောင်းပါလိမ့် မယ်။

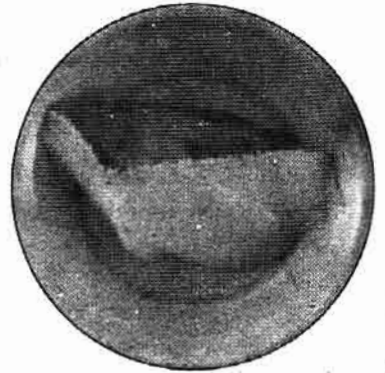
(၄) မာရှီမာလွန်က ဖော့လုံး လေးလို့ ပွပွမွမွ သရေစာတစ်မျိုးပါ။ သတိပြုမိသူ နည်းပါလိမ့်ဦးမယ် ထင်ပါ တယ်။ ကုန်တိုက်တွေမှာ ရှာဝယ်ရင် ရနိုင်နေပါပြီ။ အဲဒါဟာ ကိုလာခိန်းခေါ် အသားအရေ စိုပြည်မှု အလွန်အကျိုး ပြုတဲ့ဓာတ်များခြင်းကြောင့် တစ်နေ့ ဆယ်လုံးလောက်စားရင် ကောင်းပါ တယ်။ ကော်ဖီ၊ ဒါမှမဟုတ် ကိုကိုးထံ ထည့်သောက်လို့လည်း ရပါတယ်။ မာရှီ မာလွန် စာနည်းကို တင်ပြထားပေမယ့် အယ်လ်မွန်(ALMON) စားနည်းကို ရုပ်မြင်သံကြားအစီအစဉ်တစ်ခုမှာ လေ့ လာထားချက်အရ တစ်နေ့ကို ခုနစ်စေ့ မှ ရှစ်စေ့ စားရုံပဲဖြစ်ပြီး ဆံပင်များ ခြောက်သွေ့ပျက်စီးနေခြင်းကို ချက်ချင်း ပြုပြင်ပေးကြောင်းလည်း သိထားခဲ့ရ ပါတယ်။

မိုဖြူနဲ့ ငါးဖြူလေးများ မြန်မာ ပြည်မှာ မရနိုင်ဘူးထင်တဲ့အတွက် ရေးသားဖော်ပြခြင်း မပြုနိုင်သည့်တိုင် အောင် အလားတူ မိုဖြူ၊ ငါးဖြူလေး များကိုလည်း စားနိုင်ကြပါလိမ့်မယ်။

လှရေးပရေးအတွက် ဒီအစား အသောက်တွေကို တကူးတက တခုတ် တရ စားဖို့ မကြိုးစားချင်ရင် အလွယ်

ယာမာအိမွန် အခွံခွာလှီးထားပုံ (ကတတ်ဥ)

ငါးဖြူ

ဆုံး၊ ဈေးအပေါဆုံး နေရာတကာ ရနိုင် ရာ ပဲပင်ပေါက်ကို စွဲစွဲမြဲမြဲ စားတာနဲ့ တင် အသားအရေကို အလွန်အကျိုးပြု လှပလာစေနိုင်ကြောင်း အလှတိုးဖို့ မခက်ပါဘူးဆိုတာလည်း လေ့လာထား တာ ရေးသားတင်ပြလိုက်ကြောင်းကို အလျဉ်းသင့်နီးစပ်ရာ အဖော်များအား လက်ဆင့်ကမ်း ပြောကြားလိုက်ကြပါ လားလို့ တိုက်တွန်းလိုက်ပါရစေ...။ အစဉ်မွန်မြတ်သော မေတ္တာရည် လျက်...

ခိုင်ခင်အင်ကြင်း

ဓာတ်ရိုက်ယတြာ

ရွှေပညာ

■ ဘုန်းပွင့်ထွန်း

“ဒီနေ့ရော ဘာအကြောင်း ဆွေးနွေးမလဲ အစ်ကို”

“မနေ့က ဘာအကြောင်း ဆွေးနွေးခဲ့သလဲ”

“ကက်ကင်းအကြောင်းပါအစ်ကို။ ဒါပေမယ့် ကက်ကင်းနဲ့ပတ်သက်ပြီး အစချီရုံပဲ ရှိသေးတယ်။ ရခိုင်က ရှင်သူငယ်ဇာတ်လမ်းကို အစ်ကိုပြောခဲ့တာ မဟုတ်လား”

“ဒီနေ့လည်း ကက်ကင်းနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ပုံပြင်တစ်ပုဒ် ထပ်ပြီးပြောရဦးမှာပဲ။ ကက်ကင်းအပိုင်းက အလွန်အရေးကြီး လို့ပဲ။ ကက်ကင်းဓာတ်ရိုက်တဲ့အခါမှာ အဆင်မသင့်ရင် ရိုက် တဲ့သူကို ပြန်ခိုက်တာတွေ့ ရိုက်လိုသူကို မထိဘဲ တခြားတစ် ယောက်ကို မလိုအပ်ဘဲ သွားထိတာမျိုးတွေလည်း ကြုံရတတ် တယ်။ ပုံပြင်ဆိုပေမယ့် ဆရာတွေက သူတို့ရဲ့ ကျမ်းတွေမှာ ထည့်သွင်းရေးသားခဲ့တာပဲ။ ကိုယ့်ခေတ်မဟုတ်တော့ မှန်တာ၊ မှားတာ မသိနိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် အင်္ဂလိပ်ပညာရပ်နဲ့ သက်ဆိုင် နေတဲ့အတွက် အကြောင်းအရာက အဓိကမကျဘူး။ ပညာရပ် က အဓိကကျတာမို့ ပညာရပ်အနေနဲ့ ဒီရာဇဝင်ကြောင်းကို ဥပမာတင်ပြီး လေ့လာကြရမယ် မဟုတ်လား”

“လေ့လာသင့်ပါတယ်။ နားထောင်လိုလည်းကောင်း၊ စိတ်ဝင်စားစရာလည်း ကောင်းတာမို့ ပြောမှာသာ ပြောပါ”

“တစ်ချိန်က ကေတုမတီ တောင်ငူပြည်ဆိုတာ ထင်ရှားခဲ့တယ်။ တစ်ပင်ရွှေထီးဆိုရင် ရန်သူတွေ ဝိုင်းရံ စောင့်ကြပ်နေတဲ့ကြားက ရွှေမော်စောဘုရားမှာ နားသမင်လာ ပြုလုပ်ခဲ့တယ်။ ဘုရင့်နောင်မင်းတရားဆိုရင်လည်း တစ်နိုင်ငံ လုံး သိမ်းရုံးစုစည်းခဲ့တယ်။ ပဲခူးမှာ ကမ္ဘောဇသာဒီနန်းတော်

ကြီးတည်ပြီး နန်းတောင်စိုက်ခဲ့သေးတယ်။

တောင်ငူမင်းဆက်မှာ ရတုစာဆို နတ်ရှင်နောင်လက် ထက်ကို ရောက်တဲ့အချိန်ကပေါ့။ ဒီအချိန်မှာ သက္ကရာဇ်အား ဖြင့် ၉၇၆ ခုနှစ် ဖြစ်တယ်။ စစ်ကိုင်းမြို့တော်မှာ အနောက် ဘက်လွန်မင်းတရားကလည်း တန်ခိုးထွားနေတယ်။ ဘားမဲ့ ဆရာတော်အကျော်အမော်ကို အားကိုးသမှုပြုတယ်။

အခါတစ်ပါးမှာ တောင်ငူမြို့ကို မတိုက်ခိုက်လျှင် မဖြစ် သော အကြောင်းတရားပေါ်ပေါက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီအကြောင်း ကို အကြောင်းအကျိုး ခိုင်လုံစွာနဲ့ ဘားမဲ့ဆရာတော်ကို လျှောက်ထားတိုင်ပင်တော်မူတယ်”

“ဆရာတော်က ဘယ်လိုအကြံတော်ပေးသလဲ အစ်ကို”

“ဆရာတော်ကတော့ ချိန်ဆပြီး အကြံဉာဏ်ပေးရ တာပေါ့။ အကြံဉာဏ်တောင်းလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကလည်း မင်းစိုး ရာဇာ ဖြစ်နေတယ်။ အနောက်ဘက်လွန်မင်းခေါ်တဲ့ သာလွန် မင်းတရားကြီးကိုယ်တိုင် ဖြစ်နေတယ်။

ဆရာတော်က တောင်ငူရဲ့ ဓာတ်ပြန်ကက်ကင်းပြုရင် ငူတောင်ဆိုတာ ရမယ်။ ငူတောင်ရဲ့ ဓာတ်တူတာကို ရှာပြန် တော့ ခံတက်ဆိုတာ ရပြန်ရော။ ခံတက်ဆိုတာ တောင်ငူရဲ့ ဓာတ်ပြန် ကက်ကင်းပဲ။

ဒီတော့ မိမိမွေးနံ့ရဲ့ တေဇအရပ်မှာရှိတဲ့ ခံတက်ပင် ရှိရာမှာ တပ်စခန်းချပြီး တောင်ငူကို လုပ်ကြံမယ်ဆိုရင် အောင် မြင်မယ်လို့ အမိန့်ရိုလိုက်တယ်”

“ဆရာတော်က ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်သဘောနဲ့ပဲ အကြံဉာဏ်ပေးလိုက်တာပေါ့”

“ဟုတ်တယ် မောင်သန်းဇော်။ ကက်ကင်းဓာတ်ပြန် ကိုပဲ အသုံးပြုခိုင်းတယ်။ ဒီနေရာမှာ ပြောလိုတာက ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်ဟာ အတော်အဖျက်စွမ်းအားကြီးဘယ် ဆိုတာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်ကို သုံးသင့်မှ သုံးဖို့ အရေးကြီးတယ်။ သုံးတတ်၊ ကိုင်တွယ်တတ်မယ်ဆိုရင် တော့လည်း အဖျက်စွမ်းအားကြီးတယ်ဆိုပေမယ့် အကျိုးရှိ တဲ့နေရာမှာ ကြံဆသုံးလို့ ရတာတွေလည်း ရှိပါတယ်”

“ဘားမဲ့ဆရာတော်ရဲ့ အကြံဉာဏ်အတိုင်း အနောက် ဘက်လွန်မင်းက လုပ်ဆောင်ရဲ့လား အစ်ကို”

“အနောက်ဘက်လွန်မင်းဟာ ဘားမဲ့ဆရာတော်ရဲ့ အပေါ် အကြွင်းမဲ့ယုံကြည်မှုရှိတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဘားမဲ့ ဆရာတော် အကြံပေးတဲ့အတိုင်း စစ်သည်တပ်သားအမြောက် အမြားနဲ့ တောင်ငူကို ချီတက်တော်မူတယ်။ မင်းတရားကြီး ဟာ တောင်ငူကိုရောက်တော့ ချက်ချင်းမတိုက်သေးဘူး။ ဆရာတော်မိန့်မှာထားတဲ့အတိုင်း သူ့ရဲ့ တေဇအရပ်မှာ ခံတက် ပင်ကို ရှာတယ်။ မတွေ့ဘူးဖြစ်နေတယ်။

ဆရာတော်က တေဇအရပ်မှာ ခံတက်ပင်ကို ရှာပြီး တပ်စခန်းချလုပ်ကြံရင် အောင်မြင်မယ်လို့ ဆိုပေမယ့် တကယ် တေဇအရပ်မှာ ခံတက်ပင်က ရှိချင်မှ ရှိမှာ။ အကယ်၍ တေဇအရပ်မှာ ခံတက်ပင်ကို ရှာကြံလို့မတွေ့ဘူးဆိုရင်လည်း ရတဲ့နည်းနဲ့ တောင်ငူကို တိုက်ရမှာပဲ။ မောင်သန်းဇော်အနေနဲ့ တေဇအရပ်မှာ ခံတက်ပင်ကို မတွေ့ဘူးဆိုရင် ဘယ်လိုလုပ် မလဲ”

“ခံတက်ပင်က ရှိမှ မရှိဘဲ အစ်ကို။ ဘယ်လိုသွား လုပ်ရမှာလဲ။ ခံတက်ပင်ရှိစေဆိုပြီး ဖန်ဆင်းလို့ရတာမှ မဟုတ်ဘဲ”

“မှတ်ထား မောင်သန်းဇော်။ လိုလျှင်ကြံဆ နည်းလမ်း ရတဲ့။ မရနိုင်တာ မရှိဘူး။ မဖြစ်နိုင်တာ မရှိဘူး။ ရအောင် ဖန်တီးရမယ်။ ရနိုင်တဲ့နေရာကနေ ခံတက်ပင်ကိုရှာ၊ တစ်ပင် လုံးတူးပြီး အနောက်ဘက်လွန်မင်းရဲ့ တေဇအရပ် တပ်စခန်း ချမှတ်နေရာမှာ အသေအချာ ပြန်စိုက်ရမယ်။ ဒါဟာ မရှိ တာကို ရှိအောင်ဖန်တီးယူတာပဲကွဲ့”

“အနောက်ဘက်လွန်မင်းကရော အစ်ကိုပြောသလို မျိုး ဖန်တီးရဲ့လား”

“အနောက်ဘက်လွန်မင်းရဲ့ တပ်တွေဟာ ခံတက်ပင် ကို ရှာမတွေ့ပေမယ့် စခန်းတော့ ချရမှာပဲ။ ဒါနဲ့ စခန်းချမှတ် နေရာကို ရှာတယ်။ စခန်းချမှတ်နေရာမှာ ပျဉ်ပုံတစ်ပုံက ရှိနေတယ်။ ပျဉ်ပုံကို ဖယ်ရှားလိုက်တဲ့အခါမှာ ကံအားလျော် စွာပဲ ခံတက်ပင်ကို တွေ့လိုက်ရတော့ အဆင်သင့်သွားတာ မို့ ဖန်တီးစရာလိုတော့ဘူး။ ဘားမဲ့ဆရာတော်ပေးတဲ့ အကြံ အတိုင်း တေဇအရပ်က ခံတက်ပင်ရှိတဲ့နေရာမှာ တပ်စခန်း ချမိပြီ။ ဒါပေမယ့် အဆင်က မချောဘူး”

“ဘာဖြစ်လို့ အဆင်မချောရတာလဲ အစ်ကို”

“ကိုယ်ကတော့ တစ်ဖက်ကို အနိုင်ရအောင်ဆိုပြီး အစစအရာရာ ပြင်ဆင်လာခဲ့တယ်။ စစ်အင်အား၊ စစ်ရည် စစ်သွေးရော ပြည့်ဝပြီး ဘားမဲ့ဆရာတော်ရဲ့ ဓာတ်ဆင် ဓာတ်ရိုက် နည်းညွှန်တဲ့အတိုင်း မလွဲချော်အောင် ဆောင်ရွက် ပေမယ့် တစ်ဖက်တောင်ငူမင်းကလည်း လွယ်လွယ်နဲ့ ဘယ် အညံ့ခံပါ့မလဲ”

“အဲဒီတော့ ဘာတွေဆက်ဖြစ်ကြသေးသလဲ။ စိတ်ဝင် စားဖို့ကောင်းလာပြီနော်”

“တောင်ငူမင်းမှာကလည်း အားကိုးရှိတယ်လေ။ ရှင်မုန်ယိုဆိုတဲ့ ဓာတ်ဆရာကြီးကို တောင်ငူမင်းက ကိုးကွယ် ဆည်းကပ်တယ်။ ရှင်မုန်ယိုကလည်း မခေဘူး။ တောင်ငူမင်း ကို ကျွဲခေါင်းရိုး၊ နွားခေါင်းရိုးတွေနဲ့ ယတြာအဖြစ် ပြုလုပ် စီမံပေးပြန်တယ်။ ညနေ သုံးချက်တီးအချိန် ကျရောက်တဲ့ အခါ တောင်ငူမင်းကိုးကွယ်တဲ့ ရှင်မုန်ယိုရဲ့ ယတြာအစီအရင် က အစွမ်းပြပါလေရောလား”

“ဘယ်လို အစွမ်းပြတာလဲ”

အစွမ်းပြပုံက ဒီလိုကွဲ့။ ရှင်မုန်ယို စီရင်ထားတဲ့ ကျွဲခေါင်းရိုး၊ နွားခေါင်းရိုး ပုံသဏ္ဍာန်တွေဟာ ညနေသုံးချက်တီး မှာ အနောက်ဘက်လွန်မင်း တပ်စခန်းချထားတဲ့နေရာကို လာပြီး စစ်သည်များကို လိုက်ပြီးပစ်ခတ်တာမို့ တပ်စခန်းဟာ မကြာခဏ လန့်တဲ့အတွက်ကြောင့် ငြိမ်အောင်ပြန်ထိန်းနေရ တာနဲ့ပဲ တောင်ငူကို မတိုက်ဖြစ်သေးဘူးပေါ့”

“အတော်စွမ်းတာပဲနော်”

“ပြောရရင်တော့ မယုံနိုင်စရာလိုပဲ ဆိုရမှာပေါ့။

ဒီနေရာမှာ အင်းဝက 'တောင်ငူ'ပျက်ရအောင် ကက်ကင်းဓာတ်ပြန် 'ငူတောင်'ဖြစ်တဲ့ 'ခဲတက်'ပင်ကို ဓာတ်ယတြာပြုတယ်။

ဒါကို ကေတုမတီတောင်ငူပြည်ကလည်း ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်ဖြစ်တဲ့ 'ခဲတက်'အစီအရင်ကို ချေဖျက်ဖို့ နွားခေါင်းရိုး၊ ကျွဲခေါင်းရိုးများ ရိုးတဲအရိုးကို ဖယ်ထုတ်လိုက်ရင် နွားခေါင်းနဲ့ ကျွဲခေါင်းဆိုတဲ့ ပညတ်ကျန်မယ်။ နွားဆိုတာ တောင်ဆိုတဲ့ ပညတ်ကို ကိုယ်စားပြုနေပြီး၊ ကျွဲဆိုတာ 'ငူ'ဆိုတဲ့ ပညတ်ကို ကိုယ်စားပြုနေတာ တွေ့ရမယ်။

နွားခေါင်းဆိုရင်ပဲ တောင်ငူနဲ့ ဓာတ်ပြန်ဖြစ်တာကို တွေ့ရမယ်။ ပညာခန်းအရ လေ့လာကြည့်ရအောင်။

တောင်ငူ = စနေ + တနင်္လာ = ၇ + ၂

ခဲတက် = တနင်္လာ + စနေ = ၂ + ၇

(ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်) အဖျက်စွမ်းအား

နွားခေါင်း = စနေ + တနင်္လာ = ၇ + ၂

(ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်) အပြုစွမ်းအား

တောင်ငူဆိုတာကို ခဲတက်ဆိုတဲ့ ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်နဲ့ ပျက်စီးအောင် အဖျက်စွမ်းအားအသုံးပြုပြီး အင်းဝက တောင်ငူကို စစ်ဆင်တယ်။

တောင်ငူကလည်း နွားခေါင်းဆိုတဲ့ ကက်ကင်းဓာတ်မှန်နဲ့ ခဲတက်ဆိုတဲ့ ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်ကို ပြန်ချေဖျက်ထားတယ်။

ဒီနေရာမှာ ကက်ကင်းဆိုတဲ့ စကားလုံးကို သိပြီး ကက်ကင်းမှာ ဓာတ်ပြန်နဲ့ ဓာတ်မှန် နှစ်မျိုးရှိတယ်ဆိုတာကိုလည်း သိရပြီနော်။ သတိထားဖို့က ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်ဆိုတာဟာ ဓာတ်ပြန်ဆိုတဲ့အတိုင်းပဲ ပြောင်းပြန်လုပ်ပစ်တာ။ အကောင်းကနေ အဆိုးဖြစ်အောင် လုပ်တာ။ အဲဒီလိုနေရာမျိုးမှာ ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်ကို သုံးရတယ်။ ပြီးတော့ ဆိုးနေတာကို ပို၍ဆိုးအောင် လုပ်တဲ့ဆီမှာ ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်ဟာ ခံမတူအောင် အစွမ်းထက်တယ်။ ဒါပေမယ့် စီရင်သူရဲ့ စည်းစနစ်ကျန ပိုင်နိုင်မှုကတော့ အခရာကျတယ်။ နဂိုက စွမ်းပြီးသား ဓာတ်ယတြာပေမယ့်လည်း စီရင်သူရဲ့ လုပ်ရပ်အနေ စနစ်မကျတော့ ကမောက်ကမဖြစ်တတ်တာတွေ

လည်း ရှိပြန်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကက်ကင်းကို ကိုင်တော့ မယ်ဆိုရင် သေသေချာချာ၊ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကိုင်တတ်ဖို့တော့ အလွန်အရေးကြီးတယ်။

ကက်ကင်းဓာတ်မှန်ကျတော့ ရှိပြီးသား စွမ်းအားတွေကို ပိုပြီးပြည့်စေတယ်။ ယုတ်လျော့နေတဲ့ စွမ်းအားတွေကို ပြန်ဖြည့်စွမ်းပေးစေတယ်။ ဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ နောက်မှာပဲ အကျယ်တဝင့် ရှင်းပြပါတော့မယ်။ လောလောဆယ်တော့ အင်းဝနဲ့ တောင်ငူရဲ့ စစ်ပွဲ ဘယ်လိုအဆုံးသတ်သလဲဆိုတာကို ဆက်ပြောမယ်။ စကားက ပြောရင်းနဲ့ ကျယ်ပြန့်သွားရင် စကားလက်စ သတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။

“ကျွန်တော်ကတော့ အစ်ကိုပြောတဲ့ ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်နဲ့ ကက်ကင်းဓာတ်မှန်အကြောင်းတွေ အခုမှပဲ ကောင်းကောင်းကြားဖူးတော့တယ်။ စိတ်ဝင်စားဖို့ ကောင်းတယ်နော် အစ်ကို။ တစ်ဆက်တည်း အကုန်လုံးကို ကြားချင်သိချင်ပေမယ့် အချိန်က စကားပြောနေပြန်တယ်။”

“ရှင်မှန်ယိုရဲ့ ကျွဲခေါင်း၊ နွားခေါင်း အစီအရင်အရ တပ်စခန်းချထားတဲ့ အင်းဝက စစ်သည်တွေဟာ မကြာခဏ လန့်ဖျပ်ကြတာမို့ ဒီအကြောင်းအရာဖြစ်စဉ်တွေကို အင်းဝမှာ ရှိတဲ့ ဘားမဲ့ဆရာတော်သီအောင် မြင်းစစ်သည်စေလွှတ်ပြီး လျှောက်ထားတယ်။ ဆရာတော်က ဘာမှပြန်လည်းပြီး မမိန့်ကြားလိုက်ဘူး။ ဒေါက်ချာတစ်ခုကို ရှာဖွေစေတယ်။ ဒေါက်ချာကို ဆရာတော်ထံ ဆက်ကပ်လိုက်တဲ့အခါ ဆရာတော်က ဒေါက်ချာကို ဦးခေါင်းမှာ စွပ်လိုက်တယ်။ အတန်ငယ်ကြာတဲ့အခါမှာ ဒေါက်ချာကို ခေါင်းကပြန်ချွတ်ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ပစ်ချလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ကျက်သရေခန်းထဲ ဝင်သွားတယ်။ ပြန်မထွက်လာတော့ဘူး။ စစ်သည်တွေကလည်း ဆရာတော်ကျက်သရေခန်းထဲက ပြန်ထွက်လာနိုး စောင့်ကြတယ်။ ဆရာတော်က ပြန်မထွက်လာတော့ဘူး။ ဘားမဲ့ဆရာတော်ထံက ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတဲ့စကား တစ်ခွန်းမှ မရတဲ့ စစ်သည်တွေ တောင်ငူမှာ တပ်စွဲထားတဲ့ အင်းဝတပ်စခန်းကို ပြန်လာခဲ့ကြတယ်။”

“ဒါဆိုရင် ဘားမဲ့ဆရာတော်က အင်းဝမင်းကြီးကို ဘာအစီအရင်မှ ဆောင်ရွက်ဖို့ မပြောလိုက်ဘူးပေါ့။ အင်းဝမင်းကြီးက တောင်ငူကို ဘယ်လိုဆက်လက်စီမံ ဆောင်ရွက်

သလဲ အစ်ကို”

“ဘားမဲ့ဆရာတော်က နှုတ်ကနေ ဘာမှသာ မပြောလိုက်တာ ဘယ်လိုစီရင်ဆောင်ရွက်ရမယ်ဆိုတာကိုတော့ အရိပ်အနေနဲ့ ပြလိုက်ပါတယ်။ ရဟန်းဆိုတာ ဒေါက်ချာကို မဆောင်းဘူး။ ဒါပေမယ့် ဘားမဲ့ဆရာတော်က ဒေါက်ချာကို ရှာခိုင်းတယ်။ ရတော့ ခေါင်းမှာ ဒေါက်ချာကို စွပ်လိုက်တယ်။ နောက်တော့ ဒေါက်ချာကို ချွတ်ပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ် ချတယ်။ ဒါနဲ့ ဘားမဲ့ဆရာတော်က အင်းဝမင်းကြီးကို ဘယ်လိုစီမံပြီး တိုက်ရမလဲဆိုတာ နှုတ်က မပြောပေမယ့် အရိပ်ပြလိုက်တာပဲပေါ့။

စစ်သည်တွေက ဒီအတိုင်း အင်းဝမင်းကြီးကို ပြန်လျှောက်တဲ့အခါ ဘားမဲ့ဆရာတော် ဒေါက်ချာကို ပစ်ချရတဲ့ အကြောင်းနဲ့ ဆိုလိုချက်ရည်ရွယ်ရင်းကို စဉ်းစားတွေးတောရတာပေါ့။ အင်္ဂုဇ္ဈာပညာအခံမရှိရင် ဘားမဲ့ဆရာတော်ရဲ့ အပြုအမူကို သဘောပေါက်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အင်္ဂုဇ္ဈာပညာခံရှိရင်တောင်မှ ဆရာတော်အရိပ်ပြတာကို အကောင်ထင်အောင် တွေးဖို့က အတော်ခက်သေးတယ်။ ဆရာတော်က တိုက်ရိုက်ပြတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ သွယ်ဝိုက်ပြီး ပြပေတာကိုး။

အင်းဝမင်းကြီးကတော့ ဉာဏ်ကြီးလို့ သဘောပေါက်တယ်။ သဘောမပေါက်ခဲ့ရင်တော့ တောင်ငူကို အတော်ခက်ခက်ခဲခဲ လုပ်ကြံရမှာပဲ။ ‘ငါ့ဆရာတော်ဟာ သာသနာရေး သာသနာမူကိစ္စဖြစ်လို့ မမိန့်ကြားလိုက်တာပဲ’လို့ ကောင်းကောင်းသိတယ်။ ဒေါက်ချာကို ကြမ်းပြင်ပေါ်ပစ်ချတဲ့ အတိတ်နိမိတ်ကို ထောက်ဆဆင်ခြင်ကြည့်တဲ့အခါ တောင်ငူမြို့မှာ တည်ရှိတဲ့ မြတ်စောညီနောင် စေတီတော်မြတ်ရဲ့ ထီးတော်ကို အောက်ကိုချရမယ့်သဘောဖြစ်ကြောင်း တွေးဆသိရှိတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တောင်ငူမြို့နဲ့ မြတ်စောညီနောင်စေတီဟာ တစ်ပြိုင်နက် တည်ခဲ့လို့ပေါ့။ မြတ်စောညီနောင်ရဲ့ထီးကို ချတာဟာ တောင်ငူကို ကျအောင် ဓာတ်ဆင်တာပါပဲ။

ဒီနေရာမှာ အင်္ဂုဇ္ဈာပညာခန်းနဲ့ ဆန်းစစ်ကြည့်မယ်။

တောင်ငူက စနေနဲ့ တနင်္လာဆိုတာ သိပြီးသား။ ဒေါက်ချာကလည်း စနေနဲ့ တနင်္လာပဲ။ ထီးချဆိုတာလည်း စနေနဲ့ တနင်္လာပဲဆိုတာ တွေ့ရမယ်။

တောင်ငူ = ၇ + ၂

ဒေါက်ချာ = ၇ + ၂

ထီးချ = ၇ + ၂

သေသေချာချာကြည့်ရင် ဒေါက်ချာရော ထီးချပါ တောင်ငူရဲ့ ကက်ကင်းဓာတ်ပြန်မဟုတ်ဘဲ ကက်ကင်းဓာတ်မှန် တွေဆိုတာကို တွေ့ရမယ်။

“ကက်ကင်းသေရှင်သူ၊ ထက်အောက်ပြန်လှန်ကျ၊ နံတူသတ်ကအသေရ”ဆိုတဲ့ ဆရာတော်ခင်ကြီးဖျော်ရဲ့ ပညာစကားကို ပညာရှင်အတော်များများ နှိုက်ကြည့်ကြတယ်။ ပါရမီရှိတဲ့ ပညာရှင်တွေက ထုတ်ဖော်စားသုံးနိုင်ပေမယ့် တော်ရုံတန်ရုံနဲ့တော့ နှိုက်လို့မရကြဘူး။

တောင်ငူနဲ့ ထီးချဆိုတာ ကက်ကင်းဓာတ်မှန်ဖြစ်ပေမယ့် ဗြဟ္မတ်အနေနဲ့ တွေးကြည့်ရင် ထီးချဟယ်ဆိုတာ အမြင့်ကချတဲ့သဘော။ အမြင့်က ရွှေလျှောက်တဲ့သဘောကို ပြနေတယ်။ ပြီးတော့ တောင်ငူကို ထီးချက ဣဋ္ဌသဘောကနေ အနိဋ္ဌသဘောကို သက်ဝင်သွားစေတယ်။ အင်္ဂုဇ္ဈာအရ ဓာတ်အစီအရင်တွေစီရင်တဲ့နေရာမှာ ဓာတ်အနေအထားမှန်ဖို့၊ သိဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ဓာတ်တွေရဲ့ ဗြဟ္မတ်သဘော ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌသဘောလေးပါ ထည့်သွင်းချိန်ဆ လုပ်ကိုင်တတ်ဖို့ လိုတယ်ဆိုတာ သိရမယ်။

တောင်ငူမြို့နဲ့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း တည်တဲ့ ခုနစ်ဌာန အပါအဝင် မြတ်စောညီနောင်ရဲ့ ထီးတော်ကို ချစေလိုက်တဲ့ အခါမှာ အရင်ဓာတ်ဆရာကြီး ရှင်မုန်ယို စီရင်လွှတ်ထားတဲ့ ကျွဲခေါင်းရိုး၊ နွားခေါင်းရိုး အစီအရင်ဟာ ပျောက်ပျက်သွားတယ်။ တပ်တော်လည်း အထိတ်တလန့် မရှိတော့ဘူး။ ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ နေနိုင်တယ်။ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ နေထိုင်နိုင်ကြတယ်။ နောက်ဆုံးမှာတော့ တောင်ငူမင်း နတ်ရှင်နောင်ဟာ စစ်မက်မပြိုင်ဝံ့တော့ဘဲ အညံ့ခံအရှုံးပေးလို့ အနောက်ဘက်လွန်မင်းတရားကြီးဟာ တောင်ငူကို အလိုပြည့်တော်မူသွားတယ်။

“ခြေခြေမြစ်မြစ် ရှင်းပြတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အစ်ကို”

ဘုန်းပွင့်ထွန်း

ပေသဝတီ နတ်သမီး

* ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

သုံးလောကထွတ်ထား သစ္စည၊
မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည်မှန်း၊
ဇေတဝန်ရွှေကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းစံ
ပျော် သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်က ဖြစ်
ပေ၏။ ထိုအချိန်အခါတွင် မဂဓတိုင်း
အဝင်အပါ နာလကမည်သော ရွာ၌
များလှစွာသော ဥစ္စာနှစ်ရှိသည် တစ်
ဦးသော သူကြွယ်မျိုးဝယ် 'ပေသဝတီ'
မည်သည့် အမျိုးသမီးတစ်ယောက်
ရှိ၏။

ထို 'ပေသဝတီ' ၏ အတိတ်
အကြောင်းမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။

ကဿပမြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်
စံလွန်တော်မူသောအခါ၌ ကဿပ
မြတ်စွာဘုရား၏ ဓာတ်တော်မွေတော်
တို့ကို ဌာပနာရန် တစ်ယူဇနာရှိသော

ဧတီတော်ကြီးကို တည်ထားကြ
သည်။ ပေသဝတီလောင်းလျာ အမျိုး
သမီးသည် ထိုနေရာသို့ မိခင်နှင့်အတူ
ရောက်ရှိလာလျှင် မိခင်ထံ မေးမြန်းစုံ
စမ်းလေ၏။

"မိခင် ... ဤသူတို့သည် မည်
သည်ကို ပြုလုပ်ကြပါကုန်သနည်း"

"ချစ်သမီး၊ ဤသူတို့သည်
ဧတီတော်တည်ထားရန် ရွှေအုတ်
များကို ပြုလုပ်ကြကုန်၏"

မိခင်၏ အဖြေစကားကို ကြားရ
သော သမီးမှာ ပါရမီကြီးမားသူဖြစ်ရ
ကား ကြည်ညိုသောစိတ်ဖြင့် မိခင်ကို
ပြော၏။

"မိခင် ... ကျွန်တော်မ၏
လည်၌ ဝတ်ဆင်လျက်ရှိသည့် ရွှေဖြင့်

ပြုလုပ်ထားသော ဤလည်ဆွဲတန်ဆာ
ကလေးကို လှူဒါန်းလိုပါ၏"

"ချစ်သမီး ကောင်းဦး လှူဒါန်း
လော့"

ပေသဝတီလောင်းလျာ အမျိုး
သမီးသည် မိခင်ထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရလျှင်
မိမိလည်၌ ဝတ်ဆင်ထားသော လည်
ဆွဲတန်ဆာကိုဖြုတ်၍ ရွှေပန်းထိမ်
သမားသို့ အပ်နှံ၏။

"ဤလည်ဆွဲတန်ဆာကလေး
ကိုလည်း ထည့်၍ ရွှေအုတ်ပြုလုပ်ပါ
လော့"

ဧတေနာသုံးတန် ပြဋ္ဌာန်းလျက်
လှူဒါန်းရသော ကုသိုလ်အဖို့ကြောင့်
ထိုသူ့လယ်မသည် ကွယ်လွန်သော
အခါ နတ်ပြည်၌ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ကောင်း

မြတ်သော ဘုံဘဝ၌ အဖန်ဖန်ကျင် လည်ပြီးနောက် ဂေါတမမြတ်စွာ ဘုရား၏ လက်ထက်တော်အခါ၌ မဂတိုင်၊ နာလရွာတွင် လူဖြစ်လာ လေ၏။

သူငယ်မလေး အရွယ်ရောက် သော နေ့တစ်နေ့၌ မိခင်က ဈေးသို့ စေလွှတ်လိုက်၏။ ထိုဈေး၌လည်း သူကြွယ်လေးတစ်ယောက်သည် မိမိ ၏ဖခင် စုဆောင်းထားသော များစွာ သော ငွေ၊ ရွှေ၊ ပုလဲ၊ ပတ္တမြား စသည် ရတနာတို့ကို ထုတ်ဆောင် လာသည်ရှိသော် သူကြွယ်၏ အကု သိုလ်ကံ စွမ်းအားဖြင့် အိုးခြမ်းကွဲ၊ ကျောက်ခဲ၊ ကျောက်စရစ်အသွင် ထင် ကုန်လျက် မြင်တွေ့ကြရလေ၏။

ထိုအခါ သူကြွယ်သည် ဤသို့ ကြ၏။

“ရွှေငွေစသော ရတနာတို့ကို ခံယူသုံးဆောင်ခြင်းငှာ ထိုက်တန် သော ဘုန်းကံရှိသူတို့၏ အစွမ်းအား ဖြင့် အိုးခြမ်းကွဲ၊ ကျောက်ခဲ၊ ကျောက် စရစ်တို့သည် တစ်ဖန် ငွေရွှေရတနာ စသည် ပြန်၍ဖြစ်လတ္တံ့”

ထိုသို့ စိတ်ကူးမိသဖြင့် ကျောက် စရစ်ခဲ၊ အိုးခြမ်းကွဲအချို့ကို ယူပြီး လမ်းဘေး၌ စုပုံထားလေ၏။ ထိုအရာ များကို ဈေးဝယ်ရန်လာသော ပေသ ဝတီက မြင်သည်။

“ရွှေ၊ ငွေ၊ ပုလဲ၊ ပတ္တမြားတွေ ကို ဘာဖြစ်လို့ အဲသည်လိုထားရ သတုံး။ ကောင်းစွာသိမှီး သိမ်းဆည်း ထားမှပေါ့”

ဆိုင်ရှင်သူကြွယ်သည် ထို သူငယ်မ ပြောဆိုသောစကားကို ကြားသော် ဤသို့ဆင်ခြင်မိ၏။

“ဤသူငယ်မသည်ကား ဘုန်း ကံကြီးမား၏။ ဤသူငယ်မကလေး၏ ဘုန်းကံအစွမ်းအားဖြင့် အလုံးစုံသော အိုးခြမ်းကွဲ၊ ကျောက်ခဲ၊ ကျောက်စရစ် တို့သည် ရွှေငွေပုလဲ၊ ပတ္တမြားရတနာ များသာ တစ်ဖန်ပြန်ဖြစ်တာ။ ငါတို့၏ ဥစ္စာရတနာများသည် ငါတို့နှင့် မကွေ မကွာ ငါတို့၏ဥစ္စာအဖြစ်သို့သာ ရောက်ရအံ့။ ထိုသူငယ်မကို သိမ်း ဆည်းစောင့်ရှောက် ထောက်ပံ့အံ့”

ထိုနောက် သူကြွယ်သည် ဘုန်း ကံကြီးမားသော ထိုသူငယ်မ၏ မိခင် ထံသို့ သွားရောက်တောင်းပန်သည်။

“ဤသူငယ်မကို အကျွန်ုပ်တို့၏ သားနှင့် လက်ဆက်ရန် ပေးပါလော့”

ထိုသို့ပြောဆို၍ များစွာသော လက်ဆောင်ပစ္စည်းများကိုပါ ပေးအပ် သည်။ သူငယ်မ၏ မိခင်သည် အကြောင်းစုံကို မသိချေ။ သို့ကြောင့် သမီးကို ထိမ်းမြားပြီးနောက် ယောက္ခမ အိမ်သို့ ထည့်လိုက်လေ၏။

သူကြွယ်သည် ဘုန်းကံကြီး သော ချွေးမ၏ အပြောအဆို၊ ငွေ နှင့် အထိုင်များကို ရက်ပေါင်းများစွာ လေ့ လာကံကဲခတ်သည်။ သူငယ်မကား အပြောအဆို၊ အနေအထိုင် လွန်စွာ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့၏။ ယောက္ခမ သူကြွယ်၏အမြင်တွင် အပြစ်အနာ အဆာ မရှိချေ။

ဘုန်းကံကြီးမားသော ချွေးမ၏ ကိုယ်ကျင့်သီလကို သိရှိသဘောကျ သဖြင့် သူကြွယ်သည် ဘဏ္ဍာတိုက် ခန်းကို ဖွင့်၏။ သူကြွယ်၏အမြင်တွင် အိုးခြမ်းခွဲ၊ ကျောက်စရစ်ခဲနှင့် ကျောက် ခဲတို့သာ ပြည့်နေ၏။ သူကြွယ်သည် အိုးခြမ်းကွဲနှင့် ကျောက်ခဲများ ပြည့်နေ

သော ဘဏ္ဍာတိုက်ကိုပြု၍ မေး၏။

“သည်တိုက်ခန်းထဲမှာ ငါ့သမီး ဘာတွေ မြင်သတုံး”

“ဖခင် .. ရွှေငွေပုလဲနဲ့ ပတ္တမြား ပုံကြီးကို မြင်ရပါတယ်”

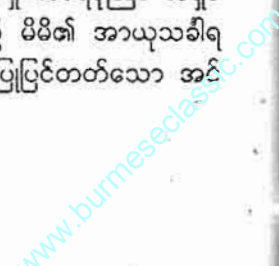
သူကြွယ် နားလည်လိုက်၏။

မိမိ၏ အကုသိုလ်ကံသည် ယခု ထက်ထိ မကုန်သေး။ သို့ကြောင့်သာ လျှင် ရတနာအစုအပုံက အိုးခြမ်းကွဲ ဖြစ်နေရသည်။ သတို့သမီးကား ဘုန်း ကံအလွန်ကြီးမားသောကြောင့်သာ မိမိတို့အတွက် အိုးခြမ်းကွဲဖြစ်နေသော အရာသည် ရွှေငွေရတနာ ဖြစ်နေရ ခြင်းပါတကားဟု သဘောပေါက်သည့် အတွက် သူကြွယ်က ချွေးမကိုပြော၏။

“ချစ်သမီး ဤပစ္စည်းဥစ္စာ ရတနာတို့သည် ငါတို့၏ အကုသိုလ် ကံအားဖြင့် ကွယ်ပျောက်ကာ ကျောက် စရစ် စသည်တို့သာ ဖြစ်၍နေကုန်၏။ ချစ်သမီး၏ ဘုန်းကံအထူးကြောင့် တစ်ဖန် ထူးခြားစွာ ရတနာများဖြစ်၍ လာရ၏။ ထို့ကြောင့် ယခုအချိန်အခါမှ စ၍ ဤအိမ်၌ ရိုရိုသမျှ ပစ္စည်းဥစ္စာ အဖြာဖြာကို သင်ချစ်သမီးသည်သာ ပိုင်ဆိုင်အစိုးရသည်ကိုပြုကာ စိမ်ပါ လော့။ သင်ချစ်သမီးက ပေးသမျှကို သာ ငါတို့စားသောက်သုံးဆောင်တော့ အံ့”

သို့ဖြစ်၍ ထိုအမျိုးသမီးကို ထို အချိန်မှစတင်ပြီး ‘ပေသဝတီ’ဟူ၍ ခေါ်ကြကုန်၏။

ထိုအချိန်နှင့် မရှေးမနှောင်းမှာ ပင် လက်ျာတော်ရံ အဂ္ဂသာဝက ဖြစ် တော်မူသော ရှင်သာရိပုတြာ အရှင် မြတ်ကြီးသည် မိမိ၏ အာယုသင်္ခါရ ‘အသက်ကို ပြုပြင်တတ်သော အင်

အားကို ရှုဆင်ခြင်လတ်သော် အာယု သာခါရတို့ ကုန်ခန်းခြင်းအဖြစ်ကို သိ မြင်တော်မူ၏။

“ငါ၏မယ်တော်ဖြစ်သော ရူပ သာရီပုဏ္ဏားမ၏ မွေးကျေးဇူးကို ပေး ဆပ်ပြီးလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံတော့အံ့”

အရှင်မြတ်သည် ထိုသို့ကြံစည် တော်မူလျက် သဗ္ဗညုဘုရားရှင်ကို ချဉ်းကပ်ခစားပြီးလျှင် ပရိနိဗ္ဗာန်ဝင်စံ ခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူစေကာ မြတ်စွာ ဘုရား၏ အမိန့်အာဏာတော်ဖြင့် ကြီး စွာသော တန်ခိုးပြာဋိဟာကို ပြတော်မူ ၏။ ထိုနောက်တွင် သားသမီးအားလုံး ရဟန္တာထေရီထေရာများ ဖြစ်ကုန်ကြ ပါလျက် မိစ္ဆာဝါဒီ ဝဲဂယက်မှ မထွက် နိုင်သေးသော မယ်တော်ပုဏ္ဏားမကြီး အား သေတာပန်တည်စေပြီးမှ ပရိ နိဗ္ဗာန် စံတော်မူ၏။

ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံတော်မူသော ထို သာရီပုတြာ မထေရ်မြတ်၏ အလောင်း တော်ကို ပူဇော်သက္ကာရ ပြုကြသည့် အစွမ်းဖြင့် လူနတ်ဗြဟ္မာများသည် ခုနစ်ရက်ကို လွန်စေကြပြီးလျှင် အကျော်စန္ဒကူး နံ့သာ စသည်တို့ဖြင့် အလောင်းတော်ကို သင်္ဂြိုဟ်ရန် အတောင်တစ်ရာ မြင့်လှစွာသော ထင်းပုံကြီးကို ပြုကြကုန်၏။

ပေသဝတီသည်လည်း အရှင် သာရီပုတြာ မထေရ်မထြ ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံကြောင်းကို ကြားသိ၍ “သွား ရောက် ပူဇော်အံ့”ဟု ရွှေပန်းခိုင်၊ နံ့သာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် ပြည့်ကုန်သော ပန်းကလပ်၊ ပန်းတောင်းကိုယူစေပြီး ခွင့်ပြုရန် ယောက္ခမထံ ပန်ကြားသည်။

“ချစ်သမီး... အရှင်သာရီပုတြာ အရှင်မြတ်ကြီး၏ အလောင်းတော်

ပူဇော်ပွဲသည် အလွန်စည်ကားလှ သဖြင့် ပန်းနံ့သာတို့ကို ပို့လျှူစေလျက် အိမ်မှသာ ပူဇော်ပါလော့”

ယောက္ခမကြီးက ထိုသို့ပြောဆို ပြီး တောင်းပန်စေကာမူ ပေသဝတီမှာ ကြည်ညိုခြင်းသဒ္ဓါတရား အလွန်ဖြစ် ပွားနေရကား မနာခံပေ။

“အလောင်းတော်ကို ပူဇော် သင်္ဂြိုဟ်ပွဲ၌ ကျွန်တော်မ၏အသက် သေလိုကလည်း သေပါစေ။ သွားပြီး လျှင် ပူဇော်သက္ကာရ ပြုပါမည်”

ပေသဝတီသည် ပူဇော်ဖွယ်များ ကို ယူဆောင်လျက် အခြံအရံများစွာ နှင့် အလောင်းတော်ပူဇော်ပွဲသို့ လာ သည်။ ပန်းနံ့သာများဖြင့် ပူဇော်ရုံခိုး နေစဉ် လူထုပရိသတ်ကြီး ရုတ်ရုတ်သဲ သဲ ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ အရှင်သာရီပုတြာ၏ အလောင်းတော်ကို ပူဇော်ခြင်းငှာ လာ ကြကုန်သော မင်းချင်းယောက်ျားတို့၏ ဆင်သည် အမှန်ယစ်ကာ လွတ်လာ ပြီးလျှင် လူသူပရိသတ် ထူထပ်သော နေရာသို့ ရောက်လာသည်ကို မြင်ကြ ရ၍ သေရအံ့သောဘေးမှ ကြောက်ရွံ့ သောကြောင့် လူတို့သည် ပြေးလွှား ကြကုန်၏။ လူထုပရိသတ်ကြီး ရုတ် ရုတ်သဲသဲ ဖြစ်ခြင်းမှာ ဤအကြောင်း ပေတည်း။

ပေသဝတီ၏ အခြံအရံများမှာ လည်း သူတို့၏ သခင်မကို မကာ ကွယ်နိုင်၊ မစောင့်ရှောက်နိုင်ဘဲ ပြေး လွှားကြ၏။ ပေသဝတီလည်း အများ နည်းတူ ပြေးလွှားစဉ် လဲကျ၏။ လဲကျ သည့်အပေါ်သို့ တိုးဝှေ့နင်းချေသွားကြ ရာ ပေသဝတီ ကွယ်လွန်ရှာ၏။

ထိုပေသဝတီသည် မထေရ်

မြတ်၏ အလောင်းတော်ကို ပူဇော် သက္ကာရပြုလျက် မထေရ်သို့ရောက် သော သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော စိတ် ရှိလျက်သာ စုတေသေလွန်ခြင်း ဖြစ် ၏။ ထို့ကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည် ၌ နတ်သမီးတစ်ထောင် အခြံအရံရှိ သော နတ်သမီးဖြစ်လာလေ၏။

ထိုပေသဝတီနတ်သမီးသည် နတ်သမီးဖြစ်လျှင်ဖြစ်ချင်း မိမိ၏ နတ် သမီးဘဝကို ဆင်ခြင်ကြည့်သည်။

“ငါဟာ ဘယ်လိုကုသိုလ် ကောင်းမှုတွေ ပြုခဲ့လို့ အခုလို ကြီး ကျယ်တဲ့ စည်းစိမ်ကို ရတာပါလိမ့်”

နတ်သမီး ဆင်ခြင်ကြည့်သော အခါ ရှင်သာရီပုတြာ မထေရ်မြတ်ကို ရည်မှတ်လျက် ပြုလုပ်အပ်သော ကောင်းမှုအဝဝကို မြင်သည်။ ထို ကောင်းမှုကြောင့် ဤမျှကြီးကျယ် သည့် နတ်စည်းစိမ်ကိုရကြောင်း သိ သည်။ ထိုအခါ ရတနာသုံးပါး၌ ရိုကျိုး သောကြောင့် ဤသို့ဖြစ်ရပါကလားဟု ကြည်ညိုစိတ်များ ဆထက်တိုးပွားလာ လေ၏။

သို့ဖြစ်ရကား ပေသဝတီနတ် သမီးသည် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုး ပူဇော်ရန် နတ်သမီးတစ်ထောင် ခြံရံ လျက် လူ့ပြည်သို့ဆင်းလာ၏။ လှည်း အစီး ခြောက်ဆယ်တိုက် အဆင် တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်သည့် အတ္တဘောရိကာ အလွန်ကြီးကျယ်စွာ သော နတ်တို့၏ တန်ခိုးဖြင့် လရောင်၊ နေရောင်တို့ကဲ့သို့ အရပ်ဆယ်မျက်နှာ လုံး ထွန်းလင်းတောက်ပစေပြီးလျှင် ဗိမာန်မှ ဆင်းသက်၍ မြတ်စွာဘုရား ကို ရှိခိုးနေလေ၏။

ထိုအချိန်တွင် မြတ်စွာဘုရား၏

ထံတော်ပါး၌ ခြံရံခစားနေသော ပရိသတ်ထဲတွင် ဝင်္ဂီသထေရ် ပါဝင်၏။ ထိုအရှင်ကား ကဗျာဗန္ဓ စပ်ဆိုသည့် အရာ၌ တေးဒင်္ဂါရသော အရှင်ဖြစ်၏။ ထိုအရှင်က မြတ်စွာဘုရားသို့လျှောက်ထား၏။

“ဘုန်းတော်အလွန်တရာကြီး မြတ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရား။ ဤနတ်သမီးပြုအပ်ခဲ့သော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို မေးမြန်းခြင်းငှာ တပည့်တော်၏ ဉာဏ်၌ ထင်လာပါသည် ဘုရား”

“ချစ်သား ဝင်္ဂီသ၊ ထိုနတ်သမီး ပြုအပ်ခဲ့သော ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို ထင်ရှားပြုကာ မေးမြန်းလော့”

မြတ်စွာဘုရားထံမှ ထိုသို့ခွင့်ပြုချက်ရလျှင် အရှင်ဝင်္ဂီသမထေရ်သည် ‘ဖလိကရဇတ ဟေမဇောလဆန္ဒ’ စသော ဂါထာဖြင့် ချီးမွမ်းတော်မူသည်။ အဓိပ္ပာယ်မှာ “ဝင်းဝင်းရှိန်တောက် ဖန်ကျောက်တို့ဖြင့် စိမ့်အပ်သော နံရံ၊ ရွှေငွေကွန်ရက်တို့ဖြင့် ဖြန့်ကြက်ဖုံးလွှမ်းအပ်သည့် ထူးခြားလှစွာသော အရောင်အဆင်းရှိကာ ထူးထွေဆန်းကြယ်သော နေရာအပြင်ရှိလျက်၊ နှစ်သက်မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ ရှေးကုသိုလ်ကံသည် စိမ့်ဖန်ဆင်းအပ်သော ခြူးပန်းခြူးနွယ် အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်လှစွာ ခုနစ်ဖြာသော ရတနာတို့ဖြင့်ပြီးသော တုရိုဏ်တိုင်နှင့်ပြည့်စုံသည့် ငွေသဲတို့ဖြင့် ရောပြုမ်းကာ တင့်တယ်ကျယ်ပြန့်စွာသော ဤဗိမာန်သာကြီးကို ငါတွေ့မြင်ရပေ၏” ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရပေသည်။

ဝင်္ဂီသအရှင်မြတ်သည် ထပ်မံ၍ “ဘာတိစ ဒသဒိသာ နဘောဝ သူရိ

ယော’ အစချီသော ဂါထာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ‘မုသတိဝ နယနံ သတေရတာဝ’ အစချီသော ဂါထာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ‘ပဒမကုမုဒုပ္ပလ ကုဝလယံ’ အစချီသော ဂါထာဖြင့်လည်းကောင်း၊ ‘သဠလလ ဗုဇဘုဇကသံယုတ္တာ’ အစချီသော ဂါထာ၊ ‘ဥဒကရဟာ စယေတ္ထိ ပုပ္ဖဇာတာ’ အစချီသော ဂါထာ၊ ‘ကိဿ သံယမ ဒမဿယံ ဝိပါကော’ အစချီသော ဂါထာတို့ဖြင့် မေးမြန်းတော်မူ၏။

အရှင်မြတ်မေးမြန်းသော ဂါထာများ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ “သင်နတ်သမီး၏ ဗိမာန်ကြီးသည်လည်း နှစ်သက်ဖွယ်ရာ လွန်စွာထွန်းလင်း တောက်ပပါပေ၏။ သိကြားမင်းစံရာ မဟာသုဒဿန မြို့တော်ကဲ့သို့ နတ်သမီး၊ နတ်သား စည်းစိမ်ချမ်းသာများဖြင့် ပြည့်စုံပေ၏။ နှစ်သက်ဖွယ်သော သစ်ပင်တို့၏ မွှေးကြိုင်လှစွာ ပန်းနံ့သာ အဖြာဖြာတို့ဖြင့် သင်းထုံကြိုင်လှိုင်ပေ၏” ဟု ဆိုလိုသည်။

ဆက်လက်၍ သဠလလဗုဇဘုဇက အစချီသော ဂါထာများမှာ “နလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဖွယ်ကောင်းသော ရေကန်ကြီးနှင့် ထိုရေကန်၌ ပေါက်ပွားသော အုပ်ပင်များ၊ ပန်းများကို ချီးမွမ်းသည်။ ထို့နောက် နတ်သမီးကို ချီးမွမ်းပြီး ကောင်းမှုကို မေးမြန်းခြင်း” ဖြစ်သည်။

ထိုအခါ ပေသဝတီနတ်သမီးက ပြုလုပ်ခဲ့သော ကောင်းမှုကြောင့် ငှက်မျိုးစုံပျော်ပါးသော ရေကန်ကို ပိုင်ဆိုင်ခြင်း၊ သစ်ပင်ပန်းပင်စုံတို့ ဝန်းရံထားသော ဗိမာန်ရှိခြင်းတို့ကို ဖော်ပြပြီး နောက် မိမိအကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း

လျှောက်ထားပြီးနောက် “ပရမ ဂတိ ဂတဉ္စ ပူဇယိတွာ” ဂါထာဖြင့် အဆုံးသတ်၏။

• “အရှင်မြတ်ဘုရား ...။

အတိုင်းထက်အလွန် လွန်ကဲမြင့်မြတ် အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာနဓာတ်သို့ ကြွသွားတော်မူသော အဆုံးစွန်သော ကျေးဇူးဂုဏ်ရှိတော်မူသော ရဟန်းမြတ် အရှင်သာရိပုတြာ၏ အလောင်းတော်ကို မြတ်နိုးကော်ရော်ပူဇော်ခြင်းကြောင့် တပည့်တော်မသည် လှူ၍ဖြစ်သော ကိုယ်ခန္ဓာကို စွန့်ရသည်ရှိသော် တာဝတိံသာ နတ်ပြည်သို့ ရောက်၍ ဤနတ်ပြည်ဝယ် ဤဗိမာန်ကို နှစ်သိမ့်ချမ်းသာ အုပ်စိုး၍ နေရပါ၏ အရှင်ဘုရား”

ပေသဝတီ နတ်သမီးသည် ဤသို့သောစကားဖြင့် လျှောက်ထားကာ အဆုံးသတ်သွားကြောင်းကို အရှင်ဝင်္ဂီသမထေရ်မြတ်သည် မြတ်စွာဘုရားသို့ လျှောက်ထား၏။

သုံးလောကထွတ်ထား သဗ္ဗညုမြတ်စွာဘုရား ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကလည်း တရားနာပရိသတ်များဖြစ်သော ရဟန်းတော်များ၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများသို့ အရှင်ဝင်္ဂီသ လျှောက်ထားသည့်အတိုင်း ပြန်လည်၍ဟောကြားတော်မူရာ များစွာသော ပရိသတ်များအတွက် အကျိုးတရား များပြားပေ၏။

ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

[ဝိမာနဝတ္ထုတော်ကြီး ဣတ္ထိဝိမနာ၊ ပါရိစ္ဆတ္တဝဂ်၊ ပေသဝတီဝတ္ထုမှ]

မာမုန် ပုံပြင်သာမုတ်စိုက်ပါ

ဒေါက်တာသက်ဆွေ(M.D.)

(ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ)(မင်္ဂလာဓမ္မဇောတိကဓဇ)

နောင်တော်နတ်မင်းကြီး ပူးပြောပြီး တစ်လအတွင်း ဗဟန်းမြို့နယ်မှ တိုယိုတာ၊ ကိုရိုလာ K.E.50 (ထ-၃၂၉၇) ဆလွန်းကားလေးတစ်စီး ဝယ်စီးဖြစ်ပါတယ်။ ဝယ်ယူစဉ်က ခုနစ်သိန်း၊ ပြန်ပြင်တာ လေးသိန်း၊ ပေါင်း ၁၁ သိန်းကုန်တော့ ကားအသစ်အတိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဝင်ငွေလည်း ဟိုကဝင်၊ ဒီကဝင်နဲ့ အဆင်ပြေပါတယ်။ ကားလည်းပြင်ပြီးတာနဲ့ ကလေးတွေလည်း ကျောင်းပိတ်တော့ မိသားစု အညာသွားပြီး နောင်တော်ကြီးရဲ့နတ်နန်းကို သွားကန်တော့ကြပါတယ်။ ဘိုးဘွားများ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့တဲ့ မရကန်အလယ် ကျောင်းကြီးမှာ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီးဖြစ်နေတဲ့ ကျောင်းနေ ဘက်သူငယ်ချင်း ဘုန်းကြီးကိုလည်း လှူဖွယ်ပစ္စည်းများနဲ့ လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ ငယ်စဉ်က ကျောင်းနေခဲ့တဲ့ အကျုံးပင် ကျောင်း သူငယ်ချင်းဘုန်းကြီးကိုလည်း ကန်တော့ခဲ့ပါတယ်။ သူငယ်ချင်းဘုန်းကြီးနှစ်ပါးလည်း ကိုယ်ပိုင်ကားတွေ လှူထားတော့ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ မဒိတာ ပွားမိပါတော့တယ်။ ထူးခြားမှုလေးတစ်ခု တင်ပြပါဦးမည်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစု ကားနဲ့သွားတော့ ရွာကို နံနက် ၉ နာရီရောက်ပါတယ်။ ၈ နာရီလောက်မှာ လူပျိုတော်နတ်ကြီးက နတ်ထိန်းကြီး ဒေါ်သိန်းမိကို ပူးကပ်ပြီး ရွာထိပ်က စောင့်ကြည့်နေပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကားလည်းတွေ့တာနဲ့ ညီဖွားတို့လာမယ်ဆိုတာ

သိလို့ ထွက်ကြည့်နေတာဆိုပြီး ကားဆီကို ရောက်လာပါတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်တော်က နောင်တော်ကြီးကြွပါဆိုပြီးတော့ ကားခေါင်းခန်းကတင်ပြီး နတ်ကွန်းကို မောင်သွားပေးပါတယ်။ နတ်ကွန်းရောက်တော့ ၎င်းပျော့ပွဲပြင်ပြီး မိသားစုတွေ ကန်တော့ကြရပါတယ်။ နောင်တော်နတ်မင်းကြီးကလည်း ညီဖွားဘာပဲလုပ်လုပ် အခက်အခဲတွေတိုင်း နောင်တော်ကြီးကို တလိုက်၊ ချက်ချင်းလာပြီး ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးမယ်လို့ ပြောပါတယ်။ ခုလည်း ထီးတိုင်နန်းရောက်လာကန်တော့တဲ့ အတွက် ဝမ်းမြောက်ကြောင်း “မင်းမှာသစ္စာ၊ လူမှာကတိ” ဆိုတဲ့အတိုင်း ညီဖွား ကတိတည်တဲ့အတွက် နောင်ကိုလည်း ဆက်လက်ကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်သည် မန္တလေးမြို့၊ သတ္တမတန်းကျောင်း သားဘဝမှ စပြီး ၁၀ တန်းအောင်သည်အထိ ကျောင်းသား နိုင်ငံရေးသမား ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ မန္တလေးကောလိပ်ကျောင်းသား ဘဝ ၁၉၅၆ ခုနှစ်၊ ရန်ကုန် ခုနစ်တန်းကျောင်းသားလေး ဟယ်ဒီတန် ကျဆုံးတဲ့နှစ်မှာ ကျောင်းထုတ်ခံရတော့ သတင်း ထောက်ဝင်လုပ်ပြီး နိုင်ငံရေးလည်း လုပ်ပါတယ်။ အသက် ၂၃ နှစ် သတင်းအယ်ဒီတာအဖြစ် ရန်ကုန်ရောက်လာပြီး ၁၉၆၂ ခုနှစ် တော်လှန်ရေးကောင်စီအစိုးရတက်လာပြီး မြန်မာ့

ဆိုရှယ်လစ်လမ်းစဉ်ပါတီ ထောင်တော့ ပါတီဝင်ခဲ့ပါတယ်။ အဖြေတေပါတီကစပြီး ပါတီမိတ်ဆွေ အရန်ပါတီဝင် တင်းပြည့် ပါတီဝင်အထိ စည်းရုံးရေးတွေ လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဗိုလ်ချုပ်ကြီး နေဝင်း ပါတီဗဟိုကော်မတီဥက္ကဋ္ဌကြီးအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဗိုလ်မှူးချုပ်စန်းယု အထွေထွေအတွင်းရေးမှူးလုပ်စဉ် မင်္ဂလာ တောင်ညွန့်မြို့နယ် ပါတီယူနစ်မှာ ဩဇာအာဏာရှိနေတဲ့ အချိန်ဖြစ်တော့ မြို့နယ်မှာ ဖွဲ့စည်းသော လူမှုရေးအဖွဲ့အစည်း တွေမှာ ဥက္ကဋ္ဌ၊ အတွင်းရေးမှူး၊ ရာထူးတွေ အတော်များများ တာဝန်ယူခဲ့ရပါတယ်။ ဥပမာ မြို့နယ်အားကစားကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌ၊ ယဉ်ကျေးမှုကော်မတီ အတွင်းရေးမှူး၊ လူမှုရေးကော် မတီ အတွင်းရေးမှူး၊ စီးပွားရေးကော်မတီ အတွင်းရေးမှူး၊ စသည်တို့အပြင် ရပ်ကွက်လုံခြုံရေးနှင့် အုပ်ချုပ်မှုကော်မတီ အတွင်းရေးမှူး စသည်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါက်တာမောင်မောင် တရားရေးဝန်ကြီးဖြစ်စဉ် မြို့နယ်ဆိုရှယ်လစ် တရားစီရင်ရေးအဖွဲ့ တွေ ဖွဲ့စည်းစဉ်က မြို့နယ်တရားသူကြီးအဖြစ် ခန့်အပ်စဉ်က အမှုပေါင်း ၅၀၀၀ ကျော် သုံးလခန့် အပြီးအပြတ် စစ်ဆေးပေး နိုင်တဲ့အတွက် နာမည်ကောင်းလက်မှတ်တွေ ရခဲ့ပါတယ်။ ထိုစဉ်က တရားသူကြီး ဥက္ကဋ္ဌတွေကို သတင်းစာဆရာတွေ၊ စာရေးဆရာတွေ ဦးစားပေးခန့်တဲ့ ခေတ်ပါ။ ရန်ကင်းမြို့နယ် ဥက္ကဋ္ဌဆိုရင် ကျွန်တော် မန္တလေး သူရိယသတင်းစာ အယ်ဒီ တာဖြစ်စဉ် သတင်းထောက်ချုပ်လုပ်ခဲ့တဲ့ ကိုအောင်သူ ဖြစ်ပါ တယ်။ နောက်ပိုင်း ပြည်သူ့တရားစီရင်ရေးစနစ် ပြောင်းလိုက် တော့ အလုပ်သမားတွေရော၊ ဆိုက်ကားသမား၊ မြင်းလှည်း သမားတွေပါ ခန့်ထားတော့ ကျွန်တော်လည်း တရားသူကြီးက နားလိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော် တိုင်းရင်းဆေးလောက ရောက် လာပုံကိုလည်း တင်ပြပါမယ်။ ကျွန်တော့်ရဲ့ဖခင်ကြီးနှင့် မိခင် ကြီးတို့က ကျောင်းဆရာ/ဆရာမကြီးတွေ ဖြစ်ပြီး ပင်စင်ယူပြီး တော့ ဦးနေဝင်းလက်ထက် ဆေးစာမေးပွဲဝင်ဖြေအောင်မြင် တော့ ဆေးဆရာ၊ ဆရာမကြီးတွေ ဖြစ်လာပါတယ်။ အစ်ကို ကြီးကလည်း အနောက်တိုင်းဆရာဝန်နှင့် တိုင်းရင်းဆေးပါ အောင်ထားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်က စာရေးဆရာ၊ သတင်းစာဆရာ၊ နိုင်ငံရေးသမားဆိုတော့ ဆေးဆရာလုပ်ဖို့ ဝါသနာမပါတာ အမှန်ပါ။ ဒါပေမဲ့ အမေ၊ အဖေ၊ အစ်ကိုတွေ က ဆေးဆရာတွေဖြစ်ပြီး ကိုယ်လည်းကြီးလာလျှင် လုပ်သင့်

လုပ်ရအောင်ဆိုပြီး တောင်ဥက္ကလာပဋိကာ ဆရာကြီးဦးဝေနထံ ဆေးပညာသင်တန်းသွားတက်ပြီး မ-ဆ-လခေတ် (သုံးဘာသာ ၁၁ ကျမ်း) ၁၉၆၉ ခုနှစ် ဝင်ဖြေရာ အောင်တော့ ၁၉၇၀ ခုနှစ်မှစပြီး ဆေးဆရာဖြစ်လာတာ ခုဆိုလျှင် နှစ်ပေါင်း ၇၃ နှစ်ရှိပါပြီ။ ဆေးကျမ်း ၅ ကျမ်း၊ အတ္ထုပ္ပတ္တိတစ်အုပ် (စာပေ ဗိမာန်စာမူဆရာ)နှင့် ယခုလက်ရှိ ဇီဝက ကျန်းမာရေး အလှအပ သုတရသမဂ္ဂဇင်း လစဉ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိပါတယ်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ် မှ စတင်ထုတ်ဝေလာခြင်းဖြစ်၍ ၂၄ နှစ်ရှိပါပြီ။ သမားတော် ကြီးဇီဝကကို ဂုဏ်ပြုသောအားဖြင့် ဇီဝကစာပေထုတ်ဝေရေး ဇီဝက ဗီဒီယိုထုတ်လုပ်ရေး၊ ဇီဝကဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးများ လုပ်ကိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဝါသနာမပါပေမဲ့ အချိန်အခါကျတော့ ဖြစ် လာတဲ့သဘောလို ယူဆမိပါသည်။ ကျွန်တော်ပြုခဲ့တဲ့ နောက် ဆုံးပေါ် ခေတ်မီသိပ္ပံနည်းကျ အကြောပြင်၊ အကြောဖွင့် အတတ်ပညာဆေးကျမ်းကို အင်္ဂလိပ်လို ဘာသာပြန်ပြီး လွန်ခဲ့ သော ခုနှစ်နှစ်ခန့်က အိန္ဒိယနိုင်ငံ ကို(လ်)ကတ္တားတက္ကသိုလ် သို့တင်ခဲ့ရာ Ph.D ဒေါက်တာဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါသည်။ ယခုလည်း ဝေဒနာရှင်များ ကုသရာတွင် နောင်တော်လူပျိုတော်နတ်ကြီးကို ပင်၍လည်းကောင်း၊ အတိတ်က မိခင်တော်ခဲဖူးသော ကေလာသမယ်တော်ကြီး ပင်ဖိတ်၍လည်းကောင်း၊ အတိတ်က ဖခင်တော်ခဲဖူးသော ဆေးဝိတ္တကြီးဦးသုဘောကကိုလည်းကောင်း အာရုံညွတ်တမ်းတပြီး ကုသရေးရာ အောင်မြင်လျက်ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်၏ သစ္စာပြု ဆုတောင်းလေးကိုလည်း တင်ပြပါမည်။ နေ့စဉ် နံနက် ၁၇ရက်ရှိခိုး သမထထိုင်၊ မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီး နောက် ဘိုးတော်၊ မယ်တော်များအား ပင်ဖိတ်ကာ ကျွန်တော် သည် သတ္တဝါများ ကယ်တင်ကုသပေးနေသော ဆရာတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ အတိတ်ဘဝပေါင်းများစွာက ဆွေစဉ်မျိုးဆက် တော်စပ်ခဲဖူးသော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ပျောက်ကင်းချမ်းသာမည် ပုဂ္ဂိုလ်များသာလျှင် ရောက်ရှိပါစေ။ သားတော်ကြီး ကယ်တင် ကုသ၍ မပျောက်ကင်းနိုင်သော ဝေဒနာရှင်များ မရောက်ပါစေ နှင့်။ မမြင်မတွေ့ရပါစေနှင့်ဟု သစ္စာပြုဆုတောင်းလျက်ရှိရာ နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော် ဆေးကုသသော သက်တမ်းတစ်လျှောက် သေမည့်လူနာ မရောက်လာဘဲ ရောက်လာသမျှ ပျောက်ကင်း ချမ်းသာကြပါသည်။ မြန်မာပြည်တွင်သာမက နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည် များ သွားရောက်ကုသရာတွင်လည်း ပျောက်ကင်းချမ်းသာကြ

ပါသည်။ ဆေးဝိဇ္ဇာကြီးအဘဦးသုဘောဂအကြောင်း အနည်းငယ် တင်ပြပါမည်။ စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ရွှေဘိုခရိုင်၊ တန့်ဆည်မြို့နယ်၊ အက်တောကျေးရွာမှ အိမ်မက်ရဆေးမတာရှင် အဘဦးသုဘောဂသည် မန္တလေးမြို့ မင်္ဂလာတံတားထိပ်ဆရာကြီးဦးဌေးမောင်၊ ဆရာမကြီး ဒေါ်စိမ်းစိမ်းတို့အိမ်တွင် ကောဠိယဘုရားစဉ်ဟု ဓာတ်ခန့်ကြီးဖွင့်ပြီး သတ္တဝါများ ကယ်တင်ကုသပြီး တပည့်များအား လက်ဝါးချင်းရိုက်ကာ ပညာများပေးခဲ့ပြီး အက်တောကျေးရွာတွင် သတ္တဝါများ ကယ်တင်ကုသပြီး ဆေးဝိဇ္ဇာအဖြစ် ထွက်ရပ်လမ်း ကြွမြန်းသွားသည်ဟု သိရှိရပါသည်။ ကျွန်တော်လည်း အဘဆေးဝိဇ္ဇာကြီး၏ ပညာကို မိတ္တီလာဆရာကြီး ဦးအောင်ကြည်ထံမှ လက်ငါးချောင်းဆေးငါးလက်၊ လက်ဆယ်ချောင်း ဆေးဆယ်လက်အဖြစ် လက်ဝါးချင်းရိုက်၍ ပညာပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ အဘဆေးဝိဇ္ဇာကြီး၏ ဆေးသားတော်ကြီးကို နှစ်စဉ် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တိုင်း နံသာငါးပါးဖြင့် ရော၍ ဆေးကြိတ်ပွဲ ပြုလုပ်လျက်ရှိနေပါသည်။ မန္တလေးမြို့ မင်္ဂလာတံတားထိပ်နေ ယခု ရန်ကင်းတောင်တွင် “မြစိမ်း” ဘုရားတည်ထားသော ဘုရားအမကြီး အမေစိမ်း ပြောပြသဖြင့် အတိတ်တစ်ဘဝ အဘဆေးဝိဇ္ဇာကြီး၏သားတစ်ဘဝဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်ဟု သိရှိရပါသည်။

ကျွန်တော်ဝယ်ယူခဲ့သော K.E.-50 (ထ-၃၂၉၇)ကားလေးသည် “ထ”သည် စနေနံဖြစ်ပြီး ကျွန်တော်က သောကြာသားဆိုတော့ အညွန့်ဓာတ်ကျပါသည်။ ကျွန်တော်က (၇) အကျိုးပေးဂဏန်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။ နံပါတ် ၃+၂+၉+၇

ပေါင်းလျှင် (၂၁)ရပါသည်။ (၂၁)သည် ကျွန်တော်၏ ဂြိုဟ်ဘက်ဖြစ်ပြီး ၂+၁ = ၃ အင်္ဂါနံ ရပါသည်။ ကားမောင်းသော သားက အင်္ဂါသားဆိုတော့ ကိုက်ညီနေပြန်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် နံပါတ်အနီပြောင်းကာ တက္ကစီဆွဲခိုင်းပါသည်။ ၎င်းကားလေးဖြင့် တက္ကစီဆွဲရာတွင် သားကြီးတို့မိသားစု စားဝတ်နေရေး ပြေလည်သည့်ပြင် ကျွန်တော်တို့ အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီးလည်း နေ့စဉ် ပုံမှန်ဝင်ငွေလေးရသဖြင့် လျှူနိုင်တန်းနိုင်၊ ဒါနပြုနိုင်ပါသည်။ ၎င်းကားကလေးဖြင့် ၁၅ နှစ်ခန့် လုပ်ကိုင်စားသောက်ပြီး ယမန်နှစ်က “ထ” နံပါတ်တွေ အစိုးရက ပြန်အပ်ခိုင်းတော့ အပ်ပြီး ပါမစ်ရောင်းလျှင် သိန်း ၁၁၀ ရပါမည်။ မအပ်ဘဲ နောင်တော်ကြီးအကူအညီတောင်း၍ ရောင်းလိုက်ရာ ၁၁၅ သိန်းထိ ပို၍ရပါသည်။ ၎င်းနောက် နောင်တော်ကြီးအကူအညီဖြင့် SUZUKI - R + လေး ဝယ်လိုက်ရာ ပေါက်ဈေးထက် သိန်း ၂၀ သက်သာပါသည်။ ၎င်းကားလေးကို နံပါတ်အနီပြောင်း၍ တက္ကစီဆွဲလာရာ တစ်နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ အခြားကားတစ်စီးမှ နောက်ကနေ တိုက်မိသဖြင့် နောက်ပိုင်းပိန်သွားပါသည်။ မီးလုံးတွေလဲ ကွဲသွားပါသည်။ ကားသစ်တွေဝင်လာသောကြောင့် ကားဈေးလည်း ကျသွားပါသည်။ ကျဈေးဖြင့် ရောင်းပြီး ယခုအခါ ငွေဖြည့်၍ သင်္ဘောချ PROBOX တစ်စီး ဝယ်ပြီးလျှင် သားငယ်အားပေး၍ တက္ကစီမောင်းခိုင်းထားပါသည်။

အသက် ၃၃ နှစ်မှစပြီး ယနေ့ထိ အောက်ပါကားများကို ဝယ်စီးခဲ့ပါသည်။

အမှတ်စဉ်	ကားနံပါတ်	အမျိုးအစား	ဝယ်ဈေး	ရောင်းဈေး
၁။	၈/၂၇	မောရစ်(၈)	၅၀၀၀	၇၀၀၀
၂။	ယ/၅၆၅၃	ဟီး(လ်)မင်း	၁၅၀၀၀	၁၅၀၀၀
၃။	င/၄၇၁၆	ဘောက်ဆော့ဗဲလော့	၁၄၇၀၀၀	၁၉၀၀၀
၄။	ထ/၃၂၉၇	ကေ-အီး-၅၀	၇၀၀၀၀	၁၁၅၀၀၀၀
၅။	၆၁/၄၀၅၀	ဆူဂူကီး R+	၁၇၀၀၀၀၀	၆၅၀၀၀၀
၆။	DD/1949	PROBOX	၉၅၀၀၀၀၀	လက်ရှိမောင်းနေသည်။

အထက်ပါကားများ ဝယ်စီးနိုင်ခြင်းသည် နောင်တော် လူပျိုတော်နတ်မင်းကြီး၏ ကူညီစောင့်ရှောက် မစမူကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော် ကန်တော်ကလေး (၉၁)လမ်းတွင် နေစဉ် က စက်မှုလက်မှုလုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ရာ အစိုးရထံမှ ကုန်ကြမ်းရသဖြင့် အောင်မြင်ပါသည်။ တိုင်းရင်းဆေးလောက သို့ ဝင်ရောက်ပြီး ဆေးဝါးထုတ်လုပ်ရေးလုပ်ငန်း၊ ဆေးကျမ်း များထုတ်၊ မဂ္ဂဇင်းထုတ် စသည့် လုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်ရာ တွင် ဇနီးသည်လည်း ကျန်းမာရေးမကောင်းသဖြင့် စီးပွားရေး ကျလာပါသည်။ ဇနီးသည်လည်း အသက် ၃၃ နှစ်မှစပြီး ပီးယပ်ရောဂါ ဝင်လာရာ အနောက်တိုင်းနည်း၊ တိုင်းရင်းနည်း ဖြင့် တွဲဖက်ကုသလာရာ နှစ်ပေါင်း ၂၀ မှုကြာပါသည်။ အသက် ၅၅ နှစ်တွင် ဇနီးသည် ကွယ်လွန်ပြီးနောက် အသက် ၆၀ တွင် နောက်အိမ်ထောင်ပြုပါသည်။ နောက်အိမ်ထောင်မှပါလာ သော သားအကြီးဆုံး၏ဇနီးထံသို့ ကျွန်တော်၏ ကွယ်လွန်သွား သောဇနီး နန်းခင်ညွန့်ဆွေ ပြန်ဝင်စားပြီး ပြောနိုင်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ လူဝင်စားပြန်ဖြစ်မည်ကို နောင်တော်နတ်မင်းကြီးက ပူးပြောထားသဖြင့် ကြိုရွှ်သိရှိနေသော်လည်း ကျွန်တော်၏ဇနီး နှင့် သားကြီးက မယုံကြည်ကြပါ။ ကလေးမလေးတစ်နှစ်ကျော်

စကားပြောတတ်သောအချိန် ကန်တော်လေးအိမ်ကအကြောင်း အရာတွေ ပြောပါသည်။ ကျွန်တော်၏အစ်မကြီး တောင်ဒဂုံမှ ကျွန်တော်ယခုလက်ရှိနေသော အိမ်တွင် လာရောက်လည်သော အခါ အစ်မကြီးကို ပြောပါသည်။ ကန်တော်လေးတွင် သားနှစ် ယောက်ရှိတဲ့အကြောင်း၊ သားအကြီးက ဝေမင်းဆွေ၊ သား အငယ်က ပြေသင်းဆွေ၊ သူ့နာမည် မခင်ညွန့်ဆွေဆိုပြီး ပြောပါသည်။ ဒီတော့ အစ်မကြီးက နှင့်သားနှစ်ယောက်က ဘာလုပ်သလဲဆိုတော့ သားကြီးက သေတ္တာကြီးတွေပြင်တယ်၊ သားငယ်က သံရုံသားကောင်းတယ်ဆိုပြီး ပြောတော့ အားလုံး အံ့အားသင့်သွားပါတယ်။ လက်ရှိ သားတွေလုပ်နေတဲ့အလုပ် ပါ ပြောနိုင်ပါတယ်။ မှန်ပါသည်။ သားကြီးက ရေခဲသေတ္တာ တွေပြင်ပါသည်။ များသောအားဖြင့် လူဝင်စားများသည် မိမိ၏ အတိတ်ဘဝဖြစ်စဉ်များသာ သိပြီး ပစ္စုပ္ပန်သိသော လူဝင်စား က ရှားပါသည်။ ယခု နန်းခင်ညွန့်ဆွေ ဝင်စားသော ဂျူးဂျူး သည် ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်းများပါ သိပါသည်။ ၎င်းသိသည်များ ကို ဆက်လက်တင်ပြသွားပါမည်။ ၎င်း၏အမည်ကို ကျွန်တော် ၏တပည့် နက္ခတ်ဗေဒပညာရှင်တစ်ဦးက ဂျူးမလေးနှင့်တူ သဖြင့် ဂျူးဂျူးဟု ငယ်နာမည်ပေးထားပါသည်။

ဂျူးဂျူး သုံးနှစ်ပြည့်သောအခါ ကိုယ်ပိုင်မူကြံကျောင်း ထားပေးရာ ဉာဏ်ကောင်းသဖြင့် ပထမတန်းအဆင့်ထိ ငါးနှစ် ပြည့်သောအခါ ရေးတတ်၊ ဖတ်တတ်ပါသည်။ မတ်လ ကျောင်းပိတ်ရက်ဖြစ်သောကြောင့် နေ့ကျောင်းတက်ရန် မအပ်ရ သေးပါ။ ၎င်းတို့နေသော ဗဟန်း(၃)လမ်းအိမ်၏ ရှေ့တည့်တည့် တွင် ရှေ့နေများအသင်း မွှားရုံရှိပါသည်။ နှစ်စဉ်နေ့ရာသီ ကျောင်းပိတ်ရက် ကလေးများ ယဉ်ကျေးလိမ္မာ မင်္ဂလာစာပေ သင်တန်းဖွင့်ရာ လေးတန်းကျောင်းသားလေးများ လက်ခံပါ သည်။ ပြီးခဲ့သောနေ့ရာသီက ၎င်း၏အစ်ကို တတိယတန်း ကျောင်းသားကတက်ပြီးဖြစ်သော်လည်း ယခုနှစ်တက်ရန် စာရင်းသွားပေးရာ ၎င်းပါလိုက်ပါသွားပါသည်။ ထိုအချိန်က ၎င်း၏မိခင် ဈေးသွားနေသဖြင့် ပါမသွားပါ။ ဆရာမက ၎င်း၏ အစ်ကိုကိုတော့ လူဟောင်းဆိုတော့ စာရင်းသွင်းပြီး ဂျူးဂျူးကို သမီးလည်း တက်မလားဟုမေးရာ တက်မည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောပါသည်။ ဆရာမက ပထမတန်းကနေ လေးတန်းအထိ လက်ခံတယ်၊ သမီးက ဘယ်နှတန်းလဲဟုမေးရာ ပထမတန်း

တောင်ဘက်မှန်သို့ ရဲတပ်ဖွဲ့ ရုံးခန်း ပြောင်းလာရပါသည်။ ထိုအချိန် တောင်ဘက်မှန် အောက်ရှိ သိုက်မှ ဥစ္စာစောင့်နန်းခင်ညွန့်ဆွေက သိုက်ချုပ်ကြီးအား ပန်ကြားကာ လူပြည်သို့ သာသနာပြုရန်သွားလိုကြောင်း ခွင့်ပန်ရာ သိုက်ချုပ်ကြီးက ခွင့်ပြုသည်ဟုဆိုပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာမကြီး၏ချွေးမ ရဲမေတပ်ကြပ်ကြီးဆီ လာရှ်ဝင်စားပါသည်။

ဟု ပြောပါသည်။ အစ်ကိုလုပ်သူက ဆရာမအားပြောမည်ပြု စဉ် တံတောင်ဖြင့်တွက်၍ မပြောရန် ပြောပါသည်။ ဆရာမက ကဲ...ကောင်းပြီ ဆရာမသင်ပုန်းကြီးမှာ ရေးပြမယ်။ ဖတ်ပြ ပြီး လိုက်ရေးပြရမည်ဆို၍ ရေးပြရာ ဖတ်ပြနိုင်ပါသည်။ ၎င်းနောက် ဗလာစာအုပ်နှင့် ဘော(လ်)ပင် ပေးကာ ရေးခိုင်း တော့လည်း ရေးနိုင်သောကြောင့် ဆရာမက လက်ခံလိုက်ပါ သည်။ ထိုကဲ့သို့ မောင်နမနစ်ယောက် စာရေးပေးပြီး အိမ်ပြန် လာရာ ၎င်းတို့မိခင်လည်း ပြန်ရောက်နေပါသည်။ ထိုအခါ အစ်ကိုလုပ်သူက အမေ...အမေသမီး ဆရာမကို ညာပြော ပြီး သင်တန်းတက်ဖို့ ပထမတန်းဆိုပြီး စာရေးပေးခဲ့တယ်။ ဆရာမကလည်း လက်ခံလိုက်တယ်ဟု တိုင်ပြောရာ သမီး လည်း တက်ခွင့်လို့ စာရေးပေးခဲ့တယ်ဟု ပြောပါသည်။ မိခင် က လုံချည် ယောဂီရောင်၊ တဘက်ယောဂီရောင်နှင့် အင်္ကျီ အဖြူလက်ရှည် ချုပ်ပေးရပါတော့သည်။ ကျောင်းဖွင့်သောနေ့ တွင် မောင်နမအတူသွား၍ တက်ရာ ကျောင်းခန်းမအဝင်တွင် လက်ပိုက်ပြီး ဣန္ဒြေရောင်သွားရာ ဆရာမတွေက သဘောကျ ကြပါသည်။ ကျောင်းဆင်းတော့လည်း အခြားကလေးများက ပြေးသွားသော်လည်း ၎င်းက လက်ပိုက်မျက်လွှာချကာ ဣန္ဒြေ ရရသွားသည်ကို ဆရာမတွေက သဘောကျကြပြန်ပါသည်။ နေ့စဉ် ထိုကဲ့သို့ စည်းကမ်းတကျတက်နေသည်ကို ရှေ့နေချုပ် ကြီးနှင့်အဖွဲ့ဝင်များကလည်း ချီးကျူးကြပါသည်။ အခြားသင် တန်းကျောင်းမှ ဆရာမများပါ လာရောက်ကြည့်ရှု ချီးကျူးကြ ပါသည်။ ကျောင်းဆင်းပွဲတွင် ရှေ့နေချုပ်ကိုယ်တိုင် စံပြ ကျောင်းသူဆု ချီးမြှင့်ခံရပါသည်။

ထိုကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ ဘာသာရေးမဂ္ဂဇင်းတစ်စောင် တွင် ဘာသာရေးနှင့် ပညာရေးထူးချွန်သူကလေးဟု ရေးသား ဖော်ပြခဲ့ဖူးပါသည်။ နေ့ကျောင်း ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ဒဂုံ(၁) မူလ တန်းကျောင်းတွင် ထားပေးရာ အတန်းတိုင်း ပထမ၊ ဒုတိယ၊ ရရှိပြီး လေးတန်းအောင်သောအခါ စာတော်သောကြောင့် ဒဂုံ(၁)အထက်တန်းကျောင်းကြီးသို့ ပို့ပေးရာ ယခုအခါ အငွေမ တန်းတက်နေပါသည်။ ၎င်းမခင်ညွန့်ဆွေ ဝင်စာသည် ဂျူးဂျူး လူဝင်စားဖြစ်ခဲ့ရသည့်အကြောင်းကို တင်ပြပါဦးမည်။ မနန်း ခင်ညွန့်ဆွေသည် အသက် ၅၅ နှစ်အရွယ် ကန်တော်ကလေး နေအိမ်၌ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက်ပါသည်။ မကွယ်လွန်မီ

သစ္စာပြုဆုတောင်းသွားသည်ကတော့ ပြန်လည်၍ လူ့ဘဝ ပြန်လည်ရောက်ရှိပြီး ဦးသက်ဆွေနှင့် အနီးစပ်ဆုံးနေရာတွင် လူဝင်စားဖြစ်ပါရစေဟု ဆုတောင်းသွားကြောင်း နောင်တော် နတ်မင်းကြီး ပူးပြော၍ သိရပါသည်။ ၎င်းကိုယ်တိုင်လည်း လူဝင်စားဖြစ်လာတော့ ပြောပြပါသည်။ ၎င်းကွယ်လွန်ပြီး ရွှေတိဂုံဘုရားသိုက်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိသွားပြီး တောင်ဘက် မှန်အောက်တွင် သိုက်စောင့်တစ်ဘဝ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော် လည်း တစ်နှစ်ခန့်ကြာသောအခါ သုံးခွမြို့မှ ကျောင်းဆရာမ မုဆိုးမတစ်ဦးဖြင့် လက်ထပ်လိုက်ပါသည်။ ကျွန်တော်က သား နှစ်ယောက်၊ ဆရာမကြီးက သားငါးယောက် ပါရှိပါသည်။ ကျွန်တော်၏သားများလည်း အိမ်ထောင်ကျပြီး သူတို့သီးခြား နေကြပါသည်။ ဆရာမကြီးသားအကြီးက အိမ်ထောင်ကျပြီး သားလေးတစ်ဦး၊ သမီးလေးတစ်ဦး ပေါင်းနှစ်ဦး ရှိပါသည်။ ဆရာမကြီးသားတွေလည်း သီးခြားနေကြပါသည်။ ဆရာမကြီး သားကြီးက ကားမောင်းပြီး ခွေးမကြီးက ရွှေတိဂုံဘုရားလုံခြုံ ရေး ရဲမေ ရဲတပ်ကြပ်ကြီးဖြစ်ပါသည်။ အနောက်ဘက်မှခံရို ရဲတန်းလျား ပြိုကျသောအခါ တောင်ဘက်မှခံရို ရဲတပ်ဖွဲ့ရုံး ခန်း ပြောင်းလာရပါသည်။ ထိုအချိန် တောင်ဘက်မှခံအောက် ရို သိုက်မှ ဥစ္စာစောင့် နန်းခင်ညွန့်ဆွေက သိုက်ချုပ်ကြီးအား ပန်ကြားကာ လူပြည်သို့ သာသနာပြုရန်သွားလိုကြောင်း ခွင့်ပန်ရာ သိုက်ချုပ်ကြီးက ခွင့်ပြုသည်ဟုဆိုပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာမကြီး၏ခွေးမ ရဲမေတပ်ကြပ်ကြီးဆီ လာ၍ဝင်စားပါသည်။ ရဲမေကြီးက သားနှင့်သမီးက ကြီးနေပြီး ယခုမှလာ၍ ကိုယ်ဝန် ရှိသောကြောင့် ရဲမေလေးနှစ်ယောက်ခေါ်ပြီး ဒလမြို့ဉာက်ကမ်း ကူးသွားပြီး အရပ်လက်သည်နှင့် ဖျက်ချရန်သွားသောအခါ လက်သည်က သုံးလကျော်နေပြီဖြစ်၍ ဖျက်ချရန်ခက်ခဲ ကြောင်း လူကြီး (သို့) ကလေးသေသွားနိုင်ကြောင်း ပြောပြရာ ကြောက်လန့်ပြီး ကျွန်တော်ဆေးခန်းသို့ ဖုန်းဆက်ပြီး ဆရာမ ကြီးအား ပြောပြရာ ဆရာမကြီးက ဟဲ့...မိုက်လိုက်တာ၊ မဖျက်ရဘူး နှင်မွှေးပြီး နှင်မမွှေးနိုင်ရင် ငါမွှေးထားမည်ဟုပြော ဆိုကြိမ်းမောင်းသဖြင့် ပြန်လာခဲ့ကြပါသည်။ အမှန်ကတော့ လူဝင်စားများဟာ ဖျက်ချ၍မရနိုင်ပါဟု ရေးလူကြီးများပြော စကားအရ သိရှိရပါသည်။

နောက်ခြောက်လခန့်ကြာသောအခါ ကျွန်တော်တို့

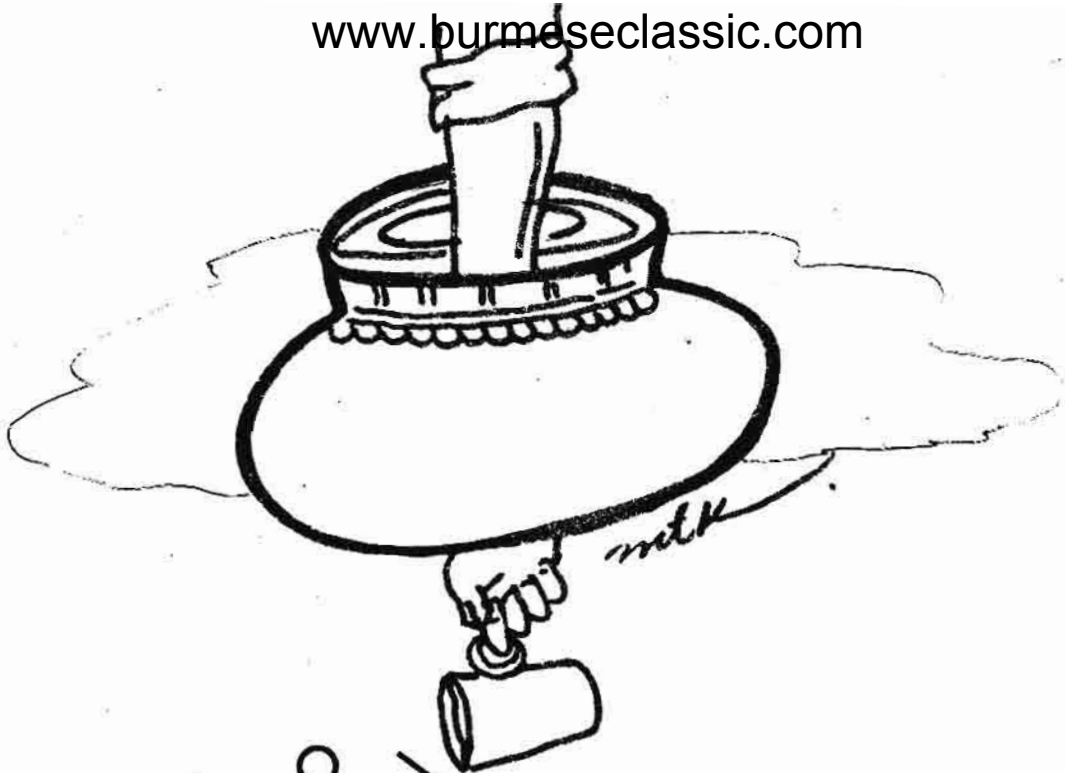
ကန်တော်ကလေးနေအိမ်သို့ ညဉ့် ၂:၃၀ နာရီအချိန် ကားဖြင့် ရောက်လာကြပြီး ကလေးမီးဖွားရန် ဗိုက်နာနေသောကြောင့် လာခေါ်ရာ ဆရာမကြီးလိုက်သွားရပါသည်။ တာမေ့မြို့နယ် အလုပ်သမားဆေးရုံကြီးသို့ သွားရောက်မီးဖွားရာ နံနက် ၆:၀၀ နာရီတွင် မိခင်ရော၊ ကလေးပါ ကျန်းမာစွာ ဖွားမြင်နိုင်ခဲ့ပါ သည်။ တစ်လပြည့်သောအခါ နာမည်ပေးကင်ပွန်းတပ်မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ရာ ကျွန်တော်၏တပည့် နက္ခတ်ဗေဒင်ဆရာတစ်ဦးက ဂျူးမလေးနှင့်တူသဖြင့် ဂျူးဂျူးဟု ငယ်နာမည်မှည့်ပေးပါသည်။ ၎င်းဂျူးဂျူးအမည်ဖြင့်ပင် ဖော်ပြသွားပါမည်။ ကျွန်တော်၏ နောက်အိမ်ထောင် ဆရာမကြီးအမည်နှင့် သားကြီး ချွေးမတို့ ၏အမည်များကို ချန်လှပ်ထားပါသည်။ အမှန်ကတော့ နန်းခင် ညွန့်ဆွေတာဝက ဦးသက်ဆွေနှင့် အနီးစပ်ဆုံးနေရာ ဝင်စားပါရ စေဆိုတဲ့ ဆုတောင်းပြည့်သွားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဂျူးဂျူး သုံးလ သမီးအရွယ်၊ ကျွန်တော်တို့ဇနီးမောင်နှံ တရုတ်ပြည်မှ တပည့် လင်မယားနှစ်ဦးက လာခေါ်သောအခါ ၈ မိုင်၊ အဝေးပြေးဂိတ် မှ မန္တလေးကားကြီးစီးပြီး ၎င်းမှ မူဆယ်ကားဖြင့် သွားကာ တရုတ်ပြည်သွားရန် အဝေးပြေးဂိတ်သို့ အိမ်မှကားဖြင့် သားကြီးနှင့် ချွေးမကြီး သမီးလေးပါ လိုက်၍ပို့ကြပါသည်။ ကားမထွက်သေးသဖြင့် ကျွန်တော်က သမီးလေးချီထားရာမှ ကားစပယ်ယာလေးက ကားထွက်တော့မည်ဖြစ်၍ ကားပေါ် တက်ရန် ပြောသဖြင့် သမီးလေးအား သူ့အဖေကိုခေါ်ခိုင်းရာ မလိုက်ဘဲ ကျွန်တော်၏ပခုံးကိုဖက်ထားပါသည်။ သူ့အမေ လာခေါ်လည်း မလိုက်ဘဲ ဖက်ထားသဖြင့် ကျွန်တော်က ဉာဏ်ဆင်ကာ ကွမ်းယာဆိုင်သို့သွားကာ သကြားလုံးများ နှိုက်ယူပြီး သမီးလေး သကြားလုံးစားပြီး သမီးအမေနဲ့ နေခဲ့ ဆိုကာ သူ့မိခင်၏လက်ထဲသို့ အတင်းချပေးခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်တို့လင်မယား တစ်လကျော်နေပြီး တရုတ်ပြည်မှ ပြန်လာသောအခါ ကျွန်တော်ခေါ်၍မလိုက်ဘဲ စိတ်ကောက်နေ ရာ သုံးလေးရက်ကြာမှ ခေါ်၍ရပါသည်။ လသမီးလေးအရွယ် ကတည်းက အတိတ်နိမိတ်များ ပြနေသော်လည်း ကျွန်တော် များ သတိမထားမိပါ။ စကားစ၍ပြောသောအချိန်တွင် ငါ့နာမည် နန်းခင်ညွန့်ဆွေ၊ ငါ့သားနှစ်ယောက် ကန်တော်ကလေးမှာရှိ တယ်၊ အကြီးကောင်က ဝေမင်းဆွေ အငယ်က ပြေသင်းဆွေ ဟု ပီပီသသပြောလာပါသည်။ သူ့အဘွားနှင့် ကျွန်တော်က

နှင့်သားတွေက ဘာအလုပ်လုပ်သလဲမေးတော့ သားကြီးက သေတ္တာကြီးတွေ လုပ်တယ်၊ သားငယ်က ကားမောင်းတယ်ဟု ပြောပါသည်။ ၎င်း၏အစ်မကြီးလည်း ဒဂုံ(၁)တွင် ကျောင်းထား ပါသည်။ ၁၀ တန်းဖြေသောနှစ်တွင် ဖြေပြီး ဂေဇက်ထွက်ခါနီး နှင့်အစ်မကြီး ၁၀ တန်းအောင်ပါမလားဟု မေးရာ မအောင်ဘူး ကျမည်ဟုပြောရာ တကယ်ကျပါသည်။ သုံးနှစ်ဆက်တိုက်မေး ရာ သုံးနှစ်စလုံး ကျမည်ပြောရာ ကျပါသည်။ အမှန်ကတော့ ဒဂုံ(၁)က နှစ်ချင်းပေါက်အောင်ပြီး ဒီတွေတောင်ထွက်သော ကျောင်းဖြစ်ပါသည်။ တစ်ခါသော် ကန်တော်ကလေးတွင်နေသော သားနှစ်ယောက် ရန်ဖြစ်နေတယ်၊ အကြီးကောင်က မူးပြီး လက်သီးနဲ့ ထိုးခွဲလို့ သားငယ်အခန်းက ကာထားတဲ့ သုံးထပ် သားတွေ ကွဲကုန်ပြီဟု ညနေ ၃ နာရီကျောင်းဆင်းပြောရာ အဘွားကြီးက မဟုတ်တာတွေမပြောနဲ့ နှင့်သားတွေ ရန်မဖြစ် ဘူးဟုပြောပြရာ လက်မခံပါ။ ည ၇ နာရီလောက် သားငယ်က လာခေါ်၍လိုက်သွားရာ ရပ်ကွက်လူကြီးတွေပါ ဖျန်ဖြေပေးနေ သည်ကို တွေ့ရှိရပါသည်။ တစ်ခါကလည်း နံနက်ကျောင်းသွား ခါနီး ငါ့သားငယ် ကားတိုက်လို့ ခေါင်းကဲ့သွားပြီ သွေးတွေ လည်း ထွက်နေပြီ၊ သေတော့မှာပဲဟု ငိုပါသည်။ ထိုအခါ သူ့အဘွားက ဟဲ့... နှင့်သားက ကားမောင်းကျွမ်းကျင်တယ်၊ ဘယ်တော့မှ မတိုက်ဘူးဟုပြော၍ ချောလွတ်မှ ကျောင်းသွား ပါသည်။ ညနေ ၆ နာရီ ကျွန်တော်၏ဆေးခန်းသို့ ကန်တော် ကလေး အိမ်နီးချင်း မောင်ကျော်လာပြော၍ ပဲခူးမှအပြန် မင်္ဂလာခုံတွင် စစ်ကားဖြင့် တိုက်မိရာ သားငယ် ခေါင်းဦးရေပြ သွားသဖြင့် ခြောက်ချက်ချပ်ရကြောင်း၊ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးတွင် ရောက်နေကြောင်း လာပြောပါသည်။ ထိုနေ့က စစ်သံမှူး ကိုယ်တိုင် မောင်း၍ တိုက်မိကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ ပစ္စုပ္ပန်တည်တည် ကြံ၍သိနေသော လူဝင်စားများမှာ ရှားပါး ပါသည်။ ယခု ဂျူးဂျူးကတော့ ပစ္စုပ္ပန်ကို ကြံ၍သိနေသော ကြောင့် အံ့ဩစရာကောင်းလှပါတော့သည်။

သတ္တမပိုင်းဆက်ရန်

ဒေါက်တာသက်ဆွေ (M.L.)
 (ရှေ့ဆောင်တင်ဆွေ)(မင်္ဂလာဓမ္မဇောတိကဓဇ)

အကျိုးမှ

စကား

ရှောင်ရှားစေချင်

ရေကျော်စိုးအောင်

လောကမှာ သူတစ်ပါး၏ သိက္ခာ ကျအောင် အကြည်ညိုပျက်စေမည့် ကုန်းတိုက်ကုန်းချော စကားတွေကား ညံ့ဖျင်းယုတ်ညံ့သော စကားများဖြစ်၍ သူတော်ကောင်းများသည် သုဒိသလ္လေဇ သုတ်တော်လာ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ကြံနေကြသူများဖြစ်၍ ကုန်းချော ကုန်းတိုက် စကားများကို ရှောင်ကြ၏။ ကင်းအောင်လည်း နှလုံးသွင်း တည်ဆောက် ကျင့်ကြံ

ကြသည်မှာ သာသနာ့ဆီဆီဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ဒီစကားများ ပြောဆိုနေခြင်းမှာလည်း ဝစီဒစရိုက် ပွားများနေခြင်းသာ ဖြစ်၏။ အချို့သူများက ဒီကုန်းတိုက်စကားတွေက သူ့နေရာနှင့် သူ ကာလအားလျော်စွာ ပြုသင့်ပြုစိုက်သည်လို့ အထင်မှားနေသူများလည်း ရှိကောင်းရှိနေမည် ဖြစ်သည်။

ကုန်းတိုက် ကုန်းချောခြင်း စသည့် စကားကို ယုံကြည်ကြသည့် ဝေသာလီပြည်ကြီး ပျက်စီးခဲ့ရသည်။ အချင်းချင်း စိတ်ဝမ်းကွဲခဲ့ကြ၍လည်း အဇာတသတ်မင်းသည် ဝေသာလီပြည်ကြီးကို အတားအဆီးမရှိ သိမ်းယူနိုင်ခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုသော် ဘောဒုပါယ်ဖြင့် ကွဲပြားအောင်ပြုလုပ်ပြီး အနိုင်ယူခဲ့ခြင်းလည်း ဖြစ်သည်။

စည်းလုံးညီညွတ်နေသည့် ဝေသာ လီပြည်သို့ အဇာတသတ်မင်းက ဝဿ ကာရပုဏ္ဏားအမတ်ကြီးအား ပြည်နှင့် ဒဏ်ပေးဟန်ဆောင်ပြီး နှင်ထုတ်ခဲ့၏။ ဝေသာလီမှ လီစ္ဆဝိမင်းအချို့က သည် ဝဿကာရအမတ်ကြီးမှာ အလွန်ကောက် ကျစ်၍ လက်မခံလိုကြပေ။ အချို့လီစ္ဆဝိ အမတ်မင်းအများစုက ...

“သည်ပုဏ္ဏားကြီး နှင်ထုတ်ခံရ ခြင်းမှာ ငါတို့အကျိုးအတွက် တို့ဘက်က ပြောဆိုမိ၍ နှင်ထုတ်ခံရသည်” ဟု ထောက်ခံပြီး လက်ခံခဲ့ကြရုံမျှမက မင်းသား ငယ်ကလေးများကို ပညာသင်ကြားပေး ရန်နှင့် ရာထူးပေး ချီးမြှောက်ထားခဲ့ကြ သည်။ အစပိုင်းမှာ အများယုံကြည် အောင် ဟန်ပြ ပညာကောင်းကောင်း သင်ကြားပေးပြီး သူ့ကိုယုံကြည်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းမှာ မင်းသားတစ် ယောက်စီခေါ်ပြီး ...

“ထမင်းစားပြီးပြီလား။ ဘာဟင်းနဲ့ စားသလဲ။ မင်းတို့အပေ လယ်ထွန်တော့ နွားနှစ်ကောင်နဲ့ ထွန်သလား”

စတဲ့ စကားမျိုးမျှသာ ဖြစ်၏။ အခြားမင်းသားတစ်ပါးက ပုဏ္ဏားကြီး ပေးသည်ကို ပြန်မေးသည်တွင် အမေးခံ ရသူက ရိုးရိုးသားသား ပြန်ပြောသည်ကို ဖင် အချင်းချင်း မယုံမကြည် ဖြစ်ကြတော့ သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ မင်းသားတစ် ယောက်ကို လိမ်လည်ပြီး ...

“မင်း ကြောက်တတ်တယ်လို့” ဘယ်မင်းသားက ပြောသည်မဟာ ပုဏ္ဏား ကြီးက လိမ်ပြောသည့်အခါ ပြန်မေးသည့် မင်းသားက မဟုတ်မမှန်ဘဲ လုပ်ကြံပြော သည်ဟု အမျက်ဒေါသထွက်ပြီး အချင်း ချင်း မျက်နှာချင်းမဆိုင်ချင်အောင် ကွဲပြား ကုန်ကြတော့သည်။

သုံးနှစ်တာကာလအတွင်း လီစ္ဆဝိ

မင်းသားတွေ အကွဲကြီး စိတ်ဝမ်းကွဲကုန် ကြသည့်အခါ ဝဿကာရ ပုဏ္ဏားကြီးက အဇာတသတ်မင်းထံသို့ ဝေသာလီပြည် ကြီးအားသိမ်းယူရန် အချိန်တန်ကြောင်း လျှို့ဝှက်စာပေးပို့ခဲ့၍ အဇာတသတ်မင်း က စစ်တပ်နှင့်တကွ စစ်ချီလာခဲ့တော့ သည်။

ဝေသာလီပြည် စစ်ဌာနက ခုခံကာ ကွယ်ရန် စည်တီးပြီး နှိုးဆော်၏။ စိတ် ဝမ်းကွဲနေကြသည့်အလျောက် မည်သူမျှ စစ်မထွက်ကြရုံမက ...

“သင်တို့ သူရဲကောင်းတွေသာ ထွက်တိုက်ကြ”

ဟု ဆိုကာ မိမိတို့အိမ်အပြင်မျှပင် မထွက်ကြ၍ အဇာတသတ်မင်းက ဝေသာ လီပြည်ကို အလွယ်တကူ သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ ပေပြီ ဖြစ်၏။ ဤသို့ဖြစ်ရခြင်းမှာ ဝဿ ကာရပုဏ္ဏားကြီးကို ဘောဒဥပါယ်မည် သည့် ကုန်းတိုက်ကုန်းချော စကား ကြောင့်ပင် ဖြစ်၏။ သံဝေဂယုတ္တယ် သတိ ချပ်သင့်သည့် အကြောင်းလည်း ဖြစ် ကြောင်း ဆင်ခြင်မိခဲ့ပါသည်။

အချို့သော ပုဂ္ဂိုလ်များက မိမိတို့ အတ္တကိုယ်ကျိုးအတွက် တစ်ဦးတစ် ယောက်၊ သို့မဟုတ် အများအပေါ် အကြည်ညိုပျက်စေအောင်၊ အမှန်းတရား ဖြစ်အောင် ပိသုကဝါစာ စကားတွေသုံးပြီး ကုန်းချောကုန်းတိုက်စကားများ သုံးကြ ခြင်းများကလည်း သတိချပ်ဖွယ်ပင် ဖြစ်ပါ သည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်သည် သည် လူနှင့် ဟိုလူတွေ သည်ပြင်စကားတွေကို အချင်းချင်းကွဲပြားအောင် မပြောခြင်းဖြစ် သည်။

(ဘိန္နာနံဝါသန္ဓာတာ) စသည့် ကွဲ ပြားနေသူများကိုလည်း ဝေ့စပ်ပေးတတ် ၏။

(သဟိတာနံဝါ အနုပ္ပဒါတာ) ညီ

ညွတ်နေသူများကိုလည်း ပိုမိုညီညွတ် အောင် အားပေးစကားပြောခြင်း။

(သမဂ္ဂါရာမော၊ သမဂ္ဂါရာတော၊ သမဂ္ဂါနန္ဒိ) အများသူငှာတွေ ညီညွတ်နေ သည်ကို ပျော်မွေ့ရမည်။ နှစ်သက်ကြရ မည်။

(သမဂ္ဂ ကရဏီဝါစံ ဘာသိတံ ဟောတီ) ဟု ညီညွတ်ကြောင်း စကား ကိုသာ ပြောရမည်ဟု ဟောကြားတော် မူခဲ့ပေသည်။

မှန်ပေသည်။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စိတ်သဘောထားခြင်း မတိုက်ဆိုင်ကြ သည့် အခါမျိုးမှာ ...

“ဟာ ... သည်လိုမဟုတ်ပါဘူး။ အကြားမှားလို့ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ သည်လူ က စိတ်သဘောထားကောင်းပါသည် အကျိုးမဲ့စကားမျိုး မပြောတတ်ပါ” ဟု သာ ဖြေဖျောက်ပြီး ဖေးဖေးမမ ပြော ကြားလျှင် အထင်လွဲနေသူပင် ညီညွတ် သည့်သဘောထား ရရှိသွားနိုင်မည် ဖြစ် ပါသည်။ လူမကြိုက်၊ နတ်မကြိုက်၊ ဘုရားမကြိုက်သည့် ကုန်းချော ကုန်း တိုက် စကားမျိုး၊ သိမ်ဖျင်းသော စကား မျိုးများ ပြောဆိုပြုကျင့်ခြင်းမှ ရှောင်ကြဉ် ကြပါလျှင် အကုသိုလ်ကင်း၍ အပါယ် ငရဲနှင့် ဝေးကြမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

အများအတွက် အကျိုးမဲ့သည်၊ အများမကြိုက်သည့် ကုန်းချောစကား ဘောဒဥပါယ်ကို ရှောင်ကြဉ်နိုင်ကြမည်ဟု ဆိုပါလျှင် နတ်လူသာသနာဆိုမည်မှာ ဖြစ်ပါတော့သည်ဟုသာ ဆိုချင်ပါတော့ သည်။

ရေကျော်စိုးအောင်

ကျမ်းကိုး
မဟာစည် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ၏ ပုံဝတ္ထုတိုဖြင့် ပြောပြသော အဆုံး အမများ။

အဘဘိုးဘိုးအောင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ထွက်ရုပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ၏ စောင်မညွှန်ပြမှုရရှိပုံ

ကျွန်ုပ်၏အတွေ့အကြုံများ(၁၂)

ကျွန်ုပ် ဆေးနည်းကောင်းလိုချင်၍ တောင်းသဖြင့် ရခဲ့သော ဆေးနည်းအချို့ကို ဖော်ပြလိုပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ခေတ် ငယ်စဉ်ကာလသည် ဒါနယုဂ ခေတ်နောက်ပိုင်းဖြစ်ခဲ့၍ အလှူအတန်း အလွန်ပေါများလေသည်။ မိဘဘိုးဘွားများနှင့်အတူ ဥပုသ်စောင့်သီတင်းရက်များတွင် ရွာကျောင်း၊ မြို့ကျောင်းများသို့ လိုက်လေ့ရှိကြသည်။ အဘိုးသည် သူလှူဒါန်းထားသော ရွာကျောင်းသို့ သွားလေ့ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်က သွားတိုင်း လိုက်ပါ၏။ ဥပုသ်သီတင်းစောင့်ထိန်းကြသူများလည်း များပါသည်။ မုန့်ဖျိုးစုံစွာ လှူတိုင်း စေ့အောင် အလှူရှင်များက ပေးလှူကြ၏။ ကလေးလူကြီး မကျန်စေရ အလှူပယ်လှူကြခြင်းဖြစ်၏။

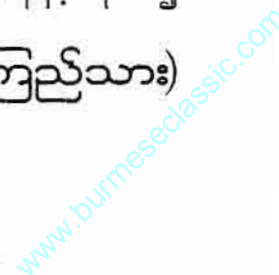
မုန့်များမှာ ကောက်ညှင်းပေါင်း၊ ပဲ၊ နမ်းတို့ဖြင့် စားရ၏။ မုန့်ဆီကြော်၊ မုန့်ဆီကွင်း၊ ကောက်ညှင်းထုပ်၊ မုန့်ဖက်ထုပ်၊ မုန့်စိမ်းပေါင်း၊ ဆီထမင်း၊ မုန့်လက်ဆောင်း၊ သာကူ၊ မုန့်လုံးကြီး၊ မုန့်လုံးရေပေါ် စသဖြင့် သီတင်းတစ်ပတ်တွင် အလှူရှင်လေးငါးဦး ရှိကြ၏။ ကလေးများမှာ မုန့်လည်းစားရ၏။ ဆော့ကစားရ၏။ ဆရာတော်ဟောကြားသော တရားလည်း ကြားရ၏။ လူကြီးများပြောဆိုသော ဘာသာရေးဗဟုသုတများလည်း ကြားရ၊ မှတ်မိကြရလေ၏။

ဗြိတိသျှခေတ်နှောင်း၊ ဂျပန်ခေတ်၊ ဖဆပလ အစိုးရခေတ်၊ သူပုန်သူကန်ခေတ်များ တစ်ခေတ်ပြီးတစ်ခေတ် နိုင်သူ

က အုပ်ချုပ်သော ကာလအချိန် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ခေတ်ဆိုးခေတ်ကပ်ဖြစ်လို့ အဖေသင်ပြပေးသော သမ္မုဒ္ဓေဘုရားရှိခိုးဂါထာကို အလွတ်ရနေပြီ။ ပုံမှန်လည်း ရွတ်ဆိုရှိခိုးခဲ့ပါသည်။ အဘိုးသွားလေရာ လိုက်ပါလေ့ရှိ၏။ အဘိုးအပျောက်မခံ၊ အဘိုးနှင့်အတူ အိပ်သည်။ သွားလေရာ လိုက်ပါမြဲဖြစ်၏။

ခေတ်ပြောင်းခေတ်ပျက်ကာလ ဆန်စပါးရောင်းဝယ်ရေး မကောင်းဖြစ်နေ၏။ “ဘေးချောင်စပါး ခွေးတောင်မစား” ဆိုစကားပေါ်ခဲ့၏။ လုပ်ငန်းပြောင်းလဲလုပ်လို၍ အဖေသည် သူ၏အမျိုးများရှိရာ ငါးသိုင်းချောင်းတစ်ဖက်ကမ်း ဒေါင့်ကြီးရွာ အနောက်မြောက်ဘက်၊ တက်ဆိတ်ရွာတွင် မြေပဲ၊ ကုလားပဲ၊ ဆေးရွက်ကြီး၊ ပဲကြီးများ စိုက်သော ကိုင်းလုပ်ငန်း စမ်းသပ်လုပ်ကိုင်ခဲ့၏။ အမြတ်အစွန်းရှိလှ၍ နှစ်စဉ်လုပ်ခဲ့၏။ သီတင်းကျွတ်ရေကျသွားချိန် သွန်ယက်စိုက်ပျိုးကြပြီး နွေဦးပိုင်းတွင် သီးနှံများဆွတ်ခူးကြရလေသည်။ စိုက်ပျိုးပြီးချိန်မှစ၍ ပဲနတ်ချိန်၊ ဆွတ်ချိန်မတိုင်မီ ကိုင်းတဲမှာ အဘိုးနှင့်အတူ လိုက်ပါနေထိုင်၏။ တက်ဆိတ်ရွာနှင့် မနီးမဝေး ဝါသလရွာတွင် သဲသောင်ပြင်၌စိုက်ထားသော ပဲကြီးများရင့်၍ နူးချိန်တန်နေ၏။ ကရင်သူပုန်အုပ်စိုးနေ၍ ပိုင်ရှင်မရှိဘဲရှိရာ သူပုန်လူကြီးများက တစ်အိမ်တစ်ယောက် ဆင့်ခေါ်၍ ပဲကြီးကို ဆွတ်ခူးစေ၏။ အဘိုးကို သူပုန်သတ်မည်စိုး၍ အဘိုးကိုမလိုက်အောင် ငိုယိုတောင်းဆိုပြီး အဖေ၏ညီဝမ်းကွဲ ဦးစိုက်ပန်းနှင့် လိုက်ပါ၍

◆ မိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား)

ပဲကြီးဆွတ်ခူးပေးခဲ့ရ၏။ အသက် ခုနစ်နှစ်ခန့် ရှိ၏။

နောက်တစ်နှစ်ခန့်အကြာ ဒေါ်ကြီးရွာနှင့် တစ်ဆက် တည်း သရက်ချောင်းရွာ၌ ကိုင်းမြေများဝယ်၍ မြေပဲ၊ ကုလားပဲ၊ ဆေးရွက်ကြီး စသော သီးနှံစိုက်၏။ လူငှားများ ကို ငှားရမ်းခေါ်ယူ၍ လုပ်ကိုင်ခဲ့လေသည်။ အသက် ၂၀ ကျော်များဖြစ်သော အစ်ကိုခင်ညွန့်နှင့် ညီမ မခင်သန်းတို့နှင့် အလွန်ခင်ခဲ့လေသည်။ ရွယ်တူသူငယ်ချင်းများလည်း ရခဲ့၏။ အစိုးရအတန်းကျောင်း တက်သည်မှ နောက်ထပ်မတွေ့ဖြစ် တော့ပါ။

အစိုးရအတန်းကျောင်း ပဉ္စမတန်း စတင်သင်ယူ သည်မှ တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းအောင်မြင်သည်အထိ အဖေ၏ အစ်ကိုကြီး ဘဖုန်း၏ ဇာတိကာရုံကျောင်း စာသင်တိုက် တွင် ကျောင်းအိမ်ကျောင်းစားနေ၍ ကျောင်းတက်ခဲ့၏။ သံယာ တော်များနှင့်အတူ ညဉ့်နက်ပိုင်းအထိ ကိုယ့်စာကိုဖတ်၍ လေ့ကျင့်မှတ်သားကြပါသည်။ ၁၉၅၇ ခုနှစ် တက္ကသိုလ်ဝင် တန်း အောင်သဖြင့် B.Sc Engineer ဘွဲ့အတွက် ဥပစာ သိပ္ပံအပိုင်း(က) I.Sc(A) ကို ရန်ကင်းကောလိပ်၊ ယခု အထက(၁) ရန်ကင်းမှာ အဆောင်နေကျောင်းသားအဖြစ် အဆောင် 11(A)မှာ အတန်းဖော် ခုနစ်ယောက်နှင့်အတူ နေရ၏။ ထိုစဉ်ကစ၍ အရဟံဂုဏ်တော်ကို ညတိုင်း ပုတီး စိပ်ဖြစ်ခဲ့၏။

သီတင်းကျွတ်ကျောင်းပိတ်ရက် အိမ်ပြန်ခဲ့ကြ၏။ ထိုစဉ်မှာ အဖေသည် အပူရပ်ပြီး ချွေးငုပ်သဖြင့် အပြင်းဖျား လေ၏။ အဖေသည် ချွေးမထွက်၍ အပူလွန်ကာ ရောဂါခံစား နေရသည့်အတွက် ညည်းတွားနေရ၏။ အလွန်စိုရိမ်သဖြင့် သမ္ဗုဒ္ဓေါတာ ဘုရားစာရွတ်ဆို ရိုးပေးမိ၏။ ရေကြည်မြို့ တွင်ရှိသော တိုင်းရင်းဆေးဆရာကြီး လေး-ငါးဦးထဲမှ စိတ် ကြိုက်ဆရာကြီးတစ်ဦးနှင့် အိမ်ကိုလှည့်၍ ကုသခံ၏။ သိပ်မထူး ခြားဘဲရှိ၏။ အဖေရောဂါပျောက်စေလို၍ သမ္ဗုဒ္ဓေါတာ (တောင်ကျွန်း)ကို ရွတ်ဆိုရိုးလျက် အရပ်ဆယ်မျက်နှာကို လှည့်ပတ်ကန်တော့၍ တိုင်တည်၏။ အဘဘိုးဘိုးအောင်ကို စောင့်ရှောက်မစကူညီရန် တိုင်တည်၏။ မကြာမီ ချွေးများ ထွက်ကာ အပူချိန်လျော့ကျကာ သက်သာပျောက်ကင်းပြီး နေထိုင်ကောင်းမွန်သွားပါသည်။

နောက်တစ်နှစ် ၁၉၅၈-၅၉ တွင် ဥပစာသိပ္ပံအပိုင်း (ခ) I.Sc(B)တန်းကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် တက်ရောက် သင်ယူရာတွင် ပင်းယဆောင်၊ ဒေခန်း(၁၀)မှာ ကိုအောင်မြင့် သိန်းနှင့် တစ်ခန်းတည်း နှစ်ယောက်ခံ အတူနေရ၏။ သီတင်း ကျွတ်ကျောင်းပိတ်ရက်တွင် ထင်ပါသည်။ အမေသည် သွေးဆုံးမီးယပ်ဖြစ်ကာ သွေးဆင်းများ၍ နေထိုင်မကောင်း ဖြစ်သည်မှာ တစ်လခန့်ကြာပြီဟု သိရ၏။ မြို့ပေါ်ရှိ တိုင်းရင်း ဆေးဆရာများနှင့် ကုသသော်လည်း သက်သာခြင်းမရှိ၍ အခြေအနေ ဆိုးနေ၏။ အမေ၏ရောဂါ ပျောက်ကင်းသက် သာစေလို၍ သမ္ဗုဒ္ဓေါတာကို ရွတ်ဆိုရိုးလျက် အရပ်ဆယ် မျက်နှာကို လက်အုပ်ချိန်း လှည့်ပတ်ရိုး တိုင်တည်ဆုတောင်း ၏။ အဘဘိုးဘိုးအောင်ကို စောင့်ရှောက်ပေးပါရန် တဖွဖွ ပြောဆိုဆုတောင်းကန်တော့မိ၏။ ရက်မကြာမီတွင် အဖေ ပြောပြ၍ သိသွားသော ဒေါ်တင်မြ ရေကြည်မြို့နယ် ဖဆပလ တာဝန်ခံ ဦးတင်ညို၏ဇနီးသည် မီးယပ်ရောဂါပျောက်သော ဖော်ပြီးသားဆေးကို သုံးစွဲနည်းကိုပါပြော၍ ပေးသဖြင့် ဖိုဝဲ သုံးဆောင်ရ၏။ တဖြည်းဖြည်းသက်သာပြီး မီးယပ်သွေးလွန် ရောဂါ ပျောက်ကင်းကျန်းမာသွားခဲ့လေသည်။ အရဟံဂုဏ် တော်ပုတီး ကိုးပတ်စိပ်သည်မှာ နှစ်နှစ်ကျော်ပြီ ဖြစ်၏။

၁၉၅၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ စာမေးပွဲဖြေပြီးနောက် လမ်းမ တော်၊ ညောင်ပင်လေးဈေး ဆိပ်ကမ်းမှ ကျွဲပျော်သွားမည့် “အာရမယ်”သင်္ဘောဖြင့် အပေါ်ထပ်တွင် နေရာယူပြီး ခြင်ထောင်ထောင်၍ အိပ်လိုက်ခဲ့၏။ ညနေ ၅ နာရီခန့် ထွက် ခွာ၍ နောက်တစ်နေ့ညနေ ၃ နာရီလောက်တွင် ကျွဲပျော် မြို့သို့ ရောက်မြဲဖြစ်၏။ ခရီးသည်လူကြီးများသည် အချင်းချင်း ပြောဆိုသကြားရ၏။ ရွေးကောက်ပွဲတွင် တည်မြဲဖဆပလ နိုင်မည်၊ သန့်ရှင်းဖဆပလ ဦးနုနိုင်မည် စသည်ကို ကြားမိ၏။ အိပ်ပျော်သွားသောအခါ အဘဘိုးဘိုးအောင်သည် ဝတ်ဖြူ စင်ကြယ်ဝတ်၍ ခေါင်းတွင်အုပ်ပေါင်းဖြင့် ကျွန်ုပ်အိမ်ရာခေါင်း ရင်းဘက်မှရပ်လျက် “ရွေးကောက်ပွဲမှာ ဦးနုနိုင်မည်”တဲ့။ ၁၉၆၀ ပြည့်နှစ် ရွေးကောက်ပွဲကျင်းပသောအခါ အမှန် တကယ်ပင် ဦးနု၏ သန့်ရှင်းဖဆပလက ရွေးကောက်ပွဲမှာ မဲအများဆုံးရ၍ နိုင်သဖြင့် ပထမ အစိုးရအမည်နှင့် အစိုးရ ဖွဲ့နိုင်ခဲ့လေသည်။

I.Sc(B) အောင်စာရင်းထွက်သောအခါ ကြွယ်ပွင့် Star ဖော်ပြချက်ဖြင့် အောင်မြင်သဖြင့် Qualified for the first year B.Sc Engineering ဖြင့် တက်ခွင့်ရ၏။ ဝါးသေ့လည်း ကျွန်ုပ်ကံခေခဲ့လေသည်။ အဖေသည် ကိုင်းလုပ်ငန်း၊ လယ်ယာလုပ်ငန်းဖြင့် အောင်မြင်နေရာမှ သူ၏မိတ်ဆွေ ဖဆပလ လူကြီးများက သရက်ချောင်းရွာသည် ဗကပများ အုပ်စိုးနေသော ဒေသဖြစ်၍ အထင်မှာပြီး အဖေကို အသတ်ခံရနိုင်ကြောင်း ပြောကြား သတိပေးကြသဖြင့် ကိုင်းအားလုံး ရောင်းပစ်လိုက်ပြီး ရက်ကန်းလုပ်ငန်းနှင့် ကုန်စုံဆိုင်လုပ်ငန်းကို ပြောင်းလဲလုပ်ရာတွင် မဆင်မပြေလှသဖြင့် ညီ၊ ညီမ လေးများ၏ ပညာလည်း ငဲ့စရာရှိနေ၏။ သူတစ်ပါးအထောက်အပံ့ကိုလည်း မယူလို၍ ကျောင်းထွက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခဲ့လေသည်။

ရန်ကုန်မြို့သို့ ပြန်လာပြီး သူငယ်ချင်းစိုးတင်၏ အကူအညီဖြင့် သူ၏မိဘအိမ်မှာ ခေတ္တနေထိုင်၍ ထမင်းလခပေးစားရင်း ရာထူးဝန်အဖွဲ့မှ ခေါ်ယူသောအလုပ်ကိုလျှောက်ရင်း စောင့်ခဲ့၏။ သူငယ်ချင်းစုံဖြင့် အလုပ်လုပ်နေသော လူမှုဖူလုံရေးအဖွဲ့၏ လမ်း ၅၀ ရှိ ရုံးကို အလည်သွားခဲ့၏။ ဝန်ထမ်းလိုအပ်နေ၍ ရုံးအုပ်ကြီး ဦးခင်၏ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် မိဘများထံလည်း ငွေထပ်မံမတောင်းလို၍ စာရေးရာထူး ဝင်လုပ်ခဲ့ရ၏။ လ.မ.ဖ အဖွဲ့ ဆေးဌာနစိတ် Medical Section မှာ စတင်တာဝန်ကျ၏။ C.M.O တာဝန်ခံဆရာဝန်ကြီးများ၊ ဒေါက်တာမားကပ်ပေါ၊ ဒေါက်တာဆင်းဂွတ်ပတားနှင့် E.O ဦးထွန်းအောင်တို့၏ ဌာနစိတ်ဖြစ်၍ တွေ့ကြုံဆက်ခံရာ လုပ်ငန်းများ သင်ယူပြီးနောက် ရုံးကိစ္စများကို ရှင်းလင်းလွယ်ကူစွာ ရေးသားတင်ပြပေးခဲ့နိုင်၍ ဦးထွန်းအောင်မှ သဘောကျသကဲ့သို့ ထိုဆရာဝန်ကြီးနှစ်ဦးနှင့်လည်း ရင်းနှီးခဲ့လေသည်။ ကျွန်ုပ် ကျန်းမာရေးကိစ္စ နေထိုင်မကောင်းဖြစ်ပါက ကောင်းစွာ ကုသပေးကြ၏။

Commercial Audit စာရင်းကိုင်သင်တန်း တက်ခွင့်ရ၍ လ.မ.ဖရုံးမှ ၁၀ ဦးခန့် Gradeone class တက်စေရာတွင် ကျွန်ုပ်လည်း တက်ခဲ့ရ၏။ စာမေးပွဲတွင် ဦးသိန်းဆောင်၊ ဦးတင်လှနှင့် ကျွန်ုပ်တို့သုံးယောက်သာ အောင်ခဲ့၏။ ထို့နောက် ဦးသိန်းဆောင်က ခေါ်သဖြင့် ငွေစာရင်းအရာရှိ

ချုပ် ဦးမြဟန်နှင့်အတူ ဗိုလ်တထောင်ဘုရား စာရင်းအင်းများကို သုံးယောက်အတူ ကုသိုလ်ဖြစ် စစ်ဆေးဆောင်ရွက်ပေးခဲ့၏။ ဦးမြဟန်က သဘောကျ၍ ရာထူးတိုးရန် သူကူညီနိုင်သည့် ငွေစာရင်းဌာနသို့ သူတို့နှင့်အတူ ပြောင်းပြီးလုပ်ကိုင်စေ၏။ လ.မ.ဖ အဖွဲ့၏ နှစ်စဉ်အသုံးစရိတ် ဘက်ဂျက်ခန့်မှန်းခြေစာရင်းများ ရေးဆွဲရာတွင်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ သုံးဦးသည် ညဉ့်နက်ပိုင်းအထိ ရုံးမှာလုပ်ကိုင်ခဲ့ကြရသည်။ တစ်ပြားတလေမှ စာရင်းကွာ၍မရပါ။ လက်လှည့်ဂဏန်းပေါင်းစက်များကို သုံး၍ စာရင်းချုပ်များ ရေးဆွဲရ၏။

ဦးမြဟန်က စာရင်းအင်းကိစ္စဆိုင်ရာများ အလွန်အားကိုးခဲ့၏။ လ.မ.ဖ ရုံးခွဲတစ်ခုမှ ငွေစာရင်းအရာရှိအဖြစ် ရောက်ရှိလာသော ဦးလေးကြီးကို ကျွန်ုပ်ရေတွင် ပြောထား၍ နယ်ရုံးများမှ လာသော ငွေစာရင်းများကို ကျွန်ုပ်က စိစစ်လက်မှတ်ထိုးပြီးမှ သူထံတင်ပြရန် မှာထားခဲ့၏။

လူမှုဖူလုံရေးအဖွဲ့ ငွေစုငွေချေး သမဝါယမစာရင်းအင်းများကိုလည်း Personal လယ်ဂျာများ Cash Book ရေးသွင်းစေပြီး စစ်ဆေးလုပ်ကိုင်စေ၏။ ဦးမြဟန်နှင့် ဦးသိန်းဆောင်မှာ အသင်းအမှုဆောင်တွင် ပါကြ၏။

ကျွန်ုပ်သည် စာရေးအလုပ် ဝင်လုပ်ရင်း တစ်ဖက်တွင် ရာထူးဝန်အဖွဲ့မှ ခေါ်ယူသော စာမေးပွဲတိုင်းကို အငယ်တန်းအရာရှိရာထူးများတွက် ဝင်ရောက်ဖြေဆိုခဲ့၏။ လျှောက်လွှာနှင့်အတူ ဘဏ်မှာ ငွေ ၂၀ ကျပ် ပေးသွင်းပြီးသော ချလံပါ ပူးတွဲတင်ရ၏။ တစ်လတည်း သုံးလေးကြိမ် လျှောက်တင်ခဲ့ရသောအခါ ငွေ ၆၀/၈၀ ကျပ် ကုန်လျှင် ကျွန်ုပ်တွင် နေထိုင်စားသောက်စရိတ် လိုအပ်တိုင်း ဦးသိန်းဆောင် ကူညီခဲ့၏။ လခထုတ်ပြီးမှ ပြန်ပေးရ၏။ ကျွန်ုပ်လစာမှာ ၁၅၀ ကျပ်ဝန်းကျင်ဖြစ်၏။ ထိုစဉ်က ရွှေဈေးမှာ တစ်ကျပ်သားကို ၁၂၀ ကျပ်/၁၃၀ ကျပ် ဈေးပေါက်၏။ ခုခေတ်ရွှေဈေးနှုန်းဖြင့် အလွန်ကွာလှ၏။ ထိုအတူ ငွေတန်ဖိုးလည်း ကွာခြား၍ ဖြစ်ပါသည်။

အားလုံးခြံ၍ သုံးသပ်ကြည့်သောအခါတွင် ဦးမြဟန်ကား စကားသာဟန်၍ လက်တွေ့တွင် ဘာအကူအညီမျှ မပေးနိုင်ခဲ့ပါ။ မကူညီခဲ့ပါချေ။ သူ့အတွက် ထိခိုက်မှာကိုသာ အရေးထား၏။ ကျွန်ုပ်ကသာ သူ့ကို ကူညီခဲ့ရပါသည်။ ရာထူး

ဝန်အဖွဲ့မှ ရွေးချယ်၍ ကျန်းမာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ ကျွန်ုပ်ထံ ခန့်စာရောက်လာသောအခါ စနေနေ့တစ်ရက်ဖြစ်၍ နေ့ဝက် ရုံးတက်ရ၏။ ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး ကင်ဆာကုဌာနသို့ သွား ရောက်စုံစမ်းရာ ဌာနတာဝန်ခံ ဆရာဝန်ကြီး ဒေါက်တာ ဦးတင်အောင်မှ သူတို့မှာ အလွန်လိုအပ်နေ၍ ပညာသင်သွား ဆဲ ကျွမ်းကျင်သူနှစ်ယောက် ကနေဒါနိုင်ငံမှ ပြန်ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်လည်း ပညာသင်သွားရမည် စသည် တိုက်တွန်းပြီး အလုပ်ဝင်စေရန် နားချ၍ Duty Report တင်ပြီး တနင်္လာ နေ့လာရန် မှာလိုက်၍ ပြန်လာခဲ့သည်။ တနင်္လာနေ့ လ.မ.ဖမှ ခွင့်ယူပြီး အလုပ်ဝင်ခဲ့၏။ ထို့နောက် ဦးမြဟန်ကို အလုပ်ခန့်စာပြု၍ အလုပ်ထွက်ခွင့်တောင်းခဲ့၏။ အလားတူ တခြားသူများ အလုပ်ထွက်မှာစိုး၍ ခွင့်မပြုခဲ့ပါ။ ကျွန်ုပ်က သုံးကြိမ် သူ့အခန်းမှာ ဝင်ပြော၍မရသည့်အဆုံး C.E.O ဆရာဦးစိန်ထံ သွား၍ပြောမည်ဆိုမှ သူ့လွှတ်လိုက်ကြောင်း ပြောပါတဲ့ဗျ။ သိပ်ကူညီပုံပဲ။

C.E.O ဦးစိန်ထံ ရောက်သောအခါ အလုပ်သမား ဝန်ကြီးရုံး အစည်းအဝေးသွားနေ၍ မတွေ့ရသဖြင့် E.O ဆရာ ဦးထွန်းအောင်ကို ဝင်တွေ့ပြီး အကျိုးအကြောင်းပြောပြီး ထွက်ခွင့်တောင်း၏။ ကျွန်ုပ်၏အရည်အချင်းကို သဘောကျ၍ မထွက်စေလိုသော်လည်း ပ-ထ-စ အလုပ်သမားအစည်းအရုံး မှကြောင့် လုပ်သက်နသော ကျွန်ုပ်ကို ရာထူးတိုးပေးနိုင်ခြင်း မရှိ၍ စိတ်မကောင်းကြောင်း ကျွန်ုပ်၏ တက်လမ်းကိုလည်း မပိတ်ပင်လို၍ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စကြောင့် အလုပ်ထွက် ခွင့်ပြုပါလို့ ရေးပြီးတင်လိုက်၊ သူခွင့်ပြုလိုက်မည်ဆို၍ ထွက် ခွင့်ရခဲ့လေသည်။

Radiotherapy Department (R.G.H) အလုပ် စတင်ဝင်ရောက် လုပ်ကိုင်ရာတွင် ကင်ဆာရောဂါကို ဓာတ် ရောင်ခြည်ဖြင့် ကုသပေးရသော Radiotherapy Techni- cian အဖြစ် လုပ်ခဲ့ရ၏။ ဒေါက်တာ ဦးတင်အောင်၊ ဒေါက်တာ ဦးဖိုးတင့်တို့က ကင်ဆာကုဆရာဝန် ဆရာဦးကုအောင်ကြီးက Physicist, Canadian Lady; Miss-J. Goodall က Colambo plan Expert တို့နှင့်ဆုံ၍ ကိုမြင့်ဦး၊ ကိုဇော်ဝင်း၊ ကိုသက်ရှည်၊ ဦးစောပီတာတို့နှင့် duty အလှည့်ကျ Theratran Junier Deep X-ray စက်တို့ဖြင့် ကုသပေးခဲ့ရ

လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အလုပ်တစ်ခုကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ လေ့လာပြီး တတ်အောင်သင်ယူကာ ကောင်းစွာလုပ်ပေးခဲ့၏။ မဟုတ်မခံ ပြန်လည်ရှင်းပြတတ်၏။ အလိုတော်ရိတစ်ယောက် က ကုန်းစကားထည့်ထား၍ ပထမတွင် ဦးတင်အောင်က အထင်လွဲခဲ့သေး၏။ နောင်အခါတွင်မှ အမှန်ကို သိရှိနားလည် သွားပြီး ကျွန်ုပ်၏ ရာထူးတိုးရေး ပညာသင်ကိစ္စများကို ကူညီ ထောက်ခံရစေရုံမျှမက ဆေးရုံကြီး မ.ဆ.လခေတ် အလုပ် သမားအစည်းအရုံးကိစ္စ သက်သာစားသောက်ဆိုင်ကိစ္စ၊ ငွေစု ငွေချေးကိစ္စအားလုံးကို ဆေးရုံအုပ်ကြီး ဦးကိုကိုက ဒေါက်တာ ဦးတင်အောင်ကို ဦးဆောင်စေ၍ ဆရာက ကျွန်ုပ်ကို မပါ မနေရ ပါဝင်စေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ကျွန်ုပ်အကြံပေးသည့် အတိုင်း လုပ်ပါလျှင် ပါဝင်ပါမည်ပြောရာ ခွင့်ပြု၍ ဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများ ခန့်ထားပြီး စာရင်းကို၊ စာရင်းစစ်၊ ဆိုင်ဝန်ထမ်း များခန့်၍ စနစ်တကျလုပ်ကိုင်ခဲ့ရာ အလွန်အောင်မြင်၏။ နောင်အခါ မ.ဆ.လခေတ် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး အလုပ်သမား အစည်းအရုံးသည် တစ်နိုင်ငံလုံးတွင် အအောင်မြင်ဆုံးနှင့် ဝင်ငွေလည်း အကောင်းဆုံးဟူ၍ အစည်းအဝေးများတွင် လသာပါတီယူနှစ်မှ လူကြီးများက အစည်းအဝေးအခမ်းအနား များမှာ ပြောကြား၍ သိရ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ၁၉၅၇-၅၈ ပညာသင်တွင် ရန်ကင်း ကောလိပ်အဆောင်နေ ကျောင်းသားဖြစ်၍ သူငယ်ချင်းများ နှင့်အတူ ကျောက်ကုန်း၊ ရတနာ လမ်းဘေးရပ်ရှင်ရုံမှာ ဆစ်ဖလစ်ရောဂါအကြောင်း ရုပ်ရှင်ကိုကြည့်ခဲ့ပြီး ထိုအချိန် မှစ၍ ရောဂါကူးစက်မှုကြောက်၍ အပြင်ဆိုင်အစားအစာ စားသောက်ခြင်းကို ရှောင်ကြဉ်ခဲ့၏။ အဆောင်ဟင်း အဆောင် ထမင်းကိုသာ စားခဲ့လေ၏။

၁၉၆၀ ခုမှ ၁၉၆၄ ခုနှစ်လောက်အထိ သက်သတ် လွတ် ထမင်းဟင်းကို စားခဲ့ပြီး သမ္မုဒ္ဒေဗ္ဗာရားရှိခိုးဂီတကို သက်စေ့ပုတီးပတ်ရေ ရအောင်စိပ်ခဲ့၏။ နေထိုင်မကောင်း သောအခါများတွင် အိပ်မက်ထဲမှာ အဘတို့ပေးသော ဆေး ဆိုက်၊ ဆေးထိုး ခံရဖူး၏။ ဗိုလ်တထောင် ဦးအောင်ပွင့်၊ ဒေါ်သိန်းရင်အိမ်မှာ ထမင်းလခပေးစားစဉ် နေထိုင်ခဲ့စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်သည် ၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် တောင်ဥက္ကလာပ

လက်ရှိနေအိမ်ကို ဝယ်ယူနေထိုင်ခါစတွင် ဘုရားပွဲ၊ ဘိုးတော် ပွဲများ လှူရာတွင် ဆရာဦးအေးသောင်း သင်ပြသည့်အတိုင်း ပွဲထိုးလှူခဲ့၏။ အဘ ဘိုးတော်ပြုပြီးနှင့် ဆေးဝိဇ္ဇာကြီးများ ပွဲလည်း လှူဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ဘုရားဂုဏ်တော် ပုတီးလည်း ပုံမှန်စိပ်ခဲ့၏။ ဆေးနည်းများတောင်းခဲ့ရာ ရခဲ့ဖူး၍ မှတ်သား ထား၏။ စာရွက်စာတမ်းတွေက များသဖြင့် ရှာတွေ့သလောက် သာ ဖော်ပြပါမည်။

(၁) အမေ၏ အစ်မကြီး၏သားကြီး အစ်ကိုအေး မောင်မှာ ကျောင်းဆရာလုပ်နေသော ကျွန်ုပ်၏တူဖြစ်သူ ကျောင်းဆရာလေးမှာ မျက်ခုံးမှစ၍ “သမင်ဖြူ” ကွက် ဖြစ်ပေါ် လာ၍ ရှက်လှ၍ သူ့ခွဲ အိမ်နှင့် ကျောင်းသာ သွားလာနေထိုင် ၏။ တခြားသို့ အလည်အပတ်သွားခြင်းမရှိသည်ကို သိရသဖြင့် ပျောက်စေလိုသဖြင့် ဆေးနည်းတောင်းရာ ပေးခဲ့၏။

ဉာဏ်ရွက်အရည်ညှစ်၍ လိမ်းပေးပါက သမင်ဖြူ ပျောက်၏တဲ့ဗျ။ ဆေးနည်းရပြီးနောက်တွင် ရေကြည်အလည် အပတ်သွားသောအခါ ထိုတူလေးနှင့် သူ၏အဖေကို ပြောပြ ခဲ့သော်လည်း သူတို့က သမင်ဖြူဆိုလျှင် ပျောက်မည်မထင် ၍ ယုံယုံကြည်ကြည် သုံးစွဲခြင်းမရှိခဲ့ချေ။

ဉာဏ်ရွက်ဆိုသည် လယ်ကွင်း၊ စပါးစိုက်ခင်းထဲမှာ ပေါက်တတ်သော အပင်ငယ်မျိုးဖြစ်သည်။ အရွက်သေးသေး ဖြစ်၏။ ငယ်စဉ်ကာလက မြင်ဖူး၏။ သိလည်းသိ၏။ တော အရပ်မှာ ငါးပိနှင့် တို့စရာအဖြစ်လည် တို့စားကြ၏။ ဉာဏ်ရွက် ကို ခူးယူပြီး ရေဆေးသန့်စင်စေ၍ ပွတ်ခြေပြီး အရည်ညှစ် ပါက စုသောအရည်ဖြင့် မကြာခဏ လိမ်းပေးပါလျှင် မုချ ပျောက်ကင်းနိုင်မည်ဖြစ်၏။ ဆေးဝိဇ္ဇာကြီးပေးသော ဆေးနည်း ဖြစ်၏။

(၂) ထိုနောက်တစ်ဖန် ရေကြည်သို့ အလည်အပတ် ရောက်စဉ်မှာ လယ်ကွင်းတွေထဲမှာ မြွေပွေး၊ မြွေဟောက် ကိုက်၍ သေကျေသည့် သတင်းကြားရ၍ ဆေးနည်းရလို၍ တောင်းပြန်သောအခါ ဆေးဝိဇ္ဇာကြီး ဆေးနည်းပေးပြန်၏။

“ခရမ်းခါးခြောက် မြွေဆိပ်ပျောက်၏”... တဲ့ဗျ။

ခရမ်းခါးဆိုသည်မှာ အညာအရပ်ဒေသ၊ ကျေးလက် တောရွာတွေမှာ ငါးပိနှင့် တို့စားရသော ခရမ်းကဆော့ အမျိုး အစားဖြစ်၏။ အမြွတ်လိုက်၊ အခိုင်လိုက် သီး၏။ ဆီးပင်မှ

ဆီးသီးကင်းအရွယ် ရှိ၏။ အပင်မှာ ဆူးများစွာရှိ၏။ အလွန် လည်းခါးလှ၏။ စိုက်ရတာ လွယ်ကူသော်လည်း စားသုံးခြင်း နည်းပြီး ဆေးဖက်ဝင်သည်ကို မသိကြ၍ အလေ့ကျပေါက် သည့်အပင်မျိုးသာ တွေ့ရ၏။ ခါးလွန်း၍ မြွေဆိပ်ပျောက်နိုင် သည်မှာ အမှန်ဖြစ်၏။

(၃) ကျွန်ုပ်သည် ကင်ဆာလူနာများကို ဓာတ်ရောင် ခြည်ဖြင့် ကုသပေးရာတွင် သားအိမ်လူနာများလည်း ပါ၏။ သားအိမ်အတွင်း Radium Insertion (အရပ်စကား ဓာတ် အပ်စိုက်ခြင်း) စသော ကုသရေးလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်ကုသ ပေးရာ၌ ပါဝင်ရသူဖြစ်၍ ရောဂါခံစားကြရသော လူနာများ၏ ဝေဒနာခံစားကြရပုံကို မြင်၍ အလွန်သနားလှပါသည်။ ထို ရောဂါများ ပျောက်စေလို၍ ဆေးနည်းတောင်းခံခဲ့ဖူး၍ တစ်ည တွင် အိပ်မက်ထဲမှာ ဆေးနည်းပေး၍ နီးသောအခါ မှတ်ထား ခဲ့၏။

“ကျားမနိုင်မြစ်ကို သွေး၍လိမ်းပါက သားအိမ်ရောဂါ အမျိုးမျိုး ပျောက်သည်” တဲ့ဗျ။

ကျွန်ုပ်သည် အိပ်မက်တွင်မှ ကြားဖူးသော ကျားမနိုင် ပင်ကို ငယ်စဉ်ကပင် မသိခဲ့ပါ။ ရွှေဘုံသာလမ်း၊ သိမ်ကြီးဈေး နှင့် ဗိုလ်ချုပ်ဈေးတစ်ဝိုက် ဆေးမြစ်၊ ဆေးရွက်ရောင်သူများ ထံ လိုက်လံမေးမြန်းရှာဖွေသော်လည်း မရခဲ့ပါချေ။ သိမ်ဖြူ ဆရာတော်ကြီး၏ ဆေးပင်ပုံပြဆေးကျမ်းတွင်မှ အပင်ပုံကို သိရ၏။ ထိုအချိန်မှာ ကျွန်ုပ်အောက် ညီငယ်မှာ ကုန်သွယ် ရေးဌာနမှာ အလုပ်တာဝန်ဖြင့် သင်တန်းတက်ရန် ရောက်လာ ၍ သူ့ကိုမေးကြည့်မှ ရေကြည်မှာရှိကြောင်း၊ သူသိကြောင်း၊ ဆင်ကျားရွာ ကုန်းတန်းတစ်ခုမှာ အပင်ရှိကြောင်း ပြော၍ ရေကြည်ပြန်ရောက်သောအခါ အမြစ်ကိုတူး၍ လူကြုံနှင့် ပို့ပေး၍ ရခဲ့ပါသည်။

ထိုအမြစ်ကို ကန့်လန့်ဖြတ်ပိုင်းလိုက်သောအခါ ကျားသရေမှာ တွေ့ရသော အစင်းကွက်များလို အကွင်းလိုက် တွေ့ရပါသည်။ ကျောက်ပျဉ်မှာ ရေနှင့်သွေးသောအခါ ပျစ်ချွဲချွဲ အရည်ကိုရ၏။ ဓာတ်ရောင်ခြည်ဖြင့် ကုသမှုမယူသော ဝေဒနာ အရေခွံကို ရေထိ၍မရပါ။ Skin Reaction အရေခွံစုတ်ပြ တတ်၍ လိမ်းဖို့မပေးဖြစ်ခဲ့ပါ။ နီးစပ်သူ လူနာတချို့ကိုသာ ပြောပြလိုက်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်၏ဇနီး စီးယပ်သွေးဆုံးဖြစ်သောအခါ အဖြူဆင်းခြင်း၊ သွေးဆင်းခြင်း များလာသော် ကျောက်ပျဉ်မှာ ကျားမနိုင်ဖြစ်ကို ရေနှင့်သွေး၍ ရသော ပျစ်ချွဲအရည်ကို ဆီးနံ၊ ဆီးစပ်၊ ခါးအောက်ပိုင်း ရှေ့နောက်ကို ခဏခဏ လိမ်းပေးခြင်း၊ လိမ်းစေခြင်း ပြုခဲ့၏။ တစ်လခန့်အကြာမှာ လုံးဝကောင်းမွန်ပျောက်ကင်းသွား၏။

(၄) ၁၉၉၅ ခုနှစ်ခန့်တွင် သွေးတိုးနှင့် ဆီးချိုရောဂါ များအတွက် ဆေးနည်းကောင်းတောင်းခံခဲ့ဖူး၏။ အိပ်မက်ထဲ မှာပင် အသံဖြင့် ပြောပြ၍ ဆေးနည်းရခဲ့၏။

“လျက်လျက်စားစား၊ ကျားလက်ဝါး၊ ဆီးချိုနှင့် သွေးတိုးပျောက်၏...တဲ့ဗျ။ ပြောသံကြားရ၏။ ကျားလက်ဝါး ဟု အသံကိုကြား၍ ဆေးပင်ကို ပြသည်မဟုတ်သဖြင့် မမြင်ဖူးသဖြင့် အခွင့်သင့်တိုင်း သိမည်ထင်သူကို မေးကြည့်ခဲ့၏။ သိသူနည်းလေသည်။ ရွှေမြင်းမိုရ်(ကျိက္ကစံ) ဆရာတော်ကို မေးသောအခါ ရင်းနှီးသော ဆရာဒကာဖြစ်ခြင်း၊ ဆရာတော်လည်း တိုင်းရင်းဆေးဗဟုသုတရှိ၍ အညာအရပ်တွင်ရှိကြောင်းသိရ၍ မှာပေးပါသည်။ အရွက်များမှာ ကျားလက်ဝါးလို ပုံစံဖြစ်၏။ သို့သော် အသုံးမတည့်ပါ။ နာမည် ကျားလက်ဝါးမဟုတ်ဘဲ တခြားအမည်ကို အကြားမှားသလား ထင်၏။

တစ်ဖန် ပျဉ်းမနားမြို့နေ အငြိမ်းစားတိုင်းရင်းသမားတော် ဆရာမော်ထံတွင် ဆေးပင်မျိုးစုံ စိုက်ပျိုးထားကြောင်း ယခင် တိုင်းအာမခံမန်နေဂျာ(မန္တလေးတိုင်း)ဖြစ်သူ သူငယ်ချင်းစိုးတင်မှာ ထိုဆရာကြီးနှင့် ရင်းနှီးလှ၍ ဆက်သွယ်ပြီး ကိုယ်တိုင်သွားရောက်ယူခဲ့၏။ ထိုဆရာကြီးပေးလိုက်သော ကျားလက်ဝါးမှာ ဆူးတဆောင်းအပင်ငယ် အနီမျိုးဖြစ်၏။ ဆရာကြီးဦးအေး ဖိုထိုးစဉ်က သူ့အိမ်မှာ စိုက်ထား၍ အသုံးပြုသော ရှားစောင်းလက်ပတ်နှင့် အမျိုးတူဖြစ်၏။ ကျကျနန သုံးစွဲရခြင်းမရှိဘဲ နာကပ်ဖြစ်စဉ်က မိုးများစဉ် ရေမျောပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။

ကျွန်ုပ်ပြန်လည်သုံးသပ်ကြည့်မိ၏။ ယခု ဆီးချိုနှင့် သွေးတိုး ပျောက်ကင်းသော သျားမီးရွက် သန်လျက်ပုံရှိသော အရွက်ကို သျားလက်ဝါးဟု ပြောလေသည် ဖြစ်မည်ထင်၏။ “လျက်လျက်စားစား သျားလက်ဝါး၊ သွေးတိုးနှင့် ဆီးချိုပျောက်၏”ဟု အမှန်ထင်ပါသည်။

ထိုအရွက်မှာ အမှန်ပင် ဆီးချိုတက်နေသူ၊ သွေးတိုးတက်နေသူကို ဝါးစားစေပါက ဆီးချိုနှင့် သွေးတိုးကို လျော့ကျနေကောင်းသွားကြကြောင်း တွေ့ရ၍ဖြစ်ပါသည်။

(၅) ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် အမှတ်(၂)တပ်မတော် ဆေးရုံကြီး (ဦးဝိစာရလမ်း)တွင် တတ်ကျွမ်းသူ ပညာရှင် (အကြံပေး Advisor)အဖြစ် ဆောင်ရွက်ချိန်မှာ အသက် ၆၀ ခန့်ရှိနေသော ဇနီးသည် ဆီးလည်းမကောင်း၊ အနည်အနှစ်ပါ၏။ အနံ့လည်းဆိုးသည်ဟု ပြော၏။ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါလည်း ရှိ၏။ အသက်ရှူမဝ၊ မောကျပ်ကျပ်ဖြစ်ပြီး အိပ်၍ကောင်းစွာမရ ဖြစ်နေခဲ့၏။ ဆေးနည်းကောင်းပေးပါရန် ဆေးဝိဇ္ဇာကြီးကို တိုင်တည်ကန်တော့၍ အိပ်သောအခါ အိပ်မက်ထဲမှာ ဆေးနည်းသုံးလေးမျိုး ပေးပြန်လေသည်။

(က) ကံကံစား၍ လျက်ဆားကို လျက်ပေးတဲကာ မောတာ၊ ကျပ်တာအတွက် ကောင်း၏တဲ့ဗျ။

ကျွန်ုပ်လည်း ဆေးရုံတာဝန်မှအပြန် ကုန်ဈေးတန်းလမ်း ဘယဆေးဆိုင်တွေမှာ စုံစမ်းရှာဖွေ၍ ဘူးလေး(တစ်လက်မခန့်အရွယ်) တစ်ဘူးကို ၆၀၀ ကျပ်နှင့် နှစ်ဘူးဝယ်ခဲ့ပြီး အိမ်မှာ မိမိကိုယ်တိုင် ဖော်ထားသော ကျွဲစားလျက်ဆား လျက်စေရာ မောတာ၊ ကျပ်တာ သက်သာ၍ ပျောက်ကင်းသွား၏။

(ခ) ဆီးမကောင်းသည့်အတွက် အနည်အနှစ်ပါပြီး အနံ့မကောင်းဖြစ်တိုင်း ယခင်အခါ Unicef Septrin ဆေးပြားကို One B.D မနက်/ည တစ်လုံးစီ တိုက်ခဲ့၏။ One Course ပြည့်က ပျောက်မြဲဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးရှိ ဆေးဆိုင်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံလုပ် Septrin ဆေးလုံးတစ်ကတ်ဝယ်ခဲ့ပြီး One B.D သောက်စေရာ နောက်တစ်နေ့ မနက်တွင် လက်ဖျား၊ ခြေဖျားတချို့မှာ ဖူးရောင်လာသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဆေးမတည့်ဟု ယူဆပြီး ရပ်ထားလိုက်၏။ ဆေးနည်းတောင်း၏။ နှစ်နည်းပေး၏။

(၁) ထိုကုန်းဆူးပေါက်၊ သင်းဝင်ပေါက်ဖြူ၊ နွယ်ဝယ် (လျိုကြား၍) နွယ်ချိုဟု မှတ်ကာ သုံးမျိုးစုပေါင်း (ဆတူထည့်၍ သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျို၍တိုက်၏။

(၂) နောက်တစ်ခုက နီညိုရောင် တောင်ဆုပ်ခန့်ဖြတ်ထားသော ဆေးပင်အရင်းပိုင်းတစ်ခုရောင်း ထောင်ထားပြန်၏။

မနက်မိုးလင်းသောအခါ ၁၃ ရပ်ကွက်ဈေးထဲမှာ ထိုအချောင်းကို ပဒဲကောင်မှတ်၊ ပဒဲကောဟုမေး၍ လိုက်ရှာခဲ့၏။ ဈေးသည်များ ပဒဲကောပြရာတွင် အိပ်မက်ထဲကနဲ့ မတူ၍ မဝယ်ခဲ့ပါ။ ယခင်က သံဈေး(လမ်းမတော်)မှာ မြင်ဖူးသည်ကို သတိရ၍ ဆေးရုံမှအပြန် ဝင်၍ ၁၇ လမ်းဈေးမှာ ရှာသောအခါ အိပ်မက်ထဲမှ အရွယ်အတိုင်း တောင်ဆုပ်ခန့် နီညိုရောင်အချောင်းများ ထောင်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ နာမည်မေးကြည့်ရာ "ဂုံမင်း" ဟု သိရ၏။ တစ်ချောင်း တစ်ကျပ်ဖြင့် ဆယ်ချောင်းဝယ်ခဲ့ပြီး ဟင်းခါး ချက်သောက်စေ၏။ ငါးပိနဲ့လည်း ပြုတ်တို့စေ၏။ ထိုနှစ်မျိုးဖြင့် ဆီးရောဂါပျောက်ကင်းသွားပြန်ရလေသည်။

(၆) ၂၀၀၁ ခုနှစ်လောက်ဟု ခန့်မှန်းခဲ့၏။ ရေကြည်မြို့သို့ ပြန်သွားသောအခါ ကျွန်ုပ်နှင့် သက်တူရွယ်တူလောက် ဖြစ်သော အရိုးလေးခင်ခင်နအိမ်ကို သွား၏။ ငယ်ငယ်ကလို ခေါ်နေကျ "ဟံဗီမိကျွဲ" နှင့် ဆေးပင်လား၊ အနံ့ပြင်းလှတယ်၊ ဘာပင်လဲမေးတော့ နှလုံးရောဂါအစ ရောဂါမျိုးစုံပျောက်တယ်ဆို၍ ငါစိုက်ထားတယ်၊ နှင်လိုချင်ရင် အကိုင်းတစ်ခုချိုးယူသွားပြီး စိုက်တဲ့။

ရောဂါမျိုးစုံပျောက်တယ်ဆို၍ နှလုံးရောဂါပါ ပျောက်တယ်ဆိုသဖြင့် အပြန်မှာ အကိုင်းတစ်ကိုင်း ပေးလိုက်၍ ယူခဲ့ရာ အဖေအိမ်မှာ မေ့ကျန်ခဲ့၏။ နောက်နှစ်မှ ပြန်ယူလာနိုင်၏။ ထိုအပင်ကို ကျွန်ုပ်၏ ဘုန်းဇာကျောင်းမှာ ဓမ္မာစရိယအောင်ပြီးမှ လူထွက်၍ ဆေးဆရာကြီးဖြစ်နေသော ဆရာမောင်ကို (သမိုင်းဘူတာရုံလမ်း)အိမ်ရောက်မှ တောင်လုံးကျော်ဆေးပင်ဟု သိရ၏။ သန်လျင်ဘက်တွင် ထိုဆေးပင်ကို နတ်ဆေးပင်ဟု လူသိများ၏။ ကင်ဆာရောဂါပျောက်သည်ဟု သမီးကြီး၏ သူငယ်ချင်းများမှတစ်ဆင့် သိရ၏။ တကယ်လည်း ပျောက်တာမှန်ပါသည်။ သို့သော်လည်း သုတေသနဖြင့် လေ့လာ၍ လုပ်ကိုင်သင့်၏။

ကင်ဆာရောဂါဝေဒနာရှင်များ ထိုဆေးပင်၏အရွက်ကို နေ့စဉ်စားသုံးခြင်း၊ ကြိတ်ခြေညက်စေ၍ အနာပေါ်လိမ်းပြီး ပတ်ထားပေးခြင်းဖြင့် လက်တွေ့ပျောက်သူများက ပြောပြခဲ့၏။

(၇) ယခုတစ်ဖန် ဤဆောင်းပါးကို ဖတ်ရသဖြင့် အများအကျိုးရှိပြီး မေးခိုင်ရောဂါခံစားရသူများနှင့် မေးခိုင်

ရောဂါပိုးကို ကြောက်ရွံ့ကြသော ဆရာဝန်များသိစေလို၍ အများသိရန် အလွန်အဖိုးတန်သော ဆေးနည်းကို ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးက ချီးမြှင့်၍ ရေးပြပါမည်။

ထိခိုက်ရန်ဖြစ်၍ အနာရင်းပြီး မေးခိုင်ရောဂါရသူများကို သူကိုယ်တိုင် ကုသပေး၍ ပျောက်ကင်းသွားသဖြင့် ရွှေမြင်းမိုရ်ကျောင်း(ကျိုက္ကစံ)သို့ အညာအရပ်မှ ကြွလာသော သက်တော်ရှည်ဆရာတော်ကြီးက ကျွန်ုပ်ကို နည်းပေးတာ ဖြစ်၏။

(က) ကွမ်းစားသော ကွမ်းရွက်စိမ်းသန့်သန့်ကို ရေစင်စွာဆေးကြောသန့်စင်၍ ပွတ်ခြေကာ အရည်ညှစ်ယူပါ။ လက်ဖက်ရည်အကြမ်းပန်းကန် တစ်ဝက်ခန့်ရအောင် ညှစ်ပါ။

(ခ) ရွှေဆိုင်း(ရွှေအစစ်)တစ်ရွက်ကို ကွမ်းရွက်ရည်ထဲသို့ ရွှေမှုန်များအကုန်ထည့်ပါ။ သမအောင်မွှေ၍ လူနာကို တိုက်ပါ။

လူနာက မေးခိုင်နေ၍ ပါးစပ်ဟ၍မရသော် ငွန်ဖြင့် ကလန့်၍ ပါးစပ်မှ ဝမ်းထဲရောက်အောင် တိုက်ပေးပါ။ ဆေးတိုက်ပြီးမကြာမီမှာ ချွေးထွက်ပြီး အပူလည်း ကျပြီး လုံးဝ နေထိုင်ကောင်းပြီး မေးခိုင်ပျောက်ပုံကို ဆေးရုံမှ လက်လွှတ်သူများကို နည်းပေးအသုံးပြုခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းပုံကို ပြောပြ၍ တစ်ဖန်အသိပေးလိုက်ပါသည်။

အကျိုးရှိစွာ အရေးပေါ် နိုင်ငံအနှံ့ သုံးနိုင်ကြပါစေ။ ကျွန်ုပ်လည်း တစ်ဘဝလုံး ဆေးရုံမှာ ဓာတ်ရောင်ခြည်ဖြင့် ကျွမ်းကျင်သူ၊ ကျွမ်းကျင်သူချုပ်၊ အကြံပေး စသည်ဖြင့် လုပ်ခဲ့၍ သိပ္ပံနည်းဖြင့် ဆရာဝန်များ အလွန်ကြောက်လန့်သော မေးခိုင်ရောဂါကို ရွှေဆိုင်းနှင့် ကွမ်းရွက်ရည်က လက်တွေ့ပျောက်စေကြောင်း ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မှတ်ချက် ။ ရွှေဆိုင်းမရှိပါလျှင် ရွှေအစစ် လက်ကောက်ဖြစ်စေ၊ လက်စွပ်ဖြစ်စေ၊ ရွှေတုံးရွှေခဲဖြစ်စေ ကျောက်ပျဉ်မှာ ရွှေပါအောင်သွေး၍ ရွှေဆိုင်းအစား အသုံးပြုပါတဲ့ဗျ။ အားလုံးအကျိုးရှိစွာ အသုံးပြုနိုင်ကြပါစေ။

မေတ္တာ၊ သစ္စာ၊ သည်းခံ

မိုးသန်းကျော်(ရေကြည်သား)

ဘဝအဖောစင်မယ့် လှတောတစ်ခွင် ဟာသများ ဦးကောင်းထူး

အကွဲဘယ်လောက် မြန်တယ်မှတ်လဲ

ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ ခိုးရာလိုက်ပြေးသည့် စုံတွဲ တစ်တွဲသည် စလယ်ဝင် ဖင်မမည်းခင်က ကွဲကြတော့မည့် ကိန်း ဆိုက်လာ၏။

ဤတွင် လှတောသား တစ်ယောက်က ဝေဖန်ချက် ချ၏။

“ဟလိုလေးရယ် ... လင်ယူသားမွေးကိစ္စကို ပြဇာတ်ကတာများ မှတ်နေကြရော့သလား မသိဘူး။ စလယ်ဝင် ဖင်မမည်းတာက ကြားဦးမယ်။ အခုများ မီးခဲပေါ် ယင်နားသလောက်မှ မကြာဘဲ ကွဲကြတာကိုး”

* * *

စိန်စတင်းနဲ့ နင်လားငါလား

မိခင်ဖြစ်သူက တစ်ဖက်ရွာသို့ ကိစ္စနှင့်သွားနေစဉ် ဖခင်နှင့် အစ်ကို ယာထဲက ထမင်းစားအပြန်ကို သားငယ် က ထမင်းပွဲပြင်ကာ ခူးကျွေးရလေ၏။

စားပွဲခိုပေါ်သို့ ပန်းကန်တွေချည်း ချလေရာ မောမော နှင့် ဆာနေသည့် အစ်ကိုက ...

“ဘယ်မလဲ ထမင်း။ ဟလိုလေး ငါ့ညီရာ ... ထမင်းခူးပါဆို ပန်းကန်တွေပဲ ယူလာရသလား။ ပန်းကန် ဆာတာ မဟုတ်ဘူး။ ထမင်းဆာတာကွ”

“စိတ်ညစ်လိုက်တာ အစ်ကိုရာ။ ငရဲပြည်မှာရှိတဲ့ ဒယ်အိုးထဲက တစ်ကမ္ဘာကြာမှ တစ်ခါသာပေါ်တဲ့ ‘ဒုသန သော’ထက် စိတ်ညစ်သမျှ”

ထမင်းဟင်းတို့ အလျင်အမြန် ချပေးပြီးသည့်အခါ ဖခင်က ဝင်၍စား၏။ သို့ရာတွင် ဟင်းကမစုံသေး။ ဖခင်က လှမ်းအော်၏။

“သားငယ် ... မင်းဟင်းက ဒါအကုန်ပဲလား။ မီးဖို ချောင်နဲ့ အိပ်ရာနေရာမှားပြီး အိပ်နေလျှာသလား”

“ပဲကြီးဟင်းလာပြီ အဖေရေ့”

“မင်းဟင်းကလည်း မေ့လောက်မှ တစ်မျိုးရောက် လာတော့ စောင့်ပြီးစားနေရတဲ့လူရဲ့ ဗိုက်ထဲ နာဂစ်ဝင် နေပြီ”

“အဖေကသာ ထိုင်အပြစ်တင်နေ။ အဖေမိန်းမထား ခဲ့တဲ့ မီးဖိုချောင်လည်း ဝင်ကြည့်ဦး။ မဆေးဘဲ ရေစိမိထား တဲ့ ဟင်းအိုးတွေ ငုံ့ငုံ့နမ်းနေရတာ အကြိမ်တစ်သိန်း လောက်ရှိနေပြီ”

“လုပ်ကွာ ... မြန်မြန်”

အစ်ကိုက ဝင်ပြောရာက ညီက ပြန်ပြောသည့်စကား ကြောင့် သားအဖနှစ်ယောက် ပါးစပ်ပိတ်သွားရတော့၏။

“မီးဖိုချောင် ဝင်နေကျမိန်းမ မဟုတ်ဘူး အစ်ကိုရေ။ စမ်းတဝါးဝါးနဲ့ ဟိုအိုးလှန်၊ ဒီအိုးဖွင့် အပြေးတစ်ပိုင်းလုပ် နေရပုံများ ဆိုင်းထိုင်ထဲက စိန်စတင်းနဲ့ နင်လားငါလား အောင်မေ့ရတယ်”

* * *

ခိုင်ခံ့ပုံများ ပြောပါတယ်

လှတောသားရောင်းသည့် သက်ငယ်ဆိုင်သို့ လှတော သားတစ်ဦး သက်ငယ်လာဝယ်သည်။

“ဈေးလျော့ဦးဗျာ ... သုံးလေးရက်တုန်းက ဝယ် သွားတဲ့ ခင်ဗျားသက်ငယ်တွေ ညံ့ချက်ကတော့ လဲခဲ့လွင့် တာတောင် ပေါက်ထွက်တယ်”

လှတောသား အချင်းချင်း အကြောမခံ။

ထိုအခါ သက်ငယ်ပိုင်ရှင် လှတောသားက လုံးကြီး တင် ဆန်ခတ်လိုက်၏။

“ဟလိုလေး ... မတော်တာတွေ လာမပြောပါနဲ့ ငါ့လူ။ ငါ့သက်ငယ်မိုးထားတဲ့ အိမ်မိုးတွေ ခိုင်ခံ့ပုံများ စကိုင်း လက်ငြိုဟ်တုစခန်းတောင် တည်လို့ရသကွ”

ညံ့လိုက်ပုံများကတော့

လှတောသားနှစ်ဦး လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၌ စကားပြော နေကြ၏။

“ညက ငါ့ကောင် ဖဲရုံးပစ်လိုဆိုပြီး သူ့မိန်းမ ဆဲလိုက် သံများ ညံ့ပလေကွယ်။ ကြေးလင်ပန်းထဲ ကျောက်ခဲတွေ ကြဲနေသလား မှတ်ရ”

“ဒါနဲ့ ထသတ်ကြရောလား”

“မခံချင်အောင်ဆဲတော့ စစ်ခင်းကြတာပေါ့ကွာ။ ဘာတွေနဲ့ ပစ်ကြ၊ ခတ်ကြ၊ ရိုက်ကြတယ် မသိပါဘူး။ ပုန်းခိုင်းကြနေလိုက်ပုံနယ် အရက်မူးနေတဲ့အရူး ဒန်အိုး ဆိုင်ထဲ ဝင်ရမ်းနေသလား မှတ်ရ”

* * *

စုမပဲ သွေးဆူးတယ်

ချီပါ တောင်ရွာသားတစ်ယောက်သည် မိမိ၏သား မိန်းမခိုးလာသဖြင့် ထုံးစံလေ့အရ သမီးရှင်နှင့် ညှိနှိုင်း စေ့စပ်ရန် မြောက်ရွာသို့ လူကြီးစုံရာနှင့် လာကြလေ၏။

သမီးရှင်ဘက်က ဖော်ဖော်ရွေရွေညှိခံပြီး စကားတွေ ရွန်းရွန်းဝေအောင် ပြောနေသော်ငြား သားရှင်ဘက်က လူ တွေကမူ ငြိမ်ကုပ်တိတ်ဆိတ်နေလေ၏။

အသံမထွက်လာကြသည့် အဆုံးတွင် သားရှင်လည်း သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ ...

“ဟေ့ ... ငါ့လူတွေရေ။ မင်းတို့ကို ခေါ်လာတာက သတို့သားမိဘကိုယ်စား ပြောဖို့ဆိုဖို့ အားကိုးရမလား ခေါ် လာတာကွ။ ခုတော့ မင်းတို့ဖြစ်နေပုံက ကျောက်ရုပ်တွေ

ဆေးဆိုင်ဆရာက ရနေကြသလား မှတ်ရ။ ပြောကြပါဦးကွ”
ထိုအခါမှ တောင်ရွာသားများ သွေးဆူးလာပြီး အာ သူ့ထံသွားသွက်နှင့် စကားတွေဖောင်သွားကြလေသတည်း။

* * *

ဈေးသင်းပြီးသား ဖြစ်သွားမယ်

ဇွားလှည်းတစ်စီးသည် လယ်ကွင်းထဲဖောက်ထား သည့် လှည်းလမ်းအတိုင်း စွပ်ပြေးလျက်ရှိ၏။

ချိုင့်တွေကိုရှောင်၊ ကန်သင်းရိုးကို ကျောက်တက်နှင့် တဝန်းလှန်း ဆောင့်နေ၏။

လှည်းတစ်ယောက်သည် လှည်းရုံတိုင်ကို ဘုရားတ ကိုင်ပြီး လိုက်လာရာက မတ်တတ်ရပ် လှည်းမောင်းနေ သည့် လှည်းဆရာချာတ်တို့ကို အော်ပြောလိုက်၏။

“ဟဲ့ ... ကောင်လေး။ ထိုင်မောင်းစမ်း ... ထိုင်မောင်း”

လှည်းသမားလေးက ကြားသော်လည်း မထိုင်ပေ။

“ဟဲ့ ... ကောင်လေး ... ထိုင်ဆိုနေ။ ရပ်မောင်းရင် ဒုက္ခတွေ့သွားမယ်။ လမ်းကကြမ်း၊ အမောင်းကရမ်း၊ ဒီကြားထဲ မင်းမတ်တတ်ရပ်လိုက်ရင်တော့ မင်း‘ဈေးသင်း’ ပြီးသား ဖြစ်ပြီသာမှတ်ပေတော့”

* * *

ပေါင်းချောင်ထဲမှာ

ရန်ကုန်သို့ အလည်လာသည့် လှတောသားတစ် ယောက်သည် ထင်းရှူးပုံးလေးများ ထောင်ထားသကဲ့သို့ စီနေပြီး ဟိုမလှည့်သာ၊ ဒီမလှည့်သာ တိုက်ခန်းကျဉ်းလေး ထဲ ပိတ်လှောင်နေသဖြင့် ပါလာသည့် အင်္ကျီတွေချွတ်၊ စွပ်ကျယ်စုတ်လေးနှင့် နေရလေ၏။ သူ့အဖို့ အိုက်တာ၊ ပူတာ မသက်သာ။

သည်းမခံနိုင်သည့် အဆုံးတွင်ကား အော်ချက်ထုတ် လိုက်မိလေ၏။

“ပူလှအိုက်လှချည်လား ရန်ကုန်ရယ်။ ကောက်ညှင်း ပေါင်း ပေါင်းနေတုန်းတန်းလန်းကြီး ပေါင်းချောင်ထဲ ဝင်နေ မိတဲ့ အတိုင်းပါပဲ”

* * *

www.burmeseclassic.com

ထမင်းအေးနဲ့ ဟင်းသိုး

လှတောရွာသား ကုန်သည်တစ်ယောက်သည် မန္တလေးရထား အစုန်အဆန်စီးနေရာမှ ဘူတာထမင်းသည် များနှင့် ကြုံရလေ၏။ အကြောင်းသိနေသဖြင့် ဝယ်မစား။ တစ်ခါတွင် ရထားစောင့်ရင်း ဆာလာသဖြင့် ထမင်းဆိုင်တွင်းသို့ ဝင်လိုက်၏။

ဆိတ်ကလီစာမှာလိုက်ချိန်တွင် ထမင်းပွဲရောက်လာ၏။ လက်ဆေးပြီးသည့်နောက် ထမင်းကို နယ်လိုက်ရာက အလန့်တကြား ထအော်လိုက်၏။

“အောင်မယ်လေးဗျာ ... ထမင်းမှတ်လို့ ကိုင်လိုက်ပါ။ ရေခဲတုံးကြီးပါလား။”

ဟော ... ဟင်းပွဲလာချပြီ။ သူက ဟင်းပန်းကန်ကို ငုံ့နမ်းကြည့်သည်။ ထို့နောက် ...

“အလိုလေး ... ဟင်းဆိုလို့ ကြည့်လိုက်ပါ။ နရသီဟပတေ့မင်းရဲ့ လက်ကျန်ဟင်းတွေများလားမှတ်ရ”

နံ့ဟောင်နေသည့် ဟင်းသိုးတွေကြောင့် ညည်းလိုက်ခြင်း ဖြစ်ချေ၏။

* * *

စပ်ကျထားတဲ့ အကောင်တွေ

ကျောင်းဆင်းလာသည့် မူလတန်းကျောင်းသားလေး သုံးယောက်အနက် တစ်ယောက်က သူတို့ကို အမြီးနုနုပြီး ကြုံသည့် ခွေးကျားကို ကုပ်ကကိုင်ပြီး ခွစီးလေ၏။

ခွေးက ပြေးသည့်အခါ နောက်နှစ်ယောက်က အမြီးဆွဲပြီး တက်စီးပြန်၏။ သုံးယောက်စီးသည့်အားကြောင့် ခွေးမှာ ခွေလဲသွားပြီး တက်နီနီနဲ့ အော်နေလေ၏။ လဲသည့် ခွေးကို ဆွဲထူသူက ထူနေစဉ် တက်စီးသူက တက်စီးပြန်၏။ ထိုမြင်ကွင်းကို လမ်းဘေးတွင် ရပ်ကြည့်နေသည့် လှတောသားအုပ်စုမှ တစ်ယောက်က ...

“မျောက်မျက်စဉ်းခတ်ဆိုတာ ဒီလိုကောင်တွေနေမှာပဲကွ”

“အလိုလေးကွယ် ... ဆော့လိုက်ရှာလေ။ မျောက်နဲ့ ငါးမြွေထိုး စပ်ကျထားသလားမှတ်ရ”

* * *

စက္ကူတွေများ စားနေသလား

ရန်ကုန်မှ ပြန်လာသည့် လှတောသားဦးကြီးသည် သမီးများအား စက္ကူရှားပါးပြီး ဈေးကြီးသည့်အကြောင်း ပြောပြနေ၏။

“ရန်ကုန်မှာ စက္ကူဟောင်းဝယ်တဲ့သူတွေ သောင်းကျန်းနေပုံများ အဖေ့ရှုပ် အင်္ကျီအိတ်ထဲက မှတ်စုစာအုပ် တစ်ပိဿာ တစ်ဆယ်ပေးမတဲ့။ ရောင်းပါဆိုပြီး ဝိုင်းလိုက်လို့ ကျားပြေးပြေးခဲ့ရပါသကော။”

နောက်ပြီး ဒင်းတို့ စက္ကူငန်းဖမ်းနေလိုက်ကြတာ ဘတ်စ်ကားပေါ်ကအဆင်းမှာ ကားလက်မှတ် လွှတ်မပစ်ရဲဘူး။ ပလတ်စတစ်ကောက်တဲ့ကလေးတွေ လှကောက်ရင်း ရန်ဖြစ်ကြလွန်းလို့။ ဟလိုလေး ... ထမင်းမစားဘဲ စက္ကူတွေ စားနေကြသလား မှတ်ရကွယ်”

* * *

ဘယ်လိုအကြောင်းမျိုးပါလိမ့်

လှတောကားဆိပ်သို့ ကားရပ်လေသော် လူစိမ်းညှို့သည်တို့သည် ကားပေါ်မှ ဆင်းကြလေ၏။ ထိုညှို့သည်များထဲ၌ တစ်ယောက်သောသူမှာ လူဝကြီးဖြစ်ပြီး နှုတ်ခမ်းမွေးနှင့် ဖြစ်၏။

ဤတွင် လှတောသားပါးစပ်နှင့် တိုးပါလေတော့၏။ “နှုတ်ခမ်းမွေးကြီးချည်း အစိတ်သားလောက်ရှိမယ်ဟ”

“ကုပ်နေလိုက်ပုံများ လခြမ်းကြီး ကတ္တရာသုတ်ပြီး မောက်ထားလား မှတ်ရဟေ့”

“ဘာပဲပြောပြော ခွဲတော့ တော်တော်ခွဲတယ်ကွ”

“ခွဲညားတာပေါ့ကွယ်။ နှုတ်ခမ်းမွေး ကားကားနဲ့ဆိုတော့ တောကြောင်လား၊ အိမ်ကြောင်အထီးလား၊ ကြောင်သိုးကြီးလား မပြောတတ်ဘူး”

* * *

ခြေထောက်တွေများ ဖြတ်ထားသလား

အောက်အကြေအရပ်မှ ပြန်လာသည့် လှတောသား တစ်စုအား ဆွေမျိုးများ၊ ရွာသားများ ဝိုင်းအံ့၍နေလေ၏။ စကားသံတို့မှာ တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ဆူညံနေလေ၏။

“ဟောဒါက ငါးနှပ်ခြောက်”

“ဟလိုလေး... ငါးနှစ်ခြောက်ဆိုလို့ ကြည့်လိုက်ပါ။ ငါးဖောင်ရိုးခြောက်ပါပဲလား”

“ဟောဒါက ငါးငါးပိ၊ ဟောဒါက ပုစွန်ငါးပိ၊ ငါးပိ ယူရတာ တော်တော်စိတ်ညစ်ရတာပဲ။ လူတွေက ငါးပိသာ စားတာ အနံ့ကျတော့ နှာခေါင်းရှုံ့တယ်”

“အီးကို မနံအောင် လုပ်လို့မရသလို ငါးပိကိုလည်း မနံအောင် ဖုံးလို့မရဘဲ ကိုးတော့”

“ဟောဒီမှာ ရေချိုငါးပိ”

“ဟင်... လောက်တွေ”

“ဟဲ့... ငါးပိနဲ့လောက်၊ ရွှေနဲ့ကျောက်၊ ငါးပိမှန်ရင် လောက်နဲ့ ဘယ်ကင်းမလဲဗျ”

“အိုး... ဒီငါးပိထဲက လောက်ကတော့ လွန်ပါတယ် ရှင်။ အကောင်ကြီးလိုက်ပုံများ ဝက်ဖြူတွေကို ခြေထောက် ဖြတ်ထားသလားထင်ရ”

* * *

မြင်ယောင်မိသေးတယ်

ရွှေကျင်ရွာ ရှင်ပြုအလှူပွဲသို့သွားသော လှတောသား များ တစုတဝေး ပြန်လာကြရာ လမ်း၌ ...

“ဟလိုလေး... တကယ့်အလှူပွဲပါပဲဗျာ။ နတ်ရွာ တံခါးဖွင့်ပွဲကြီးတမျှ။ ကျွေးလိုက်မွေးလိုက်တာကလည်း ထမင်းရည်ချောင်းစီး။ ချက်တဲ့ပြုတ်တဲ့ အိုးကြီးတွေများ ကျွဲအုပ်ကြီး အိပ်နေသလား မှတ်ရ”

တစ်ယောက်က စလိုက်ရာက အတူတူလာသူ တစ် ယောက်က ...

“ဟုတ်ပါရဲ့... မိုးပြဒယ်ကြီးတွေက တစ်မျှော်တစ် ခေါ်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အဲဒါကြီးတွေမြင်တော့ ငရဲပြည်မှာ ငရဲသားကို မျှော်နေတဲ့ ယမမင်းရဲ့ ဒယ်အိုးကြီးတွေ သွား မြင်ယောင်မိသေးဗျ”

* * *

သူတို့အစား ရင်မောတယ်

မန္တလေးသို့ လှတောသားကြီးများ ရောက်လာကြသည်။ ထိုအခါ မြို့ခံက အရေးတယူညှိခံရင်း ...

“ဦးလေးတို့ ရောက်လာတာ စတိတ်ရှိုးလက်မှတ်

ဝယ်ထားတာနဲ့ အတော်ပဲ”

အပန်းဖြေ ရေမိုးချိုး၊ ထမင်းစားပြီး စတိတ်ရှိုးရုံရာသို့ ခေါ်သွားကြလေ၏။ ဇာတ်ခုံမှာ တိုက်ကြားထဲဖြစ်ပြီး လမ်း ပိတ်ကာ ဆောက်ထားသကဲ့သို့ ပွဲခင်းထဲ ခက်ခက်ခဲခဲ တိုးဝေ့သွားရလေ၏။

“ဟလိုလေးကွယ်၊ မင်းတို့ စတိတ်ရှိုးပွဲခင်းက တောင် တွေကြားက လှည်းလမ်းမှာ လာလုပ်ထားသလိုပါပဲလား”

စတိတ်ရှိုးပြီး၍ အိမ်ပြန်ရောက်သောအခါ ပထမ ဦးကြီးက စကားစလိုက်၏။

“စတိတ်ရှိုးဆိုတာ ဘာပါလိမ့်မှတ်တယ်။ လက်စ သတ်တော့ အသံမကောင်းတဲ့လူတွေ ကုန်းအော်တဲ့ပွဲပဲ” ဒုတိယ တစ်ယောက်ကလည်း ...

“ဘင်သံကြီးတွေ တဒန်းဒန်းနဲ့ မြည်လိုက်လေကွယ်။ နားကွဲမတတ် ဝုံးကြနေသလား အမြောက်ထုနေသလား မှတ်ရ”

နောက်ဆုံး ဦးကြီးကတော့ ...

“ဘင်တီးတဲ့လူကို ကြည့်ရတာ သူ့အစား မောလိုက် ပါဘိသနဲ့။ ကျေးတောခွေး ရေကူးနေတဲ့ အတိုင်းပါပဲ”

* * *

စိုးရိမ်ရတယ်

သားယောက်ျားလေးဟု ဆိုသော်ငြား ကျားကျား လျားလျား မရှိ။

ကုပ်ချောင်းချောင်းနှင့် စိတ်ပျက်စရာကောင်းနေသည့် ကြားထဲ လုံချည် ခွေးချေးသိမ်းဝတ်ပြီး ဆံရှည်ကျောဝဲနေ သော သားမို့ ဖခင်က ကြည့်မရ ဖြစ်နေသည်။

ခုလည်း သနပ်ခါးအဖွေးသားဖြင့် အပြင်ထွက် လမ်း သလားရန် ပြင်နေပြန် ပြီကော။

ဖခင်ဖြစ်သူက သမီးဖြစ်သူတို့အား အော်ပြောလိုက် ပြန်၏။

“ဟဲ့... သမီးတို့၊ ခါးတောင်းကျိုက်ပြီး တုတ်တစ် ချောင်းစီကိုင်၊ ညည်းတို့အစ်ကိုကို လိုက်စောင့်ကြစမ်း။ တော်ကြာ လမ်းမှာ ဖက်အနမ်းခံရမှာစိုးရသဟဲ့” တဲ့။

ဦးကောင်းထူး

ဆရာကြီး အရဟံ ဆရာအောင်

(အကြားအမြင် ဂမ္ဘီရပညာပါရမီရှင်) (ဝါတွင်းဝါပ တနင်္လာနေ့တိုင်းပိတ်သည်)

မော်လမြိုင်(ခေါင်းဆေးကျွန်း)၊ ပဲခူး(ဒေးစွန်းပါ)၊ သန်လျင်(ကျောက်တန်း) ဘုရားတည်၊ စာမေးပွဲ၊ ကျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ ထူးချွန်ထက်မြက်မည့် ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်၊ ကုမ္ပဏီနှင့် လုပ်ငန်းအမည်ရွေးချယ်ခြင်း၊ ထူးခြားအောင်မြင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ နိုင်ငံခြားကိစ္စ သင်္ဘောသားများ လိုင်းကောင်း၊ လစာကောင်းပြီး အမြန်ထွက်ခွာရန်၊ အမှုအခင်းများ၊ အိမ်၊ မြို့၊ မြေ၊ ကားရောင်း၊ သားသမီးများ လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန် ကူညီခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ အထူးဆောင်ရွက်သည်(မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ)၊ ထီနှင့် ကံစမ်းလုပ်ငန်း များအတွက် လမ်းညွှန်သည်။ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံဖြင့် ဆောင်ရွက်သည်။

- အမှတ်(၃၀၂)၊ မြေညီထပ်၊ ရွှေဘုံသာအလယ်လမ်း၊ ရန်ကုန်။ ဖုန်း/၀၉-၅၁-၁၂၁၄၆၊ ၀၉-၇၃၁-၅၃၁၈၈ နံနက် (၈:၀၀) နာရီ မှ နေ့လည် (၁:၀၀) နာရီ။
- အမှတ်(၉၀)၊ မြေညီထပ်၊ သတိပဋ္ဌာန်လမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်။ နေ့လည် (၂:၀၀) နာရီ မှ ညနေ (၄:၀၀) နာရီထိ
- အိမ်အမှတ်(၁၇)၊ အောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်၊ သန်လျင်မြို့။ ဖုန်း/၀၅၆-၂၁၆၀၉(အိမ်) ညနေ (၄:၀၀) နာရီ နောက်ပိုင်း

အောင်ဝိဇ္ဇာဓိရ် - အထူးကုဆေးခန်း

- အကြောအားနည်း၊ ပန်းသေပန်းညှိုးနှင့် ကာလသားရောဂါများ အထူးကုသပေးသည်။ ကျား အကြောသန် အားတိုးဆေး၊ အကြောသန်အထူးလိမ်းဆေးများ အမြို့မြို့ဆိုင်တိုင်းတွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။ (1107 Y 7278)
- လိပ်ခေါင်းတွင်း၊ ပြင်ထွက် သွေးကျ၊ သွေးထွက်၊ ပူစပ်ကိုက်ခဲ၊ ဂရင်ဂျီနာရောဂါများ ကုသပေးသည်။ အမျိုးသမီးများ ဝါရင့်ဆရာမကြီးရှိသည်။ လိပ်ခေါင်းရောဂါပျောက် အထူးသောက်ဆေး လိမ်းဆေးများ ဆိုင်တိုင်း မေးဝယ်ပါ။ (1208 Y 7972)

- ဆေးခန်း ❖ အမှတ် (၃၁၄)၊ ရွှေဘုံသာ (အလယ်) လမ်း၊ ဖုန်း/၀၁-၃၈၉၄၀၃
- ပင်ရင်း ❖ အမှတ် (၈၆)၊ ၉၄-လမ်း၊ ကန်တော်လေး၊ ဖုန်း/၀၉-၅၀၁၆၃၇၂၊ ၀၉-၅၀၃၃၈၃၉
- ပြန်ချီရေး ❖ ကိုဝင်းမြင့် + မဘောဘီ၊ ကောင်းသန့်စတိုး(မန္တလေး၊ ၂၈ လမ်း၊ ၈၂×၈၃ လမ်း)၊ အောင်ရတနာစတိုး(မန္တလေး၊ ဈေးချိုအနီး)

နေလေဝန်းရံ ပန်းရန်ပွဲ ကျော်ကြားခြံမံဟည်း ဝတ်တော်ကြီး

ကိုမောင်သန်းဝင်း

မော်လမြိုင်မြို့တွင် ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ဆံတော်ရှင် ဇိနမာရ်အောင် (ဦးဇိန) စေတီတော်တစ်ဆူရှိသည်။
ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည် ရှစ်ဝါမြောက် မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၁ ခုနှစ်တွင် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိ ရာမညဒေသသို့
ဒေသစာရီကြွရောက်တော်မူစဉ် နာဂဝိသတောင်တွင် သီတင်းသုံးနေထိုင်သော ဇိနရသေ့ကြီးသည် ဘုရားရှင်တော်
မြတ်၏ထံတော်မှ ဆံတော်ခုနစ်ဆူကို ပူဇော်ခွင့်ရရှိခဲ့သည်။ ရသေ့ကြီးသည် ဆံတော်များကို ဌာပနာပြီး
ကျောက်ပုံစေတီအဖြစ် ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ ကျောက်ပုံစေတီ တည်ထားရာတွင် နဂါးဖို၊ နဂါးမတို့က ကူညီ
တည်ပေးကြသည်ဟု အဆိုရှိသည်။

အဆိုပါ ဆံတောရှင် ဝိနာမာရ်အောင်(ဦးဝိနစေတီ) သို့ သူဌေးကြီး ဦးသာညွှင်းသည် နေ့စဉ်လာရောက်ဖူးမြော်သည်။ ဦးဝိနစေတီတော်အနီးတွင် ထူးခြားသပ္ပာယ်လှသည့် ဝတ်တော်ကြီးတစ်ဆောင်ကို ဝတ်ဖြူဝင်ကြယ်လှအများဖြင့် ဆောက်လုပ်ကြောင်းနှင့် သိုက်စောင့်သိုက်နန်းရှင်များစွာ ဝင်ထွက်၍ ဖူးမြော်နေကြကြောင်းကို သူဌေးကြီးဦးသာညွှင်းက နေ့စဉ်ဆိုသလို အိပ်မက် မြင်မက်ခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် သူဌေးကြီးဦးသာညွှင်းသည် အိပ်မက်မြင်မက်သည့်အတိုင်း ဝတ်တော်ကြီးတစ်ဆောင်ကို ဆောက်လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချသည်။ သို့သော်ငြားလည်း ဝတ်တော်ကြီးဆောင် ဆောက်လုပ်ရန်အတွက် လက်သမား၊ ပန်းရန်သမား ရှာဖွေရာတွင် ထူးဆန်းစွာ ရှာဖွေမရ ဖြစ်ခဲ့သည်။

တစ်ညနေတွင် သူဌေးကြီးဦးသာညွှင်းသည် ဦးဝိနစေတီတော်တွင် ဘုရားဝတ်ပြုပြီး နေအိမ်သို့ လမ်းလျှောက်ပြန်လာစဉ် ဘုရားလမ်းအဆင်းတွင် လူတစ်စုနှင့်တွေ့ပြီး စကားပြောဖြစ်သည်။ ဦးဝိနစေတီနံဘေးတွင် ဝတ်တော်ဆောင်ကြီး ဆောက်လုပ်ရန် ဆန္ဒရှိထားသည်မှာ ကာလကြာပြီဖြစ်ကြောင်း၊ အကြောင်းကား လက်သမား၊ ပန်းရန်သမား ရှာမရ၍ ဤရွှေ ဤမျှ ကြန့်ကြာနေကြောင်း ပြောသည်။ ဤတွင်...

လူတစ်စုထဲမှ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်တူသူမှ သူဌေးကြီး ဦးသာညွှင်းသည် ပန်းရန်၊ လက်သမားရှာဖွေနေသည်ကို သတင်းကြားသိရပါကြောင်း၊ သူတို့အဖွဲ့သည် လက်သမား၊ ပန်းရန်သမားများ ဖြစ်ပါကြောင်း ပြောရာ ဦးသာညွှင်းသည် ၎င်းတို့ကို တွေ့မြင်စူးစမ်းပြီး အလုပ်အပ်ချင်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

သို့ဖြင့် အတိုင်းအတာ အရွယ်အစားတို့နှင့် လိုအပ်သောပစ္စည်းများ တွက်ချက်၍ အလုပ်အပ်ခဲ့သည်။

အလျဉ်းသင့်၍ သူဌေးကြီးဦးသာညွှင်းအကြောင်း တင်ပြရဦးမည်။ ထိုခေတ်ထိုအခါက အင်္ဂလိပ်လူမျိုးများ အုပ်စိုးနေပြီး မော်လမြိုင်တစ်မြို့လုံး ခရစ်ယာန်ကျောင်းများစွာနှင့် လက်အောက်ခံ အင်္ဂလိပ်စာသင်ကျောင်းများသာ ရှိနေ၍ သူဌေးကြီးဦးသာညွှင်းသည် မြန်မာအမျိုးသားပိုင် မြန်မာစာသင်ကျောင်းကြီးတစ်ကျောင်း ဆောက်လုပ်လိုသောဆန္ဒ

များစွာဖြစ်တည်ခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ၎င်းကိုယ်ပိုင်ငွေဖြင့် ပန်းပဲတန်းရပ်တွင် မြေနေရာဝယ်ယူ၍ မြန်မာပြည်တွင် သမိုင်းတွင် ခဲ့သည့် ပထမဦးဆုံး အမျိုးသားကျောင်း(ရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသ) ကျောင်းကို ငွေများစွာ အကုန်ခံ၍ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ (ယခုအခါ အမှတ်-၉ အထက်တန်းကျောင်း ဖြစ်တည်နေလေပြီ။)

သူဌေးကြီးဦးသာညွှင်းသည် အဆိုပါ မြန်မာစာသင်ကျောင်းကြီးကို ဆောက်လက်စဖြစ်နေသည်ကတစ်ကြောင်း၊ ဝတ်တော်ကျောင်းကြီးဆောက်လုပ်ရန် ရှိနေသည်ကတစ်ကြောင်း ဖြစ်နေလေရာ အပ်နှံခဲ့ပါသော ဝတ်ကျောင်းတော်ကြီး ဆောက်လုပ်မည့်သူများအား မြန်မာစာသင်ကျောင်းကြီးအမြန်ပြီးစီးအောင် ဆောက်လုပ်နေရသည်မို့ ဝတ်ကျောင်းတော်ကြီးဆောက်မည့်နေရာသို့ နေ့စဉ်မလာနိုင်ပါကြောင်း၊ လိုအပ်သည်များကို လူကြုံလွတ်မှာကြားရန်နှင့် ပြီးစီးချိန်တွင် အကြောင်းကြားရန် အစစအရာရာ အားလုံးအပ်နှံ ကတိစကားများ ပြောကြားခဲ့သည်။ လိုအပ်သော ပစ္စည်းများကိုလည်း ပြည့်စုံစွာ ပို့ပေးစေခဲ့သည်။

မကြာမီပင် ထူးခြားလှသည့် အဖြစ်အပျက်များ ဆက်တိုက်ဆိုသလို ဖြစ်ပေါ်လာတော့သည်။ လများမကြာမီ သူဌေးဦးသာညွှင်းသည် ၎င်းဆောက်လုပ်ခဲ့သော စာသင်ကျောင်းကြီး ပြီးစီးပြီး အချိန်တူဆောက်လုပ်လှူဒါန်းနေသော ဝတ်တော်ကြီးလည်း ပြီးစီးကြောင်း လူကြုံဖြင့် အကြောင်းကြား၍ ရေစက်ချအခမ်းအနားပြုလုပ်ရန် ပန်းရန်သမားများအား လက်ခံငွေများ ရှင်းရန်အတွက် ငွေများယူ၍ ဦးဝိနဘုရားစေတီအနီးရှိ ဝတ်တော်ကြီးရှိရာသို့ ရောက်လာခဲ့သည်။

ကြီးမားလှသော ဘုံအဆင့်ဆင့်နှင့် ဝတ်တော်ကြီးအတွင်း ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ် သက်ရှိထင်ရှားရှိနေတော်မူသည့် အတိုင်း မျက်နှာတော်မှာ သပ္ပာယ်လှသည့် အရှေ့ဦးခေါင်းပြုလျောင်းတော်မူ ဘုရားကြီးတစ်ဆူနှင့် ဘေးပတ်လည်မှ သပ္ပာယ်စွာ စံပယ်နေသည့် ထိုင်တော်မူ ဆင်းတုတော်များကို ဖူးတွေ့ရတော့သည်။

အလင်းရောင် ဝင်ရောက်မှု၊ လေဝင်လေထွက် ထူးခြားလှပါသော ဘုံအဆင့်နှင့် ကျိုက်တင် မျက်နှာကြက်များ၊ ပလွင်တက္ကဲများဖြင့် ထူးဆန်းသပ္ပာယ်လှသည့် ထိုင်တော်

မူ ဆင်းတုတော်ကြီးတစ်ဆူကိုလည်း ဖူးတွေ့ရသည်။ နတ်ဘုံ နတ်နန်းတွင် ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးနေသည့်အလား မှတ်ထင်ရ တော့သည်။

ဆင်းတုတော်အားလုံးနှင့် အလယ်တိုင်လုံးကြီးများ မှန်စီရွှေချထားသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ထူးခြားလှသည် မှာ ၎င်းထံသို့ မမှာမကြားပါဘဲ ရွှေသားအစစ်များဖြင့် ရွှေချ ထားသည်။ ပို၍ ပို၍ ထူးခြားလှသည်ကား ဝတ်တော်ကျောင်း ကြီးကို တည်ဆောက်ခဲ့ကြပါသော ပန်းရန်သမား ၂၇ ယောက်စလုံး တစ်ယောက်မျှ ရှာမတွေ့။ ပျောက်ခြင်းမလှ ပျောက်နေကြပြီကော။

ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြသူများအတွက် လုပ်အားခငွေများ ရှင်းရန်အတွက် ငွေထုပ်ပိုက်ပြီး သူဌေးဦးသာညှင်းသည် ရက် ပေါင်းများစွာ ရှာဖွေသော်ငြားလည်း ငှားဝင်ရှာမတွေ့။ စုံးစုံးမြုပ် ပျောက်ကွယ်လို့နေကြလေပြီတည်း။

ဘုရားစောင့်တို့ ပြောကြားချက်အရ ဝတ်တော် ကျောင်းကြီးအတွင်းနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်အားလုံးတွင် လူများနေ ထိုင်သွားလာ စားသောက်သည့် ပုံစံမျိုး တစိုးတစိမျှ မတွေ့ မမြင်ရကြောင်း၊ ယုတ်စွာအဆုံး စကားပြောသံဟူ၍ပင် မကြား ရကြောင်း ဆိုသည်။ ဆောက်လုပ်ရေးသမားများ မည်သို့ မည်ပုံ ပျောက်ကွယ်သွားကြရသည်မှာ တွေးမဆတတ်အောင် ဖြစ်ရချေပြီ။ သို့ဆိုလျှင် မည်သို့မည်ပုံ ရေစက်ချ အမျှဝေ ရပါအံ့နည်း။

ရှက်ပိုင်းအတွင်း သူဌေးဦးသာညှင်း အိပ်မက်မြင်မက် သည်။ အိပ်မက်ထဲတွင် ပန်းရန်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူမှာ ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်ဝတ်လျက် တွေ့မြင်ရပြီး ၎င်းတို့အဖွဲ့မှာ နဂါး သိုက်မှလာသော အစောင့်အရှောက်များဖြစ်ကြကြောင်း၊ သူဌေးဦးသာညှင်းကို သာသနာစောင့်များက ပေးခဲ့သည့် အိပ်မက်အတိုင်း ဝတ်တော်ကြီးကို ဆောက်လုပ်ပေးရန် လာခဲ့ ခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ဝတ်တော်ကျောင်းကြီးကို သာသနာ နေလပမာ ထွန်းလင်းတောက်ပရန် ရည်ရွယ်ရည်စူး၍ နေလ ဘုရားတစ်ဆူကိုပါ အစီအရင်တို့ဖြင့် တည်ထားပေးခဲ့ပါကြောင်း

အရှေ့ ဦးခေါင်းပြုသော ပေါင်းလဲလျောင်းတော်မူ ဘုရားကြီးနှင့်တကွ ထိုင်ဘော်မူဆင်းတုတော်များကိုလည်း အစီအရင်များနှင့် တည်ထားခဲ့ပါကြောင်း အစောင့်အရှောက်

များကိုလည်း အပ်နှံထားရှိထားကြောင်းနှင့် ဝတ်တော်ကြီးကို “ပန်းရန်ပျံ ဝတ်တော်ကြီး”ဟု ထူးခြားသော အမည်နာမ ပေးရန် အိပ်မက်မြင်မက်လေတော့၏။ ၎င်းတို့သည် သိုက်နန်း ရှင်များဖြစ်ကြ၍ လုပ်ခငွေများမယူဘဲ ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြ ကြောင်းနှင့် ၎င်းငွေတို့ကို ရေစက်ချပွဲတွင် လှူဒါန်းရန် ဘဝ အဆက်ဆက်မှ တော်စပ်ခဲ့သော နဂါးသိုက်အစောင့်အရှောက် များကို ပင့်ဖိတ်၍ ရေစက်ချရန်ကိုလည်း မှာကြားခဲ့လေ၏။

သို့ဖြင့် သူဌေးဦးသာညှင်းသည် မော်လမြိုင်မြို့တွင် ကျော်ကြားလှပါသော ရေစက်ချအလှူပွဲကြီး ကြီးကျယ်ခမ်းနား စွာ ဝတ်တော်ကြီးအတွင်း(ပန်းရန်ပျံဝတ်တော်ကြီးအတွင်း) ပြုလုပ်၍ လှူဒါန်းမှုအစုစုတို့ကို အမျှပေးဝေ၍ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ သာဓုခေါ်ဆိုခဲ့ကြလေ၏။

သူဌေးဦးသာညှင်း၏ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်မှာ ဤ သို့ပါတည်း။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၁၈၀ ကျော်၊ ခရစ်နှစ် ၁၈၂၀ ခုနှစ်ခန့်က အင်္ဂလိပ်-မြန်မာစစ်ပွဲအပြီးတွင် ရန်ကုန်(ဒဂုံ)မှ မွန်အမျိုးသားခေါင်းဆောင်များဖြစ်ကြသော သန်လျင်မြို့စား သမိန်ပရူဘွဲ့ခံ ဦးစပ်၊ ဦးထော်လေး၊ စစ်ကဲမင်းဒိုင်းဝန်၊ စစ်ကဲ မင်းမောင်ငံတို့က ဦးဆောင်ကြပြီး မွန်လူမျိုးနှစ်သောင်းခန့် တို့သည် လှေကြီး၊ လှေငယ်များဖြင့် စစ်တောင်းမြစ်ဝကို ဖြတ်ကျော်၍ မော်လမြိုင်မြို့နေရာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြပြီး မော်လမြိုင်မြို့ကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။ (ကျိုက်သလံကျောက်စာ)

သမိန်ပရူက ညောင်ပင်ဆိပ်အရပ်တွင်လည်းကောင်း၊ စစ်ကဲမင်းဒိုင်းဝန်က ဒိုင်းဝန်ကွင်းအရပ်တွင်လည်းကောင်း၊ စစ်ကဲမင်းမောင်ငံက မောင်ငံအရပ်တွင်လည်းကောင်း၊ ဦးထော် လေးက မုဒုံအရပ်တွင်လည်းကောင်း စုရုံး၍ ရပ်ကွက်တည် နေထိုင်ခဲ့ကြပါသည်။

စစ်ကဲ ဦးထော်လေးက မြန်မာမင်းထံခွင့်ပန်၍ ကျိုက်သလံဘုရားကို ၁၁၂၆ ခုနှစ်တွင် ပြုပြင်၍ ထီးတော် သစ် တင်လှူခဲ့သည်။ (ကျိုက်သလံကျောက်စာ)။ ရန်ကုန် (ဒဂုံ)ရှိ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကိုလည်း ပြုပြင်၍ စောင့်ရှောက် ခဲ့သည်။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရမှ ၎င်းကို အသိအမှတ်ပြု သူကောင်း ပြု၍ မြို့တွင်းရှိလမ်းကို စစ်ကဲမောင်ထော်လေးလမ်းမဟူ၍

အမည်ပေးခဲ့သည်။

ညောင်ပင်ဆိပ်အရပ်တွင် နေထိုင်ခဲ့ကြသော မြို့ဝန် သမိန်ပရူ(ဦးစပ်)၏ သမီးတော် ဒေါ်ခယ်မု မွေးဖွားခဲ့သော ဒေါ်ရင်မှာ တစ်ရွာတည်းနေ သစ်သူဌေးဦးသာညွှင်းနှင့် အကြောင်းပါ ပေါင်းဆက်ခဲ့ကြသည်။ တိုင်းပြည်နှင့် သာသနာ အကျိုးကို များစွာဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ သားဖြစ်သူမှာ ဦးချစ်လှိုင်(G.C.B.A. သမ္မတဦးချစ်လှိုင်)နှင့် သမီး ဒေါ်နှင်းမြ တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဦးချစ်လှိုင်သည် အင်္ဂလန်နိုင်ငံတွင် ဝတ်လုံဘွဲ့ကို ရယူခဲ့ပြီး ၎င်းအလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးခြင်းမရှိဘဲ ငွေအား လူအားဖြင့် G.C.B.A အသင်းကို အားပေးကူညီခဲ့သည်။ ၁၉၂၂ ခုနှစ် ပြည်လုံးကျွတ်ညီလာခံများက ဦးချစ်လှိုင်ကို သမ္မတဦးချစ်လှိုင်ဟု အပ်နှင်းခဲ့ကြသည်။ နိုင်ငံရေးလောက တွင် ကျော်စောထင်ရှားခဲ့သည်။ သမီးဖြစ်သူ ဒေါ်နှင်းမြမှာ လည်း မော်လမြိုင်မြို့၏ ပထမဆုံးအမျိုးသမီးအမတ်လောင်း အဖြစ် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ခဲ့သော သစ်သူဌေးမတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သည်။

သူဌေးဦးသာညွှင်းသည် ဝတ်တော်ကြီး(ပန်းရန်ယုံ ဝတ်တော်ကြီး)အား ဆောက်လုပ်ပြီးစီးခဲ့မှုသည် ဂန္တိရဆန်လှ ပါကြောင်း ပြောဆိုခဲ့ပြီးလေပြီ။ ထူးခြားချက်များစွာလည်း ရှိနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

ပန်းရန်ယုံဝတ်တော်ကြီး၏

ထူးခြားချက်များသည်ကား ...

- * မြန်မာနိုင်ငံတွင် လုပ်အားခငွေ တစ်ပြားတစ်ချပ်မျှ မယူဘဲ ပန်းရန်များ ပျောက်ဆုံးသွားသော ဘုရား ဝတ်ကျောင်းတော်ကြီးတစ်ဆူ ဖြစ်ခြင်း။
- * ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် အရှေ့အရပ် ဦးခေါင်းပြုသော မင်္ဂလာပေါင်းလဲ လျောင်းတော်မူဘုရားရှိခြင်း။
- * မြန်မာနိုင်ငံ၏ ပထမဆုံး ရှေးအကျဆုံး ဘုရားသမိုင်း ဝင် နေ/လဘုရား တည်ရှိခြင်း။ (ရွှေတိဂုံဘုရား စနေထောင်မှ နေ/လဘုရားထက် ရှေးကျသည်။)
- * နေ/လမြတ်စွာဘုရား မျက်နှာတော်သည် မျက်နှာ

တော်ရှင်ဘုရားဖြစ်ခြင်း၊ ဓာတ်ပုံရိုက်လျှင် တစ်ပုံနှင့် တစ်ပုံ မတူညီခြင်း၊ မူလမျက်နှာတော်နှင့် မတူညီ ခြင်း၊ ကျင့်ကြံအားထုတ်ခြင်း၊ အာရုံပြုခြင်းများတွင် အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပါမှ မျက်နှာတော်ပေါ်ခြင်း။

- * အဓိဋ္ဌာန်ဆုတောင်းပြည့် နေ/ဘုရား၏ ပလ္လင်တက္ကံ ပေါ်ရှိ နတ်သား ၂၇ ပါး၏ ပုံတော်များမှာ ပန်းရန် သမား ၂၇ ယောက်၏ ပုံနှင့် တူညီသည်ဟု ဆိုခြင်း။
- * အဓိဋ္ဌာန်ပြုသူများ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်သူ၊ လှူဒါန်းသူ၊ ဆုတောင်းဆုယူပြုသူ ထူးခြားစွာ အောင်မြင်ကြခြင်း။
- * နဂါးဆက်၊ သိုက်ဆက်ရှိလျှင် ထူးခြားစွာ ပြသခြင်း။
- * မော်လမြိုင်မြို့စောင့် အစောင့်အရှောက်များ သီတင်း သုံးသည့် ဝတ်တော်ကြီးဟု ဆိုခြင်း။
- * ယက္ကန်းစင်တောင်ဆရာတော်ကြီး ရသေ့ကြီးဦးခန္တိ တို့နှင့်တကွ ထွက်ရပ်ပေါက်ပုဂ္ဂိုလ်များ ဓာတ်ပန္နက် ရှိရာ ဝတ်တော်ကြီးဖြစ်ခြင်း။
- * မော်လမြိုင် (၅ + ၄ + ၅) ပန်းရန်ယုံ (၅ + ၄ + ၅) အမည်ဓာတ်ပန္နက်ရှိခြင်းကြောင့် မော်လမြိုင်မြို့ သူ/မြို့သားများ အထူးကိုးကွယ်ဆည်းကပ်လျှင် အောင်မြင်ခြင်းအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံခြင်း။ စသည့် ထူးခြားဖြစ်စဉ်များ ရှိနေဆဲ ဟူပါသတည်း။

ကိုမောင်သန်းဝင်း

အရိုးခင် နှင့် ကြွက်သေတစ်ကောင်

■ အဂ္ဂုများ

နေပြင်းထန်စွာ ပူသော နေ့တစ်နေ့၏ မွန်းလွဲစအချိန်တွင် ဖြစ်လေ၏။ အမှတ်(၂၀/၂၂၅) မြင်စိုင်းလမ်း၊ ရွှေပေါက်ကံမြို့ရှိ ကျွန်တော်၏ ဗေဒင်လက္ခဏာ ဟောပြောခန်းသို့ တစ်ရပ်ကွက်တည်းနေသူ အရိုးခင်ဆိုသူ အမျိုးသမီးကြီး ရောက်လာလေ၏။ ကလေးသူငယ်များက ကျွန်တော်ကို လေးစားစွာ ဆက်ဆံခေါ်သည့်အတိုင်း သူမကလည်း ခင်မင်ရင်းနှီးစွာဖြင့် “ဘာမျိုး” ဟုပင် ခေါ်လေ့ရှိ၏။ ယခုတွင်လည်း သူမက အလုပ်ခန်းတွင်း ဝင်သည်နှင့်ပင်

“ဘာမျိုးရေ... ကိစ္စတစ်ခုကတော့ ဘာမျိုးထံ ယူလာခဲ့ပြန်ပြီရှင်”

ကျွန်တော်က အလုပ်စားပွဲရေရှိသင်ဖြူးဖျာတွင် ထိုင်ရန် နေရာညွှန်ပြရလေ၏။ သူမက ဖျာထက်တွင် အသာအယာထိုင်ပြီးလျှင် -

“ဘာမျိုးပြောလည်း ပြောစရာပါပဲ။ ကျွန်မမှာ ပြဿနာက တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခုနဲ့မို့ ဒေါ်ပြဿနာကြီးလို ပြောခဲ့ရင်လည်း မနာပါဘူး။ ခေါ်ခဲ့ရင်လည်း နားခံသာနိုင်နေပါပြီလေ။ ကိစ္စ

များမြောင် လူတို့ဘောင် ဆိုတဲ့စကား၊ လူတစ်စု ပုဗ္ဗရယ်က ကုဋေကဏ္ဍ ဆိုတာ ကျွန်မတို့လို အတန်းအစားမျိုးကို ညွှန်းတာဖြစ်မယ်။ ပြောချင်တာပြော၊ ဝေဖန်ချင်သလိုသာ ဝေဖန်ပေတော့။ ဘာမျိုးကိုတော့ အကူအညီတောင်းဖို့ ရောက်လာဖြစ်ရပြန်ပါပြီရှင်”

“ကောင်းပါပြီ အရိုးခင်ရဲ့ လာရင်းကိစ္စသာ ဆိုပေတော့။ ခဏကြာရင် ချိန်းထားတဲ့ ညှည်သည်တွေကို နဝင်းယတြာ အစီရင်ပွဲ ရှိနေတယ်ဗျ”

“ဒီလိုရှင်... ဒီမနက် အိပ်ရာထစမှာ အိပ်ခန်းထဲကထွက်တာနဲ့ ကြွက်သေတစ်ကောင် ပြုတ်ကျလာတယ်။ ဘယ်တုန်းက ဘယ်လိုကြောင့် သေနေခဲ့လည်း မသိပေမယ့် အပုပ်နဲ့တောင် ထွက်စပြုနေပြီ။ အသေကောင်၊ အပုပ်ကောင်ဆိုတာ အနိစ္စရုံဆိုတော့ တတ်သိသလောက် အတိတ်နိမိတ်ကောက်ပြီး စိတ်မချမ်းမသာဖြစ်ခဲ့ရတယ်။ စိတ်ထဲလေးနေတာနဲ့ ဘာမျိုးဆီ ပြေးလာခဲ့ရတာ”

“ခင်ဗျားနယ်... ဒီအသက်အရွယ်

ရောက်နေပြီး ကြွက်သေကောင်ကိုများကြောက်ရတယ်လို့၊ လူကြားရင် ရယ်စရာကြီး အခင်ရဲ့”

“ကြွက်ဆိုရင် အရှင်ဖြစ်ဖြစ်၊ အသေဖြစ်ဖြစ် ငယ်ငယ်ကတည်းက ကြောက်တာ အခု အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော်ထိပဲ။ အပြစ်တင်လည်း မတတ်နိုင်တော့ပါဘူးရှင်။ ကြွက်နဲ့ ဆက်စပ်ပြီး စိတ်ဆင်းရဲမှု လက်တွေ့ ကြုံခံစားခဲ့ရတာလည်း ရှိခဲ့ဖူးတယ်လေ”

“လုပ်စမ်းပါဦး။ ခင်ဗျားအတွေ့အကြုံကို”

“လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်နှစ်လောက်က ကျွန်မရဲ့ ထာဝီတစ်ထည်ကို ကြွက်ကိုက်ခံရတယ်။ ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေတွေနဲ့ တိုင်ပင်တော့ လင်မယား ကွဲတတ်တယ်ဆိုတာကတစ်မျိုး၊ မကြာခင်မှာ ထီဆုကြီးပေါက်လိမ့်မယ် ဆိုတာကတစ်ဖုံ၊ စိတ်ဆင်းရဲမှု ကြီးကြီးများများကြုံရတတ်တယ်ဆိုတာ တစ်နှံ့၊ လူအမျိုးမျိုး ဝေဖန်သံအဖုံဖုံနဲ့ ဘာမှမည်မည်ရရ မသိရဘူး။ တချို့ကတော့ ယတြာလေး ဘာလေး လုပ်ဖို့ အကြံတော့ပြုကြ

တယ်။ ဒီလိုနဲ့ တစ်လကျော်ကျော် လောက်အကြာမှာတော့ ငွေကျပ်တစ် သိန်း လူလိမ်ခံရပါရော။ ဘာဘမျိုးရဲ့ အချိန်ကိုငါ့ပြီး အသေးစိတ်တော့ မပြော တော့ပါဘူး။”

“ဒီတော့... ကျွန်တော်က”

“မပြီးသေးဘူး ဘာဘမျိုးရဲ့ သမီး ငယ်က မလေးရှားမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့ လိုအပ်တာတွေ ပြင်ဆင်နေတယ်။ မနက်က ကြွက်ဆီနိမိတ်အရ ကလေး ရဲ့ ရည်ရွယ်ချက် လွဲလွဲချော်ချော် ဖြစ်နိုင် သလား စိတ်သောကရောက်ပြန်တယ်။ ဒါကြောင့်...”

“ရပြီ အရီးခင်။ မကြာခင်မှာ အရီးခင်အတွက် သတင်းစကားကောင်း ကြားရတော့မှာမို့ စိတ်အေးချမ်းသာစွာ နေပါတော့ဗျာ”

“ဘာဘမျိုးရဲ့ အတွေ့အကြုံအရ ပေးလိုက်တဲ့ နိမိတ်စကားဟာဖြင့် လက် ငင်းချက်ချင်းကိုပဲ စိတ်ထဲမှာ အေးသွား တယ်ရှင်။ သတင်းကောင်းများကြား တာနဲ့ ဘာဘမျိုးအကြိုက် ဝက်သားနဲ့ တညင်းသီးနှပ်ရယ်၊ ဖလံတောင်ငှေး ကြော်ရယ်၊ ဒန့်သလွန်ရွက်ဟင်းချိုရယ်၊ နာနတ်ယိုရယ်ကို လေးဆင့်ချိုင့်နဲ့ ပို့ပေး ပါ့မယ်ရှင်။ ခုတော့ ပြန်ခွင့်ပြုပါဦး။”

အရီးခင်က ဝမ်းသာရွှင်လန်းစွာ ဖြင့် ဟောခန်းအတွင်းမှ ပြန်လည်ထွက် ခွာသွားခဲ့လေ၏။ နောက် ၁၀ ရက်ခန့် ကြာသော် လေးဆင့်ချိုင့်တစ်လုံး ဆွဲ ကိုင်လာသော အရီးခင်နှင့် သူမ၏သမီး ငယ်လည်း ပါလာလေ၏။

ကျွန်တော် နိမိတ်ကောင်းပြော သည့်အတိုင်း သမီးဖြစ်သူမှာ နောက်

၁၅ ရက်အတွင်း မလေးရှားနိုင်ငံသို့ အလုပ်သွားရောက်လုပ်ကိုင်ခွင့် ရပြီဖြစ် ကြောင်း။ သူတစ်ပါးလိမ်လည်ယူသွား သော ငွေကျပ်တစ်သိန်းသည်လည်း ယနေ့နံနက်စောစောမှာပင် အိမ်ကိုလာ ရောက် ပေးဆပ်ခဲ့ကြောင်း။ ချေးငှားသွား သူမှာ တစ်နေရာသို့ ခရီးလွန်နေရာမှ ယခုကဲ့သို့ နောက်ကျစွာဖြင့် ပေးဆပ်ရ သည်ကို ခွင့်လွှတ်ဖို့လည်း တောင်းပန် သွားကြောင်း စသဖြင့် ဝမ်းသာအားရ ပြောလေတော့၏။

အရီးခင်မှ သိလိုသည်ဟုတောင်း ပန်သောကြောင့် ကြွက်နှင့်ပတ်သက် သော နိမိတ်ကောက်ယူမှုကိုလည်း တစ် ခါတည်းပင် ပြောပြလိုက်ရာ သမီးငယ် က မှတ်စုဖြင့် ရေးမှတ်ယူသွားလေ၏။ သိလိုသူတို့အတွက်ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

(၁) မိမိရှေ့သို့ ကြွက်သေပုပ် ပြုတ်ကျလျှင် ကိစ္စအားလုံး အောင်မြင် မည်။

(၂) ခရီးလမ်းတွင် ကြွက်သေပုပ် တွေ့ ကြွက်သေပုပ်နံ့ရခဲလျှင် စီးပွားတိုး တက်မည်။

(၃) အတွဲလိုက်ဖြစ်နေသော ကြွက်တန်းကို တွေ့က ထိပေါက်တတ် သည်။

(၄) အဝတ်အစားကို ကြွက် ကိုက်လျှင် လူလိမ်ခံရတတ်သည်။

(၅) ရှေ့က ကြွက်ဖြတ်ပြေးလျှင် ငွေကြေးဆုံးရှုံးတတ်သည်။

(၆) ခြေထောက်ကြားမှ ကြွက် ဖြတ်ပြေးလျှင် အကြံအစည်ပျက်တတ် သည်။

(၇) ကြွက်က ဘဲဥချီပြေးပါက

ငွေဝင်မည်။ တန်ဖိုးကြီးသော အဝတ် တန်ဆာရတတ်သည်။

(၈) မိမိကို ကြွက်ကိုက်ခံရပါက ငွေအခိုးခံရတတ်သည်။

(၉) မိမိပဆစ်ပေါ်တွင် ကြွက် တက်လျှောက်ပါက အပူဇော်ခံရတတ် သည်။

(၁၀) ခေါင်းပေါ်သို့ ကြွက်တက် လျှောက်ပါက ငွေရေးကြေးရေးကိစ္စ အဆင်ပြေချောမွေ့မည်။

(၁၁) ရင်ဘတ်နှင့်လည်ပင်းထက် ကြွက်လျှောက်ပါက ရည်ရွယ်ချက် အောင်မြင်ထမြောက်မည်။

(၁၂) မိမိသားမြတ်ပေါ်တွင် ကြွက်တက်လျှောက်ပါက သမီးကညာ ရတတ်သည်။

(၁၃) မိမိဒူးခေါင်းနှင့် အထက် ပိုင်း ကြွက်တက်လျှောက်ပါက အစေ အပါး၊ အခြွေအရံ ရတတ်သည်။

(၁၄) ဝမ်းဗိုက်ပေါ်တွင် ကြွက် တက်လျှောက်ပါက ပစ္စည်းဥစ္စာ ရတတ် သည်။

(၁၅) ချက်နှင့် ပေါင်ပေါ်တွင် ကြွက်တက်လျှောက်ပါက အဝတ် အထည်ကောင်းရတတ်သည်။

(၁၆) ခြေဖမိုးထက်တွင် ကြွက် တက်လျှောက်ပါက ကြွယ်ဝချမ်းသာ တတ်သည်။

သည့်နှစ်ထဲမှာ ရှောင်ကြဉ်ပါ

◆ ဆရာဇီဝအောင်ထွဋ်

‘အရသာ’နှင့်ပတ်သက်၍ ကနဦး မိမိသိထားသည်ကား ချို၊
ချဉ်၊ စပ်၊ ငန်၊ ဖန်၊ ခါးတို့ ဖြစ်ကြ၏။ အရသာ ခြောက်ပါးတည်း။
ဤ၌ ဆရာသမားတစ်ယောက်က “တစ်ပါးလိုသေးတယ်။ အဆိမ့်ဆို့
တဲ့ အရသာကို ထည့်လိုက်ဦး”တဲ့။ မှန်လေစွ။ လျှာဖျားပေါ် တင်လိုက်
ပြီးသကာလ ချိုလည်း မချို၊ ချဉ်လည်း မချဉ်၊ စပ်လည်း မစပ်၊ ငန်
လည်း မငန်၊ ဖန်လည်း မဖန်၊ ခါးလည်း မခါးဘဲ ဆိမ့်လှသည်
ဆိုခြင်းမှာ အရသာတစ်ပါးပင် မဟုတ်ပါကလား။ ဆိုတော့ အရသာ
ခုနစ်ပါး ဖြစ်သွား၏။

မိမိတို့သည် ဝမ်းတွင်းရှိ ပိုးမျိုး ရှစ်ဆယ်တို့ ငြိမ်သက်စေရန် အလို့ငှာ အစားအသောက်များကို နေ့စဉ် စားသောက်ကြရ၏။ သည်လိုမျိုး စားသောက်ရာ၌ ဝမ်းမီးငြိမ်းစေရေးသက်သက် မဟုတ်ဘဲ အရသာခံစားမှုကလည်း အလေးကဲနေသည်ကို မငြင်းလိုပါ။ ဤ၌ အရသာတိုင်းသည် လူတိုင်းနှင့် တည့်ပါသလား။ စင်စစ် အရသာတိုင်းသည် လူတိုင်းနှင့် တည့်သည်မဟုတ်။ ဒါကို တိုင်းရင်းဆေးပညာကလည်း လက်ခံသကဲ့သို့ မြန်မာ့ရိုးရာ ဗေဒင်ပညာကလည်း လက်ခံယုံကြည်သည်။ မိမိတို့ ပတ်ဝန်းကျင်၌ 'အစားမတော်တစ်လုတ်' ဖြင့် နေ့မြင် ညပျောက်သွားသူတွေ ရှိ၏။ မိမိနှင့် မတည့်သော အစားအစာဖြစ်ပါလျက် တပ်မက်မှုတကျာကို မပယ်ဖြတ်နိုင်သဖြင့် နာတာရှည်ဝေဒနာ ခံစားရကာ အိပ်ရာထက်၌ သေကောင်ပေါင်းလဲ ခံစားနေရသူတွေ ရှိ၏။ မိမိတို့၏ လျှာကား အရသာကို မတွန်းဖယ်၊ မတော်လှန်နိုင်သမျှ ဦးနှောက်က ပိုင်းခြား သတိပေးနေသည်ကို ငြင်းဆန်နေပါက ဤလျှာနှင့် ဆက်စပ်နေသော ရုပ်ခန္ဓာကြီးသည် ဗျာဓိ၊ မရဏနှင့် အလှမ်းမဝေးတော့ဟု ဆိုရပါချိမ့်။

သည်အတွက် မိမိတို့အနေဖြင့် နှစ်အလိုက် အစားကို ရှောင်ဖို့လိုမည်။ တစ်ခါက အသက် ၄၆ နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော မိမိ၏ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် အဆိမ့်အရသာကို မှီဝဲသဖြင့် ပကတိ ကျန်းမာနေရာမှ လေဖြတ်ပြီး အိပ်ရာ

ထဲ လဲသွားခဲ့ဖူးသည်။ သည်အတွက် မြန်မာ့ရိုးရာ ဗေဒင်ပညာနည်းဖြင့် မိမိ တွက်ချက်ကြည့်ခဲ့သည်။ ၎င်းသည် အင်္ဂါသားဖြစ်၏။ သည်အတွက် ရောက်သက် ၄၆ နှစ်နှင့် အင်္ဂါဂြိုဟ်သက် ၈ တို့ကို ပေါင်းလိုက်၏။ ရလဒ်ကို ၇ ဖြင့်စားလိုက်ရာ အကြွင်း ၅ ရ၏။ ထိုအကြွင်းအရ ၎င်းသည် ထိုအသက် ၄၆ နှစ် မကျော်မချင်း 'အဆိမ့်အရသာ' အား ရှောင်ကို ရှောင်ရမည်ဖြစ်၏။ မရှောင်ပါက ကျန်းမာရေး တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်မှာ သေချာ၏။ တကယ်လည်း တစ်စုံတစ်ခု ဖြစ်သွားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလော။

သည်အတွက် စာရှုသူတို့အနေ ဖြင့် နှစ်အလိုက် ရှောင်ရှားစရာရှိသည် တို့ကို ရှောင်ရှားနိုင်ကြစေရန် အခြေခံ တွက်ချက်နည်းကလေးကို ဖော်ပြပေးလိုက်ပါ၏။

တွက်နည်းမှာ . . မိမိ၏ လက် ရှိရောက်နေသော အသက်နှင့် မွေးနံ ဂြိုဟ်သက်ကို ပေါင်းရပါမည်။ (မှတ်ချက် - တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်သက် ၆ ၊ တနင်္လာဂြိုဟ်သက် ၁၅၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်သက် ၈၊ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်သက် ၁၇၊ ကြာသပတေးဂြိုဟ်သက် ၁၉၊ သောကြာဂြိုဟ်သက် ၂၀၊ စနေဂြိုဟ်သက် ၁၀၊ ရာဟုဂြိုဟ်သက် ၂၁) ရလဒ်ကို တည်၍ ၇ ဖြင့်စားပါ။ ထိုအခါ အကြွင်းများ ရလာပါလိမ့်မည်။ ထိုအကြွင်းများအပေါ် မူတည်၍ မိမိတို့ ယခုနှစ်၌ မည်သို့သော အရသာက သည့် အစာကို ရှောင်ကြဉ်ရန်လိုအပ်ကြောင်း သတိချုပ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ လောက၌ ဥစ္စာကို ကံစောင့်၍ အသက်ကို ဉာဏ်စောင့်သည်ဆိုသော စကား အရှိသားပင် မဟုတ်ပါလား။

ရလာသော အကြွင်း	ရှောင်ကြဉ်ရမည့် အရသာ
၀	အငန်အရသာ
၂	အဖန်အရသာ
၃	အခါးအရသာ
၄	အချဉ်အရသာ
၅	အဆိမ့်အရသာ
၆	အချိုအရသာ
၀	အစပ်အရသာ

■ ဆရာဇီဝအောင်ထွဋ်

သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း

ဒေါက်တာမင်းသိင်္ခ၏ နည်းစနစ်အတိုင်းဟောသည် ဒေါက်တာစောယုနွယ်

တကယ်ဆိုတော့ ....

မိမိဘဝရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းဖြစ်ပျက်မှုတွေကို
မိမိဘာသာ မိမိအသိဆုံးပါ။ ဒါပေမယ့် ပွဲမစခင်
ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို
ကြိုတင်ပြီး သိချင်ကြတာဟာ လူ့ဘဝရဲ့ မှုတာပါပဲ။
ပြည်ဖုံးကားနောက်ကွယ်က ဇာတ်ရုပ်တွေဟာ
ဘစ်ခါတစ်ခါကျတော့ ပျော်စရာကောင်းတာတွေ
တွေ့ရသလို၊ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း
စိတ်ရှုပ်စရာတွေလည်း တွေ့ရတတ်ပါတယ်။

အချိန်အခါ နေရာဒေသကြောင့် သင့်ဘဝရဲ့
ပြည်ဖုံးကားကို လှစ်ခနဲသာ ဖွင့်လှစ်ပြသလိုက်ရတာကြောင့်
ဒီစာမျက်နှာများမှ သင့်ဘဝရဲ့ အဖြစ်အပျက် အစိတ်အပိုင်း
တစ်ခုတလေသာ မြင်ရမှာဖြစ်လို့ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ
မီးရောင်စုံ အစုံအလင်နဲ့ သင့်ဘဝအပြည့်အစုံကို
မြင်ချင်တယ်ဆိုရင်ဖြင့် ....

- အမှတ်(၂၀၅/က)
- ပိတောက်(၅)လမ်း၊
- မြို့သစ်(၈)
- ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
- အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
- ဖုန်း ၀၁-၆၄၃၀၃၀

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္ဂနွေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အိုးအိမ်နေရာထိုင်ခင်း ပြုပြင်မွမ်းမံခြင်း၊ အဆောက်အဦအသစ် ဆောက်လုပ်ပြင်ဆင်ခြင်း ကြုံရတတ်သည်။ လုပ်ငန်း (၂)ခု နေရာဌာန(၂)ခု ပူးတွဲလုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ စက်ပစ္စည်းဟောင်း ဝင်တတ်တယ်။ စာအုပ်တစ်အုပ် လက်ဆောင်ရတတ်တယ်။ ငွေအဝင်အထွက် ကြမ်းတတ်တယ်။ ဝင်လာသလောက် ပြန်ကုန်သွားတတ်တယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စ၊ ငွေကြေးကိစ္စတို့နှင့် ပတ်သက်၍ စကားပြောရတတ်တယ်။ ခရီးကိစ္စ စီစဉ်ထားပါက အောင်မြင်စွာ သွားလာရတတ်တယ်။ အကျိုးရှိမယ့် ခရီးစဉ် ဖြစ်ပါတယ်။ သားသမီးရှိရင် သားသမီးအတွက် စိတ်ပူရတတ်တယ်။ ရွှေ၊ လက်ဝတ်ရတနာ ပျောက်ဆုံးတတ်တယ်။ လူမျိုးခြား၊ အောက်လက်ငယ်သားတို့ကြောင့် ပူပင်

သောက ကြုံရတတ်တယ်။ နိုင်ငံရပ်ခြားနဲ့ ဆက်သွယ်ရတဲ့လုပ်ငန်းတွေ အဆင်မပြေ ဖြစ်တတ်တယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စနှင့် ပတ်သက်ပြီး စကားများရတတ်ပါတယ်။ အိမ်မှာရှိနေတဲ့ အိမ်မှာသုံးနေတဲ့ ရေပိုက်တွေ၊ ရေကန်တွေ ပြုပြင်ရတတ်တယ်။ လျှပ်စစ်ကြိုးတွေနှင့် ပတ်သက်တာတွေကိုလည်း ဂရုစိုက်ပါ။ အိမ်ထောင်ရှိသူတွေအဖို့ အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် စိတ်တိုင်းမကျခြင်း၊ စိတ်ဝမ်းကွဲခြင်း၊ ကိုယ့်ကို အထင်လွဲခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ငွေနှင့်ပတ်သက်ပြီး ပူပန်ရမယ့်ကာလဖြစ်တယ်။ ရပ်ဝေးမြေခြားက အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့် ငွေကြေးကိစ္စ၊ ငွေလိမ်တာမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အပင်ပန်းခံသလောက် အကျိုးမရှိတဲ့ကာလဖြစ်တယ်။ စိတ်တွေက ဘာလုပ်ရမှန်းမသိ ယောင်ချာချာ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ အလုပ်တွေလည်း တစ်ပိုင်းတစ်စ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အမြင့်မှ လိမ့်ကျတတ်တယ်။ ခေါင်းမကြာခဏ ကိုက်တတ်တယ်။ ပျောက်နေပြီဖြစ်တဲ့ ရောဂါဝေဒနာဟောင်း ပြန်ပေါ်တတ်တယ်။ ခွဲစိတ်ကုသတာမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီ တွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ မေမြို့ပန်း(၅)ပွင့်၊ သပြေ(၆)ညွန့်၊ တံခွန်အဖြူ(၉)လုံးတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၃၊ ၁၇၊ ၃၁၊ ၃၂

အထူးသတိပြုရန်

အမျိုးသမီးများ ဝမ်းဗိုက်ခွဲစိတ်ခံရတတ်သည်။ အမွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး အမှုအခင်း ဖြစ်တတ်သည်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် တနင်္ဂနွေနေ့နှင့် အင်္ဂါနေ့တိုင်း ဆွမ်းပူပူပေါ်၌ ဆီဆမ်း၊ ဆားဖြူ၊ အုန်းသီးတစ်စိတ်ထည့်ပြီး လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောစာတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အဖက်ဖက်မှာ စိတ်ချမ်းသာစရာများ ကြုံတွေ့လာရ လိမ့်မယ်။ အိမ်ထောင်ပြုလျှင် တည်မြဲသော အိမ်ထောင် မဖြစ်နိုင်ပါ။ လုပ်ငန်း သစ်များ စတင်ရတတ်တယ်။ ထိုလုပ်ငန်းများဟာလည်း လွန်စွာအကျိုးပေး အောင်မြင်မယ်။ အလှူအတန်းပြုခြင်း၊ မင်္ဂလာပွဲများ စီစဉ်ပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်တယ်။ ရွှေဝင် မယ်။ ရတနာပစ္စည်းဝင်မယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်များ ကြွလာမယ်။ သင့်အတွက် အလွန်ကောင်းသောနိမိတ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဤကာလအတွင်း စီးပွား ရေး အလွန်ကောင်းသကဲ့သို့ ကိုယ်ကျင့်တရား အထူးအရေးကြီးသော အချိန်ဖြစ် ပါတယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရားပျက်သော် ဒုက္ခရောက်တတ်တယ်။ အမှုအခင်းဖြစ်နေ သူကို ငွေမချေးပါနှင့်။ အာမခံ မလိုက်ပါနှင့်။ သတိပြု၍ ရှောင်ကြဉ်ပါ။ ပတ္တမြား၊ မြ၊ မြေ ထွက်တတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရှိသူဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ဘက်နှင့်

အဆင်မပြေ ကြီးစွာဖြစ်တတ်တယ်။ သွပ်၊ သံ၊ သစ် တစ်ပတ်ရစ်ပစ္စည်း လက်မခံပါနှင့်။ အောက်လက်ငယ်သား ဒုက္ခပေး တတ်တယ်။ အထူးသဖြင့် အင်္ဂါသားသမီး၊ သောကြာသားသမီးတွေက ကိုယ့်ကို အနှောင့်အယှက်ပေးတတ်တယ်။ အစိုးရ ဝန်ထမ်းများအဖို့ အထက်လူကြီး၏ အထင်မြင်လွဲမှားမှု ခံရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ကောင်းကျိုးချမ်းသာတွေ ရရှိတတ် သော်လည်း မိသားစု အိမ်ထောင်ရေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး စိတ်တိုင်းမကျခြင်း၊ အမျိုးသားများအဖို့ အိမ်ထောင်ရေး စွပ်စွဲခံရ တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ အုန်းညွန့်(၁)ညွန့်၊ ကံ့ကော်(၁၅)ညွန့်၊ ယပ်အဖြူ(၁၂)လက်တို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနိပါတ်

၂၄၊ ၂၆၊ ၄၁၊ ၄၂

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အိမ်အနီးအနား၌ ကလေးမီးဖွားသောနိမိတ်၊ ဘုရားတစ်ဆူ လက်ဆောင်ရပါက ထိထိုးဖြစ်အောင် ထိုးလိုက်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

အိမ်အနီးအနားတွင်ရှိသော ကလေးငယ်များကို ရုပ်ရှင်ပြခြင်း၊ မုန့်ဖိုးပေးခြင်း၊ ကော်ရည်ခေါက်ဆွဲ ဝယ်ကျွေးခြင်းများ ပြုလုပ်ပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောတတ်မိ

အင်္ဂါ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အလွန်ကံကောင်းနေပါတယ်။ မိသားစုအတွင်း မှာလည်း မင်္ဂလာကိစ္စတွေ ပေါ်လာတတ်တယ်။ ငယ်ရွယ်သူများအဖို့ အိမ်ထောင်ကျတတ်တယ်။ မမျှော်လင့်ဘဲနဲ့ အတတ်ပညာတစ်ခု သင်ကြား ရတတ်တယ်။ သင်တန်းတစ်ခုတက်ရခြင်း၊ ပညာရခြင်းများ ကြုံမယ်။ မိတ်ဆွေကောင်း၊ ဆရာကောင်းများ တွေ့မယ်။ လုပ်ငန်းများ သိသိသာသာ အောင်မြင်မှုရမယ်။ လုပ်ငန်းအသစ်များ စတင်ပြုလုပ်နိုင်သောကာလ၊ လုပ်ငန်းဟောင်းများ ပြန်ပေါ်တတ်တယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စများ အဆင် ပြေမယ်။ အဖိုးတန်စက်ပစ္စည်းများ ဝင်လိမ့်မယ်။ ရပ်ဝေးမှ ကာများ၊ အဆက်အသွယ်များ ရလာတတ်တယ်။ ဘုရားဖူးခရီးများ၊ စိတ်ချမ်းသာ စရာခရီးများ၊ ပြည်တွင်းပြည်ပခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ စပ်တူရှယ်ယာ လုပ်ငန်းများ ပေါ်လိမ့်မယ်။ လုပ်လျှင် အောင်မြင်မယ်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင်

ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေ အဆင့်အတန်း မြင့်တက်ခြင်းများ ကြုံမယ်။ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံ အနည်းငယ် ကြုံရ တတ်တယ်။ ရင်းနှီးသူ လုပ်ဖောက်ကိုင်ဖက်များနှင့် အဆင်မပြေ လမ်းခွဲရတတ်တယ်။ ငွေရှာရလွယ်ခြင်း၊ ငွေအဝင်အထွက် ကြမ်းခြင်းများ ကြုံလိမ့်မယ်။ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ် ညံ့တတ်ပါတယ်။ လူငယ်တွေအဖို့ အနောက်တောင်အရပ်ကို မသွားပါ နှင့်။ ရေဘေးအန္တရာယ် ကြုံရတတ်တယ်။ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေအဖို့ လေဖြန်းခြင်း၊ ရုတ်တရက် သွေးတိုးခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ် တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဆီးညွန့်(၃)ညွန့်(ဆူးဖြတ်)၊ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ တံခွန်ဖြူ(၂)လုံးတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် နာရေးမသွားပါနှင့်။ ထောင်ဝင်စာ မတွေ့ရ။

ညံ့သောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ စနေ

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် အင်္ဂါနေ့တိုင်း ဆီထမင်း (၁)ပန်းကန်၊ စံပယ်ပန်း(၈)ကုံး လှူပေးပါ။

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၃၁၊ ၃၅၊ ၅၃

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် မပြည့်စုံတာတွေ ပြည့်စုံလာတတ်တယ်။ ဖြစ်ချင်တာတွေ မှု့ချဖြစ်လာပါလိမ့်မယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံရခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး နာမည်ကောင်းရခြင်း၊ နေရာကောင်းရခြင်း၊ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ရခြင်းများ လုပ်ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်မရှိသူများ အိမ်ထောင်ကျတတ်သောကာလဖြစ်တယ်။ မင်္ဂလာဆောင်လျှင် စည်ကားသော မင်္ဂလာပွဲဖြစ်မယ်။ ခရီးအကျိုးပေးသောကာလဖြစ်တယ်။ ဘုရားဖူးခရီး သွားရတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးဝေးသွားလိုလျှင် ယခုကာလတွင် ဝိဇာဝင်ခြင်း၊ ကျောင်းလျှောက်ခြင်း ပြုလုပ်ပါက ကံကောင်းတတ်တယ်။ အိမ်ဆောက်လျှင်လည်း ယခုကာလတွင်ဆောက်ပါက အိမ်ကြီးအိမ်ကောင်းရ၍ အကျိုးပေးသောအိမ်မျိုး ဖြစ်မယ်။ ဘုရားဆင်းတု

တော်၊ စွယ်တော်၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ကြွလာတတ်တယ်။ လက်ဝတ်ရတနာ ရွှေထည်ပစ္စည်းများလည်း ဝင်တတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ဝယ်သောရွှေထည်ပစ္စည်းသည် ရာသက်ပန် အကျိုးပေးမယ်။ ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ရောက်လာတတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်းများ အသစ်လဲရခြင်း၊ ထွက်နေသော စက်ပစ္စည်းများ ပြန်ဝင်မယ်။ မြေကိုအကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ မြေအဝင် မခံပါနှင့်။ မဖြစ်မနေ မြေဝယ်ရမယ်ဆိုလျှင် ဖျာချောချောလေးတစ်ချပ် ရဟန်းတစ်ပါးကို လှူလိုက်ပါ။ လူမျိုးခြား၊ ဘာသာခြား မ၊စတတ်ပါတယ်။ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံကြီးစွာ ကြုံမယ်။ အတိုက်အခံမှန်သမျှ အနိုင်ရမယ်။ အကြီးအကဲက အကူအညီ ပေးလိမ့်မယ်။ ဖခင် ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်တယ်။ ရပ်ဝေးမှ ဆရာတော်တစ်ပါး ကြွလာတတ်တယ်။ ငွေအထုပ်အထည်နှင့် ရတတ်တယ်။ ရကားနီးတွင် ငွေကြေးထစ်ငေါ့ ဖြစ်ပြီးမှ ရတတ် တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် အမြင့်မှ လိမ့်ကျတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင်၌ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ပေါက်ပန်းဖြူ(၅)ညွန့်၊ ဂြိုဟ်ရုပ်စုံ(၆)တို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ကြာသပတေး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၄၂၊ ၄၆၊ ၆၂၊ ၆၄

အထူးသတိပြုရန်

အိုးပိုင်၊ အိမ်ပိုင် ရနိုင်သော ကာလဖြစ်သောကြောင့် သူတစ်ပါး၏ မင်္ဂလာကိုစွဲကို တာဝန်ယူဆောင်ရွက်ခြင်း၊ သူများ၏ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂပစ္စည်းများကို လက်ခံခြင်း မပြုရ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နှင့် သောကြာနေ့တိုင်း အသုပ်စုံ လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်သောကဖြစ်စရာလေးတွေ အနည်းငယ် ကြုံရတတ်ပါတယ်။ ကိုယ်စိတ်ကူးထားတာကတခြား၊ ဖြစ်လာတာကတခြား ဖြစ်တတ်တယ်။ ရှိသော ပစ္စည်းများကို ထုခွဲရောင်းချရသည်အထိ ငွေကုန်ကြေးကျ များရတတ်တယ်။ ပြဿနာဟောင်းများ၊ ရောဂါဟောင်းများ ပြန်ပေါ်လာတတ်တယ်။ ဆွေမျိုးသားချင်းထဲမှ နာရေးကြုံရတတ်တယ်။ အိမ်တွင် ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်ရှိက ဆေးရုံတွင် မွေးပါ။ သင်တန်းတစ်ခုတက်ရခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုသို့ တက်ရောက်ရခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ နားချိန်မရလောက်အောင် အလုပ်ရှုပ်နေမယ်။ လွန်စွာပင်ပန်းလိမ့်မယ်။ အိမ်ထောင်ရေးအဆင်မပြေမှုများ ဖြစ်တတ်တယ်။ အလှူရက်၊ မင်္ဂလာရက် ရွှေ့ရတတ်တယ်။ လူငယ်သူရွယ်များ မိန်းမခိုးခြင်း၊ ယောက်ျားနောက်လိုက်ခြင်းများလုပ်လျှင်

ဆွေပြတ်မျိုးပြတ် ဖြစ်ကုန်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် သွေးအားနည်းခြင်း၊ စိတ်ဓာတ်ကျခြင်းတို့ ဖြစ်တတ်တယ်။ မကောင်းသော အတတ်များနှင့် နှောင့်ယှက်ခြင်းမျိုး ခံရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ အုန်းညွန့်(၁)ညွန့်၊ ကံကော်(၁၅)ညွန့်၊ ယပ်အဝါ(၁၇)ချောင်းတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၃၊ ၅၂၊ ၇၃၊ ၇၅

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် မိမိနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်အိမ်၊ ခေါင်းရင်းအိမ်၊ အိမ်ရှေ့သစ်ပင်တို့တွင် ပျားစွဲသောနိမိတ်တွေ့လျှင်(သို့မဟုတ်)ဘိုးတော်ပုံလက်ဆောင်ရခဲ့လျှင် အစစအရာရာ အဆင်ပြေလိမ့်မယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့၌ ထမင်းပူပူပေါ်တွင် ထောပတ်ဆမ်းပြီး လှူပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောစာတမ်း

သောကြာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စပ်တူလုပ်ငန်းတစ်ခု လုပ်ရတတ်တယ်။ ဆိုင်သစ်ဖွင့်
မယ်ဆိုလျှင် ယခုအချိန်ဟာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ လက်ရှိလုပ်ငန်းအပြင်
နောက်ထပ်လုပ်ငန်းတစ်ခုကို ပြောင်းချင်စိတ် ဖြစ်နေမယ်။ ငွေအရင်းအနှီးများစွာ
နှင့် မသေချာတဲ့ အလုပ်ကို မလုပ်ပါနှင့်ဦး။ မိသားစုထဲမှာ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်
ရှိလျှင် ဆေးရုံ၌ မွေးဖွားပါ။ စိတ်ထင်ရာ တဖွတ်ထိုးလုပ်ရင် ရှိတာတွေကုန်ပြီး
ဆုံးရှုံးမှုတွေ ဖြစ်ပေါ်တတ်တယ်။ အဖို့ လူဖို့တွေအဖို့ ချစ်သူရည်းစား ရတတ်တဲ့
ကာလဖြစ်ပါတယ်။ ယခုကာလတွင် သင်သည် တပေါင်းလ၊ ကဆုန်လများ
ပါနေရင်တော့ ငွေရတတ်ပါတယ်။ စက်ပစ္စည်းတစ်ခု ဝင်တတ်တယ်။ သေသေ
ချာချာ ဂရုစိုက်ပြီးဝယ်ပါ။ အိမ်ကို ပြုပြင်ရခြင်း၊ အိမ်အဖိဆွဲခြင်းမျိုး ပြုလုပ်ရ
တတ်တယ်။ စာချုပ်စာတမ်း လက်မှတ်ထိုးဖို့ ကိစ္စရှိလျှင် နောက်ဆုတ်လိုက်ပါ။

ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဝမ်းဗိုက်နှင့် ပတ်သက်သော ဝေဒနာ၊ ဆီးချုပ်၊ လေချုပ် ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်း
စေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉:၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၁၀)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊
ကုက္ကား(၁၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

အင်္ဂါ၊ စနေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၁၃၊ ၁၆၊ ၆၁

အထူးသတိပြုရန်

ကားမောင်းကြမ်းခြင်း ဆင်ခြင်ပါ။ ငွေပေး ငွေယူ လုပ်ရာတွင် စိစစ်ပြီးမှ
ပြုလုပ်ပါ။ နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများကို မိမိမှ တာဝန်ယူ
လုပ်ဆောင်ပေးခြင်းကို ရှောင်ရှားပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်(သို့မဟုတ်)ရုံးခန်းတွင် သဲထည့်ထားသောအိုးအတွင်း
အုန်းလက်(၆)လက်ထည့်ပြီး တင်ထားပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကံကောင်းနေပါတယ်။ ကိုယ့်ကို မလေးစားတဲ့လူ တွေကတောင် ကြည်ညိုလေးစားလာမယ်။ မမျှော်လင့်တဲ့ဆီက ငွေတွေ လည်း ဝင်လာမယ်။ ဆုံးပြီလို့ထင်ထားတဲ့ဆီက ငွေပြန်ရတတ်တယ်။ ငွေအစု လိုက် အပုံလိုက် ဝင်လာလိမ့်မယ်။ မိမိအလုပ်မှလည်းကောင်း၊ ထိပေါက်၍ လည်းကောင်း ဝင်လာတတ်တယ်။ အလှူအတန်းကိစ္စများ မုချလုပ်ရမယ်။ လူမျိုးခြား၊ နိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ အကျိုးပေးအောင်မြင်မယ်။ ခရီးများ မကြာခင် ထွက်ရတတ်တယ်။ ထိုခရီးများသည်လည်း အကျိုးပေး အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ မိမိအား ပြဿနာလုပ်နေသူများရှိလျှင် အဆင်ပြေသွား မယ်။ မသင့်မြတ်သူများနှင့် ပြန်လည်သင့်မြတ်သွားမယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင်

ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေမြင့်တက်ခြင်းများ ကြုံရလိမ့်မယ်။ အထက်လူကြီး မိသားစု အကြီးအကဲများကြောင့် စိတ်ညစ်ရ မယ်။ အတူနေမိသားစုထဲမှ အကြီးအကဲ၊ အဘိုးအဘွားများ နာမကျန်းဖြစ်တတ်တယ်။ တခြားပို့ထားပါ။ စာရွက်စာတမ်း၊ စာချုပ်ကိစ္စများအတွက် စိတ်ညစ်ရခြင်း၊ ပစ်စာတိုင်စာရောက်ခြင်းများ ကြုံရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် မိမိလုပ်ငန်းများကို အင်နှင့်အားနှင့် တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်သင့်သော်လည်း ဖြတ်လမ်းမလိုက်ပါနှင့်။ အိမ်ထောင်ရေးအတွက် သောကရောက်ရတတ်တယ်။ သားသမီးနှင့်ပတ်သက်ပြီး အနည်းငယ် ပူပန်ရတတ်တယ်။ ရွှေထည်ပစ္စည်း ထွက်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဆီး ရောဂါ၊ မျက်စိရောဂါ၊ အစားမှားခြင်း၊ ဆေးမှားခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ ဆီးညွန့်(၃)ညွန့်(ဆူးဖြုတ်)၊ ဝါးညွန့်(၄)ညွန့်၊ ကနက္ကဒါန်ထီးဖြူ (၁၅)လက်တို့ကို လှူပေးပါ။ အညှဲများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၅၊ ၂၇၊ ၂၂၊ ၇၃

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် အရက်ပုလင်း(သို့မဟုတ်)လွယ်အိတ်တစ်လုံး လက်ဆောင်ရပါက လက်မခံပါနှင့်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် တနင်္လာနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း နန်းကြီးသုပ် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အနည်းငယ် ညံ့တတ်ပါတယ်။ လုပ်သမျှ လုပ်ငန်းတွေ လည်း အဆင်မပြေမှလေးတွေ ကြုံရတတ်တယ်။ အလုပ်အပြောင်းအလဲ မလုပ် ပါနှင့်ဦး။ အထက်လူကြီး၏ ငြိငြိမှုကို ခံရတတ်တယ်။ မနာလိုသူများ၏ ပြစ်တင် ပြောဆိုခြင်း ခံရတတ်တယ်။ ယခုရောက်ရှိနေတဲ့ကာလတွင် တပို့တွဲလ၊ ပြာသိုလ များ ပါလျှင် ပိုပြီးဝရစိတ်ပါ။ အလုပ်အကိုင်တွင် ငွေကြေးဝင်တာ ညံ့ဝေမယ့် စုတ်ကောင်းလာဘ်ကောင်းဝင်ခြင်း၊ အချစ်ဆုတ်ကောင်းခြင်း၊ ယောကျ်ားလေး ဖြစ်လျှင် ဇနီးကောင်းရခြင်းအို့ ကြုံရတတ်တယ်။ သားသမီးရတနာများ ထွန်းကား တတ်တယ်။ ပြည်ပနဲ့ အဆတ်အသွယ်ကောင်းရရှိပြီး အောင်မြင်မှုများ ရရှိတတ်

ပါတယ်။ မြေတစ်ကွက်လည်း ဝင်တတ်ပါတယ်။ မြေကောင်း မြေသန့် ဖြစ်ပါတယ်။ မြေတွက်နဲ့ ပတ်သတ်ပြီး ငွေဝင်ကိန်း ရှိပါတယ်။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဝမ်းဗိုက်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဝေဒနာ ခံစားရတတ်တယ်။ ခြေထောက်တွင် ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ မကြာခဏ ကြွတ်တတ်ခြင်း၊ မြေသည်း၊ လက်သည်းပုပ်ခြင်း ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့်၌ အုန်းညွန့် (၁)ညွန့်၊ ကံကော်ညွန့်(၁၅)ညွန့်၊ ယပ်အဝါရောင်(၁၇)ချောင်းတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၂၊ ၅၃၊ ၇၄၊ ၇၅

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် ရွှေပေါင်နံ့ခြင်း၊ ချေးငှားခြင်း၊ အာမခံခြင်းများ လုံးဝမပြုလုပ်ပါနှင့်။
အိမ်အနီးအနားတွင် ခွေးတစ်ကောင်၊ ကြောင်တစ်ကောင် သေသောနိမိတ်တွေ့ပါက ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်တယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိအိမ်၏ဧည့်ခန်းတွင် ပစ်တိုင်းထောင်အရုပ်(၂)ရုပ် ချိတ်ထားပါ။

နိုင်ငံခြားရောက် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ ဇွန်လ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး၊ လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ပညာရှာခြင်းတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းတစ်ပါးမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ အားကိုးရာမှာ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဏဂုံတည်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေကင်းပြီး လိုအပ်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်မတတ်တဲ့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ ကူညီလိုက်ရပါတယ်။ အကယ်၍ များ ဘဝဇာတ်စုံ အဖုံဖုံကို သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဆက်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ်ခဲ့မယ် ဆိုပါက . . .

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က) ပိတောက်(၅)လမ်း၊ မြို့သစ်(၈) ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊ ဖုန်း-၀၁ ၆၄၃၀၃၀

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

ငွေတွေ ဝင်လာမည်။ အလုပ်ပြောင်းရမည်။ သို့မဟုတ် နေရာပြောင်းရမည်။ ပြောင်းသည့်နေရာမှာ အခြေအနေကောင်းသည်။ အလုပ်အကွင်း အထိ အခိုက်ရှိမည်။ အပူလောင်ခြင်း၊ လျှပ်စစ်ဓာတ်လိုက်ခြင်း ရှိမည်။ လူမျိုးခြား ဘာသာခြားက အကျိုးပေးမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေများကို ဘဲသားမုန့် လက်ဆောင်ပေးပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

လက်ရှိအလုပ်မှ ဝင်ငွေကောင်းသော နေရာရောက်မည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ငွေများ ဝင်လာမည်။ ကားပိုင်ရမည့်အချိန်ဖြစ်သည်။ တိုက်ခန်းတစ်ခန်း ဝယ်ဖြစ်မည်။ မိမိချစ်သူ ဇနီးမယားနှင့် စကားအခြေအတင် ပြောရမည်။ စိတ်ကောက်မည်။

ယတြာ

ကလေးများကို ချောကလက် ဝယ်ကျွေးပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

လခစားအလုပ် လုပ်သူများ ရာထူးတိုးမည်။ လစာတိုးမည်။ သူများ အတွက် သက်သေလိုက်ရတတ်သည်။ ထိပေါက်ကိန်းရှိသည်။ (၇)ဂဏန်းပါသော ထိထိုးပါ။ သူတစ်ပါးအတွက် အလုပ်များ ဆောင်ရွက်ပေးရတတ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေများကို နှင်းဆီပန်း လက်ဆောင်ပေးပါ။

ပုဒွဟူးသားသမီးများအတွက်

အိမ်မှာရှိတဲ့ ရေပိုက်ယှက်မည်။ မော်တော်ကားနှင့် ခရီးသွားက ယာဉ် အန္တရာယ် ရှိသည်။ မော်တော်ဆိုင်ကယ်စီးလျှင် သတိပြုပါ။ လုပ်နေတဲ့အလုပ် ကနေ ပြောင်းချင်သော်လည်း ပြောင်းမရ ဖြစ်နေလိမ့်မည်။

ယတြာ

ကလေးတစ်ယောက်ကို စစ်သားရုပ်တစ်ရုပ် လက်ဆောင်ပေးပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

တပည့်ငယ်သားများ အလုပ်က ထွက်တတ်သည်။ ရေကို အကြောင်းပြု၍ စကားများရတတ်သည်။ အိမ်တွင်ရှိသော လျှပ်စစ်ဝါယာကြိုးများ ဆွေးဖြစ်တတ်သည်။ ဝင်ငွေနှင့် ထွက်ငွေ မမျှဖြစ်နေတတ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ထောပတ်တစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

လူမျိုးခြားနိုင်ငံခြားနှင့် ပတ်သက်သောကိစ္စများ အကျိုးပေးအောင်မြင် တတ်သည်။ မိသားစု အကြီးအကဲ အထက်လူကြီးများကြောင့် စိတ်အနှောင့် အယှက် ဖြစ်တတ်သည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ အလုပ်နှင့် ပတ်သက်ပြီး မော်တော်ကား ဝင်တတ်သည်။

ယတြာ

အိမ်တွင်ရှိသော လွယ်အိတ်တစ်လုံးကို အမှိုက်ပုံးတွင် စွန့်ပါ။

စနေသားသမီးများအတွက်

မင်္ဂလာကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရမည်။ အထက်လူကြီး မ,စမည်။ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းများနှင့် တွေ့မည်။ ငွေများ ဝင်လာမည်။ ဝန်ထမ်းများ ရာထူးတက်မည်။ ပစ္စည်းသစ်များ ဝင်လာလိမ့်မည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ အမှုတစ်ခုကို ဖြေရှင်းရလိမ့်မည်။

ယတြာ

မွေးနေ့တွင် အိပ်ရာရွှေအိပ်ပါ။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

စက်နှင့်ပတ်သက်သော အလုပ်အကိုင်မှ ဝင်ငွေများ ရတတ်သည်။ အလုပ်အတွင်းမှ လက်အောက်ငယ်သားများ အလုပ်ထွက်တတ်သည်။ အိမ်ထောင် ရှိသူများ ကတောက်ကဆ ဖြစ်တတ်သည်။ အစွပ်အစွဲ အပြောအဆို ခံရတတ်သည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ကြက်သားကြော် ဝယ်ကျွေးပါ။

**ပြည်တော်ပြန် တန်ခိုးရှင်
မြသိန်းတန် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး၏
(၄၇)ကြိမ်မြောက် ဗုဒ္ဓပူဇော်ခန်းယဉ်ပွဲတော်နှင့်
(၁၅)ကြိမ်မြောက် အသံမစဲ
မဟာပဋ္ဌာန်းမြတ်ပူဇော်ပွဲ ကျင်းပ**

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ စမ်းချောင်းမြို့နယ်တွင် ကိန်းဝပ်စံပျော် သီတင်းသုံးတော်မူသော ပြည်တော်ပြန် တန်ခိုးရှင် မြသိန်းတန် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး၏ ဗုဒ္ဓပူဇော်ခန်းယဉ်ပွဲတော်ကြီးကို (၁၉-၃-၂၀၁၄)ရက်မှ (၁-၄-၂၀၁၄)ရက်နေ့အထိ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့သည်။

အသံမစဲ မဟာပဋ္ဌာန်းမြတ်ပူဇော်ပွဲကို (၁၉-၃-၂၀၁၄) ရက်နေ့မှ (၂၁-၃-၂၀၁၄)ရက်နေ့အထိ ပူဇော်ပြီး တရားစေမ္မပူဇာသဘင်ကို (၂၃-၃-၂၀၁၄)ရက်နေ့မှ (၂၈-၃-၂၀၁၄)ရက်နေ့ထိ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

အင်ကြင်း

**မိုင်းဖုန်းဆရာတော်
ဘဒ္ဒန္တဉာဏသံဝရ၏
သိက္ခာကံထပ်မင်္ဂလာနှင့်
စတုဒိသာ ကျွေးမွေးလှူဒါန်းပွဲ**

(၂၁-၂-၂၀၁၄)သောကြာနေ့ ညနေပိုင်းတွင် မိုင်းဖုန်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဉာဏသံဝရ သဒ္ဓမ္မဇောတိကသည် နောက်ပါသံဃာတော် ကပ္ပိယကာရကများနှင့် အတူ လေးဆူဓာတ်ပုံ မြတ်စွာဘုရား ရွှေတိဂုံစေတီတော်သို့ ကြွရောက်ကြည်ညိုပူဇော်ပြီး အလှူတော်ငွေကျပ်သိန်း(၁၀၀) လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မော်ဘီမြို့နယ်၊ ဘွက်ကြီးကျေးရွာအုပ်စုရှိ ရန်ကုန် မိုင်းဖုန်းကျောင်းခေါ်သာသနာလင်္ကာရကျောင်းတိုက်တွင် ဝေဿန္တရာစတုဒိသာ ကျွေးမွေးပွဲကိုလည်း စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

Z.N

**ဦးဖြူပင်ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်တော်အား ထာဝရစံကျောင်းတော်သို့
ပြောင်းရွှေ့ပြီး ၁၀၅ နှစ်ပြည့် မွေးနေ့ဓမ္မပူဇော်ပွဲ ကျင်းပပြုလုပ်**

၂၀၁၄-ခုနှစ်၊ မတ်လ ၈ ရက်နေ့တွင် ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး၊ တောင်ငူမြို့နယ်၊ သမန်းပင်ကျေးရွာအုပ်စုရှိ ဦးဖြူပင်သာသနာရိပ်သာကျောင်းတိုက်တွင် ပျံလွန်တော်မူပြီး မပုပ်မသိုဘဲ ရှိနေသော ဦးဖြူပင်ဆရာတော်၏ ရုပ်ကလာပ်တော်အား ပြောင်းရွှေ့ပူဇော်ခြင်းနှင့် ၁၀၅ နှစ်ပြည့် မွေးနေ့ဓမ္မပူဇော်ပွဲကို ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သက်တော်(၁၀၄)နှစ်၊ ဝါတော်(၅၄)ဝါ၊ ၂၀၁၂-ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၇ ရက်နေ့တွင် ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ရုပ်ကလာပ်တော်ကို စာပညာနာယက ဆရာတော်များနှင့် ဒကာ၊ ဒကာမများ၏ ဆန္ဒအရ အန္တိမဇရာပန အခမ်းအနား မပြုလုပ်ဘဲ ထားခဲ့ကြရာ ရုပ်ကလာပ်တော်မှာ မပုပ်သိုးမပျက်စီးဘဲ ရှိနေသောကြောင့် အများပြည်သူများ ဖူးမြော်ကြည့်ညိဉ်ရန် ထာဝရစံကျောင်းတော်သို့ ပြောင်းရွှေ့ထားရှိပြီး ၁၀၅ နှစ်ပြည့် မွေးနေ့ဓမ္မပူဇော်ပွဲကို စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ

ယုဂနုယျာဉ်မြို့တော်မှ ပေါ်တော်မူဘုရားရုပ်ပွားတော်

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ ဒဂုံခရိုင်ကမ်းမြို့နယ်၊ အမှတ် (၉၄)ရပ်ကွက်၊ (၁၆)လမ်း၊ A ဘလောက်ထိပ်ရှိ မိုးမိုးသူ၏ ကွမ်းယာဆိုင်နဘေးရှိ မလေးရှားပိတောက်ပင်အား (၄-၃-၂၀၁၄) မနက်ခင်းက နေရာမလွတ်သဖြင့် ပင်ခြေရင်းအထက်ကို စားဖြင့် ရုပ်လိုက်ရာမှ ရွှေရောင်ဝင်းပလွက်ရှိသော ထိုင်တော်မူ ဗုဒ္ဓဆင်းတု ပုံတော် ပေါ်လာသဖြင့် အံ့ဩဘုန်း ဖြစ်သွားကြကာ ဘုရားပူး လာကြသူများ ပျားပန်းခပ်မျှ စည်ကားများပြားလာကြသည်။

ဘုရားပူးသူများမှာ ရန်နီးရပ်ဝေးမှ ရောက်လာ ကြခြင်းဖြစ်ပြီး ဆီမီးအမွှေးတိုင် ထွန်ညှိသူများ၊ ဝတ္ထုငွေ ကပ်လှူသူများဖြင့် စည်ကားလျက်ရှိပြီး ပေါ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်မှာ ရွှေရောင်အဆင်းဖြင့် ကြည်ညိုဖွယ်ရာ ဖြစ်ကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရသဖြင့် ရည်စူးပူဇော် သာဓု ခေါ်နိုင်ကြစေရန် မှတ်တမ်းတင် ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။
ကိုရင်သာရ

မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်း ယာယီရုံးခန်းဖွင့်ပွဲနှင့် ဆိုင်းဘုတ်တင်အခမ်းအနား

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ မြောက်ပိုင်းခရိုင်၊ မင်္ဂလာဒုံ မြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်း ယာယီရုံးခန်းဖွင့်ပွဲနှင့် ဆိုင်းဘုတ်တင် အခမ်းအနားအား (၂-၃-၂၀၁၄)နေ့ နံနက်(၉)နာရီအချိန်၌ မြို့နယ် စာရေးဆရာအသင်း ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဦးနေလင်း(မောင်နေလင်း)၏ နေအိမ် တွင် ကျင်းပရာ စာရေးဆရာအသင်းဆိုင်းဘုတ်အား ဘုန်းတော်ကြီး ဦးဝါယမိန္ဒ(စာရေးဆရာ မောင်ငြိမ်းခေါင်)က အမွှေးနံ့သာများ ပက်ဖျန်းပေးခဲ့သည်။ တက်ရောက်လာသော မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ် စာရေးဆရာများအား ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ဦးနေလင်း မိသားစုက အကျွေး အမွှေးများနှင့် တည်ခင်းဆည်းခံကျွေးမွေးခဲ့သည်။

လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ

လူတွေထဲမှာ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထဲမှာ နတ်တွေကြားစေ လူတွေထဲမှာ နတ်တွေကြားစေ

မဘသ(ဗဟို)ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ဘုရားကြီး ဘဒ္ဒန္တတိလောကာဘိဝံသအရှင်မြတ်၏ စိန်ရတုမွေးနေ့ပွဲ ကျင်းပ

အင်းစိန်ရွာမ ပရိယတ္တိစာသင်တိုက်ကြီးတွင် အောင်မြင်စွာ ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ စိန်ရတုမွေးနေ့မင်္ဂလာ သည် မွေးနေ့ပွဲမည်ကာမတ္ထ မဟုတ်၊ “သမိုင်းဝင် တွေ့ဆုံ စည်းဝေးပွဲကြီး” ဟု ဆိုရလောက်အောင် အမျိုးသားရေး အဓိပ္ပာယ်များကို အပြည့်အဝ ဖော်ဆောင်ခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်မှ သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ သိက္ခာတော်ကြီးမားလှသော ဆရာတော် သံဃာတော်များ ကြွရောက် စည်းဝေးတော်မူခဲ့ကြပါသည်။

သာသနာရေးဝန်ကြီး ဦးဆန်းဆင့်နှင့် ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲများ နိုင်ငံရေးပါတီအချို့မှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အမျိုးသားရေး ဒီမိုကရေစီ အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နှင့် နောက်လိုက်များ တက်ရောက်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

BURMESE CLASSIC

အမျိုးဘာသာ သာသနာ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ရေးအတွက် အစဉ်အမြဲ ဦးဆောင်မှုပေးလျက်ရှိသော မဘသ(ဗဟို)ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်ကြီး အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ၊ နိုင်ငံတော် သြဝါဒစရိယ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဘဒ္ဒန္တတိလောကာ ဘိဝံသ၊ ရွာမပရိယတ္တိစာသင်တိုက်(အင်းစိန်)၏ သက်တော်(၇၅)နှစ်ပြည့် စိန်ရတုမွေးနေ့ပွဲ ဝိဇာတာမဟာမင်္ဂလာ အခမ်းအနားကို ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း ၂ ရက် (၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂ ရက်)နေ့တွင်

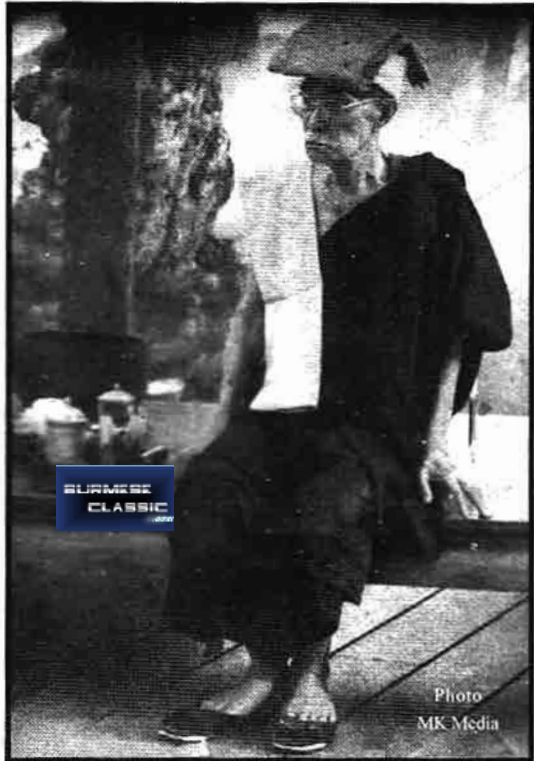
လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေကြားစေ လူတွေထိ၍ နတ်တွေကြားစေ

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီး ဦးဆောင်၍ ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်မြတ်အား ရွှေထီးတော်သစ် ပြန်တင်ရန်အတွက် ဇေယျာမိသားစုမှ ရွှေ ၃ ပိဿာနှင့် ငွေကျပ်သိန်း ၅၀၀ လှူဒါန်း

မွန်ပြည်နယ်ရှိ ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင် ဧတီတော်မြတ်ကြီးအား ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်ကြီး ဦးဆောင်၍ ရွှေထီးတော်သစ်ကို မတ်လ ၁၅ ရက် (တပေါင်းလပြည့်)နေ့၌ နဂိုပုံစံအတိုင်း မြန်မာ၊ မွန်၊ ရှမ်းရိုးရာရိုးရာ သုံးဆင့်ပါသော ထီးတော်ကို တင်လှူမည် ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရသည်။

ရွှေထီးတော်သစ် တင်လှူပူဇော်ရန်အတွက် ဇေယျာမိသားစုမှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၅ ရက်နေ့တွင် ရွှေသား ၃ ပိဿာ၊ အလှူငွေ ကျပ်သိန်း ၅၀၀ နှင့် စတီးချောင်း အချောင်း ၅၀၀ တို့ကို ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးထံသို့ လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ထီးတော်သစ် တင်လှူပူဇော်ရာတွင် လက်ရှိ တင်လှူထားသည့် ရွှေသားများနှင့် အလှူရှင်များ လှူဒါန်းသည့် ရွှေသားများကို ရောစပ်၍ ရွှေထီးတော်သစ် ပြန်လည်ပူဇော်ပြီး စိန်ဖူးတော်နှင့် ငှက်မြတ်နားတော်တို့ကို ရောင်ခြည်တော်ဖွင့်သွားမည်ဟု သိရှိရသည်။

BURMESE CLASSIC

Photo MK-Media

သီတဂူဆရာတော် ဒေါက်တာအရှင်ဉာဏိဿရ၏ သက်တော်(၇၇)နှစ်ပြည့် မွေးနေ့အလှူတော်မင်္ဂလာပွဲ ကျင်းပ

၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ တပေါင်းလဆန်း(၁၃)ရက်နေ့မှ(၁၅)ရက်နေ့အထိ သီတဂူဆရာတော် ဒေါက်တာအရှင်ဉာဏိဿရ၏ သက်တော်(၇၇)နှစ်ပြည့် မွေးနေ့အလှူတော်ပွဲကို စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး သီတဂူကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်၌ စည်ကားသိုက်မြိုက်စွာ ကျင်းပခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။ တပေါင်းလဆန်း(၁၄)ရက်နေ့တွင် သီလရှင်အပါး(၁၀၀၀)တို့အား အရက်ဆွမ်းနှင့် သီလရှင်ဝတ်စုံတို့ကို လှူဒါန်းခဲ့ပြီး တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် ပင့်သံဃာအပါး(၁၀၀၀)တို့အား ဆွမ်းခဲဖွယ်နှင့် သင်္ကန်း၊ သပိတ်တို့ကို လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

မရေ့မရေ့

တရားတော်ကို ပူဇော်ခြင်းဟူသည် တရားတော်အတိုင်း ဟောပြောပို့ချ ညွှန်ကြားပြသခြင်း သင်ကြားနာယူ မှတ်သားလိုက်နာခြင်း ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ခြင်းတို့ဖြစ်၏။ ယင်းသို့ တရားတော်ကို အမြဲမပြတ် ဖိစီးပူဇော် ဆည်းကပ်နေသူတို့သည် နေ၏အပူဒဏ်ကို မိမိဆောင်းသောထီးက အကာအကွယ်ပေး၍ ငြိမ်းအေးစေသကဲ့သို့ တရားတော်၏ ပြန်လည် စောင့်ရှောက်မှုအကျိုးကို ကောင်းစွာရနိုင်၏။ တရားတော် အလှူပေးခြင်းသည် မသေဆေးကို တိုက်ကျွေးသည်နှင့်တူ၏။ မသေရာနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ရာရောက်ကြောင်း အထောက်အပံ့ကောင်း ဖြစ်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့် ရောင်ပြန်ပရိသတ်အပေါင်းသည် - တရားနာယူမှတ်သားကြပါလျှင်...

မရေ့မရေ့